

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

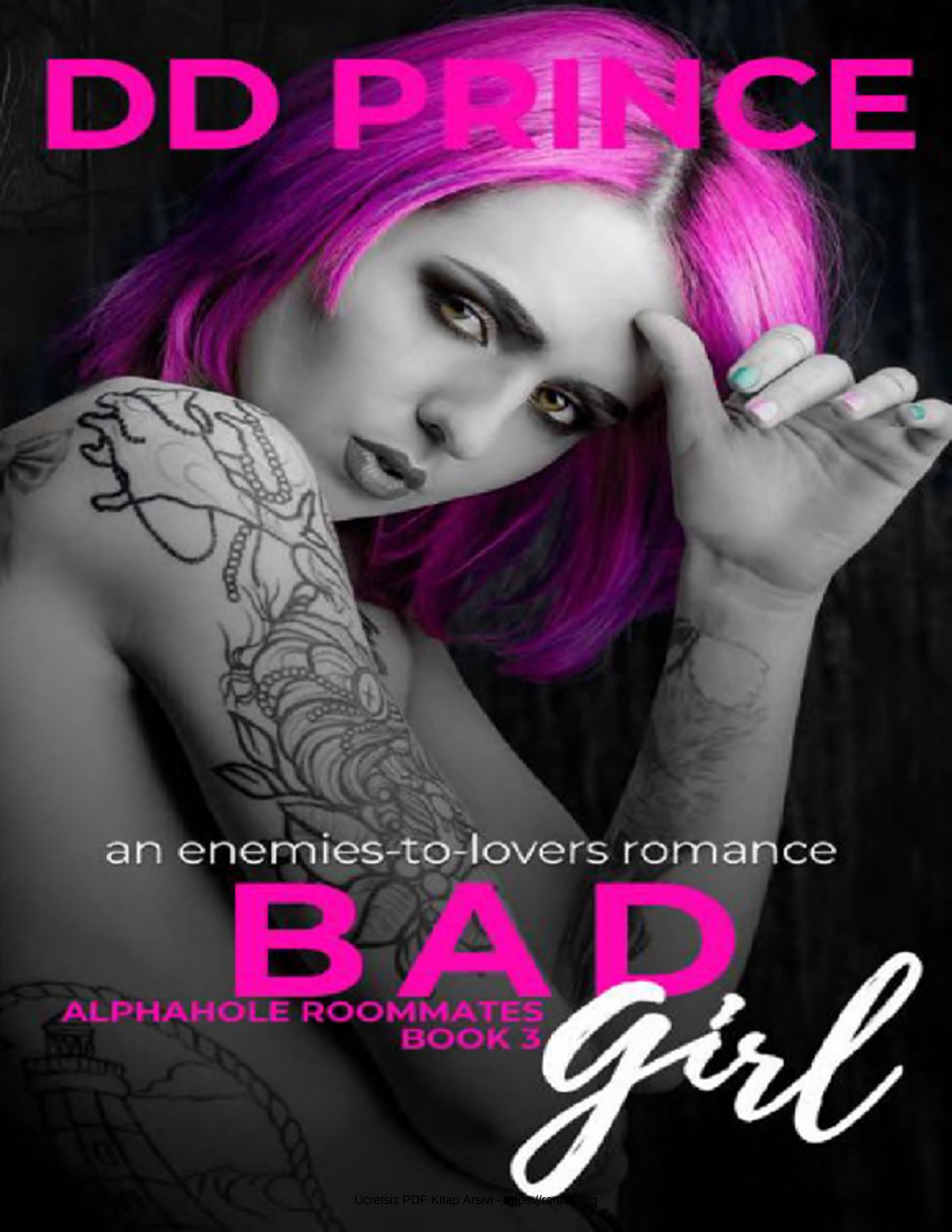
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A woman with vibrant pink hair and heavy black eye makeup is the central figure. She has a serious expression and is resting her head on her hand. Her left arm is heavily tattooed with intricate black ink designs, including floral and geometric patterns. Her right hand is raised to her forehead, with fingers showing pink and teal nail polish. The background is dark and textured.

DD PRINCE

an enemies-to-lovers romance

BAD

ALPHAHOLE ROOMMATES
BOOK 3

girl

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Kötü Kız

Alfahole Oda Arkadaşları Serisi 3.
Kitap

A

çağdaş
düşmanlardan aşıklara
romantizm

Tarafından

DD PRINCE

Telif Hakkı: 2021.

DD Prince

tarafından

<http://ddprince.com>

Kapak Tasarımı: DD Prince ve Haelah Rice Kapaklar

Kapak görselleri: Shutterstock.

Gelecek kitaplardan haberdar olmak için DD Prince'in ücretsiz haber bültenine kaydolun - <http://ddprince.com/newsletter-signup/>

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap yazarın izni olmadan kopyalanamaz, çoğaltılamaz, dosya sunucusu gibi herhangi bir erişim sisteminde saklanamaz, çevrimiçi olarak yayınlanamaz veya dosya aktarımı yoluyla paylaşılamaz. İnceleme amacıyla sadece kısa alıntılar/özetler paylaşılabilir.

Kitap korsanlığı yazarlara zarar veriyor. Lütfen kitaplara olan sevginizi yazarların haklarını destekleyen yetkili kanallardan satın alarak veya abone olarak gösterin. Teşekkürler!

Bu kitap olgun bir dil ve cinsellik içermektedir. Yetişkinler için hazırlanmıştır.

Bu, yazarın hayal gücünün ürünü olan kurgusal bir hikayedir.

Kötü Kız

Alphahole Oda Arkadaşları 3

Alfahole Ev Arkadaşları Serisi'ndeki her kitap teknik olarak tek başına okunabilir ancak en zengin okuma deneyimi için sırayla okumanızı öneririm.

Alphahole, Good Girl, sonra Bad Girl.

BLURB

Bu sadece düşmandan sevgiliye bir oda arkadaşı romantizmi değil, aynı zamanda faydaları olan düşmanlar!

Jude ve Ally'nin tanıştıkları andan itibaren kimyaları tutuşur ama Ally, Jude'un özel dedektif olduğunu öğrenince geri adım atar.

Jude nedenini bilmek istiyor.

Ally'nin sırları vardır ve onun izini kaybettirmek için elinden geleni yapar, ancak bu sadece işleri daha ilginç hale getirir.

Ve sonra Jude, Aiden Carmichael'ı Ally'nin şirket dairesindeki boş odaya taşınmasına izin vermeye ikna ettiğinde işler gerçekten ilginç bir hal alır.

Not: Bu hikayede romantizm, komedi, hisler ve her türlü buhar vardır. Düşmandan sevgiliye, menfaat düşmanı, ev arkadaşı romantizmi. Ayrıca neredeyse her adımda kahramanla dişe diş mücadele eden bir kadın kahraman var. Erkek, kadının savunmasını kırmak için çok çalışıyor ve aynı zamanda aşırı sahiplenici alfa davranışları sergiliyor.

Aiden Alphahole'da çileden çıkarıcıydı. Austin Good Girl'de çileden çıkarıcıydı.

Kötü Kız'da Ally sizi çileden çıkarabilir. Ta ki onu daha iyi tanıyana kadar (umarım).

Tüm bunlar size hitap etmiyorsa, en iyi dileklerimle. Umarım kitap sevgilisi fantezilerinizi gıcıklayacak başka bir şeyim vardır.

Eğer öyleyse... Ally ve Jude ile eğlenceli, seksi, bazen sinir bozucu ama aynı zamanda kirli bir yolculuğa hazır olun.

Bu çağdaş romantizmde kahkaha, buhar, gerilim ve hisler var.

Adanmışlık:

İlk olarak Georgia'ya, Georgie-kızıma. Seni özlüyorum bebeğim.

Ayrıca...

Yeterince iyi olmadıklarını düşünen bazen kötü kızlar için.

Spoiler uyarısı:

öylesin.

PROLOGUE

Güle güle Alyssa McQueen

Koşuyorum. Hızlı bir mermi gibi değil. Bir atletin görkemli zarafetiyle değil. Hayır. Doğduğu günkü bir tay gibi koşuyorum, henüz bacaklarına hakim değilmiş gibi görünüyor. Çünkü 5 santimlik topuklu ayakkabılar giyerek koşuyorum.

Sırt çantam sırtım yerine önümdeyken alışveriş merkezinde zig zag çiziyorum, böylece kollarımın onu sıkıca sardığından emin olabiliyorum. Bu çantayı kaybetmemin imkanı yok.

Çanta ve cüzdan dükkânından geçerken yalpalıyorum. Bu ayakkabılarla koşmak berbat. Ne kadar berbat olsalar da, ayakkabısız koşarsam daha fazla dikkat çekeceğimi biliyorum, bu yüzden sürmeye devam ediyorum.

"Buranın arka kapısı var mı?" Telefonunda gezinen sıkılmış satış görevlisine soluk soluğa soruyorum.

Gözleri ekrandan yüzüme doğru kayıyor. Muhtemelen deli gibi görünüyorum. Öyleyim zaten. Korkudan. Bana yaklaşıp yaklaşmadığını görmek için omzumun üzerinden bakıyorum.

Tekrar soracak vaktim yok, o yüzden kışımı oradan çıkarıp yandaki şarap dükkanına giriyorum. Bu dükkan çok küçük. Kötü bir fikirdi.

Yine de bugün bir dizi kötü fikir vardı.

Çarpıp parçalayacak, kıracak ve ortalığı dağıtacak çok fazla şey var - dikkatleri üzerime çekmekten bahsetmiyorum bile, ki bunu istemiyorum. Gerçi yüksek bir ayakkabı giydiğim için bu zor olabilir. Topuklu ayakkabılar, küçük siyah bir elbise, ağlamaktan yanaklarımda rimel izleri, önümde bir sırt çantası ile alışveriş merkezinde koşmaktan bahsetmiyorum bile.

Bir sonraki dükkana geçiyorum ve kendimi şu dükkanda buluyorum
Her Gün Noel!

Her günden sonra gelen ünlem işareti ters çevrilmiş bir Noel ağacıdır.

Nisan ayındayız.

Hoparlörlerden *I Want a Hippopotamus for Christmas* (Noel için bir su aygırı istiyorum) sesi geliyor ve panik halindeyken bile buranın bu kadar kalabalık olması bana garip geliyor. İlkbaharda kim Noel süsleri alır ki? Noel Baba şapkaları içinde dans eden su aygırı figürleri, parıldayan ışıklar ve her yerde ışıltı ve cicili bicili şeyler var. Annemin çok sevdiği Beyaz Noel filmi beyaz bir duvara doğrultulmuş bir projektör ekranında oynatılıyor ve alışveriş yapanların arasına karışan personel elf şapkaları takıyor ve sivri yeşil ayakkabılar.

Dick Tracy tarzı şapka takan trençkotlu adam bu mu? Lanet olsun! Beni görmüyor, ama az önce yanımdan geçti ve yürürken kafası soldan sağa doğru taranıyor, *Terminatör* filmi robotu gibi görünüyor.

Sarı saçlarımın dikkatini dağıtmak için başıma uzun, yeşil bir elf şapkası geçiriyorum. "Tuvaletinizi kullanabilir miyim?" Elf kıyafetli yaşlı bir adama yalvarıyorum.

kadın çalışan. Yüzünü buruşturuyor.

"Umumi tuvaletimiz yok," diye günde iki paket içen bir sesle söyleniyor. "Yemek katında bir tane var."

Gözlerimle umutlu bir şekilde zıplayıp yalvarıyorum çünkü huysuz da olsa bir büyükanneye benziyor ve büyükanneleer gençlerin altlarına işediğini görmek istemezler.

Başparmağıyla omzunun üzerinden kasanın arkasındaki oyuğu işaret ederken daha sinirli görünüyor.

Hallelujah!

Dick Tracy beni görmedi. "Teşekkür ederim! Tanrı sizi korusun!"

Ben boogie.

Şansa bakın ki, personel tuvaletinin hemen yanında üzerinde *giriş yazan* bir kapı var. Alarm devre dışı bırakılmadan kapı açılırsa alarmın çalacağına dair bir uyarı işareti var.

Ve lanet olsun. Çünkü alarm çalacak ve bu da dikkat çekecek ama yapacak bir şey yok. Başka seçeneğim yok.

Eğer *Dick Tracy* beni yakalarsa, akbaba yemi, balık yemi ya da aynı derecede rahatsız edici ve nihai bir şey olurum.

Bu *lanet* ayakkabıların gitmesi lazım.

Giriş kapısının yanında Noel Baba şapkaları ve bir Noel Baba paltosu olan bir portmanto var. Onun altında da bir çift elf ayakkabısı görüyorum.

Kısa bir düşünme ritmiyle dudağımı ısıyorum. Siktir et. Başka seçeneğim yok.

Sivri burunlu ve büyük tokalı olabilirler ama bu yeşil Ezilmiş kadife slip-on'larla koşturmak şu anki yüksek topuklu ayakkabılarımdan çok daha kolay olacak.

Diğer insanların ayakkabıları nerede? Birden fazla mağazada elf ayakkabısı giyen insanlar. Neden bir çift Nike ya da Converse ya da belki bir çift mantıklı Tender Tootsies göremiyorum? Huysuz Büyükanne Elf'e mi ait?

Her neyse. Bunu daha fazla düşünecek vaktim yok, bu yüzden elf şapkamı düşürmeden, ciğerlerimi havayla doldurmadan ve hafif batıl inançlı biri olarak haç işareti yapıp omzumu gri çelik kapının karşısındaki büyük gümüş çubuğa dayamadan önce askılı topuklu ayakkabılarımı çıkarıp ezilmiş yeşil kadife elf ayakkabılarımı giyiyorum.

Ayakkabılar biraz büyük ama giydiklerimden çok daha iyiler.

Ben ittikten ve kapı açıldıktan bir saniye sonra, güneş ışığı ve trafik gürültüsü mağazanın içine yayılıyor ve şu anda çalan *All I Want for Christmas is You*'yu bölüyor, alarm çalıyor. Ve ben koşturmaya başladım.

Nisan ayının ikinci haftasında küçük siyah bir elbise giymiş, uzun sarı saçlarımı şık bir at kuyruğu yapmış, önümde retro asker yeşili sırt çantası ve ayağımda ezilmiş kadife yeşil sivri elf ayakkabılarımla bir sırt çantası dolusu parayla hayatımı kurtarmaya çalışıyorum.

Şimdiye kadar *Dick Tracy*'den iz yok ve sarı bir taksi var, ben de ona doğru koşarken el sallıyorum.

Sürücünün arkasındaki arka kapıya ulaştım ve tam kapı kolunu çekmek üzereydim ki taksi hızlandı.

Kahretsin!

Başka bir taksi görüyorum. Bu toz mavisi bir taksi. O tarafa doğru atıldım ve durdu. Merhametle. Ve yüzünde eğlenen bir ifadeyle.

Evet, kokteyl elbisesi ile ayakkabılar, *biliyorum*.

Kulak zarımı titreten alarm sesleriyle birleşen adrenaline hiçbir şey duymuyorum ama içeri girip rahat bir nefes alıyorum.

"Havaalanı," diyorum, hâlâ nefes veriyorum. "Beni güvenli bir şekilde oraya ne kadar hızlı götürebilerseniz, lütfen. Bu arada çok iyi bahşiş veriyorum."

Hemen taksimetreyi avuçluyor ve araba ilerlerken daha rahat bir nefes alıyorum.

Nabzım mı? Yarıyor. Vücudum mu? Titriyor. Nemli ellerimi elbiseme siliyorum ve sergilenen taksici kimliğine bakıyorum.

Vay anasını.

Gördüğüm şeyi gerçekten gördüğümde emin olmak için birkaç kez göz kırpiyorum.

Araba, ana caddeye soldan çıkmak için ışıklardan üç araba geride sıraya girerken, bir alışveriş merkezinin girişinden şapkalı ve trençkotlu birinin çıktığını görüyorum, ben de koltuğun yarısına kadar kayıyorum ve

Sanki saklanmak için bir şey arıyormuşum gibi.

İşte o zaman taksinin zemininde koyu renk bir ceketin üzerinde pembe bir pelüş hayvana benzeyen bir şey yakalıyorum.

Aşağı uzanarak, "Birisi bir şey unutmuş-" demeye başladım. Oh. Kaldırdığımda bunun bir peruk olduğunu fark ettim.

Bebek pembesi bir peruk. Koyu mor bir ceket.

Şansım çok kötü; gerçekten öyle.

Son zamanlarda başıma gelenler beni buna ikna etti.

Ama peruk ve blazer ceketini görünce ve kimin taksisine bindiğimi fark edince, bu şansın değişmekte olduğunu hissettim.

Katlanmış at kuyruğumu hızla düğümlüyorum ve pembe peruğumu üzerine çekiyorum. Doğrulup ceketimi silkiyorum, sonra yukarı bakıyorum.

Şoför gülüyor.

Dikiz aynasında onun bakışlarıyla karşılaştım.

Kır saçlı, nazik, kırışık ela gözlü yaşlı adam, "Bu senin için uygun, aşkım," diyor.

"Öyle mi? Bunu burada bulmaya ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezsin. Daha hızlı gidebilir misin? Birini kaybettiğimden emin olmak istiyorum. Sen hızlı sür, ben de bunu takayım, belki bir şansım olur."

"Peşinde biri mi var?" diye soruyor, endişeli görünüyor. "Erkek arkadaşın mı? Erkek arkadaşının karısı mı?"

Kısa bir süre duraklıyorum ve okuduğumu sandığım şeyi gerçekten okuduğumdan emin olmak için gözlerim vizöründeki taksici kimliğini tekrar tarıyor.

"Gangster," diye düzeltiyorum, içimi huzurlu bir duygunun kapladığını hissederek. "Beni koruyormuş gibi yapan bir gangsterin maaş bordrosundaki biri. Ama ben bunu anlıyorum."

Taksici pedala basıyor ve başka bir şeride savruluyoruz, ben de arka koltuğun diğer ucuna uçuyorum.

"En iyisi yola koyulmak o zaman." "Teşekkür ederim," diye nefes alıyorum.

"Yabancılara böyle şeyler anlatmak pek akıllıca değil, küçük hanım." Başımı salladım. "Son zamanlarda hiç zeki değildim. Bu değişmek üzere."

Aynada burnunun üstündeki kaş çatma çizgisini görüyorum.

Arkamıza bakmaya cesaret ediyorum *ama Dick Tracy* ortalıkta yok. Vay be.

"Nazik gözleriniz var. Muhtemelen buna dayanarak size güvenmek isterdim, ama doğrusu, ruhsatınızda adınızı görüyorum." Koltuğunun arkasını işaret ediyorum.

Kaşları soru sorar gibi havaya kalktı.

"Babam taksiciydi. Scotty King adında bir arkadaşı vardı, onun günlük şoförüydü. Hack Team King ve McQueen. Bu yüzden birbirimize yabancı *sayılmayız* diye düşünüyorum."

Bir süre aynaya bakıyor ve sonra yüzü değişiyor. "Sen Marty McQueen'in küçük kızı değilsin!"

"Tek, biricik."

"Alyssa! Babanı çok severdim. Kardeş gibiydi."

Şu anda otoyolda hızlı şeritteyiz ve Scotty King hız sınırını zorluyor. İyi zaman geçiriyoruz.

"Cenazesinden beri seni görmedim. Seni tanıyamadım. Bunun için üzgünüm."

"Bir şey düşünme," diyorum, "on iki yıldan fazla oldu. Ve sadece birkaç kez karşılaştık."

"Buradan nereye gidiyorsunuz?"

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum, "sanırım saklanmam gerekiyor. Başım büyük belada."

"Tamam. Tamam, Baltimore'a git. Park ettiğimizde sana bir arkadaşımın numarasını vereceğim, Tori. Geçici bir ajans ve pansiyon işletiyor. Sen bir sonraki hamleni düşünürken sana bir oda kiralar ve iş bulur. İnsanların saklanmasına yardımcı olacak yöntemleri var."

Şaşkınlıkla göz kırpyorum. Ama babamın bana Scotty King hakkında anlattıklarından sonra o kadar da şaşırmadım. Ve her zaman babamın koruyucu meleğim olduğunu hissetmişimdir. Bugün beni alması bunu kanıtlayabilir.

bir şüphe gölgesinin ötesinde.

"Öyle mi? Gerçekten mi?" Eğer bu herhangi biri olsaydı, fahişeler için bir pansiyon olup olmadığını ve sözleşmeli bir işçi olup olmayacağını sorardım.

ama Scotty babamın en iyi dostlarından biriydi, yani, olmaz. İçimden bir ses ona güvenebileceğimi söylüyor.

"Evet. Adını değiştir. Alışkanlıklarınızı değiştirin. İletişim kurmayın Eski hayatından herhangi biri. Peşinde olanların Steele kardeşler olduğunu tahmin ediyorum. Ya da Papalia çetesi."

"Nereden biliyorsun?"

"İyi tahmin. Taksiciler bir şehrin gözü kulağıdır. Saklandığın adamı ben de gördüm ve onu tanımıyorum ama kirli bir polis olduğunu ve kimlerle işbirliği yaptığını biliyorum. Eminim baban sana hikayeler anlatmıştır - biz burada otururuz ve ya susarız ya da ücretler arka koltuklarımızda her türlü konuşmayı yaptık. Ya da büyük bir kısmı

Bize sırlarını anlatıyorlar, bilinmeyen bir nedenle kafamızın arkasına bakarak bize güvenebileceklerini düşünüyorlar. Bir bok bilmiyoruz. Bana hangisinin peşinde olduğunu söyleme. Ne kadar az bilirim, daha iyi."

"Seninle bahse girerim aynadaki gözlerdir. Gözlerin nazik görünüyor."

O nazik gözlerin etrafında kısa bir süreliğine gülme çizgileri beliriyor, sonra endişe geri geliyor. "Sana benim numaramı da vereyim.

Sıkıştırsan ararsın

Nasıl yardımcı olabileceğime bakarım. Bunu ezberleyin ve arabadan inmeden önce geri verin." Bana bir kart uzattı. "Baban bir iyi bir adamdı. Arkadaşları bu kaybı hissetti, hepimiz çok üzüldük. Muhtemelen yukarıdaki büyük adamla konuştu ve başardı, ben de seni o sivri ayakkabılarla koşarken görmek için buradaydım. Bu kadar sıkı tuttuğun çantanın içinde ne var? Yoksa bilmek mi istiyorum?"

"Bir sürü nakit."

Hem de çok. Saymadım ama burada bana uzun süre yetecek kadar olduğundan şüpheleniyorum. "Biraz ister misin?" Teklif ediyorum.

İç çekiyor. "Kahretsin, Alyssa. Başın ne kadar belada?" "Çok, sanırım."

"Bulabildiğin kadar paraya ihtiyacın olacak. Dinle, gerekenden fazlasını harcama; Baltimore'dan sonra tekrar gitmen gerekirse diye sakla. Sonra git ve geri kalanını da tekrar gitmen gerekirse diye sakla. Özellikle Steele kardeşler söz konusuysa, kaynaklara ihtiyacınız olacak. Duydunuz mu?"

Başımı salladım.

"Neyle uğraştığın hakkında en ufak bir fikrin var mı?" Yine başımı salladım.

Belli ki teklifiyle o da neyle uğraştığımı biliyor. "Tamam. Telefon numarasını ezberledin mi?"

"Bunu hemen yapacağım."

**San Diego, Kaliforniya - Birkaç Ay Sonra Günümüz -
Carly ve Aiden'in Düğününün Ertesi Günü**

Anahtarı 1406 numaralı dairenin kapısının alt kilidine sokuyorum. ve düğmeyi test edin. Dönüyor. Ama sürgüyü açmadım, o yüzden dönmemesi gerekiyor.

Kapı tamamen açılmadan kalbim hızla çarpmaya başladı. Var Biri burada mıydı? Şu anda burada beni mi bekliyorlar?

Kendime sürekli etrafımda olup bitenlerin farkında olmamı söylüyorum. Asla ama asla kayıtsız kalmam. Bu çok önemli. Bildiklerini sanan insanlar

Hiçbir fikrim yok, dikkatimi çeken bir şey var mı, kaçmamı gerektirecek bir şey var mı diye sürekli etrafımı inceliyorum.

Güvende olduğumdan emin olmak için her gün önlemler alıyorum.

San Diego'daki hayatımı bırakıp kaçmanın, geri dönmenin zamanı geldi mi? Yoksa böyle mi bitecek? Sistemim açıkça kusurlu ve bunu ancak şimdi biliyorum çünkü beni hayal kırıklığına uğrattı. Eğer içeride biri varsa, tokmağın döndüğünü görmüştür ve bu yüzden kapının diğer tarafında olduğumu biliyordur.

Belki de silahları hazırdır ve bana doğrultmuşlardır.

Kitts'e gitmek için gerçek pasaportumu kullanmaktan başka seçeneğim yoktu. çünkü sahte bir tane alacak zamanım yoktu ve bu beni rahatsız ediyordu. Ama Carly'nin düğününü kaçırarak değildim. Aiden hepimizi oraya uçurdu ama her şey spontane gelişti, bu yüzden önceden bir uyarı yoktu ve pasaportumu göstermem gerekiyordu.

İşler yolunda mı?

Buradaki hayatımı seviyorum. İşimi seviyorum. Arkadaşlarımı seviyorum. Ally Kingston olmayı seviyorum, her zaman böyle olmasam da.

Alyssa McQueen aylar önce sırra kadem bastı ve ben onun asla bulunmamasını şiddetle umuyorum. Aslında, bu kritik değil.

İzimi kaybettirmek için elimden geleni yaptım ve yardım aldım. Çok fazla yardım,

Aslında Scotty'nin sayesinde Tori'yle bağlantı kurdum ama geri kalanı Tori ve o bir çanta dolusu parayla. Scotty, San Diego'daki işimde kendi soyadının bir varyasyonunu kullandığım için bana kızacaktı ama beni Tori'ye bağlayarak muhtemelen hayatımı kurtardı. Ve Tori Beni buraya geldiğimden beri bana çok yardımcı olan kardeşi Wade ile tanıştırdı.

Belli ki kötü adamlar *gerçekten* kötü ve muhtemelen yaklaşık üç çeyrek milyonu kaybetmekten vazgeçmemişler.

Aldığım dolarlar. Eski sevgilime karşı duyduğum utançtan bahsetmiyorum bile. Ve çantadaki diğer şey. Ben bile yapamam O çantanın dibinde bulduğum diğer şeyi boğazımda safra düğümlenmeden düşünemiyorum. O diğer şey kadar korkutucu olan tek şey Thad'ın ben kaçmadan önce bana yaptığı tehditlerdi. Bu yüzden bulunamıyorum.

Beni yakaladılar ve kendi adlarına beni öldürmesi için birini mi gönderdiler? Beni alıp işkence mi edecekler? hem de kötü adamlarla yatan aptal kızların başına neler geldiğini bilmem için mi? Sonra, Thad değer verdiğim herkesi incitirken bana izletecek mi, yoksa bunun olacağını bilmemi mi sağlayacak?

Thad beni uyardı. Beni uyardı ve sonra kirli polis arkadaşına beni test etti ve bana ne olacağının görüntülerini gösterdi. Yapmam gerekeni yaptım. Dodge'dan çıktım.

Baltimore'da birkaç kendini savunma dersi aldım, ancak bu adamlar ya da haydutları silahlarıyla buradaysa bunun bana yardımcı olacağına ikna olmadım.

Orada Thad mı yoksa Jonah mı olacak? İkisi birden mi? Eğer sadece Thad ise, beni acımasızca öldürmeden önce benden istediğini açıkça belirttiği şeyi alacak mı? Eğer Jonah ise, o gri gözlere bakarken bir şey hissedecek miyim? beni muhtemelen bir kurşunla öldürmeden önce bir kez daha gözlerine mi bakayım? Şunlar.

muhteşem ama yalancı gri gözler. Jonah Steele ile ilgili düşüncelerin aklıma girmesine izin vermiyorum çünkü burada ani bir karar vermem gerekiyor.

İçeri girip şansımı deneyeceğim ya da kaçmaya çalışacağım, içeride biri varsa beni kovalayacağını ya da kovalamasına gerek kalmayacağını çünkü sadece hızlı koşmadığımı değil aynı zamanda bir kurşundan da kaçamayacağımı biliyorum.

Müzikle yüzleşebilirim. İstediğim son şey olsa bile.

Kapıyı azıcık açtım. Evimin darmadağın olmasını ya da bir silah namlusu görmeyi bekliyordum ama görmedim. Onun yerine, büyük bir şey görüyorum,

Sehpanın üzerinde ayak bileklerinden çapraz duran motosiklet botları. O botları tanıyorum.

Farkına vardıkça nasıl hissedeceğimi bilemiyorum.

Kaçtığım için beni cezalandırmak, büyük para çantalarını ve o çantadaki iğrenç şeyi çaldığım için beni öldürmek için burada olan Steele kardeşler değil. Thad'in cebindeki kirli polis de değil.

Thad'in beni suçlu bulması için bir neden bulma göreviyle çalışıyordu, böylece beni öldürmek için bir nedeni olacaktı (muhtemelen benden istediğini aldıktan sonra).

Hayır. Bu Jude Novak, hayallerimin adamı ve varlığımın felaketi. Ve şu anda neredeyse daha kötü hissediyorum. Neredeyse.

Bu çok saçma, değil mi? Jude ile ilgili hiçbir şey onun katil olduğunu göstermez. Onun burada olması benim ölü olduğum anlamına gelmiyor, yani bu iyi bir şey, değil mi?

Yani iş henüz bitmedi. Henüz bitmedi. Alyssa McQueen, Ally Kingston olarak bir gün daha yaşayacak. Ama şu anda Jude'la uğraşmak zorundayım ve Jude'la uğraşmayı gerçekten ama *gerçekten* istemiyorum. Kapıyı sonuna kadar itip açarken derin bir iç çektim.

Carly'nin düğünü için yaptığımız seyahat sadece üç gün sürmüş olsa da, toparlanmak için bir haftaya ihtiyacım varmış gibi hissediyorum.

İlişkilerinden kısmen de olsa pay aldığım Carly ve Aiden çok kısa süren bir nişanlılık dönemi geçirdiler ve her şeyi çabucak halletmeye karar verdiler.

Meryl, eski oda arkadaşım, onun da küçük bir mutluluk dilimi var, yorgunum. Yorgunum ve yatağımı istiyorum. İstemediğim şey ise ~~hayallerimin erkeği~~ Jude Novak'la uğraşmak.

Cennette kalmalıydım. Ya da Meryl ile kaçmalıydım. Steele kardeşler nerede olduğumu öğrenselerdi, sanırım yine kaybolmak için oraya gitmeyi düşünürdüm. Filipinler'de bir yere. Meryl'in yakınında değil çünkü ona dram ve tehlike getirmek istemem ama belki onun ulaşabileceği bir yere giderim, böylece %100 yalnız kalmak zorunda kalmam.

Tanrım, bu gece buna ihtiyacım *yok*.

Yorgunum ve düğünden dolayı biraz akşamdan kalmayım. Ayrıca bu adamdan ne pahasına olursa olsun uzak durulması gerektiğini düşünüyorum. Ve birazdan gerçekleşecek yüzleşme için enerjim yok.

Geçen hafta sonu o seks aramasını kışkırtmak benim hatamdı. Benimle olan entrikasından onu kurtarmak için yaptım. Ve beni de onunla seks yapmak için yanıp tutuşuyor. O zaman neden burada? Açıkçası, seks çağrısı mucizevi bir tedavi değildi çünkü ben de onu unutamadım. Ama o bunu *asla* bilemez.

Biraz uzun olacak ama neden şu anda bulunduğum yerde olduğumu anlamak için kendimi burada nasıl bulduğumu açıklamalıyım.

Geriye dönüp baktığımda, bu benim en iyi fikrim değildi. Ama kendimi savunmam gerekirse

Aylardır bekarım ve seksi gerçekten çok seviyorum. Ayrıca bir erkek tarafından hiç bu kadar tahrik edilmemiş olmam da önemsiz değil... Hiç. Ve kalbimde kocaman bir çentik açan en son alfa erkeği pislik de dahil olmak üzere bazı ateşli erkeklerle çıktım.

Alkolü ve onu her ne pahasına olursa olsun uzaklaştırmam gerektiğine karar vermeden önce orijinal mesajlaşma dizimizde gezinmeyi ekleyin ve Ally'nin Jude tarafından yatağa atılmasının tarifi buydu.

Ben de öyle yaptım. Seviştim. Jude tarafından. Tamamen. Unutulmaz bir şekilde. Bir aptal gibi.

Bak, bunun sorunumu çözeceğini düşündüm. Kaşintımı kaşır ve onun Bana hayranlık duyuyor. Bir erkek sizi merak ettiğinde genellikle bu şekilde olur çünkü siz çıkma fikrine burun kıvrımissınızdır Onu. Egoları zedelenir ve siz bir meydan okumaya dönüşürsünüz. O *kadar* ateşli olan ve bunu bilen erkekler - seksten sonra gizem ortadan kalkacak ve sen de artık o kadar ilgi çekici olmayacaksın. Bir sonraki fethi doğru gidecek.

Ve belli ki Jude'la seks yapmam onun şu anda oturma odamda olmasının sebebi. Daha fazlası için geri döndü. Hatta bu hafta sonu damadın kardeşi Austin Carmichael'a asılmayı bile denedim: sağdıç artı nedime, her ikisi de bekar eşittir biraz eğlence ve Jude'la geçirdiğim gecenin anısını hafifleteceğini umuyordum ama işe yaramadı.

- A) Austin bana güldü, pasımı ciddiye almadı.
- B) Austin'le seks muhtemelen Jude'un aksine süper vanilya ve esneme festivali olurdu.

Beni yanlış anlamayın - Austin ateşli. Harika bir ağzı, muhteşem bir vücudu ve güzel gözleri var, ama neredeyse fazla mükemmel görünüyor. O ateşli bir *McDreamy* tipi. Ailesine uygun bir evde yaşayan zengin ve seksi bir adam. O bir buçuk av. Sadece Ally Kingston için uygun değil.

Austin'le yaşayacağı hayatın çocuklar ve bir köpek içereceği ve Bayan Doğru'yla tanıştıktan sonra gecikmeyeceği açık. Bu bana göre değil.

Austin tam da Alyssa McQueen olsaydım çıkacağım ve evlenmek isteyeceğim türden bir adam.

Allison "Ally" Kingston olduğumda, eskiden tercih ettiğim pek çok şeyi bıraktım. Birden fazla takım elbisesi olan temiz kesimli adamlar.

Ayakkabılarımın ve çantamın uyumlu olduğundan emin olmak. Boğucu bir kütüphaneci gibi giyinmek. Ailem ve arkadaşlarım. Belime kadar uzanan sarışın saçlarım. Bildiğim hayat.

Kaçtığımda, kimsenin (özellikle de kötü adamların) benimle eski hayatım arasındaki noktaları birleştirmemesi için kendimle ilgili her şeyi değiştirmem gerektiğini biliyordum.

Görünüşümü değiştirdim. Büyük ölçüde. Tarzımı - büyük ölçüde. Alışkanlıklarımı da. Hatta hoşlanacağım türden bir adam. Bugünkü *benle* bir yıl önceki beni beyaz tahtaya yan yana koysanız, *eski ben* aşırı muhafazakar kuzenime benziyor. Aynı gözler ve yüz, ama tamamen farklı bir hava.

Beni Austin gibi bir adamın yanına koy, daha çok eskisi gibi görünürüm.

Beni Jude gibi bir adamla bir araya getirin, olduğum kişiden daha da uzaklaşıyorum.

Jude'un sorunu ne?

Birkaç tane var.

1. Seksten daha fazlasını istiyor.
2. Ona seks yaptım ve hayatımda yaptığım en iyi seksti.
3. Bunu yapamam. Ona zaten yarı aşığım ve ne pahasına olursa olsun ondan uzak durmazsam batacağım. Ve o da batacak. Çünkü ben belayım. Büyük bir T ile.

Flört ettim. Açık saçık konuştum. Ona kirlenmeye hazır olduğuma dair tüm işaretleri verdim çünkü bunun biraz eğlenceli olmasını istiyordum, ama çabucak oldu

benim için eğlenceli olmayacağını anladım ve geri çekildim. Ya da denedim. Ama o ısrar etti. Ve sonra daha da ısrarcı oldu. Sonra ben ne yaptım? Sonunda pes ettikten birkaç saat sonra bir seks araması başlattım.

karışık mesajlar veriyor ve konuyu karıştırıyor.

Geri çekilmeye çalıştım. En kısa sürede beni isteyeceğini biliyordum. Gerçek bir şey, sahip olmama izin verilmeyen bir şey. Jude'un yaşamak için ne yaptığı gibi küçük *olmayan bir* sorun da var.

Asıldığım onca adam arasından bir özel dedektif seçerdim.

Onu ilk kez bir gece kulübünde, kafam iyiyken ve Carly ile Aiden için çöpçatanlık yapmaya odaklanmışken görmüştüm.

San Diego'ya taşındıktan birkaç hafta sonraydı ve ben, yeni kankam Carly, oda arkadaşım ve iş arkadaşım Meryl ve her zaman olduğum ve olmaktan vazgeçemediğim ben olarak başkalarının işine burnumu sokuyor, çöpçatanlık yapıyordum.

Meryl için: Eve dönüp Bayan Sorumlu ve Mükemmel Kız olmaya devam etmek zorunda kalmadan önce dünyasını sarsacak, aşık olduğu ateşli ve iyi bir adam olan Austin ile fırtınalı bir aşk.

Ve Carly için... her ne kadar inkar etse de, onun sonsuza dek mutlu olacağını iliklerine kadar bildiğim Aiden ile Rüya'yı yaşamaya başlamak.

Herkesle birlikte ortalığı karıştırırken, Jude Novak beni kör etti ve şaşkına çevirdi.

Aiden ve Austin (ikisi de süper seksi, kaslı adamlar) onunla birlikte içeri giriyor ve adam çenemi düşürüp gözlerimi yerinden çıkarıyor. Tam benim tipim.

Ya da daha çok Ally'nin tipi.

Ally Kingston olmayı %100 benimsedim diyelim. Birçok yönden Alyssa'nın tam zıttı ve o sadece olmam gereken kişi değil, aynı zamanda olmak istediğim kişi olduğuna da karar verdim.

Alyssa farklı nedenlerle öne çıktı ve bu yüzden değişmek zorunda kaldım.

Ally'nin öne çıkma şekli Alyssa'yı güvende tutar. Ve Ally eğlenceli ve Korkusuz. Davranışları ve kıyafetleriyle o kadar 'dışarıda' ki insanları silahsızlandırıyor.

Artık sarışın komşu kızı tipi değilim. Herkesle konuşan, birini yeni arkadaşı ilan eden tuhaf kızım.

onlarla tanıştıktan birkaç dakika sonra. Garip sanatı, renkli kristalleri ve aromaterapiyi severim, ayda bir saçımı değiştirirken biraz psişik olduğumdan bahsederim ve modern, seks-Sıfır filtreli pozitif bir kız.

Her neyse, kaslı, seksi, dövme ve sakallı adamı gördüm ve kuru büyümü bozmaya ve Alyssa'nın tipi olmayan, şimdiye kadar gördüğüm en ateşli adamla eğlenmeye karar verdim.

İçki içen ve kendine güvenen Ally açıkça çapkındı ve ilgisi karşılık buldu.

Aslında, bana bakışı, gözlerinin içimi yakması, daha önce hiç hissetmediğim duygular içimden geçti. Bunu içkiye ve uzun süren bekârlığa bağladım ve gittim. onunla birlikte.

Flört ettik ve cinsel gerilim bir yumurtayı kızartabilecek kadar sıcaktı. Sonra yavaşça dans ettik ve *Tanrım*, dans pistinde o adamın kucağına mükemmel bir şekilde sığdım. Uzun boylu, kaslı, sıcak. Bana dokunuşunda ve bakışında hiç çekingenlik yoktu. Tanrım... Hayatımda hiç bu kadar güçlü bir anlık kimya hissetmemiştim.

Ama bana müşterilerinden biriyle ilgili bir güvenlik sorunu olduğunu söyleyerek aniden, yıkıcı bir şekilde ayrılmak zorunda kaldı. Ben de Bunun ne anlama geldiğini soracak kadar mantıklı. Bunun yerine ona numaramı verdim, sonra da seks için yapacağımız gelecek planları hakkında heyecanla eve gittim. Sanırım *mesaj atarsan sevişmek için plan yaparız* bile dedim. *çıplak bir şekilde tanıştık.*

"Güvenlik" sesini duyar duymaz oyunları durdurup geri çekilmeliydim. Yanlış numara verilmiş. Ama birkaç şey vardı. bir anda oluyor.

Eğleniyor ve bana verdiği kelebeklere kapılıyordum. Ayrıca içimde azımsanmayacak miktarda alkol de vardı. Sistem.

İçkinin de etkisiyle muhakemem bulanıklaşmıştı. Daha önce kendimle ilgili ruh eşi içgüdüğüne hiç sahip olmamıştım, geçmişimde 'erkeklerde kötü seçim' teriminin örneğini vermişim, Jonah Steele en son kötü seçim. Ama o gece Jude Novak'la ilgili bir şey vardı - yapmak istemediğim bir şeyi yapmaktan kendimi alıkoyamadım. Tehlikeli bir şey. Umut.

İri yarı, güçlü, yakışıklı ve güzel bir adamla mutlu bir son Midemi titreten, gördüğümde beni ıslatan, sesinde pis şeyler yapma isteği uyandıran, yapmamı emrettiği her türlü pis şeyi yapan zeki adam.

Ve ben de dikkatli olmaktan uzaklaştım çünkü kızgın bir Aiden'a o gece bizi nerede bulacağını söylediğim için bana kızan Carly'den mesaj geldi. Orada hasar kontrolü yapmak zorunda kaldım.

beni tamamen panikletti ve gözümü toptan ayırmama neden oldu.

Carly, Aiden'a o gece nerede olacağımızı söyleyerek ve hayatının fişini çekmekle tehdit ederek müdahale ettiğim için bana kızmakla kalmadı (benim için) arkadaşlığımız haline gelen destek, çünkü ben O noktada Meryl ve ondan başka kimse yoktu ve Mer'in yakında ayrılacağını biliyordum ama aynı zamanda Jude fikrine de kapılmıştım çünkü

O gözler. O gözler içgörü, bilgelik, deneyim ve derinlik hikayeleri anlatıyordu. Daha önce hiç görmediğim bir derinlik ve bağlantı. Bana kendimi güvende hissettiren, tetikte olmayı unutturan bir varlığı vardı.

Kendime bunu yapmamam gerektiğini hatırlatmayı unuttum.

Elinde tutamayacağın bir şey isteme, Alyssa. Çünkü biri senin gerçekte kim olduğunu bilirse, sadece sen değil, onlar da risk altında olur.

Bir parti kek pişirdim, birazını yedim, birazını da Carly'ye götürdüm, böylece karıştığım için beni affetmesini umuyordum. Ondan dersimi aldım. Bu arkadaşlığı kaybetmek istemedim.

Yoksa San Diego evim değildi. Tanıştığımız anda, onun benim insanım olacağını biliyordum. Aslında, ben bile tutmadı tanışmamızdan birkaç dakika sonra onu yeni en iyi arkadaşım olarak ilan ettim.

Ona bu unvanı verdiğim için pişman değilim. İnsanlarla tanıştığımda bir titreşim alıyorum ve genellikle tam isabet kaydediyorum. Jonah hariç. Orada *o kadar yanıldım* ki komik bile değil.

Çöpçatanlık çabalarım gelince, birkaç çifti başarıyla eşleştirdim. Ve uzun sürmeyeceğini tahmin ettiğim çiftler de oldu. Gerçi *ikinci* tür tahminleri kendime saklamayı uzun zaman önce öğrendim, Çünkü kız arkadaşlar hoşlandıkları erkeğin "O" olmadığını söylenmesinden pek hoşlanmazlar.

Arkadaşlık potansiyeli açısından Carly ile olan ilişkim Anında. Onun güvenilir olduğunu hissediyordum ve bize ihtiyacı olduğunu biliyordum.

arkadaşlığı neredeyse benim kadar.

Tamam, benim buna çok daha fazla ihtiyacım vardı çünkü yeni bir başlangıç yapıyordum ve eski hayatımdan güvenle iletişimde kalabileceğim hiç kimse yoktu ama onun bu kısmı bilmesine gerek yoktu. İkimiz de yeni bir şehirdeydik, aynı apartmandaydık ve aynı anda yeni bir işe başlamıştık.

Aynı gün aynı yerde. Bir şeylerden de kaçıyor gibi görünüyordu. Nefes alma yeteneği için tehlikeli olmayan şeylerden.

ama onun duygusal sağlığı için kötü.

Patronumuz (aslında patronun patronu) Aiden Carmichael ile birbirleri için yaratılmış olduklarını hemen anladım. Kanıt pudingin içinde, çünkü düğümü yeni bağladılar.

Ama Jude Novak'a dönelim.

Eğlenceye düşkündüm. İlk randevumuza kadar Jude ile açık saçık flört oyunları oynadım. Kendime bunun biraz eğlence olacağını söylüyordum, başka bir şey değil. Ama bilmeliydim, görmezden gelmemeliydim.

Benim kadar heyecanlı olduğum gerçeği karşısında uyarı zilleri çalmaya başladı.

Onun karşısındaki kişiliğim, oynamak isteyen eğlenceli bir seks kedisiydi. Kendime sevişeceğimi söyledim; eski sevgilim yüzünden cinsel olarak ilgilenmeye başladığım alanlarla uğraşacaktım, ama yatırım yapmadan. Bir kaçamak. Hepsi bu; hepsi bu.

Ama şakalaşma harikaydı ve ona kendi metin sesini verdim ve sanırım sonsuza dek bu nabız sesini onunla, karın çırpınışları ve heyecanla ilişkilendireceğim.

Bir hafta süren flört mesajlaşmalarından sonra beni aldı ve motosikletiyle dışarı çıkardı. Gösterişçiydi. Sahipleniciydi. İlgileniyordu ve gözlerinin beni nasıl yuttuğundan ve bana dokunmak için her fırsatı nasıl değerlendirdiğinden, benim *ilginçliğimden* hoşlandığını anlayabiliyordum.

kız havası.

Kapılar açılıyor. Sırtımın küçük kısmına bir el. Motosikletine binmeme yardım etmek için elimi tutması. Kaskımı takması ve bunu yaparken yüzünde en seksi gülümsemeyle gözlerimin içine bakması.

Gah.

Buluşmanın beşinci dakikasında, bir ilişkiden daha fazlasını istediğine dair alarm zillerim çalmaya başladı.

Sonra kuralımı bozdum ve onun hakkında sorular sordum. İşini. Evini, ailesini, hayatını sordum. O andan itibaren başımın belada olduğunu anladım.

Güldüğü büyük bir ailesi var, bana hepsinin birbirlerinin işlerine karıştığını ve her zaman birbirlerinin evlerinde olduklarını söylüyor. zaman. Bunu sevdim ve saklama şansım olmadı.

Ama sonra işi hakkında konuşmaya başladı. Bir güvenlik şirketi var ve bu sadece alarm sistemleri kurmak anlamına gelmiyor, ki bunu yapıyor, aynı zamanda insanlar için derinlemesine geçmiş kontrolleri yapıyor ve şirketler. Gözetleme yapar. Hatta gizli görevde çalışacak biri. Aldatan eşlerin yanı sıra karanlık internetle de ilgileniyor ve polislerle birkaç serbest projesi var. Bana işinden bahsederken, bunu kendini övmek için yapmıyordu.

önemli biri gibi geldi. Yaptığı işi sevdiğini ama zaman zaman tehlikeli olabileceğini ve hayatındaki insanların bununla başa çıkmaya istekli olması gerektiğini söylüyordu.

Alarm zillerini daha fazla görmezden gelemezdim çünkü kafamın içinde *Noel*'deki alarmdan daha yüksek sesle çalmaya başladılar Acil çıkış kapısını açıp kaçtığım o gün *her gün*. İş hakkında konuşmasını dinlemek ve bana karşı davranışlarını görmek mi?

Panik modu. Acil çıkış kapısına tekrar ihtiyacım vardı.

O randevudan önceki günlerde, mesajlaşmalarda vajinamla düşünüyordum. Her şey alay etmek, beklenti oluşturmakla ilgiliydi.

Bazı metinlerimizden bir örnek:

Ben: Çok önemli bir sorum var. Ona: Ateş et.

Ben: Pembe dantel külot mu yoksa inci tanga mı giymeliyim? Randevumuz mu?

Onu: Sürprizler her zaman iyidir.

Ben: Belki de külotu tamamen atlarım.

Onu: Karar sizin ama eğer benden bir katkı istenirse, yapmamanızı tercih ederim. Sürprizler güzeldir ama birisi onları özenle paketlemek için zaman ayırdığında daha da güzeldir. Artı, o zaman paketini açabilirim.

Ben: Dişlerinle mi? Lütfen evet de.

Onu: Bekle ve gör. Beklenti en büyük afrodisyaktır.

Başka bir zaman:

Ben: Yaramazlık yaptım. Sanırım bir şaplağa ihtiyacım olabilir. Ona: Detaylandır.

O (üç dakika sonra): Hemen olsa iyi olurdu. O (bir dakika sonra): Ally!

Ben: Boş ver. <wink>. Eğer şaplak atmak istiyorsan, beni yaramazlık yaparken yakalaman gerekecek.

Gördün mü? Aptal ben. Ama kendimi savunmak için, her şeyi seksle ilgili yapmaya çalışıyordum. Tonu ayarlıyordum.

Ama çok heyecanlıydım. Beni istemesini istedim. Onun beni beni karşı konulmaz buluyor. Dört kez kıyafet değiştirdim. Ve tüm bunlar, bunun tek seferlik seksi bir şey olmasını planlarken hissetmem gereken şeyler değildi. Kendimi savunmam gerekirse, hiçbir zaman sıradan seks yapmadım. Teoride kulağa hoş geliyordu ve ben sadece teoriyle çalışıyordum.

Panikliyordum, kendime onunla restoranda buluşmam gerektiğini söylüyordum. Ya da yemeği atlayıp sadece seks yapmalıyordum.

Bunun sadece bir sikiş festivalinin başlangıcı olmadığı apaçık ortadaydı. Bu gerçek bir randevuydu. Sorular soruyordu. Bilgi paylaşıyordu. Jude Novak'ın daha çok özü var.

bir sopa üzerinde seks olmaktan daha iyi. Ve bu beni korkuttu.

Dehşete düşürdü. Benimle ilgili bir geçmiş araştırması yapmasına ihtiyacım yoktu.

Ne kadar sığ ve seksi tutmaya çalışsam da, o daha derinlere inmeye devam etti.

Bardağı taşıran son damla mı? Kırılma noktam mı?

Öne doğru eğildi, beni öne doğru eğdirmek için parmağıyla işaret etti.

"Yarın seni ikinci kez becermeden önce kahvaltıda sana ne yapmamı istersin?"

"Ben kahvaltı seven biri değilim," diye yalan söyledim, çünkü kesinlikle öyleyim.

"Olacaksın. Çünkü seni bir yere koyduktan sonra beslenmeye ihtiyacın olacak. senin adımlarınla. Ve bebeğim, yemek yapabilirim. Bundan sonra bana gidelim mi?"

Elimi umursamazca salladım. "Bana bir Eggo tostı yap, peçeteye sar ve kıcıma bir tokat atarak beni yolla. İyi olacağım."

Beni derinden sarsan bir bakış attı ve sonra şöyle dedi: "Benim çalışma şeklim bu değil. Aradığım tek şey de bu değil. Sahada oynadım, çok eğlendim. Hayatımın öyle bir noktasındayım ki daha fazla bir şey. Daha derin."

Ve sonra uzun, yüklü bir sessizlik oldu. Ve oyun bitti. Çünkü her şey seksle ilgiliymiş gibi davranamazsınız.

Sunucu su bardaklarımızı doldurmak için yaklaştı ve ben de burnumu pudralamak için izin istedim. Ama gittiğim yer kadınlar tuvaleti değildi.

Gittim.

Aptalca. Tek istediğimin bu olduğunu, daha fazlasını isterse anlaşılamayacağımızı ve hesabı bölüşeceğimizi söylemeliydim. Ama hayır... Her zamanki drama kraliçesi gibi mutlak bir panik içinde sızıyarak durumu kendim için zorlaştırdım.

Restorandan ayrıldım ve eve dönerken taksiden ona mesaj atarak üzgün olduğumu ama kendimi gerçekten iyi hissetmediğimi, bir Mide sorunu.

Hiçbir şeyin bir erkeği olası bir ishelli kız fikri kadar soğutamayacağını düşünerek telefonumu kapattım.

Cevap vermedi, ben de mesajın alındığını düşündüm.

Ertesi gün mesaj attı.

Nasılsın?

Ben: Harika değil. Dün gece için üzgünüm. Şu an sohbet edemem. Kusura bakma. Kendine iyi bak.

Jude: Uğrayıp sana biraz çorba getireyim. Aile tarifi. Karın ağrısı için birebir.

Ben: Hayır, sorun değil, teşekkürler. Dinlenmeyi tercih ederim.

Jude: Kapiya bırakırım. Aiden'a uğramam lazım, orada olunca mesaj atarım.

Tadına bakmak için açmadan önce yirmi dakika boyunca çorba kabına baktım. Şimdiye kadar içtiğim en iyi şehriyeli tavuk çorbasıydı.

Tadı suçluluk gibi olsa bile. Ve gerçekleşmemiş hayaller. Ayrıca yalanlar. Benim yalanlarım. Ertesi gün mesaj attı.

Jude: Daha iyi hissediyor musun?

Cevap vermedim. Ertesi gün sadece üç soru işareti içeren bir mesaj attı. Cevap vermek için yaklaşık on saat bekledim.

Çorba için teşekkürler. İşte çok yoğunum, o yüzden sohbet edemiyorum.

Ondan iki gün sonra.

Nasılsın?

Cevap vermem altı saat sürdü.

Ben: İyi, teşekkürler. Umarım her şey yolundadır. Çok meşgulüm. Şimdilik hoşça kal. Aiden'a konteynirini verdim. TTFN.

Aiden orada yokken o kabı bir notla birlikte Aiden'ın ofisine koydum, böylece soruları yanıtlamak zorunda kalmayacaktım. Ve Jude'un çorbayı koyduğu kap bile bana onun hakkında bilmeme gerek olmayan şeyler söyledi. Kap camdı, yani A) çorbayı önemsiyordu. çevre ve B) camda yeniden ısıtılan şeylerin tadının plastikten çok daha iyi olduğunu biliyordu.

Onu başından savıyor, bir yandan gitmesini dilerken bir yandan da gitmemesini umuyordum. Çok çelişkili hissettim. Ve ondan çok etkilenmişim.

her gece onunla ilgili unutulmaz g zellihte seks rüyaları görüyordum. O kadar canlı, o kadar harikalardı ki her sabah yatağımda yalnız olduğum için hayal kırıklığıyla uyanıyordum.

Yalnızlık oldu a hissedilir olmaya başladı        sürekli onu düşünüyordum.

Ve sonra onunla karşılaşmaya başladım. Defalarca. Muhtemelen bu da benim daha şüpheli davranmama ve onun da ş phelenmesine neden oldu. Jude söz konusu olduğunda kötü seçimler yapmaktan vazge emiyordum.

Her şeyi fazla düşünüp paranoyaklaşıyor muyum yoksa Evren benimle alay etmek için onu sürekli karşıma çıkarıyordu. Ve gözlerinin üzerimde olması, bana bakışı - ciddi bir tehlike altında olduğumu hissettim.        şüpheleniyordu ve belki de içime bakıyordu.

Çok korkmuştum ve bunu saklamak için elimden geleni yapıyordum.

Onu iş yerinde gördüm ve Aiden'ı ziyaret ettiği ve Aiden'ın ofisi benim odama yakın olduğu için bu durum göz ardı edilebilir.

Ama bir gün sonra onu süpermarkette gördüm ve aceleyle  ıktım. Ondan    gün sonra da işten Stacy ile rastgele bir alışveriş merkezine gittik. Süpermarkette onu görmemiş gibi davrandım.

Onu sinirli görünürken yakaladım, bu yüzden beni gördüğünü ve g r nt m n onu kızdırdığını tahmin ediyordum. Alışveriş merkezinde onu görmemiş gibi davranamazdım        kelimenin tam anlamıyla  arpışmıştık. Doğruca 1.80'lik mürekkepli kaslara doğru yürüdüm.

"Ally." Bana baktı. İri, dövmeli, ateşli elleri pazularımın üzerindeydi.

"Oh selam. Nasılsın, hey! Doktorla bir randevumuz var.

"Ağda yapan kız, acele etmeliyim ama sen nasılsın?" Bunu Stacy'nin elini tutarken söyledim ve bırakmadan önce ellerinin kısa bir milisaniye için sıkıldığına yemin edebilirim. Stacy'yi hemen diğer yöne doğru sürükledim.

Çenesini esnetti ve devam etmeden önce çenesini salladı.

Stacy bana sorunumun ne olduğunu ve olmayan bir randevu hakkında yalan söylediğimi sordu. Ona beni ürküttüğünü ve aurasının renginin tamamen yanlış olduğunu söyledim.

Stacy, Jude'un ne kadar muhteşem olduğu konusunda bana deli muamelesi yapmaya devam etti ve aura rengiyle ilgili sorular sormaya başladı, ben de bu konuda hiçbir şey bilmediğim için geçiştirdim - bu sadece söylediğim bir şey çünkü hiç sorgulanmıyor.

Ve sonra artık ortaya çıkmıyordu, artık bana mesaj atmıyordu ve kendi kendime 'görev' desem de üzülüyordum.

tamamlandı', ta ki bir ay kadar sonra

Aiden ve Austin fotokopi makinesinin yanında Jude'un büyük bir gizli görev için şehir dışında olduğunu konuşuyorlar.

Bir ay daha, neredeyse iki ay geçti ve hala onu sürekli düşünüyorum, ama onu görmüyorum ve sormuyorum.

Vazgeçmiş gibi hissediyorum ve yarı rahatlamış ama dörtte üçü üzgünüm. Carly birkaç kez onu sordu ve ben de artık ondan hoşlanmadığıma dair belirsiz cevaplar verdim, ama sonra bir anda İşten Sonia ve Stacy ile başka bir gece kulübünde karşılaştık.

Beni banyonun yanında köşeye sıkıştırdı.

"Ne oyunu oynuyorsun?" diye sordu, el sallayarak yanından geçip gitmeye çalıştığımda.

"Oyun mu? Oyun oynamam, dostum." Yanından geçmeye çalıştım ama kolu havaya kalktı ve beni hapsetti.

"İkimiz tanıştığımızda ve aramızda anında bir elektriklenme olduğunda ben yokmuşum gibi davranmak. Flörtleşmeler. Cinsel içerikli konuşmalar. Ve

sonra... hiçbir şey. Hayır, hiçbir şey değil," diye ters ters baktı ve beni bir kez daha süzdü, "Sanki vebaya yakalanmışsın da bana vermeye korkuyormuşsun gibi davranıyorsun."

"Ne? Belki de daha çok sende var ve bana vereceksin."

İşaret parmağını havada döndürerek tepki verdi. "Tam tersi."

Bunu tuhaf buldum. Ve fazla sezgisel.

"Aylar öncesinden bahsediyorsun. Zar zor hatırlıyorum," diye yalan söyledim.

Gözlerimin içine baktı, kalbim küt küt atmaya başladı ve belli ki bir etkisi oldu çünkü hemen ekledim, "Özür dilerim.

Sana karşı sıcak ve soğuk davranmak istemezdim, ama sıradan bir şey arıyordum, ama şimdi biriyle görüşüyorum ve bu sıradan bir şeye dönüşmüyor, bu yüzden kendimi seninle garip bir noktada buluyorum. Bu konuda kötüyüm.

yüzleşme." Omuz silktim. "Arkadaş mıyız?" Elimi sıkması için ona uzattım.

Elimi tuttu ve bana çok yaklaştı. Dudaklarımız birbirinden sadece 5 santim ayırdı.

"Arkadaş mı? Hayatta olmaz," diye homurdandı, gözleri benimkileri rehin almıştı.

Ve muhtemelen içimdeki dehşet ve ham şehvet karışımını saklamakta başarısız oldum.

"Görüşürüz, Ally."

Bir söz. Bir tehdit. Beni aynı ölçüde hem heyecanlandıran hem de korkutan bir şey.

Sonra ortadan kayboldu. Gözlerim onu aramak için kulübü taramaya devam etti, ama onu bir daha bulamadım.

Ve günler süren bir bunalıma girdim çünkü Tanrım, rüyalar, fanteziler, özlem. Her şeyi tüketiyordu.

Ertesi Cumartesi öğleden sonra, Carly'nin üst katında takılıyordum ve Aiden, Jude'un hikayemi öğrenmek istediğini söyleyerek sohbete dahil oldu.

"Benim hikayem mi? Ne demek istiyorsun?" Kalbim göğsümde gümbürdedi ve soğuk terler döktüm çünkü kimse benim hikayemi bilemezdi.

ve benim hikayem kasıtlı olarak çok belirsiz ve muhtemelen özel dedektif olan biri için çok açık bir şekilde belirsiz.

"Senin hakkında sorular soruyor. İlgileniyor gibi görünüyor, Pinky. Seninle tanıştığından beri ilgileniyor ama görünüşe göre ikiniz bir türlü bir araya gelemiyorsunuz. Devam et. O iyi bir adam."

Şaşkınlığımı gizlemeye çalıştım.

"Ne boku bir arada?"

"Genelde bağlanmak isteyecek bir tip değildir ama bir şey görürse onunla tanıştığımda kendimde gördüğüm şey." Başparmağını Carly'ye doğru salladı.

Gözlerini devirdi. "Bu," diye mırıldandı. Adam ona sıırttı.

"Ona benim hakkımda ne söyledin?" Sağ elimle sol başparmağımın ojesini sıyrırken, rahat davranmaya çalışarak sordum.

"Baltimore'daki bir birleşmeden bize katıldığını, sağlam bir çalışan olduğunu, tuhaf bir kız olduğunu ama seni sevdiğimizi. Ve harika kekler yaptığını." Omuz silkti.

Carly, beni üzdüğü düşüncesiyle onu alaşağı etmeye hazırmış gibi görünerek, "O tuhaf biri *değil*," diye savundu.

Carly'i sevmek lazım.

"Tuhaf biriyim," diye itiraf ettim, "ve tamamen ilgisizim."

Carly ve Aiden şaşkınlıkla bana doğru döndüler.

"İlgisiz mi?" Carly bana baktı. "Belki de tuhafsındır. En son ne zaman göz muayenesi oldun?"

Aiden çenesini esneterek Carly'nin gözlerinin içine baktı. "Bize gerçekten nasıl hissettiğini söyle, Peaches."

Gözlerini devirdi. "Yani, tabii ki bakması güzel. Ben olsam Fark etmedim desem yalan olur. Ama daha da önemlisi İlk randevuda ne kadar heyecanlı olduğunu fark ettin ve duydun. Ama sonra o randevudan sonra seni hayalet gibi gördüğünü söyledin, ama Aiden'ın söylediklerine bakılırsa durum tam tersi gibi görünüyor. O zaman... sen

ne zaman onun adı geçse konuyu değiştiriyorsun. Fark etmediğimi sanma. Neler oluyor?"

Aiden mutfak tezgahına yaslandı ve kollarını kavuşturdu, belli ki cevabımla da ilgileniyordu.

"Bu sadece..." Omuz silktim. "Sadece ondan hoşlanmıyorum. Garip bir aurası var. Üzgünüm, o senin arkadaşın ama ben görünüşten daha fazlasıyım. Benim hakkımda başka ne dedin?"

"Sadece bekâr olduğunu söyledi. Bir ilişkin olup olmadığını sordu." "Olmadığımı nereden biliyorsun?" Tersledim ve geri çekilmesini sağladım. Carly, "Çünkü öyle olsaydın eminim bilirdik," dedi.

Ona konuşmayı kesmesi için çığlık atmasını umduğum bir bakış attım. Ama işe yaramadı.

"Neler oluyor?" diye sordu.

"Sadece ondan hoşlanmıyorum." Omuz silktim. "Ben de onun geri çekilmesini istiyorum, bu yüzden onu cesaretlendirme, tamam mı Aiden?"

Aiden kaşlarını çatı.

"Geçmişimden birine takılmış durumdayım. Hiçbir şeye hazır değilim," diye ekledim.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Carly sordu. Aiden rahatsız görünüyordu.

Dudağımı ısırdım.

"İçecek bir şeyler hazırlamamı ister misin?" diye sordu.

Onu kim sevmez ki? Her zaman arkamı kollamaya hazır. tıpkı benim onunkini buzlu keklerimle aldığım gibi.

Aiden telefonuna baktı ve belli ki kız muhabbetine kapılmamak için aceleyle çıktı.

Bu iyiydi ama kötü kısmı Carly'ydi.

"Konuş benimle," diye davet etti, gözleri endişe doluydu.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum. Onun hakkında. Eski sevgilim hakkında. O bir dangalak. Bir sonraki dangalak için hazır değilim sanırım. Jude'la takılmak eğlenceli görünüyor ama bana ilişki hissi veriyordu, o yüzden iğrenç. Ben bunu kabul edemem. Aiden'la arkadaş olduğu için onunla oynayıp sonra da hayalet gibi dolaşmak için fazla dağınık." Etkili olması için yalandan titredim.

Merakla başını eğdi.

"Manikür ve pedikür yaptırmak ister misin? Ben ısmarlıyorum," dedim. "Geçen hafta sonu manikür pedikür yaptırıldık."

"Çok fazla ayak şımartmak diye bir şey var mı?" diye sordum. "Ve tırnaklarımın dağınıklığına bak."

(Tırnak karmaşası *yeni* yaptığım bir şey olsa da).

Carly düşüncelere dalmış bir halde başını birkaç kez iki yana eğdi.

"Hadi gidelim! Ve köpüklü pahalı kahve de. Benden. On dakika sonra lobide buluşalım mı? Hemen aşağı inip pedikür terliklerimi ve çantamı almalıyım."

"Beni konuşmadan uzaklaştırmaya çalıştığını hissediyorum, ama buna ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun, bu yüzden sana izin vereceğim."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım, ona benim için nadir olan bir ifade verdim çünkü tamamen filtresizdi. "Bunların hiçbirisi hakkında gerçekten konuşamam."

Carly başıyla onayladı. "Hazır olduğunda." Elimi sıktı.

Ne yazık ki, hazır olup olmamamın bir önemi yoktu. Böyle bir şey olamazdı.

Ertesi Cuma, Jude'u ofisimin dışında gördüm. Sigara içilen sığınakta bana doğru yürüdü ve benim alanıma girdi.

"Neyin var senin? Bu mantıklı konuşmaya başlaman için son şansın çünkü bir erkeğin olmadığını biliyorum; yalnızsın bir dakika sonra bir ilişkide, ve bir başkasına göre eski sevgilisine asılmış. Ve sabrımı kaybediyorum."

Tanrım, o etkileyici gözler inanılmazdı. Bana bakışına verdiğim tepkiyi sakladım, bu bakış hayal kırıklığından çok endişeyle ilgiliymiş gibi geldi. Bu da durumu daha da kötüleştirdi.

"Sana ne bundan?" Şirretçe tersledim.

Kaşları meydan okurcasına kalktı.

"Sabrını kaybedecek bir şey yok," diye ekledim. "Biz bir şey değiliz, o yüzden geri çekil."

"Ha?" tamamen şaşkın görünüyordu. "Neyin var senin?"

"Burada sakin olmaya çalışıyorum ama sen ürkütücü davranıyorsun. Dinle, ikimiz de Aiden ve Carly ile arkadaşız, bu yüzden bunu garip bir hale getirmeyelim."

"Açıkla kendini kadın, hem de hemen."

"Söyleyecek bir şeyim yok. Egon senden hoşlanmadığımı anlayamayacak kadar büyük mü?"

"Söylediklerini söylüyorsun ama bana bakışın farklı söylüyor, bu yüzden yalancı ağzın yerine vücut dilini dinleyeceğim gibi görünüyor."

Bu cüret karşısında nefesim kesildi ve bağırdım, "Sana hiçbir şey borçlu değilim. Geri çekil."

Ona bağırdığımda yüzünde beliren ifadeden nefret ettim ve geri adım attım. "Özür dilerim, biriyle çıkmaya hazır değilim. Biriyle çıkmaya çalıştım

Sen ve bazı şeyler doğru gelmiyordu. İncindim. Kötü incindim. Ve bu tür bir acıyı atlatmak zaman alır. Ve bu hiç hoş değil. bir ipucu almak." Çilek aromalı buhardan bir nefes daha çektim ve arkama bakmadan hızla yanından geçip içeri girdim. Gerçekten istememe rağmen kendime izin vermedim.

Ve günün geri kalanında kendim için üzüldüm.

Öyle ki kendimi neşelendirmenin bir yolunu bulmak için kız kıza bir gece organize etmek zorunda kaldım.

Ve bu erken sona erdiğinde ve aşermemi unutturmak için istenen etkiyi yaratmadığında, aptalca bir şey yaptım.

Gerçekten aptalca.

Ona bir mesaj gönderdim.

Bir seks çağrısı mesajı.

Tamamen aptalcaydı ama sarhoştum ve kendim için üzüliyordum. davranışımı rasyonalize ettim. Kendime bunu sistemimden atmak için yaptığımı söyledim. Onun sisteminden çıkmak için.

Kendime bir gece çılgınca hoşgörü gsterdim. Ben de yle yaptım. Son derece hoşgrlyd.

O zaman neden bir hafta sonra şimdi benim dairemde oturuyor?

Burası benim şirket dairem ve doğrusunu sylemek gerekirse hl burada olmama şaşıırıyorum. Taşınma teşvik paketimin bir parçası olan  aylık kira dememe suresi çoktan dolmuştu. nk burası şirketin

ve orada boş bir oda var her zaman olmuştur paylaşma şansım yoktu. Meryl ben buraya geldikten kısa bir sure sonra gitti ve o zamandan beri benim.

Aslında, bir sure nce Aiden'a zamanın tukenmesiyle ilgili endişelerimden bahsettim nk kalıcı olarak işe alındım ancak işe sozleşmemde barınmayla ilgili hiçbir şey yazmıyordu ve nceki geçici sozleşmemde sadece  ay boyunca lojman soz verilmişti.

Aiden bana şimdilik konutu maaşımın bir parçası olarak duşunmemi, henz yeni bir yer aramak için endişelenmememi, odaya ihtiyaçları olursa bana söyleyeceklerini ve bolca haber vereceklerini söyledi.

Carly st katta oturuyor ve genellikle işe ya taksiyle ya da Aiden bizi gtryor ve surekli birlikte takılıyoruz. Ayrıca burayı seviyorum. Artık kirasız kalmadığımda binada başka bir şey kiralamayı duşnyordum - biraz daha kişilik katabileceğim bir şey.

Ama açıkçası burada yaşamak bana da uygun, nk kira kontratında adım yok ve ne kadar az parmak izi ve ekmek kırıntısı bırakırsam, geçmişimin beni yakalama ihtimali o kadar azalıyor.

Jude'la o gece hakkında daha fazla şey.

2

Ally

Flashback: Ganimet Çağrısı

Carly ve Aiden'in Düğününden Bir Hafta Önce

Ben ve aptal vajinam. Benim aptal sarhoş vajinam, sigara içme sığınağı olayıyla aynı gün bana o mesajı attırdı, Ona geri çekilmesini söylüyordum.

Ben: Bu karışık sinyaller için nasıl, ama gelip sevişmek ister misin? Sadece seks. Sadece bir gece. Teklif yarım saat içinde sona eriyor.

Biliyorum, bu beni korkunç bir insan yapıyor ama kız partisi sona erdi. Ben istemeden önce. İnternette gelinlik bakarken sarhoş oldum ve Carly uyuyakaldı, bu yüzden Aiden beni dışarı çıkardı - değil Benimle parti yapmakla uzaktan yakından ilgilenmedi ve ben de aşağıya, yalnız ve sıkıcı daireme indim.

Önce Sonia'ya iş yerinden mesaj atıp eşlik etmek isteyip istemediğini sormaya çalıştım. Cevap vermedi. Stacy'ye mesaj atıp bana yatıya gelmesini istedim. Bana çoktan yattığını ve çok uykulu olduğunu söyledi.

Buzdolabına gidip bir votka daha açtım, sonra kendimi telefonumda gezinirken buldum, kendimi yalnız hissediyordum ve tek gördüğüm mutlu çiftlermiş gibi hissediyordum. Çok fazla arkadaşım yok ya da Sadece birkaç aydır 'var olduğum' için takipçilerim var, ancak gördüğüm her şey hayatımdaki eylem eksikliğiyle alay ediliyormuşum gibi hissettiriyor.

Eski sosyal medya hesaplarıma girmeye tehlikeli bir şekilde yaklaşıyorum. Eski hayatımdaki insanları kontrol etmeyi çok istiyorum. Arkadaşlarımı. Eski iş arkadaşlarımı. Akrabalar. Annemi. Ama yapamıyorum. Yapamayacağımı biliyorum. Düşündüğümde beni üzüyor. Nasıl hayatımdan çıkıp gittiğimi ve

Annemden başka kimseye gerçeği söylemedim. Bunu düşünmek istemiyorum ama bu gece melankolik duygularıyla başım dertte.

San Diego'daki hayatımı seviyorum, gerçekten. Ancak küçük bir çevrem var ve çok küçük olduğu için zaman zaman yalnız kalıyorum. Bir ilişkiye giremeyeceğimi biliyorum çünkü ya adamı tehlikeye atmam ya da ona yalan söylemem gerekecek.

Ve bu konuda yalan söyleyemeyeceğimi ve kendimi riske atamayacağımı hissediyorum.

çünkü bu beni dikkatsiz yapabilir ve dikkatsizlik beni yakalatabilecek bir şeydir, sevdiğim insanların zarar görme riskinden bahsetmiyorum bile. Asla olmaz!

Ben daha iyi biliyorum. Thad Steele, ailesini ve değer verdikleri herkesi mahveden insanların başına neler geldiğini (kanlı ayrıntılarıyla) bana açıklamaktan büyük zevk aldı.

Jude kırk dakika geçmesine rağmen cevap vermedi, ben de yatağa girip biraz porno karıştırdım, biraz kirli yalnız zaman geçirmeye karar verdim ve tabii ki şansım yaver gitti, bir solucan deliğine rastladım

Bana Jude'u anımsatan seksi erkeklerin video üstüne videolarını izledim. Yani, mavi gözlü, siyah saçlı, kaslı ve dövmele erkekleri aramak için menü seçeneklerine tıkladım çünkü Jude'u özlüyorum, krikolu ve Dövmeli, sakallı, seksi gözlü, günahkâr derecede ateşli bir ağza sahip ve hayatım boyunca kokladığım tüm erkeklerden daha güzel kokan bir adam.

Bu adamın sakalı ve dövmeleri yok. Saçları daha uzun ve kıvrırcık ama Jude'a o kadar benziyor ki duraksıyorum. Yardım edemem ama Jude'un horozunun o kadar büyük olup olmadığını merak ediyorum. Porno değil Jude'un kocaman bir siki var. Umarım Gerçek Jude'un mini bir pipisi yoktur. Çok yazık olurdu.

Porno izlerken kendimi boşaltıyorum Jude değil, bir kızı anlamsızca sikiyorum ve bu beni yatacak kadar uykulu yapmalı, değil mi?

Öyle değil.

Bir votka soğutucusu daha açıyorum ve ... onunla mesaj akışını tekrar açtığım için vajinamı suçluyorum.

Jude: Merhaba Karışık Sinyaller.

Oh! Cevap verdiğinde duymamış olmalıyım. Bu yirmi beş dakika önceydi.

Ben: Ne yapıyorsun?

Jude: Müzik dinlerken faturaları hallediyorum. Ben: Heyecanlı bir cumartesi gecesi o zaman?

Jude: Neyse ki daha heyecanlı olanları oldu.

Ben: Giyinip kuşandım ama gidecek yerim yok. Kimse beni süslenirken görmeyecek. Bu gece mutlu son şans yok. En azından ben öyle bir şans olduğundan şüpheliyim. Yalnız bir mutlu son olmadığı sürece. Önerisi olan var mı?

Oops. Çok ileri gittim. Ama Ally böyle biri. Filtrelenmemiş gibi görünen şeyler söylüyor. Öyle değil mi? Kendime bunu söylüyorum. Aslında, açık olan benim *Ally* filtrem değil, sarhoş ve doymak bilmeyen vajina şu anda sorumlu olan. Ve istediğini istiyor. Jude.

Jude: İlgimi çekti ama bunun kim olduğunu sormam gerek.

Bu şekilde cevap vermedi, değil mi? Oh, ama verdi. Ve... *ouch*.

Beni ya telefonundan sildi ya da hiç kaydetmedi. eski metin dizesini sildim. Bundan kaçınmalıydım. Ona mesaj atma isteğimden vazgeçmeliydim.

Hay aksi.

Ben: Ally.

Kingston.

Ben: Ve incindim. Beni çok kolay unuttun.

Neyse ki, bunları yazacak *kadar* sarhoş değilim. Son satırı geri sildim ve bekledim.

Jude: Ah. Karışık Mesajlar. Şimdi anladım. Mesajının üzerinden yarım saat geçti, sanırım teklifin süresi doldu. Değil mi?

Ben: Şart değil. Biraz nefret seksi için aşağı olabilir. Belki...

Ben kimim?

Bekle. Ben Ally Kingston'ım, işte ben buyum. Ve nefret seksi istemekten korkmuyor.

Votka soğutucumdan büyük bir yudum aldım ve yüksek sesle söyledim. "Ally Lanet Kingston, işte o!"

Mesele şu ki, Jude'dan nefret etmiyorum. Muhtemelen şu an kendimden nefret ediyorum.

Umursamaz davranışlarımın tek açıklaması bu. Beni telefonundan sildi, yani hayatına devam etmeye ve beni unutmaya hazırdı ve işte ben ona tekrar mesaj atıyorum.

Jude: Neden süslendin? Planların mı değişti, Vixen?

Ben: Vixen?

Hm. İlginç bir lakap.

Jude: Evet. Vixen. Senin için aklıma gelen ilk isim bu. Aslında bunu telefonuma kaydediyorum.

Bunu silkeliyorum. Benim için böyle bir ismi olması biraz yumuşak hissettiriyor. Ve artık onun telefonunda kayıtlıyım.

Lanet olsun, Alyssa... Kendini gerçekten gömüyorsun.

Ben: Tamam, gerçek şu ki: tamamen şık giyinmedim ama yapmak istediğim şey için fazla şık hissediyorum.

Jude: Peki bu ne olabilir?

Ben: Soyunduktan sonra yapmayı tercih edeceğim bir şey.

Jude: Soyun o zaman.

Ben: Kendim soyunmak sıkıcı. Biri tarafından soyunmayı tercih ederim.

Jude: Belirli biri mi? Ben:

Ne düşünüyorsun?

Jude: Teklifin süresinin dolmadığını mı söylüyorsun?

Ben: Belki...

Jude: Eğer hala masadaysa, 20 dakika içinde orada olurum. Ben: Buraya gel.

Gönderdikten sonra ekranıma göz kırpıyorum. Evet! Geliyor. Geliyor. ve sonra geleceğim.

Kasıklarına baktım. "Bu gece sevişeceğiz. Böyle utanmaz bir fahişe olduğun için teşekkürler."

Bu muhtemelen bir hata. Muhtemelen değil. Kesinlikle. Ama sarhoş ve azgınım ve asla yapmamaya çalıştığım şeyi yapacağım - gerisini sonra düşüneceğim.

Dolabıma koştum ve şekerlemeli Peeps'lerimi çıkardım. ayakları olan ve kışının üzerinde kapaklı bir tulum. Jude geldiğinde bundan kurtulmak istemiyorum.

Tam yirmi dakika sonra geldi ve şöyle devam etti...

Kapıya vurulunca odanın içinde süzölmeye başladım, O olduğunu bilerek. Neredeyse orada süzölüyorum, votka soğutucuları ve seks yapacağımı bilmenin yüksekliğiyle, her yerde sıcak hissediyorum.

Neyse ki son yirmi dakikadır süper hızlı bir duş almakla, ardından giyinip kuşanmakla ve müzik dinlemekle meşguldüm. Kafamın içindeki sesleri susturmak için açtım.

gizli köşeme saklanmamı ve geldiğinde kapıyı açmamamı söyledi.

Saat neredeyse sabahın biri ve annem hiçbir şey söylemedi. gece yarısından sonra iyi şeyler olur, ama işte buradayım, iyi bir şey almak üzereyim.

Bunu yaptığımı inanamıyorum - bir seks görüşmesi başlattım. Düşmanımla.

Ya da öyle olmak zorunda. Ve yarın yine öyle olacak.

Bu olay hakkında kendimle konuştum. Bir gece. Onu sistemimden çıkar. Onun da

sistemi. Eğer artık onun telefonunda olmasaydım, belki de hala onun sisteminde değildim, ama kesinlikle benimkine yerleşti. Seks onu kan dolaşımdan temizlememe yardımcı olur. Yarın ayıldığımda kendimle güzel bir konuşma yapacağım.

Sonra da bekarlık yemini edeceğim. Kesinlikle.

Gözetleme deliğinden dikizliyorum çünkü vajinamın istediğine rağmen ve yolda olduğunu bilmeme ve yirmi dakika sonra geleceğini söyledikten tam yirmi dakika sonra kapıyı çalmasına aldırmadan dakikalar sonra, diğer tarafta kimin olduğunu bilmeden bir kapıyı açmamam gerektiğini daha iyi biliyorum. Bunu en son yaptığımda, *Dick Tracy değil* içeri girdi ve hayatım mahvoldu.

Jude'un soğukkanlı ve sakin göründüğünü ama gözetleme deliğinden gözlerinden bir tür afrodizyak fışkırttığını görüyorum. Kilidi çevirirken, zinciri çıkarırken ve kapıyı çevirirken kasıklarımdan yayılan sıcaklık iç çamaşırimi eritiyormuş gibi hissediyorum.

sürgü. Kapıyı çekip açtıktan sonra önümdeki manzaraya bakıyorum.

"Merhaba," diye selamlıyorum, kapıma yaslanıp içeri girebileceği kadar açık bırakıyorum, ama *sadece* yeterince açık.

Kayarak içeri giriyor, bana bakıyor ve ondan yayılan koku delicesine şahane. Yarı tarçınlı sakız, yarı taze yağmur. Hepsi alfa erkeği. Ne karışım ama.

Yüzünde güzel bir gülümseme belirliyor ve kalbim küçük bir yumuşak ayakkabı dansı yapıyor.

Jude'un üzerinde siyah deri ceket, dokulu krem rengi düğmeli fanila, siyahtan çok griye yakın birkaç yıkamadan geçmiş siyah kot pantolon ve aşınmış, kirli motosiklet botları var.

Harley'sine bindiğinde saçları yağmurdan mı ıslandı yoksa SUV'siyle gelmeden önce duş mu aldı bilmiyorum ama önceki randevumuzdan yakınlarda, dönüştürülmüş endüstriyel çatı katı benzeri bir yerde yaşadığını biliyorum ve sadece bunu bilmek bile - asla ayrılmak istemeyeceğim bir seks inine benziyor, bu yüzden bu seks çağrısının orası yerine burada olmasına sevindim.

Bana bakışından gördüğünün hoşuna gittiğini anlayabiliyorum.

Önü korse ile bağlanmış siyah, ezilmiş kadife bir elbise ve uyluk yüksekliğinde siyah ışıltılı çoraplar giyiyorum. Altıma da aynı parıltılara sahip, neredeyse hiç görünmeyen siyah bir tanga giyiyorum. Elbise bitiyor

Çorapların başladığı yerin 5 santim yukarısında, yani bakılacak bir ten var. Ve ben büyük göğüslü bir kız değilim, uzun süredir küçük meme komitesinin bir üyesiyim, ancak bir B-cup, ama gözleri dekolteme gidiyor. Biraz dolgulu, oldukça etkili bir push-up sütyen giyiyorum. Ve korse de yardımcı oluyor.

Saçlarım şu anda pembe, köprücük kemiklerimin hemen üzerinden yana doğru taranmış ve ağır siyah göz makyajım ve rujum var. Neredeyse saçıma uyuyor.

Ally olduktan sonra sadece hayatım boyunca sahip olduğum uzun sarı saçlarımı bırakmakla kalmadım, aynı zamanda cinsel çekingenliğimi de bırakmaya yemin ettim.

Benim kişiliğim, çirkin ve alışılmadık giyinmek, aklımdan geçeni söylemek ve macerayı kucaklamak, kimsenin ne yaptığını umursamamaktır.

düşünüyorum. Ama doğrusu, bunların hepsi rol. Sürekli endişeleniyorum. İnsanlar düşünüyor ve bana şehvetle baktığını düşündüğüm için rahatlamaktan kendimi alamıyorum.

Bu yeni bana aşığım. Eskiden olduğum kişiden oldukça uzakta. Daha önce. Jude gibi bir erkekle hiç oynaşmadım; hiç seks çağrısı yapmadım, hiç ekstra seksi seks oyunları oynamadım. Gerçi seks eski sevgilimle ilişkimiz bitmeden önce gittikçe daha maceracı bir hal alıyordu - bazen tehlikeli yerlerde yapılıyordu ve oldukça otoriterdi seks sırasında, ki bu hoşuma gitti. Onunla geçirdiğim kısa zaman, kink'i daha fazla keşfetmek istediğimi nasıl anladığımdı - o da bunu ima etti, ama asla tam olarak oraya varmadık. Bana zaman tanıdığını sanıyordum. Ama sonra yalancı, katil bir suçlu ve dolayısıyla en yüksek mertebeden bir pislik olduğu ortaya çıktı. Ama ondan bu kadar bahsettiğimiz yeter.

Jude'un, benim kink deneyimimin çok farklı olduğunu bilmesine gerek yok. sınırlı. Başarana kadar numara yapabilirim. Buraya taşındığımda hiçbir şekilde kalifiye olmadığım işim de dahil olmak üzere şu anda iyi olduğum pek çok şeyi taklit ettim.

Ally kişiliğimde bırakmaya çalışan bir sigara tiryakisi bile var. Alyssa sigara içmezdi ama ben bir Bratz olsaydım bir aksesuarı olurdu,

muhtemelen "sigarayı bırakmaya çalışmak" için kullandığım pamuk şekeri pembe vape olurdu.

Nikotinsiz e-suyu ile dolduruyorum ve hatta içime çekmek için nefes alamadığımda biraz paniklemiş gibi davranıyorum. Ama biri gerçekten dikkat etseydi, sadece bir veya iki kez içime çektiğimi ve sonra çoğunlukla el kol hareketleri yaparken salladığımı görürdü.

Ally meyveli içkiler içiyor ve bir denizci gibi sadece kafasının içinde değil, yüksek sesle küfrediyor. Ally, kendisine değer veren harika bir şirkette çalışan yetenekli bir grafik tasarımcı.

Ve şu anda Ally, Alyssa'yı 1.80 boylarında, kalın, mürekkep siyahı saçları kobalt rengi saçlarına biraz dökülen bir adamla yatağa atacak. mavi gözler, seksi bir bıyık ve sakal ve onun bile sahip olduğundan daha fazla dövme.

Alyssa şarap içiyor, grafik tasarımdan anlamıyor ve temiz erkeklerle çıkıyordu.

Alyssa'nın popo yanağında küçük bir kelebek dövmesi vardı, ancak Ally'nin vücudunun neredeyse her yerinde dövmeler var. Alyssa kulaklarını iki kez deldirdi ve göbek deliğini yaptırdı, ancak Ally'nin birkaç kulağı var

piercinglerinin yanı sıra burnunu, kaşını ve septumunu yaptırdı, klitoral başlığından bahsetmiyorum bile.

Benim dışımda biriyle oynamanın nasıl bir his olduğunu anlamak için sabırsızlanıyorum.

Kendimi dönüştürdüm ve şimdi işleri bir sonraki seviyeye taşımak üzereyim - Alyssa yerine Ally olarak seks. Ama sadece bir kez Jude Novak ile. Çünkü tadına bakacak ve sonra yoluna devam edecek. Ben sadece onun merak ettiği biriyim. Hepsi bu.

Bana sahip olacak. Hayatına devam edecek. Ben de seksi, arzulu ve hatta belki biraz hırpalanmış hissederek bir gece geçirmiş olacağım. Bu fikrin neden bu kadar çekici geldiğinden emin değilim. Ama lanet *olsun*.

Bu arada sarhoş ben ve vajinam konuşuyor. Ayık ben daha iyi bilir.

"Bu gece oldukça sikilebilir görünüyorsun, sevgilim," diyor, gözleri beni içine çekerek.

Kapıyı kapatıyorum ve kilitlerken sesinin gözeneklerime sızmasına izin veriyorum. İlk kilidi, ikinci kilidi kilitleyin, topuzu test edin ve ardından zinciri çekin.

Kapımın yanındaki masaya bir motosiklet kaskı koydu. Belli ki nemli saçlar yeni duş almış.

"Ve benim bakış açım göre, üzerinde çok fazla kıyafet var," diyorum, bu seksi ifade karşısında dizlerimin bükülmesini engellemeye çalışarak ve

Bu sesin tınısı. Bu

kadar açık sözlü

olmasını seviyorum.

"Çok mu fazla?" diye sırtıyor ve giydiği şeye bakıyor.

"Üstünde tişört olmadan, daracık bir boxer külotla arkama yaslanıp benimle konuştuğunu hayal ettim," diye bilgi verdim.

"Yine de evimden giyinik ayrılmayı tercih ettim. Anla işte."

Dudağımı ısırdım ve yavaşça geri çekildim, ona en iyi şekilde *yaklaştım*.

Bak. Bunu yapıyorum. Bunu başarıyorum, seks kedisi

oluyorum. Kıpırdamadan duruyor, gözleri üzerimde geziniyor.

"Burada mı yoksa yatağında mı benden nefret etmek istiyorsun?" Denerim.

"Bu gece ne kadar içtin, Vixen?"

"Sıcak ve karıncalı hissetmeye yetecek kadar. Ama yeterince

karıncalanmadı. Gir sana..." "Bana girmek mi?"

"Fikrinizi değiştirmediyse tabii," diye soruyorum.

"Daha sonra pişman olup neye bulaştığını bilemeyecek kadar sarhoş olduğunu söylemeyeceksin değil mi?"

Kesinlikle çakırkeyifim ama şu anda zil zurna sarhoş değilim ve bundan emin olması çok hoş.

"Ben iyiyim, seksi. Açık rızanı aldın. Şimdi... nereme girmek istiyorsun?"

"İçecek ne var?"

"Votka soğutucularım var. Bir şişe şarabım da olabilir. Ama işe koyulmayı tercih ederim."

Bir kaşını çentiyor. "Benimle ilişkiye girmeden önce ıslığımı ıslatacak bir şey teklif etmeyecek misin?"

"Ben mi sana sahip oluyorum yoksa sen mi bana sahip oluyorsun?" Deniyorum. "Çünkü üstte olmaktansa altta olmayı tercih ederim."

Yine de ne istediğinizi bildiğinizi ve bunu talep etmekten korkmadığınızı umarak üstte biraz zaman geçirmekten mutluluk duyacağım."

Gözleri üzerimde gezinirken kapalı ağzının arkasından üst dişlerini yalıyor ve ben onay görüyorum. Hem de çok. Ve vay canına, baş döndürücü.

"Görünüşe göre ben seninle sevişirken sen de benimle sevişiyorsun," diye cevap veriyor. "Ki ben de bundan hoşlanıyorum."

Mutfığa gidip buzdolabını açmadan önce ona bir sırtma ve göz kırpma hareketi yapıyorum. Tadı pembe limonata gibi olan bir votka soğutucusunu çıkarmadan önce yavaşça ve kasıtlı olarak eğilip kapağını kapatıyorum, lavaboya atıyorum ve şişeyi ona uzatıyorum.

Çöp kutumun üzerine eğiliyor ve içkiyi kabul etmeden önce sakızını tükürüyor. Etrafına bir göz attı ve sonra gözleri bana takıldı.

Tekrar.

Buranın çok kişilikli olmadığını biliyorum. Ama bu Çünkü burası benim evim değil. Bu kurumsal daire beyaz duvarlara, siyah mobilyalara sahip ve birkaç sahte ev bitkisiyle birlikte geldi. Mutfak küçük ama beyaz dolapları, siyah ve beyaz granit tezgahları ve dört adet siyah deri ve krom taburesi olan kahvaltı barıyla son teknoloji ürünü. Siyah deri bir kanepe ve iki uyumlu sandalye ile füme cam kahve ve sehpalar var. Korkak bir alan halısı aldım ve evin her yerinde mücevher tonlarında yastıklar var.

Mobilya. Siyah lake TV ünitesinde gösterişsiz bir televizyon var, ancak sükulentlerle dolu renkli saksılar ekledim.

"Bunun tadı şeker gibi," diyor soğutucuya tiksintiyle bakarak.

"Bekle. Bir şişe votkam var. Carly'nin bekarlığa veda partisi için. Tamamen unutmuşum. O ikisinin Carly'nin

Geçen gün nişanlandık ve önümüzdeki hafta evleniyoruz. Bir shot ister misin?"

"Elbette. Eğer benimle bir tane yaparsan." Soğutucu şişeyi tezgâhın üzerine bırakıyor.

Bizi tezgâha oturttum, sonra birlikte iki shot yaptık. Bu beni tamamen sarhoş etmenin eşiğine getirdi. İkinci shot'ını içerken ona bakıyorum. Tanrım, çok lezzetli.

"Bir tane daha," diyor. "Benim için, senin için değil. Yakın zamanda üzerimde uyuyakalmanı istemiyorum."

"İnan bana, yorulmam için biraz fiziksel efora ihtiyacım var. Ve belki de bunu atlamalısın; sonrasında kendini eve götüremeyeceksin. Tabii ben sana bir taksi çağırırmazsam."

"Girişimi yapmadan önce çıkışımı mı planlıyorsunuz?" Jude soruyor. Bir kahkaha atıyorum.

Ceketini çıkararak, "Geceyi burada geçireceğim, Ally," diye haber verdi. Kahretsin. Bunun olacağını tahmin etmemiştim.

"Bu bir seks görüşmesi, Stud Muffin. Seks aramaları yatıya kalmak değildir." Hiçbir şey söylemiyor. Ceketini kanepenin koluna atıyor.

"Bu öyle."

"Seks görüşmelerinden sonra kendi alanımı seviyorum," diye ekliyorum.

Gözleri yüzümde geziniyor ve sonra bir votka daha içiyor. Boş bardağı tezgâha koyarken, "Geceyi burada geçireceğim," diyor. "İçki içip araba kullanmam ve arabada sikiş yapmam.

hizmet. En azından güneş doğana kadar buradayım." Lanet olsun.

"Şu anda nefret seksi istememi çok kolaylaştırıyorsun," diye homurdanıyorum.

Gözlerinden ayak parmaklarıma kadar beni süzüyor ve sonra gözleri tembelce tekrar yukarı kayıyor. Sırıttıyor.

Whomp. Bir göbek daha atıyor.

"Pekâlâ," diyorum kollarımı havaya kaldırarak. "Sadece anlaştığımızdan emin olmak istedim. Ve yarın planlarım var, bu yüzden sana bir fincan kahve yapabilirim ve kalktıktan sonra on dakika sohbet edebilirim ama sonra bir ağaç gibi yapman ve gitmen gerekecek... Sekizde kapıdan çıkmam gerekiyor. Oh, ve ben Kucaklaşmak. Yatağın ortasında uyumayı severim. Bu gece sağda. Sen solda kal. Ya da daha iyisi, kanepede veya boş yatak odasında uyuyabilirsin."

Gülümsüyor ve sonra barın üzerinde öne doğru eğiliyor, böylece neredeyse burun buruna geliyoruz.

"Benim ve sana yapabileceklerimin tadına bakarsan, hayatının geri kalanında kalmam için bana yalvarabilirsin."

"Kulağa hoş geliyor," diye fısıldıyorum ve burnumun ucunu onunkinin yanında gezdiriyorum. Sonra başımı iki yana sallıyorum. "Sadece teoride tabii ki. Bu sadece bir seks görüşmesi, seksi adam."

Kocaman gülümsüyor.

Ve sonra kahvaltı barını hızla yuvarladığında arzu kabarır Göz açıp kapayınca kadar kalçalarım onun ellerindeydi ve beni kaldırıyordu. Kollarım ve bacaklarım ona sarılıyor ve koridorda ilerliyoruz.

"İlk kapı," diye nefes alıyorum bana yakın olan dudaklarına karşı, gözlerinin ağzımda olduğu gerçeğine bakarak.

İki yatak odası ve benzer tarzda tasarlanmış bir banyo bulunmaktadır. mobilyalar. Ama benim odamda biraz Ally Kingston'a yer vermek için zaman ayırdım.

Yatağımın üzerindeki duvarda siyah üzerine siyah desenli duvar kağıdı var. Sakin ol.

Ayrıldığımda çıkarabileceğim kadar. Yatak takımım siyah ve sıcak pembe desenli. Duvarlarda başka bir renkli alan halısı ve sanat eseri ile daha fazla ev bitkisi var. Odamda iki dolap var. Sanırım bunlardan biri başka bir banyo olarak düşünülmüş olabilir, ancak sadece yediye yedi boş bir alan, bu yüzden onu gizli kuytu yuvam yaptım. I

Burayı bir puf sandalye, yastıklar, küçük bir kitaplık ve bazen çizim yaptığım bir sanat şövalesi ile doldurdum. Ayrıca bir miktar

küçük bir çay seti ve bazı eşyalarla geçmişim. Ayrıca sahte tabanlı bir papaz yardımcısı bankım var. Onun altında da bir miktar sığınak eşyası, orijinal kimliğim ve Jonah'ın parasının bir kısmı var. Geri kalanların çoğu

Nakit para Baltimore'un hemen dışındaki Dundalk'ta bir kasada.

Çantadan çıkan iğrenç şey ise Baltimore'daki başka bir kasada.

Wilmington, Delaware'de başka bir para zulasıyla.

Odama girer girmez, hiçbir şey söylemeden yatağıma uzandım ve elbisem belime kadar sıyrıldı. Ellerini kalçalarımda gezdiriyor, Bunu yaparken gözleri kararıyor ve sonra başparmaklarıyla külotumu kalçalarımдан tutup aşağı çekiyor.

Ooh. Tam istediğim gibi işe koyuluyor.

Başını eğiyor ve göz kapaklarını indiriyor, ardından dudaklarıma dokunuyor. Önce nazikçe, sonra dili dudaklarıma doğru ilerliyor. Dudaklarımin arasında benimkiyle buluşana kadar. Bu olurken, sırtım yatağıma değerken kalın, sıcak bir parmak içimde yolunu buluyor ve aniden hiçbir şey düşünemiyorum.

"Benim için sıırıslıklamsın," diye gereksiz yere bilgi veriyor. "Benim için sertleştin mi?" Fısıldıyorum.

"Seni ilk gördüğüm geceden beri senin için yanıp tutuşuyorum. Bırak da göreyim benim olmak üzere olan şey." "Bu gece için. Bu gece senin."

Gülümsüyor. Ve bu tehlikeli bir gülümseme.

Ama damarlarımda içki akıyor ve yatakta sırtüstü yatmışım, seksi bir adam bana bakıyor, parmakları içimde beni kontrol ediyor.

Bu müstehcen. Ve şaşırtıcı.

"Güzel," diyor minik pembe papatya tılsımlı klitoris küpemle oynarken ve yüzümü daha da fazla sıcaklık kaplıyor.

Geri çekilip gömleğinin düğmelerini çözmeden önce elleri kısa bir süre kalçalarımда geziniyor, hâlâ bana bakıyor.

Yardım etmeye hazır bir şekilde dizlerimin üzerine çöküyorum ama ben daha oraya varmadan beni sırtüstü itiyor.

"Orada bekle. Sana bir dakika bakmama izin ver."

Jude'un vücudunun üst kısmının yavaşça ortaya çıkışını izlerken beklentim artıyor - gömleğini çıkarırken görülmeye değer bir manzara. Kapkara bir sanat eseriyle kaplı. Göğsü, kolları, gövdesi. O kadar çok sanat eseri var ki, hepsini görmek zaman alacak. Yüz çizimleri, spor takımı amblemleri, bir bayrak.

Muhtemelen bir anlamı olan desenler ve girdaplar. Benim gibi rastgele dövme yaptıracak bir tipe benzemiyor.

Göğsünde kıl var ve çok seksi.

Botlarını tekmeleyip kot pantolonunu indirmesini izlerken ona dokunmak için can atıyorum.

O bir komando.

Ve lanet olsun; etkilendim.

Bakımlı. Sert. Kocaman. Gerçekten kocaman.

"Porn-Not-Jude'u bile utandırabilirsin," diye öneride bulunuyorum. Kimin daha büyük olduğunu bilmiyorum ama Gerçek Jude burada, yani... "Bunun ne anlama geldiğini bilmek istiyor muyum?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum. "Beyin-ağız filtresi tatilde."

"Benden kaçıyordun. *Bunu* benden *saklıyorsun*." "Bunu" derken, sıcak eli bacaklarımın arasını kavlıyor. "Belki de seni yalvartmalıyım, küçük sokak kedisi."

Bacaklarımın arasında ıslak dalgalanmalar oluyor. Yutkunuyorum.

Gözlerinden ısı yayılıyor. Lanet olsun, çok ateşli.

"Yalvarırım," diye fısıldıyorum. "Bu gece ne istersen yapacağım, Jude Novak. Ama sadece bu gece. Bu kediciğin bir kaşıntıyı kaşınmasıyla ilgili. Anlaştık mı?"

"Göreceğiz," diye yanıtlıyor. "Demek nefret seksi istiyorsun, öyle mi Ally Kingston?"

Tam adını kullandıktan hemen sonra bu adı kullanmasına gülümseyerek başımı sallıyorum.

"Evet. Ally Kingston kesinlikle öyle."

"Bu senin için ne anlama geliyor, bebeğim? Bu öznel bir şey, o yüzden bilmem gerek." Bunu düşündüm ama sadece kısa bir süre.

"Beni olabildiğince sert sikeceksin ve ben de tırnaklarımı Sırtını. Eğer kanarsan, kanarsın. Bu kıcımlı tokatlayabilirsin demek, Amımı tokatla, beni istediğin kadar sert sikerken beni adımlarımdan geçir. Kalıcı izler olmasın ama. O zaman, eğer mümkünse, gitmeni istiyorum. Kalmak istediğini söyledin ve ısrar ediyorsan, tamam, ama sadece sen uyanana

kadar." "Bu gece kalıyorum."

"Madem ısrar ediyorsun. Ama uyandığında git. Bana veda öpücüğü verme ve tekrar bir performans beklemeyin. Bu sadece sikişmek. Sadece sikişmeye devam edeceksen öp beni. Ve tek seferlik bir şey."

"Fucktonic?"

"Platonik sikiş. Duygu yok." Ayrıca azgınlığım için bir tonik, ama bunu eklemeye zahmet etmiyorum.

Beni izliyor ve yüz ifadesinden bir şey anlayamıyorum.

"Nefret seksi için farklı bir tanımın mı var?" diye soruyorum.

"Olabilir. Ama bu gece seninkiyle çalışabilirim. Yakın zamanda test yaptırdın mı?"

"Ha?"

Pantolonundan telefonunu çıkarıp ekrana dokunuyor, sonra da bana gösteriyor.

Ekranda STD test sonuçları olduğunu anlamam bir saniye süren bir uygulama.

"Bugünlerde her şey için bir uygulama var, değil mi?" Şaşkınlıkla başımı sallıyorum.

"En son üç ay önce test edildi. Dört aydan fazladır kimseyle birlikte olmadım. Dört ay önceki sonuncusu eldivenliydi ve bana temiz olduğunu gösterdi.

Ama eldivenli test yaptırdı çünkü antibiyotik kullanıyordu ve doğum kontrol hapına güvenmiyordu. Kanıtın var ve doğum kontrol hapi kullanıyorsun. Eldivensiz sevişebiliriz."

Aniden biraz daha ayık oldum. CYBH konuşmaları seksi değil. Seviştiği son kişi hakkında da konuşmuyor. Ve ben şok oldum. dört aydır kimseyle birlikte olmamış. Bu aynı zamanda benimle tanıştığından beri biriyle birlikte olduğu anlamına geliyor. Nedenini bilmiyorum, çünkü hiçbir şey yapmadık, ama bu acıtıyor.

"Yakın zamanda test yaptırdığıma dair elimde bir belge ya da kağıt parçası yok ama sizi temin ederim ki temizim. Ve aşı oluyorum, yani-"

Cüzdanını almak için kot pantolonuna uzanıyor ve ben sözümü bitiremeden bir prezervatif çıkarıyor.

Tamam o zaman.

Kendimi biraz aşığılanmış hissediyorum. Ama belki de bu iyidir. Misilleme olarak tırnaklarımı sırtına daha da sert geçireceğim. Belki kışının yanaklarına da.

Bunun beni çok fazla rahatsız etmesine izin vermemeye çalışmalıyım. Sonuçta güvenlik önemli. Ve bu bir sikişme arası, sevişme değil.

Ama şimdi biraz daha az seksi hissediyorum, biraz fazla açıkta. Ben kesinlikle biraz söndü. Dizlerimi birleştiriyorum ve dudağımı ısıriyorum.

"Uh uh," dişleriyle paketi yırtarken başını sallıyor ve çenesini sallıyor. "Aç şu bacaklarını benim için. Bana ne olduğumu göster batmak üzere."

Kalbim küt küt atıyor.

"Ally," diyor emredici bir ses tonuyla. "Utanmana gerek yok. Bu geceden sonra tekrar oynamak istiyorsan, bir test yap ve iyi olalım. Bunu yapmak istemezsen eldivenle oynarız. Bu kadar basit."

Neredeyse ona Nisan ayında bir test yaptırdığımı söyleyecektim. Baltimore'da kiminle seks yaptığım ve onun ne olduğu ortaya çıktı, temiz çıktı, kimseyle birlikte olmadım o zamandan beri), ama bunu yapmaya kendimi ikna edemiyorum. Bu eski dünyamla yeni dünyamın iç içe geçmesi gibi geliyor, yani bunun olmasına izin vermeyi planlıyordum olsaydım

Bir kereden fazla olsa, yeni bir testi kabul ederdim. Ama bu sadece bir kez olacak, o yüzden fark etmez, değil mi?

"Eldiven iyi," diyorum. "Bu zaten tek seferlik bir şey."

Bacaklarımı açmadım ama o bana doğru ilerledi, dizleri yatağımın üzerinde, avuç içleri bacaklarımı hafifçe ayırıyor ve gözleri benimkilerde. Direnmiyorum, bu yüzden sırtım tekrar yatağa gömülürken vücudumun üzerinde ilerliyor.

Yüzü benimkine yaklaşıyor ve gözlerimiz birleşiyor.

Gözlerimiz kilitleniyor ve bu beni çırılçıplak bırakıyor. Şu gözler. Kenarları neredeyse siyah ve göz bebeğine yaklaştıkça, gözbebeğinin etrafında neredeyse ela bir aura ile daha mavi ve daha mavi oluyorlar. "Rahatlayacak mısın, Vixen?"

Rahat değilim. İyi değilim. Şu an yıpranmış durumdayım. Yapmalıydım Bilinen sıradan seks benim repertuarımda yoktu. Buna hemen bir son vermeliyim.

"Rahatlamak için biraz yardıma ihtiyacın var gibi görünüyor," diyor ve sonra dudakları dudaklarıma değiyor.

Hafifçe dokunuyorlar ve sonra hareket ediyorlar, benimkini dansa kaldırıyorlar. Nefes alıyorum ve onun nefesini içime çekiyorum. Onunla gelişebilirim; *o kadar* iyi hissettiriyor.

"Nefret seksinde öpüşme olmamalı," diyorum dudaklarına karşı. O da dudağımı biraz sertçe ısırarak cevap veriyor.

Bu beni inletiyor ve içime bir telaş gönderiyor.

"Bu daha iyi," diye nefes alıyorum, parmaklarımı saçlarının arasına sokuyorum. Belki bunu yapabilirim.

Dili dudaklarımdan arasında gezinirken, eli bir süre çenemi kavırıyor, sonra göğsümün üzerinden kalçama, oradan da altımdan geçerek sağ kıkır yavaş yavaş okşuyor.

Geri çekiliyor, ağzı boğazımdan aşağı, göğüslerimin arasından geçiyor, sonra elbisemin kumaşının kıvrıldığı yerin altına doğru ilerliyor.

Tekrar dizlerinin üzerine kalkarak, kalçalarımın iki yanındaki kumaşı tutuyor ve elbiseyi yukarı çekip başımın üzerinden geçirerek beni oturmaya zorluyor. Ama yüzüm kumaşın arasından çıkınca, yüzü kalçalarımın arasına iniyor ve oradaki piercingi diliyle yokluyor.

İçimden elektrik fışkırıyor ve bir kez daha sırtüstü düşerken tüm vücudum tepki veriyor.

Güçlü eller beni kalçalarımın kavırıyor, dilini ustalıkla içime sokuyor ve omurgamı bir kavis çizdiriyor.

Bir yorum yapmak üzereydim, diş barajı olup olmadığını soracaktım. daha güvenli oral seks, ama onun bronzlaşmış güçlü ellerini solgun kalçalarımın görünce ne diyeceğimi bilemiyorum. Bu görüntü beni Bir şey - hisler beni uzak bir yere götürürken nasıl inceleyeceğimi bilmediğim bir şey.

Ben oradayım, burada değil, yine de gözlerimi onun koyu renk saçlarından, güçlü ellerinden ayıramıyorum. O omuzlar. Mürekkebi.

Durduğunda boşalmanın eşiğindeyim. Bu beni ürkütüyor ve kafamı karıştırıyor. Önce sol çorabımı, sonra da sağ çorabımı yavaşça çıkarıyor. Ayak bileğimi öpüyor ve sonra yavaşça, işkence edercesine çorabıma doğru yalayıp öpüyor.

Dizimi. Onu öpüyor, bana bakmak için duraklıyor ve sonra dili uyluğumun iç kısmındaki yolculuğuna devam ediyor.

Vücudumda yükselirken zor nefes alıyorum ve ağzı tekrar göğüslerimin arasına inerken gözleri üzerimde. Sutyenimi çıkarıp fırlatıyor.

Ağzını kavırıyorum ve dillerimiz buluşana kadar dudaklarımı çenesinde gezdiriyorum, elimden geldiğince ereksiyonuna sürtünüyorum. Ama öyle değil.

Yeterince yakın; geri çekilerek benimle sevişiyor, böylece bacaklarım kışına dolanıyor ve şimdi pelvisim yataktan kalkmış, maksimum temas arıyor.

Alçak sesle, seksi bir kahkaha atıyor.

"Dalga geçiyorsun," diye suçluyorum. "Becer beni. Şimdi," diye talep ediyorum. "Güzelce sor," diye emrediyor ve beni tekrar öpüyor.

Öpücüğü reddediyorum, ağzımı yana çekiyorum ve omzunu ısırmadan önce tırnaklarımı sırtına geçiriyorum.

"Isırıyor. Güzel. O pençelerle kan akıtıyorsun, Vixen, ben de kan akıtacağım. Ve sonra benden asla kurtulamazsın."

Ne?

Gözleri meydan okumayla parlıyordu ve hızla karnıma doğru döndüm, kıcıma vurdu ve beni nefessiz bıraktı. Ve sonra dişlerini sol kık yanağıma batırdı.

Nefesimi tutuyorum.

Serbest bırakıyor ve sonra yerine bir öpücük bırakıyor. "Sen ısırırsan, ben de ısırırım

daha sert geri. Ama ben emir almam, küçük sokak kedisi; emir veririm. Sikilmek istiyorsan dizlerinin üstüne çok." Geri çekiliyor.

Çarşafıara göz kırpmıyorum, sözlerini işliyorum, cinselliğın üzerimden akıp gitmesine izin veriyorum.

"Kıçını havaya kaldır, bebeğim," diye emrediyor. "Hemen şimdi."

Ve popomu havaya kaldırıyorum, yanağıımı yatağı dayıyorum, avuç içlerim başımın iki yanında düz duruyor.

Kalbim çırılçıplakken bana söyleneni yapmanın heyecanıyla çarpıyor.

İki sıcak el dizlerimin arkasından yavaşça yukarı çıkıp kıcıımı okşuyor.

İyi hissettiriyor. Seksi hissediyorum. Sanki şu anda içimde o kalın, sert alet i hissetmezsem - *oh*. İşte orada. O benim dürtüyor

Onunla bir saniyeliğine açılıyor ve sonra başka bir önsöz olmadan kalçalarını ileri doğru sürüyor, leğen kemiğinin kıcımla birleştiğini hissettiğimde erkeksi bir inilti çıkarıyor. Gidebildiğı kadar derine gidiyor ve bu çok ama çok derin.

Haykırıyorum. Tanrım, bu çok büyük. Tanrım, bu çok zor. Ve bu çok, çok, çok ihtiyacım olan şey. Çarşafı o kadar sert yumrukluyorum ki, kanımın çekileceğine eminim.

tırnaklarımla kendi avuç içlerimde.

Beni sertçe beceriyor, sanki bu onun işiymiş gibi beceriyor, hayır - ilahi bir çağrı. Kalçalarımdaki kavrama morartıcı seviyelerde ve bana öyle geliyor ki

Parmak izlerini tenime dövme yaptırmak istiyorum, böylece sadece bir bakışta bunun nasıl bir his olduğunu tam olarak hatırlayacağımı bilerek izlere bakabiliyorum.

İçkinin etkisi olabilir ama bu adam tarafından damgalanmak istediğimi hissediyorum. Her kaprisini. Yerde bacağına sarılmış, emirlerini bekliyor, bana dokundukça mırıldanıyorum. Onun evcil hayvanı. Onun küçük, pis, ıslak hayvanı.

Bu düşünceler beni doruğa yaklaştırıyor. Aniden titriyorum, daha sert nefes alıyorum, utanç verici bir şekilde devam ediyor, klitorisimle oynuyor, parmakları o başlık deliğinin etrafında dönerken derinlere iniyor. Geliyor - doruk noktam bana doğru geliyor ve beni paramparça edecek.

Sabırsızlanıyorum.

Neredeyse oradaydım, geri çekildiğinde mutluluktan sadece birkaç vuruş uzaktaydım, protesto için çığlık atmama neden oldu, ama bunu yaparken, ben

Sırtımı yastıklı yatak başlığıma bastırmak için bizi öne doğru hareket ettirirken etrafında döndüm ve uyluklarına binmek için yukarı çektim. Tekrar içeri kayarken iki elimle çenesini kavriyorum ve ona binerken dilimle hazine arar gibi ağzını yağmalıyorum. Bacaklarım beline sıkıca sarılmış durumda ve boşalana kadar bırakmıyorum.

Dizlerimin üzerine çökmek istiyorum, böylece sürtünme üzerinde daha fazla kontrolüm olacak, ama o yine kalçalarımı tutuyor ve Beni üzerinde zıplatıyor, yani kontrolüm dışında.

"Bir daha durma yoksa yemin ederim..."

O sinsice gülüyor ve ben de ona olabildiğince sıkı sarılıyorum. Ben bu orospu çocuğunu kurutacak.

Tanrım, geniş, güçlü ve seksi. "Klitorisim.

Çalıştır onu, Jude."

Öpüyor. "Burada kararları sen vermiyorsun, Ally; ben veriyorum." "Lütfen Jude," diye inliyorum ağzına karşı.

Homurdanıyor ve yalvarıyor, belli ki, çünkü ben onu sürmeye devam ederken parmağı o noktayı buluyor. Beni izliyor.

Zıplıyor, sırtını yatağa dayıyor, böylece ona binerken beni tam olarak görebiliyor. Parmakları klitorisimi okşarken ben de Onu. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve o piercingimle oynamaya devam ederken onu tekrar içeri sokuyorum. Boşalacağım. Sert boşalacağım ama belli etmemeye çalışıyorum çünkü durmasından korkuyorum.

tekrar. Öne doğru eğilip dudaklarımı onunkilere değdiriyorum ve sonra ağızına doğru büyük bir orgazm çığlığı atıyorum. O dalgayı sürerken, hala

zıplarken, amım onun etrafında tekrar tekrar tutulurken Parmaklarıyla klitorisime saldırıyor, boştaki eli saçlarıma giriyor ve sesleri de ağızımda - "*Siktir, bebeğim*" ile biten gırtlaktan gelen, erkeksi, müzikal sesler.

Çöküyorum.

Kalbim güm güm atıyor, vücudum karıncalanıyor ve tamamen doyuyorum. Evet. Dolu. Bolca.

Kendimi burnumla boğazını sıkarken buluyorum, kendimi sıkıca sarıyorum onun etrafında, gözyaşlarının eşliğinde, o kadar iyiydi.

Kıçıma sert bir tokat attı ve ben inledim.

"Yukarı çık."

Hareket ediyorum. Beni çeviriyor, böylece başım yatağın altı yerine üstünde oluyor. Ona yatağın alt kısmında uyuduğumu söyleme zahmetine girmiyorum.

Her neyse. Hayatım değiştiğinden beri, orada asla uyumuyorum. Artık nedenini bilmiyorum; belki de hayatım tepetaklak olduğu içindir.

Bu gece, belki de seksi, otoriter, çok yetenekli bir özel dedektifin güçlü kollarında uyuyabilirim.

Çelik horoz. Her şey doğruymuş, gerçekmiş, güvenliymiş gibi davranacağım. Sadece bu gece için.

Banyoya doğru yürüyor ve ben arkasından göz kırpyorum.

Muhtemelen prezervatifle uğraşmak için çıplak bir şekilde yürürken sırtı mürekkepsiz ve dalgalanan kaslarıyla kesinlikle çarpıcı.

Gözlerim kapanırken içimi bir coşku kaplıyor.

3

Jude

Flashback: Ganimet Çağrısı, Devam Ediyor...

Küçük baştan çıkarıcıyı kızdırmak iyi hissettirdi. Aylardır benimle alay ediyor.

Onu dize getirmek için can atıyor olsam da, bu gece ona karşı nazik davrandım, özellikle de yaptığı pislikler göz önüne alındığında. Ama yapmak zorundayım.

itiraf etmeliyim ki... onu bu kadar kızdırmak kolay değildi, çünkü kapıyı açar açmaz onu boşaltmak istiyordum

Bu gece. O dolgun dudakları bana bakıyor. Kristal berraklığındaki mavi gözleri parlıyordu. Bana verdiği ten ipuçları. Bu kızda

Gördüğüm en seksi yürüyüş. Sanki tüm gözlerin üzerinde olmasını hedefleyerek yürümeye çalışmış gibi. Çılgın saç renkleri, seks-kitten Anime kız kıyafetleri ile olduğu gibi göze çarpmasa bile, o da olurdu.

Bu Ally Kingston'ı tanımlamak için iyi bir yol. Seksi bir çizgi film karakteri gibi, sadece yavru kedi kulakları eksik.

En azından onu görmeden önce sikimi çizgi film pornolarına çekmek için fazla zaman harcadığımdan değil.

Normalde başka tarafa bakıp bir daha dönüp bakmayacağım kadar sıcak, soğuk ve elde edilmesi zor bir oyun oynuyor. Genelde bir kadınla bu tür oyunlar oynamak istemezdim ama nedense Ally ile oynamaya başından beri hazırdım.

Onda anlam veremediğim bir şey var.

Benim. Bu muhtemelen benim de neden onun üzerine gittiğimi açıklıyor, onu tatmak için sabırsızlanıyordum, bunu yapmadan önce bana temiz bir cinsel sağlık raporu göstermesi gerektiği halde. Kendime engel olamadım. Ve sevimli

Prezervatifi çıkardığımda suratını mı astı? Tahminimce kendini öyle gösterdiği gibi önüne gelenle yatan biri değil.

O gece Club Foxxx'ta göz göze geldiğimizde benim için bir şeyler oldu. Bu daha önce olmamış bir şey. Şimdi ben

Ya açılmaya başlar ya da araştırmak zorunda kalabilirim. Aiden'la onun hakkında ve hissettiğim tüm kırmızı bayraklar hakkında zaten bir konuşma yaptım, ama benden boş vermemi ve onu araştırmamamı istedi. Kadın onun en yakın arkadaşı, aynı zamanda çalışanı ve son zamanlarda Carly'yle arasını çok bozdu.

onunla sıcak suya girmektense güvende olmayı tercih ederim.

Ally'yi elde ettiğime göre, artık bu kararı verme hakkına sahip değil. Gerekirse yattığım kızların geçmişini araştırma kuralımı bozacağım, çünkü onda bir şeyler var ve şimdiden onun benim için hızlı bir sikişten daha fazlası olduğunu biliyorum.

Aiden'ın bana yeşil ışık yakarken yakalanmak ve kadının kızdırmak istemediği için bu işin peşini bırakma isteğinden daha fazlası

Bu işe başlamaktan kendimi defalarca alıkoydum, çünkü aylardır sadece işle meşgul olmakla kalmadım, aynı zamanda

Çünkü geçmişle ilgili paylaşımı kızın yapmasını tercih ederim. Ve en önemlisi, aşırı kişisel bir menfaatim olmadığı sürece sadece bu iş için para aldığım insanların geçmişlerini araştırmayı bir politika haline getirdim. Akıl hocam, hayatının aşkını yakalanarak kaybetti.

Asılsız bir paranoya yüzünden onu arkasından soruşturuyordu. Bu güveni kırdı ve geri alamadı. Bu uyarı ve bana bu tavsiyeyi verirken gözlerindeki kayıp bakışı aklımdan çıkmadı. Beni uyarmıştı.

Bu işin beni insanlar hakkında bıktırmasına izin vermemeliydim.

Birini becermek istemek benim için bu kuralı bozacak kadar kişisel bir mesele değil - ya da hiç olmadı. Ancak, beni genellikle yanlış yönlendirmeyen bir içgüdüüm var ve bana onda bir şeyler olduğunu söylüyor.

Şimdi onu becerdim, umarım bu bir dönüm noktası olur ve duvarları yıkar.

Boşaldıktan hemen sonra bayıldı, aksi takdirde ona tekrar saldıracaktım. Ona verdiğim şeyi, yaptığım sataşmanın haklı gösterdiğinden çok daha uzun süredir mahrum kaldığı bir şeymiş gibi aldı.

Banyo çöpündeki prezervatiften kurtulduktan sonra, banyonun bu yarı steril banyonun geri kalanından pek de farklı olmadığını fark ettim.

apartman dairesinde çok renkli bir duş perdesi olması dışında

Kediler ve birkaç renkli banyo aksesuarıyla yatağına tırmanıp onu kendime çekiyorum, elimi yumuşak pembe saçlarında gezdiriyorum. Onunla ilk tanıştığımda soluk bir pembeydi. Bir noktada simsiyahtı ve üzerinde sıcak pembe bir çizgi vardı ve şimdi her tarafı sıcak pembe.

"Gitme" diye fısıldayarak sokuluyor ve sonra daha derine sokulurken nefesi kesiliyor. Bana tamamen uyuyor, önemli olduğunu hissettirecek şekilde uyum sağlıyor.

Kesinlikle bir yere gitmiyorsun, Vixen.

4

Ally

Flashback: Ganimet Çağrısı, Devam Ediyor...

Cumartesi sabahı dokuz buçukta uyandığımda gitmişti ama ondan bir mesaj vardı.

Jude: Bu gece döneceğim. Seninle işim henüz bitmedi. İşim var, saat 10'da burada olurum.

Kahr
etsin

.

Hayı
r.

Siktir, hayır.

Aceleyle duş aldım, giyindim ve gece için bir çanta hazırladım. Cumartesi sabahı olduğu ve on iki saatten fazla bir süre gelmeyeceği için acele etmem biraz aptalca ama yine de bu durumdan acilen kurtulmam gerektiğini hissediyorum. Hâlâ buradaymış gibi hissettiren bir boşluk.

Sonia'ya yatıya gidiyorum, onu yeni sevgilisiyle randevu gecesi için gönderiyorum ve iki kızıyla takılırken onun evinde yatıya kalıyorum. Mısır gevreği ile süslenmiş kendin yap yenilebilir meyan kökü taçlar yapıyoruz, abur cubur yiyoruz ve Disney filmleri izliyoruz. Jude beni saat on ile on buçuk arasında dört kez aradı. Ve ben görmezden geliyorum.

Pazar gecesi eve döndüm ve ben geldikten on dakika sonra kapımda belirdi.

Tam gözetleme deliğinden parmak uçlarımla geri çekilmek üzereydim ki boğazını temizlediğini duydum.

"Ally. Aç kapıyı."

Argh.

Zincirle birlikte açtım. "Ne istiyorsun?" Kırpıyorum.

"Kapıyı aç. Dün gece bana cevap vermedin. Cezalandırılman gerek."

Kalbim takla atıyor. Vajinam "evet lütfen!" anlamına gelen bir şekilde ağlıyor. Ciddi ama aynı zamanda seksi görünüyor. Seksi bir ceza mı? Dizlerim karnımla birlikte sallanıyor.

Hayır. Bunu yapamam. Çok tehlikeli. Gerçekten çok istesem bile.

Ve istiyorum.

"Kusura bakmayın. Misafirim var. Sana söylemiştim... Cuma gecesi tek gecelik bir şeydi. Güle güle, Jude." Kapıyı kapattım ve iki kilidi de kilitledim.

Ve sonra odama geri dönerken söndüğümü hissediyorum, her adım beni daha da küçültüyor, sonunda küçük köşeme kıvrılıyorum ve hüngür hüngür ağlıyorum. Ben de orada uyuyorum, küçük yastığım ve battaniyemle

Çocukluğumdan kalma tüylü tavşanımı, Alyssa McQueen'den bana kalan birkaç parçadan biri olan yuvamı tutuyorum.

Birkaç ay önce, ondan bir şey aldığım ilk ve tek seferde gönderilen *annemin* bakım paketinin bir parçası. Tavşanı sadece ona gerçekten ihtiyacım olduğunda çıkarıyorum. Bu gece ihtiyacım var.

Cuma gecesi nefret seksi değildi.

Olması gerekiyordu, ama olmadı - benim için değil.

Jude'u kesinlikle sistemimden çıkarmadı. Aksine, daha fazlasını arzulamama neden oldu. Ve açıkçası, benimle birlikte olma şekline ve seksten sonra onu hayaletimde bırakmama rağmen bu gece ortaya çıkmasına bakılırsa, o da beni sisteminden çıkarmadı. Bunun neden olduğundan emin değilim ama iyi bir şey olmadığını biliyorum.

Pazartesi sabahı, bir gece önce gönderdiği bir mesaj yüzünden midem bulanıyor.

Jude: Bir şey seni bana karşı temkinli yapıyor. Bunu konuşalım ve çözelim. Yardım etmek için ne yapabilirim?

Pazartesi sabahı iş yerindeki masamdan cevap veriyorum.

Ben: Geri çekil. Seks yaptık ve eğlenceliydi. Sana bir kerelik olduğunu söylemiştim. Beni ürkütüyorsun. Sapık gibi davranma. Ortak arkadaşlarımız var.

Bu garip ya da garip. Güle güle Jude. Bu cadalozu telefonundan sil.

Flashback'in Sonu

O mesajdan sonra ondan haber alamadım ve sonrasında günlerce kalbimin çamurda sürüklendiğini hissettim.

Onu Carly'nin bekârlığa veda partisinin olduğu gece, Aiden bekârlığa veda partisi arkadaşlarıyla kızların partisini bastığında gördüm. Sakin davranmaya çalıştım ama gözleri üzerimdeydi ve kızgındı, neredeyse... sinsiydi.

Sanki bir şey planlıyormuş gibi. Ve bu beni korkuttu. Çok korkuttu. Ama sonra Carly'nin düğünü ile meşguldüm ve şehir dışındaydım.

Şimdi buradayım. Eve döndüm. O kanepemde oturuyor, botları masamın üzerinde.

Keklerimin hepsini pişirip yemem gerekiyor. Gizli dolap köşemde. Ve şehri terk etmeyi düşünmeliyim.

5

Jude

Şimdiki Zaman

"Ne oluyor lan? Haneye tecavüz mü? Bana kalp krizi geçirtmeye mi çalışıyorsun? Tanrı aşkına!" Bavulunu düşürürken mavi gözleri bana alev alev bakıyor.

Gözlerim ona takıldı. Bu çok saçma.

Bavul kaplan desenli, büyük tekerlekli ve çıkıntılıdır. doldurulmuş hayvan kaplan kafası. Üzerinde bir eyer var; binilmek üzere tasarlanmış. Belli ki çocuk bavulu ama bu onu durdurmamış. Ayrıca ağzına kadar dolu dev bir sıcak pembe sırt çantası ve büyük boy kravat boyalı bir el çantası var. Mavi ve beyaz puantiyeli bir elbise giymiş ve en son saç modeli olan sırtının yarısına kadar inen sarı, mavi, turuncu ve pembe renkli dreadlock'ları var. Makyajsız ve yorgun görünüyor. Ayrıca güneşten yanmış. Ve bir taç takıyor.

Hala yutulacak kadar iyi görünüyor.

Bir anahtar gösterdim. "B'n e değil. Yeni oda arkadaşı."

İrkiliyor, elimdeki anahtara birkaç kez göz kırparken sırtı ok gibi dikleşiyor.

"Hayır," diye nefes alıyor sonunda.

"Evet. Aiden bana boş odayı verdi." Anahtarı cebime koyuyorum.

"Senin bir yerin var. Senin harika seks sığınağın." Doğrudan gözlerimin içine bakıyor, gözleri bir şeyle dolu.

Korku mu? Panik mi?

Başımı eğiyorum. Neyimi? İlginç bir isim.

Başını iki yana sallıyor ve kendi elini uyarı. Çok tuhaf biri, onu sevmemin bir nedeni de bu.

"Neden buradasın?" diye soruyor.

"Müteahhit bazı köşeleri kesmiş, bu yüzden iş yaptıracağım. Aiden burada kalabileceğimi söyledi." Omuz silktim, ayak bileklerimi çözdüm ve ters yönde yeniden birleştirdim.

Kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Yalan söylüyorsun." "Hayır."

Ben kendi müteahhidim - ben ve kardeşlerim boyadık ve tamir ettik Evimi iki yıl önce satın aldığımda. Evet, bazı köşeleri kestim. Ve buradayken bir şeyler yapacağım. Belki çamaşır odasını boyarım. Birkaç resim daha asarım.

"Onu öldüreceğim. En iyi arkadaşımı genç ve güzel bir dul yapacağım ve bu senin suçun." Elindeki metalik turuncu bir şeyler bulmak için çantasını karıştırmaya çalışırken içindekileri baş aşağı atmadan önce tırnağını bana doğru uzattı. boştaki eliyle bir şey. Telefonunu.

Yüzünde korkmuş bir ifade beliriyor ve ekrana vurmadan önce her şeyi hızlıca geri itiyor ve sonra bir cevap beklerken gözleri bana bakıyor.

Bir dakika sonra homurdanıyor ve başka birini arıyor. Önce Aiden'ı, sonra Carly'yi arıyor, şüphesiz.

Sonra bir hırıltı daha ve ayağını yere vurdu. "Lanet telefonlarına cevap vermiyorlar."

"Tabii ki telefonlarına cevap vermiyorlar. Evlendiler. Dün," diye araya girdim. "Düğün nasıldı? Eğlenceli miydi?"

"Yorgunum, akşamdan kalmayım ve senin saçmalıklarına ayıracak vaktim yok. Evine git."

"Hayır. Bir süre burada olacağım kesin." Ters ters bakıyor.

Parmaklarımı başımın arkasında birleştiriyorum ve arkama yaslanıyorum.

"Bir otele git."

"Uh uh." Ayağa kalkarken esniyorum. "Sanırım ben yatmaya gidiyorum. Yarın görüşürüz, Vixen." Ayağa kalkıyorum, ona söz veren bir bakış atıyorum ve paniğinin yoğunlaşmasını izliyorum.

Evet, bundan hiç hoşlanmıyor. Ama panikledi mi? Bu çok açıklayıcı. Benimle geçirdiği o gece umurunda değilse, neden böyle tepki versin ki? Bana bacaklarını açtığı anda yüzündeki ifadeden anladım ki eğer istersem bu tek gecelik bir ilişkiden çok daha fazlası olabilirdi. Ve istediğime karar verdim.

Koridorda uyuyacağım odaya doğru ilerliyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum, ağızımda bir gülümseme belirliyor.

Seni çözeceğim, Ally Kingston.

6

Ally

Ertesi Gün

Dün gece zar zor uyudum. Eve geldiğimde sıçmıştım ama nasıl uyuyabilirdim ki? Jude'u olan biri öylece uyuyamaz.

Novak koridorun sonundaki yatakta. Muhtemelen gömleksiz. Muhtemelen pantolonsuz. Hatta belki de çıplak. Görüntüler!

Jude Novak'la yaptığım seks görüşmesinde kritik bir hata yaptım - uyuduğunu görmedim. O akıllara durgunluk veren seksten sonra o kadar hızlı bayıldım ki o gidene kadar uyanamadım.

Yanımdaki muhteşem adamı çıplak göremediğim için pişmanlık duyuyordum.

Dün gece önce öfkelendim. Aynı zamanda panikledim, ama gecenin derinliklerinde bir yerlerde bu vizyonun neye benzeyebileceğini de düşündüm. Gerçek imgeye sahip olmadığım iyi oldu. Zaten yeterince berbat bir durum.

Kapımda kilit de yoktu ve bu durumu daha da kötüleştirdi çünkü onun odama girdiğine dair hayaller görüyordum. Neredeyse gizli köşemde uyuyacaktım. Uyumalıydım.

Sonra kapının hâlâ kilitli olduğundan emin olmak için kontrol etmek zorunda hissettim kendimi, umarım burnunu sokmamıştır.

Belki köşede daha çok uyuyabilirdim. Ve daha önce çantamı bıraktığımda neredeyse ona gösterdiğim kimliğimi hâlâ bir kenara koymam gerekiyor.

Hüzünlü, boş yatağında onun gelişini hayal ederek yatıyordum. Ve sonra bu görüntüler korkunçlaştı. Onun o vücudu, o ağzı, o parmakları ve o sikiyle canlı makaralara dönüştüler. Kendime dokunmama neden olan ya da olmayan fantezilerim. *Evet... kesinlikle öyle oldu.*

Ve bu, yaptığım süre boyunca onun her an odaya girip beni yakalayabileceğini ve kontrolü ele alabileceğini düşünmem de dahil olmak üzere birçok nedenden dolayı heyecan vericiydi.

Burada makarna mı karıştırıyorsun, Vixen? Büyük kaşığım la yardım edeyim.

Ve sonra karıştırma işini o devralırdı. Yalamayı, emmeyi, dokunmayı, sıkmayı, şaplak atmayı, ısırmayı, sikmeyi.

Orgazmımın sesini bastırmak için bir yastığı çiğnedim ve sonra doymuş bir halde aşağıya kaydım.

Ama bir saat bile geçmeden uyandım ve bir saat boyunca dönüp durdum. Bir hafta önce bulduğum Jude'a benzemeyen porno videolardan birine tekrar mastürbasyon yaptım (gerçi yarım saatimi aldı

bul) ve uzun sarı saçlı bir kızı beceriyordu, bu yüzden aptalca bir şekilde beynimin daha fazla Photoshop yaptığı eski ben olduğumu hayal ettim.

Adamın üzerinde dövme ler ve sakal vardı, sonra iki saat daha uyudum, sonra tekrar kalktım. Bu benim gecemdi.

Şimdi sabah oldu ve işe gitmem gerekiyor.

Ve ben de işe gittiğimde

ya da yeni kocasından yaptıklarını geri almasını talep etmek için, çünkü hala balayındalar ve

Henüz geri dönmedim.

Carly ile bu konuda konuşabilsem bile, onunla *gerçekten* konuşamıyorum. Kendimi yarı ağzı bağı gibi hissediyorum ve aylardır da öyleyim.

Her şeyin tüm kirli ayrıntılarını kimseye açıklamadım. Scotty King'e hiçbir şey söylemedim ve Tori'ye de hemen hemen hiçbir şey söylemedim çünkü böyle olmasında ısrar etti ve onu tehlikeye atabilecek herhangi bir şeyi açıklasaydım beni kapı dışarı ederdi.

"Elimde bilgi yoksa bana işkence yapamazlar."

Carly'ye her şeyi anlatamam, onun yerine kendi suyumda pişiyorum. ve içimi dökme ve arkadaşlarımdan perspektif alma avantajı olmadan kendi sonuçlarıma varmaktan başka seçeneğim yok. Isırıyor.

Her zaman çenemi kapalı tutmak zorunda olmak acı veriyor. Muhtemelen bu yüzden arkadaşlarımdan hayatına bu kadar çok karışıyorum.

Banyoya doğru ilerliyorum ve yansımamı görmenin bana bir faydası olmuyor çünkü ılık bir çöp gibi görünüyorum. Saçlarımı açıyorum Uyku eşarbımı çıkarıyorum ve duş alırken uzantılarımın kuru kalması için kocaman duş başlığımı takıyorum. Bugün işten sonra onları çıkaracağım için minnettarım; bir ton ağırlığındalar ve bana eski görünümümü çok fazla hatırlatıyorlar. Ayrıca, gerçek pasaportumu kullandığım için, görünüşümü mümkün olan en kısa sürede değiştirmek mantıklı, onları düğün için almamın bir nedeni de bu.

Burnum ve omuzlarım hafta sonu güneşinden soyuluyor ve gözlerimin altında torbalar var.

Saat dokuzdaki bir toplantıya hazırlanmam gerektiği için ekstra erken. Pazartesi sabahı erkenden toplantı ayarlayan aptallar çizilmeli ve dörde bölünmeli. Cuma öğleden sonra geç saatlerde yapılan bir toplantıdan bile daha saldırgan!

Hala Wade Daystrom'dan vadesi yaklaşan bir kampanya hakkında geri dönüş bekliyorum. Ona Çarşamba günü bazı detayları gönderdim ve bana geri yazmadı, bu yüzden sadece yardımcı olabileceğini umabilirim.

Benim kaptan köşkümün biraz dışında kalan şeyler.

Tori'nin kardeşi Wade benim grafik tasarım Yoda'm. Carmichael'ın iş eğitim yazılımı şirketinde geçici sözleşme yaptığımda Satın alma danışmanlığı, onları satın alan şirkete taşınmak anlamına geleceğini bildiğimden, geçici olarak düğün fotoğrafçısı asistanı olarak çalıştığım Vegas'tan aceleyle geri döndüm.

Fotoğrafçılık hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmiyordum ama Larry bana daha çok pantolonuma girmek istediği için yardım ediyordu. Ve Tori'nin pantolonuna.

Bu yüzden bu iyiliği yapıyorum. Fotoğrafçılık hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediğim gibi, aynı şey burada da geçerliydi. Grafik tasarım hakkında, eğlenmek için yaptığım bazı denemeler dışında pek bir şey bilmiyordum. Ama Tori'nin iyi bir otoritesi vardı, eğer geçici görevi kabul edersem

beni San Diego'ya yerleştirmenin bir yolunu bulabilirdi ve bu iyi bir hedefti, bu yüzden haftalarımı San Diego'ya taşınmadan önce Tori'nin erkek kardeşi Wade, tam olarak bir grafik tasarımcı değil, ancak işleri kolayca çözebilen dahi düzeyinde bir teknisyen tipi, bu konuda taklit yapmama yardımcı oldu. Onu bir kez daha çağırdım.

Son birkaç aydır çevrimiçi dersler alırken ve sayısız eğitim videosu izlerken çok şey öğrendim.

Otel ve restoran işletmeciliği için okula gittim, sanatsal bir şey için değil. Çizebiliyorum, sanatı her zaman sevdim ve bunu öğrenmekten keyif aldım

şeyler. Aslında bu, yapmam gereken şeye daha yakınmış gibi geliyor.

İlginç kız kişiliğim çoğu kurumsal insanı kol mesafesinde tutmak için işe yarıyor. Fasulye sayıcıları ve bilgisayar teknisyenleri beni sanatsal ve tuhaf bir kız olarak görerek rahat bırakıyorlar. Yine de Wade için Tanrı'ya şükürler olsun. İyiye gidiyorum, sanırım, ama o kıcıımı kurtardı

Henüz ustalaşmadığım konularda bana sürekli yardım ediyor. Onun yardımı, bir yandan yaptığım ders çalışma ve Carmichael Danışmanlık'ın tüm Carmichael'larının beni sevdiği gerçeği arasında Rolüme yeterince inandığım için kalıcı olarak işe alındım. Zaten bu işten, konaklama sektöründe çalışmaktan çok daha fazla keyif alıyorum.

Tori, Ally Kingston olarak kalmanın kötü bir fikir olduğunu düşünüyor ve bana iki kez bir sonraki görevim için arayışta olduğunu söyledi.

Biri Alaska'da diğeri Tennessee'de olmak üzere son iki teklifini geri çevirdim çünkü içten içe burada kalmayı *gerçekten* çok istiyorum.

Sürekli olarak Ally Kingston olmayı istemek gerçekçi değil mi?

Olası görünmeyen bir şeyi umut etmekten nefret ediyorum ama elimde değil.

Arkadaşlarımdan vazgeçmek istemiyorum. Ya da San Diego'dan.

Uyuyor. San Diego'daki halimi Columbus'ta bıraktığım halimden daha çok seviyorum,

Ohio'da. O kız neredeyse kendini öldürtüyordu. O kız saftı. Ama neyse ki çok geç olmadan öğrendi.

Duştan çıktıktan sonra daireyi neyse ki sessiz buldum.

Jude ya hâlâ yatakta ya da dışarıda ve onunla yüzleşmek zorunda kalmamak benim için sorun değil.

Ne yazık ki, işe giderken dikkatimi dağıtacak hiçbir konuşma yok. Her zamanki taksici arkadaşım Ash bugün beni binanın önünden almaya gelmedi - gizlice Pigpen dediğimiz gece şoförü hala çalışıyor, Ash'in geç kaldığını söylüyor, bu yüzden eğlence yerine

Düğünle ilgili sohbet beni Jude sorunumdan uzaklaştırırken pencereden dışarı bakıyorum.

Ben bir taksicinin kızıyım. Scotty King benim gayri resmi taksicim. Ash de San Diego'daki birkaç arkadaşımın biri çünkü o Aiden işe gitmediğinde beni işe götürüp getiriyor, ki bu sık sık oluyor çünkü Aiden iş gününe güneşle başlamayı seviyor. Bu Sabahları genellikle ben, Carly ve Ash, akşamları ise ya Ash ya da Aiden bizi eve getiriyor çünkü Ash genellikle gününü son yemek olarak bizimle bitiriyor. Bugün ikisi de yanımda değil.

En azından işe gittiğimde iş arkadaşlarım Sonia ve Stacy atriymdaki denge toplarının üzerinde oturmuş, Starbucks bardaklarıyla benim kadar yorgun görünüyorlar ve bir tanesi de orada beni bekliyor.

Kocaman

Ben yaklaşırken yüzlerinde gülümsemeler.

Bu ikisi San Diego'da kalmak istememin bir başka nedeni.

Stacy siyah saçlı, yirmi bir yaşında, uzun boylu, zayıf ve ne kadar güzel olduğunun farkında olmayan inek bir tip. Nazik ve cömert ve biz Burada çalışmaya başladığımda hızlı arkadaş olduk.

Sonia yirmili yaşlarının sonunda, bir sürü kızıl kıvrıkcık saç, çilleri, bulaşıcı bir kahkahası, günlerce süren kıvrımları ve şimdiye kadarki en tatlı mizacı var. Beni seven iki kızı var. Sonia bize yakın zamanda New York, Carly'nin eski ofisinden bir arkadaşı, önce Buffalo'dan Manhattan ofisine taşındı, sonra da eski sevgilisiyle yaşadığı bazı sorunlardan sonra buraya taşındı. Şimdi yeni bir sevgilisi var ve çok tatlı biri, bu yüzden onun adına çok heyecanlıyım.

Onlarla oturduktan, hafta sonu hakkında güлüştükten ve hepimizin ne kadar sarhoş olduğunu, sabaha kadar dans edip güлüştükten bir dakika sonra

hayatın şu anda güzel olduğunu hatırlattı. Papatyaları yukarı itmek yerine onlarla birlikte toprağın üstündeyim. Carly'nin bir haftalığına uzakta olmasına rağmen tamamen yalnız değilim. İş ve iş arasında Arkadaşlar, Jude stresinden uzaklaşmak için dikkatimi dağıtacak şeylerim var.

Bilgi işlemci Bill, muhasebeci Helder ile birlikte (ikisi de düğüne davet edilmemişti) düğüne geldi ve düğünde çekilen fotoğrafları paylaştık.

Aiden ve Carly suda - düğün kıyafetleri içinde sırılsıklam, ağızları bir karış açık ve gülerken. Bunun havaya uçurulması ve önemli bir yere asılması gerekiyor. Aslında, ben karar verdim
Bunu onlar için yapacağıma söz veriyorum.

Meşgul olduğum için gün aslında uçup gidiyor. Wade'le konuşuyorum ve son iki haftadır başıma bela olan projede bazı son dakika değişiklikleri yapmamı sağlıyor ve günün sonuna geldiğimde saç randevum için pişmanlık duyuyor, eve gidip on iki saat uyumayı diliyorum.

Ama ön tarafa çıktığımda Ash'in taksisi uzaklaşıyordu. Nereye gidiyor?

Kaldırımda siyah bir SUV duruyor ve yolcu penceresi aşağı yuvarlanıyor.

Jude gözlerini güneş gözlüklerinin arkasına saklamış, seksi bir gülümsemeyle, "Atla," diye selamlıyor.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup gözlerimi kısıyorum. "Taksimi sen mi gönderdin?"

"Evet. Buradayım, aynı yere gidiyoruz, atla."

Başımı salladım. "Hiç hoş değil. Ash'in parasına mal oldun. O paraya ihtiyacı var."

"Ash?"

"Taksi şoförü. Arkadaşım." Ash'in taksisinin bulunduğu boş alanı işaret ediyorum.

Jude omuz silkiyor. "Ona para verdim." Ha?

"Neden?"

"Çünkü buraya senin için geldiğini ve benim de burada beklediğimi anladığımda, ona zamanının karşılığını ödedim."

"Eve gitmiyorum. Bugün başka bir yere gideceğim, yani zamanınızı ve paranızı boşa harcadınız. Geri gelmesi için Ash'i arayacağım." Telefonuma uzandım.

"Nereye gidiyorsun?" diye sorar.

Neden bu kadar seksi görünüyor?

Dövmelerini gösteren lacivert bir tişört giyiyor.

Bu gözlükler yüzüne çok yakışmış. Sakalı da oturulacak kadar iyi görünüyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Seni ilgilendimez." Telefonumu kulağıma götürüyorum. "Üzgünüm Ash, ama sana ihtiyacım var," diyorum, "Allison" diyerek parlak bir şekilde cevap verdiğinde.

Ash ile ayaküstü sohbet ederken Jude bana bakıyor; onu görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum.

"Zorluk çıkarmaya mı çalışıyorsun, Ally?" diye soruyor sonunda. "Bir randevum var," diye tekrarlıyorum.

"Seni randevuna götürebilirim."

"Ben mi istedim? Buraya gelmeni ben mi istedim?" Bekliyorum.

Cevap yok mu?

Hiçbir şey söylemiyor ama nedense şu anda gözlerinin üzerimde olduğunu bildiğim ama o koyu gölgelerinin ardında onları göremediğim için kendimi çok açıkta hissediyorum.

Başımı salladım. "En az üç saatim var, tahminimce bu senin için işe yaramayacak, bu yüzden hoşça kal." Ash'in geri geldiğini görünce parmaklarımı şirret bir vedalaşmayla oynatıyorum. Jude'un cipinden uzaklaşıyorum ve yirmi ya da yirmi beş metre ilerideki taksiye yetişip biniyorum.

iç çekerek ön koltuğa oturdu.

"Allison, nasılsın? Bana düğünden bahset!" Ash selamlıyor.

Gerçek adımı bilmemesi biraz canımı acıtıyor çünkü buna rağmen günde sadece birkaç dakika görüştüğüm biri. hafta, o bir arkadaş oldu.

Kuaföre gittiğimizde Ash'le on dakika oturup o çıkmadan önce telefonumdaki hafta sonu fotoğraflarına bakıyoruz.

Daireye girdiğimde saat dokuz buçuğu biraz geçiyordu. Gözlerim mutfağında yemek pişiren gömleksiz adama takılıyor.

Gömleksiz. Ve yemek yapıyor. Gördüğüm manzara karşısında tökezledim.

Omzunun üzerinden bakar ve iki kere düşünür. Sonra sırtıyor.

"Pembe kadın geri döndü," diyor ve yemin ederim gözleri parlıyor.

Evet, pembeyi seviyorum. O peruğu bulduğum günden beri Scotty'nin taksisinin arka koltuğunda. O peruk artık bende değil, Scotty onu arabasında unutan müşterisine geri verdi ama Baltimore'a geldikten sonra ilk tercih ettiğim renk pembe oldu. Saçımı değiştirdim düzenli olarak ama yolumu pembeye geri buluyorum.

"Öyle." Çantamı kapının yanındaki konsol masasının üzerine bırakıyorum ve kendimi sinirlenmekten daha fazlası olarak buluyorum çünkü Jude sadece benim Dairemde, mutfağında üstsüz yemek pişiriyor ama yemek için yeterince iyi görünüyor. Çok sinir bozucu.

Televizyon açık ve kendini evindeymiş gibi hissediyor, değil mi?

Ateşimin yükseldiğini hissediyorum ve tam patlamak üzereyken çantamdan telefonum çıkıyor. Çıkardım. Carly. *Tanrıya şükür.*

Hışımla odama girdim, kapıyı arkamdan çarptım ve "Aman Tanrım! Kocanın nesi var böyle?"

"H-hi. Ne?" Carly'nin sesi şaşkıncı.

"Jude Novak'ın daireme taşınmasına izin verdi!" Şak diye söyledim. "O ne?"

"Jude. Benim dairemde!"

"Ne? Neden?"

"Aynen öyle.

Neden?"

"Açıkla."

"Dün gece döndüm ve adam burada, ayakları sehpanın üzerinde,

gözlerinde seksi bir parıltı, bana burada kalacağını söyledi.

bazı onarımlar yapıldı. Fare kokusu alıyorum, Carly."

"Bekle, Ally. Aiden?" Boğuk sesler duyuyorum.

Eliyle telefonu kapatıyor. Sonra sesi tamamen kapanıyor.

Odamda volta atıyorum, o tekrar konuşana kadar bir dakika boyunca kafayı yiyorum.

"Aiden biraz daha orada kalması gerektiğini söylüyor." "Hayır. Hayatta olmaz."

"Onu görmezden gelemez misin?" Carly soruyor.

Ve şimdi kafam patlayabilir.

"Jude Novak'ı görmezden gelmek pek de kolay değil," diyorum.

"Eminim değildir. O zaman neden onunla biraz eğlenmiyorsun?"

"Carly, onun buradan gitmesi gerek." Ayağımı yere vuruyorum.

"Şey, o... um... biraz daha kalmak zorunda, yani... bu kadar büyütecek ne var?"

"Ha? Beni desteklemeyecek ve Aiden'ın ona gitmesini söylemesini sağlamayacak mısın?"

Cevap vermiyor.

"Carly?" Kontrol ettim. "Ne oluyor lan burada?"

"Üzgünüm, Ally. Sanırım burada biraz sıkıştık. Aiden benimle kirli oynuyor."

"Anlamı?"

"Yani ondan bir iyilik istedim ve bu da onun bedeli." "Bu da ne demek oluyor?"

"Bu..." diye duraksıyor. "Karmaşık."

"O zaman senin evinde kalmasına izin verebilir misin?" "Um..." Telefonu tutuyor.

Neden arkamı kollamıyor?

Boğuk bir erkek sesi ve ardından bir kıkırdama duyuyorum - Carly'nin.

"Tamam, tamam," diyor yumuşak bir sesle, sanki ona söylüyormuş gibi Kocası. "Ally, üzgünüm ama gitmem gerek. Aiden, Jude'un büyük bir sorun çıkarmayacağını söyledi. Sadece... bilirsin... işini yap. O muhtemelen seni rahatsız etmeyecektir." Sesi bir kahkahayı bastırıyor gibi geliyor. Bunun nedeni bu mu yoksa Aiden'in oynak olması mı?

Neden gitmesini istediğimi ona doğru düzgün açıklayamam. Burada tek başımayım. Balayıyla meşgul ve bu durumun ciddiyetinin farkında değil. Tabii ki farkında değil çünkü ona söyleyemiyorum.

Carly yine ciyaklıyor.

"Sen benimle konuşurken kocan oynaşıyor mu? Çünkü bu önemli Carly."

"Kocam. Buna hâlâ alışmaya çalışıyorum."

Gözlerimi deviriyorum. Sonra da kendimi suçlu hissediyorum. O hayatının en güzel anlarını yaşıyor, sonsuza dek mutlu olacak ve benim saçmalıklarımla buna engel olmaya çalışmam çok boktan.

"Gitmene izin vereceğim. Merak etme, bir yolunu bulacağım."

"Özür dilerim, Ally. Bu biraz... Aiden'dan bir iyilik istedim ve o da bu konuda... Aiden gibi davranıyor."

Gözlerimi deviriyorum. "Eğleniyor musun? Mutlu musun?" diye soruyorum.

"Çok eğlenceli. Ve evet. Çok mutluyum. Çok mutluyum, Ally.

Gerçekten." "Güzel." İçtenlikle gülümsedim. "Arayıp dram yarattığım için özür dilerim."

"Sorun değil. Beni gece ya da gündüz arayabileceğini hep söyledim. Sadece bunun neden bu kadar sorun olduğundan emin değilim."

"İnanın bana, öyle."

"Neden? Geçen gece Club Foxxx'ta da aranızda ciddi bir gerginlik sezmiştim. Beni de bu işe dahil edecek misin?"

"Unut gitsin, Car. Balayına geri dönmene izin vereceğim."

"Onu görmezden gelmeye çalış," diye dener.

"Evet," diye mırıldandım. "Deneyeceğim."

İçimden bir ses Jude'u görmezden gelmenin kolay olmadığını söylüyor.

"Biraz nefes alırsam seni yarın ararım."

"Tamam. İyi eğlenceler."

"Seni seviyorum," diyor Carly.

"Seni seviyorum, kanka." Telefonu kapattım.

O aşık ve ben onun adına çok mutluyum. Şu anki durumuma rağmen muamma. Aiden'in baş belası olarak başlayıp şimdi onlara bakması komik.

Öfkeli bir nefes üfledim. Tamam.

Bunu kendim çözeceğim.

Odamda kalıp o müthiş koku her neyse görmezden gelmeye çalışıyorum. mutfaktan geliyor, ama görmezden gelme konusunda pek iyi bir iş çıkarmıyorum - ya da midem yapmıyor. Tek yediğim kuaförde bir çikolata ve iş yerinde kızlarla yaptığım kahvaltıda bir çörekti.

Saat on bir buçukta, midem uyumama izin vermiyor ve her şey sessiz, bu yüzden tulumumun üzerinde mutfığa doğru ilerliyorum. Evet, mutfaktayım.

bir Tigger tulumu (bende dört tane var. Winnie the Pooh'daki Tigger benim ruh hayvanım) giyer ve şaşkınlıkla etrafa bakarım.

Mutfak temiz; Jude dağınıklık bırakmamış. Buzdolabının içindekileri inceliyorum ve benim koymadığım yiyeceklerle birlikte büyük bir kap görüyorum. Göz ve burun muayenesinden sonra bunun erişte, sebze ve tavuktan oluşan bir köri yemeği olduğunu anladım. Ve ben Ağzının suyu akıyor. Bir sürü var, ben de

birazını yedim. Olağanüstü.

Ama bu beni sorunumdan uzaklaştırmıyor.

Bunu düşünürken loş ışıklı alanda etrafıma bakıyorum.

Ally - olmak istediğim Ally ne yapardı?

Gitmesini nasıl sağlarım?

Kasemi durularken aklıma geldi.

Korkunç bir oda arkadaşı olacağım. Ve sonra ayrılmak isteyecek. Gitmese bile, benimle herhangi bir ilişki kurmak istemeyecek.

Sadece 'Ally olsa ne yapardı' konusunu değil, birkaç ay önceki anılarımı ve Carly'nin Aiden'ın ne kadar kötü bir oda arkadaşı olduğuna dair anlattığı hikâyeleri de araştırmaya karar verdim.

Sadece *Ally ne yapardı* değil. Aynı zamanda... Aiden ne yapardı?

Aiden'ın yaptığını yapacağım. Bektan bir oda arkadaşı ol. Bektan

Operasyon

Ev arkadaşı şimdi başlıyor.

Evet.

Yemek kabını buzdolabından çıkarıp tezgâhın üzerine bırakıyorum, böylece bozulacak (açlıktan ölen çocuklar ve dört kişiyi daha doyuracak kadar yemek olduğu için çok yazık). Tezgâha biraz kaşıkla döküyorum ve yere bir topak yemek düşürüyorum.

Banyoya gidip yatmaya hazırlandığımda, ortalığı dağıtmak için çaba sarf ediyorum - tüm eşyalarımı dışarıda bırakıyorum, lavaboya diş macunu döküyorum ve sonra tüm havluları raftan indirip odama götürüyorum, böylece yarın kullanabileceği bir şey kalmıyor.

Daire havlularla birlikte geldi. Benim olmadıklarını bilmesine gerek yok.

Alarmımın sabah saat beşe ayarlandığından emin olmak için kontrol ediyorum ve uykuya dalıyorum.

Oda arkadaşı.

Sonra sessizce banyoya koşuyorum ve tüm tuvalet kağıtlarını da odama götürüyorum.

7

Jude

Kulaklarımda Eminem bangır bangır çalarken uyanıyorum.

Saat beşi beş geçiyor. Ne oluyor lan?

Kapıyı açtım ve koridora yöneldim. Müzik bangır bangır duş çalışırken banyo.

Su aniden kesiliyor ve o da şarkı söylüyor, çığlık çığlığa şarkı söylüyor, gerçek Slim Shady'den *lütfe ayağa kalkmasını* istiyor.

Mutfağa gidiyorum ve orayı darmadağın buluyorum. Tezgâhların üzerinde dün gecedan kalan bami goreng kurumuş gibi duruyor, kirli tabaklardan ve yere dökülen yemeklerden bahsetmiyorum bile. Bir de

Tezgâh şekerle ve hem ıslak hem de kuru kahve öğütücüleriyle kaplı olsa da taze bir fincan kahve yaptım. Saç kurutma makinesinin çalıştığını duyduğumda bir fincan dolduruyorum. Ben tezgâhın üzerindeki dağınıklığı toplarken müziğin sesi yükseliyor. Şarkı da öyle. Şimdi Salt-N-Pepa'dan *Push It*.

Banyo kapısına vuruyorum.

Sadece işemem gerekmiyor, aynı zamanda bütün binayı uyandıracak.

Cevap vermiyor.

Kapıyı tekrar çaldım.

Sonunda kapı kolunu denedim. Dönüyor ve sarı bir sütyen ve ona uygun bir tanga iç çamaşırı giymiş, saçlarını kuruturken şarkı söylüyor.

"Buraya ihtiyacım var," diye sesleniyorum, kışının yanağındaki sevimli küçük kelebek dövmesine bakarak.

"Defol!" diye bağıyor. "Seni sapık!" Etkileyici bir dönerek tekme atıyor ve müzik daha da yükselmeden kapıyı yüzüme kapatıyor.

Pekâlâ, ofise gitmeden önce evimde duş alacağım ve sanırım dışarıda arabamın yanında işeyeceğim.

Akşam saat yediye biraz geçe bir torba alışverişle Ally'nin evine döndüğümde, oturma odası ve mutfak sabahkinden daha da dağınık buluyorum. Bu sabah bırakılanların üzerinde daha fazla kirli bulaşık var ve buna ek olarak, buzdolabında, tezgahta, hatta elektrik düğmesinde pembe ve mavi parmak izleriyle tezgahların her yerinde bir pişirme pisliği karmaşası var. A Siyah-beyaz karo döşeli mutfak zeminine de un ve şeker serpiştirilmiş.

Oturma odasının ortasında kaplan başlı bavulunu ve pembe sırt çantasını görüyorum, ağız sonuna kadar açık ve içinden kıyafetler dökülüyor. Her türlü ıvır zıvır

Sehpa. Kağıt içecek şemsiyeleri, bir yığın nikah şekeri, üç taç ve seyahatinden kalan diğer ıvır zıvırlar. Oturma odasındaki bu dağınıklık giderek artıyor! Siyah kesitli kanepenin arkasında şimdi dört çift ayakkabı var. Tezgâhın kenarındaki tek boş alana yiyecekleri koyarken başımı iki yana sallıyorum.

Banyoya gittiğimde küvetin kıyafetlerle dolu olduğunu görüyorum - mayolar, sütyenler, iç çamaşırları gibi görünüyor. Banyo lavabosu da sabunlu suda makyaj süngerleri ve fırçalarla dolu. Yatak

odasının kapısını çaldım. Bir şey yok.

Kapıyı iterek açmadan önce kısa bir süre kulağımı dayadım ve Burun içeri. Lekesiz. Yatak hazırda ama tıpkı onu becerdiğim gece olduğu gibi yastıklar baş yerine ayak ucuna konmuştu. Dağınıklık yok. Halı yeni süpürülmüş ve OKB düzeyinde mükemmel çizgileri var. Ama şifonyerin üzerinde iki paket tuvalet kağıdı rulosu ve iki yığın temiz havlu var. Bunları biriktiriyor mu?

Kapıyı kapatıp mutfakla dönerken ağızda bir gülümseme beliriyor.

İşte o zaman buzdolabının üstünde bir kubenin altında duran kek tabağını fark ediyorum. Kabı aşağı indirip kapağını çıkarıyorum.

Bazıları saçlarıyla aynı pembe tonunda, bazıları ise bebek pembesi. Mavi. Buzlanma üst üste yığılmış ve mutfağın durumu bunları birkaç küçük çocuk yapmış gibi görünse de profesyonelce yapılmış ve bir yemek blogu için fotoğraflanmaya hazır.

Aiden bana harika kekler yaptığını söyledi.

Pembe bir tane yiyorum.

Doğru söylüyor. Çok tatlı olmayan çırpılmış krema. Kabarık kek ve ortasında sürpriz bir ahududu reçeli.

Son lokmamı yuttuktan sonra mavi olana uzandım. Bunun ortasında yaban mersini yapışkanı var. Güzelmiş.

Bu pembe saçlı cadaloz tüm bu sıkıntılara değer mi bilmiyorum ama degeceğine dair bir his var içimde.

Üçüncü bir kek yeme dürtüsüne direniyorum ve bunun yerine mutfağı temizliyorum, süpürmeden önce tüm buzlanma parmak izlerini siliyorum ve

yerleri yıkarım, sonra da yemeğe başlarım.

Beni pasaklı olduğuna ikna etmeye çalışıyor, ama her şey

Bu mutfaktaki buzdolabının, dolapların ve çekmecelerin içinin düzenli ve tertipli olmasının yanı sıra yatak odasının da tertemiz olması bunun aksini gösteriyor.

8

Ally

Alt kattaki amaşırhanelen döndüğümde Jude sadece dairemde değil, aynı zamanda yemek yapıyor. Mutfak temiz ve mis gibi kokuyor. İyi. Buna ek olarak, bana gülümsediğı için sinirliyim. Neden bana gülümsüyor?

Bu kadar muhteşem olduğun için de çok teşekkür ederim. "Selam," diye selamlıyor.

"Her neyse," diye homurdanıyorum ve temiz çamaşır sepetimi sehpanın üzerine koyuyorum.

"Bami'mi seviyor musun?" diye soruyor, sanki cevabım hayati önem taşıyormuş gibi gözlerini benden ayırmıyor.

"Ha?" Her şeyi kanepenin ucundaki minderden itiyorum, sepetimi alıyorum ve sepeti tekrar masanın üzerine koymadan önce temiz kıyafetleri yeni temizlenmiş yere atıyorum.

"Dün geceki bami goreng. Biber dolması yapıyorum.

Bu gece. Prabaka'mın tarifi. Bir saatten biraz daha uzun bir süre içinde hazır olacak" diyor.

"Prabaka nedir?" Kendimi durdurmaya fırsat bulamadan soruyorum.

"Büyük büyükannem, Sanja Novak. Doksan yaşında ve hala onları yapıyor."

"Senin yemeğine ihtiyacım yok," diye mırıldanıyorum, sanki o sinir bozucu bir sivrisinekmiş gibi ve amaşırlarımı katlamaya başlıyorum.

"Hayır, ama sen istiyorsun," diyor ve bu sözler cinsel içerikli gibi geliyor.

Bunu, televizyonu açıp en saçma ve sinir bozucu reality şovu koyarak ve yüksek sesle yaparak titizlikle görmezden geliyorum. Giysileri katlarken sahte bir dikkatle izliyorum.

Yemekler güzel kokuyor. Eve geldiğimde yediğim iki keke rağmen midem gurulduyor.

"O kekler çok güzeldi," diye sesleniyor, sanki benim kek şeklindeki düşünce balonumu okumuş gibi.

Ellerini bir kurulama bezi üzerinde kuruluyor ve ardından folyo kaplı bir fırın tepsisini fırına itiyor.

Ona dik dik bakarak kollarındaki kaslara bakmıyormuş gibi yapıyorum. "Ne yaptın?"

Yüz ifadesi değişmiyor.

"Onları bir sebepten dolayı yaptım. Keklerime dokunma. Benim hiçbir şeyime dokunma." Koridordan odama fırladım ve kapıyı çarparak çıktım.

O kekleri stres atmak için yaptım. Jude hakkında stres giderici. Jude, bir çubuğun üzerindeki seks, mutfağında yemek yaparken daha da seksi hale geldi.

çok lezzetli kokuyor.

Şu anda rahatsız görünmediği için kendimi daha stresli buluyorum.

Döndüğümde odasına bir göz attım. Düzenliydi, bu yüzden pasaklı olmamın onu rahatsız edeceğini düşündüm. Şimdiye kadar, hayır.

Biraz zaman vereceğim. Ve biraz daha çaba.

Saat on bir buçukta beni mutfağın karanlığında biber dolması yerken yakaladı, açık mikrodalga fırın kapağı suçumu aydınlatıyordu.

Bir şişe su çıkarıp mikrodalga'nın kapağını kapatırken mutfak bar taburesindeki tüneğimden ona dilimi uzatıyorum,

Bizi karanlığa sürüklüyor. Gömleksiz. Tekrar. Görmek zorunda kalmamam iyi oldu.

Ama sonra ocağın üzerindeki ışığı yaktı. Muhteşem pislik, beline oturan bir çift flanel salon pantolonundan başka bir şey giymemişti. Uygunsuz bir şekilde alçak. Su şişesinin dörtte üçünü içiyor, başı arkaya doğru eğilmiş, kolunu kaldırıp duvara dayamış ve

Boğazını sıkıyor ve benim ağzımın kurummasına neden oluyor. Gözlerimi kaçırmak istiyorum ama yapamıyorum. Aşırı bir zaman harcayabilirim o güçlü, bronzlaşmış, dövmele boğaza bakarak geçiriyorum. Koltuk altları bile seksi.

Tanrım, koltuk altlarına aval aval bakıyorum.

Elinin tersiyle ağzını silerken gözlerini benden ayırmıyor ve buzdolabının üst kısmına uzanıp kek tabağımı almadan önce şişeyi buzdolabına geri koyuyor.

Ben tepki vermeye fırsat bulamadan, elinde pembe bir tane var. Göz kırıyor. Seksi dilini döndürerek buzlu tepeyi yalamadan önce bunu hissediyorum. Evet, sanki klitoris başlığımı tam olarak bu şekilde yalıyormuş gibi hissediyorum.

Kalçalarımındaki kaslar geriliyor ve yemin ederim fark ediyor, bu da benim için sersemliği bozuyor. Gözlerimi deviriyorum ama zorlanmadan. Burada oturmuş onun biber dolmasını yiyorum, bu yüzden kek hakkında bir şey söyleyemem. Göz devirmeden sonra, dilimi tekrar dışarı çıkarıyorum. Bu Muhtemelen ağzımda yemek olduğu için iğrenç görünüyor. Güzel.

Koridora geri dönmeden önce bana sik gözlü bir sırıtış attı.

Biberimi bitiriyorum, mavi bir kek yiyorum ve banyoya gitmeden önce bulaşıkları tezgâhın üzerine bırakıyorum.

Kahretsin, tuvalet kağıdını unutmuşum. Aceleyle odama gidip işimi halledip yatabilmek için içeri bir rulo sokuyorum. Tuvalet kağıdı rulosunu lavabonun altındaki jumbo tampon kutusunun içine sakladım.

9

Jude

Beşı beş geçe yine Eminem için uyanıyorum. Lose Yourself. Dünden daha yüksek sesle.

Gözlerimi tekrar kapatmadan önce yeni gürültü önleyici kulaklıklarımı takmak için yuvarlanırken gülümsüyorum.

Dokuzda kalktığımda küveti su ve havlu ile dolu buluyorum. Neyse ki işemeden önce bakıyorum ve çok geç olmadan klozeti streç filmle kapladığını fark ediyorum. Çıkarırken başımı sallıyorum, sonra hızlıca yıkanıp dışarı çıkıyorum. Evde tekrar duş alabilirim.

Ally'nin çabaları eğlenceli; ne yaptığı çok açık. Ona bir mesaj gönderiyorum.

Günaydın, Vixen. Bu akşam yemekte neyle ilgilenmiyormuş gibi davranmak istersin? Çok iyi tavuk marsala yaparım. Ayrıca jambalaya veya souvlaki ile dünyanı sallayabilirim. Tercihin nedir? Bu arada, küçük oyunlar konusunda dikkatli olun. Ben üç çocukla büyüdüm.

Kardeşlerim - Ben de dar görüşlü olabilirim ve sizden daha yaratıcı olabileceğimi garanti ederim.

Cevap vermesi bir saat sürüyor ve o cevap verdiğiinde ben bir şeyin ortasındaıdım.

Günaydın ev arkadaşım. Bu gece bir randevum var, o yüzden beni becerdikten sonra acıkırsa diye iki kişilik yaptığın şeyden yeterince bıraktığından emin ol.

"Bu hırıltı da neyin nesi?" diye soruyor kardeşim

Julian. Başımı sallıyorum. Çok kızmıştım.

Jule benimle dışarıda, bir soruşturmayı hızlandırıyor. Ara sıra birlikte çalıştığım üç kişiden biri. Çoğunlukla, kendi işimde çalışıyorum. Ancak son altı ayda işler daha da yoğunlaştı ve böyle devam ederse ona tam zamanlı bir iş teklif edebilirim, hatta her şey yolunda giderse ortaklık bile kurabilirim. İyi içgüdüleri var.

"Boş ver."

Eğer Ally bu gece orada biriyle olacağını ve benim de onun biriyle seks yaptığını bilerek orada olacağımı düşünüyorsa, o Hata yaptım. Henüz bilmediğim şey, bunun onunla işimin bittiği anlamına mı geleceği yoksa bir adamın kafasını koparıp dışarı atacağım anlamına mı geleceği onunla işim bitmeden önce.

"Günümü yeniden düzenlemem gerekiyor," diyorum öfkemi bastırarak ve telefonumu ön paneldeki yuvasına yerleştiriyorum. "Bu işe öncülük etmeyi düşünür müsün? benim için bir tane var mı?"

"Bu gece bir işim var," diye yanıtlıyor kahvesini yudumlarken, gözlerini hareket halindeki hedeften ayırmadan.

"Siktir. Justin'i arayacağım. Rex'in elleri bu hafta dolu." Telefonumu tekrar elime aldım. "Takip ediyor musun?"

"Tamamdır." Julian gözlüklerini açıp takıyor ve yün beresini kafasına geçiriyor, sonra da cipimden inip takip ettiğimiz kadının arkasından kayıtsızca yürüyor. kocasını aldattığından şüpheleniyor.

En heyecan verici işimiz değil ama son beş yılda kazandığım paranın büyük bir kısmı eşleri aldatmaktan geldi. Üzücü ama gerçek.

Kardeşim iki saat sonra bana bir mesaj göndererek davaya devam etmek için bu akşamki programını iptal edeceğini söyledi.

Garip. Acaba takip ettiği kızıl saçlı kızın nakavt olmasıyla bir ilgisi var mı?

Kardeşimin bu gece kızıl saçlı kızı izlerken eğlendiğinden şüpheleniyorum ve ben de kendi eğlencemi yaşıyorum. Küçük cadalozum takip ediyorum ve

yüzümdeki sırtışı silebilir. Evet, günün büyük bölümünde kaşlarımı çatmışım ama şimdi onu izleyerek birkaç saat geçirdim ve gülümsemeden duramıyorum.

Çünkü ağzından çıkan neredeyse her şey hakkında saçmalıyor. Normalde yalancı bir kadınla arama bir mil koyardım ama nedense bu kızla aramda bir mil bulmak yerine aldatici, komik buluyorum. Ondan olabildiğince uzaklaşmak istemekten ziyade bir sonraki adımda ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum.

Bir sanat malzemeleri mağazası ile bir kumaş dükkânı arasında iki saat geçirdikten sonra bir yemek alanında telefonunda gezinirken dağ gibi patates kızartması yemesini izliyorum. Her ne kadar meşgul görünse de

Telefonda, yanından geçen herkese gülümsüyor ve herhangi bir nedenle yoldan geçenlerin epeyce bir kısmıyla konuşuyor. Çocuklarla konuşmak da buna dahil.

İnsanların saçlarına veya kıyafetlerine iltifat etmek. Satış görevlileriyle sohbet etmek.

Sanki hayatını herkesi en iyi arkadaşı yapmaya çalışarak geçiriyor.

Daha sonra bir çift erkek spor ayakkabısı, ardından da bir eczaneden erkek kolonyası satın alır. Alışveriş merkezinde tek başına bir animasyon çocuk filmi izleyerek akşamı tamamlıyor. Salonun karşı tarafında oturuyorum ve onu mükemmel bir şekilde görebiliyorum. Sadece onun iki paket kola yemesini izlemekle kalmıyorum.

tarçınlı sakız, her bir parçayı yaklaşık beş dakika çiğnedikten sonra Bir peçeteye tükürüp ağzına bir parça daha atıyor, ama sonra sonunda ağlamasını izliyor. Aynı zamanda onun iki anne ve çocuklarıyla arkadaş olmak.

Sinemadan çıkmadan önce yolunun üzerindeki iki sandalyeden çöpleri topluyor. Pasaklı birinin zaman ayıracağı bir şey değil.

Sonra eve yürüyor. Karanlıkta, bu da beni kızdırıyor. Onu takip ettiğime dair hiçbir fikri yok, tamamen habersiz ve Gölgelerden çıkıp onu kurtarmam gerekebilir diye tetikteyken karanlık bir kapı aralığında durup evsiz bir adama para vermekte tereddüt ediyorum.

Ben bir profesyonelim, bu yüzden birisini haberi olmadan nasıl takip edeceğimi biliyorum, ama bu kız tamamen bilgisiz.

Sonra apartmanın aşığıındaki kafeden bir küçük, bir de büyük boy smoothie alıyor ve ben onu umursamazca izliyorum binanın lobisine fırlar, elindeki smoothie tepsisini yere bırakır ve alışveriş poşetlerini bırakıp, kendisinden yaşça büyük görünen güvenlik görevlisine sarılır.

Büyükbaba. Daha sonra gülerler, havadan sudan konuşurlar ve yirmi altı dakika boyunca smoothie içerler (kadın ona ekstra büyük olanı verir).

asansöre doğru gidiyor.

Oraya gitmeden önce bir on dakika daha bekledim.

İçeri girdiğimde, bu sabah burada olmayan altı çift ayakkabıya takılmadan kapının içinde hareket etmek için zar zor yer var tam kapının önünde. İçlerinden biri bir çift erkek ayakkabısı, bu da beni duraksatıyor. Birkaç saat önce on dört numara erkek spor ayakkabısı alışını izledim. Yaşam alanına bir göz atıyorum ve Kanepe hâlâ kıyafetlerle kaplı ve her yer çok fazla kolonya kokuyor - kadınsı bir kolonya değil. Alışveriş merkezinde satın alırken izlediğim Paco Rabanne One Million şişesi oda spreyi gibi sıkılmış.

Yatak odasının kapısı kapalı ve Barry White dokunaklı bir şekilde çalışıyor. Eminem'in bu sabah ve dün çaldığı kadar yüksek sesle değil ama meramını anlatacak kadar yüksek sesle.

Koridora çıkmadan önce bugün aldığım altılı bira paketlerini ve votka soğutucularını kaldırıyorum, şarkı Nine Inch Nails olarak değişirken ekstra yüksek sesli bir kadın ciyaklaması duyuyorum. *Daha yakın.*

Bu ima karşısında kısa bir süre dişlerimi gıcırdatıyorum. Bu gece onu takip etmemiş olsaydım ve gerçekten yanında biri olduğunu düşünseydim

Bu şarkıyla sikişmek mi? Sinirlenirdim. Böyle bir şeyi yüzüme vurduğu için onunla işim biterdi.

Başka biriyle yattığını düşünmemi mi istiyor? Benim küçük cadalozum kışına şaplak yemeye hazırlanıyor.

Randevu falan yoktu. O odada onunla birlikte bir erkek yok. Kız erkek ayakkabıları, kolonya ve Barry White ile lanet bir şov yapıyorlar. Ve nedenini öğrenmeye niyetliyim.

Neden benden bu kadar çok kurtulmaya çalışıyor? Eğer umurunda olmasaydı, bu çok açık olurdu.

Onun oyununun ne olduğunu biliyorum. Sadece neden oynadığını henüz çözemedim.

Ama yapacağım.

Benim yapım gereği, bir şeyleri çözene kadar durmam.

10

Ally

Bu sabah evden bir gece çantasıyla çıktım. Masamın altına koyduktan sonra Stacy'nin odasına gittim.

"Bu hafta sonu seninle kalabilir miyim?" *Merhaba* demek yerine sordum.

"Neden? Yeni oda arkadaşın senin için çok mu seksi?" Sırıttırıyor ve sonra "Ben... kendim için fazla seksiyim-" diye söylenmeye başlıyor.

"İnanamayacağın kadar," diye kestim sözünü. "Ondan nefret ediyorum."

Anlamıyor ve onun benden çok hoşlandığına dair bir sonraki belirsiz açıklamam göz devirmemi kazanıyor.

"Onunla başa çıkamıyorum. Beni ürkütüyor," diye yalan söylüyorum.

"Bunu söyledin ama ben onda ürkütücü bir şey göremiyorum," diye karşı çıkıyor Stacy. "Ateşli. Dövmeler. Kaslı. Temiz. Nefesi kokuyor mu?"

Tadı ve kokusu tarçın ve biraz da taze yağmur gibi. Cevap vermek yerine gözlerimi deviriyorum.

"Ağzı doluyken mi konuşuyor? Yüksek sesle yemek yer mi?

İğrenç biri mi?" Başımı sallıyorum. "Bunu açıklayamam."

"Zavallısın." Gözlerini deviriyor.

"Kalabilir miyim, kalamaz mıyım? Çaresiz olduğumu biliyorsun. Horlamana katlanmak için öyle olmalıyım."

"Sirkeyle sinek avlamaya çalışıyorsun, Ally."

"Cidden, Stace, buna ihtiyacım var. Planladığın bir şey varsa, seninle yaparım. Ya da sen yaparken hiçbir şey yapmam, umurumda değil. Sadece saklanacak bir yere ihtiyacım var. Hayır dersen, hafta sonu için bir otelde yer ayırtacağım. Evet dersen, bu gece ve yarın sana yemek ısmarlayacağım."

"Tamam, her neyse." Gözlerini devirerek elini sallıyor. "Cumartesi sabahı benimle barınağa gelip çöpleri temizleyebilirsin."

İstersen kutular." "Hiç sorun değil," diyorum.

Bir hayvan barınağında gönüllü olarak çalışıyor ve her zaman beni Git. Şimdiye kadar bundan kaçındım çünkü tüm evcil hayvanları eve götürmek isteyeceğimden korkuyorum. Evsiz hayvanların benim için

Kriptonit. Muhtemelen kendimi çok yerinden edilmiş hissettiğim için. Ve evsiz hayvanlara aşık olup onları evime alamıyorum çünkü ne kadar süre sonra taşınmam gerektiğini bilmiyorum.

Kum kutularını temizlerken kediciklerin gözlerinin içine bakmamak için gerçekten çok uğraşmam gerekecek.

Aylık anne kontrolüm için öğle yemeği saatimde Tori'yi arıyorum. Annem benimle birlikte Steele kardeşlerden saklanmayı reddettiğinde, Tori'ye haftada bir kez onu kontrol etmesi için para ödedim ve bir şey olursa beni aramasını, her şey yolundaysa ayda bir kez aramasını planladım. Tori annem, üvey babam ve onun çocuklarıyla her şeyin yolunda olduğunu söylemeden önce

Japonya'da üç ila altı aylık bir öğretmenlik işi için sahip olduğu bir ipucundan bahsediyor.

Ona Japonca bilmediğimi söyledim, ama o bunun İngilizce için olduğunu söyledi-konuşan çocuklar. Kimlik bilgilerimi taklit edebiliyor ve bunun çok önemli olmadığını söylüyor çünkü beş yaşındaki çocuklara öğretmenlik yapacağım, bu yüzden kesinlikle alfabeyi söyleyebilir, parmak boyası yapabilir ve onlara hikayeler okuyabilirim. Bu önemli değil.

Matematik öğretmek zorunda kalacağım gibi.

Okulda beş yaşında bir çocuğum olsaydı, öğretmenlerinden herhangi birinin sahte kimliklerle orada olabileceği oldukça kabataslak olsa da bunu düşüneceğimi söyledim.

Bana bir yerde planladığımızdan daha uzun süre kaldığımı hatırlatıyor. Çok uzun zamandır. Ve ne yazık ki, Japonya'yı gerçekten düşünmeliyim.

Beni her üç ayda bir hareket ettirme planını ilk ortaya attığımızda, seyahat olasılığı beni heyecanlandırmıştı.

Dünyayı görmek. Şimdiye kadar sadece Baltimore, Nevada ve şimdi de

Kaliforniya'da çalıştım, ama Japonya? İşte bu gerçekten seyahat etmek olurdu.

Altı ay önce, yurtdışına seyahat etme fırsatı beni çok heyecanlandırırdı. Ama gitmek istemiyorum. Uzaktan değil.

Japonya'ya gitmek istememin tek yolu arkadaşlarımla bir tura katılmak.

Stacy'lere gitme vakti gelene kadar aklımdan çıkarmaya çalışıyorum.

Belki Jude bir adamın evinde olduğumu düşünür. Sözüm ona dün gece vardı. Eve geldiğimde orada olmaması tesadüftü çünkü beş dakikamı ayırdım ve misafirim varmış gibi davrandım. Neyse ki lobideki TV kanalını açtım ve içeri girdiğini gördüm.

Bu konuda hızlı davranmam da iyi oldu çünkü neredeyse tam arkamdaydı.

Yeni evliler Pazar günü balayından döndüklerinde, Aiden'a Jude'u çıkarması için baskı yapacağım. Belki Jude o zamana kadar taşınır. Belki tadilatı biter. Ve eğer bitmezse, belki bütün hafta sonu yokluğumla, ilgilenmediğimi anlar. Eminim dün gece güçlü bir mesaj göndermiştir.

Sabah saat üçte gizlice dışarı çıktım ve ön kapının yanında duran erkek ayakkabılarını çıkarıp köşeme sakladım.

Sonra da berbat uyudum. Jude yüzünden bütün hafta bok gibi uyudum. Stacy bir daireyi diğer iki kızla paylaşıyor ve horluyor. Ama bu bir zorunluluk ve orada olmak çok daha iyi olacak. bir otel odasında tek başıma bir hafta sonu geçirmekten daha iyi.

Stacy'nin evinde pek iyi uyuyamıyorum. Bunun yerine, Cuma ve Cumartesi gecelerini bu durum hakkında endişelenerek, hayatımı yeniden altüst etmeyi düşünerek geçiriyorum ve uyuduğumda, o sadece evimi değil, rüyalarımı da işgal etmiş oluyor. Bu adamdan bir türlü kurtulamıyorum.

Yine de, kendimle gurur duyuyorum çünkü Cumartesi günü barınaktan herhangi bir hayvan evlat edinmek. Derinlere daldım ve kendimi kontrol etmeyi başardım. Ama bunun tek nedeni Japonya'daki işi kabul etmekten başka seçeneğim olmamasıydı. Bu arada, orada alabilecekleri her türlü yardıma ihtiyaçları var, bu yüzden Cumartesi günleri Stacy ile birlikte barınakta gönüllü olacağım.

Pazar gecesi, gece yarısından sonra gizlice içeri girdim ve mutfak Temiz, tatil dağınıklığım ve diğer eşyalarım hala oturma odasını kirletiyor. Temiz çamaşır yığınları, yer hariç her yerde ayakkabılar. Odama gidiyorum ve her şeyin bıraktığım gibi olduğundan emin olmak için kontrol ediyorum. Vakum hatları mükemmel. Halımda ayak izi yok. Odama girip girmediğini anlamak umuduyla birkaç şeyi belli bir şekilde ayarlamıştım. Ama belki de girmiştir ve dikkatlidir - ne de olsa profesyonel bir röntgenci. Uyumadan önce internetten bir dadı kamerası sipariş ediyorum, böylece odama girip girmediğini anlayabileceğimden emin oluyorum. Zaten kötü bir fikir değil. Steele kardeşler beni yakalarsa, yatak odama girdiklerine dair bir uyarı alacağım. Hareket için ayarladım kaydı açmak ve kapıya doğrultmak için.

Pazartesi sabahı:

Lobiye vardığımda, yeni evlenmiş muhteşem kankam güvenlik masasında oturmuş, bacaklarını sarkıtmış ve sallanarak beni bekliyordu

Mutlu. Bronzlaşmış, iyi dinlenmiş görünüyor ve tüm bukleleri ve geniş gülümsemesiyle muhteşem.

"Günaydın Bayan Carmichael," diye heyecanla selamlıyorum.

Masadan aşağı atlıyor ve ışık evlilik ve nişan yüzüklerini yakalayarak ekstra ışıltıya neden oluyor.

"Nasılsın?" Kollarını bana doluyor ve biz zıplarken sıkıyor.

"Beni unut, hepsi kötü haber. Bana kendinden bahset!"

Prensini hayal eden bir Disney prensesi gibi uzun uzun iç çekiyor.

"Muhteşem bir balayı. Yeterince uzun değil ama her şey çok hızlı geliştiği için ikinci bölümü bir iki ay içinde, iş yerinde bazı şeyler yoluna girdiğinde yapacağız. O zamana kadar, işimizin başına dönüyoruz."

Kapıya doğru işaret ediyor. Ash'in taksisi yanaşıyor.

"*Eziyetten* bahsetmişken," kaşlarımı oynatıyorum, "Bay Carly nerede?" "Çok fazla balayı seksi yaparak onu yıprattım," diye kestirip atıyor.

Ona beşlik çakıyorum. "Aferin kızıma."

Avucuma vururken, "Erken gitti. Austin New York'ta olduğu için Aiden'in erken bir finans toplantısına katılması gerekti."

"Austin hala New York'ta ne yapıyor?" diye sordum. "Geçen hafta hiç gelmedi ve Candy ile iki kez konuştum ve huysuz bir ayı gibi davrandığını söyledi. Jim Bassell'i kovduğunu duydun, değil mi?"

"Evet, biliyorum."

Austin'in huysuz bir patron olarak bir ünü yoktur. Ama Aiden ve Carly'nin düğününde işler tuhaflaştı. Aiden'in eski sevgilisi ortaya çıkıp olay çıkarmaya çalıştı ve bir şekilde Aiden'in kardeşiyle yatağa girdi. Austin Carmichael'dan beklediğim şey kesinlikle bu değildi. Ve Carly'nin kahvaltının sonunda bana söyledikleri dışında pek bir şey bilmiyordum.

Çıkış yapmaya hazırlanırken. Tek bildiğim Aiden ve annesinin Austin'i Aiden'in orospu suratlı eski sevgilisiyle yatakta yakaladıkları ve Austin'in masum olduğunu iddia ettiğiydi.

"Austin işten çıkarma ve yeniden düzenleme çılgınlığı içinde. Bassell ile büyük sorunlar var. Yasal bile olabilir. Oh, ve ilginç bir şey var Aiden'in eski *Cuma Kızı*, şu anda Austin'in geçici oda arkadaşı olan Jada Miller'la birlikte. Ofise gittiğimizde sana daha fazlasını anlatacağım."

Ash yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bize doğru koşuyor. Yanımıza geldiğinde sırık gibi kollarını ikimize de dolayarak sarılıyor.

Beni sadece Cuma sabahı gördü, ama Carly'yi o günden beri görmedi. düğünde. Tabii ki beni kucaklamadan bırakmazdı. O çok harika biri.

"Günaydın benim iki gözde kızım. Evlilik sizinle aynı fikirde, Bayan Aiden! Bana seyahatinizden bahsedin, sonra da bunu evlendirmek için plan yapalım." Çenesiyle bana işaret ediyor.

Carly gülmekten kırılır. "Bunun üzerinde çalışıyor olabilirim."

Gözlerimi deviriyorum ve Ash'e ateş ederken abartılı bir sahte kahkaha atıyorum bir parmak tabancasıyla. Ölümcül bir yara almış gibi davranıyor ve kısık sesle onu öldürdüğüm için Carly'yi işe götürmek zorunda kalacağımı fısıldıyor.

Carly ve ben iş yerindeki avlunun köşesindeki parlak sarı kanepeye kahve fincanlarımızla kıvrılmışız ve ben her zamanki-sevgi dolu bir zihin.

"Şunu açıklığa kavuşturalım," diye tısladım. "Jude'a katlanmak zorundayım Aiden'dan Austin'in eski hizmetçisinin orada kalmasına izin vermesini istediğin için mi?"

Austin'le yaşadığı bir sürü dramı açıkladı.

güncellemeleri, Austin'in Aiden'ın eski sevgilisiyle yaşadığı dramda masum olan kişi olduğu konusunda bana gizlilik yemini ettirdi ve Austin'in uğraştığı şey için üzülmememe rağmen, yardım edemem ama sinirleniyorum çünkü

Sanki benimle ilgisi olmayan bir saçmalık yüzünden cezalandırılıyormuşum gibi.

Başını sallıyor, bukleleri dalgalanıyor. "Jada'nın kalacak bir yere ihtiyacı var. Ve gerçekten, bence o ve Austin hoş bir çift olurlar.

Austin son zamanlarda, özellikle de Sienna'nın dramı yüzünden çok kötü durumda. Bence Jada tam da ihtiyacı olan şey olabilir. I

Orada içimdeki Ally çöpçatanı yönlendirdim. Demek istediğim, çok şey yaşıyor ve ona biraz pislik yapıyor, ama altında çok iyi bir adam ve bunun çiçek açtığını kesinlikle görebiliyorum.

Onlar için bir şey. Ben de diyorum ki... Aiden ve benim oda arkadaşı olduktan sonra bir araya geldiğimiz gibi onlar da bir araya gelse ne kadar havalı olurdu?"

"Oda arkadaşları" der demez, sanki bir gaf yapmış gibi yüzü düşüyor.

Evet. Doğru.

Gözlerim kısılıyor ve onu anında suçlu gösteren pis bir bakış fırlatıyorum.

"Hı hı," diyorum kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak.

"Anlıyorum." "Ally..."

Pişman görünecek kadar terbiyeli.

Devam ediyorum. "Ve senin ve Aiden'ın Jude'la aramızda bir şey olacağından bahsettiğinizi duyar gibiyim çünkü artık aynı

boşluk. Flaş haber: Her kız-erkek ev arkadaşı sorunu sonsuza kadar mutlu bir şekilde sonuçlanmaz, kızım."

Kahve fincanının arkasından endişeyle gülüyor, bir yudum alıyor ve sonra Omuz silkiyor. "Hayır, elbette olmaz ama Austin ve Jada kesinlikle işe yarar. Bunu görebiliyorum. Ve Jude'la tanıştığında ondan tamamen hoşlanıyordun, peki... ne oldu?"

"Öyleydi. Artık ondan hoşlanmıyorum. Tüm resim gözümü kör etmişti ve sonra aurasının gerçekte ne renk olduğunu görmeye başladım."

"Ha?"

"Sapıklık sınırında bir baş belasına dönüştü. Bekle. Hayır. Sınırdı. Tam bir sapık seviyesine ulaştım çünkü o sinir bozucu adam evime girmenin bir yolunu buldu! Onun oyunu ne?"

"Gerçekten bilmiyorum. Aiden, Austin ve Jada için olmasını umduğum şeyi sizin için yapmaya çalışıyor olabilir. O söylemedi ama önemli bir şey değilmiş gibi gösterdi. Sadece bir arkadaşı için 'iyilik' yaptığını söyledi."

"Durdur şunu. Lütfen."

"Bu benim elimde değil. Ama anlaşma nedir? Gerçekten mi? Onda ürkütücü bir şey yok. Çok güzel, akıllı, başarılı ve-"

Başımı salladım. "Bağlanmak istemiyorum. Bana bağlıymışım hissi veriyor."

"Tuhaf. Onunla ilk tanıştığınızda tamamen ip oyunları ile ilgileniyor gibiydiniz."

Şaşkın görünmek için elimden geleni yapıyorum.

"Onunla kırbaç ve zincir gibi şeylerden bahsediyordun." Kaşları kıpırdıyor. "Onunla tanıştıktan sonra hakkında çok konuştun. Sonra geri adım attın ve ilgilenmiyormuş gibi göründün ve yıllarca ondan bahsetmedin bile ve şimdi Birdenbire varlığının felaketi mi oldu?"

Bir yumruyu yutuyorum. "Eski sevgilim yüzünden kafayı takmış durumdayım. Henüz hazır değilim. O da ısrarcı davranıyor. Ve bana bu konuda yardım etmeyi reddettiğine inanamıyorum."

Carly'ye yalan söylemekten nefret ediyorum ama teknik olarak tamamen yalan sayılmaz. Eski sevgilim yüzünden kimseyle ciddi olamıyorum, kimseye karşı yüzde yüz dürüst olamıyorum. Çünkü bu çok tehlikeli. Yapamam.

Sevdiğim insanları Steele kardeşlere tabi tutmak.

Carly bana San Diego'dan önceki hayatımı sordu. Ona sadece tek çocuk olduğumu, babamın öldüğünü ve annemle pek konuşmadığımı söyledim, anlaşılmıyormuşuz gibi geçiştirdim (aslında onu o kadar özledim ki çok acıtıyor) ve kendimi etrafta zıplamayı, seyahat etmeyi, karışık olmayı ve eğlenmeyi seven özgür bir ruh gibi gösterdim.

Gerçekte, fazla seyahat etmedim, özgür bir ruhun tam tersiyim çünkü beni aşırı korumacı olmaya zorlayan bir yalanı yaşıyorum ve sadece üç erkekle seks yaptım. İlki, on sekiz yaşındayken, lisedeki erkek arkadaşım. Evlenene kadar beklemek istedi; ben yapmadı ve sonunda ona seks ya da Son hakkında bir ultimatom verdi. Seksi seçti ve kısa bir süre sonra da ayrıldık. İkincisi, üç buçuk yıl birlikte olduğum uzun süreli üniversiteli bir erkek arkadaşım. Yarım yıl. Üçüncüsü Jonah'tı. Jude ile seks yaptığımdan beri dört oldu. Ve bundan kimseye bahsetmedim.

Ve ortadan kaybolmak kolaydı çünkü annemin dışında Arkadaşlarım vardı ama çevrem küçüktü. Lisedeki en iyi arkadaşım aşk için İngiltere'ye taşındı. Üniversitedeki en yakın arkadaşlarım iş ya da ilişkiler için ülkenin dört bir yanına dağılmıştım ve arkadaşlarımdan geri kalanı birlikte çalıştığım insanlardı. Yoğun bir restoranda müdür yardımcısı olarak çoğunlukla birlikte çalıştığım insanlarla sosyalleşiyordum. Bir tatil köyünde rüya gibi bir iş fırsatı yakaladığımı ve tüm ülkeyi dolaşacağımı bahane ederek işi bıraktım.

ve yakında temasa geçeceğimi söyledim. İletişimde kalmadım, kalamadım. Ve patron, erken gelmem gereken bir günde telefonda haber vermeden istifa ettiğim için çok öfkeliydi.

personel eksikliği. Ama ne yapabilirdim ki? Muhtemelen ya kaçacaktım ya da ölecektim.

"Burası şirket dairesi, Ally. İkinci yatak odasında kimin kalacağı benim kontrolümde değil. Ama orada ne oldu?" diye soruyor. "Eski sevgilinin adı neydi?"

Telefonuma bir göz attım. "Şu anda girmek için çok uzun. Saat 8:20. Yukarı çıksak iyi olur. Yani Jude'u dairemde çıkarmama yardım edemez misin?"

"Özür dilerim."

"Ne kadar kalacak?"

Omuz silkiyor. "Aiden emin olmadığını söyledi ve bana Jude'a istediği kadar kalabileceğini söyledi.

O odaya aniden bir çalışan için ihtiyacımız oldu, ki bu da pek mümkün görünmüyor."

"O gidene kadar boş odanızda kalmama ne dersiniz?" Yüzünü

buruşturdu. "Daha bir hafta önce evlendik. Yani..."

"Siktiğimin balayı çiftleri," diye takılıyorum ve omzuna çarpıyorum, Stresimi kocaman bir gülümsemeyle gizliyordum. Onunla kollarımı birleştiriyorum ve asansöre doğru gidiyoruz. "Şimdilik unut gitsin. Bir yolunu bulacağım."

Bilgi işlemde Bill bize kapıyı tutuyor ve kocaman gülümsüyor. "Selam kızlar. Nasıl gidiyor?"

Carly ona üst dudağının yarısını yukarı kaldırarak bakar. Bunu birini sinir bozucu bulduğunda yapıyor ve buna 'Billy Idol dudağı' diyor.

Bill bacaklarıma bakıyor. Kısa yeşil bir elbise giyiyorum, yüksek Topuklu siyah botlarım ve mor ve siyah puantiyeli taytım var bugün. Saçımın üst kısmını yüzümden uzaklaştıran neon yeşili kelebek tokalarım var ve ojem çok renkli turuncu ve kırmızı, böylece eşleşme tehlikesi yaşamam.

Bill bana Renk-kız diyor ve Carly ile Aiden ilişkilerini kamuoyuna açıkladıklarından beri benimle flört etmeye çalışıyor. Sarhoş oldu. Birkaç ay önce bir ekip kurma etkinliğinde biraz da düzensizdim ve bana bir kutu boya kalemi kadar eğlenceli olduğuma bahse girebileceğini söyledi. Cevabım "Altmış dört renk, bay-bee ve hiçbirinin senin iğrenç ellerinde olmayacak." oldu.

Gülüp geçti.

Ondan önce gözlerini Carly'nin göğsünden ya da poposundan alamıyordu. Gerçekten de harika bir vücudu var. Ona her zaman bunu söylüyorum - istediğim göğüslere örnek olması için göğüs estetiği yaptırmaya gittiğimde onu da yanımda götüreceğim.

Sanırım Aiden bundan kısa bir süre sonra Bill'e o kadar hırladı ki Carly'ye bu kadar bariz bakmayı bıraktı. Bill biraz aptal bir hödük. Görünüşü fena değil ve spor yapıyor ama duruşu berbat ve tırnak yiyor, bu da beni gerçekten soğutuyor. Ayrıca yatak direğindeki çentikler hakkında dinleyen herkese yayın yapan bir tip olduğu izlenimini edindim.

Belki de bunu kendi avantajıma kullanabilirim. Belki de ona bazı sinyaller vermeli ve Jude'un beni fark etmesini sağlamalıyım. İş yerinden biriyle çıkıyorum. Belki de Jude benim birileriyle çıktığımı öğrenmeli.

"Asılı değil, Billy."

"Tanrıya şükür," diye homurdanıyor ve bizim katın düğmesine basmadan önce bir süre pervasızca kasıklarına bakıyor.

"Senin için... uh... nasıl?" Soruyorum ve etkili olması için dudağımı ısııyorum. Bill doğruldu ve göğsünü kabartarak gülümsedi.

"İyi. Gerçekten iyi," diyor boğuk bir sesle.

Ağzıma kusmuyormuş gibi yapıyorum ve ona kirpiklerimi kırıştırıyorum.

"İğrenç," diyor Carly, nefesinin altında bile değil.

Asansörün sesi varışımızı işaret ettiğinde, Bill kapıyı açık tutuyor ve Carly ile bana ilerlememiz için işaret ediyor.

Önce o gidiyor, ben de onu takip ediyorum, kısa bir süre göz teması kuruyoruz ama Gözleri ayaklarıma inip tekrar yukarı çıkmadan önce Bill ile dokunaklı bir şekilde.

Biz pazarlamaya doğru gidiyoruz, o da bilgi işlem bölümüne gidiyor ve Carly onu duymadığı anda benim alanıma giriyor.

"Ne oluyor lan?"

Masum numarası

yapıyorum. "Hm?" "Billy?"

"Ne?"

"Göğüslere bakan Bill ile flört mü ediyordun? Çünkü ben Bunu asla yapmayacağına dair bahse girdim ama yine de seni bunu yaparken izledim, bu yüzden bunu yapmayacağına dair bahse girmedişime sevindim."

"Ne memesi? Kimse bu bilyelere bakmıyor," diyerek göğsümü işaret ediyorum.

Gerçi Bill baktı. Göğüslerime ve diğer her yere.

Ofisine ve benim odama giden yolun geri kalanında ilerlerken Carly bana ekşi bir bakış atıyor. Ben tabii ki fark etmemiş gibi yapıyorum.

Pazartesi, işten sonra:

Carly ve ben ön tarafa çıktığımızda Jude oradaydı, kaldırımda rölantide bekliyordu ve yine... Ash yoktu. Ash'in gece şoförü Pigpen de (gerçek adı değil, Alan. Ona Pigpen diyoruz çünkü duşlara alerjisi var).

"Hayatımı sikeyim," diye homurdanıyorum.

"Ah! Söylemeyi unuttum," diyor Carly neşeyle, "Jude bizi eve bırakacak. Aiden'in bir konferans görüşmesi vardı ve Ash şehrin öbür ucundaydı, o yüzden bizim için uğramasını istedi."

Ben tepki veremedim o yöne doğru gidiyor.

Yine de tepki veriyorum. Kötü tepki veriyorum, çünkü bu sabah ona Jude ile olan sorunlarımı anlattığımda orada mıydı?

Jude'un yüzünde kocaman, kesinlikle muhteşem bir gülümseme olduğunu fark ediyorum, bu da karnımın şişmesine neden oluyor, ancak bu ifadenin benim için olmadığını hemen anlıyorum çünkü kamyonundan iniyor, kaputun etrafında dönüyor ve Carly'yi ayaklarından kaldırarak kucaklıyor.

"Tebrikler, Bayan Carmichael. Nasılsın, sevgilim?" Yüzündeki yumuşak ifade sesindeki tını ile birleşince

kalbim takla atıyor. Kendimi başka tarafa bakarken buluyorum çünkü keskin bir şey göğsümü içten dışa doğru deliyor.

"İnanılmaz. Teşekkür ederim," diyor ışıltı ışıltı, hâlâ onun kollarında.

Onu bırakır. "Orada olamadığım için çok üzgünüm. Yakında bir akşam yemeği yemeliyiz ki siz de bana resimleri gösterip her şeyi anlatabilesiniz."

"Bu gece gel," diye heyecanla öneriyor ve bu onun daha büyük gülümsemesine neden olurken benim kalbimin de düşmesine neden oluyor. "Biraz biftek ızgara yapıyoruz. Sen de zaten binadasın, yani..."

Kıvırcık hain kafasının arkasına ters ters

bakıyorum. "Ally zaten geliyor," diye devam ediyor.

Lanet olsun.

"Öyle mi?" Jude'un geniş gülümsemesi bir şekilde daha da genişlemeyi başarıyor. "Yeterince yiyeceğin var mı?"

"Kesinlikle. Ya Ally ile bir biftek paylaşırım ya da tavuk yerim. Çıkardığım bu biftekler kocaman. Ooh. Ya da... şiş kebab yapabiliriz, o zaman herkese yeteceğinden emin oluruz. Bunun için ihtiyacım olan her şey var."

"Daha da iyi," diye kabul ediyor Jude. "Biraz şarap, ekmek ve kavrulmuş sarımsak getireceğim."

"Ooh, Goodie. Kavrulmuş sarımsaklı Al'ından mı yedin?" Carly omzunun üzerinden bana bakıyor. "Bomba gibi."

Tiksintimi gizlemeye bile çalışmıyorum. "Aslında, siz devam edin. Ben sadece -"

"Hayır, hayır," diye inkar ediyor Carly. "Bu planı zaten yapmıştık. Tek revizyon: şişler ve Jude."

Şu anda onu ve Jude'u şişlemek istiyorum!

Öğle yemeği saatinde planımızı yaptık - oturup tüm düğün fotoğraflarını gözden geçirmeyi ve düğün videosunu izlemeyi planlıyorduk

Bu gece ızgara yiyecekler ve sulu içki kokteyli eşliğinde. Çok az şey biliyordum,

En iyi arkadaşım ona söylediğim her şeye rağmen Jude'dan kaçma planımı kabul etmedi. O ve ben konuşacağız.

"Geç saate kadar kalamam," diye öneride bulundum.

"Sanki eve çok uzak değilsin, Ally," diye dalga geçiyor ve ben Jude'la öne oturabilsin diye hemen cipin arka koltuğuna geç.

Onlar balayı hakkında konuşurken ben eve kadar somurttum.

Nasıl olup da bizi başka bir taksi yerine Jude'un aldığını sorma zahmetine girmiyorum. Çünkü nedenlerin bir önemi yok - bana kalırsa hepsi saçmalık. Bu adam içime girmeye çalışıyor ve en iyi arkadaşımı bana karşı kışkırtıyor. Carly açıkça yardım etmek için gemide.

Ve evet, kendi ilacımın tadını sevmiyorum. Carly ile Aiden'ı bir araya getirmeye çalıştığımda ne hissettiğini şimdi anlıyorum. Ama bir fark var. O ve Aiden birlikte olmak için yaratılmışlardı ve ben bunu biliyordum. *Biliyordum*. Jude ve ben mi? Asla olmayacak. Çünkü olamaz. Çünkü hayatım berbat.

Ancak, somurtmamın, kızgınlığımın ve öfkemin altında Endişeliyim. Eğer bu kadar ileri gitmeye istekliyse... daireme taşınmak ve dikkatimi çekmek için böyle küçük numaralar yapmak, geçmişimi araştırmaya başlayacak mı? Bunu çoktan yapmaya başladı mı? Ne bulacak?

Tori'nin radara yakalanmayan insanlara yardım etme konusunda gerçek bir yeteneği var gibi görünüyor, ama Jude'un hafiyelik becerilerinden daha mı iyi?

Asansörden ilk biz indik ve anahtarlarım elimde kapıya doğru yürürken sinirli olduğumdan kimsenin şüphesi olmasın. el.

Elim ayağıma dolaşıyor ve düşürüyorum. Ve ben ayağa kalkarken onun sıcaklığı tam arkamda, yani anahtarını kapıya sokmadan önce eli kalçamın etrafında dolanırken yüzüm pancar gibi kızarıyor.

Anahtarı çevirmeden önce duraklıyor ve diğer eli kalçama gidiyor.
Donup kaldım.

Nefesi ensemdedir. Sıcak, tarçın ve beni biraz baygın hissettiriyor.

Anahtarımı diğer kilide sokuyorum ve o kilidi çevirirken ben de onu çeviriyorum.
Kapı tokmağı. Kapı açılır açılmaz, ondan uzaklaşabilmek için
önümdeki yolu itiyorum.

Banyo kapısını çarparken, kısık bir kıkırdamaya benzer bir ses duyuyorum.

Beni merak etmeyi bırakmasını sağlamalıyım. Bunu nasıl yapacağım?

Şirretliğin dozunu mu arttıracaksın? Özensiz ev arkadaşlığı mı?
Sadece ona daha fazla seks yapın - belki de ona yapışkan ve takipçi
olun, böylece

ilgisini kaybeder mi? (Bunu söyleyen benim vajinam, mantıklı benliğim
değil, bu yüzden onu susturuyorum).

Ne kadar sürecek?

Makyaj masasının üzerinde bir yığın yepyeni havlu ve havlu askısının
altında yerde 24'lü bir tuvalet kağıdı paketi görüyorum. Bir rulo eksik
paketten. Tuvalet kağıdı tutucusunun üstünde. Hangi adam tuvalet
kağıdını gerçek tutucuya koyar? Bu adam gerçek değil; olamaz.

Grr.

Havlular mı? Siyah ve pembe çizgili, yatak odamla uyumlu.

Ne? Pislik.

11

Jude

Ally'nin yatak odasının kapısına iki elimle vuruyorum. Beş dakika oldu. Carly saat yediden önce gelmemizi istedi. İçeri girdiğinden beri Ally odasındaydı.

Kapıya cevap vermiyor. "Hey Ally-cat?" Kapıyı tekrar çalarak sesleniyorum. "Yukarı çıkmalıyız."

Kapı aniden açıldı ve güzel mavi gözler bana çevrildi. Kız Kapıyı bana bakacak kadar açtı. "Birlikte yürümemize gerek yok. Siktir. Gitmek istiyorsan git." Kapıyı suratıma öyle sert çarptı ki saçlarım geriye savruldu.

Yüzü kızarmıştı, gözleri alev alev yanıyordu ve sert bir öpücüğe ihtiyacı varmış gibi görünüyordu, duvara yaslanmıştı, ellerim aşağı kayarak onu kışından kavradı.

Onun yerine, "Yukarı görüşürüz." diye seslendim. "Berbatsın!" diye bağılıyor.

Bugün erken saatlerde buraya getirdiğim bir şişe şarabı, bir bageti ve son bir saat içinde hazırladığım kavrulmuş sarımsak demetini Ally'nin son mutfak pisliğini temizledikten sonra üç kat yukarı çıkıp Aiden'in evine gidiyoruz.

Aiden ve ben bir süredir arkadaşız. Annesini ve Audra ile olan ilişkisini araştırmam için beni tuttuğunda tanıştık.

Carmichael annemle olan ilişkiye büyük bir değer vermemi sağlıyor.

Evet, Ana Novak ihtiyaç duyarsa işime burnunu sokar, ama son birkaç yıldır büyük oğluyla savaş halinde olan Aiden'in annesinin aksine her zaman en iyi niyetle. Son zamanlarda aralarında bir şeyler kaynadı. ve artık Aiden için çalışmıyorum, ama projeler arasında

sık sık birlikte bir şeyler içmeye ya da spor yapmaya gideriz. Kardeşi Austin de sağlamdır.

Oraya gittiğimde, önce halletmem gereken bir iş vardı. Carly kebabları hazırlarken Aiden ve ben balkonda sohbet ediyoruz. Aiden'ın babası, New York ofisindeki bir çalışanla yaşadığı sorunlar nedeniyle son iki yıl içinde işe alınan tüm çalışanların geçmişlerinin araştırılmasını istiyor ve bu da onu ekibinde daha fazla çürük yumurta olması konusunda paranoyaklaştırıyor. Aiden beni bilgilendiriyor ve sonra iş konuşmayı bırakıyoruz.

Carly dışarı çıkıyor ve Ally'nin sinirini bozmaya başladığını anlamamı sağlayan bir dizi soruyla üzerime geliyor.

"Ally'den ne istiyorsun? Seks mi? Bir ilişki mi? Ne?" Carly bir kase tortilla cipsi ve queso ile otururken sorar.

"Neden sordunuz?"

"O benim en iyi arkadaşım ve senin onu taciz ettiğini söylüyor. Bunu yapmana yardım mı edeceğim yoksa bunu durdurmanı mı sağlayacağım karar vermeliyim."

Aiden alay ediyor. "En iyisi onun iyi tarafında kal adamım."

Kıs kıs gülüyorum. "İnan bana, onu rahatsız etmeye devam etmemi istiyorsun, Carly."

"Nedenmiş o?" Bir cipsi queso'ya batırıyor ve ağzına tıkıyor.

"Ben istediğim kadını neyin harekete geçirdiğini bilmek isteyen bir adamım. O kendini tutuyor, ben de onu anlayacak kadar yaklaşıyorum.

dışarı."

Carly içkisini yudumlarken bunu düşünür.

"Ya seni gerçekten istemiyorsa?" diye yaylım ateşine tutuyor. "O beni istiyor," diye güvenle karşılık veriyorum.

Alay ediyor. "Siz San Diego'lu çocukların Sibiryâ büyüklüğündeki egoları da neyin nesi?"

Devam ediyorum. "Bu kibir değil bebeğim. İnsanları kol mesafesinde tuttuğunu ya da tutmaya çalıştığını fark etmişsinizdir, ancak biriyle ciddi bir ilişki kuracaksam, oraya girmem gerekir. Ve Ally'yle birlikte

Yaratıcı. İşler yolunda gitmiyor, o yüzden..."

"Zoraki yakınlık," diye araya giriyor

Aiden. "Bingo," diyorum.

"Seni kol mesafesinde tutuyor, Jude," diyor Carly, "çünkü o kimseyle ciddi olmak istemiyor ve senin ısrarcı olman uzaklaştırma emrine yol açabilir. Onu hiç sana kızdığı gibi kızgın görmedim. Tanıdığım en dengeli insan. Seninle ilgili olanlar hariç."

İşin can alıcı noktası da bu. Daha fazlası olduğunu böyle anlıyorum. Sadece Ally'nin bana bakışı değil, sadece kurduğumuz bağlantı değil.

ama ne kadar sert protesto ettiğini de. Bir sürü rol yapıyor ve bunların çoğu inandırıcı değil.

Aiden devreye giriyor. "Belki de sakın davranmalı ve onunla eğlenmelisin ve sonra nereye gideceğini görmelisin. Belki o kadar da korkmaz."

Başımı salladım. "Hayır. Kendi yöntemimle oynayacağım."

"Karar senin." Omuz silkiyor. "Yani, olabileceğin en büyük pislik de olabilirsin. Bunun işe yaradığını duymuştum." Omuz silkiyor.

Carly gözlerini deviriyor.

"Gerçekten, Carly," diyorum, "herkesi kol mesafesinde tutuyor ve -"

Carly savunmaya geçercesine, "Herkes değil," diye karşılık verir. "Evet; herkes."

Carly'nin gözleri kısıldı.

Tanıdığına inandığı biri hakkında böyle bir şey söylememden rahatsız oldu.

"Onun hakkında ne biliyorsun?" Deniyorum.

"Ne demek istiyorsun?"

"Nerede büyüdüğünü, aile hayatının nasıl olduğunu, buraya taşınmadan önce tanıdığı herhangi biri olup olmadığını biliyor musunuz?"

Carly on saniye boyunca bana bakıyor ve kaşlarını çatmadan önce aklından geçenleri gözden geçiriyor.

Tam düşündüğüm gibi.

"Asıldığı söylenen eski sevgilisinin adı neydi? Sen biliyor musun?" Ben soruyorum.

"Hayır," diye fısıldıyor.

"Onun hakkında ya da bu durum hakkında sana bir şey söyledi mi?" Ben sordum. "Hangi okula gittiğine dair bir fikri var mı? Eski arkadaşlarından bahsediyor mu? Buraya taşınmadan önce görüştüğü birileri var mıydı?"

Carly'nin kaş çatma çizgileri derinleşiyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Buraya birinden kaçtı ya da Bir şey. Konuşma herhangi bir şeye döndüğünde konuyu saptırıyor. Kişisel. Ally herkesi kol mesafesinde tutuyor çünkü kimseyi içeri almaktan korkuyor. Ben de girmek istediğime eminim. Tanıştığımızda bir şeyler vardı. Daha önce hiç hissetmediğim bir kimya vardı ve bu keşfetmek istediğim bir şeydi, ama bir anda bana karşı sıcaktan soğuğa geçti ve bocalıyor. Oyun oynuyor. Yine de bunun genelde oynadığı türden bir oyun olmadığı izlenimini edindim. Bunun yerine, istemesine rağmen işlerin benimle nereye gidebileceğini görme dürtüsüyle savaşıyor. Bu yüzden, daha fazla bilgi edinmek ve bu işin benim düşündüğüm yere gidip gitmeyeceğine karar vermem için duvarlarını yeterince indirip indirmeyeceğini görmek için onun alanına giriyorum."

Carly düşünceli bir şekilde dinliyor, ben de öne doğru eğilip sesimi alçaltarak devam ediyorum. "O geceyi birlikte geçirdiğimizde Daha fazla bir şey. Endişe verici bir şey. Sanırım o koruyor sirenlerimi harekete geçirecek şekilde. Sanırım mesleğim de onu korkutuyor. Eğer sırları varsa, ki bence var, onları ortaya çıkarabilecek becerilere sahip olduğumdan endişeleniyor. Korktuğu şeyin ne olduğunu bilmem gerekiyor çünkü büyük, derin, tehlikeli ya da gerçek olabileceğini düşünüyorum Acı verici. Ne olduğunu bilirim, bununla başa çıkmasına yardımcı olabilirim."

Carly "*Hangi* geceyi birlikte geçirdiniz?" diye sorduğunda atmosferde gözle görülür bir değişiklik oldu.

Ellerimi savunurcasına kaldırdım, *lanet olsun* diye düşündüm. "Sana söyleyeceğini düşünmüştüm."

"Bana geceyi birlikte geçirdiğinizi mi söyledi? Tabii ki bana söylerdi."

"Yani sana söyledi mi?"

İnançsızlıkla bakıyor. Belli ki Ally ona hiçbir şey söylememiştir. "Hayır," diye fısıldar Carly.

"Ben de bunu söylüyorum," diye belirttim. "Yine de yardımın işime yarayabilir. Dairede onunla kalmam konusunda Aiden'in arkasını kollama konusunda zaten iyi davranıyorsun ve bu planı yapman da çok iyi oldu. bu akşam da bir araya geleceğiz. Bu devam ettikçe daha fazla yardıma ihtiyacım olabilir. Beni kendinden uzaklaştırmak için elinden geleni yapıyor ve bunun gerçekten istediği şey olmadığından şüpheleniyorum."

"Ya öyleyse?" diye soruyor.

"Öyle değil," diyorum. "Dikkat ederseniz göreceksiniz."

"Peaches, adamı dinle," diye öğüt veriyor Aiden barbeküden.

"Tanıdığım en güçlü sezgilere sahip kişi o."

Yanağının içini çiğneyen Carly bir dakika boyunca yüzümü inceliyor.

Ve Aiden haklı. Burada neden bahsettiğimi biliyorum. İnsanları okuyabilirim. Gerçi Ally'yi okumak için dahi ya da medyum olmaya gerek yok.

Kingston.

Bir kız, gerçek bir şeyden korkmuyorsa, hızlı bir sevişmeden daha fazlasıyla ilgilendiğinizi belli ettiğinizde, ilk randevunuzun ortasında korkudan altına sıçmış gibi çekip gitmez. O kız seni her gördüğünde senden kaçmakla kendini sana atmak arasında kalmış gibi bakmaz, eğer istemiyorsa

Sen. Ve kesinlikle seni görmezden gelip sonra sarhoş olup sana seks teklif ederek karışık mesajlar göndermiyor.

Senin fikrine biraz da olsa takıldım.

Sonra, o kız şimdiye kadar yaşadığınız en tatlı yatış olduğunda ve sonra geceleri size istediğini söylediğinde size böyle sarıldığında Gitmeni istiyor, aksi halde yalvarmazdı.

Onu becermeyi bitirir bitirmez gitmeni istediğini söyledikten sonra gitmemen için uyumak.

İlgisiz veya kayıtsız bir kadın gözlerinizin içine bakmaz
Sen ağzını onun bacaklarının arasına dayamışken, o sana bir sürü
bebek ve kalbinin istediği her şeyi vermek istiyor.

Bir kız Ally'nin yaptığı gibi karışık mesajlar gönderdiğinde, sizden
saklandığında, saçmaladığında ama size böyle özlemle baktığında -
ya geri çekilir ve pes edersiniz ya da savunmasını kırmak için
kazarsınız, böylece meselenin özüne inebilirsiniz. Bir şey
Bence araştırmaya değecek.

Aiden bu aşamada kebapları pişirmek için endişelenmeye başlar,
ancak Carly ona Ally gelene kadar beklemek istediğini söyler.

Sonra mutfağa gider, sadece perdeyi kapalı bırakır. Orada gürültü var.
Kızgın kadın sesleri. Çekmeceler çarpıyor, çatal bıçak
Şingirdiyor.

"Görünüşe göre senin kadın kızgın bir salata yapıyor, dostum," diye
mırıldandım.

Birasını ağzına götürürken Aiden'ın omuzları eğlenceyle titriyor. "Evet,
sağ ol kardeşim. Bütün gece onun aklını başından alacaksın. Ally'ye
nasıl yaklaştığını izle şimdi. Taziya dönüşmek üzere."

İyi düşünüyorum. Ekstra yardım işime yarayabilir.

Konuşmamızı inceliyor ve haklı olduğumu anlayınca sinirleniyor.

Ally ona pek bir şey söylemeden onu oyalıyordu.
ve bu beni şaşırtmıyor. Ally bir şeyler saklıyor ve arkadaşlarını
evreninin merkezi haline getiriyor, sadece sevdiği için değil
ama aynı zamanda bunu yaparak kendi gerçeklerini de saklayabileceği
anlamına geliyor. Carly, Ally'nin San Diego'dan önceki hayatı hakkında
her türlü bilgiyi bildiğini söyleyerek beni düzeltebilirdi, ama önsezim
doğruydu.

"Ara onu," diye sesleniyor Aiden daireye doğru uzanıp bir tortilla cipsini
sosun içine batırmadan önce.

İşte o zaman kapıyı duydum. Ally geldi.

"Gösteri başlamak üzere," diyor Aiden nefesinin altından.

Sadece beş dakika oldu ve belli ki ikisi mutfakta tartışıyorlar. Ses o kadar kısık ki her şeyi anlayamıyorum.

Ama az önce Carly'nin dikkatini çektiğim şeyle ilgili olduğunu bilecek kadar yüksek sesle.

12

Ally

İçeri girdim, Carly'ye bok atmaya hazırdım, Aiden'a müdahale ettiğimde ne kadar sinirlendiğine işaret eden bir konuşma hazırlamıştım.

onunla çıkmak istiyordu ve o da onu uzaklaştırmaya çalışıyordu.

Şu anda bana da aynı şeyi yapıyor ama ben daha bunu yapmaya fırsat bulamadan, ağzımdan tek bir kelime bile çıkmadan parmağını yüzüme doğru uzatıyor.

"Sana neler oluyor böyle?" diye soruyor. "Ha?"

"Jude ile yattın ve bana söylemedin mi?"

Geri çekiliyorum. Yaklaşmaya devam ediyor. Ve beni biraz korkutuyor.

"Seninle konuşmamız gerek küçük hanım," diyor benimle yaramaz bir çocukmuşum gibi konuşarak. "Senin hakkında hiçbir şey bilmediğim gibi bir sürü şey hakkında konuşmamız gerekiyor."

"Ha?" Tekrar ediyorum.

"Neden bahsettiğimi biliyorsun," diye dudak büktü ve öfkeyle blender'ının kapağını kapatarak bir şeyler karıştırmaya başladı dondurulmuş içkili punç.

"Sana ne dedi lan?" Gözlerim sürgülü kapılara doğru kayıyor ve Jude'un orada oturmuş, ızgaranın başında durup onu sıyıran Aiden ile gülüştüğünü görüyorum.

"Birincisi, ikiniz ateşli bir gece geçirdiniz ve o daha fazlasını istiyor. Hangi ateşli geceydi o?"

Lanet olsun sana, Jude Novak.

"Bekârlığa veda partinden birkaç gün önce," diyorum usulca.

"Pardon?" Sanki kötü bir şey yapmışım gibi bana ters ters bakıyor.

Yapmış olsam bile. Daha fazlasını mı istiyor? Bunu zaten biliyorum. eylemler, ama yüksek sesle söylendiğini duymak? Bundan hem nefret ediyorum hem de aynı ölçüde seviyorum.

Bana attığı pis bakışla aynı hızda buz parçalayan blenderın sesini daha iyi duyabilmek için tekrar ediyorum.

"Neden bana bu kadar kızgınsın? Onu becerdim. Ne olmuş yani? Ne olmuş? Hiçbir şey ve ben senin düşününce bekliyorduk, bu yüzden öncelik ondaydı."

"Birlikte geçirdiğimiz onca zaman boyunca, bazı ilginç dedikoduları paylaşman için pek çok fırsat vardı. Madem seksten başka bir şey yoktu, neden paylaşmadın?"

Sürgülü kapıya doğru yürüyorum ve ağır cam kapıyı çekiyorum, beyaz tişörtü ve kot pantolonuyla gülünç derecede seksi görünen ve arkasına yaslanmış Aiden'la konuşan Jude'la göz göze gelmemeye çalışıyorum.

"Şunu bir saniyeliğine kapat da çığlık atmak zorunda kalmayayım," diye emrediyorum.

Carly blender düğmesini bırakıyor ve bekliyor, öyle sinirli bakıyor ki içim blenderın içindekiler kadar soğuyor.

"Her şeyden önce, seks hayatım ilginç bir dedikodu değil," diyorum ve niyet ettiğim gibi öfkeli değil, titrek çıkıyor.

Gözleri daha da kısıldı. Kızdığı zaman biraz korkutucu oluyor. "Yani," diye suçluyor Carly, "Hayatıma karışabilirsin, benimle ilgili bahislere girebilirsin.

kiminle yatıp kiminle yatmayacağımı ve senin seksin hakkında hiçbir şey bilemem.

Hayatın mı? Ya da hayatının geri kalanında, değil mi? Oh. Demek öyle, öyle mi? Sanırım düşündüğüm kadar yakın değiliz."

Onun ekşiliğini yutuyorum ve tadı berbat.

"Öyle demek istemedim. Ve biz yakınız. Sen benim en iyi arkadaşımsın, Car."

"Ve sen bana özel hayatımı Demir Dağ gibi koruduğumu söylemiştin? Merhaba tencere, ben çaydanlık."

"Bu doğru değil," diye yalan söyledim.

"Hmpf." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur.

"Tuhaflaştı," diyorum ellerimi saçlarımdan arasına sokarak. "Beni taciz edip duruyor. Bunu büyütmek ve düğünden önce seni strese sokmak istemedim. O Aiden'ın arkadaşı."

"Seni nasıl taciz edeyim?"

"Bu senin için açık değil mi? Anladım. Benim daireme taşındı. İşten sonra beni almaya gelip duruyor. O-" Yemin ederim şu anda gözleri üzerimdeymiş gibi hissetmeme rağmen bakmadan ona doğru elimle işaret ediyorum, "bunu kışkırttı!"

"Aiden bugün bizi eve bırakmasını istedi çünkü Ash'in bir misafiri vardı ve zamanında dönemedi. Bu gece ortaya çıkan o değildi."

Bunu söylüyor ama çok değil ikna edici bir şekilde.

Bana yalan söylediğini düşünmüyorum, daha çok Aiden'ın konuşurken bunu kasıtlı olarak yapıp yapmadığını merak ediyorum.

"Ama yaptı mı? Bence Ash'i de Aiden'ı etkilediği gibi etkiledi. Aiden onunla birlikte oynuyor çünkü Jude beni takip etmek istiyor ve Aiden nedense bunun komik olduğunu düşünüyor. Ash benim için gerçek aşkı istiyor ve Jude'un tam bir desteyle oynamadığını bilmiyor. Onu doğru yola getirmem gerekecek." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Ve bu sabah sana söylediğim onca şeyden sonra, bu yemek olayını sen başlattın zaten!"

"Jude'un tam desteyle oynamadığını söylemesine ne diyorsun?" Carly sorarken gözlerini Jude'a dikmiş, sanki bir şey arıyormuş gibi.

"Başlangıç olarak, tek gecelik bir ilişki bittikten sonra ipucu alamayacağı gerçeği. Bunun tek gecelik bir ilişki olduğu konusunda çok nettim."

"Tüm bunlardan önce sana sapık hisleri verdiğini söylemiştin. Peki neden onunla yattın?"

"Muhakeme hatası. Votka. Lafı açılmışken... Bir içkiye ihtiyacım var, yakın zamanda bize bunlardan bir tane dolduracak mısın?" Blenderi işaret ediyorum.

Dondurucudan içecek bardakları çıkarıyor.

"Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum" diyerek bana bir içki doldurup uzatırken gözleri hala yanılıyor.

"Bu da ne demek oluyor?" Ona ne söyledi ki?

Ve aynı derecede önemli olarak, eğer bunu ona söylediyse, bu onun Beni mi kazıyorsun?

İçkiden sağlıklı bir yudum almadan önce bile kanım buz gibi akıyor. Dondurulmuş içeceğin eklenmesi beni mini beyin krizine sokuyor. Dondur.

"Ah," diyorum, içkiyi kahvaltı barına bırakırken.

Carly, "Artık gözlerim açık, bundan eminim," diye mırıldanıyor. "Ha?"

"Arkadaşlığımız anlamlı bir şekilde gerçek mi Ally? Yoksa senin için sadece yüzeysel bir şey mi?"

"Ne? Tabii ki öyle. Sen benim en iyi arkadaşımsın."

Tıkanmış hissediyorum. Ağlayamıyorum. Kendimi tutmak için elimden geleni yapıyorum.

"O zaman konuş benimle," diyor kısık sesle, gözleri nemli. "Sana bir şeyler anlatırım. Sana her şeyi anlatıyorum. Pek bir şey söylemiyorsun. Hakkında değil herhangi bir şey... derinlik."

"Sığ olduğumu düşündüğünü söylediğin için teşekkürler," diye mırıldanıyorum ve beynim hâlâ çözülmemiş olmasına rağmen içkimden bir yudum daha alıyorum.

"Ne demek istediğimi biliyorsun," diye savunuyor Carly.

"Şu anda bağlanmak istemiyorum, acı verici bir ayrılığın üstesinden geliyorum."

"Biz aylardır arkadaşız. Bu ayrılığın hikayesi nedir? Tanıştığımız gün bir ayrılıktan bahsetmiştin.

çakralarla oynadı, ama o zamandan beri o adam hakkında başka bir şey söylemedin. Şimdiye kadar."

"Çok acı veren bir ayrılık," diye düzeltiyorum. "Ve Jude'la kötü bir muhakeme sonucu yattım... ilk kez başka biriyle seks yapıyordum. Eski sevgilim - bunun kötü bir fikir olduğuna dair uyarı işaretlerine rağmen ve sanki beni ayrılığın ilk gerçekleştiği zamana geri götürdü.

Şimdi de dairemde işime karışmaya çalışıyor ve belli ki en yakın arkadaşımı bana karşı kıskırtıyor."

"Yaptığı şey bu değil. Sadece bazı soruları gündeme getirdi. İnsanların size yaklaşmasına izin vermekten korkuyor musunuz?"

"Geçmişe takılıp kalmayı sevmemem beni tanımadığınız anlamına gelmez."

Omuz silkiyor ve içkisini yudumluyor.

"Carly, ben ciddiym. Benim hakkımda önemli olan her şeyi biliyorsun. Sen benim en iyi arkadaşımsın. Seni deli gibi seviyorum. Sonuna kadar gideceğim

ne olursa olsun sizin için dünyayı terk eder ve bu da bankaya götürebileceğiniz bir şeydir."

"Bana söylemekten korktuğun sırların mı var?" diye soruyor gözlerimin içine bakarak. "Bana hiç sır vermiyorsun. Mutlaka vardır; herkesin vardır."

Numara yapamam. Sertçe yutkunuyorum. "Ne?" diye soruyor.

"Carly." Başka sözüm yok.

Gözleri acıyla doluyor. "Bana güvenebilirsin."

"Yapabileceğimi biliyorum," diyorum ona yüzde yüz güvenle.

"Biliyorum. Ben sadece," diye omuz silkiyorum, "geçmişe takılıp kalan biri değilim."

"Nerede doğdun?" diye soruyor. "Ve onun adı neydi?"

Belli ki kafasına çok özel sorular sokmuş. Şu anda ona bakarak çığlık atmak istiyorum. Orada rahatça oturuyor, ama rahat değil. Bana ne yaptığını çok iyi biliyor.

"Kıvırcık Sue!" Aiden kapıyı açar ve içeri seslenir. "Şu eti buraya getir! Acıkmak üzereyim."

"Geliyorum," diye cevap veriyor ve buzdolabını açıyor, ardından terbiyeli et ve sebze kebablarından oluşan bir tabağı çıkarıp Balkon. İçkilerimizi alıp takip ediyorum.

"İnsanlara uyuduğumuzu söyleyerek ne halt ediyorsun? birlikte?" İçkileri koyarken yarı nefesimin altında homurdanıyorum.

Aşağı.

Jude hiç kıpırdamadan oturuyor, hiç kıpırdamadan bana bakıyor.

Öfkeliyim ve bunu onun da bilmesini

istiyorum. "Sen bir pisliksin," diyorum ona.

Carly masaya oturur ve tekrarlar: "Nerede doğdun?

Yine mi?"

"Ha?" Ben soruyorum.

"Nerede doğdun? Son iki dakika içinde sana üçüncü kez soruyorum."

"Baltimore," diye yalan söyledim ve içkimden

bir yudum aldım. "Peki ya eski sevgilin? Adı

neydi?"

"Wade," diye biraz daha yalan söylüyorum, aklıma gelen ilk ismi söylüyorum.

"Orada da mı büyüdün?" diye soruyor.

"Hemen hemen," diye cevap veriyorum ve içeceğimden bir

yudum alıyorum. "Nerede doğdun Carly?" Jude soruyor.

"Buffalo, değil mi?"

"Grand Island, New York," diyor Carly. "Çocukken Buffalo'ya taşındım ve buraya taşınana kadar orada yaşadım. Ama sen bunu biliyordun, Jude." Parmağını sallıyor. "Benim için geçmişimi araştırmıştın.

Aiden, hatırladın mı?"

İçkimde boğuluyorum. Çok sert. Kendime gelmem bir saniye

süрдü. "İyi misin?" Jude sordu.

Başımı sallayıp başka tarafa bakıyorum, biraz daha öksürüyorum.

"Burada, San Diego'da doğdum, eğer birinin umurundaysa." Aiden hafifçe söylüyor.

"Peki ya sen?" Carly, Jude'a sorar.

Konu sadece ben olmadığım için omuzlarımla biraz rahatladığımı hissediyorum. İçeceğimden bir yudum daha alıyorum.

"Chicago. Ben onlu yaşlarımdayken babam öldüğünde buraya taşındık."

"Olamaz. Çok üzüldüm. Nasıl öldü?" Carly soruyor.

13

Jude

"Kan gölüne dönen silahlı bir soygunda vuruldu," diye cevap veriyorum ve göz ucuyla Ally'nin şişkin gözlerini yakalıyorum.

"Fazla mesai yaptıktan sonra sabah için mısır gevreği sütü almak için durdu ve sonra sadece... gitti. O, tezgâhtar ve hamile bir kadın. Diğer üç kişi vuruldu ve hayatta kaldı."

Izgarada cızırdayan yemeklerin sesi dışında her şey sessiz.

"Annemin büyütmesi gereken dört oğlu vardı, bu yüzden o, büyükannem ve biz çocuklar ailemize yakın olmak için buraya geldik. Bir eve taşındık.

Babamın kardeşine ait bir apartman kompleksi. Bize iki odalı bir daire verdi. Annem ve Baka -büyükannem- apartman yöneticiliğini üstlendiler ve o da taşınarak başka bir site satın aldı.

Cali'de hayat güzeldi. Babamın büyük büyükannesi prabaka da aynı binada yetişkinlerinden biriyle birlikte yaşıyor.

Torunlar, babamın Down Sendromlu en küçük kız kardeşi, yani etrafımızda çok sayıda aile var. Sitede yardım ettik, Baka, Prabaka ve Ivana Teyze'ye eşlik ettik ve annem gece okuluna gidip eğitimini alırken işleri halletmek için birlikte çalıştık.

derece. Ev hanımlığından müfettişliğe ve Öğretmenlik biraz zaman aldı ama öğretmenlik her zaman yapmak istediği bir şeydi."

Carly, "Baban için çok üzgünüm," der.

Ally sadece nefesini tutmakla kalmıyor, aynı zamanda suçluluk duyuyor gibi görünüyor.

"Teşekkürler, Carly."

"Dört erkek. Vay be. Doğum sıralamasında neredesiniz?" Carly soruyor.

"En yaşlıları. Ben, Julian, Luka ve Roman var. Roman bebek. Yirmi yaşına girmek üzere."

Izgaradan bana bakan Aiden'a gülümsüyorum. Kızların sırtı ona dönüktü.

Carly'nin kurnazlığı. Ally'nin sorularıyla beni tanımasını sağlamak. Bu kurguyu sevdim. Her an Carly, Ally'ye kişisel bir soru yöneltebilir.

"Senin baban da vefat etti, değil mi Ally?" Carly tam zamanında sorar. "Sen gençken mi? Bu senin hakkında bildiğim birkaç şeyden biri."

"Biriyle ortak bir noktaya sahip olmak boktan bir şey," diye mırıldanıyor. "Buna itiraz edemem," diyorum ve biramı yudumluyorum.

"Kaç yaşındaydın?" Carly soruyor.

"On dört," diye fısıldıyor
Ally. "Nasıl oldu bu?" Ben soruyorum.

"Bu da bir soygundu. Taksi şoförüydü ve birisi o gece kütüğüne göre yaklaşık yetmiş yedi dolar olduğunu tahmin ettiğimiz bir miktar için onu bıçaklayarak öldürdü."

Carly irkildi. "Ne?"

"Geçmişin üzerinde durmamamın bir nedeni var, Car. Birçoğu çok fazla acı veriyor. Bu faili meçhul bir dava. Katilini asla yakalayamadılar."

Carly, Ally'nin eline uzanıyor. Ally ona uzatıyor ve Ally'nin öfkesinin eriyip gitmesini izliyorum.

"İçeride ısrarcı davrandığım için özür dilerim," diye teklif ediyor Carly. "Çok kapalı bir kitapsın ve açmaya hazır olduğunda burada olacağımı bilmelisin."

"Onun sık gibi davranışları yüzünden orada saldırganlaştın." Başparmağını bana doğru salladı ve Carly ile konuşmaya devam etti. "İleriye bakıyorum.

Geri. Bu benim hayat sloganım. Bu kadar basit. Saklayacak bir şeyim yok. Sadece canımı yakacak şeylerden kaçınıyorum." Omuzlarını rahatça silkiyor ama gözleri ateşle dolu. Şu an bana çok kızgın. "Belki bazı

İnsanlar bundan hoşlanmıyor ama bu çok kötü, çünkü bu benim. Kendim olduğum için özür dilememe gerek yok."

Carly yumuşak bir sesle, "Elbette hayır," der.

Ally, "Bu kadar ağırlık yeter," diye anons ediyor. "Yakında yemek yiyecek miyiz?"

Aiden cevap verir. "Carly, eğer yan malzemeleri almak istersen, kebaplar birkaç dakika içinde hazır olur."

Bu kızda sevdiğim başka bir şey daha var. Aklından geçenleri söylüyor gibi görünüyor, gizlilik meselesi buna dahil değil. Carly'ye kızgın ama kin tutuyor gibi görünmüyor.

Bana kızgın olmasının aynı kinsiz etkiye sahip olmaması çok kötü.

Ally'nin gözleri bana kayıyor ve ben tepkimi tutuyorum. Çünkü az önce söylediği şey, şu gerçek olmasaydı bana garip gelmeyecekti Saklayacak bir şeyi olmadığına dair yaptığı küçük konuşmadan sonra, tepkimi öğrenmek için hemen bana baktı. Yutup yutmadığımı görmek için bana baktı. Beden dili çok şey anlatır ve Ally'nin bedeni bana sözlerinden çok daha fazlasını söylüyor.

Biramı dudaklarıma götürüyorum ve yemeğin nasıl gittiğini görmek için ızgaraya doğru ilerliyorum. Bunu, gardını indirebileceğini düşünmeye başlaması için de yapıyorum. Belki o meyveli içkilerden birkaçı yardımcı olur.

İki buçuk saat sonra, banyodan çıkıyordum ve o gizlice dışarı çıkmıştı. Bütün akşam, Ally rahat davranmak için elinden geleni yaptı. Her şeyi. Ama alışılmadık bir şekilde sessiz ve kıpır kıpır, sinirli olduğunu saklamakta kötü. Düğün videosunu izledik. ve film boyunca gözlerimi ondan alamadım. Muhteşemdi. En iyi arkadaşı için mutluluk saçıyor. Kaygısız. İşim bittiğinde tuvalete gider gitmez o da çıktı. Benimle birlikte aşağıya, onun evine yürümek için her şeyi yaptı.

Bozuldu. Sevdiği votka içkilerinden biraz daha içerek dairesinde sohbete devam etmeyi umuyordum, bakalım gevşeyecek mi?

Bakalım işler fizikselleşecek mi? Böylece gardını tamamen düşürebilirim.

Aiden ve Carly'de bir içki daha içmeyi planlıyorum, böylece onun peşinden koştuğumu düşünmeyecek, ama Carly esnemeye başlıyor, ben de içkimin geri kalanını yudumluyorum, harika yemek ve iyi arkadaşlık için teşekkür ediyorum ve onlara iyi geceler diliyorum.

Gitmeden önce Carly gözlerimin içine baktı. "Haklısın. Kesinlikle bir şeylerden korkuyor ve çok şey saklıyor. Daha önce banyodayken sosyal medyasına baktım. Orada San Diego'lulardan başka kimse yok."

Ona sıkı bir gülümseme veriyorum.

"Buradan önceki hayatından tek bir ruh bile yok. Onunla ilgili iyi niyetli olduğuna beni ikna edersen, yardım etmek için elimden geleni yaparım Jude."

"Onunla aramızdaki ilişkinin nereye varacağını bilmiyorum Carly, ama iyi niyetimden başka bir şeyim yok, yemin ederim," diye yemin ediyorum.

"Onun mutlu olmasını istiyorum. Kaygısız olmasını istiyorum. Ama öyle değil. Ve bunu daha önce fark etmediğime inanamıyorum."

Başımı salladım. "Kendini kötü hissetme. Görmeni istediği şeyi gördün. Ve senin için deli oluyor. Seni incitmek istemediğini ve bu gece kendini kötü hissettiğini hissediyorum. Merak etme. Onu halledeceğiz."

Başını sallıyor ama buğulu gözlerle bakıyor. Aiden kolunu ona doluyor ve şakağına bir öpücük konduruyor ve beni kapıya kadar geçirip iyi geceler diliyorlar.

Aşağıya indiğimde, tabii ki daire sessiz ve yatak odasının kapısı kapalı.

Baltimore'dan Allison Kingston'ı araştırmanın tam zamanı olduğuna karar verdim. Derin bir araştırma değil, sadece başlangıç için hafif bir araştırma. Artık resmi olarak Carmichael Danışmanlık için bir projede çalışıyorum.

Quentin Carmichael her çalışanın geçmişinin araştırılmasını istiyor Son iki yıl içinde işe aldıkları için teknik olarak altın kuralımı çiğnemiş olmuyorum.

Yatak odasına gidip dizüstü bilgisayarımı açtım.

Hafif bir bakış bana hiçbir şey söylemiyor, bu yüzden bir katman daha derine iniyorum.

Ve sürpriz, sürpriz. Baltimore, Maryland'den Alison "Ally" Kingston, işverenlerine verdiği doğum tarihi ve sosyal güvenlik numarasıyla var olmamıştır. Ayrıca on dört yaşına kadar Baltimore'da hiçbir faili meçhul (ya da kapanmış) dava bulunmamaktadır.

on üç ya da on beş) bıçak yarısından ölen Kafkasyalı erkek taksi şoförleriyle eşleşmektedir.

Ayrıca özgeçmişinde grafik tasarım diploması hakkında da yalan söylemiş. Öyle bir okul yok.

Salı akşamı:

Carly ve Aiden evli çift planlarıyla ben olmadan ofisten ayrıldılar, ben de Pigpen ile hiçbir şey yapmama planıyla eve gittim. Ya da hiçbir şey yapmama arzusuyla, ama Jude'un joker kartının daire bunu engelleyebilir. Eve döndüğümde boş bir daireyle karşılaşınca rahatlıyorum.

Oturup dinlenmek, hiçbir şey yapmamak ama rahatlamak istiyorum, ama buna sahip değilim.

Oda arkadaşımın durumuyla ilgili lüksüm var, bu yüzden postalarımı kontrol etmeye başladım.

Ooh. Bu kutunun geldiğini unutmuşum. Yeni dadı kameram. Bu bir Üzerinde pembe bir papatya olan küçük kahverengi bir ayı ve kamera da çiçeğin içinde. Kurulum çok kolay oldu, bu yüzden bu iş bittikten sonra biraz araştırma yapmaya karar verdim.

Hiç kıyafet asmadı ya da şifonyerin çekmecelerini kullanmadı, sadece şifonyerin üzerinde bir spor çantası bıraktı ve bir yığın kıyafet var.

kirli çamaşırlarıyla dolu bir komodin. Yatak özensiz bir şekilde yapılmış, ama yine de yapılmış ve en altta bir çift salon pantolonu ve yarısı ters bir tişört duruyor.

Gömleği alıp içime çektim.

Ve lanet olsun, ama güzel kokuyor. Lanet olsun.

Bu kokuyu ciğerlerime çekerek odadan çıkıyorum ve kendi odama geri dönüyorum. Eşiği geçip, sanki onun yerinde olsam odamı karıştırırken ne düşünebileceğimi görmek için onun gözleriyle etrafa bakıyorum.

Odam tertemizken evi dağıtmamı tuhaf bulacaktır. Hayır, garip değil. Onu kızdırmaya çalıştığımı anlayacaktır. Ama bunu saklamaya çalışmıyorum ki.

Doğrusu, eski hayatımı terk etmek zorunda kalmadan önce o kadar da düzenli değildim. Aslında oldukça dağınıktım. Oh, bilseydim deli gibi temizlerdim

Şirket geliyordu ama çoğu zaman giysilerim, makyaj malzemelerim ve eşyalarımın dağıldığı birden fazla el çantamla yarı kaos halinde yaşıyordum. Belirli bir cüzdan ya da çantaya ihtiyacım olduğunda ya da belirli bir kimlik ya da kredi kartı aradığımda dört ya da beş çantayı karıştırmam gerekirdi. Jonah bu yüzden benimle alay ederdi,

Ama kötü bir şekilde değil, sevimli bir tuhaflık olduğunu düşünmüş gibi.

Dağınıktım ama birbiriyle uyumlu şeyleri severdim. Saçımı alışılmadık bir renge boyamayı ya da her parmağıma farklı renkte oje sürmeyi asla hayal etmezdim.

Bir yıl boyunca ön ödemesini yaptığım bir depolama biriminde bıraktığım o harika çanta ve ayakkabı koleksiyonunu özlüyorum.

Kendimle ilgili her şeyi değiştirmeye çalışma eylemini benimsediğimde, aşırı organize oldum. Alyssa karşıtı bir şey, her gün yatağıma toplamak ve kıyafetlerimi, makyaj malzemelerimi ve ayakkabılarımı

düzenlenmiş. Ben de öyle yaptım. Her gün. Yerinde olmayan hiçbir şeyin olmaması, yanlış bir şey olup olmadığını anlamama yardımcı oluyor. Eski hayatımın yeni hayatımla çarpışmasını engelliyor gibi hissediyorum. Boktan Operasyon'a kadar

Ev arkadaşı tabii ki.

Eğer bu odaya baksaydı, burada bir sürü eğlenceli uyumsuz kıyafet, aptalca aksesuarlar ve bir araba ile düzenli bir insanın yaşadığını görürdü.

neon renklere olan tutkum. Renkli eşarplarım ve yastıklarım, şifonyerimin üzerinde farklı saç modellerimin olduğu birkaç özel bobblehead'im var, Carly'nin bana eğlence için aldığı, görmediği saç modellerine sahip versiyonları olduğu ironisiyle, biri uzun sarışın ki bu eve çok yakın çünkü bu bobblehead benim eskiden olduğum gibi görünüyor.

Ayrıca dolabımda gökkuşağının her renginden yaklaşık üç düzine çift ayakkabı var, renkli tayt ve saç tokalarından oluşan geniş koleksiyonumdan bahsetmiyorum bile.

Steele kardeşlerin zulasındaki paranın çok azını harcayarak oldukça fakir yaşadım, ancak her iş sözleşmesi ve

Tori'ye hizmetleri ve tavsiyeleri için para ödedim. Ama ben de iyi para kazanıyorum.

CC ve evim ödendiği ve taksilerim işe gittiği için ödemem gereken gerçek bir faturam yok, bu yüzden eğlenceli aksesuarlar, süslü kahveler ve manikür, pedikür ve yeni saç modelleri almak için geziler için bol miktarda harcanabilir gelirim var.

Tüm çekmecelerimi açıp kapadığımda her şeyin düzenli ve tertipli olduğunu görüyorum. Komodinimin içinde üç vibratör var. Bir mor tavşan, pembe bir klitoris-şanslı şey ve büyük yeşil hulk-ish yapay penis. Onlar bile düzenli. Yani, iyi çalışıyor çünkü gecenin köründe uzanmayı seviyorum ve canımın çektiği bir şey için etrafta balık tutmak zorunda kalmıyorum.

Yatağımın altında: biraz örümcek ağı ve boş bir bavul, ayrıca altı çift bot. Dolabım: renkli kıyafetler. Bir sürü vintage. Yaklaşık kırk oje şişesinden oluşan koca bir raf.

son birkaç ay içinde tırnaklarımda

Randevular. Bu beni büyük bir oje koleksiyonu biriktirmekten alıkoymadı. Sonia'nın kızları gelip oje koleksiyonunu karıştırmaya bayılıyor.

Koleksiyon.

Kitaplığım... tarot falı kitapları, tarot kartları setleri, rüya analizi kitapları, bir dizi ansiklopedi, tasarım ve sanatla ilgili bir düzine kitaptan oluşan bir raf. İki raf dolusu aşk romanı ve bir yığın sanat, el işi ve takı yapımı malzemesi.

Ev bitkileri. Kristaller. Düş kapanları.

Odamda sergilenen her şeye rağmen, burası benim gizli köşem. Benim hakkımda en çok şey söyleyecek, söylenmesini istemediğim şeyler, ama onları kilitli tutuyorum. Anahtarı sakladığım yerden çıkarıp

normal dolabımdaki yamalı hippie hırkasının cebine koyup açıyorum.

Bunlar Alyssa ve Ally. Eskiden olduğum kişiyle şimdi olduğum kişinin karışımı. Renkler: evet. Eğlence: evet. Ama aynı zamanda gizli yer eski hayatımdan kalan bir avuç eşyayla, tüylü tavşanımla

Eski hayatımdan bazı yerlerin ve insanların çizimlerini içeren eskiz defteri ve resim şövalesi, ancak birileri bir şeylere rastlarsa diye açık bir şey yok. Altı yaşımdan beri sahip olduğum en sevdiğim saç fırçam ve süslü aynam. Küçük çay takımım, üzerinde birkaç eşyam

Minyatür bir masa ve sandalye takımı. Bu eşyaların bir kısmı yeniydi, ama bir kısmını annem Tori'nin ayarladığı bir nakliye servisine göndermiş, o da bana ulaşması için iki nakliye servisine daha göndermişti.

kolayca izlenebilir. Her şey o kadar stresliydi ki bunu bir daha asla yapmamaya karar verdik.

Ve tabii ki battaniyelerle dolu, içinde kimliğimin ve kaçmam gerektiğinde kullanmak üzere hızlı bir kaçış kitinin bulunduğu gizli bölmesi olan papaz yardımcısı bankım.

Tekrar kilitliyorum, en azından her şey bozulmamış gibi görüldüğü için çoğunlukla memnunum.

Sonra yatağıma uzanıp bir süre saçımın bir tutamını çiğniyorum ve Japonya'ya gitmenin nasıl bir şey olabileceğini düşünüyorum.

Başka seçeneğim olmayabilir.

Ve eğer oraya gidersem, Tori bana bir olasılık olduğunu söyledi. Bir ay kadar sonra aktarma sırasında annemle hızlı bir ziyaret, eğer bunu gerçekleştirmek için ödeme yapmaya istekli olursam. Tanrım, onu özlüyorum.

Eminim annem dikkat çekmeden yollarımızın kesişmesi için çift aktarmalı bir yolculuk yapmaya razı olacaktır.

Onunla ne kadar yakın olduğumuzu hiç fark etmemiştim.

Bir şeyin lekesini nasıl çıkaracağımı öğrenmek, bir rahatsızlık için evde bir çare sormak ya da sadece havadan sudan konuşmak için telefonu açıyorum. I

Keşke ona sınırsız erişimim varken onu daha çok takdir etseydim.

Yeniden evlendi, beş yıldır evliydi ve John adında harika bir adamla, annemin çok iyi anlaştığı iki genç kızının velayetine sahipti, bu yüzden en azından yalnız değil.

İyi görünen kötü bir adama aşık olmamın benim suçum olmadığını söylüyor. Ona kaçmam gerektiğini söylediğimde benimle saklanmayı reddetti. Aynı şehirde yaşamadığımız için onunla hiç tanışmamıştı bile ve Tori'nin raporlarına göre kimse onu rahatsız etmemiş gibi görünüyordu ama yine de %100 güvende olduğuna ikna olmadım.

Şimdiye kadar uzak durmamı onun güvenliğine bağlıyorum.

Aktarmalı bir ziyaret onu tehlikeye atar mı? Bunu kaldırabilir miyim bilmiyorum.

Şans. Ama Tanrım, onu bir saatliğine bile olsa görmek güzel olurdu.

Neredeyse Japonya'ya taşınmak istememe yetecek. Sırf o aktarmalı ziyaret için. Ama o zaman yalnız olurum. Carly yok. Stacy, Sonia ya da Sonia'nın çocukları yok. Carmichael Danışmanlık'ta arkadaş yok. Artık Ally yok.

Kingston. Başka biri olurum.

Ve artık Jude Novak'a uzaktan hayranlık duymak yok.

Çünkü Jude söz konusu olduğunda yapabileceğim tek şey bu.

Eğer benden vazgeçer ve beni rahat bırakırsa, belki bunu yapabilirim. Burada kalır ve ona uzaktan hayran olurum. İçimdeyken ruhuma bakmasının nasıl bir his olduğunu hatırlayın. Sikişirken çıkardığı seslerin küçük parçalarını içimden çekip çıkarabilirim.

Zaman zaman bir yemek odası ya da veranda masasında Aiden ile gülüp şakalaşırken ona bakıyorum. Ve belki bir şekilde arkadaş bile oluruz. Arkadaş olmak için çabalamalı mıyım?

Jude ile arkadaş mı olacaksın?

Doğru.

Acı çekeceğim; bunu zaten biliyorum. Ve sonra bir gün düğününde oturup beyaz elbiseli bir kıza sonsuza dek söz vermesini izlerken onun tarafından orgazma ulaştırılmanın nasıl bir his olduğunu bilecek miyim?

Kollarında uyuyakaldığımı, yanında uyandığımı hatırlamadan mı? Çünkü seksten sonra o kadar çabuk kendimden geçmiştim ki, seksten sonraki coşkunun tadını çıkaramamıştım. O gitmeden önce biraz almak isterdim. Uyanmadan önce gitmiş olması biraz daha yıkıcı. Bu berbat.

Çok berbat.

Neden *sadece* sevişmek istemedi ki? Neden bu kadar harika olmak zorunda?

Ortaya çıkan ekşi his göğsümde, bağırsaklarımda, sinüslerimde fiziksel olarak acı veriyor.

Çünkü her ne kadar onunla yattığım için pişmanlık duysam da baş belası haline geldi, tüm bunlarla ilgili en büyük pişmanlığım

Onunla yatakta kucaklaşmanın nasıl bir his olduğunu anlamak için
%100 ayık ve %100 uyanık olmamak.

Yorganın altında birlikte. Ten tene.

Seksin her saniyesini hatırlıyorum, ama geri dönüp onun nefes alışını
dinlerken uyanık yatardım, belki de ona sarılırdım.

Birinin yanında uyurken senkronize bir nefes alma düzenine
girdiğinizde hissettiğiniz o muhteşem duyguyu hissetmek.

Uyumak için battaniyemin altına giriyorum ama onun yerine uyanık
kalıp geleceğimi düşünüyorum. Bir yerde kısa bir süreden daha
uzun süre güvende olabilecek miyim? Tekrar kendim olmama izin
verilecek mi? Olanlardan ve risklerden sonra asla eskisi gibi
olamayacağım, ayrıca şu anda kendimle ilgili pek çok şeyi
seviyorum, ama insanların beni sevmesine izin verecek kadar
kendim olabilecek miyim?

Tamamen tekrar mı?

Lanet olsun sana, Jonah Steele.

*Jonah ve beni karanlıkta birlikte hayal ediyorum, işaret parmağını
çıplak tenimde gezdirerek tüylerimi diken diken etmek için elinden
geleni yapıyordu. Bir oyun. Titreme ve kıkırdamalarla dolu eğlenceli
bir oyun.*

seksle sonuçlandı.

Ter içinde uyandım ve onun adını haykırdım.

Yatakta çakıldığımda elim dehşet içinde ağzıma gidiyor. Jude'un
bunu duymaması için dua ediyorum.

Çarşamba

Eve geldiğimde yine boş bir daire ve kısa bir umutla
O gittiği an. Hayır. Tıraş çantası banyomda.

Homurdanıyorum ve sonra yine ortalığı dağıtıyorum. Büyük bir tane.
Yine de, gerçekten, bu sadece anlamsız görünüyor.

Gece sekiz buçukta bana mesaj atıyor.

Yemek yedin mi? Pizza alacağım.

Mesaja cevap vermiyorum.

Saat dokuzu biraz geçe elinde büyük bir pizza, iki küçük pizza kutusu ve seksi, sakall  pislik suratında bir gülümsemeyle içeri giriyor.

"Ne yapıyorsun?" Elindeki pizza kutularını kahvaltı barının üzerine bırakıp yanıma geldi.

Yerde oturmuŗ, sehpanın üzerinde simli el iŗleri yapıyorum. Sonia'nın kızları için yatak odası kapı iŗaretleri.

İsimlerini ereveli panolara tutkalla çizdim ve sonra tutkalın üzerini simle kapladım. Alt  yaŗındaki Sadie için mavi ve altın rengi bir tane, yedi yaŗındaki Caylee için de pembe ve g m ŗ rengi bir tane yaptım. Ben de

Sadie'ninkinin yanına tutkalla iek, Caylee'ninkinin yanına da tutkalla tek boynuzlu at çizmek için.

"Kapı iŗaretleri yapıyorum. Gördün mü?" Sadie'nin tahtasına üfleyerek Jude'a doğru bir par lt  bulutu gönderiyorum. "Sadie," diye anons ediyorum.

Geri adım atıyor.

Ve her yerde par lt  var, onun üzerinde de.

"Ooh pizza." Sevincimi gizlemek için ayağa fırlayıp o tarafa doğru yöneldim. "Sakıncası yoksa."

Bir dakika sonra yüzüm sucuk ve peynirle doldu. Bir sürü peynir. Tam sevdiğim gibi.

"Günün nasıldı, Vixen? G r n ŗe göre buralarda epey meŗgulm ŗs n," diyerek bir votka soğutucusunu açıyor ve kendisi için bir bira açmadan önce önüme koyuyor.

Sonra kollarını g ğ n n üzerinde kavuŗturuyor. *Neden bu kadar kaslı olmak zorunda?*

Gözlerimi kaçırmayı baŗarıyorum.

Oturma odası d n burada olan tüm ıvır zıvırla dolu olmakla kalmadı, ŗimdi masa da el iŗi malzemeleriyle kaplandı ve oda par ltılarla doldu. En son Sadie ve Caylee ile yatıya kaldığımızda simli el iŗleri yapmıŗtım, sürekli temizlememe rağmen

Bir aydır par lt  bulamıyorum. Bu daha kötü olacak çünkü dikkatli olmaya alıŗmadım bile.

"Sadece ikimiz için üç pizza mı?" Ben soruyorum.

Ve hemen, o pis kelimeyi geri almak istiyorum. Biz. Çünkü karnımı komik hissettiriyor.

"İkinci kutuda kanatlar ve sarımsaklı ekmek var," diye eliyle işaret ediyor. "Üçüncüsü... tarçınlı şekerli pizza hamuru düğümleri."

Nefesim kesiliyor, elimdeki pizza dilimini tezgâha bırakıyorum ve hemen üçüncü kutuya dalıyorum.

"Ee, günün nasıl geçti?" Şekerli tarçınlı düğümün tamamını ağızıma atmadan önce soruyorum.

"Üretken," diye yanıtlıyor. "Sende iyi bir tane var mı? Bu gece iyi görünüyorsun."

Çiğnerken başımı sallıyorum ve tarçınlı lokmayı hızla yutuyorum. ve bir yudum vişneli votka soğutucu ile yıkayın.

"A) Parıltılı el işleri her zaman keyfimi yerine getirir. B) Bence ateşkes yapmalıyız. Sen Aiden ile iyi arkadaşsın. Carly benim kankam. Eğer Tadilat için burada biraz daha kalman gerekiyor, sorun değil. Sadece... arkadaş olalım, tamam mı? Sadece bir kez takılmış arkadaşlar. Sürekli garip olmak zorunda değil." Elimi sıkması için uzattım. "Tomurcuklar?"

Bir süre beni inceliyor ve aniden elimi tutup sallamak yerine beni ileri doğru çekmek için kullandığında içimde bir rahatlama hissediyorum.

Ve sonra eli saçlarımda ve ağzı benimkinde.

Cidden ateşli bir öpücüğün içinde erirken nefes nefese kalıyorum. Dudakları kontrolü ele aldı, dili içeri daldı, saçlarımı avucunun içine aldı ve ben karıncalanıyorum Her yerde.

Kendi isteğimle değil, ellerimin onunkilere doğru kaydığını fark ettim. Boynuna takılana kadar göğsüne. Elimde sıcak bir ten ve güçlü dudaklarım var ve yetenekli bir dil ağızımı bir dakikalığına kasıp kavuruyor

Sırtım duvara yaslanmadan önce vücudum onunla birleşiyor. Aklımın başıma gelmesi için bir dakika daha geçmesi gerekiyor.

Düşünüyorum... bekle, hayır. Geri çekilmeye çalışıyorum ama sıkıştığım için gidecek yerim yok, o yüzden itiyorum.

Durduğu yerden kımıldamıyor ama dudaklarımız birbirinden ayrılıyor.

"O tür arkadaşlar değil," diyorum nefes nefese.

Gülümsüyor. Gözlerinde sinsi bir parıltı var, kurnaz parıltı değil - o inanılmaz seksi sakallarında.

"Arkadaşın olmak istemiyorum," diyor sadece tehlikeli olarak tanımlayabileceğim bir ifadeyle. Ve çok seksi. "Ne yaptığımı biliyorsun ne istiyorsun?"

"Yapmıyorum ve yapmak da istemiyorum." Uzaklaşmaya çalışıyorum ama eli kalçama geliyor ve o hareket etmedikçe gidecek bir yerim yok.

"Bırak."

"Bana sor."

"Ne istediğini bilmek istemiyorum."

Karşı tarafa doğru kaçmaya çalışıyorum ama Jude hemen elimi tutuyor. Hemen kendimi onun elinden kurtarmaya çalışıyorum. Birden yırtıcı, tehlikeli biri gibi göründü ve kalbim hızla çarpmaya başladı.

"Senden istediğim çok şey var aslında. Ama önce, bana adını söylemeye ne dersin?"

Gözlerimi deviriyorum. Bu yeni bir başlangıç yapmak istediğini söyleme şekli mi?

"Ben Ally, sen de Jude'sun. Tanışmıştık. Ama böyle davranacaksan geriye dönüş yok. Ya sadece arkadaş oluruz ya da düşman. Sen seç."

"Çıkarları olan düşmanlara ne dersin?" diye soruyor, gülümseyerek, cinsellik saçarak.

Yutkunuyorum. Çıkarları olan düşmanlar kulağa çok seksi geliyor. Kıkırdıyor.

Hayır. Seksi değil. Kötü. Çok kötü. Uyarı olarak kendi elimi tokatlıyorum.

"Aslında, hayır. Geriye gitmeye çalışmıyorum." Başını sallıyor. "Adını bilmek istiyorum. Gerçek adını."

Kalbim durdu. Ağzım çöl oldu. Ama bir şekilde hala ayaktaım.

"Ne oldu, Vixen? Çünkü Allison Kingston olmadığı kesin." "Siktir git," diye fısıldadım.

Lanet olsun. İçime giriyor.

Ona iki kez lanet olsun, çünkü az önce yediğim lezzetli tarçınlı pizza hamuru düğümünü kusmak istememe neden oluyor.

"Konuş benimle," diyor ve beni kahvaltı barına doğru çekmek için elimden tutuyor. O tabureye oturur oturmaz geri çekiliyorum.

Ben geri çekilip başımı sallarken, yüzümde sıcaklık ve kanımda öfke hissederken gözlerini benden ayırmıyor.

"Sana inanamıyorum," diye hırladım. "Tam bir pisliksin."

"Sanırım öyleyim. Quentin Carmichael her çalışanın son iki yıl içinde işe alınmış mı diye araştırdım. Beni o işe aldı. Yani evet, bir pislik. Profesyonel biri."

"Saçmalık. Dayanamadın, değil mi?" "Ona sor."

Onu ters ters bakarak yakmak için elimden geleni yapıyorum.

Jude alevler içinde kalmak yerine konuşmaya devam eder.

"Baltimore'da ya da Maryland eyaletinin herhangi bir yerinde doğum tarihinize uyan bir Allison Kingston yok. Yine de Pazartesi gecesi, orada doğduğunu söylemiştin."

"Bu çok saçma. Sana hiçbir açıklama borçlu değilim."

"Konuşmaya başla, bebeğim. Yoksa bunu CEO'na götürmek zorunda kalabilirim."

"Adımı değiştirdiğimi söylemiyorum ama eğer değiştirdiysem bunun için pek çok makul neden var."

"Nedenini bana söylemeye ne dersin?"

"Belki de evlat edinildim. Ya da belki annem yeniden evlendiğinde yeni kocasının adını almışımdır."

Gölümsüyor.

Devam ediyorum. "Belki de boşanmışımdır ve Kingston benim evlilik adımdır. Bir insanın adını değıştirmesinin pek çok nedeni vardır ve eğer değıştirdiysem de bunların hiçbirini sizi ilgilendirmez."

"Aslında bu benim işim. Tam olarak benim işim. Detayları bu sabah hallettim ve bunun için para alıyorum. Tüm yeni çalışanların geçmişlerini hafifçe kontrol ediyorum, dikkatimi çeken bir şey olursa benim kararım ile daha da derinleştiriyorum."

"Oh, ne kadar uygun. Araştırmaya daha bu sabah mı başladın?" diye sordum.

"Dün gece geç saatlerde," diye düzeltiyor.

"Ve sen bekleyemedin, değil mi? Seni istemediğimi kabullenemedin ve reddettiğim için bana borcunu ödemenin bir yolunu mu aramaya başladın? Ne kadar eziksin?"

"Bu benim işim, Vixen."

"Ah. Doğru. Ve ilk gün zaten M harfine ulaştın mı?" Kaşları kalkıyor ve ben hemen gafımı fark ediyorum.

Sikeyim.

Dizlerim titriyor ama koşmak için karşı konulmaz bir dürtü hissederek geri çekiliyorum. Koşmak. Kusmak. Ağla.

"K harfini kastediyorsun, değil mi?" Sırıttıyor. Beni yandan sik!

"Ya da Z. Belki Q ya da B. Belki de seni izinden saptırmaya çalışıyorum."

Derin bir nefes alıyorum ve kelimelerimi daha dikkatli seçmeye çalışıyorum. "Neden A harfinden başlamıyorsun?" Yüzümün alev alev yandığını hissederek soruyorum.

"Belki de ilk isimlerle başladım. Ally." Etrafına hava tırnakları koyuyor Ally.

"O zaman posta odasında Aaron ile başladınız, değil mi? O sadece bir buçuk aydır buralarda."

Yanındaki tabureye vuruyor. "Gel konuş benimle."

Başımı sallıyorum.

"Kendini korumak için bir şeyler sakladığın izlenimine kapıldım. Carmichael'ları sikip atmak. O yüzden otur, biraz yemek ye, birkaç içki iç ve beni bilgilendir. Belki yardımcı olabilirim."

Alay ettim. "Neye yardım edeceksin? Yardım edecek bir şey yok." "Bebeğim."

Ne bu kelimenin ne de bunu söyleme şeklinin nüfuz etmesine izin vermeyeceğim. Öyle olsa bile.

"Sadece ara ve onlara söyle," diyorum titreyerek. "Her neyse; umurumda değil. Yanlış bir şey yapmıyorum. İnsanlar her zaman isimlerini değiştirir.

Gerçi tanık koruma programında falan olmadığımı nereden biliyorsunuz? Güvenlik işinde olan biri için bu çok dikkatsizce görünüyor, profesyonellikten bahsetmiyorum bile, Bay Profesyonel Dick."

Odama doğru dönüyorum ama yine elimi tutuyor.

"Ally."

Geri çekiliyorum. "Çek ellerini. Neden bana el sürebileceğini sanıyorsun anlamıyorum! Eğer onları arayacaksan, sadece ara ve onlara söyle."

"Bunu yapmayacağım."

"Neden?"

"Sadece işiniz için bir yük olduğunuzu düşünmediğimi söyledim. Onlar düşünüyor Seni ailemden biri olarak görüyorum. Neden yalan söylediğini, gerçek adının ne olduğunu bilmek istiyorum ve yardıma ihtiyacın olan bir şey varsa belki yardımcı olabilirim."

Başımı salladım. "Yaşamaktan bıktığım bir hayatı geride bırakıyorum."

"Kanundan saklanmak mı?"

"Bu seni ilgilendirmez ama hayır."

"Tacizci bir kocadan mı saklanıyorsun? Babandan mı? Neyden?"

"Ya devam edip beni ispiyonlarsın ya da geri çekilirsin. Seçim senin. Sana hiçbir şey anlatmayacağım. Ve babam bir tacizci değildi. Öldürüldü, siktir git."

Jude omuz silkiyor. "Bana anlatma. Bunu kendim çözeceğim. Tek bildiğim, eğer babanın başına böyle bir şey geldiyse, Baltimore'da gelmediği.

on dört yaşındayken."

Siktir!

"Beni daha fazla araştırmaya zahmet etme, Jude. Bu hiç ilgi çekici değil."

"Sanırım buna ben karar vereceğim." "Yapmamaya ne dersin?"

"Beni henüz çok iyi tanıımıyorsun, Ally ya da adın her neyse, ama Şunu bilmelisin ki, bir meydan okuma olduğunda, hemen üzerine atlarım. Bir bulmaca olduğunda, onu bir araya getirmek için çalışırım. Bin tane bile olsa- yapbozun beş yüz parçası eksik. Umurumda değil - ben acımasızım."

"Bunların hepsi önemsiz ve büyütülecek şeyler değil. Ben sadece hayatımı yaşamaya çalışıyorum. Beni daha fazla araştırmanın bir anlamı yok. Hiçbir şey bulamayacaksınız ve bulsanız bile bu çok sıkıcı. Ciddiyim. Enerjini Bay C.'nin seni işe almasının gerçek nedeni neyse ona sakla."

"Adını öğreneceğim. Sonra da sakladığın her neyse onu bulacağım."

Gözlerim doldu. "Yapmayacaksın. Söylesen bile anlamsız çünkü adımın ne olup olmadığı önemli değil. Eğer gerçekten CC'deki işimle ilgiliyse, işimi çok iyi yaptığımı ve bununla ilgili yanlış bir şey yapmadığımı bilin yeter."

"İddiaya var mısın?" diye davet ediyor.

"Senin oyunlarını oynamakla ilgilenmiyorum, dostum."

"Bence öylesin." Bir elini saçlarımın a r a s ı n d a n geçiriyor ama parmakları saçlarımı temizlemeden duruyor ve aniden başımı avucunun içine alıyor. Yüzümü ona yaklaştırıyor ve kıyafetlerinde daha fazla parıltı görüyorum.

yanasını. "Sanırım birinin sana yaklaşmasından korkuyorsun ama nedenini bilmiyorum. Yakınlaşmak istediğimi de biliyorum."

Kalbim iki kez takla atıyor ama yüz ifademi koruyorum.

"Neden korktuğunu bilmek ve o duvarları benim için yıkacak kadar güvende hissetmene yardımcı olmak istiyorum. Kimseye söylemeyeceğim çünkü kendinizden başka kimseye tehdit oluşturmadığınıza dair güçlü bir his var içimde."

Keşke bu doğru olsaydı.

Gözlerimin yarı kapalı olduğunu ve dokunuşuna doğru eğildiğimi fark ediyorum, bu yüzden kendimi silkeleyip bir adım daha geri çekiliyorum.

Hemen öne doğru eğildi. "Kim olduğunu ve hikâyenin ne olduğunu öğreneceğim. Neden beni zahmetten kurtarıp şimdi anlatmıyorsun?"

"Anlatacak bir hikaye yok. Müstehcen ya da ilginç bir şey yok. Sadece ilerliyorum. Hepsi bu."

"Gerçek adın ne?" diye soruyor.

"Ben sadece Ally'yim." Omuz silkiyorum.

"Söyle yoksa ben öğrenirim."

"Ya senden bu işin peşini bırakmanı istesem? Sadece..." Ellerimi birleştiriyorum. "Bırak artık. Beni deşmen için hiçbir neden yok, inan bana."

Bir dakika boyunca beni inceliyor, gözleri yüzümde geziniyor.

Sonra düşüncelere dalmış gibi alt dudağını emiyor. Gözlerim bir an için ağzında ve sonra umut doğuyor. Belki bırakır. Bırakacak mı?

"Hayır," diyor. "Bilmem gerek. Bu konuda içimde kötü bir his var, Vixen. İçgüdülerimi görmezden gelemem. İçgüdülerim bana yalan söylediğini söylüyor."

"Bilmene gerek yok," diye çıkıştım.

"Sanırım var."

Kaşlarımı çatıyorum. Hay sikeyim.

"Ally..."

"Asla öğrenemeyeceksin," diye yemin ediyorum.

Sanki onu son derece memnun edecek bir şey söylemişim gibi gözleri parlıyor. "İlginç hale getirmek ister misin?"

"Hayır."

Yok artık.

"Adını öğrenirsem, risk ne olur?" "Ben oynamıyorum."

"Oyun oynuyoruz. Eğer bir hafta içinde gerçek adını öğrenirsem, benimle tekrar yatarsın."

"Pff. Sen tam bir domuzsun."

Cidden. Ne? A. Jerk. O zaman neden külotum aniden sıcakmış gibi hissettiriyor?

"Anlaştık mı?"

"Hayır."

"Kaybetmekten korktuğun için mi? Ve genel olarak korkuyorsun?"

"Çünkü oyun oynamakla ilgilenmiyorum, adımın bir önemi yok ve seninle yatmakla da uzaktan yakından ilgilenmiyorum."

"Seni hayatında boşalmadığın kadar sert boşalttım." "Kendini beğenmiş değil misin?"

"Bu bir yalan mı?"

"Kim bilir? Birçok harika cinsel partnerimin sayısını unuttum. İyiydin, hakkını vereyim. En iyisi mi? Bu muhtemelen biraz abartılı olur."

"Dünyanı sarsmam için bana bir gece daha ver bebeğim. Seni yeterince rahatlatayım, belki benimle konuşacak kadar güvende hissedersin."

"Ben gayet rahatım."

"Yalanlar. Bakalım seni üç ya da dört kez boşalttıktan sonra ne kadar rahatlayacaksın."

"Mide bulandırıcısın," diyorum ona, külotum tamamen sırlıslıklam olmasına rağmen, dönüp odama gitmeden önce.

Bir kolunu belime doluyor ve sonra ağzını kulağıma dayıyor.

Ve bunun sıcaklığı, onun kaya gibi sert vücuduna karşı olma hissi? Beni titretiyor ve vücudumdaki her sinir ucunun delicesine farkında olmamı sağlıyor.

"Bahse var mıyız?"

"Belki de San Diego ile işim bitmiştir. Belki de hayatınıza devam etme zamanı gelmiştir, yani her iki durumda da anlamsızdır. Ya öğrenmezsiniz ve zamanınızı boşa harcarsınız ya da öğrenirsiniz, ne olduğunu öğrenirsiniz.

bilgi işe yaramaz ve bunun tek anlamı benim şehri terk etmemdir."

"San Diego'dan ayrılmak istemiyorsun. İşini seviyorsun. En iyi arkadaşın yeni evlendi. Adın ortaya çıkınca gitmenin tek yolu korkman."

Sözleri acıtıyor. Doğru söylüyor.

"Bir şeyden korktuğunu saklamakta çok kötüsün. Şu anda titriyorsun. Ne oldu?"

Senden. Senden ölesiye korkuyorum. Çünkü sana aşık olabilirim ve sonra her şey dağılabilir ve insanlar incinebilir. Kötü bir şekilde.

"Öfkeden titriyorum, korkudan değil. Belki de gitme vakti gelmiştir. Her neyse," diyorum. "Belki de bana unutmak istediğim şeyleri hatırlatmaya çalıştığın içindir."

Eğer bunu benim tehlikede olmamla ilgili değil de hayatıma devam etmemle ilgili yaparsam, bu işin peşini bırakır mı? Şu anda bu oyunu nasıl oynayacağım konusunda kafam çok karışık. Çünkü bana dokunmaya devam etmesi, bana bakışı, parçalara ayrılmamak *gerçekten* çok zor.

"Buna ne dersin? Eğer kaçmaya çalışırsan, seni takip edeceğim." "Bunu neden yapasın ki?"

"Eğer seninle ilgili gerçeği öğrendiğim için çekip gidersen, bunun nedeni bir şey saklıyor olman ve bunu bulmak benim müvekkilime karşı sorumluluğum olacak.

Ne olduğunu. Başka bir yerde ciddi sorunlarla karşı karşıyalar.

Bu geçmiş kontrollerine neden olan şey. Eğer bu soruşturmanın bir parçası olduğunuz düşünülürse, nereye gittiğinizi ve bu soruşturmadaki rolünüzün ne olduğunu öğrenmemi isteyeceklerinden hiç şüphem yok."

"Diğer ofisleriyle hiçbir ilgim yok. Onlar için bazı yaratıcı işler yapıyorum ama diğer şubelerine hiç gitmedim, orada çalışan hiç kimseyle şahsen tanışmadım bile."

"Kesinlikle, senin gitmen, orada karşılaştıkları sorunlarla bir ilgisi olması ihtimaline karşı benim de takip etmem gerektiği anlamına geliyor."

"Bu çılgınlık."

"Sana neler olduğunu anlat bana," diye fısıldıyor enseme doğru ve bana çok uzun süre tutunmasına izin verdiğimi fark ediyorum.

"Sen dengesizsin."

Elimi kolumu sallayarak kurtuluyorum ve koridorda yürümeye devam ediyorum. Kapı tokmağımı tuttuğumda, "Yani, gelecek Çarşamba'ya kadar kim olduğunu öğrenirsem, seni tekrar becerebilirim" diye sesleniyor.

"Sonra ne olacak?" Tıslıyorum.

"Sonra oradan gider ve bakarız."

Döndüm ve ona ters ters baktım. "Sen bir pisliksin."

"Ve sen bir yalancısın. Ama seni becerme şeklimi seviyorsun, yani kaybedersen de kazanırsın."

"Tam bir pislik," diye kaşlarımı çatıyorum.

"Bununla biraz eğlenelim, Vixen. Tabii Aiden'ın ailesinin şirketini mahvetmek için bir şeyler yaptığını öğrenmezsem, bu durumda küreksiz boka batmış olursun. Değilsin ve bu sadece senin hayatına devam etmeye çalışıyorsan, ben de bırakırım. Her iki durumda da, Çarşamba gününe kadar gerçek adını öğrenirsem, bir geceyi daha birlikte geçiririz. Bütün gece."

"İnanılmazsın. Hayır. Siktir git. Ben yanlış bir şey yapmadım. ve eğer bu sadece senin CC için çalışmanla ilgiliyse, o zaman bu işin peşini bırakabilirsin."

"Eğer saklayacak bir şeyiniz yoksa, endişelenecek ne var?"

"Eğer bunu iş için yapıyorsan, beni seninle seks yapmaya zorlamak şantaj ve işinle ilgili ağır cinsel suistimaldir, değil mi?"

"Bahis, gaspla aynı şey değildir ve bunu biliyorsunuz. Şöyle söyleyeyim. Her iki durumda da, gerçeği bulmak için araştırıyorum. İstiyorsun

gizli tutmamı istiyorsan, bu bahse giriyorsun. Seni araştırdığımı Carmichael'lara bildirmemi istiyorsan, bunu şimdi yaparım.

Her iki şekilde de, anladım. Gerçekten masum olduğun için gizli kalmasını istiyorsan, bahse girersin."

"Neden?"

"Çünkü eğlenceli." Gözleri muziplikle parlıyor. "Yine de öğrenmek için çalışacağım. En kötü ne olabilir ki? İkimiz için de daha fazla orgazm mı?"

Kim olduğumu öğrenirse bundan çok daha kötü olur, ama bunun böyle olduğunu nasıl söyleyebilirim? Eğer kim olduğumu öğrenebilirse, nerede olduğumu da öğrenebilirler. Tori'nin bir numaralı kuralı benim gerçeğimi benden başka kimsenin bilemeyeceğiydi. Kimse bilmediği sürece hiçbir şey sır değildir. Bilen tek kişi annem, yani %100 bir sır değil, ama en fazla bu kadar yaklaşabildim.

"Eğer gerçekten iyi bir niyetin yoksa..." diye uyarıyor, ciddi bir ifadeyle. "Senden nefret ediyorum," diyorum ona.

"Bu bir bahis mi?"

"Pazar," diye aptalca karşı çıktım, ona zamanın yarısını vereceğimi ve bunun şansı azaltacağını düşündüm. Ayrıca bu konuşmaya da bir son vermiş olurum. Pazar gününe kadar meşgul olacak ve ben de bir sonraki hamlemin ne olacağına karar verebileceğim.

"İyi. Pazar günü."

Ne yapıyorum ben? *Ben* deli miyim?

"Ve eğer o zamana kadar anlayamazsan, dairemi terk et, beni yalnız bırak ve ismim hakkında kimseye tek kelime etmeden git."

Bir dakika bana baktı.

"Aiden ve Quentin'in bilmesi gerekiyormuş gibi görünen bir şey bulmadığım sürece, anlaştık."

Kalbim küt küt atıyor.

"Sana güvenilebileceğimi nereden bileceğim?" "Ben sözümün eriyim."

"Senden nefret ediyorum ve sana inanmıyorum."

"Ve bence sen bir yalancısın, bu yüzden sana da inanmıyorum. Ama bir anlaşmamız var mı?"

"Peki, öyle olsun. Çünkü beni rahat bırakmanı istiyorum ve hiçbir şey bulamayacağını biliyorum, çünkü yanlış bir şey yapmadım ve bulacak bir şey de yok." Kapı tokmağını çeviriyorum ve onun sıcaklığını sırtımda hissediyorum. Beni omuzlarımdan tutup çeviriyor.

"Ne var? Hassiktir! Ellerini üzerime koymaya hakkın yok. Kes şunu."

"El sıkışalım." Elimi sıkıyor. "El sıkışalım. Ve kazandığımda ellerim senin üzerinde olacak. Gerçek adını söylediğim anda olur."

İçimi çekiyorum ve uzaklaşmaya çalışıyorum ama eğilip gözlerimin içine bakıyor.

"Başın belada mı? Gerçekten. Çünkü Tanrı şahidim olsun ki, bebeğim, sana yardım edeceğim - bu sorun her neyse."

Beni boğmakla tehdit eden duygularla savaşıyorum.

"Saçmalama. Benimle ilgili hiçbir şey seni ilgilendirmez. Paylaşmaya karar vermediğim sürece ve işte yanlış bir şey yapmadığım sürece, Carmichael'ları sikmediğim sürece, geri çekilin."

"Artık gerçekten benim işim, Vixen, çünkü sadece patronun için çalışmıyorum, aynı zamanda seni bir kez daha tatmak istiyorum, bu yüzden A oyunumu getireceğime inansan iyi olur. bu fırsat."

"Her neyse. Eğer sözünüzden dönerseniz, bu benden çok sizin hakkınızda konuşur. Yaptığım, yapmadığım ya da söylemediğim herhangi bir şey için nedenlerimin CC ya da San Diego'daki arkadaşlarımla hiçbir ilgisi yok. kesinlikle seninle bir ilgisi yok. Ve eğer sözünü tutmazsan

Şehri terk etmemin ve Carly'yi incitmemin sebebi olacaksın ve bunu bildiğinden emin olacağım. Senin ne kadar önemli olduğunu bilmiyorum.

Aiden ile arkadaşlığınız sizin için önemli ama eminim ki değerli bir çalışanını kaybetmesinin nedeni siz olursanız mutlu olmayacaktır ve hatta karısı en iyi arkadaşını kaybederse daha da az mutlu olacaktır."

"Tam bir baş belasısın," diyor, sanki bundan memnunmuş gibi bir ifadeyle.

Ona parmağımı gösteriyorum ve sonra mutfağa geri dönüp bir tabak alıyorum ve öfkeyle onu yemekle dolduruyorum. Pizza, kanat ve daha fazla tarçınlı düğüm. Onları ve votka soğutucusunu odama götürüyorum, kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapatıyorum, onun koridorda olduğunu görmezden geliyorum.

Kapımın karşısındaki duvara

yaslandı. "Pazar, sen benimsin," diye

sesleniyor. "Göreceğiz," diye

bağırıyorum.

Yiyeceğimi ve içeceğimi yatağımın yanındaki masaya koyuyorum ve sonra dolabıma giriyorum, köşemin anahtarını alıyorum, kilidini açıyorum ve yemeğimi, telefonumu ve votka soğutucumu getiriyorum. Yerleşmek için iki kez içeri girdikten sonra, yemeğime dalmak yerine kendimi puf koltuğuma kıvrılmış buluyorum ve ancak o zaman gözyaşlarımın dökülmesine izin veriyorum.

Hayal kırıklığı gözyaşları. Korku. Kayıp.

Eğer beni anlarsa, gitmek zorundayım.

Eğer yapmazsa, sanırım hala gitmek zorundayım.

Neden onunla bahse girdim? Bir tane daha istediğim için mi? Japonya'ya taşınmadan önce onunla bir gece geçirebilir miyim? Her halükarda gitme zamanının geldiğini bildiğim için içten içe onun kazanmasını mı umuyorum?

Kendimi psikanalize tabi tutmak gibi bir niyetim yok ama yaptığım bu.

Neredeyse tüm gece boyunca.

15

Ally

Köşemde uyudum (çok az da olsa) ve boynum tutulmuş bir şekilde uyandım, ancak bu endişelerimin en küçüğü.

Jude'un dün gece bana karşı davranışları... hepsi ilgili, hepsi bana yardım etmek istiyor, bir yanımda bu işi olurlarına bırakıp nereye varacağını görmek istiyor. Kim olduğumu anlarsa bir kılıf bulabilir miyim?

Yapmazsa bir şey düşünebilir miyim - peşini bırakmasını sağlayacak bir şey? Yoksa kaçmak zorunda mı kalacağım?

Ona gerçeği söyleyemem, kimseye söyleyemem çünkü eğer birini bu karmaşanın içine sürüklersem ve zarar görürse bu benim hatam olur. Ve Thad Steele'in ona karşı gelen insanlara ne yaptığını görmek - asla. O görüntüler beynime kazındı ve hayatımın sonuna kadar da öyle kalacak. Böyle kan ve vahşeti görmezden gelemezsiniz.

Bütün gün şaşkınlık içindeydim, kaçıp gitmemi ve her şeye yeniden başlamamı gerektirmeyen bir çıkış yolu bulamıyordum. Tekrar. Ve bir yanımda bunu şimdi yapmam gerektiğini düşünüyor.

Kendimi güçlükten ve kalp kırıklığından kurtarmak, hayatım ve burada değer verdiğim insanların hayatları için riskten bahsetmiyorum bile.

Bu sabah neredeyse hemen gitmem gerektiğine karar vermiştim. Ama sonra Carly St. Kitts'ten fotoğraflar göstermek için beni ofisine çağırdı. Fotoğrafçısından düğün fotoğraflarından bir demet almış ve *teşekkür* kartları, evlerinin portreleri ve diğer şeyler için hangilerini kullanacağını karar *vermek* için daha sonra benimle oturup onlara bakmak istiyor.

Kabul ediyorum ve hiçbir sorun yokmuş gibi davranmaya çalışıyorum, bir gece önce mutfağında bana bağırmanın gibi davranıyorum.

Kendime, onun benim kim olduğumu anlayamayacağından emin olduğumu söylemeye çalışıyorum. Beni ona bağlayan hiçbir şey yoktu.

Tori. Benim ona gitmem tamamen rastlantısalı ve Jude'un bunu öğrenmesine imkan yoktu. Yani, nasıl öğrenebilir ki, değil mi?

Tori'nin sattığı sahte kimliklerde izlenebilir bir şey var mı? Geçici ajansı mı?

Beni Columbus ve Steele kardeşlerle ilişkilendiren bir şey var mı?

Ama eğer yaparsa.

Eğer yaparsa, sanırım gitmeden önce onun kollarında bir dakikam daha olacak. Tabii şimdi gitmezsem.

Ama kendimi bu olasılığı hayal ederken buluyorum - Jude ile bir gece daha.

Ayrıca, aşağıdaki nedenlerden dolayı çeşitli olası makul nedenlerin üzerinden geçtim

Carly'ye söyleyebileceğim adımı değiştirerek, onunla ön plana çıkabilirim. Ama ona yalan söyleme fikri midemi bulandırıyor. I Pazar gününe kadar çözüp çözemeyeceğini görmek için bekleyebilirim. Eğer çözemezse, herşeye kulak veririm. Çözebilirse? Belki de kaçış planımı hazırlamalıyım.

Çünkü gerçeği bulursa, Thad ve Jonah da beni bulabilir. Ve eğer bana yardım etmeye çalışırsa, profesyonel sikli oda arkadaşım Dick Tracy'nin bana gösterdiği resimlerdeki kurbanlardan biri gibi görünebilir. Ve bunun olmasına izin veremem.

Perşembe gecesi:

Daha iyi plan yapmalıydım, evde olmamayı planlamalıydım, ama kamyonetini dışarıda görmedim, bu yüzden geldiğimde yanlış bir güvenlik duygusu altındaydım. Anahtarım kilide girer girmez kapı açıldı.

ve kendimi Jude ile yüz yüze buldum.

Mutfağında yaşlı bir kadın gördüğümde lezzetli kokular duyularıma saldırıyor.

Ne?

Önümdeki manzarayı seyrederek dengesizce sallanırken beni kalçalarımın yakalıyor.

"Vay canına," diyor boğuk bir sesle.

Geri çekiliyorum ama kapıyı kapatmadan önce beni öne doğru çekiyor. Oturma odası tertemiz.

Gözleri heyecanla parıldıyor. Altın var.

Elmacık kemiğindeki parıltıya dokunmak istiyorum. Ama kaçınıyorum.

Ön kapıyı kapatan ayakkabı dağınıklığım paltomun içinde.

Dolap. Seyahatimden kalan kıyafetler, el işi malzemeleri ve diğer malzemeler ortalıkta görünmüyor ve bu da beni gerginliğe sürüklüyor.

Biri odama mı girdi? Dadı kameramı kontrol etmeliyim.

Uygulama. Telefonum öğleden sonra yarı yolda kapandı ve şarja takmayı unuttum.

"Annem ve Baka geldiler. Biraz yemek ve temizlik yaptılar." "Uh..."

"Annem ve büyükannem. Annem bir dakika içinde dönecek. Annem Akşam yemeği için ekmek ve şarap almak için eve koştum.

Gel." Akşam yemeği mi?

İtiraz etmeye fırsat bulamadan, beni sadece ama aynı zamanda yaşlı ve oldukça şirret bakışlı bir çift göz de üzerimde.

"Baka, bu o." Kolunu bana doladı ve ağzını şakağıma değdirdi.

"Benim küçük cadalozum." Sesi bir an düştü

oktav ve nedense karnım *vınlıyor*. "Ally, baka'm, Mira Kokotovic."

Birdenbire, yetmiş yaşlarında, kısa, sık gri bukleli, uzun boylu, zayıf bir kadının kollarına atıldım.

Kırıksıklıklar. Beni yanaklarımdan yakaladı. Büyük kahverengi gözleriyle gözlerimin içine bakarken başka bir dilde bir şeyler söylüyor.

"Memnun oldum Bayan Kokotovic,"

diyorum. "Ben de senin için Baka'yım,"

diyor sertçe.

Şaşkına döndüm.

"Ellerini yıka ve benim için bu biberleri kes, Ally," diye emrediyor ve hemen ellerime bulaşık deterjanı fışkırtıyor.

İrkildim.

Belli belirsiz bir aksanı var ama ne tür bir aksan olduğunu bilmiyorum ve İngilizceyi iyi konuşuyor.

"Hayır, anne. Ally çalışan bir kız." Kapının kapandığını duyduğumda arkamdan yeni bir kadın sesi sesleniyor.

Omzumun üzerinden yeni sese bakıyorum ve iyi giyimli bir adam görüyorum. Annem yaşlarında, koyu renk omuz hizasında gür saçlı, Jude'un gözlerine sahip ve güzel bir gülümsemesi olan bir kadın elinde alışveriş poşetleriyle yaklaşıyor. Jude ona poşetleri uzatıyor ve o da anneme gülümsüyor.

El çantasını omzundan indirip sehpanın üzerine koyarken konuşmaya devam etti. "O kariyer sahibi bir kız, bırakın otursun. Ben Jude'un annesiyim, Ana Novak. Tanıştığımıza memnun oldum."

"Kariyer kızı. Psh," diyor Mira Kokotovic, bana yargı dolu bir bakış atarak. "Senin işin ne?"

"Grafik tasarım yapıyorum-" diye söze başlıyorum, o ise bana işe alınabilecek biri değilmişim gibi bakıyor.

"Bir ofiste saçını palyaço gibi yapmana izin mi veriyorlar?" Mira Kokotovic soruyor. "Ve taytının içinde bir merdiven var."

"Annem eski kafalıdır. Saçına bayıldım," diyor Ana. "Çok renkli."

Jude'un büyükannesi bana bakarak, "Küçük bir palyaço bebeğe benziyor," diyor. "Kalıcı mı?"

"Evet, yani teknik olarak öyle ama benim için değil. Sık sık değiştiriyorum," diyorum.

Jude, "Geçen hafta gökkuşağı saçları vardı," diye bilgi veriyor.

"Hm." Büyükannesi bana bakarken başını eğdi. "Ve küçük göğüslerin var."

Gözlerim şişiyor ve ağzım açık kalıyor.

"Sorun değil," diye elini sallıyor. "Kız kardeşimin göğüsleri küçüktü ve yedi bebek besledi." Bana sırtını dönüyor ve üç ocağın üzerinde tencerelerin bulunduğu, buharın tavana doğru kıvrıldığı ve nefis kokulu aromaların içimi doldurduğu ocağa doğru ilerliyor.

Daire.

Büyükannesi koyu kırmızı güveç gibi görünen bir tencereyi karıştırırken Jude'un annesi "Annemin filtresi yok" diye öğüt veriyor.

Benden gergin bir kahkaha yükseliyor. "Filtresiz insanlar en iyi insanlardır."

"İkiniz için başka yiyecekler hazırlayıp buzdolabınıza ve derin dondurucunuza koyduk bile. Burada neredeyse hiç yemek yoktu. Çok meşgulsünüz."

Jude'un bakası kızgın bir ifadeyle ekliyor. "Peki neden her yer ısıll ısıll?"

"Ben... parıltıları severim." Omuz silkiyorum.

Göz ucuyla Jude'un omuzlarının gülmekten titrediğini görüyorum.

"Biraz şarap getireyim de seni tanıyalım, Ally," diyor Ana. "Şunları durula ve oturalım." Mutfak musluklarını işaret ediyor.

Sonunda doğrudan Jude'a bakıyorum, o da rahatça kanepeye oturuyor ve kumandayı eline alıyor. Gözleri benim üzerimde ve yaramazlıkla parıldıyor. Doğrudan gözlerinin içine bakıyorum ve benimkiler anlamla dolu. Suçlama. Öfke.

Temel olarak, tüm ölüm arzusu duyguları.

Bu da ne böyle? Beni sorgulamak için ailesini mi kullanıyorsun? Burada olan şey bu mu?

"Oğlum bize harika haberi verdi, biz de merhaba demek ve sizinle tanışmak için geldik," diye açıklıyor Ana. Annem size biraz ev işlerinde yardım etmeye karar verdi." Omuz silkiyor. "Haddimi aştıysam özür dilerim, bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum ama bu onun işi. Annem yardım etmeyi sever." Bana göz kırptıyor. "Eğer yapabiliyorsan devam et. Herkes için en kolayı bu."

Harika haberler mi? Ne harika haberi?

Beni Jude'un yanındaki kanepeye götürüyor ve ne olduğunu anlamadan beni aşağı çekerken zıplıyorum ve ikisinin arasına sıkışıyorum.

Kolunu kanepenin arkasına atıyor ve bana sırtlıyor. Kalçalarımız birbirine değiyor ve ben kıpırdayamıyorum bile çünkü Novak sandviçinin içindeyim.

Hâlâ nemli olan ellerimi eteğimin üzerinde gezdiriyorum ve şok içinde ona bakıyorum, bunu yaptığına inanmadığımı söylüyorum - ve bunun ne olduğunu bile tam olarak anlamıyorum. Bir tutam saçımı ağzımdan çekiyorum ve annesine döndü.

"Sizinle tanışmak çok güzel çocuklar. Evin dağınıklığı için özür dilerim. Bir seyahatten yeni döndüm ve misafirim olacağını bilseydim-"

"Dağınıklık mı?" Jude'un büyükannesi bize bakmadan sobanın üstünden laf atıyor. "Sanki bir grup vahşi maymun buraya salınmış gibi."

Bir el sallıyor ve sonra tencerede başka bir şey karıştırmaya geri dönüyor.

Çok utandım.

Ama gerçekten, olmamalıyım.

Jude'un annesi ve büyükannesi neden burada? Ve neden onların beni pasaklı biri olarak görmelerini bu kadar önemsiyorum ki, aslında ben sadece kuralları belli olmayan ve potansiyel olarak tehlikeli bir sonucu olan bir oyunu kazanmaya çalışıyorum.

"Ana! Şunu taşımama yardım et."

Jude'un annesi ocağa doğru yöneldi.

"Çek kolunu üzerimden," diye homurdanıyorum.

Jude beni daha sıkı kavrayarak ve ağzını kulağıma dayayarak tepki veriyor. "Asla olmaz."

"Hangi haberleri paylaştınız?"

"Yeni bir kız arkadaşım olduğunu," diye kestirip atıyor. "Kim?" Yüzümü ona dönerek soruyorum.

Kıkırdıyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor.
Vücudum hareketsiz kaldı. Dudaklarım hariç. Onlar karıncalanıyor.

Silkelenmek bir saniye sürer.

"Bunu neden söyledin?" Nefesimin altında talep ediyorum.

Omuz silkiyor. Ama bunu neden yaptığını çok iyi bildiğine dair bir his var içimde. "Anneni evime mi getirdin? Büyükanneni evim darmadağın olduğunda?" Tısladım. "Bu gerçekten kirli oynamak." I kalkıp tuvalete gitmek için koridora çıktım.

Beni takip ediyor. İçimden kaçmak geliyor ama tabii ki bunu yapamam çünkü büyükannesi ve annesi mutfağında ve ben nereye kaçabilirim ki? Kapıdan dışarı mı? Fena fikir değil aslında.

Beni banyo kapısının yanındaki duvara sıkıştırarak durdurdu.

"Benim hakkımda öğrenmen gereken bir şey var, sokak kedisi. Kirli oynarım. Kazanmak için oynarım. Şanslısın ki, kazandığımda, ekstra kirli kutlamayı severim ve bu ödülleri o kalçaların arasındaki dilim şeklinde toplayacaksın."

Dizlerim bükülüyor ve bunu saklamakta başarısız oluyorum.

"Senden nefret ediyorum," diye fısıldıyorum.

Sanki tam tersini söylemişim gibi gülümsüyor. Sözlerime rağmen tam tersini kastettiğimi biliyormuş gibi gülümsüyor.

"Ve o pis ağzını kapat. Ailen seni duyacak. Ne zaman gidiyorlar?" Nefesimin altında soruyorum.

"Kim bilir? Herhalde akşam yemeğinden sonra."

"Allison, gel masayı hazırla. Oh. Senin masan yok. Ne tür bir evde masa olmaz?" Jude'un bakası soruyor.

"Tezgâhta oturabiliriz, Baka. Dört tabure var," diye cevap veriyor o tarafa bakarak. Gözlerim onu takip ediyor.

"Tabureler. Bir taverna gibi." Gözlerini devirmesini izliyorum ve sonra beklentiyle bana bakıyorlar.

"Muhtemelen yakında Jude'un yanına taşınacak," diye söze karışıyor Ana. "Burası onun şirket dairesi. Orada onlara patronluk taslayabilirsin. bu olur."

"Mutfağını beğendim ama geri kalanı bir aile için uygun değil. Daha çok seks yapmak isteyen bir jigolo için."

Onlar konuşurken gözlerim her biri arasında gidip geliyor ve kendimi bu karmaşadan nasıl kurtaracağımı merak ediyorum.

Büyükannesi bile onun evini bir seks sığınağı olarak görüyor. Jude'un seks sığınağı hakkında daha fazla bilgi edinmek için soru sormaktan kaçınıyorum; asla adımımı atmayacağım
Bu yüzden anlamsız.

"Ve evlenmeden önce birlikte yaşamak yok. Tanrı bundan nefret eder," diye ekliyor Baka. "Burayı ziyaret ettiğinde başka bir odada uyuduğunu görmekten memnunum."

"Bana bir dakika izin verin, doğa çağırıyor" diye sesleniyorum ve sonra Jude'un kolunun altından banyoya giriyorum.

Aynadaki görüntüme ters ters bakıyorum.

"Sen bir aptalsın!" Ayak seslerinin uzaklaştığını duyduktan sonra yansımaya söylüyorum.

O seks aramasını asla kışkırtmamalıydım. Beni telefonundan sildi!
Evde özgürdüm! Lanet olsun.

Tuvaleti kullanıp ellerimi yıkadıktan sonra Jude, annesi ve büyükannesiyle yüzleşmek üzere dışarı çıkıyorum. Jude'un annesi sıcak pembe vinil tabak altlıklarımı kahvaltı barına yerleştiriyor. Başka bir çekmeceye uzanıp
Çatal bıçak takımı, Jude'un olmadığını fark ettim.

Her ne pişiyorsa, güzel kokuyor. Bugün yemek yemeyi unuttum; sinirlerim çok gergindi.

Tam onu aramaya çıkacaktım ki odasından çıkıp koridordan bize doğru geldi.

"Yarım saatliğine dışarı çıkmam gerekiyor. İş meselesi," diyor Jude.

Telefonu elinde ve gözleri ekranda, bir yandan da kapının yanındaki masanın üzerinde duran anahtarlarına ve cüzdanına uzanıyor.

"Geri döneceğim," diyor telefonunu cebine koyup bana doğru yönelirken. Ona aval aval bakıyorum, korkudan donakalıyorum. Annesini ve büyükannesini üzerime salmakla kalmadı, şimdi de beni onlarla mı bırakıyor? Bırakmıyor. Öyle mi?

Yapamaz!

"Sakın buna cüret etme," diye fısıldadım ama muhtemelen beni duydular.

"Peki ya akşam yemeği? Hazır," diyor Baka.

"Çalışmak zorunda kalırsan sana biraz ayırırız. Çalışmak zorundaysa çalışmak zorundadır," diyor Ana.

Jude her birini yanağından öpüyor ve sonra dudaklarıma bir öpücük konduruyor ve bunu küçük bir dil dokunuşuyla yapıyor.

Bunu yaptığına inanamıyorum.

Gitmek için dönüyor, ama gitmeden önce omzunun üzerinden bakıyor. Dudaklarım şokla aralandı.

"Hayır," diye fısıldadım. "Yapma..."

"Uslu dur," diye uyarıyor, göz kırpmıyor ve sonra gidiyor. Gitti mi?

"Ally, biraz şarap ister misin?" Ana soruyor. "Evet, lütfen," diye ciyaklıyorum.

Telefonum nerede? Yardıma ihtiyacım var.

Ama bana kim yardım edecek? Carly yukarıda değil.

Kahretsin. Kaçmak için hangi bahaneyi kullanabilirim?

Sikeyim.

"Al bakalım. Büyük şarap kadehleri olan bir kızla yakınlık hissediyorum." Ana bana büyük bir kırmızı bardak uzattı. Buna ihtiyacım var.

"En iyi tür," diyorum. "Küçük olanlar yasaklanmalı."

Gülümsüyor. "Oğlum bizi bir kadınla tanıştırmayalı uzun zaman oldu." Gözlerinde ışık ve şakacılık var.

Ağzımdaki şarabı yutuyorum. "Gerçekten mi?" İlgileniyormuş gibi yaparak soruyorum. Ama doğrusu ilginç. Sanırım kendimi kandırıyorum.

"Gerçekten," diye onaylıyor. "Ciddi bir durum olmadıkça kimseyi yanında getirmez. En son ne zaman oldu anne? Beş, altı yıl önce mi?"

"Bunu sevdim," diyor Baka, yan gözle bana bakarak.

Eeks.

"Onun için doğru kişi değildi. Bunu biliyordum. Sen de biliyordun. Anne. En önemlisi,

Bunu biliyordu. Şarap nasıl, Ally? Beğendin mi?"

Baka nefesinin altında yakalayamadığım bir şeyler mırıldanıyor.

Bana verildiğinden beri neredeyse hiç durmadan bardaktan yudumluyorum ve şimdiden yarısı boşaldı.

"Bu inanılmaz. Nedir bu? Biraz almam gerekebilir." Tezgâhın üzerindeki şişeye uzanıp çeviriyorum ama üzerinde etiket yok.

Baka, "Bunu apartmanımızın avlusundaki üzümlerle yapıyoruz," diyor.

"Şaka yapıyorsun."

"Aile tarifi," diye ekliyor Baka. "Bebekleriniz olursa tarifi alırsınız. O zamana kadar, hayır. Şimdi otur ve ye."

Önüme bir kase zengin, koyu renkli güveç koyuyor ve ardından sağımda oturan Ana için bir kase daha hazırlıyor.

"Çok lezzetli kokuyor," diyorum, belki o gelene kadar karnımı doyurabileceğim için şükrederek. Ağzın doluyken konuşmak kabalıktır, bu yüzden o sarsak alfa kıcını buraya getirene kadar yiyip yiyip duracağım.

Baka solumdaki noktaya bir kâse koyuyor ve sonra tezgâhın etrafından dolaşıp bize katılıyor.

"Ye," diye davet ediyor Ana, ben de gülümseyip

bardağımı yere bırakıyorum. "Bunun için teşekkür

ederim. Çok güzel görünüyor ve kokuyor," diyorum.

Kesme tahtasının üzerinde büyük yuvarlak bir somun rustik ekmek var. Birkaç dilim kesilmişti, ben de bir tanesine uzanıp yağladım ve çorbaya batırdım.

Dumanlı sosis, fasulye ve hatta biraz köfte içeren biber benzeri yemeğin lezzetleri ağızda patlıyor.

"Bu harika," diyorum ve Jude'un bakasına bakıyorum.

Başını salladı. "Geri geleceğim." Banyoya yöneldi ve kapıyı kapattı.

Ana bir dilim ekmeği yağlarken, "Bana kendinden bahset, Ally," diye davet ediyor.

"Anlatacak pek bir şey yok. Tek çocuğum, grafik tasarım alanında çalışıyorum ve biraz tuhaf ve dağınık biriyim. Anlayacağınız gibi." Omuz silkiyorum ve şarabımı yudumluyorum. "Genelde bugün gördüğün kadar dağınık değilimdir ama..."

Ani bir karar verdim.

"Bir şeyi itiraf etmeliyim," diyorum.

İlgilenmiş görünüyor.

"Aslında oğlunuzla çıkmıyorum. Çok dağınık bir oda arkadaşı oluyorum. ayrılmak istemesi için bilerek yaptım."

Şaşkınlıkla sarsıldı.

"Sana bizim hakkımızda ne söyledi bilmiyorum ama, gerçekten ve bazı şeyler hakkında oldukça ısrarcı davranıyor." Bunu nasıl bitireceğimi bilmiyorum ama bu maskaralığa katılmayacağım. Ben Bu hoş bayana bir sürü yalan söyleyecek değilim. Jude'un saçma oyununu oynamayacağım - her ne ise. Onun yerine, annesine onu ihbar ettim.

Al bakalım, Snoopy Snooperson.

Ana bir kahkaha patlatır. "Şşş. Anneme bir şey söyleme lütfen. Bu onu mahveder."

"Yapmayacaktım," diyorum ona. "Ama ben..."

"Yakında yakanızdan düşeceğiz," diye elini sallıyor ve yüzünde geniş bir gülümsemeye kadehlerimizi dolduruyor.

Mantıklı davrandığı için rahatladım.

"Teşekkür ederim," diye iç geçirdim. "Neden burada olduğunu, seni buraya getirmek için ne söylediğini sorabilir miyim?"

Umarım ona bok verir. Ama kızgın görünmüyor. Garip bir şekilde memnun görünüyor.

"Uğradı ve baka'sına hayatında yeni bir kadın olduğunu söyledi ve ben o kısımda orada değildim, ama sonra bildiğim tek şey

Annem beni bilgilendiriyor ve buraya doğru yola çıkıyoruz. Ben olsam onu durdurdu, ama oğlum aldırış etmedi. İşte buradayız. Daireni temizlerken beni alışverişe gönderdi. Şu anda ihtişamını yaşıyor."

"Çok utandım," diye itiraf ediyorum.

"Oh," diye elini sallıyor, "İnanın bana, siz ne kadar dağınık olursanız o da o kadar mutlu olur. İhtiyaç duyulmayı sever."

"Benden pek hoşlanıyor gibi görünmüyor ama görüldüğü gibi pasaklı biri değilim."

Banyodan akan suyu duyuyorum. Baka'nın her an dönebileceğinden eminim.

"Şaka mı yapıyorsun? Seni şimdiden seviyor. Geldiğimizde burası tertemiz olsaydı, yine de her şeyi fırçalayacak ve çalışan kızların çok meşgul olması." Ana elini sallıyor. "Yemeğinizin tadını çıkarın. Hiçbir şey için endişelenme, onu ben hallederim."

"Peki ya Jude?"

Onu benim için halledecek mi?

Lütfen mi? Lütfen?

"Tek başınasın," diyor sırtarak. "İyi şanslar. Tıpkı babası gibi acımasızdır."

Sönüyorum ama aynı zamanda şaşıyorum. Baka geri döndü ve diğer tarafımdaki tabureye tırmandı. "İyi değil mi?"

"Hayır, çok lezzetli. Çok hoşuma gidiyor, teşekkür ederim." Şarabımı bıraktım ve kaşığımı kaldırdım.

"Kemiklerinin üzerinde ete ihtiyacın var." Bana bir parça daha kalın ekmek uzattı. "Bunu ben yaptım. Ye biraz. Kötü değilse tabii. Kötü mü?"

"Bu ekmek çok lezzetli," diye haykırıyorum. "Eğer böyle ekmek yapmayı bilseydim, 600 kilo olurum."

Baka gülümsemiyor ama kaşığını çorbasına daldırıp bir ısırık alırken gözleri biraz değişiyor. Sonra kaşığı yere bırakıyor ve

ocağı fırçalamaya başlamak için tezgâhın etrafında dönüyor ve sonra mırıldanıyor, "Bebekleriniz var, size öğretiyorum. O zamana kadar, hayır."

Neredeyse boğuluyordum.

"Demek öğretmensiniz?" Daha fazla saptırmak için Ana'ya soruyorum.

"Evet. Yarı zamanlı olarak vekil öğretmenlik yapıyordum ama bu yıl tam zamanlı bir işe girdim. Sekizinci sınıflara ders veriyorum. Onlara dikkatlerini vermeye çalışmak çok saçma. Bu çocukların hepsi hormonlu."

Kıs kıs gülüyorum.

Baka omzunun üzerinden bakar. "İyi değilse yemek zorunda değilsin."

Kaşığımı hızla tekrar dudaklarıma götürüyorum. "Oh, bu çok güzel. İnanılmaz." "Çok konuşuyorsun."

"Birbirimizi tanımaya başlıyoruz anne."

"Hava soğuyacak."

"Öyle değil. Yemek yiyoruz. Siz de gelin yiyin."

"Bir dakika içinde" diyor ve buzdolabımın önünü fırçalamaya başlıyor.

Bir yerden bir cep telefonu çalıyor, benim zil sesim değil ve ben Keşke telefonuma ulaşıp Jude'a mesaj atabilseydim.

a) ondan nefret ettiğimi ve b) profesyonel *sikini*

ama yemeyi bırakıp Baka'nın öfkesini tekrar üzerime çekmekten çok korkuyorum, bu yüzden Ana telefonda sızdıran bir musluk hakkında biriyle konuşurken suratıma yemek tıktırmaya devam ediyorum.

İki Saat Sonra

"İki saat!" Yüzüne karşı
bağırıyorum. Kocaman
gülümsüyor.

"İki! Ne oluyor lan?"

"Bir şeyle uğraşmam gerekti."

"Açıkla kendini. Şimdi!"

"Hayır. Yapmamayı tercih ederim. Bana biraz grah ayırırlar mı?" Grah mı?

"Senin için bir şey yok. Yatağa aç gireceksin."
Mırıldan.

Gülüyor, öne eğiliyor ve cüzdanını ve anahtarlarını kapının yanındaki masaya bırakıp 'grah' tenceresinin kaynamakta olduğu ocağa yönelmeden önce ağzıma bir öpücük konduruyor.

Büyükannesini mutlu etmek için iki kase yedim. Ve lezzetli ekmekten üç büyük parça. Ve bunu Ana bana
İşim, ailem ve genel olarak hayatım hakkında. Kaba görünmemeye çalışırken cevapları güvenli ve genel tuttum. Baka, kadınların eve ait olduğunu düşündüğüne şüphe bırakmayan bir dizi ipucu verdi Erkekleri ölmediği sürece onlara bakmak, Jude'un babasının da benimki gibi öldürüldüğünü hatırlayınca kendimi kötü hissetmeme neden oldu.

Ama sonunda sadece bir hafta yetecek kadar yiyecek değil, iki şişe de o harika şaraptan bırakarak gittiler ve Baka bana

Daha fazla istersem Pazar günü akşam yemeğine gelebileceğini söyledi. Ona zaten planlarım olduğunu söyledim ve bu konuda kibar olmaya çalıştım. Bakışı

Buruşuk yüzündeki hayal kırıklığı kalbimin hızla çarpmasına neden oldu.

Ana gece boyunca oldukça eğlenmiş görünüyordu. Baka, Jude'un geri dönmesini beklemek istedi, aç kalacağından ve solacağından endişeleniyordu.

Sanırım gece bitmeden önce ona hizmet etmek için orada olmasaydı, ama Ana onu gitmesi için itti ve ben onları kapıya kadar gördüm ve Çantamdan telefonu çıkarıp onu aramaya hazırlanırken, dadı kamerası için cevapsız uyarıları gördüm.

Kapımın açılış videosuna baktım (hareketle kamerayı tetikliyor) ve Baka oturma odasından eşyalarımı odama yerleştiriyor. Kapı aralığından odayı şöyle bir gözden geçirdi ve sonra hangi dilde konuşuyorsa o dilde seslenerek ayrıldı

"Ana!" diye bağıırıyordu. Daha fazla eşyayla tekrar döndü, ama dolabın kapağını ya da çekmecelerimden herhangi birini açmadı ya da başka bir şeye dokunmadı, ben de bunu rahatlatıcı buldum.

Sonra üçüncü kez geri geldi ve binek kaplanımı yuvarladı. bavul. Odaya girdikten sonra üzerine tırmandı ve bir dakika boyunca eyerin üzerinde oturdu.

Ayaklarının üzerinde dengede durarak birkaç santim ileri geri gitmesini izlerken bir kahkaha attım, sonra inip ona baktı, başını kaşıdı ve gitti.

Odama girdiğimde bavulumu ve tüm el işi eşyalarımı fermuarlı sandviç poşetlerine doldurulmuş bir şekilde şifonyerimin üzerinde buldum. Benim temiz kıyafetler yatağımın ucuna düzgünce yığılmıştı.

Daha sonra Jude'un bu gece bana bunu yapmasına biraz sinirlendim ve üç kap sim alıp Jude'un evine gittim. oda ve uçmasına izin ver. Evet. Yatağının her yerinde gümüş simler ve spor çantasının her yerinde kırmızı simler vardı. Ben çıkmadan hemen önce altın simler havaya savruldu. Odasındaki çoğu yüzeye sim yağdı.

"Bunun amacı neydi?" Talep ediyorum.

"Kasıtlı değildi ama eğlenceliydi," diye düşünüyor Jude, mutfığa gidip dolaptan bir kâse indirirken.

"Kimin için? Büyükannen beni kız arkadaşın sanıyor."

Ağzı geniş bir gülümsemeye dönüşür.

"Annen değil ama. Onu yola getirdim."

Gülümsemesi kaybolur.

"Seni ispiyonladım," diye alaycı bir tavırla onu bilgilendirdim.

"Evet?" Telefonuna uzanıyor. "Hemen dönerim."

"Nereye gidiyorsun? Sana aklımın bir parçasını vermeyi bitirmedim!"

"Bu düşünceni unutma, bana vermek istediğin her şeyden bir parça alacağım ama bana iki saniye ver. Anne? Hey." Telefonu tutuyor. Ve koridorda yürürken dinliyor.

Belki de yalancı olduğu için ona bok atıyor olacak. İyi oldu. Ona söyledime sevindim.

Başını arkaya atar ve odasına girmeden önce güler.
ve birden keşke odasına bir dadı kamerası koysaydım da dinleyebilseydim diye düşünmeye başladım.

Boo.

Her neyse.

Kafasını dışarı çıkardı ve bana ters ters baktı.

Odasına sim bombası attığını gördü.

Beni gösterip "Alacaksın" dedi.

Uyarısı tüylerimi diken diken etse de, arkamı dönmeden önce dilimi çıkarıyorum ve özel konuşmasını yaparken odasının kapısını kapattığını duyuyorum. Öfkeyle onun kâsesine güveç koyuyorum ve somun ekmeği açıp güveçin önündeki kesme tahtasına geri koymadan önce bir noktaya yerleştiriyorum.

Kendime bir kadeh daha şarap koydum ve sonra ona da bir tane koydum. Şarap sever mi sevmez mi bilmiyorum ama.

Bekle.

Ne yapıyorum ben? Sanki bakası aklıma girmiş ve şimdi burada ona yemek servisi yapıyorum.

Akrabalarını üzerime salmak ve beni bir yalanı yaşamaya zorlamanın yanı sıra, apartman çöpe atıldığında burada olduklarını bilmenin aşağılanmasıyla yüzleşmek, ışıltılarımla, çamaşırlarımla, ayakkabılarımla uğraşmak

Mutfak tezgâhlarının üstü de dâhil olmak üzere her yerde, bir noktaya dikkat çekmek için yapılmıştır.

Yüzüm utançtan yanıyor.

Tam kaseyi kaldırıp çorbayı tekrar tencereye boşaltmak üzereydim ki, yüzünde geniş bir sırıtışla telefonunu cebine koymuş bana doğru geliyordu.

Soğukkanlılığını koruyor ve şaşkınlıkla kahvaltı barına bakıyor. Şarabımdan kocaman bir yudum alıyorum.

"Uh..." güveç kâsesini incelerken emin değil gibi görünüyor. "Az önce burada müşhil mi erittin ne yaptın?"

Yüzüme bir gülümseme yayılıyor. "Belki." Koridordan odama doğru ilerliyorum.

"Sana güveniyorum," deyince durup arkamı döndüm ve onun güveçten bir kaşık aldığııı gördüm.

Göğsüm tuhaf hissediyor. Ve sonra kızgın hissediyorum.

"Yapmamalısın. Sana kesinlikle güvenmiyorum. Bugün bana yaptıklarına inanamıyorum. Bunun amacı neydi?"

Bir kaşık daha alır, yer ve sonra uzanıp somundan bir parça ekmek koparır.

Kollarımı kavuşturup bekliyorum.

"Baka seni seviyor. Düğünü planlamaya hazır. Katolik misin?"

Kaşlarımı çattım.

"A) Büyükannein beni sevmesine imkan yok. B) Siktir git."

Omuzları gülmekten titrer.

"Gitmeni istiyorum. Gitmeni ve beni yalnız bırakmanı istiyorum. Bu gece."

"Neden bu kadar kızgınsın, Vixen? Evin temizlendi, güzel bir yemek yedin. Annem ve baka'm seni seviyor."

"Kirli oynuyorsun."

"Sana yapacağımı söylemiştim." Omuz silkiyor ve ekmeğinden bir ısırık alıyor.

"Artık eldivenler çıktı dostum. Sadece başımın belası değilsin, resmen düşmanımsın."

Bir yudum şarap ve bir kaşık güveç alır. Hiç etkilenmedi. Ve bu beni çıldırtıyor.

Koridordan odama doğru yürüyorum ve kapıyı arkamdan çarpıyorum.

Bunu yaparken neredeyse şarabımı döküyordum, ama onu kurtardım ve kalanını

kendimi yatağıma atmadan önce bardağın içinde ne var?

Yirmi dakika sonra, odasındaki ısıltı patlamasını süpürdüğünü duyuyorum.

16

Ally

Erken çıkıyorum, müzik setini Prince Fatty'nin Shimmy Shimmy Ya versiyonunun yüksek sesle çaldığı bir döngüde bırakıyorum. Jude'un evine çifte kuş atıyorum.

Ben çıkmadan önce yatak odasının kapısını kapat.

Ash'in gün içindeki ilk yemeği ben oluyorum. Sinirliyim. Hem de çok. O kadar ki Carly'yi almaya gittiğinde ona erken ayrıldığımı söylemesini istedim.

Kendimi vermem gereken çok iş var, o yüzden bunu yapacağım ve ayrıca Japonya hakkında daha fazla bilgi almak için Tori'yi arayacağım.

Evden çıkmadan önce konferans salonu programını uzaktan kontrol ettim ve Carmichael Consulting'in en sessiz köşesindeki küçük konferans salonunu ayırttım. Böylece herkese kapalı olacaktım ve yüzde yüz mahremiyetim olacaktı.

İşe gitmek için yola çıkmalı bir dakika oldu ve keşke bugün Ash'ten uzak dursaydım diyorum.

"Bu güzel sabahta nasılsın Allison?" diye başlıyor. "Nefes alıyorum," diye mırıldanıyorum.

"Evet. Hepimiz öyleyiz. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Acaba siz de Bugün üzgün müsün?"

"Aklımda çok şey var," diye mırıldanıyorum.

"Ah. Seni eve götürebilmek için gitmem için bana sürekli para ödeyen adamla ilgili bir şey mi?" Ash gülümsüyor.

"Siktirip gitmesi gerekiyor," diye homurdandım. "Ve lütfen, gelecekteki referans için, gelmeni istediğimde gitmeni isterse, nazikçe beni dinle, onu değil."

Ash gergin bir şekilde güler. "O kadar da çirkin olmayan birinden böyle çirkin sözler."

"O *kadar* çirkin değil mi?" Mırıldanıyorum. "Tanrım, ne kadar gurur verici. Teşekkürler Ash."

"Beni yanlış anladın Allison. Çirkinlik gördüğüm biri değilsin ama bugünkü sözlerin benim tanıdığım Allison'a hiç benzemiyor. Yardım etmek için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Keşke," diye homurdanıyorum. "Huysuzsam özür dilerim. Sorun sen değilsin. Sadece ihtiyacım var..." Sözümü kesiyorum ve pencereden dışarı bakıyorum. "Neye ihtiyacım olduğunu bilmiyorum."

"Belki de kavgayı bırakmanız gerekiyordur."

Göz kırpıyorum. "Savaşmayı bırakmak mı? Sanırım daha sıkı dövüşmem gerekiyor. Ve ben zaten savaşmaktan çok yoruldum." Sesim titriyor ve derin bir nefes alıyorum.

Bir an sessiz kalıyor ve beni rahat bırakacağını düşünüyorum ama sonra konuşmaya devam ediyor.

"Size bu çirkinliği hissettiren her neyse onunla savaşın. Telafi etmenin ya da onu temizlemenin bir yolunu bulun ve önemli olmasına izin vermeyin. Sanırım bu, içini kemirmesine izin vermekten daha iyidir."

İyi bir noktaya değindin. Jude beni etkiliyor ve buna izin verdiğim için böyle oluyor. Bu kadar çok sikimi vermeyi bırakmalıyım.

"İyi tavsiye," diyorum usulca. "Dikkatimi dağıt. Bana neler olduğunu anlat. Oğlun heceleme yarışmasında başarılı oldu mu?"

"O kazandı!" Ash haykırır.

"Bu harika, Ash!"

Ash birkaç yıl önce Güney Asya'daki küçük bir ülkeden buraya taşındı. önce. Beş çocuğu var ama dul bir erkek. Vefat eden eşinin anne ve babası onunla birlikte yaşıyor ve o da taksi şoförlüğü yaparak ve hafta sonları tadilat ve tamirat işleriyle uğraşarak hepsine destek oluyor.

Üç hafta önce, kayınvalidesi göz ameliyatı için hastaneye yatmak zorunda kaldı ve ben de onun evinde kalıp üç oğluna ve iki kızına bakıcılık yapabilmek için izin aldım. Çocukları

beni seviyordu. Bu benim fikrimdi ve o bu konuda şok oldu. Önceden beni severdi. Şimdi bana küçük bir kız kardeş gibi davranıyor.

Sadece kendi sesini duyurmak için tavsiye vermeyen, bilge ve nazik bir adam. Konuştuğunda duyulmayı hak eden sözler söylediğini görüyorum.

"Ash, ek işin için bana bir kartvizit verebilir misin?" diye sordum.

"Eğer birisine bazı tadilatlar için fiyat teklifi vermenizi sağlarsam sorunum ortadan kalkabilir. daire."

"Memnuniyetle." Vizörüne uzandı ve bana kartını uzattı. "Ama belki de sorun o değildir."

"Onun sorun olmamasının tek yolu benim sorun olmamam. Ve sen beni tanıyorsun, Ash-buddy. Ben bir sorun *değilim*."

"Hm."

"Sen de bana sırtını dönme!"

"Kendine de dönme Allison." İşaret parmağını sallıyor. Göğsüm yanıyor.

"Benim adım Allison değil," diye fısıldıyorum. "O nazik sesinle bana bu ismi her söylediğinde kendimi bir sahtekâr gibi hissediyorum. Bu şekilde hissetmeye devam etmek istemiyorum."

Ofis binamın yanına yanaştık.

Ash, imzalamam için CC ücret hesap fişinin bulunduğu panoyu bana uzatıyor. Gözleri endişeyle doluydu. Endişe ama yargılama yok.

"Ama bunu kimseye söyleyemem. Bana sadece Ally de, tamam mı? Bana annemin verdiği isimle hitap ettiğini düşünerek benim için özel bir isim bulmana bayılıyorum ama annem bana bu ismi vermedi, bu yüzden sana yalan söylüyormuşum ve anneme karşı onursuz davranıyormuşum gibi hissediyorum ve sen benim arkadaşımsın. Arkadaşlarıma zorunda olduğumdan daha fazla yalan söylemek istemiyorum."

Yüz ifadesi daha da yumuşuyor.

"Adın Ally mi?"

"Sayılır."

"Tamam, Ally. Eğer konuşmaya ihtiyacın olursa, benimle her zaman konuşabilirsin. Bana yalan söylemek zorunda değilsin. Çenemi kapalı tutabilirim."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım. "Çoğu taksici yapabilir."

Ücret makbuzunu imzalıyorum ve panoyu ona geri veriyorum.

"Bence Japonya o kadar da kötü bir fikir olmayabilir," diyorum.

"Üç ay, belki altı," diye cevaplıyor Tori, "normalde tavsiye ettiğimden daha uzun bir süre, ama Japonya'da, yani sizden çok uzakta. sıkıntılar. Ve sen oradayken bir sonraki görevin için avlanacağım. Bu sevk için on bin dolar ödeyeceksin."

"Sorun değil" dedim, "Ama..."

Tori'yi takdir ediyorum ama o iki şeyle ilgileniyor. Risk yönetimi ve para.

"Ama?"

"Bana tüm detayları verin, tetiği çekmeden önce onaylayayım."

"Sen tereddütler yaşarken bana devam etmemi mi söylüyorsun? Kararsızlık tehlikelidir, A."

"Um..."

"Tetiği çekmeden ayarlamamı istiyorsanız, fikrinizi değiştirirseniz öldürme ücreti olarak yüzde yirmi beş."

"Tamam."

"Bu bir kez. Yine de iki kez yapmam. İki öldürme ücreti bana sadece zaman ve para kaybettirmekle kalmıyor, bağlantılarıma da mal olabilir. Ben yapmam.

Bağlantılarımı herkes için feda edebilirim çünkü herhangi biri bir hayat kurtarabilir. Eğer beni bu işe sokarsan, sadece bir tane alırsın.

İkinci bir şans. Eğer tekrar denersen, seni artık tanımıyorum. Tamam mı, A?" Oh kahretsin.

"Anlaşıldı, T."

"Ben ayarlarım, siz de en geç Çarşamba günü bana haber verirsiniz. Bu yeterli bir zaman mı?"

"Öyle olmalı."

"Lafı dolandırmak yok, duydun mu beni?"

"Çarşamba. Çarşambaya kadar öğrenirim," diye teminat verdim.

"Güzel. Eğer işe yararsa bana haber ver ve en kısa zamanda daha fazla ayrıntıya sahip olursun. Eğer değilse, öldürme ücretini bana gönderirsin. Ama A, arabayı park etmemelisin. birkaç aydan fazla orada kalamaz. Max. Duydun mu?" Sanki tokat yemiş gibiyim.

"Seni duyuyorum."

Neden bana bu kadar kızgın?

"Bu arada Wade'in saat ücreti de iki katına çıktı," diye ekliyor.

Wade benden ücret bile almıyor. Bu ona erişimim olmadığı anlamına mı geliyor yoksa benden ücret almaya başlayacağı anlamına mı geliyor? Hiçbir fikrim yok.

"Wade benden para almıyor ama." "Hiçbir şeyin iki katı hiçbir şeydir."

Bu ne anlama geliyor? Bu artık Wade'i aramamam gerektiği anlamına mı geliyor?

"Tori..."

"İsimler!" diye düzeltiyor öfkeyle. "Lanet olsun. Lütfen bana aklının başında olduğunu söyle."

Yutkunuyorum. Telefonda isim kullanamayız.

Unutmuşum. "Özür dilerim," diye mırıldandım.

"Doğru," diye homurdanıyor. "Pekala, bunu açıklığa kavuşturun. Derhal. Yapmak zorundayım

Git. Çarşamba."

"Tamam."

Daha kötü hissederek kapattım. Çünkü ben bir şekilde Arkadaşlar. Ama tabii ki her şey parayla ilgili. Ve risk, of Tabii ki anlıyorum. Ve şimdi ona kardeşim demekten vazgeçmemi mi istiyor yoksa bunun ne anlama geldiğini mi bilmiyorum ama küçük çevrem küçülmüş gibi hissediyorum ve Japonya'ya gidersem kesinlikle kimsem olmayacak.

Öğlen bir mesaj aldım.

Carly: Öğle yemeği mi?

Bugün gelemem. İşim başımdan aşkın.

Carly: Neden konferans odasında çalışıyorsun? Ben: Geride kaldım ve odaklanmam gerek. Sonra görüşürüz.

Carly: Bana kızgınsın.

Sana kızgın değilim. Sadece meşgulüm. TTYL.

Saat dörtte bir mesaj daha aldım.

Jude: Konuşmamız gerek. Bu gece, Vixen.

Kim olduğumu anlamış olabileceği düşüncesiyle kusacakmışım gibi hissediyorum.

Sanırım Japonya'ya gitmem gerekiyor.

Saat beş, başka bir mesaj.

Carly: Biz çıkıyoruz. Sen de geliyor musun?

Ben: Sonra bir tur atarım. Bu projeyi bitireceğim. Carly:

Tamam. Yarın bir şeyler yapmak ister misin?

Ben: Tabii. Yarın hayvandan sonra seni ararım.

Barınak.

Yarın Cumartesi ve Carly ile şu anki hislerime göre bir şey yapabilir miyim bilmiyorum ama şimdilik ona bir 'emin' olursam muhtemelen sakinleşecektir.

Ayrılan insanların vızıltısını duyuyorum ve çalışmaya devam etmeye karar veriyorum. Telefonum çaldı.

W.

Wade arıyor. Neredeyse her zaman aramak yerine e-posta gönderir, bu yüzden bu bana garip geldi.

Kapı da çalındı. Kahretsin.

"Hey. Seni sonra ararım," diye cevap veriyorum. "İki dakika sonra." "Tamam, tabii," diye cevaplıyor Wade.

Kapatıyorum.

"Evet?" Sesleniyorum.

Kapı açılır ve ofis temizlikçisi Rosie kafasını uzatarak içeri girer.

"Üzgünüm, Ally. Saat beş buçuğu geçti ve odanın boş olduğunu sanıyordum.

ve birisi kapıyı açık bırakmayı unutmuş. Planlarım vardı. Bu işi halletmeyi umuyorum."

"Oops, saçından çekileceğim," diyorum.

Eşyalarımı topladım ve bırakmak için odama yöneldim.

Wade ne için arıyor?

Patronum George hâlâ ofisinde, ben de malzeme dolabına gidip Wade'in çağrısına oradan yanıt vermeye karar verdim, çünkü orası oldukça ses geçirmezdi.

Anahtarı kapıya sokup tokmağı çeviriyorum.

Açtığımda nefesim kesildi. Ama nefesi kesilen tek kişi ben değilim.

Bay C, Quentin Carmichael, şirketin sahibi, birinin üzerine doğru yığılıyor. Bunu beynimde çözmem bir saniye sürdü. Çözdüğümde, onun asistanı Alice olduğunu fark ediyorum ve onlar... bir yığın yazıcı kağıdının üzerinde köpek stili yapıyorlar!

"Quentin! Ally, ambulans çağır!" Bay Carmichael göğsünü tutarak yere yığılırken ve kalçalarını saran takım elbisesi ve boxer'ı ayak bileklerine kadar sarkarken Alice seslenir.

Alice tamamen çıldırmış görünüyor, kıvrık saçları dağılmış, ruju bulaşmış ve bluzu açılmış, böylece sütyenini görebiliyorum.

"Aman Tanrım!" Telefonum elimdeydi, hemen 911'i aradım.

Bay C inleyerek sırt üstü yuvarlanıyor ve ben gözlerimi çok geç kapatıyorum. Kör olacağım. Aiden'in babasının aletini gördüm.

Telefonumdaki ses acil durumumun ne olduğunu soruyor. "Merhaba. Um... ne... ne?" Sırtım Bay C'ye dönük.

"Sanırım kalp krizi geçiriyor!" Alice sesleniyor, çömeliyor ve onunla konuşurken. "Quentin. Q. Öksür. Öksürebiliyorsan sert öksür. Masamda biraz aspirin var, Ally. Çabuk koş ve al. Üst çekmecedeyim. Telefonu uzat." Telefonumu ona veriyorum ve aspirini almak için koşuyorum.

Eve dönerken bir taksinin arkasından Wade'i aradığımda saat sekizi geçiyordu.

"Sizi beklettiğim için üzgünüm" diyorum, "İş yerimdeki büyük patron, sekreterini malzeme dolabında becerirken kalp krizi geçirdi ve ben de içeri girdim ve 911'i arayıp ambulansı beklemek zorunda kaldım. |

Sonra da gelini olan en yakın arkadaşımı aramak zorunda kaldım, böylece onu hastanede karşılayabileceklerdi. Sonunda eve doğru yola çıktım."

Dikiz aynasından taksicinin gözlerinin büyüdüğünü görüyorum.

Evet, benim gibi arka koltukta gevezelik eden insanlar yüzünden taksi şoförleri bu kadar çok şey biliyor.

"Oh. Bu... uh... yikes," diyor Wade. "Doğru," ben de aynı fikirdeyim."

"Tamam. Tamam, çabuk ol, benim hakkımda kız kardeşimi dinleme. Ben buradayım, tamam mı? Gündüz ya da gece. Bugün biraz sinirli ve ikimizin çok yakın olmasından şikayetçi. Çılgınca, değil mi? Ayrıca, biraz paranoyakça davranıyor.

"Etrafta dolaşan biri hakkında." "Etrafta dolaşmak mı?"

"Evet. Henüz ne olduğundan emin değilim ama gittikçe daha da paranoyaklaşıyor. Birinin onu takip ettiğini düşünüyor."

Kalbim yerinden çıkacak.

Jonah mı Thad mı? Jude mu? Kusacakmışım gibi hissediyorum.

"Ne... kim o? Yani..."

"Henüz bilmiyorum. İlgileniyor. Sadece stresli ve Endişeli. Kişisel algılama. Bir dahaki konuşmanızda muhtemelen kendini toparlayacaktır. Bu birkaç ayda bir olur ve şimdiye kadar hep bir şey çıkmadı. Seninle telefonda konuştuğunu duydum, bu yüzden benimle ne olduğunu bilmeni istedim. Ne zaman ihtiyacın olursa sana yardım etmek için buradayım."

"Bunu takdir ediyorum. Onun hayatını zorlaştırmaya çalışmıyorum. Sadece... Burayı seviyorum ve ayrılmak istemiyorum ama tavsiyesinde haklı. Bir yerde çok rahat olmamalıyım."

"Evet. Biliyorum. Özür dilerim, Alyssa." "Teşekkürler, Wade. Gitsem iyi olacak."

"Japonya gerçekten harika. Üniversitenin ikinci yılında bir dönemliğine oraya gitmiştim. Orayı seveceksiniz. Eğer gitmeye karar verirsen, insanlarla tanışacaksın; orayı seveceksin. Ve eğer gidersen, belki ziyarete gelirim. Gösteririm sana. Etrafta. Birkaç hafta kal. Biraz Japonca biliyorum." "Bu harika olur," diyorum.

"Proje bu hafta başında iyi gitti mi?"

"Harikaydı. Yardımın hayatımı kurtardı. Sana minnettarım, biliyorsun. Eğer harcadığın zaman için ödeme yapmamı istersen, ben-"

"Dur."

Dudağımı ısırdım.

"Gitmene izin vereceğim. Umarım patronun iyidir." "Teşekkürler, Wade. Ben de."

Tori gerçek isim kullandığımız için bize çok kızardı.

Telefonu kapattım ve beş dakika sonra nihayet evdeydim. Travma geçirmiştim ama evdeydim. Neyse ki Bay C. iyi olacak gibi görünüyor, ancak bir prosedür uygulanacaktı ve bana ihtiyaç yoktu, bu yüzden hastanede çok uzun süre kalmadım. Carmichael'ların çoğu gelene kadar bekleyecek kadar uzun süre oradaydım.

İçeri girdiğimde bunun komik olduğunu düşünen Aiden tarafından dalga geçildi ve sümsüklerle kafasına kilit vuruldu.

Yani, babasının ölümcül bir tehlikede olduğunu hafife almıyor, ama babasının işte şansının yaver gitmesinin komik olduğunu düşünüyor.

sekreter olduğunu ve büyük bir olaya tanıklık ettiğimi söyledi. Nefes nefese bana babasının on yıldır 'kaldıramadığını' söyledi, bu yüzden kalemi arızalı olsa da en azından diğer ekipmanlar artık çalışıyordu.

İhtiyacım *olmayan* tüm bilgiler.

Carly bu yorumu için onu kolundan tokatladı ve bana sarılıp vedalaştı.

"Yarın bir şeyler yapalım, tamam mı? Birazcık bile olsa.

Birbirimize bağlanmak istiyorum. Son zamanlarda bunu pek yapmamışız gibi hissediyorum."

Çantamı omzuma atarak, "Ellerin burada dolu olacak," dedim, "ama bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

"İyi misin?" diye sordu.

"Sadece travma geçirdim. Hayatta kalacağım. Umarım işe döndüğünde Bay C'nin gözlerinin içine bakarken çok fazla sorun yaşamam." Ürperdim.

O sırada Alice tuvaletten çıkıyordu, ben de durdum ve elini sıktım.

"Ben çıkıyorum. İyi misin?"

Bir nefes verdi. "Eski karısı yolda. Bu eğlenceli olacak." Alice gözlerini devirdi. Carly'den Aiden'ın annesinin ne kadar şirret olduğunu defalarca duymuş ve düğünde buna bizzat şahit olmuşum.

"Bunun için mi kalıyorsun?" Ben sordum.

"Evet, hiçbir yere gitmiyorum," diye cevap verdi Alice, vücut dilini sert bir şey ele geçirmişti.

"Yani sen ve Bay C. sadece bir ofis boğuşması değil misiniz?"

"Hayır. Ve sanırım artık hepsi halka açık olacak. Sorun değil. Ben hazırım. Umarım o da hazırdır."

"Bölgenizde hak iddia mı ediyorsunuz?" Ben sordum.

Derin bir nefes aldı. "Audra'yla, buna mecbur kalacağım. Aksi takdirde beni ezip geçer. İnanın bana, yıllar boyunca onunla çok uğraştım ve artık beni nasıl gördüğüne dair bir şeylerin değişmesinin zamanı geldi."

"Aferin sana. Umarım iyileşir. Carly'ye olanları anlattım. Gördüğüm şey. Ben sadece... çünkü bu bir Acil durum ve Carly benim adamım. Umarım bunun için bana kızmazsınız ama tedbirli olacağım."

"Teşekkürler, Ally. Minnettarım." Alice samimi görünen bir gülümsemeyle kolumu okşadı.

"Eğer bu ofiste duyulursa, benden kaynaklanmayacaktır. Ya da Carly'den, eminim. Kalmamı ve sana eşlik etmemi ister misin?"

"Her şey yolunda. Ben hallederim. Aiden ve Carly de bana her zaman nazik davranıyorlar, bu yüzden kendimi terk edilmiş hissetmiyorum. Bugünkü yardımınız için teşekkürler."

O zaman ayrıldım ve şimdi evde olduğum için mutluyum. Bir banyoya, bolca alkole ve sonra da yatağıma ihtiyacım var. İhtiyacım olmayan şey ise

ukala oda arkadaşının tavırları. Eğer bana yanlış bir şekilde bakarsa, bu gece suratına bir yumruk atabilirim. Ya da belki ona adımı söylerim, böylece beni unutana kadar sikebilir. Hangisinin olacağı belli değil.

17

Jude

Eve geç geliyor, kanepede uzanmış maç izlerken bana şöyle bir bakıyor, saçlarını gözlerinden uzaklaştırıyor ve Buzdolabına gidip buzluktan bir şişe votka almadan önce bana pis bir bakış fırlatıyor, sonra da onunla konuşmamam için beni uyarırcasına bana 'elini' uzatıyor, sonra da çekip gidiyor. Koridorda bir kapının çarptığını duydum.

Müzik bangır bangır. The Ramones. Ve küvet çalışıyor.

İki kişilik bir parti yapmak için onun tek kişilik küvet partisini yarıda kesecektim, ama geçirdiği geceyi zaten biliyordum çünkü Aiden daha önce bana mesaj atarak dışarı çıkıp bir barda maç izleme planlarımızı iptal etti.

Bugün elime geçen bilgiler nedeniyle zaten iptal etmeyi planlıyordum.

Ama Aiden bana sadece babasının tıbbi bir acil durum yaşadığını değil, aynı zamanda Ally'nin de buna şahit olduğunu söyledi. Belli ki olay Quentin ve çalışanı yumruklaşırken gerçekleşmiş. Bu aşamada, Ally içeri girdiğinde Quentin'in kalp krizi geçirip geçirmediği ya da Ally'nin içeri girmesinin katalizör olup olmadığı bilinmiyor.

Kızla tartışmayı seviyorum ama bir şey başlatırsam pençelerini fazladan çıkaracakmış gibi görünüyordu. Yarına kadar bırakacağım.

Yarım saat sonra, "I Wanna be Sedated "ı dinledikten sonra Yedi kereden fazla, o dışarı çıkıyor, ben de tuvaleti kullanmak için kalkıyorum ve koridorda onunla karşılaşıyorum.

Bir havluya sarınmış, teninde kabarcıklar var, saçları ıslak ve elinde votka şişesinin boynu var.

"Sakın!" diye bana işaret ediyor, cam gibi gözlerle.

Belli ki köpük banyosu onu sakinleştirmemiş; votka da yumuşamasına yardımcı olmamış.

"Sinirlerin için yardıma ihtiyacın var mı, sokak kedisi? Seni gevşetmek için bir iki şey düşünebilirim. Söz veriyorum, kalbim çok iyi durumda. Yine de senin yatağında yapmak isteyebilirsin. Benimkinde devam eden bir parıltı sorunu var."

"Yapma," diye uyarıyor ve ardından yatak odasına gidip kapıyı çarpıyor.

Gülüyorum.

Cumartesi sabahı:

Sabah altı buçukta The Notorious B.I.G'nin *Big Poppa* şarkısıyla uyanıyorum. Ve dışarıda müzikten daha fazlası varmış gibi geliyor. Ev aletleri çalışıyor mu?

Komşuların bu kızın çıkardığı gürültüyle son iki haftadır her gün kapılara, duvarlara, tavanlara nasıl vurmadıkları hakkında hiçbir fikrim yok.

Bu yaramaz cadaloza, onun için kaliteli uykudan vazgeçtiğim gerçeğini telafi ettirmeye hazır olduğumu düşünerek ucuz çift kişilik yataktan yuvarlanıyorum ve banyoyu nadiren kullanılabilir durumda bularak duş almak da dahil olmak üzere kullanıyorum.

Dışarı çıktığımda müzik hala devam ediyordu - daha yüksek sesle - ve televizyon son ses açıktı. Portakalları döndüren bir blender ve büyük bir

Mutfak mikseri tam güç çalışıyor gibi.

Mutfağı darmadağın etmiş, tezgahlar yemek ve tabaklarla dolu. Çekmeceler açık, dolaplar geniş ve küçük sokak kedimin üzerinde tek parça, çok renkli, bol bir pijama var. Büyük metal bir kasede bir şeyler karıştırırken saçlarını yüzünden uzakta tutan pembe ve beyaz şeker kurukafalı bir kafa bandı var.

Bu manzara karşısında gülümsedim.

Bana yavaşça baştan ayağa bir göz attı ve sonra mikserin sesini daha da açtı. Şimdi içinden hamur fışkırıyor, tezgâha ve yere yağıyor ve umursuyormuş gibi görünmüyor.

Doğru. Bu süre için hizmetçi servisine yatırım yapmaya hazırım.

Ben yaklaşırken gözleri kısılıyor, belden aşağısı sadece bir havluyla örtülü.

Ben cezveye uzanıyorum ama o önce kalçasıyla bana vuruyor ve kahveyi hızla kendi fincanına dolduruyor; üzerinde kaplan Tigger'ın kuyruğuyla kulpunu oluşturduğu büyük bir fincan.

"Doğru. Sanırım yeni bir kahve yapacağım." "Hiç yok."

"Ne yapıyorsun?" Soruyorum ve kupasına uzanıp bir yudum alıyorum. Kahveden bir yudum. Çok sıcak ve çok tatlı.

Yüzümü buruşturuyorum.

"Kahvemle oynama." Elini uzattı, ben de geri uzattım. ona.

"Daha fazla kek mi yapıyorsun?"

Dev bir kase sarı krema ve bir tane de turuncu krema var. krema. Limonlu turta dolgusu kutuları ve büyük bir açık portakal marmelatı kavanozu var, bu yüzden yapışkan merkezlerin ne olacağı belli ve onları denemeye şimdiden hazırım.

"Senin için değil," dedi. "Gönüllü olarak çalıştığım hayvan barınağındaki bir bağış kampanyası için."

"Ah." Omuz silkiyorum, havlumu çıkarıp daha sıkı sarıyorum, ona kalça kemiklerimi ve muhtemelen bundan daha fazlasını gösteriyorum, gözlerinin dehşetle dolmasını izliyorum. Buna rağmen gözlerini kaçırmıyor. Bir yutkunmanın boğazından aşağı inişini izliyorum.

"Sanırım gidip biraz kahve alacağım. Sana bir tane daha getiririm. Nasıl alırsın? Tadı sade, üç şekerli gibi."

"Zahmet etmeyin. Bunlar hazır olur olmaz dışarı çıkacağım."

"Öyle mi?" diye sordum.

"Evet," diyor sesine şirretlik katarak, "Bağış kampanyası. Çok hasta olan bir kedinin ameliyatı için."

"Ne kadar para toplamaya çalışıyorsun?"

"Üç yüz dolar daha. Kırk sekiz kek getiriyorum, yani tanesi 4 dolar olursa ve fazladan bağışlar için bir "Kediciğe bahşiş" kavanozu koyarsam neredeyse tamamlar. Gerisini ben karşılayacağım." Kasesinde ne varsa öfkeyle karıştırıyor, göz teması kurmuyor.

Koridordan aşağı inip cüzdanımı aldım.

"İşte." Cüzdanımı karıştırıp iki tane yüzlük ve beş tane yirmilik banknotu tezgâhın üzerine bırakıyorum.

Kaşlarını çatıyor.

"Az önce kırk sekiz tane kek aldım. Bırak onları. Onları aileme götüreceğim. Onları yiyip bitirecekler."

Yüzü kıpkırmızı oluyor ve başka tarafa bakmıyor. Gözünü kırpmıyor.

"Şimdi bir o kadar daha yapmak zorundayım," diye yakınıyor. "Diğer gönüllülere söz verdim. Biraz almayı planlıyorlar."

"Tamam, yarısını bana ver. Diğer yarısını da al. Bütün para sende kalsın." Huffs. "Peki. Sana bir vergi makbuzu getireceğim."

"Akşam yemeğinde dönecek misin?" Çenesine uzanıp işaret parmağımla alt tarafını sıyırarak soruyorum.

Geri çekildi. "Neden?"

"Bir şeyler yapacağım. Geri getirmek için Baka'nın şarabından ve ekmeğinden biraz al."

"Bana yemek hazırlamana gerek yok. Aslında, yapma." "Neden? Yemek yemelisin."

Yüz ifadesi aydınlanıyor.

"Yemek yiyeceğim. Bir randevum var."

Sormak yerine "Gerçekten mi?" dedim.

"Gerçekten mi?"

Benimle kafa buluyor.

"İptal et. Konuşmamız gerek."

"Ne hakkında?"

"Bahsimiz hakkında," diyorum.

"Neden?" Gözleri dehşetle açılır.

"Akşam yemeğinde burada ol, o zaman konuşuruz. Ben yemek yaparım." "Bana söyleyecek bir şeyin varsa, söyle."

"Söyleyeceklerim var ama bu akşam mantar dolmam, meşhur risotto'm, sevdiğin şarap ve Baka'nın taze ekmeği eşliğinde söyleyeceğim."

"Bu çok saçma. Yani, kendine bir bak... Başka randevular bulabilirsin. Benimle bu oyunu oynamana gerek yok."

"Bana bakar mısın?" Gülümsüyorum. "Görünüşümü beğendin mi?"

"Belli ki kadınların senin görünüşünü beğendiğini biliyorsun."

Omuz silkiyorum ama sıırtmadan da edemiyorum.

"Peki tüm bunlar neyle ilgili, gerçekten?"

İçeri giriyorum. Geri çekiliyor.

"O gece aramızda bir kimya vardı. O ilk gece. Bunu inkar edemezsin."

"Bilmiyorum." İki eliyle iki yanındaki tezgâha tutunuyor.

"Ve sonra o ilk randevu... kolayca korktun."

"Hastalandım ve-"

"Korktun. Bu yüzden seninle uğraşmaya karar verdim. neydi. İlk başta istediğinin bir kedi fare oyunu mu yoksa gerçekten bir şeyler mi olduğundan emin olamadım."

Yüzü kısa bir süreliğine değişiyor ve kedi fare oyunu fikrinden hoşlandığı izlenimini ediniyorum.

"Sonra bir sürü oyun oynandı ve hiç eğlenceli değildi. Benim durumumdaki birine bir mil öbür tarafa kaçmasını söyledim. Ama bir şey

ilk buluşmamızdan beri beni rahatsız ediyordu. Bir şeyleri yanlış mı okudum yoksa bir şeyler mi değişti bilmiyordum, bu yüzden dikkat ettim. Ve dikkatim işe yaradı çünkü korktuğun belliydi. Sana zaman ve alan verdim ve sen beni her gördüğünde daha da korktun. Doğruca-sana ne olduğunu sormak için. Yani biriyle görüşüyorsun. Bekle... hayır, kimsenin hakkında tek kelime duymadığı biriyle takılıyorsun. Ya da bekle... Sadece bir geceliğine seks yapmak istiyorsun. Gelip karnımı doyurur ve yoluma devam ederim diye düşündüm ama sonra o lanet kapıyı açtığında ve bana nasıl baktığını gördüğümde. Yine aynı şekilde düşünmeye başladım.

ilk gece düşündüm. Ta ki sen ağzını açıp sınırlar ve kurallar koymak için yapabileceğin her şeyi yapana kadar. Sınırları sevmem ve kuralları ben koyarım. Ama seninle... Başından beri bir şeyler ters gidiyordu. Ve şimdi ne olduğunu anlamaya yaklaşıyorum. Ne yazık ki, meseleyi kendi ellerime almak zorunda kaldım. Ve ilerledikçe biliyorum ki bu işin aslını öğrenirsem sana yardımcı olacak ve belki de ikimiz aynı hedefe doğru ilerleyeceğiz, belki de ilerlemeyeceğiz, sadece sana yardımcı olabilmem için neler olduğunu bilmem gerektiğini biliyorum."

Yanağını çiğniyor. Sanki onun için doğru erkek benmişim gibi bakıyor bana, beni dinlerken yaptığı gibi. Sanki Sanki ilgimin odağı olmaktan hiç vazgeçmek istemiyormuş gibi durmadan beni dinliyor. Ve lanet olsun, onu o aptal ve mutfak tezgahındaki herşeyi devirip onu sikeceğim.

"Gitmem gerek." Beni atlatmaya çalışıyor.

"Bebeğim, bekle."

Durdu, sanki ona tokat atmışım gibi irkildi.

"Bu akşam benimle yemek ye. Konuşalım.

Gerçekten." "Hayvan barınağına gitmeliyim."

"Tamam. Sonra görüşürüz. Randevuyu

iptal et." Tabii bir randevu varsa.

Bundan şüpheliyim.

"Bakacağım. Bu mümkün olmayabilir." Paniklemeye başladı. Yüzündeki rengin azaldığını görebiliyorum ve tecrübelerime dayanarak kaçmaya ihtiyacı olduğunu söyleyebilirim.

"Olmasını sağla. Beni bütün gün peşinden koşturup akşam yemeğinde buraya gelmene neden olma. Ayrıca her kimle çıktığını sanıyorsan ona bunun olmayacağını söyleyeceğim."

"Senin derdin ne lan? Sen bir alfa erkeğisin, biliyor musun? Alfa erkeği bir pislik."

Omuz silkiyorum.

"Git üstüne bir şeyler giy. Bu haldeyken seninle konuşamıyorum bile," diye tersliyor.

"Çünkü bu havlunun altındakini istiyorsun."

"Kendine gel."

"Bana bir iyilik yap bebeğim. İçeri girdiğinde kıyafetlerini değiştir. Yarın seni becerirken üzerime kedi kılı bulaştırırsan kurdeşen dökerim."

"Ha?"

"Büyük olanlar. Alerjik. O yüzden dinle..."

"Yarın mı? Beni yarın mı becereceksin?" Gözleri kocaman. "Bu son tarih, değil mi?"

"Öyle," diye onaylıyor yüzüme bakarak. Hâlâ yüzüme bakıp bakmadığımı merak ediyor.

kim olduğunu anlamaya çalışıyorum. Henüz çözemediğimi düşünmesine izin vereceğim.

"Gitsem iyi olacak. Yapmam gereken bazı işler var ama hiç kuşkunuz olmasın, yarına kadar her şeyi çözmüş olacağım."

Gözlerini deviriyor ve başka tarafa bakıyor; rahatladığını söyleyebilirim. Hâlâ aradığımı sanıyor.

Sorun değil. Biraz sakinleşmesi için ona bunu vereceğim.

Onun kim olduğunu biliyorum ama neden kimsenin adını bilmesini istemediğini bilmiyorum.

Ayrıca yüzde yüz tahmin edilebilir olacağını ve bugün o barınaktan bir kedi sahiplendikten sonra eve geleceğini de biliyorum çünkü az önce alerji numarası yaptım.

Kahretsin, kahveye ihtiyacım var.

Kesin olan bir şey var.

Bu kız onu soyduğumda tüm oyunlarının bedelini ödeyecek.

O fırından bir tepsi kek çıkarırken ben giyinip dışarı çıkıyorum.

18

Ally

Saat dörtte kedi taşıyıcısı ve büyük boy çöp torbasıyla içeri girdiğimde mutfağım yine tertemiz oluyor. Sihir gibi. Ve onun için bıraktığım kekler gitmiş.

Garip büyüklükteki çöp torbasını kapının yanına bıraktım ve kedi taşıyıcısını yavaşça sehpanın üzerine koydum.

"İyi misin, yavru kedi?" Sesleniyorum.

Miyavlıyor ama bu üzücü bir ses. Taksi yolculuğundan hoşlanmadı ve yol boyunca ağladı.

Küçük, kabarık, gri, siyah ve krem çizgili tekire bakıyorum.

Şimdilik kedicik. Kocaman gözleri, kulaklarından çıkan tüyleri ve çok şirin işaretleri, küçük gri ayak parmakları olan tombul patileri var.

Henüz

Babam öldürülmeden önce bir kedim vardı. Kalıcı olarak bir tane alabilseydim, onu sonsuza dek beslemek isterdim.

O ve erkek kardeşi yaklaşık dört aylık ve erkek kardeşi Jude'un izniyle ameliyat olacak. Ekstra bağış toplama

Barınak için kedi maması ve kedi kumu. O da birkaç gün içinde buraya gelecek ve kız kardeşiyle birlikte sahiplendirilmeden önce birkaç hafta boyunca iyileşecek.

O şimdiye kadar gördüğüm en güzel küçük kedicik ve erkek kardeşi de ona benziyor, ama daha ince bir erkek suratı ve yüzünde onu bana hemen sevdiren aptal bir bakış var.

Yakında Japonya'ya gitmek zorunda kalırsam, Sonia ya da Carly'den onları evlat edinene kadar almalarını istemeye karar verdim bile.

Kedi taşıyıcısını açıyorum ve ona bakıyorum. "Hadi dışarı çık. Pofuduk bir kızsın, değil mi Georgie-kız? Ona her türlü kurdeşeni dökmek için mükemmel olacaksın, değil mi?"

Cevap olarak miyavlıyor ve taşıyıcıdan bir adım çıkıp etrafına bakınıyor.

Onu yavaşça yere yatırıyorum. Etrafı hakkında hiçbir fikri olmadığı için mutlu görünmüyor, bu yüzden eşyalarını yerleştirebilmek için çöp torbasını açarken onu keşfetmeye bırakıyorum.

Kum kabını Jude'un yatak odasının kapısının hemen dışına kurdum ve ardından mamasını mutfığa yerleştirdim. Beni izliyor ve ben mama ve su ikilisini masanın üzerine koyarken ayak bileklerime dolanıyor.

mutfak zemininde pembe servis altlıklarımdan birinin üzerinde.

Ona şimdiden aşık oldum. Bugün ameliyat olacak olan kardeşi Ralphe de geçen Cumartesi beni çoktan kazandı. O gün utangaçtı ama sekiz çizmesi ve mırılması bana mutlu olduğunu gösterdi.

Yemek için yerleşmeden önce.

Şimdi, planımın ikinci kısmı.

E-postalarımı göz attım ve aradığım şeyi buldum. *Bingo*. Bill Burrell'den bir cevap.

Yaklaşık üç saat önce barınaktan ona e-posta gönderdim.

Selam. Kısa bir süre kaldı ama bu akşam benimle Buchanan's Steakhouse'da yemeğe ne dersin? Geçen haftaki yardımın için teşekkür etmek isterim. Ben ismarlıyorum. Eğer uygunsan, benimle saat 7:00'de evimde buluşabilir misin? Eğer öyleyse, bana haber ver, adresimle birlikte cevap vereyim.

Şerefe,

Ally

Cevabını okudum ve fırçalamaya oturmadan önce cevap yazdım Kediye fırçalıyorum, böylece ondan çıkan tüyleri stratejik olarak Jude'un yatağının üzerine yerleştirebiliyorum.

"Ally. Hey! Kesinlikle. Bana adresini gönder, orada olacağım."

Bunu yapmak üzere olduğuma inanamıyorum. Göğüslere bakan Bill ile akşam yemeği.

Saat 7'ye birkaç dakika var ve e-postam çalıyor. Arayan Bill'di ve otoparktaydı.

Ancak Jude henüz dönmedi, ben de cevap olarak onunla lobide buluşacağımı söyledim. Jude görmeyecekse Bill'in burada olmasının bir anlamı yok.

Kadife imparatorluk beli kısa lila rengi elbisem ve arkası bağcıklı yüksek deri botlarımla süslendim. Salarımla dalgalı ve gözlerim dumanlı. Siyah yaka tarzı gerdanlık kolye takıyorum.

Georgia kanepenin köşesinde sırt üstü yatmış, patilerini havaya kaldırmış uyuyor ve tamamen rahatlamış görünüyor. Kum kabını kullandı, yemek yedi ve kendini tımar etti, bu yüzden oldukça memnun görünüyor. Buradaki ilk gecesinde onu yalnız bıraktığım için kendimi çok kötü hissetmiyorum.
nedenler.

"Üzgünüm, kedicik. Biraz dışarı çıkmam gerekiyor. Birazdan dönerim. Buraya geldiğinde her yerini ovmayı unutma, tamam mı? Seni seviyorum." Pofuduk küçük başının tepesini öpüyorum. Esniyor. "İyi ovala, tamam mı? Ben jöle gibiyim. Yine de," diye ekliyorum çünkü evet, düşmanım olabilir ama sevgi dolu bir kedi yavrusu gibi her tarafına sürtünebilmek için neler vermezdim.

Onun için televizyona çizgi film koyuyorum ve gerekli eşyalarımı küçük bir siyah çantasını fırçasıyla yatağına kedi tüyü serpiştirip dışarı çıktı.

Lobiye geldiğimde Bill, güvenlik görevlisi dostum Stew ile karşı karşıya gelmiş gibi görünüyor. Stew büyükbabam olacak yaşta, yalnız yaşıyor, karısı ya da çocukları yok ve beni seviyor. Asansörden çıkarken zeki bir ifadeyle bana bakıyor.

Bill doğruldu ve bana gülümsedi, beni incelemek için zaman ayırdı.

Adam dik durduğunda, gerçekten de fena görünmüyor.

Güzel bir gömlek ve pantolon giyiyor. Uzun boylu, sarışın, iyi Vücut. Onunla uzaktan yakından ilgilenmiyorum ama erkek formunu takdir edebiliyorum. "Hey sen," diye selamlıyorum.

"Hey," diyor, sanki sulu bir biftekmişim ve bir aydır yemek yememiş gibi bana bakıyor. Eeks.

"İyi geceler Stew," diyorum.

"Saat 10'a kadar onu geri getir. Eğer huysuzlanırsan taşaklarını tekmelerim," diye mırıldandı Stew.

Yüksek sesle gülüyorum ve Stew'i yanağından öpüyorum. "Çok komiksin."

Bill de gülüyor ama gözlerinden Stew'in şaka yapıp yapmadığından emin olmadığını anlayabiliyorum.

Stew sandalyesinden öne doğru eğilir ve ekler, "Komik olmaya çalışmıyorum."

"İyi geceler!" El sallıyorum ve yola çıkıyoruz.

"Arabam hemen şurada," diye işaret ediyor Bill.

"Yürüyebiliriz. Sadece birkaç blok ötede. Sonra benimle yürüyebilirsin. Sonra da eve gidip bütün yiyecekleri bırakacağım. Daha önce Buchanan'a gittin mi?"

"Evet, çok. CC her Noel'de hediye kartları dağıtıyor," diyor parlak bir şekilde. "Bay C'nin en sevdiği yer. Harika yemekler. Arabam bütün gece burada iyi mi?"

"*Bütün* gece burada olmayacak, Bill. Baloncuğunu patlattığım için üzgünüm ama. *poppp*."

"Belki fikrini değiştirebilirim," diye dener.

"Geçen gün o sorunla ilgili olarak bana yardımcı oldunuz, bu da benim teşekkür etme şeklim."

"Oh," diye sönüyor, yığılıyor. "Bu senin suçun mu? Bana ıstakoz ısmarlarsan dışarı çıkmamı mı bekliyorsun? Çünkü yapacağım. Yani söndürürüm."

"Sana bir biftek ısmarlayacağım," diye düzelttim. "Hatta akşam yemeğini karides şişle yenileyeceğim ama ıstakozu unut. Ve hayır... bu gece başka biriyle tanışmadığın sürece dışarı çıkmayacaksın."

"Göreceğiz," diyor ukalaca.

Geri çekiliyorum ve yüz ifademi fark ettiğinden emin oluyorum.

"Çok çekici olabilirim," diye ekliyor silahsız bir gülümsemeyle.

Gözlerimi deviriyorum. Yanlış anlaşılma ihtimalini ortadan kaldırmak için bunu arkadaş bölgesinde tutmalıyım. Gerçi beni eve bırakırken Jude'un bunu görmesinden zarar gelmez.

"Çok komiksin," diye bacağıma vuruyorum. "Ama gerçekten... Bence Penny'ye çıkma teklif etmelisin. Kesinlikle senden hoşlanıyor."

"Penny mi? Çaresizlik kokuyor. Oraya çoktan gittim. Geri dönmeyeceğim."

"Pen'le aranızda bir şey mi vardı?" Ben sordum.

"Evet. Geçen yıl personelin Noel partisinden sonra. Bir gece. Yazacak bir şey yok."

"O zaman evli değil miydi? Yani, şimdi boşanmış olduğunu biliyorum ama..."

"Evet. Öyleydi. Ama ayrılmanın eşiğinde olduğunu söyledi."

Yine de... iğrenç.

"Bay C'nin dün ofisten aceleyle çıkarıldığını duydum. ambulans. Ne olduğuna dair bir ipucu var mı?"

"Aiden ve Carly'yi gördüm ve o iyi olacak. Neyse, teşekkürler. Son zamanlardaki yardımlarınız için tekrar teşekkürler. Yeni kurs portalı tam bir baş belası oldu."

"Evet, şey..." Restoran görünene kadar üç ya da dört dakika boyunca anlamadığım tekno-jargonla dolu bir konuşmaya başlıyor.

Telefonumdan bir mesaj uyarısı geldi.

Binaya yaklaştığımızda çantayı çıkardım.

Jude: Neredesin? Kedinin nesi var?

Gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Telefonumu bir kenara koyuyorum. Umarım bu güzel bebek onu kaşındırıyordur. Belki bu gece eve gider ve beni Barış.

Bunu düşünürken bile, hain kalbim onun bu oyununun sona erdiği düşüncesine kapılıyor.

Ve olmamalı. Bitmesinden başka bir şey istememeliyim. İddiayı kaybedip onunla bir kez daha seks yapmak zorunda kalmayı kesinlikle istememeliyim çünkü iddiayı kaybetmek bana Jude'la bir gece daha kazandıracak olsa da, aynı zamanda şehri terk etmek zorunda kalacağım anlamına da geliyor. Kesinlikle.

Bill ve ben oturduktan ve içkilerimizi sipariş ettikten sonra bir ping daha aldım ve telefonuma baktım.

Jude: Senden haber almam lazım. Yemeğe başlamak üzereyim.

"Bunu açman gerekiyor mu?" Bill soruyor.

"Üzgünüm, bir saniye. Çok hızlı bir şekilde bir şeyle ilgileneceğim. Özür dilerim."

"Endişelenme," diyor. "Hemen döneceğim."

Bill tuvalete gidiyor, ben de Jude'a cevap veriyorum.

Ben: Bir randevuya çıkıyorum. Sonra görüşürüz.

Saniyeler içinde cevap verir.

Jude: Saçmalık.

Ben: Bu ne demek oluyor?

Jude: Alışveriş merkezinde seni erkek ayakkabısı ve kolonya alırken izlediğim geceki gibi bir randevu mu? Barry White ve NIN gecesi mi?

Yüzüm yanıyor ve kıpkırmızı olmuş olmalı.

Bunu düşünürken su bardağıma ters ters bakıyorum.

Bill geri döndü ve bir dakika sonra gözlerim ona kayıyor çünkü ses çıkarıyor. Gözleri göğsümde gezinirken dudakları hareket ediyor. Başka bir push-up sütyenime teşekkür etmeliyim. Göğsümün açık olmadığını biliyor.

iyi donanımlı, bu yüzden şu anda onlara bakarken gerçekte ne kadar küçük olduklarını kendine sorup sormadığını merak ediyorum.

Yine de söylediği tek kelimeyi bile duymuyorum; o sadece kambur bir bedende konuşan bir kafa - çünkü onun yerine Jude'un sözlerini ve sahte bir ilişki yaşadığımı açıkça bildiği gerçeğini düşünüyorum.

Gece. Beni takip mi ediyordu? Bu ne cüret! Onu nasıl görmedim? Uzun boylu, yapılı, dövmeli, sakallı olsun olmasın her kadının ağzının suyunu akıtacak kadar seksi sakalları olan bir mankene benzeyen bir adamın göz önünde saklanabileceği gibi değil.

Vınlama sesi gözlerimi telefonumun ekranına çekiyor.

Jude: Kanıtla.

Yan dönüyorum ve Bill'in sözünü kesiyorum. "Selfie zamanı," dönüyorum, kamerayı çalıştırıyorum, ayarı değiştiriyorum ve o gülümseyerek bana doğru eğiliyor. "Geri çekil," diye emrediyorum, sesim daha derin, daha dominant bir tonda çıkıyor - kullandığımı hiç hatırlamadığım bir ton.

Bill hemen doğruldu, ben de şakladım.

"Teşekkürler. Bir saniye," diye cıvıldıyorum, sonra eski pozisyonuma geri dönüyorum ve resmi Jude'a gönderiyorum.

Al bakalım!

Telefonumu çantama sokuyorum ve menümü kaldırıyorum.

Servis görevlisi Long Island buzlu çayım ve bilmem ne birasıyla geliyor.

19

Jude

Cumartesi gecesi nefret seksi için iyi bir gece olabilir. Açıkçası, her gece olabilir. Ama bu gece özellikle bunun için iyi olabilir.

Buraya döndüğümüzde o küçük cadalozun alacağı şey gerçek bir nefret seksi dersi olabilir.

Buchanan's Steakhouse'a doğru fırtına gibi gidiyorum.

Çünkü dışarıda birlikte olduğu o serseriyle çektiği fotoğrafın içini tanıdım. Lanet olası kolunu kıza dolamış, pis pençeleriyle kızın omzuna dokunuyordu.

Araba bile kullanmadım, hemen yürümeye başladım, yürüyüşün öfkemi biraz yatıştırabileceğini düşündüm.

Ben oradayım ve olmadı.

Kim olduğunu biliyorum. Bu adamı önceki gün Carmichael projesi için araştırmıştım, bu yüzden suratını tanıyorum.

Restoranın kapısından içeri girdiğimde, onları köşedeki rahat bir masada görüyorum ve adam kıyla konuşurken eğilmiş. Kadın sıkılmış görünüyor.

Sıkılmış görünmesi önemli değil; burada bile olmamalıydı.

Hostese partimi gördüğümü söyleyip oraya doğru ilerliyorum. Beni fark etmeden önce elini sinsice çantasına daldırıyor, telefonunu yarıya kadar kaldırıyor ve sevgilisi konuşmaya devam ederken gözleri ekranı tarıyor.

*Evet. Benden başka mesaj var mı diye mi bakıyorsun, Vixen?
Bundan daha iyisini yaparım.*

Bu gece göğüslerini sıyırmak istediğim bir elbisenin içinde harika görünüyor. O elbisenin içinde çok fazla kalça gösteriyor. İnce kıvrımı

Siyah bir gerdanlığın altında sergilenen boğazının görüntüsü ağzımı sulandırıyor.

Oraya gidiyorum.

"Oy," diye araya giriyorum.

Konuşan adam susuyor ve gözleri benden ona kayıyor. Şok içinde bana bakıyor.

"Seninle konuşmamız gerek," diyorum.

Geri çekildi. "Uh, yok. Ve kesinlikle şu anda da yok." "Evet, aslında var," diye düzeltiyorum.

"Affedersiniz, ben Bill." Bill elimi sıkmak için elini uzattı ama yüzünde bir meydan okuma vardı. Adam şu anda egosunu hissediyor.

"Bir dakika, Bill." Kısa bir süre yana bakıyorum ve sonra küçük cadalozuma geri dönüyorum. "Gitme zamanı. İyi geceler dile."

"Şu anda hiçbir yere gitmiyorum," diye inkar ediyor ve kollarıyla göğsünü kapatıyor.

Bu onun göğüslerini yukarı itiyor ve masanın karşısındaki göt deliğini doğrudan o göğüslere bakarken yakalıyorum.

Ona döndüm. "Uçarak sikişmek ister misin?"

Geri çekildi.

"Jude," diye mırıldanıyor Ally.

"Hayır, gerçekten. Gözlerini kadınımın göğsünden çek."

Adam bana iki kere baktı. "Kusura bakma dostum. Sadece arkadaş olarak dışarıdayız. Birlikte çalışıyoruz ve-"

Ally ona şeytani bir bakış atar ve peçetesini masaya fırlatır.

"Sikerim böyle işi." Ayağa kalkıp çantasına uzanır ve masanın üzerine iki yirmilik bırakır. "Ben gidiyorum. Üzgünüm, Bill. Bu adam bir neandertal. Git buradan, Jude."

"Birlikte gidiyoruz."

"Beni rahat bırak," diyor gözlerini devirerek. "Bir arkadaşımın evine gidiyorum."

"Sana söylemem gereken bir şey var ve burada söylememi istemiyorsan benimle gel. Şimdi."

Yüzü düşüyor.

Gözlerimi onun yüzüne odaklıyorum.

Evet. Biliyorum, Vixen.

Bunu ağzım yerine yüz ifademle söylüyorum.

Bill Burrell ayağa kalkarak, "Yemek için kalmak istemiyorsanız, sizinle eve kadar yürüyeceğim," diyor.

Ally ve ben hâlâ göz göze geliyoruz. Ona bakmak için bozuyorum. Üzerimden saldırganlık akıyordu.

"Gerek yok dostum," diyorum.

Salak herif arkasına yaslanacak kadar sağduyulu.

Ne yazık ki bu orospu çocuğunun vücut dili ağzıyla uyuşmuyor.

"Sevgililerimi ya da kadın arkadaşlarımı benimle dışarı çıktıklarında gece eve yalnız yürümeleri için bırakmam. Gecemiz yarıda kesilmiş olsa bile kısa ve kabaca."

"Eve yalnız yürümeyecek; ben de onunla birlikte yürüyeceğim."

"Eğer istediği bu değilse, hayır," diyor Ally'ye sorgulayıcı bir şekilde bakarak.

"Onu evine bırakacağım çünkü bu gece orada uyuyacağım, dostum." Ona bir gülümseme attım. "Öyle değil mi, Vixen?"

"Düzelتيyorum, Bill. *Oda arkadaşım* bir neandertal."

Bill kaşlarını çattı.

"Bunun için üzgünüm. Sen kal. Yemek yiyin," diye öneriyor ve masaya iki yirmilik daha bırakıyor. "Özür dilerim."

"İyi olacak mısın?" Bill sorar.

"Elbette," diye yanıtlar.

Onu takip etmeden önce ona dişlerimi gösteriyorum.

Kapıdan çıkarken hostese bir tür özür mırıldanıyor ve sonra dışarı çıkıyoruz. Hava rüzgarlı, bu yüzden saçları dalgalanıyor. etrafta.

"Sen bir pisliksin," diye beni bilgilendiriyor.

Omuz silkiyorum. "Ve şu anda benimle eve geliyorsun. Sana yemek yapacağım, sonra seni yatağa götüreceğim ve seni becereceğim."

Dudakları şaşkınlıkla aralanıyor ama hemen başını sallayarak bunu örtmeye çalışıyor. "Olmaz. Bir günden az zamanın kaldı ve hiçbir şeyiniz yok." Sözleri kendinden emin olsa da ses tonu öyle değil.

"Oh, değil mi?"

"Öyle mi?"

"Yeterince var."

Yüz ifadesi düştü. "Yeterli mi?"

"Hadi, önce oraya gidelim." Elini etiketliyorum. "Bu sohbeti bitirdiğimizde içeride bir yatağa yakın olmayı tercih ederim. Çünkü bu sohbet senin gerçek adından çok daha fazlasını içerecek, bebeğim." Hızımı artırıyorum ve o da bana ayak uydurmak için koşuyor.

"Jude. Çok hızlı gidiyorsun," diyor nefes nefese yarım blok sonra.

Onu kucağıma alarak ve adımlarımı bozmadan kollarımda tutarak tepki veriyorum.

Nefesi kesiliyor.

"Bunun için haftalardır

bekliyordum." "Neredeyse."

"Aylar gibi geliyor aslında. Senin içine ihtiyacım var. Ve söylemeliyim ki İlk seferimizde sana birazcık sataşmıştım. Bu gece sana yaşatacağımın yanında o çocuk oynucağıydı. Çok kötü bir kız oldun."

Geniş gözlerle bakıyor ve burası loş ama göz bebeklerinin daha büyük olduğuna yemin edebilirim. Göğsü hızla inip kalkıyor. Benim kızım bunu seviyor,

Belli ki. Gerçi ben paramı inkar edeceğine yatırıyorum.

Yolun geri kalanında hiçbir şey söylemiyor ama gözlerinin yüzümü yuttuğunu hissediyorum, tıpkı tanıştığımız ilk gece bana baktığı gibi.

Binaya girdiğimizde güvenlik görevlisi bize el sallıyor ve başparmağıyla onaylıyor. "Çok daha iyi, Ally."

Ally ona şaşkınlıkla bakıyor. Onu asansöre bindirirken gülüyor.

"Tamam, beni yere bırak" diye emretti. İndirmiyorum.

"Jude!"

Kapılar kapandıktan sonra onu ayağa kaldırdım. "Mağara adamı gibi davranıyorsun."

"Aynen öyle," diyorum ve eğiliyorum. "Randevu mu? Böyle bir elbise giymek Ben olmayan biri için mi? Hiç sanmıyorum."

"Kimseyle çıkmama izin olmadığını mı söylüyorsun? Sana *bu* kuralı koyma hakkını kim veriyor?"

"Bana bu hakkı neyin verdiğini çok iyi biliyorsun," diyorum ona. Gözlerinde farkındalık ve aynı zamanda... daha fazla panik görüyorum.

"İddiayı kazanmış gibi davranıyorsun, çünkü bana kızgınsın. bir tür çarpık tek yönlü ilişki içinde olduğumuza karar verdiğin için mi?"

"Böyle mi düşünüyorsun?" Ben soruyorum.

"Doğru mu?" diye soruyor ve yüzü umutla doluyor. Adını bilmediğim için rahatlayacağını umuyor. Ve ben kızgınım.

Kızgınım çünkü bana yalan söylüyor. Kimliğini saklamasının önemli bir şey olmasının imkanı yok. Ben de kızgınım çünkü itiraf etmiyor ve onu bu kadar korkutan şey her neyse ona yardım etmeme izin vermiyor.

Onun yüz ifadesini gördüğümde içime yayılan duygudan nefret ediyorum. Gerçekten bir şeyden korkuyor.

Ve bu her neyse, onun için yok etmek istiyorum. Böylece bu seviyede bir korkuyu tekrar hissetmesi gereken bir dakika daha olmayacak. Ama ne olduğunu bilmeden bunu onun için nasıl yapabilirim? Bunu öğreneceğim.

"Bu doğru mu?" diye tekrar deniyor. "Şu anda sadece maço bir duruş sergilediğin doğru mu?"

Asansör on dördüncü kata geldiğimizi haber veriyor.

"Hayır," diye balonunu patlatıyorum ve asansörden çıkarken elini tekrar tutuyorum. "Kesinlikle olmaz." Ve sonra alçak sesle ekliyorum, "Alyssa."

Hemen sertleşti ve elini çekti. Diğer tarafa yürüyecekmiş gibi benden uzaklaşıyor.

"Hadi gel. İçeri girip konuşalım." Tekrar elini tuttum. "Nasıl?"

Korkmuş görünüyor.

Kapının kilidini açıyorum.

İsteksizce peşimden geliyor, hâlâ elimi tutuyor ama elinin titrediğini hissedebiliyorum ve eli nemli.

"Odamı aradınız mı?" "Hayır," dedim.

Kapıyı kapatıyorum. Kapıya yaslanıp dudaklarını ıslatıyor.

Bir saniye daha bekleyemem, onun üzerindeyim, ağzım onunkine yapışık ve yüzü ellerimde.

"Hayır. Yapma," diye haykırıyor.

Geri çekildim ve ellerimi kaldırdım.

"Bana nasıl bildiğini söylemelisin. Anlatmak zorundasın. Bu çok, çok önemli."

"Bebeğim, bu her neyse, bana karşı dürüst olmanı istiyorum. Beni endişelendiriyorsun. Hem de çok."

"Nasıl?" diye bağırıyor.

Yapışkanları çözülüyor.

"Şşş. Gel otur." Ona uzanıyorum.

"Hayır." Elini sallayarak beni uzaklaştırdı. "Söyle bana, şimdi söyle. Bilmek istiyorum ki eğer..." Hıçkırığını bastırmak için eliyle ağzını kapatıyor.

"Düğün için St. Kitts'e giderken gerçek pasaportunuzu kullandınız. Oldukça basit şeyler."

Titriyor. "Bu bilgiyi nasıl aldın?"

"Aiden charter için rezervasyon ve ödeme yaptı, bu nedenle ticari bir uçuştan farklı olarak manifestoya erişimimiz var. İşimizi kolaylaştırdınız."

Kanepeye çöküyor ve yüzünü avuçlarının içine alıp kekeleyerek birkaç nefes almadan önce derin bir nefes alıyor.

"Başka biri bakabilir mi? Hangi uçuşlara katıldığımı öğrenmek için ismimle arama yapabilir mi?"

"Hayır. Hiç de değil." Titriyor.

"Tamam, bunun büyütülecek bir şey olmadığı çok açık, kadın, konuşmaya başla."

"Söyleyemem. Hiçbir şey söylemiyorum. Üzgünüm." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve başını sertçe sallıyor.

Bakıyorum.

Ve bakıyorum.

Boş televizyon ekranına bakıyor ve ben onun ne yaptığını görebiliyorum. Etrafını sarması için duvarları çağırıyor. Başı ciddi bir belada ve ona yardım etmeme izin vermiyor.

"Güzel. O zaman sevişme zamanı." Ayağa kalktım, sinirliydim. "Senin yatağın mı benimki mi?" Belki de bana söyleyene kadar onu kenara çekerim.

Bana şaşkın bir ifade veriyor. "Birini seç," diyorum.

"Ciddi olamazsın."

"Ya sevişiriz ya da benimle konuşursun. Sen seç." İrkildi.

"Aynen öyle. Bana gerçeği söyle, hepsini, yoksa sevişiriz." Omuz silkiyorum. "Ve sonra seni kenara çekerken senden yine de gerçeği öğreneceğim."

Sakinleşmek için birkaç yavaş nefes alıyorum.

"Siktir git," diyor Ally.

Birkaç nefes daha çekiyorum, kendimi biraz olsun sakinleştiriyorum. Tekrar oturuyorum.

"Evet. Bunu yapacaksın. Ama önce seni besleyeceğim. Ağzını açıp benimle konuşman için sana bir şans vereceğim. Ya bunu doğru şekilde yap, ya da her halükarda yap."

Kedi koridorun sonundan geldi. Ben çıkarken yatağında uzanıyordu. Kanepeye zıpladı ve kucağıma yürüdü ve sonra bir topun içine kıvrıldı ve esnedi.

Ally'nin gözleri kedi ve benim aramda gidip geliyor. Kedinin sırtını okşuyorum. Ally bakıyor.

"Adı ne ve bu hikaye nedir? Ayrıca, alerjim olduğunu düşünerek gitmemi sağlamaya çalışıyorsun."

Bana ters ters bakıyor, kediye sevmemi izliyor. Onu kaldırıyorum ve yüzünü çeneme sürtüyor.

"Georgia. Kardeşi Ralph bugün ameliyat olacak ve parasını sen ödedin. Ve sen daha da büyük bir pisliksin. En büyüğü."

"Ailem de o kekleri afiyetle yedi, Tatlı Yanak. Baka, geçen gün gelip temizlik ve yemek yaptığı için ona teşekkür etmek için yaptığını düşündü. Onu düzeltmeye zahmet etmedim."

Gözlerini deviriyor. "Kedi alerjisi numarası yaptığına inanamıyorum."

"Numara yapmam mı beni sikik yapıyor, yoksa sırf benimle uğraşmak için kedi alman mı seni sikik yapıyor?" Ben soruyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Bu bir savaş, bebeğim."

Kıs kıs gülüyorum. "Evet, ben kazanacağım." Bana ters ters bakıyor.

"Ve sen de kazanacaksın."

Başka tarafa bakıyor.

"Yarın akşam yemeğine gel. Baka ısrar ediyor. Eğer yürüyebilirsen tabii. Seninle işim bittiğinde biraz ağrın olabilir."

Kediyi kanepeye bırakıp kalkıyorum. Zıplayıp Ally'nin kucağına konuyor, sonra da sokuluyor.

Ally'nin çenesi sallanıyor ve bana bakmadan kediyi okşuyor.

Mutfak tezgahına yöneldim, çıkardığım şarap şişesini kaldırdım. sonra dolaba uzanıp onun için bir bardak al. Ben bira içiyorum. Aslında biraz viski iyi olurdu ama burada hiç yok. Bunu evime götürmeliyim. Daha iyi bir yatak. Dolu bir bar.

Ona döndüm, şarabı doldurmaya hazırdım ama o masada değildi. Kanepe. Kedi orada oturmuş, bir arka bacağını havaya kaldırmış, onu yalıyor.

Boynumu eğiyorum. Banyo kapısı açık.

Koridorda Ally'nin odasına doğru yürüyüp kapıyı çaldım.

Hiçbir şey yoktu.

Açıyoru
m.

Boş.

Benden kaçtı mı?

20

Ally

Gizlice yukarı çıktım ve Carly tarafından içeri alındım. Buradayım ve nedenini bilmiyorum ama oradan çıkmam gerekiyordu ve kendimi burada buldum.

Belli ki bir akşam yemeği partisi veriyor, çünkü Aiden ve Austin'in yanı sıra erkeklerin kız kardeşi Adele ve kocası Dirk de burada. Ama bana ve muhtemelen yüzümdeki paniğe bir baktı ve Carly durumu hemen anlar ve bizi odadan çıkarır.

Koridordan yatak odasına doğru ilerliyoruz ve bize tam bir mahremiyet sağlamak için cep kapılarını tutuyor.

"Ben de gelebilir miyim?" Aiden ve Austin'in kız kardeşi Adele, kapılar tamamen kapanmadan önce bağılıyor.

Arkama bakıp "Alkol getirin." diye tavsiyede bulundum.

Adele elinde bir şarap şişesi ve bir kadehle peşimizde.

Adele yatak odasının kapısını kapattığında ellerimi saçlarımdan arasına sokuyorum. "Otur. Konuş bizimle," diye davet ediyor Carly.

"Bay C iyi mi?" Ben soruyorum.

"O iyi. Akşam yemeği ve içkilerle biraz rahatlıyoruz. Senin neyin var?"

"Sırlarım var," diyorum, "Hem de çok. Korkunç olanları. Koca bir kümes dolusu ve tüm kötü tavuklar tünemek için eve dönmek üzere ya da o deyiş her neyse. İçki nerede?"

"Hemen geliyorum," diyor Adele ve komodinden bana bir bardak beyaz şarap dolduruyor.

Adele, "Diğer gözlüğe ihtiyacım var," diye anons eder ve döner ama kapıyı açmadan önce ekler, "Bekle. Bensiz başlamayın."

"Bulaşıkları yıkamalarını mı söyleyeyim?" Carly ona söyler. "Yapacağım."

"İyi misin?" diye sordu bana.

Onun yatağındayız ve ben yastığın saçaklarıyla oynuyorum.

"Hayır, değilim." Derin bir iç çektim. "Ben bir karmaşayım. Büyük, aptal bir karmaşa."

Ve şimdi ağlıyorum.

Carly bağlantılı ebeveyn banyosuna giriyor ve bir kutu Kleenex ile geri dönüyor. Bana uzatırken diğer elini sırtıma koydu. Ovalıyor.

"Sen benim en iyi arkadaşımsın," diyorum gözyaşları içinde. "Biliyorum. Aynen, Ally. Neler oluyor?"

Adele geri döndü, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Ne?" diye soruyor.

"Berbat durumda, berbat. Tek kaçırdığın bu." Gözlerimi sildim.

"Sırlarım var. Kötü olanları," diyorum sonunda kesik kesik bir nefesle, kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. "Sanırım artık gitmem gerekiyor. Ama bilmeni isterim ki sen sahip olduğum en iyi arkadaşsın ve bu kadar boktan bir arkadaş olduğum için özür dilerim."

"Kapa çeneni, boktan bir arkadaş değilsin. Nereye gideceksin?"

"Geçmişimin beni yakalamayacağını umduğum uzak bir yerde."

Eğer kalırsam, bunun olacağına dair güçlü bir his var içimde. Ve bu iyi olmayacak. "Ha?"

"Bazı aptalca şeyler yaptım, Carly. Ve bazı kötü adamlar peşimde."

"Seni tanıyorum. Sen iyi bir insansın. Bu her neyse -" Carly başlıyor.

Sözünü kesiyorum. "Kimseye bir şey söyleyemem çünkü bu onları tehlikeye atar. Beni delirtiyor. Jude. Kötü bir oda arkadaşı olma çabalarımı görmezden geliyor. Burada Aiden'ı yönlendirmeye çalışıyorum, Jude'un yemeğini yiyorum, ortalığı dağıtıyorum. Hatta odasına sim bombası attım.

Alerjisi olması gerekirken eve kedi getirdi ama umurunda değil. Ben olgunlaşmamış bir pisliğim. Tuvaleti bile sarıp sarmaladım. Pislikleri temizliyor, kediyi seviyor ve sonra bu gece ben Meme Bakıcısı Bill ile randevudayken ortaya çıktı ve Jude'un onu Buchanan'ın orada döveceğini sandım!"

"Vay be," diyor Adele.

"Hepsi bu kadar bile değil," diyorum. "Ama aslında onun yüzünden gitmek zorundayım. İş bitti."

Carly kendi kadehine uzanıyor ve konuşmadan önce kalan şarabını yudumluyor. "Tamam, orada açacak çok şey var ama Birincisi: Tehlikede misin? Ne tür bir tehlike?"

"Bu konuya giremem. Başka kimseyi tehlikeye atmak istemiyorum. Bu yüzden muhtemelen gelecek hafta Japonya'ya taşınmak zorundayım. Kahretsin. Neresi olduğunu söylememeliydim. Japonya dediğimi unut."

"Ne?" Carly çığlık atıyor.

"Başka seçeneğim olduğunu sanmıyorum. Beni çözmeye çalışıyor ve eğer burada kalırsam kötü adamları sevdiğim insanlara götürecektir. Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi Carly? Sen hep istediğim kız kardeşsin. Ben Demir Dağ'ım... ben, sen değil. Ve kaltak olmak uğruna senden bir şeyler saklamak için Demir Dağ olmadım. Seni kurtarmak için çıplak ellerimle hızla giden bir treni bile durdurabilirim."

Carly'nin alt dudağı titriyor ve elimi sıkıyor. "Alkollü slushie'ye ihtiyacımız var."

"Eski hayatımdan uzaklaşmak ve saklanmak zorundaydım. Ve saklanma konusunda kötüyüm. Tabii ki. Ve çok aptalım, çünkü Jude şirketin geğmişini araştırmak için beni araştırmaya başladı ve var olmadığımı anladı, bu yüzden benimle yüzleşti ve ona gerçekte adımdan ne olduğunun onu ilgilendirmediğini söyledim ve o da benimle bahse girdi.

Bu sırrı geçici olarak saklamak için, ki bu arkadaşlarıma ya da işime kötü bir şey yapacağım anlamına gelmiyor. Ama kendimi korumak istedim ve bunu anlamayacağını umdum, bu yüzden kendime zaman kazandırmak için bu aptalca iddiaya girdim. Ama tabii ki iddiayı o kazandı çünkü ben St. Kitts'e gitmek için gerçekte pasaportumu kullanan bir aptaldım çünkü

düğün telaşından sahte bir tane almaya vakit bulamadı ve orada olmayacak. Gerçi Ally Kingston kapağı Jude'un Ally Kingston diye birinin olmadığını anlamasını engelleyememiş, o yüzden neden o kadar para verdim bilmiyorum. Kirli para, beni haklı çıkarıyor. Çok aptaldım çünkü yolcu listesini ele geçirdi ya da Ne dersiniz deyin, orada gerçek adım siyah beyaz yazıyordu. Kimseyi riske atamam ve bu yüzden gitmem gerektiğini düşünüyorum çünkü o buradan kim olduğumu anlayabiliyorsa, kötü adamlar da muhtemelen oradan nerede olduğumu anlayabilir!"

"Ally, çok hızlı gidiyorsun. Kafam çok karıştı."

"Size bundan daha fazlasını söyleyemem, lütfen sormayın."

Telefonu şarjda olduğu komodinden sesler çıkarıyor, bu yüzden onu alıp bakıyor. "Um... bir saniye. Hemen döneceğim. Bekle biraz. Sakin ol. Daha fazla alkolle döneceğim. Bunu çözeceğiz. ama Japonya'ya taşınmayacağını şimdiden bil! Tamam mı?"

Kekeleyerek büyük bir nefes daha alıyorum ve şarabımdan büyük bir yudum daha alıyorum.

"Göğüslere bakan Bill mi?" Carly gecikmeli olarak bunu söyler ve yüzünü buruşturur.

"Biliyorum. Yem. Heyecanla geldi, bir şeyler alacağını sanıyordu ama ben sadece Jude'a bir mesaj göndermeye çalışıyordum."

"Buchanan'ın evine geldi ve alfa mı oldu?" Adele soruyor. "Mesajını almış gibi görünüyor."

"Beni bir mağara adamı gibi caddeden aşağı taşıdı. Saçımdan tutarak değil ama bilirsin işte... mağara adamı gibi."

Adele'in ağzı açık kaldı ve sonra hüzünlü bir şekilde şöyle dedi Koca. Evet. Bir partner olarak, bir baba olarak, bebek bezlerini değiştirmesi ve her şeyiyle harika biri. Ama şunu söylemeliyim ki, bazen alfa mağara adamına dönüşen bu adamların hikayeleri beni Ne olacağını görmek için Dirk'e biraz saf testosteron ver."

Telefonu tekrar çaldığında Carly, "Hemen döneceğim," diyor.

"Jude oldukça kötü biri," diye devam ediyor Adele, "Ve seksi. Gerçi bu konumuzun dışında. Bana öyle geliyor ki böyle bir belalı bu sorun her neyse yardımcı olabilir. Polislerle de bağlantısı var, Aiden söyledi. Orada birkaç arkadaşı olduğunu söyledi. Ve o senin dairende olduğu sürece bahse girerim yalnız."

"Ama yaralanabilir."

"Neyle uğraştığını bilmezse yaralanma ihtimali daha yüksek, değil mi?"

Ahh. Bu acıttı. Ve sanırım o haklı.

Bir gece biz uyurken kötü adamlar tarafından evime girildiğini ve Jude'un öldürüldüğünü düşünsenize? Bu benim hatam olurdu. ona içinde bulunduğu tehlikeyi haber veriyor. "Berbatım. Berbatım."

"Üzgünüm kızım, ama bence her şeyini ortaya koymalı ve yaptığı şeyi yapmak için bir şans. Güvenlik. Gözetim. Güvenlik." "Carly bu yıl daha fazla alkol getirecek mi?"

"Peki ya bu bahis? Bahiste ne kaybettiniz?" Adele soruyor.

"Bu bir seks bahsi," diye fısıldadım.

Nefes nefese kalıyor, sonra yaklaşıp fısıldıyor: "Yapmak zorunda kalabileceğin çok daha kötü şeyler var... Eminim bu işte iyidir."

"Öyle," diye fısıldadım. "Ve bu da başka bir sorun."

"Oraya mı gittin?"

Carly donmuş içeceklerle geri geliyor.

Başımı salladım. "İlk buluşmamızda a) bir kaçamaktan fazlasını istediğini ve b) sırlarımı anlayabilecek kadar zeki olduğunu anladığımdan beri onu kendimden uzaklaştırmaya çalışıyorum. Ama sonra bir gün sarhoş oldum. gece kendime acıdım ve bir ganimet araması başlattım. Oraya bir daha gidemem, yoksa her şey mahvolabilir."

"Anlamı?" Adele soruyor.

"Bu mükemmellikten daha fazlasını kastediyorum ve tüm sağduyumu kaybedebilirim."

Eğer varsa...

Carly bana bir içki uzatıyor ve soruyor,

"Mükemmellik mi?" Yavaşça başımı sallıyorum.

Carly nefesini üflüyor.

"Şunu açıklığa kavuşturalım," diyor Adele. "Ondan hoşlandın. Flört ettiniz ve bir randevu ayarladınız. Korktunuz ve geri çekildiniz, o da bu konuda inat etti. Onunla seks yaptın ve bu onu daha da İnatçı, bu yüzden senin yanına taşındı. Sen ondan kaçmaya çalıştın ve o da sana yapıştı. Onun bitirdiği bir randevuya gittiniz, alerjisi olan bir kedi getirdiniz ve şimdi de sırlarınızı öğrendiği için iddiayı kaybettiniz."

"Hemen hemen. Sahte alerjik. Benimle taşak geçiyor. Daha da fazlası var ama teflon gibi. Yaptığım hiçbir şey onu korkutmadı. Ve o kirli dövüşür. Havluyla dolaşıyor. Annesini ve büyükannesini bile üzerime saldı! Bana ekmek ve şarap yaptılar ve evimi temizlediler!"

"Ne korkunç bir adam. Diğer tarafa kaç!" Adele gözlerini devirir.

"Yatakta iyi ve seninle ilgileniyor. İğrenç."

Hayal kırıklığı içinde homurdanıyorum. "Anlamıyorsun."

"Onunla sevişip sonra Japonya'ya mı gideceksin?" diye soruyor içkisini yudumlarken. "Çünkü ona kesinlikle bir kez daha vurmalısın."

Carly, "Japonya'ya gitmiyor," diye karşı çıkar. "Hepimiz oturmalıyız ve sen her şeyi itiraf etmelisin ve oradan nereye gideceğimize karar vermeliyiz. Ne üzerine bahse girdin?"

Bir nefes veriyorum ve Adele'e bir bakış atıyorum, o da bir nefes veriyor.

"Sana söylemek istemiyorum. Bu utanç verici." "Biliyorum..." Adele mırıldanıyor.

"Adele'e söyledin ve bana söylemek istemiyor musun?" Carly suçluyor.

Adele, "Carly'nin kız kardeşin gibi olduğunu söyledin ve Carly de evlilik yoluyla benim kız kardeşim, yani teknik olarak artık ben de senin kız kardeşinim," diyor. "Bunu yapmam gerek.

Çiş. Hemen döneceğim. Bensiz hiçbir şeye karar vermeyin." Biraz yalpalayarak kapıya yöneldi.

Carly, "Ebeveyn odasını kullanabilirsin," diye işaret ediyor."

"Bulaşıkları yıkadıklarından emin olacağım," diyor Adele ve ayrılmadan önce hıçkırıyor.

"Sanırım sarhoş," diyorum Carly'ye.

"O hafif bir kadın. Merak etmeyin, ağzı sıkıdır."

"Dürüst davranmadığım için özür dilerim. Sana bahsettiğim ya da bahsetmediğim ama senin bildiğin eski sevgilim. Onun yüzünden berbat durumdayım.

Çünkü o tehlikeli biri. Tehlikeli bir suçlu olduğunu öğrendim ve kaçtım ama ben de kötü bir şey yaptım, bu yüzden kesinlikle peşimde. Kardeşi de bana çok kötü şeyler yapmak için her türlü sebebi değerlendirecek bir psikopat."

"Ne demek istiyorsun?"

Derin nefes alıyorum. "Sana söylemem gerekenden fazlasını söyledim, ama özetle, onun bir şeyini aldım ve o sadece onu geri istemeyecek

ama aynı zamanda aldığım şey için beni cezalandırması gerektiğini hissediyor. Kardeşi de bana tecavüz etmek ve öldürmek istediğinden emin olduğum kaçık bir suçlu. Kardeşi beni ihbar etmem için kirli bir polis tuttu, böylece kardeşine benim bir pislik olduğumu kanıtlayabilecekti ve sonra eminim ki planı bana tecavüz etmeye ve öldürmeye hakkı varmış gibi davranmaktı. Suçlu olduklarına dair hiçbir fikrim yoktu."

"Ne aldın?" diye soruyor.

"Kaçmam gerektiğine karar verirken arabasında büyük bir çanta dolusu para buldum. Kaçmak için biraz paraya ihtiyacım olacağını biliyordum, bu yüzden parayı aldım ve ayrıldım. Kirli polis tarafından kovalandım ve kaçıp

Yeni bir başlangıç yapmama yardım eden biri. Peki ya para? Beklediğimden çok daha fazla para."

Carly gözlerini dikmiş bakıyor.

"Kimseye söyleyemezsin. Ne Aiden'a, ne de başkasına. Sana söylememeliydim bile. O parayı almamalıyım ve buraya iner inmez bir pasaport almalıyım ama sadece burada kalmam gerekiyordu. Geçici sözleşme için ilk üç ayı tamamlayıp sonra başka bir iş, başka bir kimlik bulacağım ama burayı seviyorum. İşimi ve bu şehri seviyorum.

ve sen. Hayat güzeldi. Bu Ally kişiliğiyle dönüştüğüm kişiyi seviyordum ve..."

"Persona?" Geri çekiliyor.

"Bana verdiğin bobblehead'leri hatırlıyor musun?" "Evet."

"Normal görünümlü sarışın olan mı?"

Carly başını sallar.

"İşte ben buydum. Kendini yeniden keşfetmek için buraya taşındığında Nereye varmak istediğini *tamamen* anladım. Sadece farklı nedenler. Sen Carly 2.0'sın ama ben artık Ally'yim... 4.0 gibi bir şey."

Adele geri geliyor.

"O burada."

"Kim?"

"Hot Pl."

"Hayatımı sikeyim," diye homurdanıyorum. "Burada olduğumu biliyor mu?" "Bence evet," diyor Adele.

"Evet, öyle. Aiden ve ben az önce konuştuk," diyor Carly.

"Ve sen de bana söylemedin ki gidebileyim?"

Haykırıyorum.

"Hayır, çünkü otuz saniyelik bir pow wow yaptık ve benim Jude'un sana yardım etmesi için seni ikna etmeli. Aiden da yardım edeceğini söylüyor." "Aiden'ın bana nasıl yardım edebileceğinden emin değilim," diyorum.

"Dirk de yardım edecektir. Eminim Auz da yardım edecektir," diye ekliyor Adele.

"Kimsenin Austin ya da Dirk'e neler olduğunu anlatmasına izin verme. Hiç kimse, Carly, sen bile bir ipucuna sahip olmamalısın."

Carly, "Belki de Jude'la konuşmalı, ona karşı dürüst olmalı ve oradan devam etmelisin," diye öneriyor.

"Belki de Jude'un beni becermesine izin vermeli ve o uyuduğunda sizi daha fazla tehlikeye atmadan Japonya'ya kaçmalıyım."

Cevap ver. "Hayır. Bekle. Hayır. Onunla tekrar seks yapamam. Bu benim kriptonitim olabilir." İçkimden biraz daha içiyorum. Bu işi halletmem gerekiyor. Ne söyleyeceğimden ya da ne yapacağımdan emin olmadan dışarı çıktım.

Kızlar arkamdan geliyor.

Çocuklarla oturmuş, bir şeyler içiyor, havalı ve rahat görünüyor. Ama gözleri benimkilere çarpıyor ve bakışları dizlerimin pelteye dönmesine neden oluyor.

Bakıyorum. O da bana bakıyor ve bana bakışı beni kızdırıyor. Eğlenmiş görünüyor. Ama aynı zamanda tehlikeli. Ve öyle. Kalbim için. Net düşünme yeteneğime. Eğer kalbimi kazmayı bırakmazsa geçmiş.

"Git," diyorum.

"Sen gittiğinde ben de gideceğim. Madem benimle geliyorsun. Birden fazla şekilde," diye yanıtlıyor.

Pislik.

Kapıyı gösteriyorum.

Jude, "Bahis bahistir, tatlı yanaklar," diye bilgi veriyor. "Sana inanamıyorum," diyorum.

"Buna inanın. Bahse girdiniz, kaybettiniz ve şimdi borçlusunuz."

"Ne borcu?" Carly sorar.

Hâlâ bilmiyor. Şimdiye kadar sadece Adele'e söyledim. "Peaches," diye uyarıyor Aiden.

"Ödemeye hazır değilseniz oynamayın," diyor Jude kendinden emin bir tavırla beni daha da sinirlendiren bir ifade. "Bana bunu gerçekten yaptıracaksın."

"Sana bunu yaptırmakla kalmayacağım, hoşuna da gidecek." Kaşlarını oynatıyor. "İkimizin de hoşuna gidecek."

"Peki. Ama bugün senden dün nefret ettiğimden daha fazla nefret ediyorum," diyorum ona.

Gözlerini deviriyor. "Ve muhtemelen yarın benden nefret edeceğinin yarısı kadar bile değil. Hadi gidelim." İçkisinin kalanını yudumlar ve Aiden, sırtıyor.

Şu anda bahisten diskalifiye edilmesine neden olacak şeyler açıklıyor.

Ayrıca beni takip ediyordu ve geçen gece bir randevum olmadığını biliyordu - bu da kendisini burada gerçekten bir kazanan olarak görememesinin bir başka nedeni. Çünkü beni araştırmak için iddiaya girdiğimiz zamandan çok daha fazla zamanı oldu. O bahse tüm gerçekleri bilmeden girmiştım.

"Bekle. Hayır, bundan hoşlanmadım,"

diyor Carly. "Sorun değil Car," diyorum.

Kendimi bu işten kurtaracağım. İki diskalifiyesi var. "Burada neler oluyor?" Austin soruyor.

Gözlerim Jude'a kilitlenmiş, ama Adele'in kocası Dirk'ün "Bir fikrim yok, ama pembe dizi gibi ve gözlerimi ayıramıyorum. Biraz patlamış mısır yap, Aid."

"Bu adam beni seks bahsine girmem için kandırdı ve şimdi bunu ödemek zorundayım. Çünkü o bir yılan," diye bilgi veriyorum.

"Seni kandırdım mı? Bu kelime artık kazanmakla eşanlamlı mı? Zavallı kurban," diye gülüyor Jude, kollarını göğsünde kavuşturarak.

Gerçek adımı söylemek gibi saçma bir şey yapmadan önce bunu aşağı indirmenin zamanı geldi.

Kapı kolunu tuttum.

Adele, "Bir iddiayı kaybetti diye onu seks yapmaya zorlayamazsın," diyor. Ama pek inandırıcı değil. Bana öyle bir bakıyor ki Biraz alacağım için heyecanlıyım.

"Elbette öyleyim," diye yanıtlıyor. "Bahis bahistir. Kazansaydı bana ödeme yapıp yapmayacağını sor."

"Tabii ki yaparım," diyorum.

Burada kendimi bilerek mi sabote ediyorum?

"Neye bahse girdin?" Carly soruyor.

"Kazansaydım, siktirip gider ve beni rahat bırakırdı," diyorum, elimi bırakarak Kapı tokmağı, yüzümün ısındığını

hissediyorum. Aiden komik bir ses çıkardı.

"Ben hazırım," diyor Jude, yanına gelip kapıyı sonuna kadar açarak. Devam etmemi işaret etti.

"Acele bir şey yapmadan önce beni ara," diye rica ediyor Carly. "Söz mü?"

Başımı sallıyorum, omzumun üzerinden ona bakıyorum ve sonra koridorda ilerliyorum, böylece kendimi kaybetmeden önce bu adamların duyma mesafesinden çıkabiliyorum.

Üç kat aşağıya, evime kadar sessizce beni takip etti. Kapıyı açık bırakmış. Güvenli değil! Kendine güvenlik ve emniyet uzmanı mı diyor? *Lütfen*.

İçeri girdiğimde, onunla yüzleşmek için döndüm.

"Bu bahisten tamamen diskalifiye edildin. Kendini mahvettin, Dick."

"Gerçekten mi?" Kollarını lezzetli göğsünün üzerinde kavuşturuyor. Kasları, giydiği dar siyah düğmeli gömleğe doğru geriliyor. "Gerçekten mi?"

İlk birkaç düğmesi açık, kolları dirseklere kadar kıvrılmış ve neden bu kadar seksi? Saçları seksi görünüyor. Kaşının üzerinde bir parça sim görüyorum.

"Birincisi, geçen hafta beni takip etmen ve peşimden gelmen İddiaya girmeden önce beni araştırıyordu, bu da iddiayı geçersiz kılıyor."

"Pek sanmıyorum. Ve o gece seni takip ettim ama sadece bir randevun olduğunu söylediğin için ve onu durdurmayı planladığım için. Ama randevun yoktu, değil mi?"

"Ve... yukarıda kimsenin bilmemesi gereken şeyler söyledin. Bahsimizin bir kısmı gizlilik üzerine kuruluydu."

Başını sallıyor.

"Hayır. Orada gerçek adını söylemedim bebeğim ve anlaştığımız tek şey buydu - onlara kimliğin hakkında yalan söylediğini söylemeyecektim. Ayrıca bir şeylerin peşinde olduğunu düşünürsem seni ifşa etmek zorunda kalabileceğimi de söyledim. Henüz ne olduğunu bilmesem de, bana söylemeye ne dersin?"

"Sen bir pisliksin."

"Evet, öyle demiştin. Ve yukarıda bahsimizin ne olduğunu açıklayan sendin, ben değil. Peki... benimle konuşacak mısın yoksa şimdi sevişecek miyiz?"

"Bana yemek hazırlayacağını söylemiştin," diye suratımı asarak karşılık veriyorum. "Bir biftek ve çifte fırınlanmış patates yemek üzereydin, ve sen beni bundan kopardın, bu yüzden devam etmeden önce en azından bana yemek yap."

"Evet, ama bu gece beni bırakarak bunu mahvettin. İki kere. Sandviç mi istiyorsun, onu da yaparım. Güzel bir yemek istiyorsan, yarın ailemle yeriz."

Ona ters ters bakıyorum.

"Ben de acıktım, o yüzden bize bir sandviç yapacağım. Ben bunu yaparken sen de gel tezgâha otur."

"Neden?"

"Yani tekrar kaçmak üzere olduğunu düşünürsem ulaşma mesafesindesin."

Elimi tutuyor ve beni kalçalarımından kaldırıp bir bar taburesine oturtmadan önce tezgâha doğru çekiyor.

Kalbim küt küt atıyor.

Neden böyle şeyler yapmasından hoşlanıyorum? Sanki küçük ve değerliymişim gibi kaldır beni. Beni başka biriyle randevudan geri taşımak gibi

Gözlerinde ateş olan ama nazik bir dokunuşu olan bir adam mı? Bana da yemek yapıyor.

Tanrım, bu berbat.

Bu berbat bir şey çünkü buna alışabilirdim.

Ben tembel, aptal bir kızım. Ama yaptığı onca şey hakkında kalbimin nasıl hissettiğine engel olamıyorum. Belki de her şey geçici olduğu için bunu hissedebildiğim sürece hissetmeliyim.

Carly'nin ona her şeyi anlatmakla ilgili sözleri kulağımda çınlıyor.

Eğer bunu yaparsam, o incindiğinde nasıl hissedeceğim? Bencilce davranıp yüklerimi ona yükleyemem. Japonya'ya ya da uzak bir yere gitmeliyim çünkü yanlış bir karar verirsem

Sevdiğim insanlar zarar görürse, hayatta kalamam. Babam öldürüldüğünde zaten benim için dünyadaki en önemli insanlardan birini kaybettim ve bunun üzerimde uzun süreli bir etkisi oldu.

Büyük, yuvarlak Baka Kokotovic somununun en geniş noktasından dilimliyor. Dört kalın dilime tereyağı sürdükten sonra ikisinin üzerine buzdolabından aldığı şarküteri usulü ballı jambon ve Havarti peyniri koyuyor.

"Hardal, mayonez?" diye soruyor.

"Evet," diye fısıldıyorum. "İkisinden de çok var."

Bunu yaparken bana yan gözle bakıyor.

"Salatalık ve domates mi?" Ben soruyorum. "Ve tuz ve karabiber."

Bir bardağın yanında bir şişe tıpasız şarap duruyor, ben de kendime bir tane dolduruyorum. Yanında duran bira şişesinin kapağını çeviriyor ve

büyük bir yudum alıyor ve akan suyun altında bir salatalığı durulamadan önce bana karanlık bir bakış atıyor.

Dolaba gidip bir paket tuzlu patates cipsi indiriyorum ve açıp önüme koyduktan sonra ağzıma tıkıyorum.

Yüzüne bakmamak için çitirdarken tırnaklarımı inceliyorum.

Bir dakika sonra, hâlâ parmaklarıma ve çiğnemeye odaklanmışken, tabakların bana doğru kaydığını duyuyorum.

"Teşekkürler," diye fısıldıyorum.

Barın etrafında dönüyor ve yanımdaki tabureye oturuyor. Bir iki dakika sessizce yiyoruz ama sonra küçük bir "Miyav?" sorusu sessizliği bozuyor.

Aşağıya bakıyorum ve küçük Georgia aramızda yerde çok küçük görünüyor.

Yine miyavlıyor, ya da sanırım öyle demek istiyor, ama bu sadece onun küçük Ağzı hareket ediyor ama hiç ses çıkmıyordu, ben de eğildim, çömeldim, onu kaldırdım ve kucağıma aldım. Mırıldanıyor ve göğsüme kafa atıyor.

"Onun hikayesi ne?" Jude bana bakmak yerine yüzünü öne çevirerek soruyor.

"O ve kardeşi birkaç haftalığına benimle kalıyorlar. Çok fazla yavrusu olan bir çiftlikten geldiler. Bu gece ameliyat olacak; cömertliğiniz sayesinde muhtemelen ameliyatı bitti ve iyileşmesi için birkaç haftaya ihtiyacı olacak, bu yüzden onlara bakacağım ve sonra evlat edinmeye gidecekler."

"Neden onları evlat edinmiyorsun?" Omuz silkiyorum. "Bu adil olmaz."

"Şehirden ayrılmanız gerekip gerekmediğini öğrenmek için beklediğinize göre?" Hiçbir şey söylemiyorum. Onun yerine sandviçimi ısıırıyorum. Georgie-kız kucağımdan tezgâha atlıyor ve Jude'un tabağına doğru ilerliyor. Sandviçinden bir parça jambon koparıp ona veriyor.

"Onu alamaz. O bir kedi yavrusu. Ayrıca kedileri tezgâhın üzerinde besleyemezsin, yoksa onları asla çıkaramazsın." Onu kucağıma aldım ve yere bıraktım. Ağzında bir parça jambon vardı.

Almaya çalışıyorum. Yere düştüğünde bana tısladı.

Ellerimi teslimiyetle kaldırarak geri çekildim, "Tamam. Ye şunu. Benden nefret etmesini sağladın. Teşekkürler, Dick."

Kıs kıs gülüyor.

Sonra sandviçinden bir ısırık daha alıp tabağa bırakıyor, birasından bir yudum alıyor ve koridorda yürümeye başlıyor.

Ne kadar ateşli bir yürüyüşü olduğunu inkar edemeyerek izliyorum. Banyo kapısının kapandığını duyuyorum.

Derin bir nefes alıyorum ve sonra yemekten büyük bir ısırık daha alıyorum. Büyük bir yudum şarap daha.

Sandviçimden bir ısırık daha.

Biraz daha cips.

Ve sonra geri döndü.

Yanımdaki tabureye oturdu ve elime uzandı.

Ben uzaklaşmaya fırsat bulamadan onu ağzına götürüyor ve üzerine bir öpücük bırakıyor.

Üzerindeki diş macunu kokusunu alabiliyorum. Dişlerini fırçalamış. Bu, işe koyulmaya hazır olduğu anlamına geliyor olmalı.

Şaraptan büyük bir yudum daha alıyorum ve kalbimin hızlandığını hissederek elimi çekiyorum.

"Ally, bana neler olduğunu anlat. Bırak yardım edeyim." Ben huff.

"Neden adını değiştirdin? Neyden saklanıyorsun?"

"İsmimi, birinin beni araştırdığına dair başkalarını uyaracak herhangi bir veri tabanında arattınız mı?" diye sordum.

"Benim çalışma şeklimde, ne zaman kazdığımı kimse izleyemez."

Rahat bir nefes alıyorum. Yine de yeterli değil. "Konuş benimle. Seni kim ve neden arıyor?"

"Söyleyecek bir şeyim yok." Bekliyor.

Ne için, bilmiyorum, bu yüzden sandviçimden bir ısırık daha alıyorum, çiğniyorum, yutkunuyorum, şarabımı yudumluyorum ve sonra bir cips daha yiyorum.

Sabrını kaybetmiyor. Sadece orada oturuyor. Bekliyor. İzliyor. Ne oluyor lan? Bu adam acımasız.

Hepsini yedim. Bütün dev sandviçi. Ve bitirdiğimde, tekrar konuştu.

"Bir suç işledin mi?"

İç çektim. "Sorgulamaya devam etmeden önce yemeğimi bitirmeme izin verdiğiniz için teşekkürler." Gözlerimi deviriyorum.

"Enerji için o yiyeceğe ihtiyacın olacak. Bu gece çok fazla enerji harcayacaksın."

"Vesaire, vesaire, vesaire." Onunla alay etmek için hayali bir el kuklası kullanıyorum.

"Kanun hakkında endişeleniyor musun?"

diye soruyor. Hiçbir şey söylemiyorum.

"Peşinde korktuğun biri var. Kim o?" "Stopppp."

"Ya benimle hemen şimdi konuşursun ya da diğer seçenek."

"Ne? Seni becermek mi? Flaş haber, ama geçmiş performansına bakılırsa, bu bir ceza olmayacak."

"Olmazsa tabii," diyor sinsi bir parıltıyla. Kalbim bir takla atıyor.

Sırıttıyor, sonra taktik değiştiriyor. "Şuna ne dersin... ya konuşursun ya da sana tam bir derin kazı yaparım. Ve derin demek istiyorum. O kadar derin ki, bekaretini kaybettiğin gün, kiminle kaybettiğin ve o adamın kahvaltıda ne yediği de dahil olmak üzere bilinmesi gereken her şeyi yakında öğreneceğim.

Beşinci doğum gününden üç gün sonra. *O kadar* iyiyim. Ya konuşun ya da destek olun."

"Ya konuşursun ya da seninle yatarım demiştin," diye düzeltiyorum. Şaşırmış görünüyor.

"Doğruyu söylemek yerine seksi mi seçiyorsun?"

"Aynen öyle. Seninle seks yapacağım ve sen de beni kazmayı bırakacaksın."

Bana kaşlarını çatıyor ama sonra beni tepeden tırnağa süzüyor.

"Hadi gel." Koridora doğru yöneldi.

Tabureden aşağı atladım. "Önce duş alacağım."

"Seninle yatağında buluşuruz."

"Senin," diye düzeltiyorum.

Kaşları havaya kalkıyor ama sonra omuz

silkiyor. "İyi." İyi diyor ama hemen sinirlenmiş

görünüyor.

a) Ben olmadan benim alanıma gimesini istemiyorum.

b) Odamda dadı kamerası var ve birazdan olacakların kaydedilmesine izin vermem mümkün değil.

Bu arada, daha önce düşürdüğüm kanepeden çantamı aldım ve banyoya götürdüm.

Telefon.

Carly'den gelen mesajı okurken dişlerimi fırçalıyorum.

Carly: Seni seviyorum. Japonya'ya taşınmasan iyi edersin yoksa yıkılırım. Benimle konuşmadan gitme. Aslında, hiç gitme ama özellikle benimle konuşmadan gitme.

Ben: Seni daha çok seviyorum. Seni yarın arayacağım. xoxo

Bill'den bir saat önce gelen bir mesaj.

Bill: İyi misin? O adam erkek arkadaşın mı?

Cevap veriyorum.

Ben: Ben iyiyim. Drama için üzgünüm. Pazartesi işte görüşürüz. Umarım yemek güzel geçmiştir.

Fatura: Yemekler harikaydı. Garson kız bana numarasını verdi. Hesabı bekliyorum.

Harika. Sonu iyi biten her şey iyidir. Yaşasın.

Bill: O selfie'nin bir kopyasını bana gönderebilir misin? Anılar için çok isterim.

Hiç şansın yok Bill. Pazartesi günü işte gösterip benimle yatmış gibi mi davranacaksın? Hiç sanmıyorum.

**Garip. Telefonuma kaydetmedi. Gitmem gerek.
Pazartesi görüşürüz.**

Ve bir dadı kamerası uyarısı. Ne oluyor
lan? Duşu açarken açtım.

Sadece Jude odama bakıyor ve kapıyı kapatıyor. Sanırım biraz önce
ben yukarı çıkarken içeri bir göz attı.

Bir nefes veriyorum ve sonra botlarımı çıkarmaya çalışıyorum.

Onları çıkarmak bir dakika sürüyor ve sonra elbisemi başımın üzerine
çektiğimde, başım boyun deliğinden çıkmadan önce bir esinti
hissediyorum.

Arkamı döndüğümde Jude'un da benimle birlikte banyoda olduğunu görüyorum.

Elbiseyi bırakıyorum, üzerimde sadece lila dantelli siyah sütyenim ve
siyah bir çift hipster külotum var. Sade ama

Pahalı şekillendirici giysiler ve sanırım popoma biraz daha canlılık
veriyorlar. Beni tepeden tırnağa süzüyor.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordum.

"Şimdi başlıyoruz," diyor gözlerinde sinsi bir parıltıyla.

Göbeğim düşüyor.

Gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı.

Dişlerim alt dudağıma batıyor.

Bunun tadını çıkarabilirim. Olabilir, çünkü bu o. Bu
Sonun başlangıcı.

Pazartesi günü Tori'yi arayıp Japonya'ya *evet diyeceğimi* ve beni
hemen oraya götürmesini söyleyeceğim.

Carly'ye kedcikleri alıp alamayacağını soracağım. O alamazsa, Sonia'ya sorarım.

Tori'ye anneme ulaşip ulaşamayacağını soracağım, böylece en
azından onu kendimin bir sonraki enkarnasyonuna giden yolculuğun
bir parçası olarak görebilirim. Yine de, bunun benim en ideal olanım
olduğunu ve bunu ne kadar çok yapmak zorunda kalırsam - dur,
sonra yeniden başla - o kadar boş olacağımı hissediyorum.

Ama Tori yaptığı işte gerçekten iyi mi? Jude, Ally Kingston diye biri olmadığını anladı, peki bunun bir daha olmayacağını nereden bileceğim?
başka biri mi?

Başka bir şey düşünmeden, önümdeki çıplak mürekkepli kas duvarı karşısında şaşkına dönüyorum. Tişörtünü indiriyor ve bu sefer iyice bakıyorum, böylece mürekkebin bir kısmını ezberleyebiliyorum.

Altında kalın harflerle *Hırvatistan*, üstünde Novak yazılı bir bayrak.

Sol pazusunun iç tarafında bir kadın yüzü. Gençken annesi olduğunu hemen anladım. Bir Chicago Blackhawks Tommy Hawk dövmesi, ancak tamamı siyah ve çok daha gerçekçi görünüyor. Chicago White Sox "Sox" ana hat amblemi siyah renkte. Dağ gibi bir Omzunda bir sahne. Sağ ensesinde güneş saatine benzeyen bir dövme var.

Sanatı daha fazla içime çekemiyorum çünkü gözlerim fermuarındaki ellerine kayıyor. Botlarını tekmeliyor, sonra çoraplarını çıkarıyor. Duş perdemini arkasına uzanıyorum ve fokur fokur kaynatmaya başladığımı suyu biraz daha soğutuyorum.

Arkamı döndüğümde Jude çıplaktı. Banyo buğulanıyor, ama ondan gördüğüm en sert, en soğuk ifadeye sahip olduğunu kolayca anlayabiliyorum.

Bana doğru uzanıyor, ben de kendimi tutuyorum ama dokunuşu öfkemle uyuşmuyor. Sütyenimi çözüyor ve sonra parmak uçlarını kullanarak sütyen askılarını omuzlarımdan nazikçe fırçalıyor ve sütyenin aramızda yere düşmesini izliyor.

Ve sonra elleri kalçalarımda. Dudaklarım ayrılıyor ve ne yaptığımı anlamadan parmaklarımı onun kalın, siyah saçlarının arasından geçirip ağzını kendime çekiyorum.

Duş perdesini kenara çekmek için öpüşmeye ara verdi, ben de ama o başını sallıyor. "Bırak kalsın. Bunu kullanabilirim."

Aman Tanrım.

Dudakları tekrar dudaklarıma değdiğinde kendimi durduramadan inliyorum, Sonra iç çamaşırım aşağı doğru itilirken dili dudaklarımla arasına dalıyor. Kalçalarımı temizledikten sonra ayak bileklerime kadar düşüyorlar.

Dışarı çıktığımda, iki eliyle kışımı avuçlamak için uzanıyor. Sıkıyor ve sonra bırakıyor.

"İçeri," diye fısıldıyor dudaklarıma ve sonra eliyle kışığa bir tokat atıyor.

"Ooh," diye tepki veriyorum, sonra küvetin kenarından içeri giriyorum.

Takip edip perdeyi geri çekiyor, sonra beni tutup geriye doğru götürüyor, böylece sırtım duş başlığının karşısındaki karo duvara dayanıyor.

"Seni beceren son kişi kimdi?" diye soruyor. İrkildim.

"Sen."

"Benden önce en son ne zaman biriyle yattın?"

Gözlerimi kırıştıyorum. "Önce... buraya taşınmadan önce. Ve itiraf ediyorum: Test yaptırdım çünkü... çünkü eski sevgilim..." Yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. Beni aldatmış olabileceğini söylemek bile acı veriyor, o yüzden söylemiyorum. "Ben temizim. Yemin ederim. Ve atışta. Bu neden soruyorsun çünkü beni eldivensiz yapmak istiyorsun? Çünkü eğer evet ise, bunu yapman benim için sorun değil."

Neden onu ikna etmeye çalışıyorum? Neden odasına gidip bir lastik getirmesine izin vermiyorum?

Dürüst olmak gerekirse, Jude ile eversiz seks fikri? Bunu istiyorum. O kadar çok istiyorum ki, bunun için yalvarabilirim.

Uzun bir süre bana baktı.

"Sen yattığın dördüncü erkeksin. Şimdiye kadar."

"Göz göze geldiğimizden beri ağzından bir sürü saçmalık çıktı, Vixen, ama bu konuda sana inanıyorum." Bacağımı yukarı kaldırıyor ve ereksiyonunu bana karşı hissedebiliyorum. Aşağı uzanıyor ve kıvrımlarımın arasını okşamak için kullanırken kendini tutuyor. Çıplak.

Kalbim hızla çarparken, omuzlarını tuttum.

"Bu iyi mi?" diye
soruyor. Başımı
sallıyorum.

Ağız içeri giriyor ve beni öpüyor. Hevesle katılıyorum, ama bu
ağız yana doğru hareket edip beni emerken çok çabuk bitti.
Kulak mememden başlayıp boynumdan köprücük kemiğime kadar
iniyor. Kızgın; bunu biliyorum ama görmezden geliyorum.

Meme uçlarımdan birini ağızına alıp sertçe emerken sırtım eğiliyor. O
kadar sert ki dizlerimin bağı çözüldü, ben de daha sıkı tutundum.

"Seni sikmem gerek, sokak kedisi," diyor. "Seni kendi yöntemimle
sikmek istiyorum. Bunu yapabilir miyim?"

Başımı salladım.

"*Benim* yolum. Zor olsa bile mi?"

"Sert olursa daha da iyi," diye cevap veriyorum.

"Her santimini tatmak için ölüyorum."

"Çabucak yıkanmama izin verin ve biz... biz..."

"Seni yakaladım," diye cevap veriyor ve vücut yıkama suyumu kaldırıp
göğsüme fıskırttı. "Güvenli bir kelimeye ihtiyacın yok. Bana dur
dersen dururum. Tamam mı? Ama bu biraz sert olabilir ve kesinlikle
biraz zaman alacak."

Kaşlarımı çatıyorum. Bu garip hissettiriyor. Nefret seksiyile tehdit
ettiğinde ve nasıl gideceğine dair tehditlerle bana işkence etmekten
büyük zevk aldığıında bir bahsi kaybetmiş gibi hissetmiyorum. Ama
şimdi iki kez kontrol ediyor
Her şeyi.

Göğüslerime sabun sürerken bana "Rıza bir gerekliliktir" diyor.

"Hayır
dersem?"

Bakıyor.

"Hayır demiyorum. Devam et. Ne istersen yap. Adımı öğrendin, yani
bu bir rıza. Borcumu ödüyorum."

Önemli bir şey değilmiş gibi davranmaya çalışıyorum ama yüz
ifademden anladığını biliyorum. Bu büyük bir olay. Ne kadar büyük
olduğunu bilmiyorum,

ama çok büyük hissettiriyor.

Seksi elleri köpüğü göğüslerime, göğüslerimin üzerine omuzlarıma bakıyor ve sonra sabunlu parmakları kalçalarıma kadar iniyor.

"Duşa ihtiyacın yoktu. Bana çok iyi göründün. Buraya benden saklanmak için mi geldin?"

"Evet, öyle ama aynı zamanda Memeli Bill'i temizlemek istediğim için."

Şaşkınlıkla sarsıldı. "Bu gece sana dokundu mu?" Gözlerinde kıvılcımlar çakıyor ve vücudunda yükselen gerilimi hissedebiliyorum.

"Hayır. Sadece fikir... boş ver, bu aptalca bir tuhaflık." "Bir Ally tuhaflığı mı yoksa Alyssa tuhaflığı mı?"

Sertçe yutkunuyorum, kendimi savunmasız hissediyorum. Elini aniden bacaklarımin arasına götürmeden önce gözlerimiz bir dakika boyunca kilitleniyor,

Sonra da sabunlu parmaklarıyla klitorisimin etrafında dolaşıyor. Yaptığı şeye bakıyor ve bu çok yasadışı, çok kesinlikle lezzetli hissettiriyor, ama yüzü nazik değil. Hem de hiç.

Beni sabunlama işine %100 odaklanmış görünüyor ve ne yaptığını izliyor. Kendimi gülünç derecede tahrik olmuş hissediyorum ve klitorisimi az bir farkla ıskalarken burada durduğum için biraz aptal gibi hissediyorum - belli ki kasıtlı - bu yüzden küvetin kenarındaki vücut losyonunu fark ederek onu alıyorum ve elime biraz sıkıyorum. Uzanıp sertleşmiş sikini kavriyorum ve sabunun içinden kayarken Jude hırlıyor ve sonra ağzı yine benimkinin üzerinde. Sabunlu elleri kıcımlı avuçlamak için kayıyor, ama ikimizi de duş başlığının altına taşımadan önce sadece birkaç vuruş daha yapmama izin veriyor.

Su sabunu durularken, elleri de yardım ediyor, sırtımı, omuzlarımı okşuyor, çenemi avuçluyor, boğazımı ısıyor, hareketler arasında gözlerimin içine bakıyor.

Onun içimde olmasına hazırım. Çok hazırım. Kızıışmış bir sürtük gibi nefes nefese kaldım.

Onu Şimdi istiyorum.

Onu sonsuza dek istiyorum.

Gerçekliğimin acısı bana gülmekle tehdit etmeden önce,
Tırnaklarımı belirgin bir baskınlıkla sağ kık yanağına batırıyorum.

Gözleri tekrar benimkilere kilitleniyor ve dudağımın kıvrımındaki
meydan okumayı, kendi gözlerimdeki ateşi gördüğünü biliyorum.

Sonra beni duştan ıkartıyor, o büyük siyah ve pembe havlulardan
birine sarıyor ve - yine - beni sararken gözleri üzerimde. Beline bir tane
daha sarıyor ve sırlıklam bir halde koridordan odasına doğru el ele
tutuŐarak ilerliyoruz.

Küçük bir dolabı, siyah yorgan ve yastıkları olan çift kişilik yatağı, uzun
siyah ahşap őifonyeri ve üzerinde krom lamba olan bir komodini olan
orta büyüklükte bir oda. Yatağın zerindeki duvarda gece vakti
ekilmiŐ, üzerinde dolunay olan bir dağ manzarası resmi asılı.

Őte bu kadar. Oldukça steril, beyaz duvarlı bir oda. Ama birden fazla
yerde hâlâ parıltılar görüyorum. şifonyer. Koyu ahşap zemin. Bir
yastık.

Kapıyı kapatıyor ve havluyu çekmeden önce kendi üzerine siliyor,
saçını ve sakalını havluyla ovuyor, sonra da havlusunu benim saçıma
sürüyor. Omuzlarımı kuruluyor, bacaklarımı ve ayaklarımı kurulamak
için çömeliyor.
ve sonra düŐürür.

Jude ayağa kalkarak havluyu üzerimden çekip atıyor, sonra beni itiyor
ve ben de bir solukta sırt üstü yatağına düŐüyorum.

Yırtıcı bir hayvan gibi yatağın dibine kadar sokuluyor ve ben
kendimi geriye doğru yengeç yürüyüşü yaparken yutkunurken
buluyorum. Kaçmak için değil, daha rahat etmek için, ama ayak
bileğimi yakalayıŐ Şeklinden, kaçmaya çalıştığımı düşündüğünü
biliyorum.

Eliyle ayak bileğime bir öpücük kondurduktan sonra ağzıyla
dizime kadar bir öpücük daha konduruyor.

Vay anasını. O ağzı tekrar amımda hissedeceğim.

Ve sarhoş değilim. Birkaç içki içtim ama beni pek etkilemedi. Sanırım stresten kaynaklanan adrenalın alkol falan almayacağım. Tüm bunların tamamen farkında olacağım ve bu sefer hemen ardından bayılmayacağım.

Bacaklarımın arasını yalıyor, dili içeri girerken yüzüme bakıyor. Sonra kısa bir süreliğine klitorisimi şapırdatıyor, piercingimin dişlerine çarptığını hissettiğimde daha geniş açılmamı ve bir nefes vermemi sağlıyor.

Yine de olduğu yerde kalmıyor. Daha sonra göğüslerime kadar gövdeyi öpüyor, ısırıyor ve dilliyor.

O yaptıkça ben kıvranıyorum, gıdıklamadan alay etmeye ve alay ediyor. Ona doğru uzanıyorum ve kollarım başımın üzerinde, bir eli bileklerimde sabitleniyor. Ağzı benimkine yaklaşıırken yüzündeki kızgın ifadeyle irkiliyorum.

"Seni becereceğim ve bu hayal kırıklığını giderene kadar durmayacağım. Ben sana izin vermeye hazır olana kadar boşalamayacaksın. Şu anda bu konuda ne hissediyorsun?"

Yaklaşıyorum, dudaklarımız neredeyse birbirine değiyor ve şöyle diyorum, "Nasıl istersen öyle yap. Ben varım. Bana içinde ne varsa ver Çünkü bu beni son kez becerişin olacak. Asla." "Hiç sanmıyorum," diye sıkılmış dişlerinin arasından gıcırıyor.

Aleti dürtüyor ve sonra köküne kadar dalıyor, gözleri alev alev yanıyor Beni neredeyse korkutan ama daha çok tahrik eden bir vahşilikle.

Derinliği, gerginliği ve baş döndürücü hissi haykırıyorum. fantezi düzeyindeki mükemmel vücudunun siki tarafından kazığa oturtuluyor. Daha da gerçeküstü olan şey, onunla birlikte o yakışıklı yüze sahip olması,

O inanılmaz kobalt mavisi gözler doğaüstü falan, çünkü bana kilitletiklerinde delice bir şey oluyor. içgüdülerime kadar.

Merkezimde, bedenimin genetiğimin hayatta kalması için dünyaya en iyi şansı vermek istediğini biliyorum, bu yüzden bedenim şu anda

Uyuşturucularla, dünyayı onun mükemmelliğini içeren bir şeyle çoğaltmaya yardımcı olmak için yumurta üstüne yumurta bırakmadığım için hayal kırıklığına uğradı.

O kadar doluyum ki. Ve misyoner seksi çok küçümseniyor.

Jude'un bu şekilde hükmeden bedeninin altında olmak, gözlerimin içine fethe çıkan bir savaşçı gibi bakarken onun gücüyle mızraklanmak

zor bir rakip mi? Parmakları saçlarımı sıkarken, sanki bırakamazmış gibi, aksi takdirde bu inanılmaz hissi kaybetme riskini göze alarak mı? Bu delicesine iyi.

Geri çekiliyor ve birkaç kez öne doğru sürüyor, ön kollarının üzerinde dengede duruyor, bana öfkeyle bakıyor ve sonra bizi hareket ettiriyor, böylece ona biniyorum ve horozunu kaybetmedim. Bir iniltiyle yeni açığa uyum sağlıyorum.

Jude'un ellerinden biri kalçama gidiyor ve diğeri kolyemi yakalıyor. Sıkıca tutuyor.

"Sür beni," diye boğuk boğuk bağılıyor.

Kalçalarımı çevirmeye başlamadan önce titriyorum.

Kahretsin, iyi hissettiriyor. Kolyemi bırakmıyor ve diğer elinin parmakları kıcıma doğru hareket etmeden önce bir dakika boyunca kazıyor. Bu da parmak ucunun göt deliğimi sıyrmasına neden oluyor. Ona sürtünüyorum

Klitorisime biraz sürtünme sağlamak için horoz ve lanet olsun, bu iyi hissettiriyor. Ve

Boğazımın hafifçe daralması mı? Hoşuma gitti. Kimi kandırıyorum ki? Bunların hepsi hoşuma gidiyor.

Jude kolyemi niyetle çekiştirirken parmağı arkamdan giriyor ve bir öpücük için aşağı çekilmeye karşı koymuyorum. Bu öpücük öfkeli. Sahiplenici. Sert.

Ellerimi göğsünden çenesine kadar her iki yanında gezdiriyorum ve sonra her yerde mükemmel miktarda sürtünme elde ettiğim için inliyorum.

Birden hareketleniyoruz; hâlâ içimdeyken beni havaya kaldırıyor ve sonra bir homurtuyla içime girerken sırtımı duvara dayıyor. Bir eliyle saçlarımdan bir avuç alıp dudakları, dili ve dişleriyle boğazıma saldırırken gözleri vahşileşiyor.

Isırıyor, emiyor, öpüyor ve sonra kulağımı dişlerinin arasına alarak bir meme ucumu acı noktasına kadar büküyor.

"Jude," diye inliyorum.

Cevabı bir hırıltı.

Çok kızgın. Ve ben buna bayılıyorum.

Klitorisimi çalıştırmak için aramıza uzanıyorum ama bileğimi yakalıyor ve başımın üstünde sabitliyor.

Sol elimle oraya ulaşmaya çalışıyorum ve gözleri öfkeli bir muziplikle parlıyor, onu da sabitliyor, pelvik itişlerini beni bu duvara sabitlemenin bir yolu olarak kullanarak içime giriyor.

Burun delikleri alevlenirken tekrar tekrar içime giriyor ve ben gevşek bir bez bebek oluyorum, sadece alıyorum, hissediyorum, ezberliyorum.

Ve sonra tekrar yatağın üzerindeyim, karnıma doğru döndüm, kalçalarımın dizlerime kadar çekildim ve o tekrar içeride. Ve şimdi onun parmakları

Sağ elim de bacaklarımın arasında.

"Evet," diye fısıldıyorum.

Dişleriyle ensemini sıkıyor. Sert değil ama iddialı ve meme uçları o kadar sert ki camı kesebileceklerinden eminim.

Parmakları bacaklarımın arasında dans ediyor, piercingimle oynuyor, klitorisimi zingirliyor. Aleti içime girip çıkarken ona doğru zıplıyorum ama ensemindeki dişler yüzünden fazla hareket edemiyorum. Yüzündeki kıllar tenime karşı harika bir his veriyor.

Vücut ısısı delice ve ikimiz de duştan çıktığımız için hala nemli gibiyiz, bu yüzden sıcak, ıslak ve kesinlikle lezzetli.

Doruğa ulaşmak üzereyim. Yaklaştım.

Ama vücudumu okumuş ve zamanın gelmediğine karar vermiş olmalı çünkü eli gidiyor ve ardından vücut ısısı da uzaklaşıyor. Sırtımı döndüm ve sonra bacaklarım tavanı gösterirken ayak parmaklarımı Göğsüne karşı dengede duruyorum ve tekrar içime giriyor.

Artık o kadar kızgın görünmüyor, neredeyse vahşi görünüyor, sanki bir duyguya kapılmış gibi.

"Kıçını alabilir miyim bebeğim?" diye soruyor, parmak uçları

kıçımı okşuyor. Başımı sallıyorum. "Önce ben seninkini

almazsam olmaz."

Gölüyor ama hemen ardından tekrar ciddileşiyor.

Gözleri kapalı ve beni sikerken dudağını ısıyor, her seferinde homurdanıyor. Bu dayak bir ceza, ama kabul ediyorum. Alacağım. Şu anda alabileceğim her şeyi alırım çünkü ondan alabileceğim tek şey bu.

"Jude, bırak geleyim," diye fısıldıyorum.

Kıkırdıyor, sonra ayak bileğimi tutuyor ve hızını artırmadan önce üzerine bir öpücük bırakıyor.

Yine de kıkırdaması beni yanıltmıyor, çünkü hala belirgin bir öfke var. Çenesini esnetiyor. "Amcığın çok iyi hissettiriyor, Vixen. I burada yaşayabilirim. Ve yaşayabilirim de."

Etrafını sıkıyorum ve bu bana bir onay sesi kazandırıyor. O da hızını yavaşlatıyor.

"Keşke," diye mırıldanıyorum ama kalbim şu anda tuhaf bir şey yapıyor. Muhtemelen diliyor.

"Bunu yapmaya devam et," diyor.

"Gelmeme izin verirsen gelirim," diyorum nefes nefese. Bana ters ters bakıyor ve yüzümü tutuyor.

"Burada yetkili benim."

Gölüyorum ve sonra tekrar etrafını sıkıyorum.

Klitorisime bir kez vuruyor ve sonra bırakıyor.

Kendim yapmak için uzanıyorum ama bileğimi tekrar yakalıyor. Elini itmeden önce öpüyor. Diğer elimle uzanıyorum, Gözlerimden hançer fırlatıyor ve yakalamaya çalışıyor, ben de eline tokat atıyorum. Diğer elini kaldırıyor ve çeneme bir tokat atıyor. Sarsıldım. Sert değildi ama bir noktaya değindi.

Gözleri alev alev yanıyor.

Nefesim kesildi. Bana tokat attı.

"Bana tokat attın!"

"Benimle sevişmekten nefret etmek mi istiyorsun?" diye soruyor.

"Hadi bakalım," diye bağırdım.

Bacaklarımı aşağı çekip dizlerimin üzerine çöküyorum. Şimdi ikimiz de dizlerimizin üzerinde birbirimize bakıyoruz.

Çok kızgınım. Kesinlikle öfkeliyim.

Çenesine bir tokat atmak için uzandığımda sol eliyle bileğimi yakalıyor ve sağ eliyle yanağıma bir tokat atıyor.

Ve şok oldum. Ve nedense, çok tahrik oldum. Sol elimi ona vuracakmış gibi kaldırıyorum ve onu yakalamak için uzandığında, sağ elimdeki tutuşunu yeterince gevşetiyor, böylece serbest kalabiliyorum ve tam ağzına yumruk atıyorum.

Çok sert değil ama parmak eklemlerimde ve bileğimde gerginliği hissedebileceğim kadar sert.

Gülüyor.

Gülüyor!

Ona tekrar tokat attım. Daha sert.

O da bana tokat attı.

"Siktir git," diye bağıriyorum, yüzüm acıyor.

Her seferinde zorlamak için elimi geri çektim. O çekmedi. Bunlar küçük tokatlar. Ve hala sinirli görünmesine rağmen yüzünde seksi bir ifade var.

Kıçımı tokatladı. Ona düşmeme yetecek kadar sert. Beni yakaladı ve sonra yüzümü iki elinin arasına aldı ve dillerimiz Ağzının içinde inlerken birbirimize sarıldık.

Yüzümü sadece bir kez amıma vuracak kadar bırakıyor, sarsılmama yetecek kadar sert, ama sonra her iki kalçamı da tutuyor ve Uzuvarımı beline doladım. İleri doğru hareket ediyor ve sonra sırtım yatağa çarpıyor. Hemen sikini tekrar içime sokmaya başladı. Sertçe. Homurdanarak. Tekrar ve tekrar. Bana hırıliyordu. vahşi bir hayvan gibi. Ve bunun ne kadar inanılmaz bir his olduğunu düşünerek inliyorum.

Yakın olmalı. Benim gelmeme izin vermeden gelmeyecek, değil mi?

"Jude!" Klip çekiyorum.

"Alyssa," diye fısıldıyor ve bunu o kadar büyük bir şefkatle söylüyor ki hemen gözyaşlarına boğuluyorum.

Yüzüme bakıyor ve ifadesi yumuşuyor. Çok yumuşak. Yanağımı okşuyor, siki içimde yavaşça hareket ediyor.

"Lütfen gelmeme izin ver Jude," diye yalvarıyorum.

Parmakları bacaklarımın arasına giriyor ve "Sevgilim ne isterse." diyor.

Şimdiye kadar yaşadığım en büyük orgazmla ağzına haykırmam otuz saniyeden az sürdü.

Hiç.

Kendini derinlere yerleştirip içime dökülürken doruk noktasını inliyor.

Kollarımı ona sımsıkı sarıyorum ve göğsüne hıçkırarak ağlıyorum.

Hıçkıra hıçkıra.

Amım titriyor. Sanki boşalmayı durduramıyorum. Artık içimde bile değil, parmakları bana dokunmuyor, ama hisler azalmadı.

Bacaklarımı sıkıca birbirine çekiyorum ve bu daha da kötüleştiriyor.

Beni çevirdi, böylece onun üstündeydim. Bırakmadım. Hala ona sıkıca tutunuyorum, hala göğsüne ağlıyorum.

Dudaklarının başımın tepesine dokunduğunu hissediyorum ve o büyük kollarıyla beni sımsıkı sarıyor.

Çok tuhaf bir şey hissediyorum, hayatım boyunca hiç hissetmediğim bir şey. Yapısını bozmaya çalışıyorum. Birkaç şey düşünüyorum. Hiç hissetmediğim bir tokluk. İçimde karıncalanan bir duygu yayılıyor. Ve güvendeyim.

Düşün. Evet. Kendimi

güvende hissediyorum.

Ağlamadan

duramıyorum.

Onu bırakamıyorum.

Dölünü sızdırıyorum, sıkı tutunuyorum ve hüngür hüngür ağlıyorum. Durabilir miyim bilmiyorum.

Sırtımı ovuyor, saçlarımı okşuyor ve bana uzun, çok uzun bir süre sarılıyor. Her tarafına sızdım. Sonunda ağlamam azalıyor ve hıçkırık tutuyor.

Üçüncü hıçkırıktan sonra küfrettim. "Fu-uck" diye çıkıyor.

"Hemen döneceğim," diye fısıldıyor saçlarıma ve beni dikkatlice yanıma çevirip battanileri üzerime örtmeden önce oraya bir öpücük bırakıyor.

Yataktan kalkıyor ve ben izliyorum. Kışının yanağında pembe bir parıltı var.

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor ama kendimi tutuyorum.

Dişlerim takırdamaya başladı. Bir dakika sonra elinde bir şişe suyla geri geldi. Yere atılmış havlulardan birine uzanıp kalçalarımın arasını siliyor ve sonra atıyor.

"İç," diyor.

Doğrulup birkaç yudum su içiyorum. İçeri tırmanırken battanileri tekrar üzerime örtüyor. Su şişesini benden aldı ve yatağın yanındaki masaya koymadan önce büyük bir yudum içiyor. Orada oturmuş, ne yapacağımı bilmez bir halde onu izliyorum. Lambaya vurup bizi karanlığa gömdü, sonra bana uzandı ve Beni kendine çekiyor, ben de göğsüne gömülüp gözlerimi kapatıyorum.

Hala ıslak olan saçlarımı parmaklarıyla tarayarak yüzümden uzaklaştırıyor ve yüzüme öpücükler konduruyor. Burnuma. Göz kapaklarıma. Ve sonra dudakları şefkatle benimkine değiyor. Kısa bir süre titriyorum ve sonra parmaklarımı bir dakikalığına saçlarının arasına sokuyorum ve sonra sakallarıyla oynuyorum.

"Vixen?"

Ona bakıyorum. Görmek için çok karanlık. Bana tatlı bir öpücük veriyor ama sonra söylediği şeyle boğazıma yapışıyor.

"Bunun ne olduğunu seninle birlikte öğreneceğim. Başka seçeneğim yok. İçinde seni yiyip bitiren bir şey varken hiçbir şey yapmadan oturamam."

Bir şey demiyorum. Fark etmez. Çünkü o bir şeyler araştırmaya başladığında ben çoktan gitmiş olacağım.

Gözlerimi kapatıyorum ve daha derine sokuluyorum.

Yakın zamanda uyumayacağım. Bunu hissedeceğim. Bunu ezberleyeceğim. Ve bu şekilde, bir yerde yalnız olduğumda Başka türlü, gerçekte öyle olmadığı halde her şey yolundaymış gibi davranarak, bunu zihnimde yeniden canlandırabilirim.

"Ally?" diye soruyor bir süre sonra, belli ki o da uyumuyor.

"Hm?" Cevap veriyorum.

"Kıçını almak istiyorum."

"Hayal kurmaya devam et," diyorum, ben hâlâ ona sarılmışken göğsünü tokatlayarak. "Kimse yapmadı ve kimse yapmayacak. Kıçımın bekaretini evlilik için saklıyorum ve asla evlenmeyeceğim, o yüzden..."

"Onu alan ben olacağım," diye uyarıyor.

Ve tüm vücudumun tüylerinin diken diken olduğunu saklayamıyorum.

Çünkü bunu söyleme şekli birden fazla şekilde algılanabilir ve tabii ki ben bunu en uç şekilde algılıyorum.

Böyle bir şey olmayacak ama belki uyumadan önce bir süreliğine böyle bir şey söz konusu değilmiş gibi davranabilirim.

21

Jude

Gözlerimi açıyorum ve ilk gördüğüm şey üzerimde kocaman, mavi gözler oluyor. Birbirimize bakıyoruz, kolumu beline atmışım ve bacaklarımız birbirine dolanmış. Bana bakıyor.

"Günaydın," diye selamlıyorum.

Bana öyle bir bakıyor ki, eğer bir kilisede mihrapta olsaydı yüzde yüz doğru olduğunu hissedeceğimi biliyorum. Bu, bir erkeğin birlikte olduğu kadında görmek istediği bakış.

Parmaklarımı saçlarına geçiriyorum ve ağzını ağızıma getiriyorum.

İrkiliyor, sersemlemiş gibi geri çekiliyor. Yanakları pembeleşiyor ve yuvarlanmaya çalışıyor.

"Buraya geri dön," diye emrediyorum ve onu tutuyorum, sonra yuvarlanıp onu da yanıma alıyorum.

Bunu yapmak için zar zor yeterli yer var ve şimdi onun üstündeyim ama bu boktan yatağın en ucundayım.

Dizimle bacaklarını ayırıyorum ve bunu istediğini bildiğimden içeri kaymadan önce bir süre tepkisini görmek için gözlerine bakıyorum. O buna fazlasıyla hazır ve bacaklarını belime dolayarak seksi bir inilti çıkarıyor.

Parmaklarım aramıza giriyor ve o beni ıslak, sıkı bir sıcaklıkla sararken ben onun amıyla oynuyorum.

Gözleri kapanıyor ve göz kapağında bir ışıltı beliriyor. Dişlerini alt dudağına geçiriyor.

Parıltıyı fırçayla uzaklaştırıyorum ama gerçekten: Bu kızla tanıştığımdan beri parıltılara bayılıyorum. Buranın her yerinde varlar ve bunu beni kızdırmak için yapmasına rağmen bıkmadım. Bundan bıkmadım çünkü o... her şeyini etrafıma, her yerime yayıyor. Onu terk etmek
İşaretle. Ben onunum.

Ben onunum ve ona tutkal gibi yapışacağım. Ona neler olduğunu öğreneceğim ve düzeltmenin bir yolunu bulacağım.

Saat daha sabahın altısı ve seks güzel ama ikimiz de tatmin olmuş bir şekilde hızla ilerliyor. O tekrar uykuya dalıyor ve ben duş almaya gidiyorum ve sonra onu orada görünce, daha sonra onunla birlikte sürünmeye karar veriyorum.

Ona dokunur dokunmaz gözleri açılıyor ve doğrudan gözlerimin içine bakıyor. Burnunu öpüyorum ve bu onun parmaklarında büyümlü bir etki yaratıyor.

boxer külotumun içine giriyor.

Daha sonra battaniyenin altında kayboluyor ve beni ağzına almadan önce boxer'ımı indiriyor.

Siktir, evet.

Bana oral seks yaparken hala taktığı kolyeye tutunuyorum. Ve bu işte çok iyi, dilini kullanıyor, emiyor, derinlere iniyor. Taşaklarımı da ihmal etmiyor ve ben tam boşalacakken,

Parmak ucunu kıcıma sokuyor ve beceriyor... Ben o yükü onun boğazına boşaltırken, onu görüyorum. Ailemin kilisesindeki mihrapta beyaz elbisesi içinde.

Bu sefer, geldikten sonra bayılan benim.

Yalnız uyanıyorum.

Doğrulup komodinin üzerindeki telefonumu kontrol ettim. Saat on. Kalktım, boxer külotumu yukarı çektim.

Yatak odasının kapısı açık ama içeride değil. Mutfak ve oturma odası boş. Ne oluyor lan?

Banyo mu? Boş, ama çantası ve cüzdanı telefonuyla birlikte orada, tabii ki bu bana garip geliyor. Telefonu kaldırıyorum ve ekranda bir uyarı görüyorum. İki gözetleme uygulaması önizlemesi açık ana ekran.

En sonuncusunu açıyorum. Az önce kapı aralığından odaya bakarken çekilmiş kısa bir video klibim. Kaşlarımı çatıyorum. Dadı kamerası.

İkincisini açıyorum ve Ally'nin içeri girdiği, dolabına doğru yürüdüğü ve sonra odadan çıkmadan kamera görüntüsünden kaybolduğu bir video.

Telefonu bırakıp odasına girdim.

Yavru kedi yatağın üzerinde, altta bir yastığın üzerinde uyuyor. Yatak yine yastıklar altta olacak şekilde tersten yapılmış. Benim kızım çok tuhaf.

Kedi beni gördüğünde geriniyor ve birkaç kez göz kırpmıyor esnemededen önce. Yanından geçerken başını okşuyorum ve Ally'nin girmiş olabileceği diğer kapıyı görüyorum.

Onu ortalama bir gömme dolaptan biraz daha büyük bir odanın bir köşesinde kıvrılmış halde buluyorum. Gözleri gözlerime çarpıyor ve ağlıyor. I

Onu hemen kollarıma aldım ve oradan çıkardım ama önce hızlıca alanı taradım ve içine girdim. Küçük bir çocuğun oyun odası gibi. Resim şöalesi. Doldurulmuş hayvanlar için bir çay partisi. Puf sandalye.

"Beni yere bırak," diye fısıldıyor kırık bir sesle. Üzerinde sarmal kuyruklu tek parça bir Tigger pijama tulumu var.

Onu yatağa yatırdım ama bırakmadım. Küçük bir top gibi kıvrılıyor ama ben onu sıkıca tutuyorum.

"Şimdi benimle konuşmaya hazır mısın?"

Başını sallıyor ve yüzünü saklamaya devam ediyor.

Georgia Ally'nin kalçasına tırmanır ve kıvrılır. Ally yavru kediye uzanıyor ve onu kendine çekiyor, kürkünün içinde ağlıyor.

Kedi bana bakıyor ve sessiz bir miyavlama sesi çıkarıyor, sadece ağzı hareket ediyor, sanki yardım istiyor.

Ally'nin vücudu ağlamaktan titremeye başlayınca kedi pençelerini Ally'nin bacağına geçirerek kaçmaya çalışır. Bu ona kaçma şansı veriyor. Kedi yataktan atlarken Ally ayağa kalkar.

Kollarıyla gözlerini silerek, "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var," diyor.

"İhtiyacınız olan şeyin tam tersi bu. Olacak olan şu." Saçını kulağının arkasına sıkıştırdım.

Elime doğru eğilip gözlerini kapatıyor. Bir kez daha ağzıyla bir şey söylerken beden diliyle başka bir şey söylüyor.

"Sıcak bir duş alacaksın ve giyineceksin. Kahvaltı için dışarı çıkacağız. Bunu bitirdikten sonra annemin evine gideceğiz, onlarla takılacağız, yemek yiyeceğiz, sonra buraya döneceğiz ve tekrar sevişeceğiz. Sonra uyuyacağız ve sen benimle bir gün geçirmiş olacaksın. ve oradaki küçük saklanma deliğinde ne düşünüyorsan onu düşünüyorsun."

İtiraz etmek üzereydi, ben de parmağımı dudaklarına götürdüm.

"Ya tüm günü benimle geçirirsin, az önce söylediklerimi yaparsın ya da yapmazsan, programımı açık bırakırsın, böylece bugün seni araştırmaya başlama fırsatım olur. Pazar günü çok şey yapabilirim bebeğim."

"Yapıştırıcı mı kokluyordun?" Göğsümü itiyor.

Bileklerini kavıyorum ve sonra her iki elinin avuç içlerini öpüyorum.

"Uslu ol." Bana homurdanıyor.

"Seçim senin. Yap, Vixen."

"Kötü olmayı seçiyorum," diye tersliyor.

Ama sonra yutkunuyor ve başka tarafa bakıyor, daha fazla gözyaşıyla savaşıırken çenesi titriyor.

Bileklerini sallamadan önce bir dakika

bekledim. "Bunu duştayken düşüneceğim."

"Tamam."

"Ama kahvaltı için dışarı çıkmak istemiyorum," diyor.

"O zaman sen duştayken ben pişiririm."

"Dışarı çıktığımda kahvaltı hazırlayacağım."

"Öyle mi?" Kontrol ettim. "İkimiz için mi?"

Başını sallıyor. "Bütün yemekleri sen yapıyordun. Şimdi benim sıram." Kahretsin. Gerçekten mi?

"Buna itiraz etmeyeceğim," diyorum.

"Ama kahve yapabilirsin. Şimdi, lütfen."

"Hemen halledeceğim, bebeğim."

"Tamam."

Benden uzaklaşıp tuvalete doğru yürüyor ve ben gülme isteğimle savaşıyorum çünkü pijamasının arkasına iliştirilmiş Tigger kuyruğu o uzaklaşırken zıplıyor. Kedi onu takip ediyor.

O gittiğinde, videoların kaynağını gözetliyorum. Kapıya bakan şifonyerin üzerinde bir oyuncak ayı.

Ayağa kalktım ve onu az önce çıkardığım gömme dolabın kapı çerçevesine yaslandım.

Gözlerim pembe papatyalardan oluşan bir tabloya takılıyor. Bir tuval dolusu.

"Yapma!" diye geri dönüyor ve beni yana itiyor, böylece kapıyı kapatabiliyor, sonra da göğsümü dürtüyor. "Bu yasak. Duyuyor musun? Ben mi?"

"Ne?"

"Eğer bana zerre kadar saygın varsa, oradan uzak duracaksın."

Ellerimi

kaldırıyorum.

"Ciddiyim."

"Duyuldun." Geri çekiliyorum.

Bir süre bana bakıyor, muhtemelen dürüstlüğüme değerlendiriyor, sonra kapı kolunun kilidindeki anahtarı çeviriyor, kapıyı test ediyor ve anahtarı alıp banyoya gidiyor.

Diğer odaya geçip üzerime bir eşofman altı ve tişört geçirdikten sonra mutfığa gidip kahve yapmaya başlıyorum.

22

Ally

Orada oturuyor, televizyon açık, beyaz tişörtü ve bir çift pantolonuyla seksi görünüyor.

Koyu renk eşofman altı, çıplak ayakları çapraz ve sehpanın üzerinde. Ben kahvaltı hazırlarken o da televizyonda haberleri izliyor ve dizüstü bilgisayarında bir şeyler yapıyor.

Yapmayacağına söz verdikten sonra orada oturup gözümün önünde beni didiklemezdi, değil mi?

Ben ızgaranın üzerine bir topak daha krep hamuru dökerken, elini gözlerine düşen uzun saçlarının arasından geçirirken gözleri benimkilere çarpıyor.

Bir daha ona bakıp da bu seksilik karşısında bayılacak gibi hissetmeyecek miyim?

Şu anda bunu hissetmenin ötesinde, tükenmiş hissediyorum. Duygusal olarak tükenmiş. Dün gece ve bu sabah çok ağladım ve bu konuda kendimi biraz aptal gibi hissediyorum. Ama bir yandan da garipti. Onun tepkisini düşünürken kendimi bu duygudan başka hiçbir şeye odaklanamaz halde buluyorum. ona yakın.

"Aklında ne var?" diye soruyor.

"Ne yaptığını merak ediyorum," diye cevap veriyorum. "Çalışıyorum."

"İş mi?"

"Ödeme yapan bir müşteri için."

Bakıyorum.

"Bu sefer Carmichael Danışmanlık değil, Vixen."

"Oh." Arkamı dönüyorum ve pastırma paketini almak için buzdolabına uzanıyorum. "Sadece geçici ilişkimizden vazgeçmediğinden emin olmak istedim."

anlaşma."

"O zaman anlaştık, öyle mi?"

"Kahvaltı hazırlıyorum, değil mi?"

"Günü benimle mi geçireceksin?" diye soruyor ve sonra gülümsüyor, bunu yaparken o kadar muhteşem görünüyor ki dizlerimin bağı çözülüyor.

"Kahvaltıda ne var?" diye soruyor.

"Muzlu çikolata parçacıklı krep ve pastırma," diyorum pastırma paketinin üzerindeki plastiği makaslayarak.

Gözleri parlıyor. "Öyle mi?" Başımı salladım.

"Tek sorun benim tarifim... otuz tane krep yapıyor, bu yüzden biraz zaman alıyor. Dörde bölmeyi, hatta ikiye bölmeyi denedim, ama bütün bir parti yapmadığım sürece sihri olmuyor." Omuz silkiyorum.

"Sihir için sabırsızlanıyorum, bebeğim. Bütün o fazladan krepleri ne yapıyorsun?"

"Yirmi dört saat boyunca bıkana kadar yiyorum ve sonra kalanını atıyorum. Genelde sadece başkaları için yapıyorum ve artanları onlara bırakıyorum."

"Geri kalanını anneme götür." "Pff."

"Ne?" Çenesini yukarı kaldırır.

"Eğer benden yemek almaya devam edersen, onları etkilemeye çalıştığımı düşünecekler."

"Keklerinizden çok etkilendiler. Hepsi etkilendi."

"Hepsi mi?" Pastırma şeritlerini sıcak tavaya dizerek soruyorum.
"Hepsi kim?"

"Anne, Baka, Julian, Roman ve Luka. Ayrıca Ivana Teyze ve Prabaka. Onlara da biraz gönderdik. Herkes beğendi. Herkes her birinden bir tane aldı ve sonra kalanlar için kavga ettiler. Limonlu olanlar

ama görünüŖe göre turuncu olanlar da küçümsenecek bir Ŗey değildi."

"En çok hangisini sevdin?" Pastırmayı maŖa ile hareket ettirerek soruyorum.

"Ben hiç almadım."

Bunu komik bularak gülüyorum.

"Hepsini yediler, daha fazlasını yapmanı söylememi istediler."

Dudağımı ısıırıyorum ve krepleri kontrol etmek için ızgaraya doğru ilerliyorum. "Belki yakın zamanda bana bir parti daha verirsin."

"Ya da belki sonsuza dek neyi kaçırdığını merak etmek zorunda kalacaksın."

Gülümsüyor. "Bu kadar zalim olmazdın, değil mi?"

Omuz silkiyorum. "Duruma göre deęiŖir."

"Pembe ve mavi olanları çok sevdim, en azından hiç diğerlerini de deneyeceğim, o anılarım var. Bunları yapmayı nerede öğrendin? Hiç fırında çalıŖtın mı?"

Başıımı sallıyorum. "Eskiden iyi bir arkadaŖım ailesinin fırınında çalıŖırdı. Bana o öğretti."

"Öyle mi? Nerede bu fırın?"

"Bilmek istemez miydin?" Mırıldandım ve sonra biraz krepleri ızgaradan servis tabağına alın ve tavaya biraz daha tereyağı sürüp spatulayla gezdirin.

Kıkırdıyor. "Peki ya Ŗu krepler?" Yanına gelir ve onları inceler. "Güzel kokuyorlar. Bunları yapmayı nereden öğrendin? Aynı arkadaŖtan mı?"

Başıımı salladım. "Babam." Ve sonra boğazımda kocaman bir yumru varmıŖ gibi hissediyorum. Duygularımı tutuyorum.

Jude'un gözleri yumuŖar.

"Denemek için sabırsızlanıyorum," diyor ve dudaklarını alnıma bastırıyor.

Ve Şu anda nasıl hissettiğimi bilmesinden nefret ediyorum. Babanızı kaybetmenin nasıl bir Şey olduğunu biliyor olması - babanızı herhangi bir Şekilde, biÇimde veya formda kaybetmek korkunĐtur ama zamanından önce? Şiddetle mi? Ona batma dürtüsüne direniyorum. Bunun yerine, erimiş tereyağını spatulayla tavada biraz daha gezdiriyorum ve ardından ikinci son parti iÇin hamuru sekiz porsiyon halinde hızlıca ızgaraya döküyorum.

Pastırma fırtına gibi tükürüyor. Nefesimin altında kfrediyorum ama Jude imdadıma yetiŐiyor. Ben duygularımla ve kreplerimle bir dakika geÇirirken o ocağa gidip pastırmayla ilgileniyor.

BirkaÇ dakika sonra üzerinde akĐaaĐaĐ Şurubu, tereyağı ve krem Şanti olan muzlu Đikolata parĐacıklı krep yiyoruz. Ve Jude yerken seksi onaylama sesleri Đıkartıyor. Bu sesler, bu sabah onun üzerine indiğimde ĐıkardıĐı seslere benziyor. Benim hafızadaki yüz ısıtmaları. EĞlenceliydi.

"Bu seslere bakılırsa, sanırım kreplerimi seviyorsun," diyorum.

EĞilip st dudağındaki krem Őantiyi yalıyor ve beni öpüyor. "İltifat iÇin balık mı avlıyorsun? Bu nasıl? Bu krepleri hayatımın sonuna kadar her pazar sabahı yiyebilirim."

Sonra da güler. "O kadar korkmuş görünme. Bana ayda bir ya da iki kez kek, pazar günleri de bunlardan yaparsın.

Yemeklerin geri kalanını da ben yaparım. Bulaşıkları da. Anlaştık mı?" Elini uzatıyor.

"Siktir git," diye mırıldanıyorum, daha fazla krep yiyorum ama yüzüm kıpkırmızı, bunu biliyorum.

Ne anlaşma olurdu ama. Bütün yemekleri yapan bir koca. Yaptığım her türlü dağınıklıkla ilgilenen. Beni ve yapacağımız muhteşem bebekleri koruyacak kadar büyük, gĞl ve belalı bir koca mı? Bu düŐünceden sıyrıldım.

Kötü Ally... Sahip olamayacağın Şeyleri hayal etmeyi bırak.

23

Ally

Bu kötü bir fikir. Kötü, çok kötü bir fikir. Ama hayatımın hikayesi: birbiri ardına gelen kötü fikirler.

Cipiyle dört katlı alçak bir tuğla apartmanın önüne yanaştık.

Arabadan iniyor ve arka koltuğa uzanıp krep dolu tek kullanımlık folyo kabı, akçaağaç şurubu şişesini ve krem şanti kutusunu alıyor ve ben dışarı çıkmadan kapıma geliyor.

Kapıyı açmak için uzanıyor ve ben kilit düğmesine basıyorum.

Kaşlarını çatıyor ve muhtemelen benim paniklemiş dram kraliçesi suratıma bakıyor.

"Her şey yoluna girecek. Gergin olma."

Surat astım.

SUV'unun fob'undaki düğmeye basıyor ve kapı açılıyor, o da kapıyı açıp boştaki elini uzatıyor. Aldım ve iç çekerek aşağı indim.

Bugün yarı normal bir insan gibi giyindim, mavi ve beyaz puantiyeli, askılı ve tam etekli sundress elbisemi giydim. Bugün korkutucu taytlar yok, onun yerine bacaklarım çıplak ve saçlarım yüzümden geriye doğru itilmiş bir saç bandında. Normal bir makyaj bile yaptım.

Ancak tırnaklarım siyah. Ve pedikürüm farklı renklerde yapılmış seksi sandaletlerim var.

Beni binanın ön kapısından geçirip

Lobiye girdikten sonra iç kapılardan birinin kilidini açıyor ve ana kattaki koridora çıkıyoruz.

Eski bir bina ama temiz ve iyi durumda görünüyor. Daire 101'in kapısında bir tabela var.

Pazar günleri" ve acil durumlar için aranacak bir numara.

Kapı kolunu çevirdi ve insanlarla dolu geniş bir aile odasına girdik, bazıları ekstra büyük C şeklindeki kanepede oturuyordu, bazıları Bazıları ayakta, bazıları da yerde oturuyordu.

Oturanlar ayağa kalkarken hepsi nefes nefese kalıyor ve/veya gürültü çıkarıyor ve bize doğru gelirken aklıma My Big Fat Greek Wedding filmi geliyor.

Bana ulaşan ilk kişi otuzlu yaşlarının sonunda ya da kırklı yaşlarının başında olması gereken bir kadın, Down Sendromlu teyzesi olmalı.

Ellerini çırpıyor ve soruyor, "Saçına dokunabilir miyim? Çok güzelmiş. Bir kız için çok fazla dövmen var! Daha önce hiç bu kadar çok dövmesi olan bir kız görmemiştim."

"Ivana, merhaba de ve sonra Ally'nin herkesle tanışmasına izin verelim," diyor Ana.

"Merhaba!" Ivana coşkuyla söylüyor.

"Merhaba Ivana," diye selam veriyorum ve ardından Ivana bana sarılmak için kollarını açıyor.

"Merhaba Ally. Jude." Ana, Jude'un yanağını öpüyor ve bana da sarılıyor, bu ilk başta beni ürkütüyor ama iyi hissettiriyor. "Onu mutfağa koy, ben tanıştıracam."

Jude'un kardeşleri olduğunu hemen anladığım iki genç adam görüyorum. Elllerinde oyun kumandalarıyla yerdeydiler ama ikisi de kumandalarını yere bırakmış ve diğer herkesle birlikte sanki bir kabul sırasına girmiş gibiler. Biri uzun, kıvrıkcık saçlı bir genç. Uzun boylu ve sırık gibi, henüz tam oturmamış. Diğer muhtemelen birkaç yaş büyük.

genç olandan daha yaka kesimli, tam kollu ve boynu dövmelele kaplı. Ayrıca spor salonunda çok vakit geçiriyormuş gibi bir yapısı var.

Büyük olan diyor ki. "Hey, ben Luka. Aferin, velet." Bana sarıldı.

"Brat?" Ben soruyorum.

"Sen değil, kardeşim. Brat. Kardeş demek."

"İnan bana, o da bir velet," diyor Jude arkamdan. "Diğer türden."

"Eğlenceli türden mi?" Luka boğuk bir sesle soruyor. "Güzel. Ve harika kekler, bebeğim," diye ekliyor boynumu koklayarak.

"Sakin ol," diye uyarıyor Jude.

Luka usulca güler ve geri çekilir.

Çok tatlı biri. Çok genç, muhtemelen yirmi iki ya da üç, ama kesinlikle sevimli.

Jude'un diğer kardeşi elimi tutuyor. "Roman. Selam. Nasılsın? Biraz daha kek getirdin mi?" Sonra o da bana sarıldı.

"Merhaba," sesim gıcırtılı çıkıyor. Boğazımı temizliyorum. "Bugün olmaz. Yine de muzlu çikolatalı krep getirdim. Bu sabah çok fazla yaptım ve kardeşin onları getirmemiz gerektiğini düşündü."

"Ooh," diyor Roman ve avuçlarını birbirine sürtüyor.

"Julian nerede?" Jude sorar.

"Julian senin için çalışıyor. Hem de pazar günü!" Baka suçlayıcı bir tavırla konuşuyor ve sonra bana başıyla onay veriyor. "Allison."

"Sadece Ally," diye düzeltiyorum. "Ve merhaba. Nasılsınız?" Bana kurnazca bakıyor.

"Çalışıyor musun?" Jude bir an için kafası karışmış görünüyor ve sonra ve ekrana dokunmaya başlar.

"Ally, bu Prabaka Sanja Novak, Jude'un baba tarafından büyük büyükannesi," diyor Ana.

Başında siyah bir tülbent olan küçük yaşlı bir kadın kanepede oturuyor ve bana gülümsüyor. Çok yaşlı ve dişleri yok.

"Merhaba," dedim.

Ellerini uzatıyor, ben de o tarafa gidip ellerini tutuyorum ve kocaman bir gülümsemeyle ellerini sallıyor.

"Merhaba," diyor.

"Ally ikolata parçacıklı ve muzlu krep getirmiş," diyor Jude yüksek sesle ve eğilip yanağından öpüyor. Yanağına hafifçe dokunuyor Sevgi. "Ooh. Bunları denemek isterim. Dünkü portakallı küçük kekleri beğendim. Sen mi yaptın?"

"Öyleydi," diyorum.

"Dün müydü?"

"Dün oldu ama yemek yapıyoruz," diyor Baka yüksek sesle. "Ana biftek yapıyor."

"Bunu biliyorum," diye yanıtlıyor Jude. "Orada herkesin tadına bakmasına yetecek kadar var."

"Şimdi bir tane deniyorum," diye anons eden Luka, L-'ye doğru yürür. Biri ön kapının yanında, diğeri yemek alanının diğeri tarafında olmak üzere iki girişı bulunan mutfak tarzı mutfağı açılan oturma/yemek odası alanı şekillendirilmiştir.

"Beni unuttun Ana," diyor Ivana.

"Hayır, merhaba dedin."

"Daha uzun konuştular."

"Sana sabırlı olmayı öğretiyordum. Bu Ivana Teyze," diyor Ana gülümseyerek. "Saçını beğendim," diyor yine kocaman bir gülümsemeyle. "Ve bütün dövmeleler."

"Çok teşekkür ederim," diye cevap veriyorum.

"Keşke benim de saçlarım pembe olsaydı."

Omuz hizasındaki tuzlu ve biberli (çoğunlukla tuzlu) saçlarını çekmeden önce saçlarıma hafifçe dokunuyor ve uçlarına bakıyor. Kaşlarını çat.

"Tabii ki yapabilirsin. İsteddiğin renk saça sahip olabilirsin. Senin için yapabilirim," diyorum ona.

Oda sessizleşiyor.

"Ne zaman?" Ivana Teyze heyecanla soruyor. "Saçımı ne zaman pembe yapabilirsin?"

"Um..."

Kahretsin. Oops. Bir hata mı yaptım?

"Bugün," diye cevaplıyor Jude benim yerime. "Ally bana ne alacağımı söyleyecek ve ben de eczaneye gidip alacağım."

Heyecanla bir aşağı bir yukarı zıplıyor. "Yarın kreşe gideceğim ve buna bayılacaklar, bayılacaklar!"

Gülümsüyorum. Onun coşkusu bulaşıcı.

Ama oda hala sessiz, bu yüzden birden kendimi mikroskop altındaymışım gibi hissediyorum. Buraya geldiğimden beri öyleyim ama sanki merceğin odağı keskinleşmiş gibi.

"Bu iyi değil miydi?" Jude'un annesine fısıldadım.

"Tabii ki öyle," diyor elini sallayarak. "Bu benim kayınbiraderim, Niko Amca ve eşi Stana."

Stana'ya 'teyze' unvanı vermediğini fark ettim. Stana otuz yaşlarında görünüyor, Niko Amca ise ellili yaşlarda.

"Memnun oldum," diyorum.

Niko Amca, uzun boylu, tuzlu ve biberli saçlı ve biraz tıknaz bir yapıya sahip, yargılayıcı bir gözle bana bakıyor. Elimi sıkıyor ve yanağımdan öpüyor.

Bana, yeğeninin arkadaşlık etmesi gereken türden bir kız olmadığım sürece pembe saçlı ve dövme olmamam gerekiyormuş gibi bakıyor.

Kesinlikle yeğeninin arkadaşlık edeceği türden bir kız değilim ama bunun benim tarzımla bir ilgisi yok.

Karısı sarışın, güzel, benim eskiden giyindiğim gibi giyinmiş ve utangaç görünse de bana gülümseyerek bakıyor.

Ona sarılıyorum ve o da utanmış bir şekilde yerine oturmadan önce bana karşılık veriyor.

"Saat dört gibi yemek yiyeceğiz. Umarım çok erken değildir,

Ally," diyor Ana, "ama Pazar günleri bunu yapıyoruz çünkü her zamanki gibi bir

Okul için yapmam gereken bir sürü not var, o yüzden bunu altı gibi bitirmek istiyorum."

"Sorun değil anne. O zamana kadar seninle işimiz bitmiş olur," diyor Jude. "Bebeğim, ben şimdi eczaneye gidiyorum. Ne alacağımı bana mesaj at."

Paniğe kapıldım. "Um... Gelebilirim. Sadece gelsem daha iyi olur ve-"

"Saçmalık," diyor Baka. "Ona ne alacağını söyle. Sen burada kal. Bir oyun oynayacağız."

Luka mutfaktan çıkıp karnını ovuşturarak, "Bu krepler harika," diyor.

Baka, "Pazar günü küfür etmek yok," diye uyarıyor.

Jude, Ana ve Prabaka Sanja dışındaki herkes mutfağa akın eder.

"Üzgünüm, yemeği mahvetmeye çalışmıyorum."

"Saçmalama, hepsi yiyecek; inan bana, bu ekip yiyebilir," diyor Ana ve sonra sesini yükseltiyor. "Biri Prabaka için bir tane getirsin! Ve bana."

"İkinize de birer tane alacağım!" Ivana Teyze anons ediyor.

"Bana mesaj at," diyor Jude, beni çabucak öpüyor ve kapıya doğru yöneliyor.

Panik yükseliyor, boynumu ısıtıyor ve yüzümü alevlendiriyor.

"Otursana," diye davet ediyor Ana. "İçecek bir şey? Çay? Kola? Herkes o keklere bayıldı. Tarifini isterdim ama zaten yapacak yeterince işim var." Elini sallıyor. "Keklerin içine günlük emirler."

"Keklere bayılırım! Sarıları sevdim!" Ivana Teyze mutfaktan sesleniyor.

"Çay kulağa hoş geliyor," diyorum Ana'ya ve sonra "Teşekkür ederim!" diye sesleniyorum. "Ben de çay severim," diye sesleniyor Ivana Teyze mutfaktan.

Prabaka Sanja sakızlı bir gülümsemeye, "Senden hoşlanıyor," diyor.

"Dişlerin nerede?" Niko Amca yüksek sesle sorar.

Elini sallıyor. "Onları sevmiyorum. İyi çiğnerim."

Kıkırdıyorum.

Niko Amca, "Dişlerini satın aldım ama hiç takmıyor," diye homurdanıyor.

Prabaka Sanja ona dilini çıkarır ve bana bir tane daha verir. gülümsüyor, yanındaki büyük, C şeklindeki mavi kanepenin minderini okşuyor. Ben de oturdum.

"Bana bir saniye izin verin. Jude'a o mesajı göndereceğim," diyorum ve telefonumu çantamdan çıkarıyorum.

Sıcak pembe Splat. Yarı kalıcı olan Splat'ı alın. Bu markayı bulamazsanız, tezgâhtardan nefret etme ihtimaline karşı yıkamalı versiyonunu isteyin. Not: Senden nefret ediyorum.

Telefonumu bir kenara koyuyorum ve bana bakan Niko Amca'nın karısı Stana'ya gülümsüyorum.

Gülümser ve bilinçli bir şekilde doğrulur, eteğini düzeltir.

"Kim Monopoly oynamak ister?" Baka yemek alanından soruyor.

"Gelin! Herkes hangi parçayı istiyor?"

"Ayakkabı benim!" Sesleniyorum ve oraya doğru gidiyorum. Baka bana bakmadan sessizce uzatıyor.

"O genellikle ayakkabıdır," diyor Roman yanımda otururken. büyük yemek masası, sekiz uyumlu sandalye, artı iki ekstra katlanır sandalye. "Savaş mı başlatmaya çalışıyorsun?"

Lanet olsun.

Baka hiçbir şey söylemiyor, ancak tam burada olduğu için onu duyduğu çok açık. Küçük gümüş demir oyun taşını önüne koyuyor.

"Kızartmayı kontrol etmeliyim," diyor Ana. "Ben silindir şapkayım!"

"Biliyoruz," diye mırıldanıyor Baka. "Her zaman bir silindir şapka. Jude oynamadığı sürece, o zaman ne olursa olsun alır çünkü o silindir şapka."

"Jude burada değil," diyor Ivana Teyze. "Pembe saç malzemelerimi almaya gitti."

"Ben ütü olabilirim Bayan Kokotovic," diyorum.

"Tamam. Ama bu Baka."

"Tamam, Baka," diye cevap veriyorum.

"Çayını iç," diye işaret ediyor.

Bardağı kaldırıp bir yudum alıyorum.

Kuşburnu. "Bu çok güzel," diyorum.

"Bu benim favorim," diyor bana, sonra sesini yükselterek, "Ben bankacı!"

Ana mutfaktan, "Sen her zaman bankacısın, anne," diyor. "O da her zaman kazanır."

Baka, oyuncular için para biriktirirken, "Keklerinizi beğendim," diyor.

Niko Amca, Luka ve Stana masaya gelmiyor. Prabaka da gelmiyor.

"Teşekkür ederim," diye cevap verdim. "Ve geçen gün dairemde yaptıklarınız için tekrar teşekkürler."

Hiçbir şey söylemeden başını sallıyor.

Roman, "Herkes kekleri beğendi," diyor. "Bir dahaki sefere getirmekten çekinmeyin. Kreplere de hayır demeyiz. Gelecek Pazar gelin ve taze taze yapın. Akşam yemeğinde kahvaltı yaparız."

Kibar ama bağlayıcı olmadığını umduğum bir ifadeyle gülümsüyorum. "Başka ne pişiriyorsun?" Baka soruyor.

"Hepsi bu kadar. Krepler ve kekler. Yaptığım diğer şeyler hakkında yazacak pek bir şey yok."

"Siz ikiniz evlenip çocuk sahibi olduğunuzda, size öğreteceğim," diyor Baka. "Ana gel; oynamaya hazırız."

"Monopoly'yi sevmiyor musun, Stana?" Sesleniyorum.

Bir an çekingen bir şekilde bana bakıyor ve sonra omuz silkip bize katılmak için ayağa kalkmadan önce kısa bir süre kocasına bakıyor.

"Kimse almazsa yüksük ben olmak isterim," diyor usulca. Baka bana tuhaf tuhaf bakıyor ve sonra yüksüğü Stana'ya uzatıyor.

24

Jude

Annemin evine giriyorum ve burası çok gürültülü. Neredeyse her zaman gürültülüdür, ama şu anda Ally'nin kahkahalarının da eklenmesiyle tahta oyunu gürültüsü var.

"Aldın mı?" Ivana kanepede zıplayarak soruyor.

Plastik poşeti ona uzattım. "Sakın açma. Ally'yi bekle. Tamam mı?"

"Tamam." Kocaman gülümsüyor ve çantayı değerli bir şeymiş gibi tutuyor. "Ama kutuya bakabilir miyim?"

"Evet, ama sakın açma," diye sesleniyor annem.

Masaya yaklaşıyorum ve Baka dışında herkes gülümsüyor.

Stana masada. O hiç oynamaz.

Ally bana gülümsüyor bile. "Hey," diyor.

"Bütün paramı aldı," diye bilgi veriyor Baka. "Ben yokum. Önce Stana'yı iflas ettirdi, sonra anneni, şimdi de beni."

Ally'nin bir yığın parası var ve Baka'nın kolları bağlı.

Eğiliyorum ve dudaklarımı Ally'nin elmacık kemiğine değdiriyorum.

"Kahretsin. Evi temizliyorsun, bebeğim."

Ally kocaman gülümser ve omuzlarını sallar. Tüm oda gülümsüyor. Bu hoşuma gitti. Hem de çok.

"Psh. Oyunda evi temizle ama kendi evini temizleme," diye mırıldanıyor Baka nefesinin altında.

Ally'nin ifadesi düşer.

Büyükanneme kaşlarımı çatıyorum.

"Üzgünüm," diyor Baka. "Ben... rekabetçiyim. Size kuralı söylemeyi unuttum, eğer bu masada bir masa oyunu oynuyorsanız ve birisi

hoşunuza gitmeyen bir şey olursa, masayı kızgın terk edemezsiniz. Kurallar böyle. Biz burada oyun oynarken küfürlü konuşuruz."

"Bu doğru," diyor Stana.

Ve ağzım açık kaldı. Stana oynuyor ve konuşuyor mu?

Ally omuz silkiyor ve geniş bir gülümseme alıyor. "Evet, senin için çok kötü Çünkü bütün paranı aldım ve yine olsa yine yaparım. Ve sadece bir noktaya değinmek için evimi dağıttım. Onunla birlikte." Onu sarsıyor omzunun üzerinden başparmağıyla

bana bakıyor. Baka gülüyor.

Ally gururla, "Odasını sim bombardımanına tuttum," diyor. Bütün gözler bana dönüyor.

"Odası mı?" Luka kafası karışmış bir halde soruyor.

Ona bildiği bir bakış atıyorum - çenesini kapatacak bir bakış.

Küçük kardeşim Roman yardımsever bir tavırla, "İki tane bedava park yeri kazandı," diye bilgi veriyor. Çocuk ne yaptığını biliyor - konuşmayı Ally'nin evindeki uyku düzeninden uzaklaştırıyor.

Otuz iki yaşındayım ama uyku düzeninden bahsetmek her zaman tabu olacak.

"Baka 'hapiste' birkaç tur geçirdi," diyor annem. "Ve bu konuda her zamanki gibi dramatikti."

"Ally önce otelleri aldı. Park Place ve Boardwalk'u aldı," diyor Baka. "Hepimiz böyle kazanıldığını biliyoruz."

"Bu ve ayakkabının senin parçan olması," diye ekliyor Ally, Baka'nın omzuna kendi omzuyla vurarak.

Baka gülüyor.

"Yemeğe yaklaşık bir saat var," diyor annem. "Gidip rostoyu kontrol edeyim."

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Ally sorar.

"Oyununu bitir. Bir an önce bitirirsen, istersen yemekten önce Ivana'nın saçını yapmak için vaktimiz olur."

"Acele edin!" Ivana heyecanla söylüyor.

Görünüşe göre iş Ally ve Roman'a kaldı. Ve o var gibi görünüyor Annem ve Baka'nın bir üst düzey onayı. Misafir olarak gelen ve mutfakta yardım etmeyi teklif eden her kadın onlarla birlikte *oraya girer*.

Roman bir tur atar ve Ally'nin üç evlik alanlarından birine yerleşir.

Yuvarlanır ve Go'ya ilerleyip daha fazla para toplar.

Roman daha sonra sokak onarımları için değerlendirildi ve tüm mülkleri için ödeme yapmak zorunda kaldı. Telefonum çalıyor ve arayan Julian, ben de telefona cevap vermek için avluya çıkıyorum.

Ally dışarı çıkmamı izliyor ve sonra oyununa geri dönüyor.

Geri döndüğümde Monopoly kaldırılmış ve akşam yemeği için masa hazırlanmıştı.

"Kim kazandı?" Ben sordum.

Niko Amca, "Senin kız kazandı," diye cevap veriyor.

"Aferin, Ally." Ally ona gülümser. "Monopoly'yi sevmiyor musun?"

"Hayatımın her günü gerçek Monopoly oynuyorum," diyor dehşetle.

"Bu binanın ve diğer iki binanın sahibiyim." "Ah," diyor Ally kıkırdarak.

"Seni anlıyorum."

Ally, Ivana Teyze, annem ve Baka sürgülü kapıdan çıkıyorlar. Yemek masasının arkasından avluya. Prabaka arkalarından ayaklarını sürüyerek ilerliyor.

"Geliyor musun?" Ally Stana'ya sorar ve Stana dahil edilmesine şaşırılmış görünür. Ayağa kalkar ve onunla birlikte gider.

Etrafta başka kiracılar da var. Birkaç piknik masası, bir salıncak seti ve kum havuzu bulunmaktadır. Ve tüm daireler bahçeye bakıyor. Avlunun kapısının önünde küçük verandalar var. Anneminki çok geniş ve üstü asmalarla tırmanan pergola ile örtülü.

"Küçük Niko da benim izimden gidiyor. North Park'ta baktığı yeri daha yeni satın aldı," diyor Niko Amca.

"Öyle mi?" Ben de öyle dedim.

Kuzenim Küçük Niko 1.80 boyunda, yani hiç de küçük sayılmaz.

Ally elinde boya kutusuyla kapıyı geri kaydırıyor.

"Tamam, yani... yanlış olanı almışsın Jude," diyor Ally.

Teyzem onun arkasında duruyor, ağlayacak gibi görünüyor. Hay sikeyim.

"Sıcak pembe yerine bebek pembesi, yani yine de pembe olacak Ivana Teyze," diye güvence veriyor Ally.

Ally'nin onun yanında bu kadar rahat olmasını seviyorum. Teyzem gibi birinin yanında vakit geçirmeyen pek çok insan garip davranıyor ya da nasıl davranacağını bilmiyor ama rahatsız olduklarını çok belli ediyorlar.

Bu konuda tecrübesi var mı? Alyssa McQueen bulmacasının başka bir parçası mı?

"Yani ikiz gibi olmayacak mıyız?" Ivana soruyor.

Ally gülümsüyor. "Tek yumurta ikizi değil ama kesinlikle kız kardeş gibi. Böylece insanlar sizin taklitçi olduğunuzu düşünmek yerine benzersiz olursunuz. Bunu yapmamı ister misin yoksa yapmamamı mı tercih edersin?"

"Tamam!"

"Emin misiniz? Değilse, bunu geri almayı deneyebiliriz."

"Ellerinde kalıcı olmayan tek şey buydu," diyorum.

"Kalıcı olmasını istiyorum!" Ivana neredeyse çılgılık atıyor ve sinir krizi geçirmeye hazır görünüyor.

Ally ona kutuyu gösterir. "Sanırım böyle daha iyi. Aslında bir deneme sürüşü. Yaklaşık on dakika boyunca bebek pembesi saçlara sahip olmanı sağlayacak.

şampuanlar ve sonra ya tekrar yapabilir ya da farklı bir renk yapabilirsiniz. Bunları seviyorum çünkü saçınıza daha nazik davranıyorlar ve bir ay içinde fikrinizi değiştirebilir ve mor olmasını istediğinize karar verebilirsiniz. Ya da mavi. Hatta gökkuşağı. Ve işimiz bittiğinde farklı tonlara sahip olacaksın çünkü biraz daha açık ve koyu saçların var."

"Oh! Bunu sevdim. Hiç gökkuşağı saçın oldu mu?"

"Evet, var. Ama pembe benim favorim."

"Benimki de!"

"Tamam. Başlayalım o zaman," diyor Ally ve kapıyı kaydırarak kapatıyor. "O bir tilki," diye bilgi veriyor Luka.

Gülümsüyorum.

"Öyle," diyor Niko Amca. "Ama eminim ele avuca sığmıyordur." Daha geniş gülümsüyorum.

Niko Amca gülüyor. Roman da öyle.

25

Ally

Ivana Teyze saçını çok seviyor. Onun için fön çektikten sonra yemek boyunca el aynasını tuttu.

Novak ailesine üçüncü bir şey daha pişirebileceğimi kanıtladım: Yorkshire pudingi. Luka birinin bunları yapmayı öğrenmesi gerektiğini söyledi, ben de Ana'ya yapabileceğimi söyledim ve Baka sos yaparken onun mutfağında bunları hazırladım.

Çok beğenildi. İnsanlar kimin ikinci, kimin üçüncü kez yediği konusunda gürültü kopardı ve neredeyse bir parti daha pişirmek zorunda kaldım.

Yemek çok lezzetliydi. Bana annemin eskiden yaptığı pazar yemeklerini hatırlattı. Babam pazar günleri kızarmış sebzeler ve sosla birlikte biftek yemeyi severdi. Yorkshire pudingi. Sonrasında tatlı bir şeyler.

Yemekten sonra uzun, çikolatalı ve içinde rom olan bir Hırvat pastası yedik. Baka yapmıştı ve bebeklerim olduğunda bana öğreteceğini söylemişti.

Ben de küstahça, "Ya da Google'a sorabilirim" diye cevap verdim. Herkes buna güldü. Baka hariç.

Onu birkaç kez güldürdüm ve Monopoly tacını aldım, ama belki de bu biraz fazla oldu.

"Deneyebilirsin," dedi, "Ama o kadar iyi olmayacak."

"Olmayacağına eminim," dedim ona. "Şapır şupur konuşmayı masa oyunlarına saklayacağım."

Ve bu bana küçük bir gülümseme verdi.

Saat 17:55'te Ana hepimizi aceleyle kapıdan çıkardı. Bize kalmak istiyorsak avluda takılabileceğimizi ya da Prabaka'ya gidebileceğimizi söyledi.

ve Ivana Teyze'nin evine gittiğini, ancak huzur ve sessizliğe ihtiyacı olduğunu söyleyince herkes dağıldı.

Prabaka ve Ivana'nın ikinci katta, aynı daireyi paylaşan Luka ve Julian'ın yanında birlikte yaşadıklarını öğrendim. Ivana gün boyunca bir günlük kampa gidiyor.

Roman annesi ve Baka ile birlikte yaşıyor ama bir yıl içinde kardeşleriyle birlikte üst kata taşınmayı planlıyor. Görünüşe göre diğer daireler

Buradaki evin uzantısı. Herkes birbirine yardım ediyordu ve Ivana ile Prabaka çoğunlukla sadece uyumak için orada bulunuyorlardı. Herkesin birbiriyle ilgilenmesi ve yakın yaşaması hoşuma gitti.

Annem, babam ve benim birbirimizden başka kimsemiz yoktu, geniş bir ailemiz yoktu. Annem tek çocuktu ve anne-babası ben doğmadan önce vefat etmişlerdi. Babam ergenlik çağındayken ıslahevine gönderilmiş ve ailesiyle geçinememiş. Ondan sonra ailesiyle, hatta iki küçük kardeşiyle bile konuşmadı. Ne zaman ki babam öldüğünde, sadece ben ve annem vardık. Ve sonra bir suçluya aşık olarak hayatımı mahvettiğimde, sadece ben vardım. Annemin yeni kocası John ve kızları Sophie ve Janie olduğu için mutluyum.

Seçme şansım olsaydı, birbirine yakın yaşayan böyle büyük bir aileye sahip olmayı seçerdim. Aile oyun geceleri ve haftalık Akşam yemekleri.

Ne yazık ki, muhtemelen bunu alamayacağım.

Jude eve dönerken "Çok sessizsin," diye gözlemliyor.

Sertçe yutkunuyorum. Gerçeklik, ensem saplanan pençeler gibi yeniden yerleşiyor. Sanki birkaç saatliğine unutmuş gibiyim. Ama şimdi hatırlıyorum.

Karşıya uzanıp elimi tutuyor ve sol eliyle yönlendiriyor.

Onun çok daha büyük olan elinin içindeki elime bakıyorum ve o çirkin şey boğazımda yavaşça gezinmeye başlıyor.

Elimi çekip yüzümü kaşıdıktan sonra iki elimin üzerine oturarak pencereden dışarı bakıyorum.

Telefonu çalıyor. Görmezden geliyor.

Binamın yeraltı garajına giriyoruz ve o da Aiden'ın gülünç derecede dangalak motosikletinin yanındaki boş bir yere park ediyor. Jude'un Harley'ini o altın ve siyah pahalı yarış motosikletinden çok daha fazla seviyorum.

Bu yüzden geçen gün otoparkta arabasını görmedim. onu ve ailesini benim evimde buldum. Şimdi buraya park ediyor.

Birkaç dakika sonra dairemdeydik ve Georgie-kızın suyunu ve mamasını değiştirmekle ve kedi kumundaki topakları temizlemekle meşguldüm. Ayrıca Ralphie'nin nasıl olduğunu kontrol etmek için hayvan barınağını aradım. Neyse ki durumu çok iyi.

Georgie koridorda sırt üstü yere uzanmış, tıknaz bir su samuruna benziyor ve beni izliyor.

"Daha sevimli olabilir miydin?" Ona soruyorum. Bana sertçe göz kırpmıyor.

Ben de ona göz kırpmıyorum.

"Bir arama yapmam lazım," diye mırıldandı Jude, yürürken telefonuna bakıyordu odasına girer ve kapıyı kapatır.

Telefonumu çıkarıyorum ve Carly'den bir mesaj görüyorum.

Carly: Nasılsın? Carly:

Lütfen cevap ver. Carly:

Argh. Ally.

Kahretsın.

**Özür dilerim. Dışarıdaydım. Ben iyiyim. Sen nasılsın?
Bay C nasıl?**

Carly: Çok daha iyi. Bugün senin neyin var? Dün gece ne oldu?

Ben: Uzun hikaye.

Carly: Borcunu ödedin mi?

Ben: Evet.

Carly: Ve?

Yarın konuşabilir miyiz? Sıcak bir banyoya ve yatağıma ihtiyacım var. Her şey baş döndürücüydü. İstesem de konuşamam.

Carly: Tamam. Aiden'in cipini ofise götürüyorum ve 7:45'te orada olmam gerekiyor. Biraz erken gelmek istersen, seni de getiririm.

Ben: Kulağa hoş geliyor. Saat 7:25'te yeraltında olacağım.

Carly: Kulağa hoş geliyor. Ash'i iptal edeceğim. xoxo

26

Jude

Bugün onu araştırmayacağım ama Julian ve diğer yarı zamanlı adamım Rex'e bunu benim için yaptıracağım.

Kıskanç kocası bizi işten çıkardığı için bugün benim için çalışacağını duyunca Jule'yi aradım.

Bomba gibi bir kızıl, yani gerçekte neyin peşinde olduğunu gizlemek için beni kullandığı çok açık. Başka bir şeyi olduğunu kabul etti ama ne olduğu konusunda ağzını sıkı tuttu.

Beni ailemle birlikte otobüsün altına atması karşılığında bana bir iyilik yapmasını istedim ve ona elimdeki birkaç bilgiyle Ally'nin durumunu özetledim ve kazarken sessiz kalmasını söyledim.

Bunun gizli kalması gerektiğini komik buluyordu, çünkü onun benim kazmadığımı düşünmesine izin veriyordum.

Biz Ally'nin dairesine dönerken aradı, ben de yatak odasından kontrol ettim.

Bu yılın Nisan ayına kadar Columbus, Ohio'da yaşadığı ve çalıştığı ortaya çıktı. Bir çek hesabında dokuz yüz doları, gerçek ismiyle biriktirdiği on yedi yüz doları var. Bu hesaplarda Nisan'dan beri dokunmamış. Nisan ayında kredi kartı borcunun beş bin dolarını toplu olarak ödedi ve ev sahibine kira kontratını bozmak için birkaç aylık fazladan kira ödedi. Bir taşıma servisi geldi ve

dairesini temizlemiş ve ev sahibine adresi olmayan bir çek vermiş. Ev sahibi, kamyonun üzerinde logo olmadığını ve gelen adamların sokak kıyafetleri giydiğini, yani üniformadan söz edilemeyeceğini söylüyor. Adam telefonda Julian'a evinin boş olduktan sonra soyulduğunu söylemiş ama hiçbir hasar yoktu. Erkek arkadaşının da geldiğini söyledi.

ayrıldıktan sonra onu aradı, onu bulma konusunda endişeli görünüyordu ve bir kartvizit bıraktı.

Ev sahibi iki farklı polisin de kendisini ziyaret ettiğini ve kadını sorduklarını söyledi. Ev sahibi, kardeşime, onu bulup bulamayacağına bakacağını söylemiş.

hala adamın gözetiminde ve binada en son ne zaman görüldüğüne dair kayıtlara sahip olduğunu ve adamın kartvizitlerini bulmaya çalışacağını

Polisler ve erkek arkadaşı. Jule'ye Columbus'a uymasını ve erkek arkadaşı hakkında yüz yüze daha fazla bilgi almasını söyledim.

Şüpheli, Ally'nin geçen gece Aiden'in evinde söylediklerinden yola çıkarak Wade olarak adlandırılmış olabilir ve ailesi ve işi hakkında öğrenebileceklerini öğrenmeye çalışmaktadır.

Alyssa McQueen'in babası Martin McQueen gerçekten de öldü ve cinayet tıpkı onun söylediği gibi faili meçhul bir dava. Büyük ihtimalle rastgele bir şiddet eylemi. Bir keş ya da başka bir çaresiz kişi taksi şoförünü soyuyor.

Columbus'ta havalı bir İtalyan restoranında müdür yardımcısı olarak çalışıyordu, bu yüzden Julian'a eski işverenleriyle de konuşmasını söyledim. Daha fazlasını öğrenene kadar bu işi buraya gelmeden yapmasını istiyorum.

kimlik ve ön ödemeli telefon.

Julian aldırıyor gibi görünüyor ve hemen havaalanına gideceğini ve benden fazla mesai ücreti alacağını söylüyor.

Ona sorun olmadığını söylediğimde sessizleşti. "Sadece şaka yapıyorum dostum. Sadece masraflarımı karşıla."

"Sağ ol dostum. Sana borçluyum."

"Gerçekten endişeli misin, Jude?"

"Evet," diyorum açıkça. "Hem de çok."

"Seni en kısa zamanda arayacağım," diyor kardeşim, kalp krizi geçirecek kadar ciddi bir ses tonuyla.

Rex Baltimore bağlantısını araştırıyor. Buraya transfer edilmesine neden olan iş hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorum, bu yüzden Aiden Rex'in veri sunucularına ve İK dosyalarına erişmesini sağlıyor.

O şirketi satın alıp Carmichael Danışmanlık bünyesine katmadan önce. Özellikle Ally'nin oradan gönderdiği e-postalarla ilgileniyorum. Henüz onlara ya da Carmichael Danışmanlık'tan gelen e-postalarına bakmadım.

Ona verdiğim söz yüzünden, ama ihtiyacım olduğunda her şey benim için hazır.

Evet, kendim yapmak yerine ona baktırdığım teknik bir sorun. Ve gözüm üzerinde olacak. Yakından.

Bu hafta sonundan sonra, bu kıza aşık olduğumu biliyorum. Ve onu bu kadar korkutan şeyin ne olduğunu bulmaya çalışıyorum.

Bugün, bütün gün boyunca gözle görülür bir şekilde korkmadı. En azından evinden çıktıktan sonra. Bugün ailemle gerçekten eğlenmiş gibi görünüyordu.

Ve bunu görmek güzeldi. Farkında olsa da olmasa da bana kim olduğunu gösterdi. Büyükanneyle şakalaşıyor, tartışıyor, sırtını dik tutuyor ve bana bakıyordu.

yargılayıcı amcanın gözlerinin içine hiç çekinmeden bakmak. Ivana'nın yanında nazik ve rahat olmak. Saçıyla Ivana'nın gününü güzelleştirecek kadar ileri gitmek. Prabaka'ya ve hatta amcamın ikinci eşi Stana'ya zaman ayırmak, Ally ona zaman ayırdığı ve sohbete dahil ettiği için yemek sırasında bir değışiklik oldu. Annemle birlikte yemek pişirdi ve

Mutfakta yardım ettim, ailemin sevdiği yemekleri pişirdim ve Stana'yı da onlarla birlikte mutfğa soktum, ki bu asla olmaz Stana utangaç olduğu için Niko'nun yanında oturuyor ve tatlı tatlı konuşuyor.

Ally'nin güvende hissetmesini sağlamaya devam etmeyi planlıyorum ve umarım sırlarını açıklar. Eğer söylemezse, her şeyi çözecek araçlara sahip olacağım.

Dışarı çıktığımda küvetin çalıştığını duydum.

İçeri girdiğimde irkiliyor. Kabarcıkları küvetten daha yüksek olan suyun içinde ve kolunu ovuşturuyor.

Sarı bir bezle. Kedi küvetin kenarına oturmuş, onu izliyor ve merakla baloncuklara bakıyor.

Ally'nin diğer kolu çoktan kızarmış ve ağrımaya başlamıştı. "Burada ne yapıyorsun?" diye sorar.

"Günü birlikte geçireceğiz, unuttun mu?" "Her dakika mı?"

"Cildine ne yapıyorsun?" Ben soruyorum.

"Peeling yapıyorum." Bezi uzatıyor ve ben de alıyorum. Pürüzlü, neredeyse zımpara kağıdı gibi.

"İçeri geliyorum." Bezi tezgâhın üzerine bıraktım ve gömleğimi çıkardım.

"Oturup ölü derimin içinde ıslanmak ister misin?"

"Neden olmasın," diye omuz silkiyorum, üzerimdeki her şeyi bırakıyorum ve arkasına geçiyorum. "Hadi biraz Ally ve Jude çorbası yapalım."

"İyy." diyor ama sonra kıkırdıyor. "Vixen ve Dick çorbası."

Gülüyorum.

"Bu küvet bok gibi. Benim evimde banyo yapmalıyız. Benim küvetim bu boyutun üç katı."

"Müthiş seks sığınağı küvetiniz mi?"

diye soruyor. Gülümsüyorum ve omzunu öpüyorum.

"Tadilat nasıl gidiyor?" diye soruyor. Kıs kıs gülüyorum. "Gidip görmek ister misin?"

"Hayır... Yani, yakında geri dönecek misin?" diye soruyor.

"Göreceğiz," diyorum. "Arkana yaslan. Rahatla."

Tekrar göğsüme yaslandı. "Taksici Ash tadilat yapıyor. Onu işe almalısın. Paraya ihtiyacı var."

"Belki," diyorum.

"Bacaklarıma ve popoma da peeling yapmayı planlamıştım. Bu seni buradan çıkaracak mı? Seni popo derisi çorbasında ıslanmaktan kurtaracak mı?"

"Benden o kadar kolay kurtulamayacaksın," diyorum, göğüslerinin üzerindeki köpükleri silerek onları görebiliyorum. Dizini kaldırıyor ve bacağıma yaslıyor.

Bu küvet kesinlikle içinde rahat etmek için çok küçük ama manzarası kesinlikle güzel.

Sağ memesini avuçluyorum ve sertleşene kadar başparmağımla meme ucunu okşuyorum.

Dönüyor ve bana bakıyor. "Sen," diye suçluyor usulca.

"Ben mi?"

"Bunu durdurmak zorundayız." "Bunu durdurmak mı?"

"Bu bir şey haline geliyormuş gibi davranmak."

"Bir şey mi?"

"*Sen ve ben* olayı. Değil."

"Bundan emin misin?"

Sikim tenine değiyor. Yarım adım aşağı inerse, memelerinin arasına girecek.

"Yapmam gerekeni yapmama izin vermelisin."

Çenesini tutuyorum. "Hiç şansın yok."

"Biz düşmanınız. Hiçbir şey değiliz."

"Çıkarları olan düşmanlar mı?" Leğen kemiğimi yukarı iterek deniyorum.

"Benden bu kadar," diyor iç çekerek. "Yeter, Jude. Tamam mı?"

Ayağa kalkıp küvetten çıkıyor ve ereksiyonumu görmezden geliyor. "Ben yatmaya gidiyorum."

"Saat 8:00."

"Yalnız kalmaya ihtiyacım var." "Ally."

Vücudunu bir havluyla sararken bana hüzünle bakıyor.

"Bilmeni isterim ki... seninle ilgili ne olursa olsun, herhangi bir aşamada itiraf etmek ve bana söylemek istersen, sana yardım etmek için elimden geleni yapacağımı bilmeni isterim."

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Ve bilmeni isterim ki... her ne yapmak zorunda kaldıysam ve kalacaksam, hepsini değer verdiğim insanları korumak için yapıyorum."

Yanağımı avucuma dayıyorum, dirseğimi küvetin köşesine dayıyorum ve saçlarını geriye doğru taramasını, sonra bornozunu alıp banyodan çıkmasını izliyorum. Kedi küvetin kenarından aşağı atlıyor ve onun peşinden paytak paytak yürüyor.

Saat on bir buçuk ve yarım saat önce üzerime bir atlet ve şort giyip battaniyenin altına girdim ama o ana kadar bornozumun içindeydim ve son bir saattir çoğunlukla tavana bakıyordum.

Yatak odamın kapısı açılıyor ve Jude içeri giriyor. Georgie'nin onu takip ettiğini görüyorum. Kapıyı biraz açık bırakıyor.

Son birkaç saattir burada yalnızdım, çoğunlukla kafamın içindeydim. Tırnaklarımı yaptım, sonra bir kitabın içinde kaybolmaya çalıştım ve başarısız oldum, sonra vazgeçtim ve sorunlarımdan uyku yoluyla kaçmaya karar verdim.

Ama kaçış yok. "Ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

Ondan da kaçış yok mu?

"Burada seninle uyumak," diyor kayıtsızca.

"Hayır."

"Evet."

"Neden?"

"Nedenini biliyorsun."

"Aslında bilmiyorum."

"Tamam, belki de sana söylemeliyim," diyor, yorganın altına girerek ve beni vücuduna çekti.

Beni kendine çekerken içimde derin bir özlem hissediyorum.

"Yapma," diye emrediyorum.

"Yapma mı?"

"Bana nedenini söyleme," diye fısıldıyorum.

Bununla başa çıkamıyorum, bu ne kadar doğru hissettiriyor, bunu ne kadar çok istiyorum.

"Güzel. Soru: Neden başını yatağın ayak ucuna koyarak uyuyorsun?"

"Bunu da yapma."

"Soru sormayın mı? Neden? Ve neden burada neler olduğu hakkında konuşmuyorsun? Çünkü olan bitenin senin istediğin bir şey olduğunu söyleyeceğimi biliyorsun. Benim istediğim bir şey mi?"

"Kapa çeneni."

"Beni ne susturabilir biliyor musun?" diye deniyor. O görmese de gözlerimi deviriyorum.

"Sakso," diye fısıldıyor, doğrudan kulak mememe karşı.

Kendimi durduramadan gülüyorum.

"Bu *beni* sustururdu demek istiyorsun. Ağzı dolu olan ben olurdum."

"Karşılıklı oral sekse ne dersin?" diye öneriyor, şakacı bir ses tonuyla.

Hm.

"İkimizi de susturun, ikimize de güzel, sağlam bir uyku verin" diye devam ediyor.

İyi ve sağlam bir uykuya ihtiyacım var. Ama uyuyup uyuyamayacağım ayrı bir konu.

"Bunun hiçbir anlamı yok," diyorum.

"Sen öyle diyorsan," diye fısıldıyor ve burnumun ucunu öpüyor. "Ama öyle."

Bu sinüslerimi yakıyor.

Ve sonra ters çevriliyorum. Beni zahmetsizce yüzüm onun çıkıntısının üzerinde ve dizlerim omuzlarında olacak şekilde konumlandırırken ciyaklıyorum. I

Daha rahat olmak için kaydım ve parmaklarının külotumu kenara çektiğini hissettim.

Ağzı sıcak geliyor. Neredeyse bana karşı ateş gibi. Lezzetli bir ateş, tüm sinir uçlarımı yakıyor.

Popo yanaklarımı yoğuruyor ve sonra iç çamaşırımı klitorisime karşı inanılmaz bir baskı uygulayacak şekilde çekiyor. Hızla içinde kayboluyorum

Sadece o sıcak, yetenekli diliyle dürtmekle kalmayıp, aynı zamanda güçlü ellerini lezzetli şekillerde kullanırken bu hisler.

Popomun yanağına kocaman bir ahududu üflüyor ve bu beni ciyaklatıyor. Gülüyor. "Karşılıklı mı?"

"Ah. Üzgünüm."

"Bunun seni uyandıracağını düşündüm."

Yanağım kalçasına dayandığı için ağızımla sikini bulmakta zorlanmıyorum.

Dudaklarımı iç çamaşırının üzerinden sikinin üzerinde gezdirirken eli kısa bir süre yüzümü okşuyor, sonra iç çamaşırını indiriyor.

"Ben hallederim. Sen ne yaptığına bak," diye takılıyorum.

Vücudu kahkahalarla sarsılıyor ve sonra dili kıvrımlarımın arasını cömertçe yalarken iki eli de kalçalarımda.

Jude'un sikini emmek hiç de zor değil. Özellikle de onaylayan sesler çıkarması ve ağızıma daha derin girebilmek için kalçalarını oynatması çok hoş. Çıkardığı sesler iyi yaptığımı anlamamı sağlıyor - iyiden de iyi.

En iyi hareketlerimi yapıyorum. Dilimi döndürüyorum, emiyorum, kıcıyla ve taşaklarıyla oynuyorum ve sadece teninde hissettiğim tüylerim diken diken olmakla kalmıyor, aynı zamanda bacaklarımın arasına Fransız öpücüğü kondururkenki coşkusuyla da ödüllendiriliyorum.

"Siktir, bebeğim," diye inliyor. "Boğazından aşağı boşalacağım." "Mm."

İki parmağını içime sokuyor ve g-noktama çarpıyor ve Jude'un dolu ağızının etrafında haykırıyorum. Ağızımın içine sokarken klitorisimi okşuyor ve parmaklarını içimde gezdiriyor, ben bir sim bombası gibi patlayana, Ally'nin parçaları odanın her tarafına yağana kadar Jude yükünü boğazımdan aşağı boşaltırken.

Boğuluyorum ve ağızımın kenarından sızıyor.

Gözlerim yaşardı. Gözlerimden sadece öğürmekten değil, belki de o doruk noktasının güzelliğinden de su sızıyor.

Yüzümü bacağına sildim.

"Burada mı yoksa yukarıda mı uyumak istersin?" diye soruyor. "Neresi olursa," diyorum, umursamayacak kadar yapış yapış.

Beni yatağın üst kısmına taşıyor ve yorganı üzerimize örttükten sonra odadan çıkıyor ve bana verdiği bir şişe suyla geri geliyor. Bir demet içiyorum ve sonra o alır ve bana sokulmadan önce bitirir. "Dairen nerede?" diye sordum.

"Neden?"

"Diğer herkesle aynı binada değil mi?"

"Hayır, orada başladım ama işler iyi gitmeye başlayınca kendi yerimi aldım. Onlardan sadece birkaç blok ötede."

"Oh."

"Ailemi seviyor musun? Onlar seni seviyor."

"Evet. İyi insanlar. Yine de beni onlarla tanıştırmam çok aptalca."

"Değil."

"Öyle, çünkü onlara bizim bir şey olduğumuz fikrini veriyorsunuz."

"Biz bir şeyiz."

"Pff."

İğneleyici bir karşılık bulamıyorum, çünkü muhtemelen Tüylerim diken diken oldu ve o da bunu biliyor. Onu istemediğimi düşündürme oyununda çok kötüyüm.

"Yarın uyandığımızda yine düşman olacağız," diyorum. "Şimdi öyle değil miyiz?"

Gülümsüyorum ve o beni daha sıkı sararken gözlerim kapanıyor.

Şafak vakti alarmıyla uyandım, hemen alarmı kapattı ama yarı kapalı gözlerinin arasından yüzündeki yaşları sildiğini gördüm.

Belli ki çoktan uyanmış. Uyanıktı ve yanımda ağlıyordu.

"Hey." Uzandım ve onu kendime çektim. Yumuşak, sıcak dudaklarını öpüyorum. "İşe gitmem lazım." Kaçırdığım bir damla gözyaşı dudağıma çarpınca geri çekiliyor. "Saat beş buçuk. Üç saat sonra işe başlayacaksın."

"Ben erken gidiyorum."

"Gitmeden önce beni

öp."

"Neden? Neden böyle bir şey yapayım ki? Biz bir çift değiliz.

Düşmanınız. Düşmanlarınızı öper misin?"

Gözlerimi devirerek onu sırt üstü yatırdım ve vücudumla sabitledim.

"Sadece en sevdiğim düşmanım." Dudaklarını öpüyorum ve dizimi kullanarak kalçalarını ayırıyorum, sonra da bacaklarının arasındaki sıcaklığın içine giriyorum ve sihir gibi oluyor, O uzuvlar etrafımda dolanıyor.

Boxer külotumdan kurtuluyorum ve onu doldurmadan önce külotunu yana kaydırıyorum. Dirseklerimin üzerinde dengede durarak çenesini iki avucumun arasına alıyorum.

Her zamanki hayranlık ifadesiyle bana bakıyor.

Ally'nin sözleri bana bir şey söylüyor, gözleri ve vücudu başka bir şey söylüyor.

O parlak mavi gözbebeklerine bakıyorum, bir yandan da onun sıkı ipeksiliğine tembelce girip çıkıyorum ve bir gözümün kenarından bir damla daha yaş süzülmesini izliyorum. Dudaklarını sıkıyor ama başka tarafa bakmıyor. Üç vuruş sonra, iki eliyle kalçalarımı kavriyor. Sıkıca tutuyor,

Tırnakları tenime batıyor, bu harika hissettiriyor. Eğilip boynundaki deriyi ağzıma alıyorum ve emiyorum. Sertçe.

"Hey," diye itiraz ediyor, beni itmeye çalışıyor.

Kıkırdayarak bileklerini başının üzerine tutturuyorum, sonra izimi bırakmaya devam ediyorum.

İşim bittiğinde "Neden böyle bir şey yaptın?" diye soruyor.

"Benim için. Ve Bill için."

Anlamlandırması bir saniye sürüyor ve sonra altımda gülüyor ve topuklarını kıcıma gömüyor.

"Göğüslere bakan Bill için bir şeyler yapıyorsun. Çok nazıksın. Acele et. Gitmem gerek" diye emrediyor.

"Kuralları kim koyuyor?" Sikimi çıkararak talep ediyorum.

"Peki. Duşta işimi bitirebilirim," diye karşılık veriyor ve kıvrılarak uzaklaşmaya çalışıyor."

"Nuh uh." Boğazını tuttum.

Durdu ve tekrar gözlerimin içine baktı.

Ve neredeyse orada boşalıyordum çünkü elim boğazındayken boşalmak istiyordu - bunu söyleyebilirim.

"Bunun sert ve hızlı olmasına izin veriyor musun, Vixen?"

"Hızlı, kesinlikle. Ve ne kadar sert olursa o kadar iyi. Ama boğazımı bırakma."

"Anladım."

Kalçalarımı yatağa vuruyorum, inlemesine neden oluyorum.

29

Ally

Beni yeraltı otoparkında, Aiden'in cipinin yanında beklerken görünce Carly'nin ağzı açık kalıyor.

"O aşk ısırığını bir mil öteden görebiliyorum." "Biliyorum. Ugh. Tam bir pislik."

"Elinde bir hayvan mı var?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak. "Hafifçe söylemek gerekirse. Meme Bakıcısı Bill'in görmesini istiyor."

Carly kıs kıs gülerek, "Oh, muhtemelen uzaydan görebilirler," diye ekliyor. Kapı kilitlerinin klik sesini duyuyorum, yolcu kapısını çekip açıyorum ve içeri giriyorum.

Boynumdaki morluk belirgin bir şekilde boynumun büyük bir bölümünü kaplıyor. Ve eli boğazımdayken gelişinin anıları sanırım beynime kazınmış. Sert değildi.

Sıcak. Bilinç kaybı yok, nefes almakta zorlanmak yok, ama sadece onun kontrolü altında olma hissi baş döndürücüydü.

Ama sonraki kısım? Bu beni neredeyse öldürüyordu çünkü tırnaklarımla kışına kan çizdim ve o da eğilip beni öptü, "Kanımı akıttın, şimdi beni kalıcı olarak elinde tutabilirsin."

Kendimi o sözlere, o sözleri söylerken gözlerindeki ifadeye kaptırmayı reddediyorum.

Bu morluk bütün gün başıma bela olacak, biliyorum. Bütün gözler onun üzerinde olacak çünkü çok *orada*. Ve bugün balıkçı yaka için çok sıcak. Ve balıkçı yaka olsa bile, en azından kısmen Görünüyor çünkü kulak mememin çok altında başlamıyor.

Harika bir gün olacak. Hafta sonu yaptığım tüm kirli-seksi şeylerin hatıraları aklımdan çıkmıyor.

Tedarik dolabında CEO'm ve onun adamlarıyla gördüğüm kirli-seksi olmayan şey

Asistanın ilişkiye girmesi, sonra kalp krizi geçirip yere yığılması.

Carly arabayı çalıştırırken, "Bana her şeyi anlat, hiçbir şeyi atlama," der.

"Cumartesi gecesi borcumu ödedim ve ardından dünü onunla geçirdim, böylece beni deşmeye vakti kalmasın diye onu meşgul ettim. Günü annesinin evinde Monopoly oynayarak geçirdim.

İkiz olalım diye özel ihtiyaçları olan teyzemin saçlarını pembeleştirdim, Yorkshire pudingi yaptım ve hayat harikaymış ve Jude benim yeni sevgilimmiş gibi davranarak karnımı doyurdum. Sonra evime döndük, birlikte banyo yaptık ve hem dün gece hem de bu sabah etrafta takıldık.

Cumartesi gecesinin son kez olacağını söylememe rağmen benden alırdı. Seni son gördüğümünden beri onunla sanırım dört kez seks yaptım."

"Vay be. Borcunu ödemek zor oldu mu?" diye soruyor sırtarak.

"Çok zor," diye kestirip atıyorum. "Hayır, bekle. Ona fazladan yaptığım saksoyu da sayarsan beş. sikini ağzıma sok."

Carly gülerek arabayı çalıştırır, sonra ayılır, "Peki ya Japonya? Lütfen bana aklının başına geldiğini ve Jude'un sorunlarına yardım etmesine izin verdiğini söyle, böylece burada kalabilir ve sonsuza dek benim en iyi arkadaşım olabilirsin."

"Japonya düşüşte. Lütfen bana bir şey söylemediğini söyle."

"Japonya'ya gitme, Ally. Bu konu hakkında çok düşündüm. Şimdi bu işin önüne geç ve saklandığın kötü adamlardan kurtul. Jude'a her şeyi anlat ve bırak o halletsin. Bu tür şeyler onun ilgi alanına girer. Onun kaptan köşkü."

"O kadar emin

değilim." "*Ben*

eminim."

"Carly, gerçekten: saklandığım kötü adamlar tipik aldatan eş, kedi hırsızı ya da-

"Aiden bana Jude'un kolluk kuvvetleri tarafından daha fazla işe alındığını söyledi. Gizli görevler, iç güvenlik, hatta adam kaçırma gibi taktiksel durumlarda. Polis olmak için eğitim alıyordu, başka bir yol izlemeye karar verdi ve özel elit tipi eğitim aldı. Adı gerçekten Aiden'a üç yarı zamanlı serbest çalışandan bir tam zamanlı ve dördüncü bir yarı zamanlı çalışana geçmeye hazır olduğunu çünkü işlerinin çok büyüdüğünü söyledi. Ve kötü adamlar henüz seni bulamadı, bu yüzden Jude'a söyleyerek önüne geçersen her şeyi... yapabilirsin."

"Japonya'ya gitmek, onlar beni yakalamadan ve önemsemişim kimse zarar görmeden önce buradan gitmek için bu işin önüne geçmektir."

"Jude gibi mi demek istiyorsun?"

"Önemsemişim herhangi biri gibi."

"Japonya planı nedir? Orada ne var? Tanıdığın biri var mı?"

"Bana sahte kimlik ve iş bulabilecek bir tanıdığım var."

"Bence kaçmayı bırakıp Jude'a gerçeği anlatmalısın. Bunu yapamazsın. sonsuza kadar koş."

"Ve belki de o tetiği çekersem üzerime bir spot ışığı tutulmuş gibi olur. Belki birilerinin canı yanar. Ya da herkes."

"Yani, hayatını bırakıp kaçacak mısın? Tekrar ve tekrar? Mutlu olmana asla izin vermeyecek misin?"

Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum, Car. Tüm bunlar başladığından beri her gün ne yapacağımı bilemiyorum. Ne yapacağımı, ne yapmayacağımı bilmiyorum, tek bildiğim eğer hareket etmeye devam edersem

beni bulacak ve size ya da anneme zarar vermeyecek."

"Ve bu arada, bunu yapmakla o kadar meşgul ki, sırlarınızı daha fazla öğrenmemesini umarak onunla yatmaya devam mı edeceksiniz?"

"Şimdiye kadar bildiği tek şey benim gerçek adım," diyorum. Ben de öyle düşünüyorum zaten.

"Hangisi?"

"Carly, lütfen."

Ofluyor. Kırmızı ışıktayız. "En iyi arkadaşımın adını bile bilmiyorum."

"Ben Ally. Artık böyle biriyim ve bu doğduğum ismin bir varyasyonu. Buraya kadar hiç kullanmadım ama öyle, yani adımı biliyorsunuz."

"Her neyse."

"Carly, söylediğim her şeyi aramızda tutmalısın. Geçen gece söylediklerimi Aiden'a ya da başka birine anlatmadın, değil mi? Adele de bildiklerini kimseye söylemeyecek mi?"

Başını sallıyor. "Adele, Fort Knox gibidir. Endişelenme. Ve Aiden sordu, ama ben ona bana biraz anlattığımı ama gizli kalmasını istediğini söyledim. Gerçeğin özünü öğrenmek için bana yirmi soru oynatmaya çalıştı ama ben onu seksle oyaladım. Dün konuyu tekrar açmaya çalıştı ama başka bir sorun vardı, bu yüzden sadece kısa bir süre konuştuk. Ve sonra bana, seninle olan ilişkisini bozmaktan endişe etmememi söyledi.

Güven, bunu yapmama ihtiyacı yok çünkü Jude nasıl olsa her şeyi çözecek."

Ben de bundan

korkuyorum. "Diğer

drama?"

"Adele'de pazar yemeği. Uzun hikaye ve anlatmak bana düşmez. fasulye, yani..."

"Yani istediğin ayrıntıları sana vermediğim için beni benden ayrıntıları saklayarak mı cezalandırıyorsun?"

"Aslında," diye sesini yükseltiyor ve savunmaya geçiyor, "ben sadece başkalarının mahremiyetine saygı gösteriyorum, tıpkı biri bana soru sorduğunda senin için yaptığım gibi." Yeşil ışıktaki o kadar hızlanıyor ki lastikler patinaj yapıyor.

"Tamam, tamam. Yavaşla Andretti, bizi kenara çektireceksin. Ya da öldürteceksin. Kötü adamlar tarafından tecavüze uğrayıp parçalanmak yerine bu arabada seninle birlikte öldürülmem ne kadar ironik olurdu?"

"Bu size bir ders olsun," diyor. "Hayat beklenmediktir ve köşede ne olduğunu asla bilemezsiniz. Bir araba kazasında ölebilirsiniz, ama düşmanlarınız da ölebilir. 102'ye kadar yaşayabilirsin büyük, büyük torunlar. Hayatınızı gerçekten kaçarak mı yaşamak istiyorsunuz? Biri gerçeğe her yaklaştığında kaçmak ve her şeye yeniden başlamak zorunda mı kalmak istiyorsunuz? En azından çözüme ulaşmaya *çalışmak* daha mantıklı olmaz mı?"

"Görebildiğim tek çözüm, kötü adamların serbest bırakılmadan hapse atılması ya da... bunu söylemek üzücü ama öldürülmeleri."

"Öyleyse onları hapse atalım. Tüm bunlar olurken seni güvenli bir evde tutalım. En azından Jude ile özellikle bu nedenle tanışmış olabileceğinizi düşünmediniz mi? Böylece sana yardım edebilir. bu sorunu çözebilir mi? Belki de o senin kurtuluşun ve sonsuza dek mutlu olacağın kişidir, Ally."

İç çekiyorum. "Keşke..."

"Bence öyle. Belli ki aşık olmuşsun."

"Evet, keşke öyle olsa ama eğer yanılıyorsan akla hayale gelmeyecek şeyler olabilir."

"Bahse var mısın?" diye soruyor.

Ona en iyi yan bakışımı atıyorum.

Elini uzattı.

"Onu çoktan becerdim. Defalarca." Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum.

"Bu yüz dolarlık bahis, onun senin sonsuza dek mutlu sonun olduğunu söylüyor." "Olamaz. Hiç bu kadar şanslı olmamıştım."

"Yani, onun için delirmenin ötesinde misin?" diye soruyor.

"Bana bunu itiraf ettirme. İnkâr ediyorum."

"Tamam, o zaman bu bir evet. El sıkışalım.

Anlaştık mı?"

"Eğer ben ve Jude

ve kan dökülmeden sıkışıp kaldım, Car, bana garantiler satın alabilseydi üç çeyrek milyon dolar öderdim, ama ben lanet olası

Korkmuş. Eğer Th-... kötü adamın ne dediğini duysaydın
Ben... O bir psikopat. O adamı kimsenin üzerine salma riskini göze
alamam. Tecavüz ve işkenceden bahsediyoruz.

"Ailesine kazık atan herkes için parçalara ayırma cezası."

"Çıktığın adam bu muydu?"

"Hayır. Kardeşi. Eski sevgilim dışarıdayken bana asıldı.
ve ben onu geri çevirdim ve o bu konuda takıntılı hale geldi. İş yerime
geldi ve bütün bir vardiya boyunca beni izledi. Yemek yerken bana
bakıp müstehcen hareketler yapıyordu. Ve bu bir
İyi de oldu, çünkü pis bir polis geldi ve beni... hakkında... hakkında
bilgi vermeye ikna etmeye çalıştı... Ona J diyeceğim.
Kendisi kirli bir polis gibi, sadece bir polis, ama bana öldürülen ve
bazıları doğranan tüm bu insanların fotoğraflarının bulunduğu bu
dosya klasörünü gösteriyor ve J ve kardeşlerinin sorumlu olduğunu ve
gizli bir muhbir olmamı istediklerini söylüyor. Bana tehlikede
olduğumu söyledi ve beni koruyacağına söz verdi. Ona neden
bahsettiğine dair hiçbir fikrim olmadığını söyledim.
Jonah'tan bahsediyor olamaz, yani J'den ve... kahretsin."

Yüzümü acıtacak kadar sert bir şekilde avuçluyorum. "Kahretsin."

"Sorun değil," diyor Carly. "Kendini sansürleme. Devam et."

"Kahretsin Carly, seni tehlikeye atamam, onca insan
varken..."

"Sadece benimle konuşuyorsun. Benimle konuşmaktan farklı bir şey değil.
Dün ya da geçen hafta, Ally. Devam et."

Derin bir nefes alıyorum. "Polis bana uzun uzun düşünmemi söyledi.
Sonra gidiyor. Ama sonra onun tanıdık olduğunu düşünüyorum.
Gerçekten tanıdık ve aklıma gelene kadar beynimi zorluyorum. Onun
bir resmini gördüğümü hatırlıyorum. Jonah'ın evinin duvarında dijital
bir fotoğraf çerçevesi vardı ve resimler arasında geçiş yapıyordu.
Birkaç yıl önce kardeşinin düğününde çekilmiş bir fotoğraf vardı.
ve bu polis de o fotoğraflardan birinde yer alıyor. Orada oturup
ekranda görünmesini bekledim ve işte oradaydı - ikisi başka bir
düğün davetlisinin fotoğrafının arkasında el sıkışıyorlardı. Ve o an,
kardeşinin de o fotoğrafın arkasında olması gerektiği aklıma geldi.

Bu. İŖe gitmek için hazırlanıyorum, o gün le vardiyasındaki birinin yerine bakmak için erken gitmem gerekiyor, ama yolda kardeŖime urayıp bir terslik var mı diye bakacağım ve sonra geleceğim

Geri dönüp arabayı park ettim ve iŖe Uber'le gittim. Jonah'ın arabasıyla oraya gidiyorum ve caddenin aŖaėısına park edip bir Ŗey görüp gremeyeceğime bakıyorum

ve polis ile kardeŖini dıŖarıda polisin arabasında sohbet ederken yakaladım. Bu polisin Jonah'ın dairesine gelmesinden sadece saatler sonraydı, ben de oradan gitmeye karar verdim. Ama kardeŖ içeri girdiğinde, Jonah'ın arabasının vitesini deėiŖtirdim ve beni gördüler. Polis beni takip ediyordu. Onu kaybedemem, bu yüzden kendimi bir alıŖveriŖ merkezinin otoparkında buldum. antam dŖyor.

koltukların arasındaki Ŗey ve ben de arkaya doğru eğildim ve sürücü koltuğunun arkasındaki bu çantayı gördüm ve içine baktım ve ii Para. Panikleyerek, bu delilerden kaçmak için paraya ihtiyacım olduğuna karar verdim ve polisi atlatmak için alıŖveriŖ merkezine doğru koŖmaya baŖladım.

Havaalanına gidene kadar ne kadar param olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. polisi kaybetmek. Ama orada sadece para değil, Ziploc poŖetinin içinde bir de silah vardı. Ve ben silahın

bir suçla bağlantılı olabilir. Jonah'ın o gece geç saatlerde dönmesi gerekiyordu ve kardeŖi gelip arabasını alacak ve Ŗehir dıŖına çıkarken onun için havaalanına bırakacaktı.

İkisiyle de yzleŖmek istemediğim için kaçtım. Sanırım anta ya Jonah'ın havaalanında bir Ŗeyler yapması içindi ya da kardeŖi arabayı dŖrdėnde alacaktı." "Bütün bu

eŖyalar nerede?"

"Emanet kasaları."

"Burada, San Diego'da mı?"

"Hayır. Buradan çok uzakta. Bir Ŗansım olabileceğini dŖndm Yakalanırsam bununla pazarlık yaparım ve bu Ŗeylerin nerede olduğunu bulmaları gerekirse bu beni biraz daha hayatta tutabilir."

"Lanet olsun,

Ally." "Evet."

"Ben hala Jude ile konuşman, ona her şeyi anlatman ve oradan devam etmen gerektiğini düşünüyorum."

"Bunu yapmaktan hoşlanacağımı düşünmüyor musun? Jude son birkaç haftadır benim için pislikleri temizleyebileceğini defalarca gösterdi, ama bu pislik? Bu pislik insanların ölümüne neden olabilir."

Başını sallar ve arabayı park eder. İşyerindeyiz. "Peki şimdi ne olacak?" diye soruyor.

Anlamıyor. Anlamıyor işte. Bu onu öldürtebilir.
Carly öldürüldü.

Uzun bir nefes veriyorum. "Görmem gerekecek."

"Sanırım kararını çoktan verdin, değil mi? Japonya'ya gidiyorsun."

"Hayır," diye yalan söyledim. "Ama eğer böyle bir şey olursa, Georgie ve Ralphie'yi evlat edinene kadar benim için bakabilir misin?"

Bana hırlıyor ve sonra içeri giriyoruz.

30

Jude

Aiden'dan gelen dört cevapsız aramayla uyandım. İşiyorum, sonra diş fırçamı ağızıma koymadan hemen önce onu arıyorum.

"Geç kalıyorum. Ben dişlerimi fırçalarken konuş."

"Sana bir iyilik yaptım," diyor. "Carly bu sabah Ally'yi işe götürdü, değil mi? Benim arabamı aldılar ve ben de orada bir kayıt cihazı bıraktım. Aldım, dinledim ve bu bilgiyi istiyorsun, dostum."

Diş macununu tükürdüm. "Konuşmaya devam et."

"Sizin gibi bir profesyonel değilim ama bilmeniz gerekenlerin neredeyse tamamını tahmin ediyorum. Karıma çok şey anlattı."

"Bu istihbaratın nereden geldiği ortaya çıkarsa Carly'nin başına bela mı olacaksın?" Ben soruyorum.

"Aramızda kalsın, bana hiçbir şey söyleyemeyeceğini söyledi, ama Bugün arabamda sadece o ve Ally varken işe giderken onu gizlice dinlemem için beni yaratıcı olmaya davet etti. Yani, Carly'den bir bok alamayacak

Ally, ama olabilir. Ve az önce dinlediklerime dayanarak, boku yakalamaya fazlasıyla istekliyim. Carly bokun büyük olduğunu biliyordu.

Bu yüzden Pinky'yi özgürlüğüne kavuşturmaya başlamak için ihtiyacınız olan her şeye sahip olduğunuzdan emin olduk."

"Büyük bir müşteriyle erken bir toplantım var ama bu bilgiyi istiyorum," diyorum ona.

"Evet dostum, yapmalısın. Ne kadar erken olursa o kadar iyi. Aslında, bunu duyduktan sonra gününü iptal etmek isteyebilirsin. Bunun için ofise uğrar mısın?"

"Tamam,
kardeşim."

"Jude?"

"Öyle mi?"

"Hemen dinleyin ve yardımcı olabileceğim bir şey olursa bana haber verin." "Siktir. O kadar kötü mü?"

"Evet. Brace."

"Şimdi bana özünü anlat."

"Bazı suçlulardan büyük bir çanta dolusu para çaldı. O sadece bir Kazara hırsız. İki suçlu, biriyle çıkıyordu ve kardeşi ona takıntılıydı. İşler kızıştı, bu yüzden bir suçluyla yatakta olduğunu öğrenince kucağına düşen parayla kaçtı. Takıntılı olan psikopattır ve yakalanırsa tecavüze uğrayacağını, öldürüleceğini ve değer verdiği insanların da öldürüleceğini düşünmektedir.

yaralanmak. Para çantasının içinde bir de silah vardı.

Onu kovalayan kirli polis de işin içinde. Kaseti dinlemeniz gerekiyor ama özeti bu."

Carmichael Consulting otoparkından çıkarken direksiyonu ellerime kramp girecek kadar sıkı kavıyorum.

Aiden ile birlikte oturdum ve kayıt cihazını almadan önce dinledim. Ben. Adamın adının Jonah olduğunu ağzından kaçırdığı için Wade'in kim olduğunu merak ediyorum.

Ve işler o kadar kızıştı ki, benden ne yapmamı isterse istesin, bu konuda daha fazla geri adım atmayacağım.

Çünkü açıkça görülüyor ki, bok şüphelendiğimden daha da büyük.

Pittsburgh'da benim yaptığım işi yapan bir arkadaşımın telefonda görüştüm ve güvenilir biri olup olmadığını araştırmasını istedim. Columbus'taki oyuncularını tanıyan, özellikle de Jonah adında, adı "Th" harfleriyle başlayan ve cebinde polis bulundurabilecek kardeşleri olan biri.

Ve sonra günümün geri kalanını iptal ettikten sonra evime uğrayıp bir silah alıyorum.

31

Ally

Öğle yemeğinde Carly'ye Georgie'yi kontrol etmek için eve gitmem gerektiğini söyleyerek birlikte yemek yememek için bir bahane uydurdum. Gelip kediyle tanışmak istiyor ama benim Tori'yle özel bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor, o yüzden erkenden çıkıp ona mesaj atıyorum.

Özür dilerim. Ekstra bir iş için biraz erken çıktım. Georgia ile sonra buluşabilirsin. xxoo

Carly: Havaalanına gitmeyeceğine söz veriyor musun?

Ben: Söz veriyorum.

En azından henüz değil.

Georgie-kız mutfak tezgahının üzerine uzanmış, patilerini havaya kaldırmış, sırt üstü yatıyor ve bir rulo tuvalet kağıdını parçalıyor. ama içeri girdiğimde başka türlü memnun görünüyor.

Karnını ovduğumda bana sevgiyle göz kırpmıyor ve sonra arka bacağını kullanarak elimi itiyor. Onu kucağıma alıp kanepeye götürüyorum, sonra hızlıca tezgahı siliyorum ve köşeme gidip kapıyı kapatmadan önce sandviç. Önce kullandığım engelleme servisini aradım, şifremi girdim, sonra Tori'nin Yardım hattı.

"Alo?" Üçüncü çalışta cevap veriyor. "T?"

Benim, A."

"Evet, selam A. Aradığına sevindim." Sesi soluk soluğaydı.

"Bence Japonya iyi bir fikir," diyorum. "Hayır, aslında harika bir fikir."

"Ah. Şey, Japonya masadan kalktı. Bu sabah büyük bir patlama oldu."

Kalbim yerinden çıkacak.

"Aslında, numaramı Şimdilik unutman gerekiyor," diye ekliyor.

"Ne?"

"Dinle, A, sıcak olduğu gibi bırakmalısın. Bir süreliğine ortadan kaybolmak zorundayım. Şu anda sana yardım edemem."

Aklıma geldikçe birkaç kez göz kırpıyorum.

Tüm bunlar olurken, ihtiyacım olduğunda hamle yapmama yardımcı olacak bu kaynağa sahip olamayacağımı hiç düşünmemiőtım.

"Kahretsin. Yani, bu son konuşmamız yüzünden mi, çünkü-"

"Dalmalıyım. Ama hayır. Bazen olur böyle Şeyler. Yolun açık olsun, A. Otuz gün içinde ara. Bu numara artık hizmet vermiyorsa, dükkânı kapatmak zorunda kaldım ya da aynı derecede kalıcı başka bir Şey oldu demektir. Eğer tekrar açabilirsem, posta kutunuza bir kartpostal göndereceğim."

"Vay canına," diye

fısıldadım, sersemlemiş bir

halde. "A?"

"Öyle mi?"

"Kardeőtimi de arama. Sana aşık olduğu için numara yapacaktır ama sakın onu arama. Eğer tavsiyeme kulak asmazsan, birinden kıcına tekme yi basmasını isteyebilirim. Anladın mı beni?"

Tori'den tehdit mi? Ne? Wade benden hoşlanıyor mu? Ne?

"Anladım," diyorum sessizce. "Kendine dikkat et."

"Sen de," diye yanıtlıyor ama yanıtında herhangi bir sıcaklık hissetmiyorum.

Kapatıyor.

"Siktir," diyorum
yüksek sesle.

Sonra ne olacak?

Sonra, içine girerken birkaç dakika boşluğa bakıyorum.

Japonya masadan kalktı.

Ortadan kaybolduğum için bağlantımı

kaybettim. Burada tek başımayım.

Şimdi ne yapacağım?

Ne yapacağım ben?

Sanırım ya ortadan kaybolmak için alternatif bir yol bulmalıyım ya da ortadan kaybolmamak için kendime yardım etmenin bir yolunu bulmalıyım.

Carly'nin tavsiyesi aklımda çınlıyor.

Sorunlarımı çözmeye yeteneğine sahip olabilecek bir adamla ilişkiye girmem aptalca bir şans mı? Yoksa evren beni baştan çıkararak ya çekip alacağı ya da benimle birlikte yok edeceği bir havuç mu sallıyor?

Bunun olması gerektiği için olduğuna inanmaya cesaret edemiyorum; mürekkep zırlı bir şövalyenin benim kurtuluşum olduğunu düşünecek kadar saf değilim. Bu şekilde düşünmek tehlikeli, değil mi?

Carly'nin eski odasında yanımda oturan Stacy'ye mesaj gönderiyorum.

Öğle yemeğinde eve gittim. Kendimi iyi hissetmiyordum. Bugün dönmeyeceğim. Acil bir durum olursa mesaj at ama ben biraz uzanacağım. Odama 'balığa gitti' mıknaşısını asabilir misin?

Birkaç dakika sonra güzel sözlerle cevap veriyor. Onlara bakıyorum Onları gerçekten özümsemeden sırtüstü yatıp tavana bakıyorum.

Yatak odamın kapısında bir tırmalama sesi duydum, Georgie-kediyi içeri aldım ve yatağa geri döndüm.

Güzel kedicik yavaşça üzerime tırmanıyor, ekstra yüksek mırıltı sesleri çıkarıyor ve gözlerini sımsıkı kapatarak tam göğsümün üzerine kıvrılıyor. Mırıltısı hiç kesilmiyor. Ve beni uyutuyor, ki buna ihtiyacım var,

Çünkü son iki gecedir düşmanımın, yani uyuyan Jude Novak'ın yanında olmanın büyüyle uyuyamıyorum.

"Hey," diyorum Ally'nin üzerine eğilerek. Yere yığılmış, bir topun içine kıvrılmıştı ve kedi de yanında aynı türden bir topun içine kıvrılmıştı.

Bir gıcırtyla doğruluyor ve göğsünü tutarak panikle nefes alıp veriyor.

Bana şaşkınlıkla bakıyor. Şaşırtıcı değil, çünkü kızgın olduğumu saklamıyorum.

"Toparlanın, seks inine gidiyoruz. Şimdi." Kullandığı aptalca isimle hitap etsem de sesimde mizahtan eser yok. Sesimi tarif etmem gerekseydi, uyarıcı, hatta ölümcül derdim. Çünkü ben böyle hissediyorum.

"Huh?"

Kafası karışmış. Saçları başının bir tarafına yapışmış, diğer tarafı da yüzünün yan tarafına yapışmış. Bu kadar sinirli olmasaydım gülerdim.

Kedi de benzer bir ifadeyle bana bakıyor.

Ally sıcak pembe bir iş kıyafeti, mavi bir bluz ve üzerinde pembe kalpler olan beyaz bir tayt giyiyor. Eteği uygunsuz bir şekilde yukarı kalkmış ve sikim bunu fark etmemi istiyor ama geri kalanım çok öfkeli.

"Buradan gidiyoruz - benim evimden, şimdi. Çantaya bir şeyler at. Hadi gidelim." Dolabını işaret edip kapıya doğru yöneldim.

Hareket etmiyor, ben de omzumun üzerinden bakıyorum ve bana kaşlarını çattığını görüyorum.

Onu işaret ediyorum. "Durumunuz hakkında bilgi sahibiyim ve Bunu benden sakladığın için memnunum. Ne düşünüyordun ki?"

Thaddeus Steele lanet olası bir canavar ve sana elini süremeyecek."

Ally'nin ağzı açık kalır. "Nasıl... sen... ne yaptın?" Fokur fokur kaynıyorum.

"Her şeye göz kulak olmak, seni güvende tutmak için güvenlik sistemi ve elli dolarlık pelüş ayıdan daha gelişmiş kameraların olduğu evime gidiyoruz ve bu bokun patlaması durumunda lanet silahlarımı sakladığım yer burası. Benimle geliyorsun ve ifadeni almak için evime gelecek olan bir polis arkadaşımı buluşacağız."

"Jude..."

"Bu saçmalıkla dalga geçmiyorum, Alyssa. Yürü hadi."

Dudağını ısırdı.

"Şimdi bebeğim," diye uyarıyorum, "yoksa seni omzuma atar, evime götürürüm ve sırtındakilerden başka giyecek bir şeyin olmaz, ki bu benim için sorun değil. Ya da toparlan. On dakikan var. Kedi işlerini ben hallederim."

Büyük bir nefes alıyor, sonra öfkeli kelimeler üflüyor. "Dinle, kiminle konuştuğunu sanıyorsun bilmiyorum ama..."

"Toparlan!" Bağıríyorum.

Geri çekiliyor.

"Bana yardım et, kadın."

"Benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun?" diye soruyor boğazını tutarak. "Beni buldular mı? O-"

"Senin bilmediğin ya da aptalca bildiğin çok şey biliyorum. Steele'in ne kadar tehlikeli olduğunu görmezden gelmek gibi. O herifin kartviziti, kurbanları bulunduğu genellikle odun kırma makinesinden geçirilmiş gibi görünmeleridir. Kaldır kışını, hemen bebeğim, yoksa eşyalarını almadan gideriz."

"Beni korkutuyorsun."

"Korkmalısın. Sahte kimlik ve iş bulmak için birlikte çalıştığın hatun kimden saklandığını öğrendi ve şimdi o da saklanıyor."

"Ne?"

"Benim evimde daha çok konuşuruz." Kedi mamasını ve kedinin tabaklarını toplamak ve kum kabı için bir çöp torbası almak üzere mutfığa gidiyorum.

"Bana ne bildiğini ve nasıl bildiğini anlatmalısın Jude."

Ally tam arkamda. "Ve sen benim bunun durumun çok korkutucu olduğunu mu düşünüyorsun? Belki de bu yüzden herkesi bunun dışında tutmaya çalıştığımı düşünüyorsunuz?"

Kediyi kanepeden alıp taşıyıcısına koyuyorum. "Kımılda," diye emrediyorum.

Çantayı hazırlarken ellerim titriyor. On dakikadan kısa bir süre içinde, içinde birkaç kıyafet, ayakkabı ve banyo malzemeleri olan bir bavulum ve sırt çantam oluyor.

Zihinsel olarak birkaç gün için ihtiyaç duyabileceğim her tür giysiden yeterince var mı yok mu diye düşünmeye çalışıyorum ama beynim lapa. Elimde ne varsa şimdilik yeterli olacak.

Çantalarımı Georgie'nin eşyalarının yanına, kapının yanına bırakıyorum ve Jude'un arkasını görüyorum. Pencerede, televizyonun yanında durmuş telefonla konuşuyordu.

"Evet dostum. Şimdi gidiyorum. Tamam, orada görüşürüz."

Georgie taşıyıcısından soru sorar gibi üzgün bir miyavlama çıkarıyor. Zavallı bebek bir araba yolculuğuna daha çıkmak zorunda olup olmadığını bilmek istiyor.

"Özür dilerim Georgie-kızım," diye fısıldıyorum, çömelip parmak uçlarımı parmaklıkların arasından geçirerek başını kaşıyorum.

Jude ne biliyor ki? Kızgın. Öfkeli. Peki tüm bunları nereden biliyor?

Ve Tori bunu yaptığında kimden saklandığımı nereden biliyor? Hiç bilmek istemediği çok açık değil mi? Ve bunun ötesinde, Jude Tori'yi nereden biliyor? Birden dehşete kapıldım, çünkü kimden saklandığımı biliyorsa, bu Thad ve Jonah'ın beni yakalamaya yakın oldukları anlamına mı geliyor?

"Gidelim," diyor Jude, bana doğru ilerleyerek. Vücut dili beni sürünerek uzaklaşmaya hazır hale getirdi. Tehlikeli derecede kızgın görünüyor. Kedi taşıyıcısını ve çantaları tek eline alıyor ve spor çantasını

Kapıyı açmadan önce çantasını omzuna attı ve taş gibi bir yüzle koridoru işaret etti.

Sanırım sonunda dileğim gerçekleşti. Jude evimden taşınıyor. Ama ne yazık ki beni de yanında götürüyor.

Her iki kilidi de kilitledim ve çantalardan geriye kalanları taşıyarak koridora yöneldim.

Asansörlere geldiğimde, kapısı açık bir asansörde bekliyordu. İçeride bir çift var, son birkaç aydır sık sık sohbet ettiğim Bay ve Bayan French. Jude'dan korkmuş gibi duruyorlar. Şaşırmadım. Ondandır yayılan enerji gergin.

Gülümsemeye çalışıyorum ama hala korkmuş görünüyorlar.

Asansör bizi yeraltına götürüyor ve ben onun cipine bindiğimde, "Sanırım konuşmaya başlamanın zamanı geldi" diyorum.

Kedi taşıyıcısını kucağıma koydu, yolcu kapısını kapattı ve kaputu çevirdi.

"Miyav?"

"Üzgünüm kedicik. Bu benim hatam değil. Ya da... öyle, ama üzgünüm." "Eee?" Kapısını kapatırken sordum.

"Konuşmaya başlamanın zamanı aylar önceydi."

O aracı çalıştırırken hiçbir şey söylemeden öylece bakıyorum. Georgie sıkıntılı bir çığlık attı.

"Sorun yok, bebek kedi. Geçti."

Tekrar miyavlıyor.

"Dinle," diyorum Jude'a. "Ben sadece hayatımı burada, radarın altında, kimseyi tehlikeye atmadan yaşamaya çalışıyorum."

"Hayır. *Sen* dinle. Güvenlik ve soruşturma işinde olduğumu öğrendin ve akıllıca olanı yapıp sana neler olduğu konusunda benimle açık konuşmak yerine aptalca olanı yapıp beni uzaklaştırmaya çalışıyorsun. Neden aylar önce bana gelmedin?"

"Affedersiniz ama neden tüm sırlarımı bir yabancıya anlatayım ki? Hala ne yaptığınız hakkında o kadar çok şey bilmiyorum ve ..."

"Ne yaptığımı biliyorsun. Beni Google'da aramadığını söyleme." Bunu nereden biliyor?

"Tabii ki beni Google'da arattın. İşimden korktun, bu yüzden araştırırdın, ne yaptığımı görmek için web sitemi kontrol ederdin."

"Bu benim yapacağım bir şey değil - kendi pisiğim yüzünden başkasını tehlikeye atmak."

"Bu karışıklık senin suçun değil, Ally. Ve böyle pislikleri temizlemek benim işim. Yaptığım şeyi yapmama izin vermemen bana hiç mantıklı gelmiyor."

Hiçbir şey söylemiyorum, sadece kedi taşıyıcısına tutunuyorum ve zavallı yavru kedimin acı içinde ağlamasını dinliyorum.

Birkaç dakika sonra tekrar deniyorum. "Benim bokum senin düzeltmen gereken bok değildi."

Çenesini esnetiyor ve "Artık öyle" demeden önce bir dakika boyunca ön cama dik dik bakmasını izliyorum.

"Lütfen bana bildiğin her neyse anlatır mısın?" diye sordum. "Tori ve Wade hakkında mesela?"

Jude alay eder ve başını sallar. "Evime gittiğimizde konuşuruz. Sakinleşmek için bir dakikaya ya da bir yıla ihtiyacım var."

"Peki ya ben? Burada en çok risk altında olan benim ve sen b e n i aydınlatmanın zamanı geldiğini düşünene kadar oturup beklememi mi bekliyorsun? Bu saçmalık ve benim için hiç uygun değil. Bu ne tür bir alfa erkeği saçmalığı?"

Sanki çok cüretliymişim gibi başını sallıyor ve yavaşça nefes veriyor.

"Ne?" Talep ediyorum.

"Bunca zamandır beni karanlıkta bıraktın. Sanırım sana her şeyimi anlatabileceğim bir yere gelene kadar on beş dakika bekleyebilirsin. Şu anda görüşümü bulandıran kalın bir öfke bulutuna rağmen bu kamyonu sürmeye çalışmak yerine dikkatimi vermeliyim. *Bu* senin için sorun olur mu?"

Öfkelendim ama bir şey söylemedim.

Ve sonra Georgie'nin taşıyıcısında bağırdığını duyuyorum. Harika. Kedi kusmuğu. Hayatım kılıklı maymun taşakları gibi.

En az yüz yıllık görünen beton bir binaya yanaşıyoruz. Karakteri var. Büyük, kare pencereler her katta yedi pencere ile dört kat yukarı çıkıyor. Her birinin siyah pencere camları var ve üçüncü katta her pencerenin dışında Juliet tarzı beton balkonlar bulunuyor.

Ön giriş büyük bir beton kemerin altında. Ön tarafta park yeri yok; arka tarafa çekiyoruz ve her yer siyah garaj Kapılar. Üç tane. Park yerinin arka tarafında birbiriyle eşleşen üç garajdan oluşan bağımsız bir set. Vizöründeki bir mekanizmaya bağlı bir düğmeye basıyor ve binaya bağlı olan soldaki açılıyor, biz de içeri giriyoruz.

Vizöründeki zımbırtıya tekrar basarak çelik kapıyı arkamızdan kapatıyor. Işıklar şimdi yanıyor ve ben bir duvar dolusu alet ve oyuncağa bakıyorum - paintball malzemeleri, bir hokey çantası. Onun Harley'i. Bir sürü kamp malzemesi ve Balıkçılık malzemeleri. Diğer duvarda alet sandıkları ve uzun bir rafta silecek sıvısı ve motor yağı gibi garaj tipi eşyalar var. Düz İleride siyah bir kapıya çıkan birkaç basamak var.

Siyah kapı bir garaj kapısı gibi açılıyor, belli ki elinde olduğunu fark ettiğim telefonundaki bir uygulamayla. Tüm eşyalarımız ve artık sessiz olan Georgie ile içeri giriyoruz.

Bulunduğumuz kat, kahverengi deri bir aşk koltuğu ve iki uyumlu sandalyenin bulunduğu bir oturma alanından oluşuyor. Bir de çalışma masası var. Ev ofisi ve bekleme odası gibi. Büyük bir konsol masası var.

renkli taşlar bulunan cam bir kase ve iki anahtar seti bulunan bir tabak. Ayrıca üzerinde deri bir ceket ve iki yün kasket asılı olan bir salon ağacı var. Tuvalet, çamaşır odası ve bir dolaba açılan kapıların yanı sıra gözetleme deliği olan bir kapı daha görüyorum ki bu da binanın geri kalanına açılan başka bir giriş olmalı. Yukarı baktığımda, bir sonraki katın bu seviyeye bakan bir balkonu olduğunu görüyorum. Arka tarafta

Bu katta ayrıca lavabosu ve mini buzdolabı olan bir mini bar var. Jude barın yanındaki açık ahşap merdivenden çıkmaktadır.

Takip ediyorum ve bir sonraki kat mutfak ve yemek odası katı. Ayrıca başka bir banyo ve daha fazla dolap görüyorum. Açık plan, modern, büyük ve lekesiz.

Georgie'nin her şeyini yere bırakıyor, elimden valizimi alıyor ve bir öncekine benzeyen ama daha uzun olan ve arka duvara yanlamasına çıkan başka bir merdivene yöneliyor. Onu yere bırakıyorum ve gidiyorum.

mutfak tezgahına gidip kağıt havluyu tutucudan alıyor, sonra da taşıyıcı kapının kilidini açıyor. Dikkatli bir şekilde dışarı çıkıyor, kulakları tutulmuş

geri döndü ve ürkmüş görünüyor ve aynı zamanda daha fazla yeni çevreyi merak ediyor.

Taşıyıcısının içine bir sürü kâğıt havlu tıktırıyorum ve sonra onları çekip çıkarıyorum, hastalandığı yerdeki dağınıklığı yakalıyorum. Başka bir bulaşık sabunlu kağıt havluyla uzanıyorum ve onu paketinden çıkarmadan önce siliyorum.

Mama ve su kabını mutfak tezgahının ucuna, yere koydum. Kum kabını nereye koymamı istediğini bilmiyorum.

Alanı inceledim ve çok etkilendim. Mutfak

Parlak beyaz fayanslar ve beyaz taş tezgahlar, krom aletler ve parlak beyaz dolaplar. Zeminler mutfak alanında parlak koyu arduvaz, yemek ve yaşam alanında koyu ahşap, yemek masasının altında ve yaşam alanının olduğu yerde açık gri, mavi ve siyah alan halıları.

Yemek masası, koyu ahşap masa ve on beyaz masa ile on kişiliktir. yüksek arkalı deri sandalyelerin dış hatları gümüş çivilerle süslenmiştir. Masanın ortasında, aynı renkteki mobilyalarla uyum sağlayan pişmiş toprak turuncu bir runner var.

İki rahat görünümlü kanepeler, duvara monte edilmiş büyük bir televizyon ve iki lacivert deri tiyatro tarzı loveseat oturma odasını oluşturuyor.

Burası çoğunlukla pencerelerden oluşan bir duvara sahip ve pencere kaplaması yok. İki oturma odası penceresinin dış tarafının her iki yanında asılı büyük yapraklı bitkiler var, çünkü ulaşamıyor

balkonun alt katına bakıyor. Çeşitli yerlerde birden fazla çerçeveli manzara portresi asılıdır.

Mutfak dolaplarının bulunduğu duvarın tepesinde büyük bir sarmaşık bitkisi tırmanıyor

büyük ve parlak turuncu bir saksının her iki yönünde. Binanın arka tarafına doğru uzanan bir banyo görüyorum ve orada erişilebilir bir Tahminimce ikinci kat balkon penceresi orada. *Evet, kaçış yollarını düşünüyorum.*

Georgie suyunu içiyor, ben de bir sonraki merdivene çıkıyorum ve Jude'un yatağını soyduğunu görüyorum. Bu kat ana süit.

Ve bu kat, onun evini harika bir seks sığınağı olarak düşünmemin nedeniydi. İlk buluşmamızda bana evinin en üst katını tarif etti ve evini birkaç kata dönüştürülmüş endüstriyel tarzda bir bina olarak adlandırdı. En üst katta çatı katı hissi veren şehir evi benzeri birimler var ama bu kadar etkileyici olacağını hayal bile edemezdim. Üç tane olduğunu söyledi

Binanın arka ve ön tarafındaki aynı birimlerde birkaç küçük daire vardı. Ayrıca yatağının yanında, arka taraf için üçe bölündüğünü söylediği bir çatı avlusuna çıkan bir merdivenden bahsetti birimler. İki büyük tavan penceresi, endüstriyel tip tavan vantilatörleri ve Burada gülünç derecede yüksek tavanlar ve köşedeki tavana tırmanan metal spiral merdiven, parlak altın metal kulplu bir kapağa açılıyor.

Daha önce beyaz nevresimlerle kaplı olan ve yere atılıp gri çarşaf ve mavi yorganla değiştirilen büyük yatağı sıyırırken bana yan gözle bakıyor.

Beyaz gerçekten pratik görünmüyor. Ama bahse girerim bakası Bol çamaşır suyuyla yıkanmış çamaşırlar. Çift dolap kapısı açık ve içeride raflarla birlikte koyu renkli ahşap şifonyerler görüyorum. Çok büyük ve rafların ve askıların yarısından fazlası kullanılmıyor. Belirli yerlerin boş olması bana bu alanı artık burada olmayan bir kadınla paylaştığını düşündürüyor. Işıklı bir makyaj masası görüyorum. Aynanın etrafında, sanki bir ünlünün soyunma odasıymış gibi. Hepsini boş.

Hm. Bir ara yatılı bir kız arkadaşı var mıydı? Çünkü bu bir erkeğin aynası değil.

Boynumu uzattığımda önünde büyük gümüş bir kadran bulunan devasa bir kasa görüyorum ve bu dolap da ebeveyn banyosuna açılıyor.

İçeriye daha iyi görebilmek için iki adım attım ve résistance. Banyodaki en önemli parça, pençe ayaklı küvetin devasa ve daha modern bir versiyonu ve Jude haklıydı - dairemdeki küvetten çok daha iyi ve çok daha büyük. Arkasındaki duvar kobalt mavisi parlak fayans. Birden içimde uzun bir baloncuk yapma isteği uyandı. Banyo.

Bu yerle ilgili etrafımdaki her şeyi tam olarak algılayamıyorum. Muhteşem olduğu gerçeği. Yeni bir boyut kattığı gerçeği Jude, hem de çok yetişkin biri. O harika bir yeri olan bir yetişkin. Kendi işi ve şu anda benim yüzümden bir sürü sorunu var.

Suçluluk duygusu karnıma saplanıyor.

Bana yaklaşabilmek için gelip benim sade, karakersiz evimde kaldı. Böylece benimle tartışabilecek ve neden onunla çıkmak istemediğimi anlayabilecekti.

Bir yandan bu son derece egoistçe ama aynı zamanda sezgisel.

Şu anda kendimden nefret ediyorum. Ve vücudumdaki her hücrenin korkuyla şişmesine neden olan panik.

Yatağa doğru ilerleyip çarşafı örtmesine yardım ediyorum.

"Georgie'nin kum kabını nereye koyayım?"

"Ben hallederim."

"Yatağını benim için mi hazırlıyorsun? Kanepende uyumayı mı planlıyorsun?" Deniyorum.

"Sanki," diye homurdanıyor.

"Kanepeyi alabilirim," diyorum, bunun onun gözünde bir seçenek olmadığını çok iyi biliyorum, çünkü beni neden buraya sürüklesin ki?

"Evet," diye mırıldanıyor ve bu beni şaşırtıyor.

"Burada kalmak istediğimi sanmıyorum," diyorum çabucak. O hiçbir şey söylemiyor.

Bekliyorum.

Ve sonra tekrar konuşmaya başladım, kibirli bir şekilde. "Peki ya sen bana Bugün öğrendiğin her şeyin özetini, yapmamaya karar verdiğin halde neden içime girdiğin de dahil olmak üzere, sonra da..." Sözümü kesiyorum.

Kıpırdamadan duruyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş, pis bir bakışla beni süzüyor.

Ve acıtıyor.

Yastık kılıflarını yastıkların üzerine çekmeye başladım.

"Bu kötü bir fikir," diye taktiğimi değiştirip yastığı yeni yatağın içine itiyorum. dava. "Tüm bunlar kötü bir fikirdi ve bu yüzden geri adım atmaya çalıştım. Yaşadığım sıkıntılar yüzünden seninle birlikte atlamıyordum. Çünkü dikkat çekmek ve kimsenin incinmesini istemiyorum." Yastığı bitirip fırlattım ve bir sonrakine uzandım. gevezelik ediyor. Siyah tişörtüyle orada duruyor. gülünç derecede büyük, dövme kollarını seksi göğsünün üzerinde kavuşturmuş, bana pis pis bakıyor ve hiçbir şey söylemiyordu.

"Bana bakıp giyim tarzım, çılgın saç renklerim, tüm dövmelerim ve piercinglerimden hoşlanan bir kız olduğumu düşünebilirsiniz. dikkat çekiyorum ama mesele bu değil. Sıkıntılarımdan saklanmak için kendimi eskiden görüldüğümde çok farklı bir hale getirdim. Ve son

Yapmak istediğim şey onları buraya getirmektir."

"Eskiden böyle görünmediğini biliyorum. Her türlü resimleriniz ve eski güvenlik kamerası görüntüleriniz dahil."

"Oh. Konuşuyor," diyorum, yastığı yeni kılıfıyla yatağa fırlatmadan önce ona işaret ediyorum. Bir sonrakine uzanıyorum.

"Evet. Konuşuyor," diyor Jude küçümseyerek.

"Peki kendisi için söyleyecek başka neyi var? Dünkü anlaşmamızdan caymak gibi. Peki senin ne hakkın vardı? Bunu yapmaya ne hakkınız var? Sadece biz gittik diye

bir randevuya çıktıktan sonra bir seks görüşmesi yaptıysam, bunun beni sorunlarımdan kurtarmanı istediğim anlamına geldiği izlenimini sana veren nedir?"

"Seni ben kazmadım. Bunu başkalarına yaptırdım."

Loophole. Hay sikeyim. Sanki bu her şeyi düzeltir mi? Gözlerim dönüyor.

"Bugün Aiden'dan gelen bir telefonla uyandım. Arabasına dinleme cihazı yerleştirmiş.

Sabah bana senin ve Carly'nin ofise geliş gidiş ses kaydını verdi."

Ağzım açık kaldı.

Siktiğimin alfa deliği. O ve Carly birkaç ay önce insanların video görüntüleriyle sinsi yolları yüzünden ayrıldılar.

Ona *çok* söylüyorum.

"Ve kardeşim Julian. Columbus'tan dönüyor." "Columbus mu?"

Fısıldıyorum.

"Ev sahibinizi görmüş, eski işinize gitmiş ve Thaddeus Steele hakkındaki tüm dosyayı incelemesine izin veren emniyetten bir arkadaşının arkadaşıyla buluşmuş. Orada üç saat geçirmiş; çok şey yapmış.

biz hala uyurken."

"Ve?" Oda biraz dönmeye başlamış olsa da sormayı başarıyorum.

"Ve Jonah Steele?" Sessizce soruyorum.

"Eski sevgilim," diyor Jude bariz bir küçümsemeye. "Evet, hâlâ eski sevgilin hakkında bilgi topluyorum. Önce psikopat kardeş hakkında konuşalım."

Bir ding. Telefonu. Cebinden çıkardı ve ekrana baktı. "Bu Boyd. Hemen döneceğim."

"Boyd kim?"

"İfade vereceğin polis."

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim. Bana bildiklerini anlatmayı henüz bitirmedin bile ve-"

"O burada, bu yüzden onu içeri almalıyım. Hadi gidelim."

"Bunu yapabileceğimden emin değilim." Ya da bunu yapmak istediğimden. Ya da yapabileceğimden.

Boğazım aniden kurudu ve kalbim göğsümde dörtmala koşuyormuş gibi hissediyorum.

"En azından onunla konuş."

"Kendime gelmem lazım."

"Beş dakika içinde aşağıda ol," diye emrediyor.

"Sen benim patronum değilsin," diye çıktım.

Dönüyor ve alt basamaktan bana bakıyor. Kaşları havaya kalkıyor ve korkmuş, kızgın ve korkmuş olduğumu söylemiş miydim - omurgama küçük bir heyecan yayılıyor.

"Eğer bir şaplak peşindeysen, Vixen, tehlikeli bir şekilde yakınsın." Dilimi çıkardım ve ona sırtımı döndüm.

Ayak seslerinin uzaklaştığını duydum, ben de eşyalarımı onun banyosuna sürükledim.

Banyoya girip çantamdan tarak ve saç bağı arıyorum. Daha aynaya bakmadan bok gibi göründüğümü biliyorum.

Neden ellerim titremeyi kesmiyor?

Derin nefesler alıyorum, kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Etrafıma bakıyorum.

Bu banyo çok güzel. İki uzun lavabo, arka arkaya, böylece lavaboyu ya da tezgah alanını biriyle paylaşmak zorunda değilsiniz. Burası çok büyük. Bir tavan penceresi daha. Ve şu küvet. İnanılmaz. Ayrıca köşede tuvalet için ayrı küçük bir oda ile camla çevrili büyük bir duş bulunmaktadır. Yer karoları beyaz ve kobalt mavisi damalı. Duvarın tamamı mavi fayansla kaplı.

Jude'un gözleriyle aynı tonda.

Ruj için çantamı kontrol ettim ve telefonumu gördüm.

Dadı kameramın bildirimlerini görüyorum. Son kaydın Jude'un gelip beni buraya gelmem için uyandırması olduğunu görüyorum. Harika. Tüm bu konuşma Alyssa Dosyaları için saklandı. Hayatım ne kadar boktan? Bakalım.

Görüntüler odama girerken başlıyor, kızgın görünüyor ve sonra yatağa bakarken yüzü bir anlığına yumuşuyor.

Formumun bir kısmını seçebiliyorum ama tamamını değil.
Yanımdaki küçük tekir tüylüyü de görüyorum.

Japonya'ya gitmemenin tek iyi yanı, Perşembe günü Ralphie'yi barınaktan aldığımda yanında olabileceğim.

Eğer o kadar uzun yaşarsam.

Jude'un yüzündeki yumuşak ifade karelenmeye değer. Eğer tekrar kaçmak zorunda kalırsam, yüzü tekrar delirmeden ve beni uyandırmadan önce bu videodan bir fotoğrafını çekmeyi düşünüyorum. Bu fotoğraf belki de yalnız gecelerimde bana eşlik eder çünkü şu anda biliyorum ki asla ve asla bir erkekle birlikte olmayacağım

Tekrar. Kristal küremde gördüğüm şey ömür boyu bekarlık. Çok zavallıyım.

Otururkenki görüntümü gördüğümde tavrındaki değişiklikten hoşlanmayarak videoyu kapatıyorum. Yine de videoyu silmek yerine kaydediyorum.

Jude'un gargarasından biraz kullanıyorum ve kendime çeki düzen vermeye çalışıyorum.

Hâlâ iş kıyafetlerim üzerimde, bu yüzden bir çift turuncu şort ve ince beyaz bir kapüşonlu giyiyorum, sonra tekrar aynaya bakıyorum. Berbat görünüyorum. Mavi gözlerim kan çanağına dönmüş. Solgunum. Mavi duvarın arka fonu gözlerimin aynada gerçekten göze çarpmasına neden oluyor.

Benim açık mavi gözlerim ve onun koyu mavi gözleriyle, çocuklarımızın nasıl bir mavi tonu olacağını merak ediyorum.

Bundan kurtuluyorum. Jude'lu bebeklerle ilgili hiçbir düşüncenin zihnimi işgal etmesine izin verilmiyor.

Ne gariptir ki, bu düşünce aklımdan geçerken ellerimin titremesi nihayet durdu.

Jude ve uzun boylu, otuzlu yaşlarının sonunda, keçi sakallı siyah bir adam yemek masasında oturmuş bira içmektedir. Jude masa başının sağında ve

Diğer adam masanın başında. Polis üniforması giymiyor,

spor ceket ve haki pantolon giymiş ama masanın üzerinde bira şişesinin yanında bir not defteri ve telefon var.

Polis beni görünce ayağa kalktı ve elini uzattı. "Memnun oldum, ben Boyd Evans."

"Ally. Merhaba." Elini sıkıyorum ve sonra masanın diğer ucuna çekiliyorum.

Jude ayağa kalkar, buzdolabına gider ve büyükannesinin şarabından bir şişe getirir. Dolaptan bir kadeh indirir ve şarabın ağzını açar.

Masanın ayak ucuna oturdum ve sandalyemi içeri çektim.

Boyd gülümsüyor, açıkça beni etkisiz hale getirmeye çalışıyor. Eminim ondan en uzak yeri seçmem benim hakkımda bir şeyler söylüyordur.

"Size resmi bir açıklama yapmak istemiyorum. Üzgünüm ama bu çok tehlikeli geliyor," diyorum. "Buraya baskı altında geldim."

Yavaşça başını sallıyor, sonra omuz silkiyor. "Peki ya sadece Neden kaçtığınızla ilgili aklınıza gelen her türlü detayı anlatın ve bu noktada resmi bir şey yapmayalım. Bazı sorular soracağım ve notlar alacağım. Buna ne dersin?"

"Sonra ne olacak?"

"Bu noktadan sonra, bana verdiğiniz bilgileri dikkatlice inceleyeceğim. Dalgalanma etkisi olmadığından emin olun. Endişelenmenize gerek yok. Hiç kimse bu bilgilerin sizden geldiğini ya da şu anda nerede olduğunuzu bilmeyecek. Bu tamamen gizli kalacak, ama gerekirse seni hemen uyaracağım. Bu konuda endişelenmeni istemiyorum, hiçbir detayı saklamayı istemiyorum. Bana bildiğin her şeyi anlattığını bilmem çok önemli. Sorusu olan var mı?"

"Az önce kendinle çeliştin," diyorum.

Gülümsüyor.

Devam ediyorum. "Resmi bir şey yok ve sonra aşağı inme durumunun değişmesi gerekirse bana söyleyeceğini söylemen bana bu şeyi sürdüğünü söylüyor

ve rotayı ve varış noktasını seçebiliyorlar ve üzgünüm ama bu beni rahatsız ediyor."

Jude elindeki şarap kadehini önüme bıraktı ve oturduğu yere geri dönmek yerine yol boyunca birasını aldı ve şimdi solumda oturuyor.

Boyd, Jude'a "O akıllı biri," diyor.

Aynı fikirde değilmiş gibi alay ediyor ve bu yüzümün yanmasına neden oluyor. Jude'a bakmadan şarabımdan bir yudum alıyorum.

Bekliyorlar.

"Burada çelişkili olmaya çalışmıyorum. Sadece yardım etmeye çalışıyorum. Peki, şuna ne dersiniz? Bunu resmileştirecek herhangi bir karar almadan önce benimle konuşun, ben de sizinle konuşayım."

Jude, "Ben resmiyete dökülmesi gerektiğini düşünmedikçe ve o zaman dökülür," diye ekliyor. Ona ters ters bakıyorum.

O da ters ters bakıyor.

"Konuş, Ally," diye emrediyor Jude.

"Ally, şimdilik bu şeyi senin kullanmana izin veriyorum," diyor Boyd.

"Arka koltuğa geçmenin tek yolu işler çığırından çıkarsa olur. Ne olursa olsun, senin güvenliğin her şeyden önce gelir."

"Diğer herkesin güvenliği için çok daha fazla endişeleniyorum," diyorum usulca. Boyd'un ifadesi zaten yumuşaktı ama daha da yumuşadı.

Bir yudum şarap daha yutuyorum. Parmaklarım titriyor ve biliyorum ki ikisi de görüyor.

Jude elini masanın altından dizime koyuyor.

"Bebeğim, lütfen," diyor alçak sesle.

Ona bakamam. Gözyaşlarına boğulacağım.

"Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum," diyorum sesim titreyerek.

"Steele ailesiyle nasıl tanıştınız?" Boyd soruyor.

"Jonah Steele ile ilk olarak bir restorandaki işimde tanıştım." "Tamam. Bana bundan bahset," diye davet ediyor Boyd.

"İçeri girdi ve bir kimya oluştu. Tekrar geldi ve İkinci kez bana çıkma teklif etti. Yaklaşık iki buçuk, neredeyse üç ay çıktık."

"Ve onun bir suçlu olduğunu öğrendiğiniz için ayrıldığınız söylendi? Bu ifşaattan önce onun hakkında ne biliyordunuz?"

"Dijital pazarlama işinde olduğunu ve parası olduğunu söyledi. kıyafetler, iyi görünmek, seyahat etmeyi sevmek. Ortak noktalarımız var gibiydi. Ve bana karşı iyiydi."

"Birlikte mi yaşadınız?" Boyd soruyor.

"Hayır. Daha ilk günlerdi. Çıkıyorduk, çoğu hafta haftada birkaç kez görüşüyorduk ama ikimiz de meşguldük. Ama... bu yönde ilerleme potansiyeli varmış gibi geliyordu. En azından benim için."

Jude'un yanımda rahatsız bir şekilde kaydığını hissediyorum. Ona bakma isteğime direniyorum.

"Peki. Peki ya Thaddeus?" Boyd sorar. "Peki Steele kardeşlerin geri kalanı?"

"Thad da dahil olmak üzere ailenin geri kalanıyla dördüncü ya da beşinci buluşmamızdan sonra bir kuzenlerinin düğününde tanıştım ve aynı masada oturduk.

Resepsiyon sırasında masa. Ondan gerçekten hoşlanmamıştım. Bana bakışındaki bir şey beni ürküttü. Aşırı arkadaş canlısıydı, Jonah ortalıkta yokken alınganlık eder, laflar ederdi." "Açıklamalar mı?" Boyd soruyor.

"Sadece... imalar. Jestler ve yüz ifadeleri. Yırtıcı görünüyordu. Beni dansa kaldırdı ve çok dokunaklıydı, bilirsiniz. Yırtıcı bir hayvan hissi aldım. Düğünde Jonah dansı terk etmek zorunda kaldı.

Önemli bir iş görüşmesi için resepsiyondan dışarı çıktım ve orada Thad ve diğer üç kardeşle oturuyordum. Hepsi bana karşı biraz kayıtsızdı ama Thad gerçekten sarhoştu ve kulağıma girdi.

Tanıdığı birisinin, bir yıl önce nasıl öldüğüne dair şifreli bir hikaye anlatmaya başladı.

ailesine zarar vermeye çalışan biri. Tanıdığı kişinin

cesetlerinin tanınmaz hale geldiğinden emin olduğunu ve ayrıca adamın ölmeden önce sevdikleri herkesin de öleceğini bildiklerinden emin olduğunu söyledi. Sonra güldü ve "Karıma ne olduğunu sanıyorsun?" dedi. Ve bu çok garipti. Güldü ve bana şaka yaptığını söyledi. Her şey gerçekten tuhaftı. Çok garipti. Sarhoş. Çok sarhoş."

"Öyle görünüyor," diyor Boyd.

"Daha sonra Jonah'a Thad'ın karısına ne olduğunu soruyorum ve tatildeyken bir kar motosikleti kazasında öldüğünü, kardeşinin yıkıldığını ve o zamandan beri eskisi gibi olmadığını söylüyor. O da Thad'ın bana garip davranıp davranmadığını sordu. Ben de önemsiz bir şeymiş gibi geçiştirdim ve konuyu kapattım."

Şarabımdan bir yudum daha aldıktan sonra devam ediyorum.

"Sonra, ayrılmadan hemen öncesine kadar Thad'ı ya da ailesinden başka birini bir daha görmedim, bu yüzden bu garip alışverişi çoğunlukla aklımdan çıkardım, ama sadece çoğunlukla çünkü rastgele bir şeyi unutmazsınız.

Böyle bir konuşma. Columbus'tan ayrılmadan hemen önce, Jonah'ın gitmesi gerekiyordu ve dairem boyanıyor ve tamir ediliyordu Üst kattaki komşudan gelen su baskını nedeniyle motel kuponları teklif etti. Jonah, sadece kısa bir süredir çıkıyor olmamıza rağmen, o yokken onun evinde kalmamı söyledi. O da bir haftadır yoktu ve bu süre zarfında Thad ortaya çıkmaya devam etti. Flört etmek. Gelmek için aptalca sebepler buluyordu. Sonunda, gitmeden bir gün önce, bana açık bir şekilde asıldı ve beni duvara yapıştırdı,

Beni öpüyor ve taciz ediyordu ve ben onu geri çevirdiğimde, bana Jonah'a bu konuda gitmemem gerektiğini, bunun onu inciteceğini söyledi. Jonah'a zarar verirsem, ailesine zarar veren insanlar kategorisine girerim ve ailesine zarar veren insanlar da zarar görebilir. Bu yüzden tabii ki düşünüyorum.

O düğündeki konuşma hakkında. Thad bana unutmamı, beni yanlış anladığını ve bu konuda çenemi kapalı tutarsam bir daha asla böyle bir şeye kalkışmayacağını söyledi. Gülüp geçiyordu ama bir gerginliği vardı."

Derin bir nefes alıyorum ve devam etmeden önce şarabımı yudumluyorum.

"Söyleme şekli bile, sanki bir şey söylersem büyük sonuçları olacaktı gibi, yani bu bir sınav gibi geliyor. Ve nasıl yapacağımdan emin değilim.

halledebiliriz, değil mi? Bilgilerin üzerine oturmuş, ne yapacağıma karar vermeye çalışıyordum. O gece Jonah'la konuşmadım ama Thad

iş yerime geldi ve bir gün önce neredeyse tüm vardiya boyunca beni izledi. O gün de aynı şey oldu, geçiş günü de.

Menümüzden bir şeyler yemek istemiş olabilir. Ben yapmadım Jonah ile o noktada birkaç gün içinde konuştum ve daha sonra bunun bir tesadüf olmadığını anladım."

İçimi çektim. "Thad bana asıldıktan sonraki gün, yani Columbus'tan ayrıldığı gün, Jonah beni erkenden aradı. Sadece bir dakika konuştuk. Yarı uykuluydum ve sesi doğru gelmiyordu ve Thad konusunu nasıl açacağımdan henüz emin değildim, bu yüzden hiçbir şey söylemedim

ama gerçekten çok stresliydim. Cidden, o gün işe gitmek bile istemedim, üçüncü gün de orada oturup ürkütücü davranacağından endişelendim. Ya da daha kötüsü. Ama Jonah'la konuştuktan hemen sonra

akşam yemeği yerine öğle yemeği için işe erken gelmem istendi, ben de işe erken hazırlandım."

"Peki sonra ne oldu?"

"Bir şeyler yapmam gerektiğini biliyordum ve o gece Jonah döndüğünde bunu kendim halledeceğimi düşündüm. Ona bir mesaj gönderdim ve onu havaalanından almamı isteyip istemediğini sordum. Daha erken bir vardiyada çalıştığımı ve onu alabileceğimi söyledim. Bilmediğini, kardeşlerinden birinin o gün şehir dışına çıkması gerektiğini, bu yüzden arabasını alıp onun için havaalanına bırakacağını söyledi. Hangi kardeşin geleceğini bilmediğim için erken çıkmamın iyi olduğunu düşünüyordum ama Thad'ı tekrar görmeden önce Jonah'la konuşmam gerektiğini düşündüm. Pis polis ben işe gitmeye hazırlandıktan hemen sonra ortaya çıktı."

"Polisin adı?" Boyd soruyor.

"Devlin Cruickshank," diye cevap verdim. "Garip bir adam. Yoğun. Trençkot ve şapka. Dick Tracy özentisi gibi."

Boyd bir şeyler yazıyor. Bunu ilk kez yapıyor. Dikkatle dinliyor ve

rahatlamış görünüyor. Sanırım bir şeyler yazıyor.

Devlin Cruickshank'in adını yazdım. Bunu açıklayarak bir hata yapıp yapmadığımı merak ediyorum.

Yan tarafa bakıp Jude'u değerlendirmek yerine yüzüne ve vücut diline odaklanıyorum.

Baldırımda yumuşak bir şey hareket ediyor, aşağı bakıyorum ve görüyorum Georgie bana doğru kayıyor. Eğilip onu kaldırıyorum ve sarılıyorum. Protesto edercesine miyavlıyor ve iki ön patisiyle göğsümü itiyor, sonra da elimden kurtulup masaya doğru koşuyor. İki ya da üç kez zıpladıktan sonra masa örtüsünün üzerinde bir top gibi kıvrılıyor.

Jude ona doğru eğilip kulağının arkasını kaşıyor, o da sırt üstü dönüp karnını Jude'a gösteriyor.

"Senin yemek yediğin masada olmamalı," diye mırıldanıyorum. Omuz silkiyor.

Biraz daha az kızgın görüldüğünü fark ettim, ama bunun üzerinde uzun süre durmadım.

Çünkü Boyd devam etmemi istedi.

Sonra Boyd'a Cruickshank'ten, konuşmadan bahsettim ve bu sabah Carly'ye söylediğim diğer her şeyi anlattım.

Cruickshank'in bana gösterdiği cinayet mahalli fotoğraflarını da.

Tuvalete gitmek için izin istediğimde en az bir saattir orada oturuyorduk.

Geri döndüğümde Boyd soruyor: "Yani Jonah Steele ile hiç konuşmadın ve bu olayla ilgisinin ne olduğunu bilmiyorsun. yukarıda bahsedilen suç faaliyetleri?"

Başımı salladım. "Oradan çıkmıştım. Devlin Cruickshank'ten duyduğum tek şey, tüm ailenin suçlu olduğuydu, para aklayıcılar, gaspçılar ve katiller. Bana suç mahallerindeki cesetlerin resimlerini gösterdiğinde tuvalete koşup kustum. Kapıda sakince durup beni korkutmaya devam etmek için bekledi. Benden ne yapmamı istediğini bilmiyorum.

Bilgilendiriyordum ama Jonah'la sadece bir süredir çıktığımı ve hiçbir şey bilmediğimi söylememe rağmen benden bunu yapmamı istediğini söyledi. Ben sadece

Tüm aileyle bir kez tanışmış ve sadece Thad'la ek temas kurmuştum. Bana bunu düşünmemi ve kimseye bir şey söylemememi tembihledi, Aksi takdirde engelleme suçundan yargılanabilirim. Bir ya da iki gün içinde daha detaylı görüşmek için bana geleceğini söyledi. O gitti ve ben de oradan çıktım ve... gerisini biliyorsunuz."

"Ve sen de Baltimore'a

taşındın." Başımı salladım.

"Jonah Steele'in arabasında bulduğunuz çantanın içindekileri kiralık kasalara koyduğunuz ve daha sonra yeni bir kimlik edinmenize yardımcı olan Victoria Daystrom ile bağlantı kurduğunuz yer. Bana onunla ve kardeşiyle nasıl bağlantı kurduğunuzu anlatabilir misiniz?"

Yüzümü buruşturuyorum ve masanın kenarını kavrayan ellerime bakıyorum. "Bu konuya girmek istemiyorum."

Scotty'yi de dahil etmiyorum; umurumda değil.

"Nedenmiş o?"

"Steele'in radarından uzak durmama yardım eden insanlar bu işin içine çekilmemeli."

"Gerekli olabilir."

"Üzgünüm, hayır."

"Bayan McQueen," diye dener.

Ürperiyorum ve sonra gözlerinin içine bakıyorum.

"Benimle bağlantısı olan herkes Thad, Jonah ve onların suç ailesinin geri kalanı tarafından zarar görme riski altında. Ben bu işe riske attım. İstemedim, söylemeliyim ama Carly'yi, Aiden'ı, Jude'u," Jude'un adını duyunca sesim çatlıyor ve derin bir nefes alıp şarabıma uzanıyorum.

Ensemde sıcak bir el hissediyorum. "Hey,"

diye konuşuyor Jude.

Gözlerimiz buluştu.

"Ben iyi olacağım. Sen de iyi olacaksın. Bundan emin olacağım, bebeğim."

Gözyaşlarına boğuluyorum ve hızla oturduğum yerden kaldırılıp en yakındaki kanepeye götürülüyorum, beni kucağına alıyor, eli çenemde, ağzı alnımda konuşuyor.

"Güven bana bebeğim. Şu anda işimin başındayım ve işimde başarısız olmam. Tamam mı?"

Başımı sallıyorum. Ama hiçbir şey söylemiyorum. Söyleyemem.

Beni bir dakikalığına sallıyor ve Tanrım, sarılmak çok iyi hissettiriyor. Çok iyi. Çok güvenli. Bu kadar güvende hissetmek çok tehlikeli.

"Dinle Boyd, bu işi sonra bitirelim, olur mu?" Jude, "Sanırım bugünlük bu kadar yeter." diyor.

"Elbette, Jude. Bayan McQueen, kartımı buraya bırakıyorum. Yarın biraz daha konuşuruz. Şu an için en önemli şey Jonah Steele'in arabasında bulduğunuz çantanın içindekileri teslim edin." Hiçbir şey söylemedim.

"Hoşça kal," diye fısıldıyorum, yüzümü Jude'un boğazından ayırmadan.

"Bir saniye, bebeğim. Onu dışarı çıkaracağım."

"Yalnız kalmaya ihtiyacım var," diye fısıldadım. "Banyoyu kullanabilir miyim?" "Tabii ki."

Jude ayağa kalktı, beni ayağa kaldırdı.

Boyd çoktan gözden kayboldu, bu yüzden ona şiş ve kırmızı gözlerle bakmak zorunda değilim.

Bir kat yukarı çıktım. Ama sonra bir miyavlama duydum ve arkamı döndüm.

Georgie merdivenlerin dibinde yalvaran gözlerle bana bakıyor. Belki de merdivenleri nasıl çıkacağını bilmiyordur.

Çömeliyorum. "Haydi. Zıpla." Önümdeki zemine vuruyorum.

Bir çayır köpeği gibi arka ayakları üzerine kalkıyor ve bir sonraki Dört ayak üzerine düşmeden önce bir adım atıyor ve sonra zıplıyor. Bu onun bir

Kalkmak için birkaç dakikası var, ben de bekledim. Sonra beni Jude'un banyosuna kadar takip etti.

Bütün eşyalarım hâlâ içeride, yerde duruyor, ben de kapıyı kapatıp muslukları çeviriyorum. Georgie açık bavulumun ortasına yerleşiyor ve kendini tımar etmeye başlıyor.

Kapı yaklaşık beş dakika sonra açılır ve Jude kollarını kavuşturarak kapının pervazına yaslanır.

Bulduğum bir şişe köpük banyosundan çıkan baloncuklarla kaplıyım.

Makyaj masasının alt dolabı erkek çamaşırlarıyla doluydu. bakım malzemeleri ve havlular.

Karşı tarafta sadece temizlik malzemeleri vardı, ancak yarım kutu Tampax ve yarım şişeden biraz daha az lavanta köpüğü banyosu buldum, bu da bir aşamada bu banyoda başka bir kadın olduğu fikrine burnumu kırıştırmama neden oldu.

"Banyo kapısı nasıl çalınır bilmiyor musun?" Ben soruyorum.

İlerleyip gömleğini çıkarmadan önce bir dakika öylece bakar.

İşte başlıyoruz.

Bana bakışı yüzünden göğsüm çökecekmiş gibi hissediyorum.

Gözlerimi ayıramıyorum.

Kot pantolonunu ve iç çamaşırını bırakıyor. Zaten yalınayaktı. Yanıma geliyor ve arkama tırmanıyor, hemen beni kendine doğru çekiyor ve arkasına yaslanıyor.

Bu küvet bu pozisyon için mükemmeldir. Rahatça girilebilecek kadar geniş ve yeterince uzun. Uzanmak için mükemmel olan arka tarafın eğiminden bahsetmiyorum bile.

Ally ve Jude çorbası için ideal bir kap.

Boynumu öpüyor, tam o morluğun olduğu yeri.

"'Yalnız kalmaya ihtiyacım var' cümlesinin neresi benimle banyo yapmak anlamına geliyor?"

"Bunu temizleyeceğim ve sen de kendini yeniden güvende hissedeceksin, Vixen." Gözlerim kapanıyor ve hiçbir şey söylemiyorum.

"Alyssa?" diye soruyor.

Acılı bir şekilde yutkunuyorum.

İki kolunu göğsüme doluyor ve sıkıyor.

"Aylardır böyle hissetmenden nefret ediyorum. Kimseye yaklaşamamaktan, aksi takdirde öldürülmelerinden sorumlu hissetmekten endişeleniyorsun."

Dudaklarımı sıkıyorum ve kanlı Carly, kanlı Sonia ve kızları, kanlı Stacy ve sonra ölü Jude'un görüntüleri beynimde uçuşuyor. makara. Ash ve güvenlik görevlisi Stew'i bile düşündüm. Değer verdiğim herkes Thad yüzünden gitti.

"Her şey yoluna girecek."

Keşke buna inanabilseydim.

Thad tehditlerini savururken gözlerindeki o çılgın bakış? Ona inandım. Sevdiklerimin ölü olarak yığıldığını gördüm. Cruickshank bana o fotoğrafları gösterdikten sonra her şey çok canlı hale geldi. O bana bir mesaj gönderdi. Sonra beni sınadı ve açıkça başarısız oldum. Ve Jonah'ın da beni sınıyor olabileceği aklıma birden fazla kez geldi. Thad beni iki gün boyunca aramadı. geleceğini söyledi. Sonra Cruickshank gelmeden hemen önce arayıp erken döneceğini mi söyledi?

Her şey bir tuzakmış gibi geldi.

Annemin benimle birlikte kaçıp saklanmasını istedim ama yapmadı. Ve bu beni çok üzdü. Üvey kardeşlerimin aktiviteleri, spor kulüpleri var. Amigo antrenmanları. Arkadaşları. Üvey babam John'un işi var. Annemin işi, bingo arkadaşları ve gül fidanları var ve tüm bunları nasıl bırakabilir? Ona bir şey olmaz. Havaalanından telefonda yalvarıyordum, hüngür hüngür ağlıyordum ve annemin de sesi üzgün geliyordu ama bana iyi olacağını söyledi.

Çok korkmuştum, bu yüzden Tori'ye yarı düzenli güncellemeler ve ara sıra gidip gelen mesajlar için ödeme yaptım.

Ve sanırım tek kurtarıcı lütuf, Thad'la tanıştığım düğünde bana ailem hakkında sorular sormasıydı. Bu o ürkütücü düğünden sonraydı.

Bana bir hikaye anlattı, ben de ona sahip olduğum tek şeyin ben ve annem olduğunu söyledim.

Yakın olup olmadığımızı, ailenin onunla tanışıp tanışmayacağını sordu ve içimden bir ses başımı sallayarak "Hayır, pek mümkün değil. Hiç yakın değiliz."

Hala aklımda olan o önceki konuşma bana bunu söyletti ve onun peşinden gitmemesinin tek nedeni bu olabilir.

Ya da belki de nerede olduğumu öğrenene kadar bekliyor ve o zaman saldırmayı planlıyor. İşte o zaman beni incitecek - önce onu inciterek. Muhtemelen benim onun nerede olduğunu bileceğimi bilmek istiyor.

Bu konuda.

"Konuş benimle," diye rica

ediyor Jude. "Şu anda

yapamam," diye fısıldıyorum.

"Sindiriyor musun?" diye

soruyor.

Bir dakika sonra ekliyor, "Sana kötü bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Tamam mı?"

Başımı sallıyorum, hâlâ

bir şey söylemiyorum.

"Ally, bebeğim, konuş

benimle."

"Acıktım," diyorum ona ve sonra kalkıp küvetten çıkıyorum.

Lavabosunun altındaki dolaptan çıkardığım iki büyük mavi havludan birini alıp hızla üzerime sarıyorum, sonra diğerini alıp saçlarımı sarıyorum ve Georgie'yi bavulumdan kaldırıp dışarı çıkarıyorum. O da beni takip ediyor.

Jude küvetin içinden, güzel banyosunda sanki bir fotoğraf çekimi için poz veriyormuş gibi muhteşem görünen erkek modeli izliyor.

Odasına dönüp onun görüş alanından çıktıktan sonra, hemen üzerinde sarı hatmi civcivleri olan sarı Peeps tulumumu giyiyorum.

Saçlarımı havluyla kuruladıktan sonra muhteşem mutfağına gidip

buzdolabını açıyorum. Pek bir şey yok, şaşırtıcı değil çünkü o

benim evimdeydi. eşniler, biraz içecek, ama hepsi bu kadar.

Dondurucuyu açtım. Stoklanmış. Baka, şüphesiz.

Ama mikrodalgaya ya da fırına atabileceğim kutu dondurulmuş yemek ya da pizza yok, bu yüzden geri dönüp telefonumu aldım ve cevapsız bir mesaj gördüm

Carly aradı. Hâlâ küvette, uzanmış, gözleri kapalı, başı arkaya eğik.

"Kızarmış tavuk sipariş edeceğim. Adresiniz nedir?"

Ayağa kalkıyor ve sonra eğiliyor ve suyun giderden aşağı aktığını duyuyorum. Onu dışarı çıkarken izliyorum, tüm o kasları köpük ve su damlacıklarıyla kaplı, o güzel siki muhteşem kalçalarının arasında ağır ağır sallanıyor.

Omuzlarının sessiz kahkahalarla titrediğini gördüğümde gözlerim onunkilere kayıyor.

"Komik olan ne?" Ben soruyorum.

"Şu giydiğın şey."

"Tavuk ve waffle alacağım. Sen bir şey ister misin?"

"Ben yaparım. Giyineyim. Tercih ettiğın bir yer var mı? Telefonumda şu teslimat uygulaması var."

"Nerede o?"

"Pantolonum. Kod 7687."

"Tercihiniz var mı?"

"Her neyse."

"Harika," diyorum yapmacık bir tavrıla ve yerdeki kot pantolonundan telefonunu çıkarıyorum, sonra telefonunda yemek siparişı uygulamasını bulana kadar geziniyorum.

Mesajlarına bakma dürtüsü var içimde. Telefon kayıtlarına. Ama bakmıyorum. Çünkü şu anda ihtiyacım olmayan bir şey varsa, o da çiğnemek ve "sindirmek" için daha fazla bilgi.

Neye ihtiyacım var? Yüzümü tıka basa doldurup uykuya dalmak ki yarın işe gidebileyim ve kendimi anlamam için bir dakikam olsun.

Tavuk, waffle, patates kızartması, üç çeşit salata ve iki porsiyon tereyağlı bisküvi ve bir elma crumble sipariş edip geri dönüyorum Carly ikinci kattaki banyodan arıyor. Bu banyo en üst kattaki banyo kadar büyük, kocaman bir duşu var ama küveti yok. Ve şu Juliet balkon pencerelerinden birine sahip. Carly'yi geri çağırmak için pencereden dışarı çıkıyorum. Burada masa ve sandalyeler için yeterli yer yok ama oturup telefon görüşmesi yapabilmem için yeterli alan var.

Köpeğini gezdiren bir kız iki kez bakıyor. Evet. Her gün Peeps tulumu giymiş pembe saçlı bir kız görmüyorsun. Her neyse.

"Ally?" Carly soruyor. "İyi misin? Neredesin? Kapını çaldım."

"Hey. Hemen iki şey söyleyeceğim. Bir: Jude beni kaçırdı ve onun evine gitmeye zorladı. Ve iki: Kocan lanet olası bir alfa deliği."

"Aiden'a kızma," diye cevap veriyor.

"Aiden'a çok kızgıyım. Sana ne yaptığını söyleyene kadar bekle."

"Ne yaptığını biliyorum Ally, bu benim fikrimdi," diyor kısık bir sesle.

"Ne?" Çılgılık atıyorum.

Bir kuş sürüsü, sanırım güvercinler, bu binanın çatısından uçuyor, Muhtemelen sesime tepki olarak beni korkuttu.

"Güvenini kırmadım ama yararlı bir şey söyleme ihtimaline karşı Aiden'ı dinlemesi için davet ettim."

Nefesim kesildi.

"Biliyorum. Ama senin için çok korktum ve bu, ayrıntıların bu kadar kötü olduğunu bilmeden önceydi."

"Sana inanamıyorum," diye çıkıştım.

"Seni seviyorum ve senin için endişeleniyorum ve artık Jude her şeyi bildiğine göre, sonunda-"

Tıklayın.

Telefonu yüzüne kapattım.

Önümdeki beton korkuluklara bakıyorum ve alnımı bir sütuna dayıyorum.

Arkamdan sesler geliyor.

Omzumun üzerinden
bakıyorum.

"Hey," diyor Jude, pencereden dışarı eğilerek. "Yemek mi sipariş ettin?"

"Evet," diye cevap verdim. "Kredi kartınızdan yüz otuz altı dolar artı %20 bahşış tahsil edilmek üzere. Umarım sorun olmaz."

"Ailemi davet etmeli miyim? Görünüşe göre hepsine yetecek kadar yemek var."

"Hayır. Şu anda insanlarla konuşamam. Buraya yakın mı oturuyorlar?" "Üç blok ötede." Sağını işaret ediyor.

Telefonum elimde çalmaya başladı.

Carly arıyor.

Reddediyorum ve telefonunu uzatıyorum.

"Geliyor musun?"

"Birazdan," diyorum.

"Dışarıda biraz vakit geçirmek istiyorsan, çatıda daha iyi bir yer var."

Bana çatı katındaki verandasını göstermek istiyor ama ben görmek istemiyorum. Görmek istemiyorum çünkü sevebilirim. Dışarıda takılmayı seviyorum.

Dışarıda. Carly'nin dairesinin balkonu olup benimkinin olmaması konusunda hep mızımız bir sürtük gibi davrandım.

"Ben iyiyim."

"Tamam, bebeğim. Yemek geldiğinde sana haber veririm." Pencereyi kapattı ve beni yalnız bıraktı.

Derin bir iç çektim.

Telefonum tekrar çalmaya başladı. Yine

Carly. Kapatıyorum.

Ve düşünme şapkamı takmaya çalışıyorum.

Çünkü bana yardım etmeye çalışan bu insanların hepsi zarar görürse ben ne yaparım? Hayatta kalamayacağım; bunu biliyorum. Ve bu Söylediğim tek bir kelimeyi bile dinlemedikleri, burunlarını bu işe sokmadıkları için kendi hataları.

Daha birkaç gün önce yine yalnız kalacağım diye çok endişeleniyordum.

Şimdi buradayım, insanları önemsemenin ve onların da beni önemsemesinin sonuçları yüzünden yalnız kalmamak için endişeleniyorum. Tek yapacağım Thad'in onları öldürdüğünü bana göstermesinden endişe etmekken insanlarla birlikte olmaktan nasıl keyif alabilirim?

Daha önce tek bir kişi tarafından hiç bu kadar üşütülmemiştim.

Telefonumu tekrar açıp son aramalara bakıyorum ve "W "yi görüyorum.

Wade.

Cuma günü onunla konuştuğum zamandan. Bugün sadece Pazartesi. Nasıl? daha dün gibi hissederken hayatım bu kadar farklı olabilir mi?

Carly'nin bekarlığa veda partisini heyecanla planlıyor musun? Ben de bilmek istiyorum... Tori peşimde kimin olduğunu nasıl öğrendi?

Geçmişim beni yakalamak üzere mi? Kesinlikle öyle hissediyorum.

34

Jude

Odama ve banyoya doğru yürüyorum, odamın her tarafına kıyafet ve havlu bırakan Ally'nin arkasını topluyorum. Onu itiyorum. Bavulunu dolabıma koydu ve geri kalan eşyalarını yatağın yanındaki koltuğa yerleştirdi.

Sonra merdivenlerden aşağı iniyorum ve kum kabının bulunduğu çöp torbasını görüyorum, kedi onu kokluyor, ben de onu alıp evimin en alt katındaki çamaşır odasının arka köşesine kuruyorum. O Bu yüzden bu iş biter bitmez hemen içeri atlıyor ve etrafı kazmaya başlıyor.

Oturma odasına geri döndüm ve Ally Banyo. Bana pis bir bakış fırlatıyor ama her zamanki ateşi yok.

Korktuğunu anlıyorum ve nedenini her zamankinden daha iyi anlıyorum. Emin ellerde olduğunu bilmesini istiyorum. O şerefsizlerin hiçbirinin ona yaklaşamayacağını bilmesini istiyorum.

Bir kanepeye oturdum ve yanımdaki yeri okşadım.

"Buraya gel."

Benim yanımdan geçip karşımdaki kanepeye oturdu. şımarık cadaloz, kollarını göğsünde kavuşturmuş. Gülünç pijamasının ayakları ve arkasında bir kapak var. Kendimi onlara sırtırken buluyorum.

Hâlâ gösteri yapan bir striptizci gibi yürürken kıpırdanıyor, hatta sinirlendiğinde daha da fazla kıpırdanıyor.

"Konuş," diyor. "Bana anlatmadığın her şeyi bilmek istiyorum."

"Tamam," diyorum.

Elini yuvarlayarak bana gitmemi söyledi.

"Jonah Steele senin evine seni aramaya gitti. Kardeşim Eski süpermarketin görüntülerini ele geçirdim. Steele'in görüntüleri, ayrılmadan önceki görüntüleriniz ve eşyalarınızı taşıyan nakliyecilerin görüntüleri. Başkomiserin onu arayıp başka birinin seni aradığını söylemeyeceğinin garantisi yok, ama kardeşim kılık değiştirip sahte kimlik kullandı ve takip edilmekten nasıl kurtulacağını biliyor, bu yüzden senin izini bulamayacak. Nakliyecilerin plakaları çalıntı çıktı, yani nakliyecilerin ya da eşyalarınızın izi yok. İki polis de ziyaret etti. Ayrı zamanlarda. Eski sevgiliniz muhtemelen sizi bulmaya çalışırken çıkmaza girmiştir. Eski sosyal medya hesaplarınıza hiç baktınız mı? mesajlar?"

Başını iki yana sallıyor. "Tori bana kaçıp gitmemi ve arkama bakma dürtüsüne direnmemi söyledi, yani hayır."

"Cincinnati polis departmanında bağlantısı olan bir arkadaşımın arkadaşından Thaddeus Steele hakkında bilgi aldım. Columbus'taki arkadaşlarıyla konuştular. Gerçekler paylaşıldı ve bazı ek noktalar." "Ne gibi?"

"Fluke, ama Cincinnati'deki bağlantımızın bir ortağı var. Eski bir arkadaşına iyilik olsun diye düzenli olarak Elaine McQueen'i kontrol ediyor. Gerçek soyadını paylaştığında tanıdı."

Ally'nin nefesi kesildi. "Annem."

"Victoria Daystrom'un o arkadaşla birlikte olduğu ortaya çıktı. Kardeşim bu sabah orada senin soyadını tanıyan bir adamla konuştu. Thaddeus ve Jonah hakkındaki konuşmayı duyunca bir bağlantı olup olmadığını merak eder ve diğer polisi toplantıya çeker. O ortak senin adını aldı ve annenle, dolayısıyla Victoria Daystrom'la aranızda bağlantı kuruldu."

"Siktir. Kardeşin benim adımı mı kullandı?"

"Bilgi geniş bir alana yayılmıyor. Birkaç güvenilir kişi. Daystrom'un o polisle bağları var, eskiden kardeşiyle çıkıyormuş, bu yüzden Julian oradayken arkadaşından bir telefon almış.

Steele kardeşler ve anneniz arasındaki bağlantı. Polis sadece McQueen'i duydu ve annenizin Steele ailesi tarafından tehdit altında olup olmadığını sormak için onu aradı çünkü o polis onların kim olduğunu biliyor

ve ayarlandı. Bu yüzden dükkânı kapatmış olmalı. Daystrom kimden saklandığını bilmiyor muydu?"

Ally başını sallar. "Bilmek istemedi. Bu her şeyi açıklıyor. Ve eğer o noktalar tesadüfen birleştiyse, diğer tüm noktaların da birleşip onları bana getirmeyeceğini nereden biliyorsun?"

"Ona ulaşmak ister misin? Bu iş hallolana kadar onları birkaç haftalığına bir yere koyar mısın?"

Ally'nin çenesi sallanıyor.

"Annenizin tehlikede olduğuna dair bir işaret yok."

Başını iki yana sallıyor. "Thad muhtemelen önce beni yakalamak için bekliyordur, bu yüzden ona ne olacağını en ön sıradan izleyeceğim. Ve birkaç hafta - bu işin o kadar çabuk biteceğini nereden biliyorsun?"

Öne doğru eğildim. "Onu alaşağı etmek için çabalar çoktan başladı. Öncelikli hedefi bu olan bir görev gücü var. Bu işin başındaki adamdan bir telefon bekliyorum, böylece neler yapıldığını öğrenebilirim. Kanıtların, özellikle de silahın nerede olduğunu paylaşarak yardımcı olabilirsiniz. Bu onlara çok yardımcı olabilir."

"Tori'nin dükkânı kapattığını nereden biliyorsun?"

Dudaklarımı ıslatıyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Telefonunu klonladım." "Ne yaptın?"

"Bu sabah sen duştayken. Önlem olarak yaptım, Gerekli olmadıkça bakmayı düşünmüyordum ve Aiden'ın arabasındaki kaydı duyduktan sonra bunun gerekli olduğunu anladım. Ayrıca iş e-postalarınıza göz attım ve Wade Daystrom ile aranızda bazı yazışmalar buldum."

Gözleri alev alıyor, dudakları kıvrılıyor ve yumruklarını sıkarak ayağa fırlıyor.

Rahatça arkama yaslanıyorum. "Devam et ve sinirlen, ama aynı zamanda buna alış. Şu andan itibaren seni korumak için gerekli gördüğüm her şeyi yapacağım."

Başını yavaşça sallıyor. "Senden hiçbir şey istemedim." "Çok kötü, çünkü durum bu."

Telefonum çaldı, ben de sehpadan aldım.

Aiden arıyor.

Cevap

veriyoru

m.

"Hey."

"Merhaba, ben Carly. Ally orada mı?"

"Bir saniye."

Telefonu uzattım.

Ally elimdeki telefona zehirli bir yılanmış gibi bakıyor ve odama çıkan merdivenlere doğru fırlıyor.

"Havasında değil," diyorum.

Ally merdivenlerden yukarı çıkarken alay eder.

"Tamam," der Carly usulca. "Bana gerçekten çok kızgın."

"Biliyorum. Aynen. Ama ne olduğunu biliyorsun, değil mi?"
Kasıtlı olarak sesimi yükseltiyorum.

"Ne?"

"Hepimizi koruduğunu sanıyor." Ally daha merdivenleri çıkmadan sesimi yükseltiyorum. "Ama farkında değil ki en çok korunmaya ihtiyacı olan kişi ve bunu elde etmesinin zamanı geldi."

"O zaman bu geceyi ona ayırayım ve yarın işte görüşürüz. Ona iyi bak, Jude."

"Yapacağım, bebeğim."

Telefonu kapattığımda, yemek teslimatına bir dakikadan az bir süre kaldığına dair bir bildirim geldi, ben de ön taraftaki adamla buluşmak için aşağı indim
Binanın lobisinde.

Onu çatı terasımda buldum.
arka birimler. Karşı tarafta özel bir çit var, böylece benim bölümüm kapalı. Burada perdeleri ve cibinlikleri olan bir ızgara ve çardak ile ağırlık sehpanın ve diğer bazı egzersiz ekipmanlarımın bulunduğu bir saklama kulübem var.

Onu çatının ortasındaki bir şezlongda otururken buluyorum, tamamen ıssız görünüyor. Dizlerine sarılmış, yanağını ve boşluğa bakıyor. Geldiğimde gözünü bile kırpmadı.

"Yemek," diyorum elimdeki kocaman poşetleri sallayarak. Paketleri çardağın altındaki masaya boşaltıyorum ve evet, burada altı kişiye yetecek kadar var.

Geliyor ve kendine bir tabak dolusu yemek hazırlıyor, sonra da gidiyor. şezlonguna geri dönüyor ve sandalyeyi sırtını bana verecek bir açıyla çevirmeden önce onu koltuğa bırakıyor.

Yani böyle olacak, öyle mi?

Sindirmek için zamana ihtiyacı var. Şu anda dünyası sarsılmış durumda, ama uzun zamandır sarsılmıştı ve ben onu tekrar gerçek kuzeye döndürmek üzereyim.

Telefonumdan klasik bir rock istasyonunun çardağın içindeki hoparlörden yayın yapması için komut verdim.

Yemeğimi bitirdikten sonra, kaldırmam için yiyecekleri de yanıma alarak içeri dönüyorum. Hâlâ yemek yiyor, beni görmezden geliyor.

35

Ally

Bana parti vermeyi düşündüren harika bir çatı katı verandası *olurdu*. Bir teleskop almak ve Sonia'nın kızlarını yıldızları izlemek ve çatıda uyumak için buraya getirmek. Akşam yemekleri Aiden ve Carly.

Sebze yetiştirmek. Babam ve ben arka bahçemizde domates ve salatalık yetiştirirdik. Başka bir sebze bahçesi yetiştirmeyi çok isterim.

Büyükannesiyle kavga ederken o çardakta harika ailesiyle Monopoly oynamak.

Ondan
nefret
ediyorum.

Ondan
nefret
ediyorum.

Ondan
nefret
ediyorum.

Ben ona aşığım.

Ve aylardır bu şehri ve bu hayatı terk etmek zorunda kalmamın canımı acıtacağını biliyordum ama şimdi, Jude'un tadına baktıktan sonra, acıtmaktan daha fazlasını yapacak. Öldürecek. Ama şimdi ne yapacağımı bilmiyorum çünkü tesadüfler noktaları birleştiriyor, çünkü yanımda Tori ya da Wade yok. Çünkü Jonah ve Thad beni bulup Jude'a zarar verebilir. Ya da belki onları alt etmeye çalışır ve başarısız olur ve sonra ailesi zarar görür çünkü intikamlarını benden olduğu kadar ondan da alırlar.

Kuralsız oynuyor ve kazanıyor çünkü ben burada ne yapacağımı tamamen şaşırmış durumdayım.

Bırak o halletsin?

Olabilecek tüm kötü şeyleri göze almak mı?

Her şey ters giderse olacakları izlemek için burada olmak zorunda kalmayayım diye mi?

Steele kardeşler beni bulmadan önce onlarla yüzleşeyim ki San Diego'da kimsenin peşinden gidemesinler çünkü noktaları birleştirecek zamanları yok. Bu yine de annemi, John'u, Sophie'yi ve Janie'yi risk altında bırakır.

Jude gidene, hava kararana kadar çatıda oturuyorum ve sonunda merdivenlerden aşağı inip kağıt tabağımdan, plastik çatalımdan ve boş su şişemden kurtulmak için mutfak katına çıkıyorum. O yemek odasında.

dizüstü bilgisayarını açık, bir e-postaya odaklanmış görünüyor. Gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı fırladı.

Georgie ayak bileklerimin etrafında dönüyor, ben de çömelip kulaklarının arkasını kaşıyorum.

Yanından geçerken ona en pis bakışımı atıyorum, çöpümü çöp kutusuna atıyorum, sonra buzdolabından bir şişe su alıp yukarı odasına çıkıyorum, yatağını düzeltiyorum, yatağa giriyorum ve Bir yatak odası için gülünç derecede büyük ama harika olan televizyonunu açmak için komodinden uzaktan kumandayı alıyorum.

Dolaşan eller yüzünden uyandım.

Karanlık ama kokusundan, çenemden saçlarıma uzanan parmaklarının verdiği histen o olduğunu anlıyorum. Yan yatmışım ve onun sıcaklığı sırtımı kaşıyor.

Dudaklarım boynuma değiyor.

"Bana kızgın olduğunu biliyorum ama uzun zamandır seni bu yatakta sikmek için bekliyordum Ally."

Her şeye rağmen, boğuk sesi ve sıcak vücudu beni ıslatıyor.

"Şu anda seninle sadece seninle konuşmadığımı söylemek için konuşuyorum," diyorum ona.

Ona gerçekten kızgın değilim. Carly'ye de kızgın değilim. Her şeyden çok içinde bulunduğum duruma kızgıyım. Kendim için. Nasıl yapacağımı bilmiyorum.

Ona kendimi daha fazla göstermeden bunu dile getiremezdim. Zayıf, aptal benliğimi.

"Eğer istemiyorsan seni becerirken benimle konuşmak zorunda değilsin."

İnanılmaz derecede ukala.

Sanki beni becermesine izin verecekmişim gibi.

Dudakları boynuma, sonra tekrar kulağımın kabuğuna değiyor.
Ağzımın köşesini öperken saçlarım avucunun içinde.

"Yine de, daha fazlasını istemek ya da gelmek için yalvarmak istiyorsanız, konuşmanız gerekebilir."

Ben de onu öpmedim ama geri de çekilmedim. Sertliğini kıcımda hissedebiliyorum. Peeps'imın önündeki fermuar
Tulum aşağı iniyor, iniyor, iniyor ve sonra eli göğsümü avuçluyor.

Meme uçlarım onun dokunuşuyla çakıllaşiyor ve benim de tüylerim diken diken oluyor.

Kıçıma sürtünürken göğüslerime masaj yapmaya devam ediyor. Sol eli kalçamın altından geçiyor ve sonra tulumumun içine giriyor,
Bacaklarımın arasını avuçlamak için aşağı iniyor. Altıma bir şey giymiyorum ve parmakları ıslaklığın içinde kayıyor, ondan hissettiğim bir onay sesi çıkarıyor çünkü doğrudan titreşiyor
Ben.

Havayı ciğerlerime çekiyorum ve bacağımı geriye, kalçasının üzerine atıyorum.

Bir dakika bacaklarımın arasında oynadı ve sonra etrafımı yokladı.
karanlıkta kalça. Hemen ardından sağ eli göğsümden ayrılıp diğer kalçamın arkasına gidiyor ve orada lastiğin toplandığı yeri bulup iki eliyle aşağı çekiyor. Tulumumun tuzak kapısı.

Bunu özellikle giydim çünkü seksi değildi ve çıkarması ortalama bir şeyden daha karmaşıktı. Tuzak kapısı bir özellikti
Çünkü herkes tek parça giysinin tuvalete gitmek için eğlenceli olmadığını bilir, ancak bir tuzak kapısı bunu kolaylaştırır. Belli ki, aynı zamanda pislik suratlı sik alfaholes için kolay seks erişimi sağlıyor.

Ama uzaklaşmak yerine, hayır demek için sessizliğimi bozmak yerine, sadece onunla birlikte gidiyorum. Çünkü ben zayıfım. Ve çünkü... öyle de olabilir.

Bu son kez olabilir.

Aleti içeri doğru kayıyor ve çıkardığı ses tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor.

Düzgün, derin vuruşlarla içeri ve dışarı kayarken elleriyle göğüslere ve kasıklara geri döndü.

Vücudum hoş duygularla yükseliyor ve bir ses çıkarıyorum

Bu istemsiz inleme sesi, onun horoz vuruşlarıyla daha hızlı gitmesini ve klitorisimdeki parmak daireleriyle daha hızlı gitmesini sağlayan sihirli bir etkiye sahip. Sol eli daha sonra göğsümden boğazıma doğru hareket ediyor ve daha sert, daha hızlı giderken orada kalıyor, içimde bir doruk yırtılırken beni sert bir şekilde haykırıyor.

Karnıma doğru döndürüldüğümde hala inliyorum ve serbest bırakılana kadar inleyene kadar yatağa sertçe becerildim.

Sonra yatağı terk eder.

Nefesimi tuttuğumda, yanımdaydı.

Tulumumu üzerimden indirdi. Bacaklarımın arasını ılık, ıslak bir bezle siliyor ve ardından kuru bir bezle kuruladıktan sonra tekrar dolaptan bozma banyoya girip gözden kayboluyor.

Hareket etmedim. Bir bez bebek gibiyim. Çıplak, uykulu bir tane.

Battaniyeleri üzerime çekiyor ve beni kaşık pozisyonuna geri çekmeden önce dudakları omzuma değiyor.

Ben uykuya dalmadan önce ikimiz de tek kelime etmedik.

Jude

Müzikle uyanıyorum. Yüksek sesli müzik. Çok yüksek sesle. Cypress Hill'den *How I Could Just Kill a Man*.

Ally telefonunu, yani ses çıkaran şeyi yüzümün önünde tutuyor. İş için giyinmiş ama bugün tamamen siyahlar içinde, çantasını çapraz askıya takmış, yüzünde güneş gözlüğü, ışıltılı pembe dudaklarında kaşlarını çatmış.

"Lanet olsun," diye homurdanıyorum.

Ayağa kalktım, telefonu elinden aldım ve sesi kesmek için üzerine bastım. Telefonu fırlatıyorum ve bir gümbürtüyle yerde bir yere düştüğünü duyuyorum.

"Bırak. Beni. Dışarı," diye talep ediyor.

"Benimle konuşmadığını sanıyordum."

Kolunu uzatarak işaret ediyor. "Taksim dışarıda ve senin lanet olası evinden nasıl çıkacağımı bilmiyorum."

Telefonumu bana fırlattı. Omzumdan sektikten sonra elime alıyorum ve güvenlik ayarlarımı çözmeye çalıştığını görüyorum. Dün gece ona telefona girmesi için şifreyi vermiş olmama rağmen, ek şifre olmadan güvenlik ayarlarına giremiyor, bu yüzden Garaj kapısının kilidini açabilir. Eğer binanın önüne doğru giderse, biraz labirent gibi.

"Arka kapıdan çıkın. Sen gidince ben kapatırım. Ben seni alırım." Alarmı devre dışı bırakıyorum ve ön kolumu gözlerimin üzerine atarak arkama yaslanıyorum.

"Geç saate kadar çalışıyorum."

"İşin bittiğinde bana mesaj at, seni alırım" diyorum.

Cevap vermiyor, ben de kolumu kaldırıyorum.

"Ally?"

Bana parmak sallıyor, odanın öbür ucuna yürüyor ve telefonunu alıp hışımla merdivenlere yöneliyor.

"Alyssa!"

Merdivenlerin başında durur ama arkasını dönmez.

"Bugün ofisinden başka hiçbir yere gitmiyorsun. Öğle yemeği için bile. Sipariş ver."

Bana yine ters ters bakıyor ve merdivenlerden aşağı iniyor. "Ciddiyim, Vixen," diye sesleniyorum.

Sanırım bir veda öpücüğü alamayacağım.

Bu sabah ona neden bu kadar kötü davrandım bilmiyorum.

Ve bunun için kendimden nefret ediyorum. Ama şirretlik devam ediyor çünkü sonra Carly elinde bir kahve fincanıyla odama geliyor. bütün bir tencerenin içine. Ve küçük bir kese kağıdı. Benim tahminim? Kızılçık portakallı çörek, çünkü bu benim favorim ve alt kattaki kahve arabasında sadece Salı günleri var. Salı günleri kahve alırsam suratımın asıldığını biliyor.

Ben bir tane alamadan tükeniyor.

"Merhaba," diyor usulca, çekingen bir şekilde onları yere bırakırken.

"Hey," diyorum, sonra gözlerim ekranıma geri dönüyor. Kendi ekranımdayım. Bana yardım edecek başka Wade yok ve kullandığım dizgi yazılımıyla çok zorlanıyorum.

"Bana kızgın olduğun için üzgünüm," diye fısıldar Carly.

"Kızdığım için üzgünsün ama yaptığın şey için üzgün değil misin?" Gözlerimi ekrandan ayırmadan soruyorum.

"Evet.

Üzgünüm."

Ona ters ters

baktım.

Hemen hemen 'üzgünüm, üzgün değilim' diyor ama ben sorun yaşıyorum. Sesinin tınısı, ekranımın yansımasındaki yüzü ve Carly'nin her şeye burnunu sokması yüzünden kinimi tutuyorum. Çünkü doğru şeyi yaptığını düşünüyor.

Meme Bakıcısı Bill odama gelmek için bu anı seçti. Dün sabah ondan kaçmayı başardım.

"Hey, Carly, Ally, nasıl gidiyor?" diye soruyor, havayı kaçırarak.

"Şunu söylemeyi kes. Sen yürüyen bir insan hakları ihlalisin, Bill," diye tersliyor Carly. Bill geri çekilir.

Sonra boğazıma baktı. Evet. Büyük bir morluk, hala mevcut.

"İyi bir zaman değil Bill," diyorum. "Acil bir durum yoksa? Gelip seni bulabilirim."

"Hayır, hayır. Acil bir şey yok, sadece uğradım. Sonra görüşürüz çocuklar." Bill yavaşça geri çekildi. Akıllıca.

Aniden mi? Hayır. Bill'in sabah uğramalarının bir şey olmasını istemiyorum.

"Sohbet etmek ister misin?" Carly sorar. "Avluya ya da ofisime gidebiliriz."

"Pek sayılmaz," diyorum.

"Ee... her şey yolunda mı?"

"Hayır," diyorum.

Çenesi titriyor.

"Tamam, peki, ben... uh... öğle yemeğinde görüşürüz?" "Hayır, teşekkürler" diye cevap verdim. "Gerçekten meşgulüm."

İfadesi iyice alçalıyor ve tam o anda içimdeki son kin de hiçliğe karışıyor.

Carly geri çekilip ofisine gidiyor ve ben iç çekerken alnım masama çarpıyor.

Kin tutma konusunda berbatımdır. Her zaman öyleydim. Örneğin dün gece, alfa delikli düşmanıma soğuk davranıp Dudaklarını tenime değdirene kadar sessiz davrandı ve sonra eridim.

İki dakika sonra, alnım hâlâ masamdaydı ama bir e-posta uyarısı duydum, monitörüme baktım ve Aiden'dan yeni bir e-posta uyarısı olduğunu gördüm. Alt+tab ile e-posta pencereme geçiyorum.

Sadece konu satırı, e-postanın gövdesinde metin yok. Konu satırı mı?

Ofisime. Şimdi.

Derin bir nefes alıyorum, boynumu döndürüyorum, sonra not defterimi, kalemimi, telefonumu ve Carly'nin bana aldığı kahveyi alıyorum. Kedicik olan ofisine gidiyorum-

odamda köşeye sıkıştım.

Neyse ki tek başına. Ve en iyi arkadaşının kocası modunda değil de şirket başkanı modunda gibi görünüyor. Harika. Değil.

Kapıyı kapattım.

"Ne var ne yok?" Soruyorum ve not defterimi yazacakmış gibi açıyorum Çünkü bu benim işle ilgili nedenlerden dolayı burada olduğumu söyleme şeklim. Patronumun patronu olduğu için onu görmezden gelmeyi seçmem, ancak kesinlikle herhangi bir Yüzde yüz profesyonel olmayan konuşmalar.

Aiden şık takım elbisesi içinde, her zamanki muhteşem görüntüsüyle orada oturuyor ama ifadesinde bir gerginlik var.

Kahvemi masasının kenarına koydum, kalemimi hazırladım. dokunaklı bir şekilde tıklıyor, sonra kâğıda koyuyor ve *gitmesini* işaret etmek için çenemi yukarı doğru sallıyordum.

"Pinky," diye başlar.

Boştaki elimi kaldırıyorum. "Aiden, seninle özel hayatım hakkında konuşmayacağım. Benimle işimle ilgili bir şey konuşmak istiyorsan konuş, yoksa bu konuşma biter."

Aiden'in ifadesi keskinleşir.

"Senin grafik tasarım diploman yok. İK dosyanızda listelenen okul mevcut değil."

Sikey
im.

Siktir!

"Adın hakkında yalan söyledin."

İşte başlıyoruz.

"Geçen Cuma babamın hayatını kurtarmaya da yardım etmiş olabilirsin." Bir nefes verdim.

"Sen de karımın en iyi arkadaşısın.
ve seni de arkadaşım olarak görüyorum, Pinky."

Nefes alıyorum.

"Endişeliydim," diye devam ediyor. "Çok endişeliyim ve Jude Novak'ın kim olduğunu biliyorum, onu yıllardır tanıyorum, sağlam bir adam olduğunu ve yaptığı işte gerçekten çok iyi olduğunu biliyorum. Bundan sonra ne olursa olsun, iyi olacağını anlamamı istiyorum. Öncelikle iyi olacaksın çünkü Jude iyi olmanı sağlayacak ama ben de elimden geldiğince yardım edeceğim."

"Aiden."

Konuşmaya devam ediyor. "Silahlı özel güvenlik tuttum, sen taksine, arabama ya da başka bir yere binene kadar bu ofiste senden en fazla elli adım uzakta olması için talimat alan bir adam.

Jude'a devredildi. Kendisi diğer tarafındaki bölmede; isminin Fred Young olduğunu ve danışmanlık yaptığını söylüyor. Onunla muhatap olmanıza gerek yok. Yemek molası yok, sigara molası yok. Sigara içmen gerekiyorsa, malzeme dolabında içmene göz yumacağım."

"Bir daha asla o malzeme dolabına adımımı atmayacağım.

Tetikleyiciler." Sırıttıyor. "Yeterince adil. Banyoda iç."

"Sigara içmeme bile gerek yok.

Numara yaptım." Kaşlarını çatdı.

"Gerçekte olduğum kişinin tam tersi gibi görünmek için çok fazla numara yaptım."

"Gizliliğin. Tamam. İşini nasıl yapıyorsun?"

Derin bir nefes çekiyorum. "Ders çalıştım, bazı online dersler aldım, bazen iki kat daha uzun sürüyor, ama geceleri çalışıyorum ve Hafta sonları işleri zamanında hallediyordum ve karmaşık işler için 'bir arkadaşımı arayayım' diye bir bağlantım vardı ama o kaynağı kaybettim. Ama zamanın yüzde doksan ila doksan beşinde bunu yapabiliyorum ve işimi tek başıma sallıyorum. "

Hiçbir şey söylemeden beni inceliyor.

"Kovuldum mu?" diye soruyorum.

"Hayır. Sikeyim hayır. Becerilerinizi geliştirmeniz gerekiyorsa özgeçmişinizde listelenen nitelikler ve fazladan yüzde 5 veya on

Şu anda sahip olmadığınız bir cent, ekstra kurslar için harcama yapmanızı imzalayacağım."

Şu anda gözyaşlarına boğulmak istemiyorum. Ama buradan çıkmazsam ağlayabilirim.

"Yarı zamanlı bir iş yapıyorum ama bunu bilmek güzel. Teşekkür ederim."

Başını sallıyor. "Ve eğer işler çok kızırsa biraz izin alabilirsin ya da her şey bitene kadar evden çalışabilirsin. Belki ben de sana yardımcı tutarım."

Nefesimi üflüyorum. Üflemek mi? Keşke bu kendi kendine geçip gidecek basit bir fırtına olsaydı.

"Teşekkür ederim. Tamam, bu kadar mı?" Ben soruyorum. "Bir şey daha var."

"Ne?"

"Carly'yi rahat bırak. Seni seviyor ve çıldırmış durumda. Dün gece gözünü bile kırpmadı, bu da benim de uyumadığım anlamına geliyor.

çünkü dönüp durmayı bırakmadı. Uyumak istiyorum.

Bu gece, Pinky. Bunun olacağından emin ol çünkü ikinizin iyi olduğunu biliyor."

"Bu bir emir mi?" Diye soruyorum ama sesim kesiliyor ve alay etme girişimim boşa çıkıyor çünkü benim de gözlerim doluyor.

"Aynen öyle," dedi bana. "İşinin başına dön."

Ayağa kalktım ve kahvemi aldım.

"Teşekkürler, Aiden," diye fısıldıyorum ve sonra arkamı dönüp evime gidiyorum. kahvemi ve not defterimi bırakıp Carly'nin ofisine giriyorum ve kapıyı kapatıyorum.

Dizüstü bilgisayarının kapağını kapatıyor ve dikkatini bana veriyor. "Hâlâ kızgımsın," diyorum. "Kanka ceza kutusundasın." Dudağını ısırtıyor.

"Ama bunu atlatacağım. Anlıyorum, Car."

"Tamam," diye fısıldıyor. "Sadece çok endişeliyim-"

"Şu anda hiçbir şey hakkında konuşmak istemiyorum. Ben..." Jude'un "sindirmek" kelimesini kullanıyorum.

Başını sallıyor.

"Seni seviyorum," diyorum arkamı dönüp ofisinden çıkarken.

Boğulur gibi bir ses çıkardığını duyuyorum ve sonra boğazını temizliyor.

Boğazımın aynı sesi çıkarmaması için nefesimi tutarak hızla hareket ediyorum ve neyi yanlış yaptığımı anlayana kadar o yazılımla biraz daha mücadele etmek için masama geri dönüyorum.

Bir saat kadar sonra tuvalete gitmek için kalktım ve yanımdaki kabinde bir adam gördüm.

Soğuk duruyorum. Oh. Doğru.

Omzunun üzerinden bana bakıyor, tetikte görünüyor. "Hey," diye fısıldıyorum.

Tamamen dönüp ayağa kalkıyor ve elimi sıkıyor.

Koyu renk saçlı, uzun boylu Asyalı bir adam.

Japon. Olağanüstü seksi ve takım elbisesi ısmarlama gibi görünüyor. Ceviz kırmakta zorlanmayacak kalça kaslarını seçebiliyorum.

"Fred?"

"Memnun oldum," diyor.

"Ally. Merhaba. Geçici oda komşusu olduğumuz için tanışmamız gerektiğini düşündüm."

Başını salladı. "İyi fikir."

"İyi günler. Kahve ya da başka bir şey ister misin?" "Böyle iyiyim."

Sesimin tonunu düşürüyorum. "Bu gece geç saate kadar çalışacağım ama senin çalışmana gerek yok. Beni alıp eve götürmesi için taksicimi çağıracağım."

"Sen o taksiye binene kadar burada olacağım," diyor. "Ve yakından takip edeceğim. Ya da adamın seni alana kadar. Taksi ücretinden tasarruf etmek istiyorsan, seni adamına götüreceğim."

Adamım benim.

Gözlerim doldu.

Daha sonra tuvaletten çıktığımda onu su çeşmesinin başında görüyorum. Bill ve Sonia onun arkasında, su şişelerini doldurmak için bekliyorlar.

Bill'in gözleri morluğumda.

Sonia'nın gözleri Fred'in üzerindeydi. Benimkilere çarptı ve "Kim o?" dedi. Sonra bana kocaman bir o-face yaptı ve kendini yelpazeledi.

Omuz silkiyorum ve masama geri dönüyorum. Peşimden geliyor, mutlu bir şekilde sohbet ediyor, ruh halimi özlüyor. Bana morluğumu soruyor, ben de geçiştiriyorum, tek gecelik bir ilişki olduğunu ve adamın adını bile hatırlayamadığımı söyledim.

Dikkatimin dağıldığını görüyor, bu yüzden sohbet uzun sürmüyor.

Öğle yemeği vakti geliyor ve Carly bana mesaj atarak Aiden ile öğle yemeğine çıkacaklarını ve istersem bana bir şeyler getireceğini söylüyor. Cevap veriyorum ve bana menünün bir resmini göndermesini istiyorum, ben de ne istediğimi yazıyorum.

O ve Aiden nadiren birlikte öğle yemeğine çıkıyorlar. Yani, birlikte çalışıyorlar, birlikte yaşıyorlar, bu yüzden en azından biraz ayrılık güzel, ama bunu benim yüzümden onu neşelendirmek için yaptığını hissediyorum.

Jude'un neyin peşinde olduğunu merak ediyorum.

Ben bunları düşünürken, masa telefonum tanımadığım bir numarayla çalıyor.

"Ally Kingston," diye selamlıyorum.

"Merhaba Ally, ben Mira Kokotovic, senin

Baka'n." Baka'm mı? Pek sayılmaz ama ben de onu selamlıyorum.

"Merhaba Baka. Nasılsın?"

"Jude benden evi için yiyecek almaya gitmemi istedi ve bir süre onunla kalacağını söyledi. Dairende bir sorun varmış ve oraya gidemezmişsin. Neler oluyor?"

Panikleyerek, aklıma gelen tek şekilde cevap veriyorum. "Uh, bilmiyorum. Onu arayıp öğrenmem gerekecek."

"Sadece bir yatak odası var," diyor. "Hı hı."

"Evlenmeden oraya taşınırsanız Tanrı'nın ikinize ne kadar kızacağını düşünmek bile istemiyorum" demeden önce uzun uzun iç geçiriyor.

Başımı iki yana salladım. "Baka, oraya taşınmayı planlamıyorum."

"Güzel. Güzel, güzel. Yemek için ne almamı istiyorsun? Bankamatik kartını bıraktı ve seni stoklamamı ve kek için malzemelerin olduğundan emin olmamı söyledi, ama keklerinin içinde ne olduğunu bilmiyorum."

Jude onun için kek pişirdiğimi sanıyorsa çok ama çok yanılıyor.

Yine de sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. "Benden kek tarifimi isteme şeklin bu mu, Baka?"

Bir saniye cevap vermedi. Sanırım onu şaşırttım.

"Sadece alışveriş yapmam gerekiyor, Ally," diyor sonunda. "Bebeğimiz olursa sana söylerim." Kestirip atıyorum.

Yüksek sesle gülüyor. "Komik kız."

"Aslında, tarifimi sizinle paylaşmaktan mutluluk duyarım."

"Tamam, yarına kadar alışveriş yapamam ama bu gece için yiyecek olduğunu söyledi. Yarın geldiğimde birlikte kek yapabiliriz."

Çekiniyorum. "En az beşe kadar çalışıyorum, yani yarın pek mümkün değil." "Oh."

"Ama size malzemelerin bir listesini ve aklıma gelen diğer her şeyi vereceğim. yemek için, ama gerçekten seçici değilim. Hemen hemen her şeyi yerim." "Bana sevdiğiniz yiyeceklerin bir listesini gönderin."

Her şeyi alırım."

"Teşekkürler, Baka."

"Jude yarın hep birlikte yemeğe gelmemiz gerektiğini söylüyor," diye ekliyor. "Ben bir şeyler hazırlayacağım. Yarın görüşürüz. Bu numarayı yaz ve bana mesaj at."

Söylediği numarayı yazarken kaşlarımı çatıyorum. Tüm ailesi oradayken Jude'a nasıl sessiz davranabilirim? Bunu bilerek yaptığına eminim.

En azından bu gece var sanırım.

Ama neden ona sessiz davranıyorum? Beni güvende tutmaya çalışıyor. Çok seksi ve sekste çok iyi. Yemek yapıyor. Yemek yapıyor.

benimle ilgileniyor.

Neden?

Beni korkuttuğu için mi?

Aptal olmama engel olduğu için mi? Ugh.

Ben bir pisliğim.

Fred Young yarım duvarın üzerinden eğilip bana baktığında saat akşamın 9:45'i. Şu anda çalışmıyorum; hala bir pislik gibi davranıyorum. Aslında çalışıyordum. Sonra da şu anki kursumu bitirdikten sonra grafik tasarım diploması almak için daha ileri seviye gece kursları hakkında bilgi edinmekle vakit geçirdim. Ama şimdi Pinterest'te manikür tasarımlarına bakıyorum ve son on beş dakikadır bunu yapıyorum.

Austin Carmichael dışında burada sadece ben ve Fred varız. Hala burada da olabilir; emin değilim. Onu biraz önce gördüm ve yüz ifadesine bakılırsa benim hissettiklerime benziyor. Kızgın. Hayal kırıklığına uğramış. New York'taki dramın bununla bir ilgisi olup olmadığını ya da her şeyin Aiden'ın eski sevgilisiyle mi ilgili olduğunu merak ettim.

Ayrıca kendimi onun zoraki oda arkadaşlığı durumunun nasıl gittiğini, benimki gibi bir şey olup olmadığını merak ederken buldum.

"Sence yakında bitirecek misin?" Fred soruyor.

"Sen gidebilirsin. İşim bitince bir araç bulurum."

Bana sıkı bir gülümseme veriyor. "Kesinlikle olmaz." "Seni tutmak istemiyorum," diyorum.

"Sorun değil. İşin bitene kadar buradayım."

Gözleri monitörüne kayıyor ve bunu yargılayarak yapıyor.

Ugh. Zavallı korumama işkence ediyorum ve o da bu noktada gerçekten çalışmadığımı biliyor.

"Tamam. Gidebiliriz." Gözlerimi deviriyorum.

Rahat bir nefes alır. "Ben seni bırakırım." "Sorun değil."

"Nasıl olsa oraya kadar araçla gideceğim, bari seni zahmetten kurtarayım. nakit."

"Tama
m."

Bilgisayarımı kapattım, telefonumu ve çantamı aldım.

Biz içeri girerken garaj kapısı açılıyor.

Beni buraya getirmesini ben söylemedim. Beni nereye götüreceğini bile sormadı, sadece buraya getirdi.

"Seni bu kadar geciktirdiğim için özür dilerim Fred," diyorum emniyet kemerini çözerken. Cevap olarak homurdanıyor.

Oops.

İçeri giriyorum ve iç kapının zaten açık olduğunu görüyorum. Üç garaj basamağını tırmanırken, Jude kapıda beliriyor. Siyah eşofman altı giyiyor ve başka bir şey giymiyor. Gömlek yok. Çorap değil. Ayrıca görmezden gelmeye çalıştığım bir ifade takınıyor.

İki elini ceplerine sokmuş ve bir omzunu kapı pervazına dayamış.

Yanından geçmek için yan yürümek zorunda kalıyorum.

Merdivenlerin başında Georgia'yı görüyorum. Soru sorar gibi miyavlıyor.

"Bütün gün çalıştım, kedicik. Senin günün nasıldı?" Tekrar miyavlıyor ve sonra dönüp uzaklaşıyor.

Arkamda olduğunu biliyorum. Hiçbir şey söylemiyorum ama yukarı çıkıyorum ve mumlar, çiçek vazosu ve şarapla donatılmış iki kişilik yemek masasını görüyorum.

Üst katta yatak odası katına çıkmaya devam ediyorum ve doğrudan banyoya girip kapıyı kapatıyorum ve yaslanıyorum.

Kapı kolunun kilidi yok. Tabii ki var.

Üzerinde bir darbe var.

İrkildim ve hiçbir şey söylemedim.

Kapı tokmağı dönüyor ama mesajımın yanlış anlaşılmasından için ağırlığımı kapıya veriyorum.

"Yemek yaptım," diyor Jude. "İşin bitince aşağı gel. Köpük banyosunu sonraya sakla. Seninle konuşmam lazım, o yüzden yemek yerken konuşuruz."

Lanet olsun. Kötü bir günün ardından köpük banyosu yapmayı sevdiğimi zaten biliyor. Beni çözüyor, değil mi?

Bu konuda kendimi kötü hissediyorum. Ve onu görmezden geldiğim için bir sürtük gibi.

Temel olarak, her türlü duyguyu hissediyorum ve bunları yetişkin bir şekilde işlemeye başarısız oluyorum.

"Tamam, sanırım hâlâ benimle konuşmuyorsun, o yüzden hemen ineceksen kapıyı bir kez çal. Konuşmak zorunda değilsin; sadece dinlemen gerekiyor.

Ve Rex'ten öğle yemeğinden beri bir şey yemediğini bildiğim için yemek ye."

"Rex kim?" Kapıyı açtıktan sonra sordum.

"Seni eve bırakan adam."

"Arayan Fred'di."

"Bu Rex. Fred olarak tanıştırdıysanız, bu onun kamuflajı olmalı." "Oh. Onu tanıyor musun? Onu Aiden'ın tuttuğunu sanıyordum."

"O yaptı. Rex serbest çalışıyor. Bazen benim için çalışır, bazen de kendi işini yapar. şey. Aiden beni aradı ve birisini işe almak istediğini söyledi. Sen isteyken sana göz kulak olur. Ben de Rex'i önerdim. O adama hayatım pahasına güvenirim. Ben de senin hayatın için ona güveniyorum."

"Aiden'ın bunu neden yaptığını hâlâ anlamıyorum."

"Bir kere senden hoşlanıyor. Ayrıca karısını da seviyor ve o da senin güvenliğin için endişeleniyor."

"Oh."

"Geliyor musun?" "Bir dakika içinde."

"Bugün iyi görünüyorsun, bebeğim." Eğilip beni öpüyor. Kapıyı kapatma şansı bulduktan sonra dönüp gidiyor.

Birkaç kez hızla göz kırpiyorum ve sonra başımı sallayıp kapıyı kapatıyorum.

Siyah giyindim. Siyah güçlü pantolon, siyah ipek bluz, siyah stiletolar. Bugün benim için birden fazla açıdan renksiz bir gündü.

Tesisleri kullanıp makyajımı temizledikten sonra siyah jarse şortumu ve siyah atletimi giyiyorum.

Evet, bugünün teması bu. Kıyafetlerim ruh halime uyuyor. Bugün yine saçımı siyaha boyamayı düşündüm. Ya da kafamı kazıtmayı. Sert bir şey yapmalıymışım gibi hissediyorum.

Merdivenlerden aşağı iniyorum ve Georgie'yi beslemek için biraz kedi maması çıkarıyorum. "Onu besledim," diyor masadan.

"Oh."

"Bu sabah onu besledin mi?" diye soruyor.

"Evet. O benim sorumluluğumda; senden bunu yapmanı bekleyecek değilim."

"Bu sabah da onu besledim," diyor. "Görünüşe göre yemeği seviyor. Yemek yerken tıka basa doyuyor. Ameliyat olan kedinin nesi var?"

"Ralphie iyi bir şekilde iyileşiyor."

"Ne zaman alınması gerekiyor?" "Perşembe.

Neden?"

"Sadece kontrol ediyorum. Gel yemek ye."

Yanına gidiyorum ve benim evimde yaptığı bami goreng yemeği olduğunu görüyorum, yere döktüğüm şey. Belli ki Baka ile konuşuyordu.

market alışverişini sorduğumdan beri.

Ona alışveriş listesini gönderdiğimde, çeşitli orta dolgulara sahip keklerim için malzemeleri yazdım ve ayrıca gerçek bir aşçı olmadığım için yazdım:

- bami goreng için malzeme
- biber dolması için malzeme
- lazanya için malzeme
- tacos için malzeme!!!!
- deli şeyler
- meyve
- kurabiyeler
- daha fazla kurabiye
- daha fazla Baka ekmeği
- daha fazla Baka şarabı

Ve ona mesaj gönderdim.

O da başparmağını kaldırarak cevap verdi.

Sol tarafta benim için hazırladığı yere oturdum.

ve masanın başının sağ tarafında, yine de daha fazla mesafeyi tercih ederdim. Görünüşe göre bunu alamayacağım.

"Bugün annenle konuştum," diyor Jude.

Nefesim kesildi.

"Sen ne?"

"Anneme beni ispiyonladığın zamanı hatırlıyor musun?"

Çenem yere değiyor olmalı. Öyle hissediyorum.

"Bugün ben de öyle yaptım. Annene seni söyledim."

Sırıttıyor. "Ne? Ne yaptın?" Ayağa fırladım.

"Bak."

Telefonunun ekranını bana doğru tutuyor ve annemin bir fotoğrafını görüyorum. Sarı saçlarını at kuyruğu yapmış. Kırmızı ruju. Yüzünde bir gülümseme. Onu görmeyeli bir yıl bile olmadı ama sanki on yıl olmuş gibi geliyor.

"Bu bir video."

Titreyerek ekrana dokunuyorum, duygularım boğazıma kadar tırmanıyor.

Merhaba Alyssa, yeni adamından haber aldığıma çok sevindim. Seni koruması konusunda ona zorluk çıkarma. Seni seviyorum, tatlım. Yakında birbirimizi göreceğimizi biliyorum.

Bana bir öpücük gönderdi.

Şok içinde ekrana bakıyorum.

Jude telefonu kapatır. "Pazar günü John'un ailesiyle birlikte Avrupa seyahatine çıkıyorlar. Üç hafta kalacaklar. Her şeyin yolunda olduğunu bana bildirmek için bu gece ona göndereceğim bir telefonla her gün beni kontrol edecek. Ona, gerçekten iyi mi yoksa tehlikede mi olduğunu bana bildirmesi için kullanacağı anahtar kelimeler verdim. Seyahat programlarını alacağım ve amacım, bebeğim, tüm bunları halletmek.

onlar dönmeden

önce." Bakıyorum.

"Yiyin bakalım." Çatalını tabağındaki erişteye batırır.

Nutkum tutuldu.

"Geri döndüklerinde, onları ziyaret etmek için yeterince güvenli bile olabilir."

Sandalyemi geri iterken sandalyem yere sürtünüyor ve sonra masanın etrafında ona doğru koşuyorum. O da geri itiyor ve beni yakalıyor.

Kollarında hıçkıra hıçkıra ağlıyorum.

"Bu bana sessiz muamelenin sonunu getirdi mi?" diye soruyor.

Başımı salladım ve daha sıkı sıktım.

"Artık düşmanın olmama yolumu bu mu satın alıyor?" diye soruyor saçlarıma.

"Hayır," dedim.

"Hâlâ bir pislik olduğumu
mu düşünüyorsun?"

"Evet."

Gelmiş geçmiş en iyi sik.

Yumuşak dudaklarıyla ağzımı öpüyor ve parmaklarını saçlarıma arkasına doluyor.

"Geri kalanını da tamir edeceğim."

"Korkuyorum," diye itiraf ediyorum. "Bir sürtük gibi davrandığım için özür dilerim, ama ben..."

"Herkesi korumaya çalışıyorum. Biliyorum. Ama ne yaptığımı biliyorum, Ally. Bana güvenmene ihtiyacım var."

"Carly seninle bunu benim için düzeltebilesin diye tanıştığımı düşünüyor." "Belki de bu doğrudur."

"Bu senin için adil değil. Ve eğer sana bir şey olursa sadece öl."

"Ben iyi olacağım."

"Ama ölürdüm. Ölürdüm, Jude. Ölürdüm. Anlıyor musun?" Yüzünü iki elimle tutuyorum ve gözlerimle onun için ne kadar deli olduğumu anlatmaya çalışıyorum.

Bana bakma şekli, uzayıp giden yüklü sessizlik
Bir an için aramızda bir anlam patlaması yaşanıyor - belki de söylemeye çalıştığım şeyin ciddiyetini anlayabilir diye düşünüyorum.

"Benim işim bu, bebeğim. Hayatım boyunca bulmacaları çözdüm, gizemleri çözdüm ve gençliğimden beri benim işim önemsemiş insanlar. Babamın yerine görevi devraldım ve bu konuda başarısız olmayı reddediyorum."

"Babanı kaybettiğin için çok üzgünüm Jude."

"Sen de babanı kaybettiğin için üzgünüm, tatlı yanaklım."

"Olduğum gibi davrandığım için özür dilerim. Sayılır. Beni birkaç kez gerçekten kızdırdın. Ama yapmadığın zamanlar için özür dilerim. Şunlar. Zaman zaman kafam biraz karıştı. Diğer zamanlarda ise beni gerçekten kızdırdın ve başına geleni hak ettin."

"Çoğu eğlenceliydi," diyor omuz silkerek.

Dudaklarını ıslatıyor ve daha da yaklaşıyor. "Seninle ilgili her şeyi seviyorum, Ally. Ne kadar korktuğun dışında. Bunu düzelteceğim."

Ona hüzünlü bir gülümseme veriyorum ve kocaman bir iç çekiyorum. Yüzümü okşuyor.

"Ne?"

"Korkum dışında her şeyim sahte."

Kaşlarını çatıyor.

"Benimle ilgili her şey, olduğum kişinin tam tersi olacak şekilde uyduruldu Jude. Böylece kimse o olduğumdan şüphelenmeyecekti. Böylece ben kendimi hayatta tutabilirdim. Böylece etrafımdaki kimsenin zarar görmediğinden emin olabilirdim. Hakkında her şeyi araştırdığınız kız sahte."

Bir an için yüz ifadesini anlayamıyorum ama sonra ben tekrar gevezeliğe başlayınca yüzü sertleşiyor.

"Uzun sarı saçlarım vardı, pembe saçlarım değil. Bu yılın başlarında Baltimore'a taşınana kadar bir dövmem vardı. Piercinglerin çoğu yeni. Bu yıl giyim tarzı. Sigara bile içmiyorum. O elektronik sigaranın içinde nikotin bile yok."

Gözleri mizahla parlıyor.

"Eskiden çok dağınıktım."

Gülüyor. "Eskiden mi?"

"Ama o kadar düzenliyim ki her şeyin yerli yerinde olduğundan emin olmak için izleyebilirim, böylece herhangi bir şey ters giderse kaçma zamanının gelmiş olabileceğini bilirim. Bektan Oda Arkadaşı Operasyonu hariç. Mesele şu ki, anti-Alyssa olmak için çok uğraştım ve bu senin hoşlandığın kız. Hayal kırıklığına uğrayacaksın."

"Yanılıyorsun."

"Hayır. İnanın bana, değilim. Keşke böyle cesur, eğlenceli, ilginç bir kız olsaydım ama değilim. Çok berbat durumdayım. Yardım etmeye çalıştığımda nasıl davrandığıma bir bak. Yatağın sağ tarafında bile uyumuyorum. berbat."

"Seni görüyorum, bebeğim. Sen. Seni pembe saçlarınla seviyorum. siyaha boyamışsın. Dreads'i de sevdim ve eğer tekrar sarışın olmak istersen, buna da razıyım. Dövmeleri ve piercingleri seviyorum, Açıkçası, özellikle de şu piercing... onu ne zaman taktırdın?"

"June."

"Yani benden başka kimse görmedi ya da dokunmadı mı?" Başımı sallıyorum.

Son derece memnun bir şekilde gülümsüyor.

Yüzümü çenesinin altına gömdüm.

"Bana bakış şekline deli oluyorum, sokak kedisi. Bu sahte değil. Arkadaşların için ne kadar harika olduğuna deli oluyorum. Yaşlı güvenlik görevlilerine içki ısmarlayıp onlarla nasıl takıldığınızı. Nasıl Bekar anne arkadaşına bakıcılık yap ve kızlarına yeğeninmiş gibi davran. Evet, Aid bana bundan bahsetmişti. Bence bu lanet

"Hayvan barınağında gönüllü olman harika."

"Bunu senden uzaklaşmak için yaptım," diye itiraf ediyorum.

"Georgie ve Ralphie'yi inadına evlat edindim. Ben bir pisliğim."

Vücudu kahkahalarla sarsılıyor. "Kimse seni onun ameliyatı için para toplamak amacıyla o kekleri pişirmeye zorlamadı, tatlım. Ve o kediye sanki hayatında gördüğün en harika şeymiş gibi bakman bana bir gün harika bir anne olacağını söylüyor."

Kalbim takla atıyor.

Konuşmaya devam ediyor.

"Bir de aileme karşı ne kadar tatlı davrandığın var."

"Seni annene söyledim."

"Evet, ben de aynısını yaptım." Güldüm.

"Sen bunu yaptığında annem kahkahalarla güldü çünkü o da babamla aynı şekilde başlamıştı. O kovaladı, annem kovaladı. Onu kendinden uzaklaştırmak için elinden gelen her şeyi yaptı çünkü onun için fazla sade olduğunu düşünmekten kaynaklanan sorunları vardı. Ona acımasız olduğumu söylediğinde annem buna bayıldı."

"Annen tam bir afet."

"Evet, ama hiçbir fikri yoktu çünkü babası ona öyle olmadığını düşündüren bir bok kafalıydı. Babam annemden vazgeçmedi ve sonunda evlenip dört erkek çocuk sahibi oldular."

"Ne? Baka kocasının kızlarına böyle davranmasına katlanıyor mu?"

"Yok artık. Boşanmanın tabu olduğu bir zamanda ayrıldılar."

Şaşırdım.

"Baka seni seviyor. Ona annemle kendisinin bir karışımını hatırlatıyorsun. Baka, ailesinin yanlış olduğunu düşünmesine rağmen pantolon giyyordu.

ve köyünde bu düşünülemezken saçlarını kısa kestirdi. Çocuğu olduğunda boşanmış ve bu durum ailesi tarafından hoş karşılanmamış.

Eşsiz tarzınızla sizde kendini görüyor. Seni severdi

Yine de, Stana gibi görünsen ve giyinsen bile, onunla tartıştığın ve ne düşündüğünü söylediğin için. Çünkü o masa oyununda onun kıcını tekmeledin ve ailenin geri kalanı gibi masada konuştun. Niko Amca'nın karısına karşı çok tatlıydın ve o asla birkaç kelimeden fazlasını söylemezdi. Hep birlikte yediğimiz son yemekte, onu tanıdığım tüm zamanlardan daha fazla konuştu. İki yıldır evliler.

ve ayda en az iki ya da üç kez aynı yemek masasına oturuyoruz. Bir de Ivana ile nasıl olduğunuz var."

Gülümsüyorum.

"Bunların hepsi sahte değil. Barry White gecesinde karanlıkta evsiz bir adama para verirken seni nasıl gördüğümü, hangi bebeği tokatlamak istediğimi

Çünkü bu tehlikeli."

"Bu Reggie. Tehlikeli biri değil; travma sonrası stres bozukluğu olan bir savaş gazisi. Ona bir yer bulması için yardım etmeye çalıştım ama sokaklardan ayrılmak istemedi, ben de ona yiyecek götürdüm ya da para verdim."

"Kim olduğunun bir başka kanıtı. O gece sinemadaki o küçük çocuğa katlanır sandalyeye oturabilmesi için eşyalarını tutarak yardım etmeni izledim. Tanımadığın insanlarla arkadaşınmış gibi konuşman. Taksi şofrnz en iyi dostlarınızdan biri olarak gördüğünüzü ve başı sıkıştığında çocuklarına bakıcılık yaptığınızı.

Çok fazla

Senin hakkında da söyleyecek güzel

şeyler var." "Ash harika biri."

"O videoda Aiden ve Carly'nin evlenmesini izlerken nasıl ağladın? Çünkü onlar için çok mutluydun. İşte ben buna aşık oluyorum."

Yutkunuyorum.

"Aşık mı?"

"Evet. Bunu biliyorsun. Hissediyorsun, değil mi? Bana hissetmediğini söyleme çünkü hissettiğini biliyorum."

"Biliyor muyum bilmiyorum. O kadar sıkı mücadele ediyorum ki, bunu bilip bilmediğimden emin değilim."

"Kavga etmeyi bırak,

Ally." "Korkuyorum."

"Yanımdayım bebeğim. Söz veriyorum. şimdi, akşam yemeğini atladın ve saat on oldu, hadi yemek yiyelim ve sonra yatağa gidip sevişelim."

"Tamam."

Olduğum yerde kalacağım.

Bir dakika sonra gülmekten titriyordu. "Kalkacak mısınız?"

"İstemiyorum." Daha sıkı tutunuyorum.

Beni tekrar öpüyor, diliyle, şefkatle ve sonra

Ayağa kalkıyor ve beni yanındaki sandalyeye oturtuyor, masanın diğer tarafına uzanıyor ve kasemi bana doğru itiyor.

"O zaman yanıma otur ve yemeğini ye çünkü açlıktan ölüyorum." Gülüyorum.

"Beni mi bekledin? Yemek yemeliydin."

"Seni bekledim," diyor ve bu sözler anlam yüklü geliyor. Gülümsüyor ve şarabımla çatalımı uzatıyor.

Derin, temizleyici bir nefes alıyorum ve sonra dalıyorum. Yemek çok lezzetli.

Jude

Yemeğimiz bittikten sonra birlikte temizlik yapıyoruz ve o sessiz, düşünceli ama bir kez olsun iyi bir şeymiş gibi hissediyor.

Hâlâ yeni gerçekliğini, güvende olduğunu düşünüyor gibi. Güvende olmaya devam edecek çünkü ben öyle yapacağım.

Bu işe yardım eden küçük, sıkı bir ekibim var ve herkes biliyor ki riskler büyük. Onun çevresindeki çoğu insanla da konuştum. Binasındaki güvenlik görevlisine bir şeyler olduğunu söyledim. onu riske atıyor ve daha dikkatli davranıyor; numaralarımızı değiş tokuş ettik.

Taksici arkadaşıyla da konuştum ve numarasını aldım. Bana Ally'nin erkeği olarak seçeceği kişinin ne kadar şanslı olacağını söylemek için zaman ayırdı. Bunu zaten bilmiyormuşum gibi değil.

Şahsen tanımadığım birinin bu işi berbat etmesi ve onu satması ihtimaline karşı yedek planlarım var. Herhangi bir şekilde, biçimde veya formda berbat edilemez çünkü bu sadece bana olan güveni incitmekle kalmaz

onunla birlikte inşa etmek için çok çalışıyorum, ama bu onu riske atacak ki bu da bir seçenek değil.

İçgüdülerim onu burada kilit altında tutmanın en iyisi olduğunu söylüyor, ama Ally gibi bir kızın meşgul olması gerekir ve bir yere kapatılması iyi olmaz.

"Bunları bugün mü aldın?" Masanın üzerindeki bukette pembe bir papatyayı parmaklayarak soruyor.

"Ben yaptım."

"Gizli köşemdeki resmi gördüğün için mi?" "O ve küçük piercingin yüzünden." Gülümsüyorum. O da gülümsüyor. "Hoşuna gitti mi?"

"Seviyorum. Bunu gören tek kişinin ben olduğumu bilmek şimdi daha da hoşuma gidiyor."

"Sen, ben ve Sherise."

"Sherise mi?"

"Beni delen kız."

"Seksi mi? Evet de ki bir dahaki sefere duşta yalnız kaldığımda bu olayın gerçekleştiğini hayal edebileyim."

Bulaşık havlusuyla koluma vuruyor ama kocaman gülümsüyor.

"Gülümsediğinde çok güzel oluyorsun," diyorum ona. "Ve sen de güzelsin Geldiğinde. Gözlerindeki ateşle benim kötü kızım olurken de çok güzelsin. Hadi yatağa gidelim. Oynamak istiyorum küçük pembe bir papatya ile."

Dudağını ısırtıyor. "Önce gidip Ally ve Jude'a çorba yapabilir miyiz?" "Bana uyar."

Onu merdivenlerden yukarı kadar takip ettim.

"Hey, Vixen?"

"Hm?" Omzunun üzerinden bakıyor.

"Son birkaç haftadır sergilediğin tutumla beni çok zorladın."

"Biliyorum," diyor ve gözlerinde bir parça muziplik yakalıyorum. "Seni sikerken sık sık seninkileri de sikeceğim."

"Umarım öyledir," diye meydan okuyor.

Meydan okuma kabul edildi, Vixen.

Banyoya giriyoruz ve iki kolunu da boynuma doluyor.

"Senin evin mi, Jude? Harika bir yer."

"Teşekkürler, bebeğim."

"Yenilenmeye ihtiyacı yoktu," diyor.

"Sizde kalırken çamaşır odasını boyamayı planlamıştım, böylece tam bir saçmalık olmayacaktı."

Kocaman

gölümsüyor.

"Boyayabilir
miyim?"

"Elbette." Omuz
silkiyorum.

39

Ally

Karanlıkta, yataktayım. Jude uyuyor.

Banyodan sonra buraya geldi ve ben de losyon sürüp saçlarımı taradıktan sonra hemen arkasından gelecektim ama ben geldiğimde uyuyordu.

Belki ben de onu geceleri uyutmuyorumdur.

Şirret, çünkü bir sonraki adımda ne yapacağımı bilmiyor. Çünkü benim için endişeleniyor.

Ben onu hak etmiyorum.

Yanında yatarken Carly'nin mesaj dizisini açıyorum ve ona bir mesaj gönderiyorum.

Sana 100 dolar borçlu olup olmadığımı henüz bilmiyorum ama bunu zaman gösterecek. Sanırım olabilir ve bu kumarı oynamaya ve ödemeye tamamen hazırım, bu yüzden e-postanı kontrol et. Seni seviyorum. Yarın avluda öğle yemeği? Ben ısmarlayacağım.

Ona 100 dolarlık bir para transferi gönderdim. Bir dakika sonra bir ping sesi duydum.

Carly: Öğle yemeği benden. Ben de seni seviyorum. Yaşasın aşk üzerine kumar oynamak. Bu riske değer, Ally.

Ben bir kalple cevap veriyorum, o da bir kalple cevap veriyor.

Jude vınlama sesleriyle kıpırdanıyor, ben de telefonumu uyanma saatine kadar sessize alıp yatağın başucuna koyuyorum.

Beni kendine çekti.

"Hey Vixen," dedi boğuk bir sesle. "Hey Dick," diye selamlıyorum.

Ve sonra gülümsüyorum. Kendime ait özel bir aletim var.

Ağızlarımız birleşirken parmakları külotumun içinde kayıyor.

"Şu anda nefret dolu bir sikişi kaldırabileceğimi sanmıyorum," diyorum ona.

"Sorun değil. Bunu bir dahaki sefere yaparız," diyor usulca ve sonra iki parmağı içimde. "Daha geniş a."

Yüzü kalçalarımın arasına gömölene kadar gövdemden aşağıya doğru öpüyor, parmaklarım saçlarına gömölüyor.

Bir dakika geçmeden serbest bırakıldığımı mırıldanıyorum ve o da vücudumda ilerleyip içime giriyor.

Beni yavaşça beceriyor. Beni tembelce beceriyor. Ve her anı çok lezzetli.

Boşaldıktan sonra saçlarımın arasında inleyerek ağzını kendime çekiyor. "Ben de sana aşık oluyorum," diye fısıldıyorum.

"Biliyorum," diyor ve dudaklarıma karşı gülümsediğini hissedebiliyorum. O bunu söylerken, kendini beğenmiş bir alfa gibi.

Fred (Rex) beni işten sonra Jude'a götürüyor ve garajının hemen dışında iki araba görüyorum. Beyaz kaslı bir araba ve kestane rengi bir minivan.

İşte güzel bir gün geçirdim. Verimli bir gün ve Carly ile öğle yemeği, Sonia ve Stacy avluda (Fred/Rex öğle yemeğini yerken Sonia konuşmayı Fred/Rex'in ne kadar seksi olduğuna getirip dururken). Konuşmayı başka bir yere yönlendirmeye çalıştım. Çünkü kulaklığı takmış gazete okuyor gibi görünmesine rağmen korumamın her sözümüzü dinlediğinden emindim. Sonia, bir erkek arkadaşı olduğunu hatırlatmasına rağmen aşık olmuş gibi davranıyordu.

Grup yemeği olduğu için Carly ile fazla konuşamadım, Ama şimdiden Jude'un çatısında Aiden ve onunla akşam yemeği partileri hayal etmeye başlamıştım.

Yardım edemem ama şu anda çok fazla umut hissediyorum. Bu tamamen farklı bir duygu, ama şunu da söylemeliyim ki Kendimi Steele kardeşlerden uzak ve güvende bulsam bile. Ve elimde değil ama bu işin büyük, patlayıcı bir doruk noktası olacağından korkuyorum - öylece geçip gitmeyecek, sessizce sona ermeyecek.

Fred/Rex'in arabasından indiğimde garaj kapısı açılıyor ve Jude merdivenlerin başında beni karşılamayı bekliyor, yanında pembe saçlı teyzesi heyecanla bir aşağı bir yukarı zıplıyor.

Merdivenlerin başına geldiğimde bana yer açıyorlar, ama Jude dudaklarını selamlamak için dudaklarıma değdirir değdirmez teyzesi elimi tutuyor ve bana her şeyi anlatmak için sabırsızlanıyor.

Gündüz programındaki arkadaşları saçını çok sevdi ve bir gün oraya gelip herkesle tanışıp tanışamayacağımı sordular.

Jude, onun gittiği günlerde çalıştığımı söyleyerek onu hayal kırıklığına uğrattı ve Baka'nın sesini oturma odası ve mutfak seviyesinde duyduğumda işten bir gün izin almayı teklif etmeye hazırım.

"Birkaç hafta sonra Cumartesi öğleden sonra açık bir ev var," diyor Baka, belli ki konuşulanları duymuş. Yemek masasını hazırlıyor. "O zaman gidebilirsin. Hepimiz gideceğiz."

"Grup gezisi. Kulağa bir plan gibi geliyor." Kabul ediyorum ve şimdi Ivana yeniden mutlu.

Jude'un mekânı insanlarla ve harika kokularla dolup taşıyor.

Bugün Niko Amca ya da Stana yok ama Luka'nın kız arkadaşı Abby'nin de aralarında bulunduğu diğer herkes burada.

Jude'un kardeşlerinden kucak almak.

Prabaka koltuktan el sallıyor, ben de yanına gidiyorum ve elimi tutuyor. "Taco yiyeceğiz." Bana gülümsüyor ve bugün dişleri var.

Georgie onun yanında oturmuş tımar ediyor, ben de Georgie'nin başını hızlıca okşayıp avuçlarımı birbirine sürtüyorum.

"Oh yum. Bir fiesta! Keşke fiesta kıyafetlerimi giyseymdim."

Arkamda Baka'nın sesini duyuyorum. "Her zaman böyle giyiniyorsun "Gördüğüm kadarıyla kostüm partisi." Bana şöyle bir baktı. Bugün mavi bir iş kıyafeti, sarı tayt ve üzerinde siyah şeker kurukafaları olan beyaz bir bluz giyiyorum.

Ve sonra Baka'nın gözleri boynuma takıldı. Morluğuma. Harika.

Bir yorum yapacağından eminim ama on saniye kadar gözlerini dikip bakıyor ve sonra bir şey söylüyor,

"Tavuklu paprikash yapacaktım ama sen dört tane yazmışsın.

"Listendeki tacoların yanına ünlem işareti koy ki bir ipucu alabileyim."

Ellerimi çırpıyorum. "Gidip üstümü değiştireyim. Geri geleceğim. Ve Bir dahaki sefere paprikash iyi olur. Merhaba Ana! Hızlıca değiştireceğim ve

Gel yardım et," diye selamlıyorum.

"Merak etme Ally," diye sesleniyor Ana, guacamole yapmak için blender'ı çalıştırdığı tezgahın. "Neredeyse hazır, ben de sana biraz şarap koyayım."

Jude'un dolabına girdiğimde, eşyalarımın bavulumdan patlamak yerine asılı olduğunu görünce tökezliyorum.

Kapı açılır ve gelen Jude'dur.

"Selam," diyor.

"Merhaba," diye selamlıyorum usulca. Dudakları tekrar dudaklarıma değiyor. "Şey... eşyalarımı kim açtı?" Sormayı başarıyorum.

"Annem yaptı. Üstteki iki çekmece şimdilik senin." Çenemi kavırıyor ve beni tekrar öpüyor.

"Neden?"

"Fazladan bir şifonyer alacağım. İş kıyafetlerinin kırıışmasını istemediğini söyledi. Sanırım Baka'ya ikimizin birlikte yaşamasının umurunda olmadığını anlatmaya çalışıyordu."

"Ama biz bilmiyoruz," diyorum. "Bunu onlara söyledin mi? Neden burada olduğumu düşünüyorlar?"

Omuz silkiyor. "Bir sebep söylemedim."

"Ya sorarlarsa?"

"Onlara sadece şirketin dairenizi yenilediğini veya bir şey."

Gözlerimi deviriyorum. "Görünüşe göre yaygın bir bahane ama çoğu zaman inandırıcı değil."

Kocaman gülümsüyor.

En üst çekmeceye bakıyorum ve dün getirdiğim sütyenler, iç çamaşırları, taytlar ve çoraplar düzgünce dizilmiş.

"Ve seninle aynı mekânı paylaşmayı seviyorum. Bunun yakın zamanda değişeceğini sanmıyorum," diye ekliyor Jude. "Aiden babasının şirket dairelerini satmayı düşündüğünü söyledi, bu yüzden satışa çıkarmadan önce yenilemek mantıklı olacak."

Benim için yeni bir haber.

"Tahliye edilmek üzere miyim?"

"Belki Bay C'ye bir yirmilik verirsem." Jude omuz silkiyor.

"Sakın buna cüret etme," diye uyarıyorum. "Buranın dört katını da parıltıyla bombalayacağım."

"Umurumda değil. Parıltılarını seviyorum." Yüzümü iki elinin arasına alıyor ve beni büyük kasanın kenarına sıkıştırıp öpüyor.

"Ve garajınız," diye ekliyorum.

Gözleri buz kesiyor. "Sert limit bebeğim. Garajımla uğraşma."

Kıkırdıyorum. "Ve kriptonitini ortaya çıkarıyor."

"Seninkini zaten biliyorum ve kullanmaktan korkmuyorum, Vixen."

"Benim mi? Bende kriptonit yok."

Gözlerini deviriyor. "Sende yaklaşık yedi çeşit kriptonit var ve bir numara da kenar. Bu da sana karşı en sevdiğim silahım. Bunu yeterince kullanmadım."

Surat astım. "İçinde ne var?" Elimi büyük kasanın üzerinde gezdiriyorum. "Silahlar. Cephane. Evrak işleri. Eğlenceli şeyler için biraz yer var."

"Eğlenceli şeyler mi?"

"Onu eğlenceli şeylerle dolduracağım. Haddini aştığında kullanman için kelepçe gibi. Ve çeneni kapatman gerektiğinde kullanman için top tıkaçları."

"Ooh. İlginç," diyorum. "Ama top tıkaçından çok daha etkili bir şey düşünebilirim. Ve çok daha eğlenceli."

Kaşları kalkıyor.

Kasıklarına bakıyorum. Açıkça.

"Sen bir cadalozsun, aşağıda ailem varken dalga geçmeye çalışıyorsun." Dudağımı ısıriyorum ve kirpiklerimi kırıştırıyorum.

"Bunu sonra ödeyeceksin. Hadi aşağı inip yemek yiyelim." Göz kırıyor.

"Tamam. Yine de bir

sorum var." "Ateş et."

"Bu kimin makyaj masası?" diye
sordum. Omzunun üzerinden bakıyor.

Eskiden patlayan bavulum onun yanında ve kozmetik ürünlerim ve
saç aletleri düzgünce düzenlenmiş. "Artık
senin sanırım."

"Başka birinin miydi?" Ben soruyorum. "Burada yaşayan bir kız arkadaşın var
mıydı?
seninle falan?"

Gülümsüyor. "Ben taşındığımda
buradaydım." "Oh."

"Ama bu seni rahatsız ediyor, değil mi?" Son derece memnun
görünüyor. "Hayır. Tamam, evet."

"Hayır; geride kaldı. Sanırım buraya inşa edildi, kapıdan daha
geniş, bu yüzden eski sahipleri onu bıraktı." Omuz silkiyor.
"İstemiyorsan, söküp atarım."

"Hayır, ben kullanacağım. Harika bir şey. Ne zaman... um... ben buradayım,
bilirsin."

"Mm hm." Gözlerinde parlayan ışıkla gülümsüyor. "Yarın daireye
gidelim ve eşyalarını toplayıp buraya getirelim. Benim yanıma taşın."

Geri
çekiliyorum.

Beni öpüyor.

"Daha çok erken."

"Hayat kısa olabilir."

"Biliyorum, inan bana, ama... sen benim düşmanımsın." Sırıtiyorum.

Gülümsüyor. "Bunu bir düşün. Sana küçük bir saklanma
yeri yapacağım." Dudağımı ısıriyorum. "İhtiyacım
olmayabilir."

"Kesinlikle yapmayacaksın."

İçgüdüsel olarak dolabımın eski hayatımla ilgili olduğunu biliyor. Bu
kadar sezgisel olduğu için ne kadar şanslıyım? Beni böyle anladığı
için?

"Kendi özel aletim mi?"

Gülüyor. "Benim yanıma taşın. Hep sik, hep sik."

"Bunu düşüneceğim."

Elimi sıkıyor, sonra beni orada yalnız bırakıyor. Uzaklara bakıyorum. Bir süre mutlu bir şaşkınlık yaşadktan sonra üzerimden sıyrılıp bir çift yırtık pırtık kot şort ve kravat boyalı bir tişört giyiyorum. Sonra Jude'un ailesiyle fiesta yemeği yemek için aşağı iniyorum, Umarım bir gün annem de buradayken bunu tekrar yapabiliriz.

Çok şey mi umuyorum? Kendime bu lüksü tanımayalı uzun zaman olmuş gibi hissediyorum. Umut bir lüks gibi hissettiriyor. Ama aynı zamanda oldukça şaşırtıcı.

"Tamam, hadi başlayalım. Geldiğinde burada olacak," diyor Jude.

"Tamam, tamam," diye homurdanıyor Baka. "Yine de ona bir kez daha mesaj at."

"Bunu beş dakika önce yaptım ve yolda olduğunu söyledi. Yani duşa girip giyinecek ve sonra da yola çıkacak. Onun nasıl biri olduğunu biliyorsunuz." Jude telefonunu

ve sonra hepimiz yemek masasında toplanırız.

Henüz tanışmadığım ve Jude için Columbus'a gidip hakkımda her şeyi araştırdığını öğrendikten sonra tanışmak için biraz gergin olduğum gizemli Julian'ı bekliyorduk. Tahminimce Novak çetesi içinde başımın belada olduğunu bilen tek kişi o.

Ve bunun için beni küçümseyecek mi? Kardeşi için kötü haber olduğumu mu düşünecek?

Akşam yemeği harika görünüyor. Jude'un devasa masası yiyeceklerle kaplı ve ortada malzemelerin çoğunu döndürebilmek için devasa bir tembel Susan olmasına rağmen, bazıları döküldü ve elden ele dolaşması gerekecek. Yumuşak tacolar, sert tacolar, tüm tipik taco malzemeleri, bir salata, bir tabak dolusu nachos ve İspanyol pilavımız var. Ve neşeli bir hava var.

Luka'nın kız arkadaşı Abby çok tatlı. Grafik tasarımla ilgileniyor. ve modayla ilgileniyor ve ne yöne gideceğini bilmiyor. O ve ben bu konuda derin bir sohbete dalmışken, Jude cebinden telefonunu çıkardı ve şöyle dedi,

"O burada."

"Guac'ı uzatır mısın, Ally?" Tembel Susan çok dolu olduğu için guac yanımda olduğu için Luka rica ediyor. Ayrıca, guacamole inanılmaz Lezzetli, ve ben de içiyor olabilirim ya da olmayabilirim.

"Üzgünüm ama bunların hepsi benim," diyorum ve Yüzüklerin Efendisi'ndeki adam gibi ev yapımı guacamole tabağının üzerinde geziniyorum.

Oda kahkahalarla dolar.

İşte o zaman onu gördüm. Julian Novak, kot pantolonu ve beyaz düğmeli gömleğiyle merdivenlerden çıkıyordu, güneş gözlükleri Kafası. Jude'un temiz traşlı, kıvrıkcık ve uzun saçlı, biraz daha az dövmeli bir versiyonu.

Kalbim en az iki atım boyunca durdu. Oh.

Benim. Lanet olsun...

Hayır.

Göz kırpıyorum.

Tekrar göz kırpıyorum. Bu doğru olamaz.

Olamaz. Porno Jude değil mi?

Porno değil Jude!

Şok içinde bakakalıyorum. Yüzümdeki kan çekiliyor ve odadaki tüm sesler aniden yankılanıyor.

"Hey millet. Bana biraz yemek ayırır mısınız?" Annesini, anneannesini, teyzesini ve büyük anneannesini öpüyor ve gülümseyerek bana bakıyor.

Yüzüm bir tuhaf. Komik bir surat mı yapıyorum? Aman Tanrım, şoktayım. Tamamen ve tamamen. Gözümü bile kırpamıyorum.

Kahretsin, bana yaklaşıyor.

"Selam, Ally. Sonunda seninle tanıştığıma sevindim." Bana doğru geliyor ve o bana sarılırken ben ayağa kalkmayı başarıyorum ve orada kaskatı duruyorum.

Vay anasını. Aman Tanrım. Bu gerçekten oluyor mu? "Merhaba," diye mırıldanıyorum, ekstra kızgın.

Jude ayağa kalkıp kardeşine bir kanka tokadı atarken bana tuhaf bir bakış atıyor.

Julian herkesi selamlıyor ve kendisi için ayrılan boş yere oturuyor. O sandalye tam karşımda, Tanrı aşkına. Bundan daha garip olamazdı.

Masada, kadınları sikerken gördüğüm bir adamın karşısında oturuyorum. Birden fazla kadınla. Onu çıplak gördüm. Penisini gördüm. Büyük bir şey ve nasıl kullanacağını biliyor. İzlediğim bir videoda aynı anda iki kadın vardı. Parmaklarım külotumdayken onu izledim, Jude'u düşünüyordum.

Bu o. Yüzde yüz eminim. 200%. İhtimaller nedir?

Baka diyor ki, "Ally. İyi değil mi? Yüzün biraz yeşil görünüyor."

"Hayır, bu iyi," diyorum ve sert kabuklu taco'mu kaldırıyorum. "Bu harika. Eğer yeşilsem çok fazla guacamole yediğim içindir." Büyük bir ısırik alıyorum ve Julian'a bakmamak için elimden geleni yaparak guacamole'u Luka'ya uzatıyorum. Ya da Jude'a. Çünkü bildiklerim, gördüklerim ve yaptıklarım yüzümün her yerine yazılacakmış gibi hissediyorum.

Julian ve Roman bir tür spor etkinliği hakkında konuşuyorlar Julian tabağına yemek doldururken Jude hafta sonu hep birlikte izlemeyi önerir.

"Bu senin için uygun mu, Vixen? Arkadaşlarını da davet edebilirsin. Aiden'ı arayacağım."

Hiçbir şey söylemiyorum. Ağzım çalışmıyor. "Ally?"

Kendimi donmuş halimden kurtarıyorum. "Tabii, evet. Kulağa hoş geliyor."

"Jude yarın eve başka bir kedi getireceğini söyledi?" Roman söylüyor ve ben bir anlığına ve minnetle ona söyleyerek dikkatimi dağıtıyorum

Ralphie ve gönüllü olarak çalıştığım hayvan barınağı hakkında.

Bunu Roman'ın yanında oturan Julian'a bakmamaya çalışarak yapıyorum ama bu neredeyse imkânsız. Biraz kekeliyorum ve yüzüm çok sıcak hissediyor.

Julian umursamaz görünüyor, bu yüzden yemeğimle çalışmaya devam ediyorum ve yemek sonsuza dek sürecekmış gibi geliyor.

"Bugün şu meşhur keklerden yaptın mı?" Julian bana sordu.

Göz temasından kaçınıyorum. "Hayır, bugün değil. Biraz önce işten eve geldim."

"Kahretsin, bunlar çok güzel. Tatlı olarak ne var?"

"Çörekleri unuttun mu?" Ana soruyor. "Buraya gelirken çörek almanı istemek için mesaj attım."

"Kahretsin, üzgünüm," diye omuz silkiyor Julian, sonra "Belki Ally kek yapabilir," diye deniyor.

"Bu çok uzun sürer," diyor Baka. "Ama hep birlikte dondurma yemeye gidebiliriz. Sahile yakın bir yere."

"Grup gezisi," diyor Ivana heyecanla.

"Bunu siz yapabilirsiniz. Sanırım bu gece için bunu atlayacağız," diyor Jude. "Bu işi en geç dokuzda bitirmeliyiz."

Rahatladım. Bu akşamın bir an önce bitmesini istiyorum, böylece Jude'un porno yıldızı kardeşiyle aynı masada oturmanın dehşetinden kurtulabilirim, ama bu konuda bir şey yapabileceğimden değil.

"Oh. Ne oldu?" Ana sorar.

"Bir işim var," diyor Jude ama gözleri doğru bakmıyor.

Baka, "Sen işine git, Ally de bizimle gelebilir," diye öneride bulundu.

Jude'un çenesi gerildi. Yanımda biri olmadan dışarı çıkmamı istemiyor. ve belli ki ailesinin tehlikenin pusuda olduğunu bilmesini istemiyor. Peki şu anda benim titreşimimi alıyor mu?

"Aslında benim de bir iş projem var ve bu gece ona yetişmem gerekiyor."

Baka'nın ifadesi değişir. "Peki ya tatlı?"

"Bütün o kurabiyeleri biz aldık," diyor Ivana Teyze. "Onları seçmeye yardım ettim."

"Evet," diyor Baka, ellerini çırparak. "Evet, doğru. Ally'nin alışveriş listesi için altı kutu kurabiye aldık. Kurabiye yiyebiliriz."

"Erken çıkalım mı?" Ana soruyor.

"Acele etme." Elimi salladım. "Dokuzdan sonra üzerinde çalışabilirim."

İçimden Jude bende bir sorun olduğunu anlamadan herkesin gitmesini ve ortadan kaybolmayı istiyorum ama böyle kaba olamam.

Ona bakıyorum ve eyvah. oktan anlamış.

Muhtemelen *ne olduğunu* değil, sadece bir şey

olduğunu. Kardeşinin porno çektiğini biliyor mu?

Herkes tacolarını bitirdikten sonra ben, Baka, Ana, Ivana ve Abby mutfağı temizliyoruz.

Adamlar masada oturup sohbet ediyorlar, çoğunlukla spordan konuşuyorlar, özebildiğim kadarıyla, ki bu şu anda pek bir şey değil - ben

tıkırdadı. Prabaka yaşam alanına doğru ilerliyor ve koltuğunu yaslıyor. Yaklaşık beş dakika sonra gözlerinin kapalı olduğunu fark ediyorum.

Her şey kaldırıldıktan sonra kurabiye için herkese katılıyoruz ve tekrar oturduğumda Jude elimi tutup öpüyor.

Eğiliyorum ve dudaklarımı

onunkilere değdiriyorum. "Hey,"

diyor.

"Hey," diye karşılık veriyorum ve burnumu onunkinin üzerine sürüyorum.

"İyi misin?" diye soruyor.

"Evet, tabii ki" diye yalan söyledim.

Ben rahat davranmaya çalışırken kalbim göğsümde seksek oynuyor.

"Sigara içmek için çatıya çıkıyorum," diye anons ediyor Julian.

"Sana eşlik edeyim," diye teklif ediyor

Luka. "Keşke dursan," diye

mırıldanıyor Ana.

"Kimse pes edenleri sevmez," diyor Julian ukala bir gülümsemeyle.

"Sigara içiyor musun, Ally?" Luka soruyor.

Başımı sallıyorum. "Bazen gerçekten sarhoş olduğumda denerim çünkü yapılması gereken bir şey gibi görünüyor, ama hayır. Bunu yapmaktan hiç hoşlanmadım. Gerçi diğer insanların üzerindeki kokusunu seviyorum, bu da garip."

"Bu çok tuhaf," diyor Ana, iğrenmiş görünerek. "Alınma Ally."

"Alınmadım. Sadece bana babamı hatırlatıyor."

"Baban nerede?" Ivana Teyze soruyor.

"Onu on dört yaşımdayken
kaybettim." Odanın geri kalanı
sessizleşir.

"Özür dilerim. Jude'dan biliyorum ki siz de onun babasını kaybettiniz."

"David'imın nasıl koktuğunu dün gibi hatırlıyorum," diyor Ana sessizce.

"Onun tıraş losyonu. Bazen işlek bir yerde başka bir adamın üzerinde kokusunu yakalıyorum ama asla onun tenindeki gibi kokmuyor."

Roman kolunu annesine doladı.

Çenem sallanıyor.

"Her yıl doğum gününde Beatles'ın en iyi şarkılarını çalıyoruz ve Ne zaman onun en sevdiği lahana sarmasını yapsak, onunla ilgili anılarımızı paylaşıyoruz. Bunu yakında tekrar yapmalıyız. Bu kadar üzgün surat yeter," diyor Ana. "Sen git iğrenç sigaranı iç. Biz kahve yaparız."

"Geliyor musun, bebeğim?" Jude merdivenlere doğru ilerlerken soruyor. "Sigara içmiyorsun,"
diyorum.

"İkinci el sigara içeceğim." Omuz silkiyor.

"Kahve yapmalarına yardım edeceğim," diyorum gülümseyerek.

Julian'la daha az insanla daha fazla zaman geçirmek mi? Hayır, teşekkürler. Onunla ilgili beynimdeki görüntülerin önüne zihinsel bir engel koymanın bir yolunu bulmalıyım.

"Hadi," diyor Julian. "İsrar ediyoruz. Güzel kokacak." Kıs kıs gülüyorum.

"Git," diye elini sallıyor Ana. "Biz kahve yapıp kurabiyeleri koyacağız."

"Geliyor musun Abby?" Luka soruyor.

Burnunu kırıstırıyor. "Alerjim var. Bunu biliyorsun."

Omuz silkiyor. "Hoşlanmamak alerji değildir."

Abby ona pis bir bakış fırlatır.

"Hadi Ally," diyor Julian tekrar, bana Jude'un otoriter olduğu zamanlardaki haline fazlasıyla benzeyen bir bakış atarak.

Tamam o zaman. Sanırım yapmak zorundayım.

Yolumun üzerindeki banyoya giriyorum ve iyi bir poker suratı toplamaya çalışıyorum.

Çatıya çıktığımda Julian sigara içiyordu, Jude da Bir sandalyede oturuyor, rahat görünüyor ve sigara içmiyor ve Luka sigarayı yakıyor.

Roman da sigara içiyor.

Nefesim kesildi. "Gizli içiciler!"

Luka, "Jule bizim için ateşi alıyor," diye şaka yapıyor. Kıs kıs gülüyorum.

Julian'ın gözleri üzerimde. Başka tarafa bakıyorum, gergin bir şekilde saçlarımı kulaklarımın arkasına itiyorum.

"Siktir," diye küfrediyor Julian nefesinin altında.

"Ne?" Jude sorar.

"Hiçbir şey." Sigarasını üflüyor ve sinirli görünüyor.

Gözlerimiz tekrar buluşuyor ve bildiğini görebiliyorum. Onu tanıdığımı biliyor. Beceriksizliğimi saklamakta pek başarılı olamadım. I

Beni buraya bir şüpheyile çağırdığına bahse

girerim. Ayaklarıma bakıyorum.

Jude onun kucağını okşayarak, "Gel otur bebeğim," diye davet ediyor.

Yanına gittim ve üzerine çıktım. Çenemi öpüyor. "İyi misin?"

"Ben iyiyim," diyorum usulca.

Çenemi yukarı kaldırıyor ve gözlerinin içine bakmamı sağlıyor. "Ne oldu?" diye fısıldıyor. "Benimle konuşmak mı istiyorsun?"

Başımı salladım. "Ben iyiyim."

"Luka, Roman, bize bir dakika izin verin," diye rica ediyor Julian.

Julian'a dehşetle bakıyorum. "Hayır. Biz iyiyiz. Her şey yolunda. Kal."

Julian başını sallıyor, daha fazla duman üflüyor.

"Neyi kaçırıyoruz?" Luka soruyor.

"Unut gitsin. Hiçbir şey," diyorum çabucak.

"Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?" Roman soruyor. "Hayır," diyorum hemen. "Kesinlikle hayır."

"Bir şeyler dönüyor. Ne oldu?" Jude soruyor, sesi Ölümcül.

Julian bize doğru bakıyor. "Benim tahminim: Ally benim yan işime rastladı ve beni tanıdı."

Bir süre sessizlik oldu.

Jude'un botlarına bakıyorum, belli ki Julian da onaylıyor. "Yan iş mi?"

Jude soruyor.

Ahh. Belli ki bilmiyor. Sonra,

"Siktir." Bu Luka'ydı.

Belli ki Luka biliyor.

"Ne?" Roman soruyor.

"Sonra anlatırım. Hadi aşağı inelim." Luka sigarasını, Jude'un benden önce getirmiş olması gereken kül tablasında söndürüyor. buraya geldiler. Roman bir nefes daha çeker ve aynısını yapar ve sonra kapaktan aşağı kaybolurlar.

"Henüz ağabeyime söylememiştim," diyor Julian. "Ya da Roman'a. Sadece Luka biliyordu."

"Oh," diye fısıldadım. "Bir şey söylemeyecektim."

"Yüzün, vücut dilin her şeyi söylüyordu, Ally," diye ekliyor Julian. "Ve ona söylemek zorundaydın, yoksa bu hiç hoş olmazdı. Bir savaş yaşadığınızı görebiliyordum."

"Açıkla kendini," diye emretti Jude.

"Bir kahkaha olarak başladı," diye omuz silkiyor Julian, bir nefes daha alıyor ve Sonra da sigarasını söndürerek, "Bu işten para kazanan bir arkadaşımın cesaretlendirmesiyle yaptım. Ama bu işten müthiş para kazanıyorum ve çok eğlenceli, bekârım, neden durayım ki, değil mi?"

"Neye?" Jude soruyor.

"Porno."

"Porno mu?" Jude tekrarlıyor.

"Porno yapıyorum. Bir kanalda bazı ücretsiz içeriklerim ve bazı premium içeriklerim var. Ücretsiz içeriklerden reklam geliri, premium içeriklerden de abonelerden para kazanıyorum."

Jude'un vücudu altımda bir davul gibi gergin. Ağzımı kapalı tutuyorum.

"Ve sen onu tanıdın mı?" Jude soruyor. "Bu yüzden o geldiğinden beri garip davranıyorsun."

Omuz silkiyorum, kimseye bakmıyorum, çünkü... garip.

"Pekala, kedi şimdi çantadan çıktı, bu yüzden garipliğin bitmesine izin verelim. Tabii premium abonelerimden biri değilseniz, o zaman gelirim düşmek üzere olması çok kötü olur." Julian kıkırdar.

Jude homurdanıyor.

"Ben abone değilim!" Savunuyorum. "Sadece birkaçını izledim çünkü ona benziyorsun ve yerine geçecek birini arıyordum."

Jude'un vücudu daha da katılaşıyor.

Ve belli ki ayağımı ağzıma soktum, çünkü Julian'ın gözleri açılıyor, sonra sinirli bir şekilde gülerek favorilerinden birini kaşıyor. "Tamam, ben gidiyorum. Bunu halletmeniz için sizi yalnız bırakayım."

Ambara yöneldi ve beni çatıda Jude ile yalnız bıraktı.

Sadece birkaç saniye olabilir ama kucağında sessizce oturduğum süre daha uzunmuş gibi geliyor. Sonunda göz teması kurmaya cesaret ettim.

Jude gözlerinde mutlak bir ateşle bana bakıyor. Öfkeli bir ateşle.

"Lütfen, lütfen söyle bana," diyor dişlerini sıkarak, "kendine dokunurken kardeşimin videolarını izlemediğini."

"Kendime dokunurken kardeşinin videolarını izlemedim." "Bana yalan mı söylüyorsun?" diye sorar.

"Burada en güvenli cevap nedir?" Soruyorum.

Yine hırlıyor.

Ve siktir et, ama çok sıcak. Kendimi kötü hissediyorum. Bu eğlenceli bir konuşma değil, ama Jude şu anda tamamen alfa-lezzetli davranıyor.

"Kim olduğunu bilmiyordum," diye savunuyorum. "Kalk," diye emretti.

"Ha?"

"Gidip ailemle kahve içelim, sonra *seninle* ilgilenirim. sonra."

"Ailenle kahve içmeyi mi kastediyorsun?"

Deniyorum. Gülümsemiyor. "Ben de öyle dedim."

"Aslında sen tam tersini söyledin, ailemle birlikte
- Boş ver."

Onun önünden yürüyorum ve kapaktan aşağı iniyorum.

"Oh, bu harika. Böcekleri dışarıda tutmak için geri çekilebilir bir perde," diye gözlemliyorum aşağı inerken. "Bunu daha önce fark etmemiştim."

Jude'un burun delikleri açılıyor, bu yüzden dudaklarımı sıkıyorum ve aceleyle biraz daha güvenli olan mutfığa doğru ilerliyorum.

Vay be.

İyi tarafından bakarsak, artık her şey ortada olduğu için kendimi o kadar da garip hissetmeyeceğim. Yani, kesinlikle biraz Tabii ki, ama belki de beş dakikadan daha az bir süre önce.

Eksi tarafı, Jude oldukça öfkeli görünüyor.

Ailesi kahve eşliğinde sohbet ederken o sessiz, ama Luka gözlerimiz her karşılaştığında sırtlamakla savaşıyor gibi görünüyor, ben de onlarla karşılaşmamaya çalışıyorum. Julian minnettar bir şekilde kanepeye geçip oturuyor,

Şu anda uyanık olan ve kahve içen Prabaka ile konuşuyor ve çikolataya batırılmış uğur böceği kurabiyelerini kemirmeden önce içine batırıyor. Dişleri artık ağzında değil.

Jude yemek masasının başında oturuyor, hafifçe arkasına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve düşmanlığı üzerinden akıp gidiyor.

Ona her baktığımda, benden bir ısırık almak ister gibi bakıyor, bu yüzden ben de bakışlarından kaçınmaya çalışıyorum.

Sekiz on beşte, annesine nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve annesi aniden herkesi harekete geçirdi ve hepsi dokuz yerine sekiz otuzda gittiler ve beni onunla yalnız bıraktılar.

Vay be.

Herkese sarıldım, Julian'a bile (Jude'un arkamdan bir hırlama sesi daha çıkardığını duyduğuma yemin edebilirim).

Üç araç çekilirken el sallıyorum. Ana, Baka, Prabaka ve Ivana bordo minibüste; Luka, Abby ve Roman da kaslı arabada.

Julian bir kamyonetle ayrılıyor.

Garaj kapısı kapandığında arkamı dönüp merdivenlere yöneliyorum.

"Ben banyo yapacağım."

Hiçbir şey söylemiyor.

"Sanırım bu gece sadece Ally çorbası var," diye düşünüyorum omzumun üzerinden bakarak.

Burun delikleri açıldı.

"Biraz yalnız kalmak ister misin?" Sırtmasına engel olamayarak soruyorum. Çenesi bükülüyor ama yine de bir şey söylemiyor.

"Tamam o zaman," diye dönerek uzaklaşıyorum ve üst kata çıkıyorum. Georgie takip ediyor.

Oturma/yemek katından geçerken tezgahın üzerinde sütü görüyorum ve oraya gidip artık dolu olan buzdolabına koyuyorum.

Arkamı döndüğümde nefesim kesiliyor çünkü bir omuz karnıma bastırıyor ve omzunun üzerinden havaya ykseliyorum.

Ciyaklıyorum. "Hey!"

Kıçıma bir tokat atıyor ve sonra beni yukarı taşıyor.

Kıkırdıyorum.

"Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun, Vixen?" Daha yüksek sesle kıkırdıyorum.

"Hiç komik değil. Sana ne kadar komik olmadığın göstereyim."

Yatağ düştüm ve zıpladım.

"Bu benim suçum değil." Ciddi olma abamda başarısız oluyorum ve bir kıkırdama kaıyor.

Diğlerini gösteriyor, tiğrtn bağından ağığı yırtarken gerçekten çok kızgın görünüyor. Kot pantolonunu indiriyor ve sonra elleri ve dizleri üzerinde beni yatağın dibine kadar takip ediyor. Değışiklik olsun diye geri ekilmiyorum.

"Hiç korkmuyorum," diye bilgi verdim, "hiç. Bu çok sıcak. Hatta o kadar sıcak ki, sanırım kullanmak isteyebileğim yeni bir kriptonit parçası buldum."

ne eğilip ekliyorum, "Sık sık."

Gözleri zorlukla kontrol altına alınmış bir öfkeyle parlıyor. Ben devam ediyorum.

"Tarzan olayı beni tahrik ediyor, Bay Er Dick, *benim* zel aletim, bu yüzden belki zaman zaman bunu tekrar yaparım-"

Birdenbire beni saçlarımdan yakaladı ve yüzümü kucağına itti ve siki ağızıma girdi.

Tamam. Beni susturmanın yolu. Daha önce yaptığım açıklama benim hatamdı ve... Bu konuda kızgın değilim. Hem de hiç.

Bakışlarım ağızım dolu bir şekilde onun yüzünü işaret ediyor ve bu gece sapkınlığı, kızlık organlarımı kesinlikle sırlıslık eden ve titreten bir kenara büründü. Eğer klitoris piercingime bağlı bir zil olsaydı, şu anda çalıyor olurdu.

Zihinsel not: Zil takılı yeni klitoris takıları alın.

Dudaklarını yalıyor ve bana 'İşe koyul' anlamına geldiğini bildiğim bir bakış atıyor.

Ben de öyle yapıyorum.

Her iki kış yanağını da kavriyorum ve o yatakta sırt üstü yatana kadar itiyorum ve kışım havadayken Jude'un

Şehir merkezinde. Yalıyorum, emiyorum, dilimi döndürüyorum, tutuyorum ve en iyi işimi yapıyorum, onun etrafında inliyorum çünkü amım yanıyor ve ben

ona dokunana kadar bekleyemem. Ara sıra kafamı kaldırıyorum, dirseklerine dayanmış beni izlediğini görüyorum. Hâlâ kızgın görüldüğünü görünce

Daha sert emince başı geriye düşüyor ve adem elmasının sallanışını görüyorum.

Bunun yeterli olduğuna karar verdim, bu yüzden şortumu ve külotumu sıyırdım ve onu içime sokabilmek için yukarı çıkmaya çalıştım, ama başımı tuttu

ve olduğu yerde

tutuyor. "Hayır," diyor.

Sikinin etrafında inliyorum ve devam ediyorum. Tamam, bunu biraz daha yapabilirim. Beni sonsuza kadar kızdırmayacak.

Parmakları saçlarımda ve küçük bir inilti çıkarıyor, ben de onu ağızımdan çıkarıyorum ve sonra ucundan dibine kadar yalıyorum ve sonra onu derinlemesine almadan önce tekrar ucuna geri dönüyorum, o kadar derin ki gözlerim sulanıyor ve sonra bacaklarımdan arasını ovmak için uzanıyorum.

Evet, sırlıslık.

"Hayır," diye reddediyor, bileğimi yakalayıp tutuyor. Hey!

Bir eliyle bileğimi tutuyor, diğer eliyle de

Sonra kalçalarını oynatmaya başladı. Kalçalarını bir Magic Mike dansçısı kadar seksapel ile hareket ettiriyor. Yowza.

Şimdi dirseklerimin üzerinde dengede duruyorum ve o dizlerinin üzerinde yüzümü beceriyor. Gözlerim sulanıyor ama bunu bir şampiyon gibi karşılıyorum.

Dilini hareket ettirerek yüzündeki delikten daha fazlasını içine sokuyor ve göz kamaştırıcı bir etkisi var gibi görünüyor çünkü Kulaklarımın şimdiye kadar duyduğu en seksi ses ve sonra kıkımda yüksek bir yuvarlanma tokadı var, sonra cum aşağı fışkırıyor Boğazına. Jude'un kıkı yanaklarına tutunuyorum ve o çekip yatağa geri düşmeden önce hepsini alıyorum.

Yüzüstü yuvarlanıp nefes almaya çalışıyorum, yanağımı bir dakikalığına kalçasına koyuyorum ve sonra ayağa kalkıp tırnaklarımla çenesini ovalamadan ve boynunu öpmeden önce yüzümü bir süre bacağının üzerinde ileri geri sürtüyorum.

"Bu benim hatam değil," diye hatırlatıyorum ona.

Tavana bakıyor, yüzü daha sakın görünüyor, nefes nefese kalmış gibi de görünüyor.

Beni sırtüstü çeviriyor ve sonra gözlerinde seksi bir bakışla vücudumdan aşağı inerken yesss diye düşünüyorum.

Tamam. Şimdi benimkini alıyorum.

Bacaklarımın arasına giriyor ve olabildiğince çok parçamı ağzına alıyor ve dilini lezzetli bir şekilde döndürüyor.

"Mm. Evet, bebeğim," diyorum.

Bana bakıp gülümsüyor. "Tadını seviyorum. Bana kafa atmaktan ne kadar ıslak olduğunu seviyorum."

"Mm," diye tekrarlıyorum, dudaklarımı yalayarak. "Beni istiyor musun?" diye soruyor.

"İstiyorum."

"Sadece ben mi?" diye kontrol eder.

Aww. "Sadece sen, bebeğim. Kalbimi kır ve ölmeyi umut et." Ben de ciddiyim ve umarım o da bunu biliyordur.

"Güzel."

Ve sonra yataktan geri çekiliyor. Banyoya girip kapıyı kapatmasını izliyorum.

Ha?

Ne?

Beni asılı mı bırakacak?

Hemen yanına gittim, üzerimde sadece atletim vardı, belden aşağısı yoktu.

İşiyor.

Oops. İlişkimizin henüz ulaşmadığı ve muhtemelen ulaşması da gerekmeyen bir samimiyet seviyesi.

Arkamı dönüyorum.

Sifonu çekiyor ve sonra suyun aktığını duyuyorum. Yüzümü ona döndüm.

"Affedersiniz?" Bir elimi kalçama koyuyorum.

Bana bakıyor.

"Bir şey mi unuttun? Birini mi?" Beni tepeden tırnağa süzüyor.

Sonra gözleri tekrar benimkilerle buluşuyor ve duşa giriyor.

"Davetli miyim?" Ben soruyorum.

"Hayır," diye yanıtlıyor ve cam kapıyı kapatıyor.

Yok mu? Yok mu?

Muhteşem vücudunu sabunlarken onu izliyorum. Ve bacaklarımı sıkıyorum Birlikte. Her an dışarı çıkıp beni becerebilir. Sikecek.

Bekleyeceğim.

Yatak odasına gidip ışığı söndürüyorum. Saat daha erken ama o duş alırken ben de burada uzanıp rahatlayacağım ve aletin yenilenmesi için zaman kazanacağım.

Atletimi ve styenimi çıkarıp battanierilerin üzerine uzandım, Televizyonu açıyorum. Yakında hava kararacak, böylece beni yatağında çıplak yatarken görecek.

Ya da gelişigüzel görünmek. Çok azgınım ve onsuz başlamamak için zor zamanlar geçiriyorum.

Bir ift spor şortu ve kaslı bir tişörtle dışarı çıkıyor. Yatağına uzandığımda, yüzümde en iyi ifademden başka bir şey yokken bana bir bakış atıyor, ama tek bakışım bu oluyor çünkü yanımdan geçip aşağıya iniyor.

Kaşlarımı attım.

Dudaklarımı
bzyorum.

Bekliyorum.

Ve... hiçbir şey.

Beş dakika geçti ve ben her an dönebilir diye düşünüyordum. Ama gelmedi. Dolabına gidip bavuluma attığım ve şimdi bornozunun yanındaki kancada asılı duran sarı, mavi ve kırmızı kısa kimonomu buluyorum (aww!) ve kemeri gevşekçe bağlıyorum, böylece ıplaklığımın çoğu hala sergileniyor ve bir kat aşağı iniyorum ve onu kanepede, ayakları yukarıda, hokey oyunu oynarken ve dudaklarına bir bira şişesi koyarken buluyorum.

Durdum ve baktım. Ve ağzım açık kaldı.

Gözleri üzerimde geziniyor ve sonra tekrar televizyona dönüyor. "Uh... Jude?"

Gözleri tekrar bana döndü.

"şu anda ciddi misin?" Ben soruyorum.

Cevabı gözlerini kısmak ve bira şişesini tekrar dudaklarına götürmek olur.

Gerçekten
mi?

Doğru.

Merdivenleri fırtına gibi çıktım ve kendime bir banyo hazırladım. O sırada Koşarken Jude'un annesinin özenle yerleştirdiği eşyaları karıştırıp seksi i çamaşırını arıyorum. Yanımda hiç yok.

Sikeyim.

Banyo yapıyorum, cinsel açıdan hayal kırıklığına uğramış Ally Soup'un içinde biraz oyalanıyorum, sonra yatağa giriyorum ve öfkeyle kanallar arasında geziniyorum.

Saat on buçuk olduğunda televizyonu kapatıyorum ve uyumaya karar veriyorum, gerçi bir orgazm kesinlikle işe yarayacaktır.

On dakika sonra aklıma bir fikir geldi.

Alt katta çıplak bir şekilde dolaşıp telefonumu arıyorum ve onu tezgahın üzerinde buluyorum.

Hâlâ orada oturuyor, şimdi de dizüstü bilgisayarında haberleri izliyor. Bana bakmıyor bile.

Telefonumu kaptım ve yukarı çıktım. Yüksek sesle.

Sonra yatağından ona bir mesaj gönderdim.

Bana katılmak isterseniz küçük pembe bir papatya ile oynuyorum.

Bekliyorum.

Telefonundaki mesaj uyarısının ping sesini duyuyorum ve merdivenlerden çıktığını duyduğumda gülümsüyorum.

Bekliyorum, kendimi beğenmiş hissediyorum.

Dolabın ışığı açık, bu yüzden onu oldukça net görebiliyorum. Bir dizini yatağa koyuyor ve üzerime eğiliyor.

"Sen kötü bir kızsın," diyor boğuk bir sesle.

Loş odada onun figürüne bakıyorum, *evet, evet öyleyim ve beni cezalandırmanı istiyorum* diye düşünüyorum.

Hiçbir şey söylemiyorum.

"Kendine mi dokunuyorsun?" diye soruyor.

Elimi bacaklarımın arasına sokuyorum. Artık öyleyim. "Uh huh," diyorum.

"Göster bana." Battaniyeleri geri çeker ve lambayı yakar.

Üçüncü ve dördüncü parmaklarımla kıvrımlarımı ayırıyorum, böylece küçük papatyayı görebiliyor ve sonra klitorisime masaj yapıyorum.

İzliyor.

"Devam et," diyor.

Bu oldukça ateşli aslında.

Söyleneni yapıyorum, aletini avucuyla eşofmanının üzerine sürttüğünde memnun oluyorum. Benim için sertleşti.

Bacaklarımı biraz daha açtım.

"Kendini boşaltmayı mı planlıyorsun?"

"Senin yapmanı tercih ederim, ama yapmam gerekiyorsa... Yapacağım," diyorum.

Çenesini yukarı kaldırıyor ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak izliyor.

Tamam, o zaman... Hızımı artırıyorum, daha hızlı ve daha hızlı gidiyorum, seksi vücuduna bakıyorum, bana mağara adamı gibi davrandığında ne kadar ateşli olduğunu düşünüyorum.

Boğazımı tutarken beni sikerken ne kadar ateşli olduğunu.

Ağzının bacaklarımın arasında ne kadar harika hissettirdiğini.

İçime ilk girdiğinde yüz ifadesinin ne kadar seksi olduğunu.

Şu anda kendime dokunuşumu izlerken yüz ifadesi ne kadar seksi.

Ve tam olarak olmasa da gelmeye daha yakınım, bu yüzden geçen gece yaptığımız yüzleri tokatlama olayını ve bunun ne kadar çılgınca olduğunu düşünmeye başladım. Neredeyse geldim. Neredeyse, neredeyse...

Bileklerimi kavriyor ve ikisini de başımın üzerinde tutuyor ve sinsî bir gülümsemeyle gözlerimin içine bakıyor.

Sarsılıyorum, kurtulmaya çalışıyorum.

"Kötü kızlar gelmemeli." Gözlerim büyüdü.

"Biraz daha dayanabilirsin. Belki yarın gelmene izin veririm." "Sikerim seni," diye bağırdım.

Şimdi kızgıyım. Hatta o kadar kızgıyım ki, içgüdüsel olarak canımın çok yanacağını bilmesem ona kafa atardım.

Ve sonra biraz utandım. Bu biraz kabaydı.

Surat astım.

"Ben sana gelebilirsin diyene kadar kenarda duracaksın ya da bir süre sikimi alamayacaksın. Ya da ağzımı."

Şok içinde

bakıyorum.

"Anlaştık mı?"

"Anlaşma yok."

Oldukça iyi bir Seinfeld Soup Nazi taklidiyle "İyi, sana sik yok," diyor.

"Ben de kendimi tutabilirim, biliyorsun," diyorum ona.

"Yapabileceğim gibi değil, Vixen," diye uyarıyor. "Beni bu konuda sınamak istemezsin, inan bana."

Somurtuyorum.

"Lütfen gelmeme izin ver Jude," diyerek kucağına tırmanıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum.

"Beni manipüle etmeye çalışıyorsun, tatlı yanaklar."

"Tabii ki öyleyim," diye somurtuyorum. "Yine sikini yalayacağım."

"Uslu dur. Uyumaya git. Kendine dokunma ve belki yarın gelmene izin veririm."

"Belki mi?"

"Belki."

"Belki de iş yerindeki tuvalette kendimi boşaltacağım," diye uyarıyorum. "Hayır. Buna izin yok."

"İzin yok mu? Belki de bu gece sen uyurken kendimi bu yatakta senin yanına boşaltırım."

"Hayır."

"Gerçekten mi?" Alay ediyorum.

"Bekleyeceksin. Bu amcığın benim olduğunu ve sikimi istediğini biliyorsun, bu yüzden iyi bir kız olacaksın ve cezayı çekeceksin."

Bunu söyleme biçiminde süper seksi bir şey var, bu yüzden iç çekiyorum ve daha yakına sokuluyorum.

Elimi çenesine koyuyorum ve "Jude?" diyorum.

"Hm?" *Hm*'si şüpheyile doluydu.

"Normalde bunu kabul etmezdim. Ama sen oldukça harikasin, biliyor musun? Ve sen de benim bir sürü pisliğime katlandın, belki ben de cezamı çekerim. Sana güzel olduğunu düşündüğümü göstermek için

ve Porno Değil Jude olayının hiçbir şey olmadığını göstermek için."

Hiçbir şey söylemeden dudaklarını dudaklarıma değdiriyor ve bu bir ödül gibi geliyor.

"Jude?"

"Hm?"

"En azından ben uyuyana kadar burada yatıp bana sarılır mısın?"

"Evet, bebeğim. Bunu yapabilirim. Alt kattaki her şeyi kapatacağım." Bekliyorum.

Birkaç dakika sonra yatağımda yanımdaydı ve ben de ona sokuldum.

"Bana bu kadar kızma. Julian'ın kim olduğunu anladığımda çok utandım. O videolardaki insanları gerçek insanlar olarak düşünmüyorsun, anlıyor musun?"

Hiçbir şey söylemiyor.

"Onu ilk kez seks yaptığımız gece buldum. Seni aramamak için kendime dikkat etmeye çalıştım."

"Lütfen çıplak kardeşimin videolarına bakarak kendine bakmanla ilgili tek bir kelime daha etme Ally, yoksa yemin ederim kendimi kaybedebilirim."

"Bekle. Bırak da

bitireyim." Huffs.

Daha sıkı sarılıyorum. O da bana sarılmıyor.

"Jude, onu görünce seni daha çok düşündüm ve seni ne kadar çok istediğimi anladım, bu yüzden o videolardan birkaçını izledikten sonra sana gelmen için mesaj attım. Yani bir bakıma, eğer o olmasaydı seni seks görüşmesi için davet edecek kadar arzulamayabilirdim. Ona teşekkür etmek bile isteyebilirsin."

"Doğru. Yarın ona lanet olası çiçekler göndereceğim," diye alaycı bir şekilde kırıyor. İç çekiyorum. "Bunu unutabilir miyiz?"

"İnan bana, seni unutmak için elimden geleni yapacağım. Kardeşimi izlerken kendin geldin. Biraz zaman alabilir, Yine de bebeğim. Bana o ilk geceden sonra geri dönüp ona tekrar bakmadığını söyle."

Dudağımı
ısıırıyorum.

Hırılıyor.

"Bir kere yaptım, St. Kitts'ten döndüğüm gece. Yan odada seni düşünüyordum ve beynimde kafanı onun üzerine photoshop'ladım ve..."

"Durun. Lütfen. Siktir."

"Ama bu son seferdi. Ondan sonra düşünebildiğim tek şey sendin." Vücudu gevşiyor ve kolları bana sarılıyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum ağzına karşı. "Bunu söyleyerek seni manipüle etmeye çalışmıyorum. Bunu içimden geldiği için söylüyorum.

Bu gece içeri girdiğimde yüzünde bir gülümsemeye beni bekliyordun ve kollarına atılmak için sabırsızlanıyordum."

"Öyle mi?"

"Evet."

"Tamam,
bebeğim."

"Tamam mı?"

Kontrol ediyorum.

"Evet," diye fısıldıyor ve dudaklarımı hafifçe öpüyor.

"Güzel," diyorum ve sarılıyorum.

Bir dakika sonra, "Jude?" diye
seslendim. "Hm?"

"Artık aramız iyi olduğuna göre, beni sikip boşaltabilir misin?" "Yarın,"
diyor hemen.

"Sen bir pisliksin," diye hatırlatıyorum ona.

Vücudunun kahkahalarla titrediğini
hissediyorum. "Alfa deliği bir sik," diye
mırıldanıyorum.

Sonra gözlerimi kapatıyorum ve uykuya dalmam uzun sürmüyor.

Jude

Perşembe Gecesi

"Sanki Kedi Bill ile Looney Tunes'daki o şapşal sansarın bir aşk çocuğu varmış gibi."

Karnındaki dikişleri ısırmasın diye boynunda turuncu çiçek yaprağına benzeyen bir kûlah olan küçük gri kediye kucaklayarak kahkahalarla gülüyor.

Onu işten aldım ve onu almak için hayvan barınağına gittik.

Bunu ona söylemedim, ama veteriner onu almak için arka tarafa götürürken, gönüllülerden birinin bana bir evlat edinme belgesi vermesini sağladım

uygulama. Katladım ve ceketimin cebine koydum. Yarın bırakırım.

Birkaç dakika sonra, Ally elinde taşıyıcıyla ve boya solumuş gibi görünen bir kediyle çıkageldi.

Yüzünde çok güzel bir ifade var. Yine de evime dönerken çok sessizdi.

Oraya vardığımızda kalan tacoları yemek istiyor, ben de Georgie taşıyıcının etrafını koklarken yemeği ısıtmaya başlıyorum.

Ally kapıyı açar ve erkek kedi yavaşça dışarı çıkar.

Küçük dişi yüksek sesle miyavlıyor ve sonra geri sığıyor, tüyleri diken diken oluyor.

Ona tıslıyor. Adam bir 'brr' sesi çıkarıyor ve ona birkaç kez göz kırpmıyor ve sonra kadın temkinli bir şekilde yaklaşıp onu kokluyor.

İki kedi birbirlerini ve Georgie'yi koklayıp çevrelerken, Ally yeniden bir araya geldiklerinde duygu seline kapılmak üzereymiş gibi görünüyor. Sonunda yüzünü yalamaya başladı.

Yemeğimizi yedik, temizliğimizi yaptık ve sonra onu dikkatlice yatak odama taşıdı ve aynı kumaştan yapılmış küçük gri bir kedi yatağına yatırdı.

doldurulmuş bir hayvan olarak. Georgie'ye pembe bir tane aldı. Aslında, Ralphie'yi almadan önce onun kedi oyuncakları, kedi maması, kedi kumu, ekstra kedi kapları ve iki kedi yatağı için neredeyse üç yüz dolar harcadığını gördüm.

"Bu gece bizimle olmalarını istiyorum, böylece onun iyi olduğundan emin olabilirim. Onları ayıracaktım ama kendini dışlanmış hissetmesini istemiyorum. Bu gece kum kabını yukarıdaki banyoya koyabilir miyiz?"

"Tabii. Ben alırım," dedim.

Döndüğümde "Yeni bir gelişme var mı?" diye sordu. Onun durumu.

Şimdiye kadar bu konuyu açmamıştı ve bu gece bu konuyu açmam gerektiğini biliyordum. Bunu ilk onun yapmasına sevindim çünkü her ne kadar

Bugün bu konu hakkında konuşmam gerekiyordu, tereddüt ettim çünkü rahat görünüyordu.

"Konuyu açtığına sevindim. Mutluluk balonunu patlatmak istemedim." Yüz ifadesi düştü. "Kötü bir şey oldu."

"Hayır, hayır. Sadece bu konuyu açarak seni strese sokmak istemedim. İstedğimden daha yavaş olsa da her şey doğru yönde ilerliyor. Boyd ve Ohio'da Thaddeus Steele görev gücünün başındaki yeni bağlantım Craig ile birkaç görüşme yaptım.

Herkesi bir araya getirmek biraz zaman aldı ama bugün yuvarlak masa toplantısı vardı ve anlaştık. Bir dava oluşturmaya çalışıyorlar ve o silahı istiyorlar, bebeğim. Bir şey olmayabilir de.

onlara tutuklama emri için sağlam bir sebep verecek her şey. Davayla ilgili tüm detayları henüz bilmiyorum. Davada serbest danışmanlık yapmam için beni inceliyorlar ve daha fazla bilgiye sahip olacağım. Bu süreç tamamlandıktan sonra bilgi." "Oh.

Tamam."

"Şu ana kadar her şey iyi Ally. Bana öyle bir izlenim verdiler ki Yaklaşıyorlar ve elinizdeki şey onlara bu konuda büyük ölçüde yardımcı olabilir."

"Pekâlâ. Yarın benim evime gidebiliriz ve ben de sana çantamdaki parayı veririm ve onlara gönderebilirim. Aslında, güvenlik kasaları ve parmak izleri için şahsen orada olmam gerekiyor, bu yüzden belki... uh... benimle gelebilir misin?"

"Kesinlikle. Eğer zaman yaratabilirse polisler bunu en geç önümüzdeki hafta başında istiyorlar. Belki Cumartesi günü bir uçakla gideriz."

Kollarımda titriyor. "Ally?"

"Hm?"

"Konuş benimle."

"O paradan, o güvenlik açısından vazgeçmek... koşmak için aynı özgürlüğe sahip olmadığım anlamına geliyor. Anlarsın ya? Tüm o paraya sahip olduğumu bilmek

Gerekirse ortadan kaybolabileceğimi bilmemi bir

kenara bırakın." "Anladım. Ne kadar para?"

"Neredeyse üç çeyrek milyon dolar," diye fısıldıyor.

Alçak sesle ısılık çalarım.

"Sadece gerekli olanı harcadım, bilirsiniz, böylece ihtiyacım olduğunda yanımda olacaktı. Ama aynı zamanda beni bulduklarında zorlanırsam çoğunu geri verebilecektim çünkü bilirsiniz..."

"Anladım."

"Ama paradan daha da önemlisi, diğer şey - silah. Aklımda hep paradan daha büyük bir şey olduğu vardı.

Çünkü eğer kanıtsa, ki olmayabilir, ama Ziploc poşetindeydi, bu da bana bir şeyler söylüyor. Eğer öyleyse, onu geri isteyeceklerdir.

Çoğu. Ve benimle aynı yerde olmaması, hatta paranın bile olmaması bir pazarlık kozu gibi geldi. Yani beni öldürecek olsa öldürürdü ama..." Sözünü kesiyor.

Onu sıkıyorum ve dudaklarımı alnına değdiriyorum.

"Tüm bunlar yakında sona erecek ve sona erdiğinde de kaçış çantaları, yedek planlar ya da pazarlık kozları hakkında endişelenmenize gerek kalmayacak. Endişelenmen gereken tek şey ileriye bakmak. Tamam mı?"

Başını sallıyor. "Değer verdiğim kimseye zarar verme şansı bulamaması için dua ediyorum. Ve o silahın polislerin elinde olmasına sevindim. Perili.

Belki de o silah faili meçhul bir davayı çözebilir, bir aileyi rahatlatabilir, bir katile adalet getirebilir." Sesi boğuklaşıyor ve babasının faili meçhul davasını düşündüğünü anlıyorum.

"Biliyorum. Elimizden gelenin en iyisini yapacağız. Sen de o silahı teslim ederek doğru olanı yapıyorsun."

"Annem Avrupa'ya mı gidiyor? Güvende olacak mı? Onun hakkında daha fazla soru sormaya korkuyordum ama sen hiçbir şey söylemedin, ben de bir şey bilmem gerekirse bana söylersin diye düşündüm."

"O iyi. Bugün onunla kısaca konuştum. Seni sevdiğini söylememi istedi ve seni bir daha gördüğünde bakabilmen için bir sürü fotoğraf çekecekti. Onu aramak ister misin?"

Ally bana sarılırken titriyor. "Bu iş bitene kadar beklemek istiyorum. O zaman belki kendimi güvende hissedebilirim."

"Cumartesi Ohio'ya gidip Pazar günü dönmeye ne dersiniz?"

"Mallar Ohio'da değil," diyor. "Maryland'de ve Delaware'de birer kutum var. "

"Tüm bunları nasıl yaptın?"

"Çoğunu havaalanındaki pahalı bir bavul butiğinden aldığım kilitlenebilir bir evrak çantasında bıraktım ve sonra Tori'ye Baltimore'a götürmesi için birini gönderdim ve sonra eşyaları paylaştırdım. Bir kısmını Baltimore'un hemen dışında, geri kalanını da Delaware'de tuttum."

"Tamam, bir yolunu buluruz."

"Belki birine uçar, diğerine gider, sonra da Ohio'ya mı gideriz?"

"Hayır. O silahla ne kadar az zaman geçirirsen o kadar iyi. Biz de onu

o silah hangi şehirdeyse oradaki polislere teslim edebilirler.

Kanıtlar kime gitmesi gerekiyorsa ona gidecek ve biz de buraya geri döneceğiz. Ohio halkı bizimle görüntülü görüşme yapabilir ya da Boyd'un karakolunda yerel olarak daha fazla ifade verebiliriz."

Georgie yatağa atlıyor ve aramıza girip yerleşiyor.

"Miyav."

Yeni miyavlama. Uzanıp yere bakıyorum. Boynunda çiçek külahı olan derpy kedi bana bakıyor. Tekrar miyavlıyor.

"Kalkmak istiyor," diyor Ally.

Onu kaldırıp kız kardeşinin yanına koyuyorum. Yüzünü yalıyor ve sonra birlikte aramıza kıvrılıyorlar.

Ally bana gülümsüyor.

Parmaklarımın ucuyla elmacık kemiğini okşuyorum.

"Onları çok seviyorum," diyor.

Daha geniş gülümsüyorum.

"Onları rahatsız etmemek için duşta sevişmek ister misin?" diye soruyor.

Bir kahkaha attıktan sonra şu tavsiyede bulunuyorum: "Öncelikle, yatağım kediler tarafından ele geçirilmeyecek. Eğer sevişmeye karar verirsem, kediler botu alır."

Ally suratını asıp onlara bakıyor. "Ama bak ne kadar tatlılar."

"Ve," diye devam ediyorum, "henüz sikişmeyi hak ettiğinden emin değilim." Kaşları meydan okurcasına havaya kalkıyor.

"Belki de artık sevişmek istemiyorumdur."

"İstemiyor musun?" Ben soruyorum.

"Evet," diye düzeltiyor kendini, utangaç bir ifadeyle. "Bugün kendine hiç dokundun mu, Vixen?" diye sordum.

"Hayır ama istedim. Bütün gün boyunca istedim," diyor yüzünde boğucu bir ifadeyle.

Her iki kediye de yerdeki pembe kedi yatağına yerleştiriyorum ve sonra kızımı tutup sırt üstü çeviriyorum ve onu öpüyorum.

"Yirmi dört saat bekledikten sonra sertleşeceksin."

"Dört gözle bekliyorum," diyor bana, sonra tırnaklarını sırtıma geçiriyor.

"Biraz oynarsam, bir daha gelmene izin vermezsem ve yirmi dört saat daha beklersen ekstra sert gelebilir."

"Sakin buna cüret etme," diyor gömleğimi yumruk yaparak.

Genişçe gülümsüyorum ve sonra onu soyuyorum, parmaklarım la boşalmasını sağlıyorum, sonra onu becerirken iki kez daha boşalmasını sağlıyorum. Kendimi bir saatten fazla bir süre neredeyse oraya götürüyorum, horozum la duruyorum ama her geri çekildiğimde parmaklarım la ya da dilim le ona gidiyorum. Acele etmem için bana yalvarıyor, ben de ona şimdi benim ve üçüncü orgazmından sonra boşalmama izin vermem için yalvarıyor çünkü onu çiğ çiğ siktiğimi söylüyor.

Güzel.

Julian'ı izlemeye gelmesini sinirlenmeden düşünemiyorum, ama en azından şimdi onu çiğ çiğ sikerek cezalandırdım.

Onu kimin arzuyla ıldırtacağını ve sonra kimin onu çiğ çiğ sikeceğini biliyor. Onunla ilgili tüm cinsel imgeleri beyninden sildiğimi umacağım.

Siktiğimin salağı. Porno mu çekiyor? Dua etsin de annem

Dışarı. O tatlı, besleyici ve harika bir anne ve ne kadar yaşlanırsak yaşlanalım ya da byrsek byyelim, eğer o asla öğrenemez.

Havadaki Cuma vızıltısını hissediyorum. Tek olmadığımı biliyorum. Az önce Carly'nin Aiden'in ofisinde kıkırdadığını duydum ve sonra kapı kapandı ve panjurlar indirildi.

Bu beni onlar için gülümsetti, ancak hafta sonu olduğu için biraz dinlenebileceğim ve fazladan Jude zamanı geçirebileceğim için mutlu olmanın yanı sıra, bu hafta sonu ve seyahat konusunda da biraz stresli hissediyorum,

Zulamın polise gönderilmesi ve özellikle o silah hakkında. Hem sinir bozucu hem de umut verici çünkü bu konuda sona yaklaşmış olabiliriz.

Umarım işler soğumadan bir şekilde patlamaz.

Saat 17:00'den hemen önce hayvan barınağını arayıp bu Cumartesi gönüllü olamayacağımı çünkü şehir dışına hızlı bir seyahatim olduğunu ama endişelenmemem gerektiğini, yavru kedilere bakacak insanlar olduğunu söyledim. Jude'un kardeşleri bir spor müsabakasını izlemeyi planlıyorlar ve sonra Luka ve Abby bizde kalacaklar.

Barınaktaki Lisa bana 'sorun olmadığını' söyledi ve birisinin hem Ralphie hem de Georgie'yi evlat edinmek için başvuruda bulunduğunu bildirdi.

"Teknik olarak henüz evlat edinmeye uygun olduklarını bile düşünmüyordum," diyorum kalbimin sıkıştığını hissederek.

"Öyle değiller, bu yüzden neyin ne olduğundan emin değilim ama başvuru inceleniyor."

"Oh," dedim.

Fred aramızdaki duvarın yarısında belirip soru işaretiyle saatini gösterdiğinde onunla aynı anda görüşmeyi sonlandırıyorum.

Sistemimi kapatıyorum.

"Hazır, Freddie." Ona iki parmak silah veriyorum, bu da bana çenesini esnetmesini ve iç çekmesini kazandırıyor.

Dizüstü bilgisayarını topluyor ve dışarı çıkıyoruz, çıkarken Aiden ve Carly ile birlikte asansörü yakalıyoruz.

Telefonum ses çıkarıyor. Jude'dan bir mesaj.

Hey. Bir projeyle uğraşıyorum. Eve döndüğünde güvenlik kameralarını izleyip her şeyi açacağım. Bu hafta sonu telefonuna güvenlik uygulamasını yükleyeceğim. Luka ve Roman seninle takılmak için geliyorlar. Olur mu? Bu gece orada yalnız kalmanı istemiyorum. 10-11 gibi evde olurum.

Ben: Kardeşlerin takılmayı umursuyor mu yoksa Ally'nin bebek bakıcılığı işinden rahatsız mı oldular? Çünkü kapıyı kilitleyip alarmı kurarsam eminim bir şey olmaz.

Jude: Seni yalnız istemiyorum. Onları bilgilendirdim. Sadece temel bilgiler. Sorun yok. Gitmem gerek. Kusura bakma. Sonra görüşürüz.

Ben: xo.

"Freddie?" Arabada sordum.

Bana ters ters bakıyor.

"Beni Jude'a götürmeden önce Target'ta durabilir miyiz, lütfen, lütfen, lütfen, üstüne şeker koyar mısın?"

Gözleri kısıldı ve sonra dedi ki, "Bir, iki şart yok." "Vur."

"Bir, en fazla yirmi dakikanız var. İki saatlik hedef turu yok, Beni duyuyor musun?"

"Anlaşıldı. Çok verimli bir alışverişçiyimdir, o yüzden endişelenmeyin." "Bunu daha önce de duymuştum," diye homurdandı.

"Scout'un onuru," diye söz veriyorum. "Peki ya ikincisi?"

"Önümüzdeki hafta bir gün iş yerine şu Benim için cupcake. Hangi gün, hangi tatta olduğu önemli değil ama bunlardan birkaç tane istiyorum."

"Keklerimi nereden biliyorsun?" "Julian."

"Tamamdır," diye kabul ediyorum. "Sana bir düzine yapacağım."

Fred/Rex bana ilk kez gülümsüyor.

"Aman Tanrım!" Elimi ağızıma kapatarak bağıriyorum.

Roman neşeyle sehpaye vurur ve sonra elini uzatır. Luka ona bir yirmilik fırlatıyor, o da yere düşüyor. Yirmiliğimi doğrudan onun eline koyuyorum.

Roman kayıp yirmiliği kapar ve ardından kekinin geri kalanını ağızına atar.

Son üç maçı o yönetti.

"Bir dahaki sefere seninle bahse girerim," diyor Julian, yirmiliğini sehpanın üzerine kaydırarak. "Kahretsin. Beni temizliyorsun," diyor.

Roman kaşlarını oynatarak, "Sadece biraz daha bow chicka wow wow yap ve tekrar floş olacaksın, velet," diyor.

"Evet. Zavallı Jule. Birkaç balla gezin ve ceplerinizi doldurun," diye mırıldandı Luka.

"Zor bir hayat," diyor Julian. Bir

kahkaha atıyorum. "Çok zor."

Onlar da gülüyor.

"Bir sonraki ne zaman başlıyor?" diye

soruyorum. "Her an başlayabilir," diyor

Roman.

Avuçlarımı heyecanla birbirine sürtüyorum.

Göz ucuyla Jude'u görüyorum. Merdivenlerden yukarı çıkıyor, gözleri üzerimizde ve bu gece saçımı maviye boyadığım için önce beni iki kez süzüyor, sonra Julian'ı fark edince gözleri kısılıyor.

"Ne oldu?" diye soruyor, yanıma gelerek. Onu öpüyorum.

Kalan keklerin ve diğerk atıştırmalıkların bulunduğu sehpaye, kardeşleri için biralara, benim için votka soğutucusuna göz atıyor.

Gözleri ekrana kayıyor.

"Rus tokat dövüşü harika bir şey," diyorum. "Bunu daha önce hiç görmediğime inanamıyorum." Bir cipsi biraz guac'a batırıp yiyorum.

"Güzel renk," diyor Jude, hala biraz mavi olabilecek kulağımın arkasına sıkıştırarak. Bu şey çok dağınık.

"Şaplaklar, bebeğim," diyorum ve başka bir cipse uzanıyorum. "Şirine," diyor Roman şakacı bir şekilde.

"Şirine sarışındı," diye düzeltiyor Luka. "Sen hiç sarışın oldun mu Ally?"

"Ben doğuştan sarışınım," diyorum.

"Geri dönecek misin?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum. "Emin değilim."

Sarışın bana normal geliyor. Alyssa diyor. Ama yine de, tekrar Alyssa olabilsem bile, sanırım korkak saç renklerini tercih ederim.

"Burada ne yapıyorsun?" Jude Julian'a soruyor ve sesinde biraz gerginlik seziyorum.

Julian tabaktan pembe bir kek alıp tepesini yalıyor ve ona göz kırpmıyor.

Lanet olsun.

Bu bir atışma gibi.

Jude'un gözleri parlıyor ve dişlerini gösteriyor. Ve şimdi... ıslandım.

"Şampiyonayı izlemek için bir buluşma olduğunu ve Roman'ın senin kızla tatlı tatlı konuşarak kek yaptığını duydum."

Jude masaya bakar. İki tane kek kalmıştır. Roman ve Luka hemen birer tane kapar.

Jude dudaklarının arkasındaki dişlerini yalıyor ve başını yavaşça sallıyor.

"Bu spor harika," diyorum. "Ama Roman'ın bir süper gücü var. Şimdiye kadarki tüm maçları o yönetti. Her birimizden altmış dolar kazandı."

Jude buzdolabına doğru yürüdü ve bir bira çıkardı. Ben de yanına gittim. Georgie onun bacağına sürtünüyor, o da eğilip başını kaşıyor.

"Çocuk nerede?" diye sordu bana.

"Son gördüğümde senin yatağında uyuyordu. O ve kız daha önce etrafta koşuşturuyorlardı, birbirlerini merdivenlerden aşağı yukarı zumlarla kovalıyorlardı, ama o şu ana kadar kızıdan biraz daha yavaş. Sanırım o

yoruldum. Um..." Dudaklarımı yalıyorum. "Yine de biraz üzgünüm. Birisi onlar için evlat edinme talebinde bulundu ve ben... um..."

"Bunu mu planlıyordun?"

"Bildiğiniz gibi o kadarını düşünmeme izin vermemiştim, ama şimdi onları tutmama fikri? Kalbim biraz kırıldı. Gitmemiz gerekebilir Böylece onları geri vermek zorunda kalmayız. Var mısın?"

Yarı ciddiym, çünkü bu kedcickler benim oldu. Ben bir Korkunç bakıcı anne ve ben bunu bir daha asla yapamayız çünkü bir ev dolusu hayvanım olacak.

"Kardeşlerim için kek mi yaptın?" diye konuyu değiştiriyor, biraz sinirli görünüyor.

"Evet," diyorum. "Biz de pizza sipariş ettik." Dev kutunun durduğu ocağı işaret ediyorum. "Bir sürü kaldı."

"Gerçi hiç kek kalmadı," diye mırıldanıyor Jude.

Boğazımı temizleyip dolaba uzanıyorum ve pembe keklerden oluşan kapalı bir tabak çıkarıyorum. Altı tane. Kirpiklerimi kırıştırarak tabağı sunuyorum.

"Hepsi senin bebeğim," diyorum, ama kedi sorunumun geçştirilmesinin altında biraz kasvetli hissediyorum.

Gözleri parlıyor ve cupcake tabağını pizza kutusunun üzerine koyuyor. Sonra yüzümü tutuyor ve ağızma çok güzel, çok seksi bir öpücük konduruyor. O kadar güzeldi ki dizlerimin bağı çözüldü.

"Hey Ally. Sıradaki maç üç dakika içinde. Paranı kime yatırıyorsun?"
Luka sesleniyor.

"Affedersin, aygır çöreği," diyorum ve koşarak yanlarına gitmek üzereyim. Jude elimi tutuyor ve gitmemi engelliyor.

"Hey," diye gülüyorum.

Beni kendine çekti ve dudaklarını kulağıma dayadı. "Evlat edinme başvurusunu doldurdum."

Nefesim kesildi.

"Sadece bir başvuru mu dediler?"

Başımı salladım.

Gülümsüyor.

Kollarımı ona doluyorum, zıplıyorum ve o da beni yakalıyor.

"İstediğin kadar cupcake," diye fısıldıyorum ağızına karşı. "Ve işten buraya gelirken saç rengim için mağazaya uğradığımda, ben de seksi pijama aldım."

"Mm," diye yanıtlıyor. "Artık beni Japonya'ya bırakıp gitmeyeceğini biliyorum, çünkü kediler benim olacak."

"Kedilerimin velayetinin bende olmasının kalmamı sağlayacağını mı düşünüyorsun? Belki onları uyuturum," diye takılıyorum, burnumun ucunu onunkine sürtüyorum.

"Kediler benim ve sen de benim sokak kedimsin, yani üçünüz nereye giderseniz ben de oraya giderim," diyor.

Dudağımı ısııyorum ve gözlerinin

içine bakıyorum. Bunu seviyorum.

Onu seviyorum.

"Biz hâlâ düşmanız," diyorum.

"Benim için sorun değil," diye cevap veriyor ve beni yere bırakıp popomu tokatlıyor. "Skoru bildiğin sürece sorun yok."

"Skor mu?"

Bana umut dolu karanlık bir bakış atıyor. "Faydası olan düşmanlar. Bir sürü faydası var."

Kocaman gülümsüyorum ve sıradaki iki yarışmacının detaylarını yakalamak için televizyonun karşısına geçiyorum.

Arkama baktığımda Jude tezgâha yaslanmış, bir kek yiyor ve oldukça memnun görünüyor.

Geç saatlere kadar oturuyoruz. Parti çatı katındaki verandaya taşındı ve sabahın üçünde yatağa uzandım. Hâlâ oradalar.

Jude bir süre sonra yatağa geliyor ve ben sızmaya çalışırken konuşmaya başlıyor, Julian'ın bir kanepede, Roman'ın diğerinde uyuduğunu ve Luka'nın da girişteki koltuğa yerleştiğini söylüyor. seviye. Görünüşe göre bir yatağa dönüşüyor ve bu onların normal Bu adamlar geldiğinde ve eve üç blok yürüyemeyecek kadar sarhoş olduklarında rutin.

Sonra bana doğum günü için ona dev bir kek yapıp yapamayacağımı soruyor ve 'dev' derken iki elini de geniş tutuyor. Sonra beni sevdiğini söylüyor ve horlamaya başlıyor. Sarhoşken çok sevimli olduğunu düşünerek gülümseyerek uykuya dalıyorum.

Birçok açıdan harika bir gece oldu. Rus tokat dövüşü - yirmi dolarımı geri kazandım, böylece toplamda sadece altmış dolar kaybetmiş oldum. Georgie ve Ralphie'nin başka birine gitmeyeceğini öğrenmek. Ayrıca Jude'un üç kardeşiyle de takıldım.

Julian söz konusu olduğunda garipliklerin geride kaldığını düşünüyorum (ya da çoğunlukla). Umarım hepimizin rahatça takıldığını görmek Jude'u da rahatlatmıştır. Sanırım Julian bu yüzden yaptı.

O iyi bir adam. Onu severim.

Çıplak vücudunun ne kadar ateşli ve seksi olduğunu ve ekipmanlarıyla ne kadar yetenekli olduğunu unutmakta biraz zorlanabilirim.

Roman bu geceki bir konuşmasında ona *Dirk Diggler* dedi ve gülerken neredeyse altıma işiyordum.

Kalktıımızda, Luka ikolata parçaları ve akçaağaç şurubu almak için en yakın dükkana koşar ve ben de çocuklara muzlu çikolata parçaları yaparım.

krep. Luka bizi havaalanına götürmeden önce tüm partiyi bitiriyorlar.

Roman ve Julian eve dönüyor ve Luka da Jude'un evine gidip biz yarın dönene kadar kediciklerle Jude'un evinde takılmayı planlayan Abby ve ona romantik bir yemek hazırlıyor.

43

Jude

Pazartesi

Güneş doğdu ama daha erken.

Ally'nin neon mavi saçlı kafası göğsümde uyandım, Georgie Baldırlarımın üzerindeki battaniyelerde uyuyor ve Ralphie başımın yanındaki yastıkta uyuyor. Ayağı kulağımda ve horluyor.

Bir şeyler doğru değilmiş gibi hissediyorum.

Kızları dikkatlice çıkarıyorum ve yataktan kalkıyorum. Telefonumu kontrol ettim. Alarm uyarısı yok. Pencereden dışarı bakıyorum. Her şey sessiz görünüyor.

İşemeye gidiyorum ve kalkıp güne başlamanın daha iyi olacağına karar veriyorum. Doğuda bir sürü şey oluyor, bu yüzden şu anda güncellemeler olabilir, çünkü onlar günlerine üç saat sonra başlıyorlar.

Aşağı inip kahveyi koydum. Birkaç dakika sonra iki kedi de kahvaltı için bana katıldı.

Ally alarmını kapattı, dün gece geç geldik, bu yüzden patronuna bugün buradan çalışacağını, biraz uyuyacağını söyledi.

Yoğun bir hafta sonuydu.

O ve ben kiralık kasalarının içindekileri aldık ve herhangi bir olay olmadan yetkililere teslim ettik. Ayrıca, kasadaki paranın ne kadarını harcadığına dair daha ayrıntılı bir ifade verdi.

Daystrom'lar hakkında bilgi vermeyi reddediyor.

Cumartesi gecesi bir otelde kaldık, ancak etrafta koşturup durduk, birkaç hamburger yedikten sonra birkaç saat sızdık ve

Daha sonra sabah erkenden San Diego'ya dönüş uçağımız için havaalanına doğru yola çıktık.

Bu bok bittiğinde, onu iki hafta boyunca bikiniyle yaşayabileceği ve hiçbir şey için endişelenmeyeceği sürpriz bir tatile götüreceğim.

Bu kızı seviyorum. Sadece kısa bir süredir birlikte olmamız umurumda değil; o benim ve bu değişmeyecek.

Telefonum çaldı.

Austin Carmichael arıyor.

"Austin," diye selamlıyorum. "Ne var ne yok?"

"Hey, dostum," diye cevaplıyor, "Fazla değil. İşler nasıl?" "İlginç" diyorum.

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Ama şu anda burada avlandığım için bu konuda konuşamam."

"Avlanmak mı?" diye soruyor.

"Evet, mavi saçlı bir cadalog avlamak." Yüksek sesle söyledim ve kıkırdadığımı duydum. Şimdi nerede olduğunu biliyorum.

"Mavi gözlü mü?" Austin kontrol eder.

"Evet. O da var. Mavi saçlı ve mavi gözlü. Belli ki haftanın rengi. Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Benim için birini bulabilir misin diye soracaktım." "Detayları mesaj at."

"Emin misin? Meşgulsün ve detayları hızlıca öğrenmek istiyorum."

"Yakında biraz boş vaktim olacak," diyorum ona. "Bu gece bir gözetleme işine başlamadan önce. Eğer üç ya da dört saat bekleyebilirsen, detayları bana gönder. Ne yapabileceğime bakarım. Eğer şimdi ihtiyacınız varsa, kendi başınızasınız."

"Pekala dostum. Birkaç saat işe yarar. İyi avlar."

"Evet, mutlu bir son olacak." Avımı fark ederek telefonu kapattım.

Birkaç saat önce eve dönmüştüm.

yeni bir müşteriyle toplantıdaydım ama onu bulamadım. Çatıya çıktım ve orayı boş bulduğumda içim çalkalandı. Onu aradım.

"Neredesin?"

"Senin evindeyim, neden?"

"Çünkü buradayım ve seni bulamıyorum."

Güldü. "Beni avla, Dick." Sonra telefonu kapattı ve hemen ardından Austin aradı.

Arama çok erken bitti. Onu çamaşır odamda buldum ve bir duvarı pembe papatyalara boyamıştı.

Kapı çerçevesine yaslandım. "Selam."

"Selam," diye cevap veriyor.

"Kadınsı görünüyor."

Kıkırdıyor. "Bana burada istediğimi yapmamı söylemiştin."

"Ve az önce bana seni avlamamı söyledin ve içimdeki yırtıcıyı uyandırdın, bu yüzden seni kovalamama izin vermeni öneririm."

Gözleri parlıyor. Atlet ve kısa şort giyiyor, sütyen yok. Omzunda ve parmaklarında pembe boya var, saçlarını topuz yapmış, ama gözlerinde de bir kıvılcım var, sanki bundan hoşlanmış gibi fikir.

"Predator, ha? Bunu sevdim. En azından bir avantajım var mı?" "Seni yakaladığımda kelle mi alacağım?"

Kaşlarını oynatıyor. "Bunu görmemiz gerekecek..." O yanımdan geçip merdivenlerden yukarı koşmaya başladı. Beşe kadar sayıyorum ve sonra peşinden koşuyorum.

Onu çatıdaki perdelerin arkasındaki çardakta saklanırken buldum. Onu perdelerin arasından çıkardığımda kıkırdıyordu. Onu kalçalarından tutup masanın üzerine yatırıyorum, biraz mahremiyet için tül perdeleri kapatıyorum, burada bizi kimse göremez. Göğüsleri ve amcığıyla ziyafet çekiyorum ve sonra duş almadan önce onu masanın üzerinde sert ve hızlı bir şekilde beceriyorum ve ondan kafa alıyorum.

Daha sonra Austin'e oda arkadaşı Jada Miller hakkında istediği bilgileri vermek için zaman ayırdım ve annemlere gittik. Baka'nın Ally için özel olarak hazırladığı doğaçlama lazanya yemeği. Ben vazgeçmeye çalıştım ama o ısrar etti, çünkü Pazar günü orada olamayacaktık.

Ally yürüyerek gitmemiz konusunda ısrar ediyor, ben de eve dönerken ağzına kadar yemekle tıka basa dolu olduğum ve kendimi biraz fazla açıkta hissettiğim için pişman oluyorum.

Bu sabah yaşadığım his geri geldi. Tedirginlik.

Baka çıktığım hiç kimseden hoşlanmadı, hiçbiriyle vakit geçirmek istemedi. Şimdiye kadar.

Hava karardıktan sonra eve doğru yürüyoruz ve ben hala bir şeylerin ters gittiğini hissediyorum. Sanki her şey dağılmak üzereymiş gibi.

Fazladan dikkatliyim, yine de neyse ki aldırıyor ve rahat görünüyor. Yürürken elimi tutuyor, kaygısızca sallıyor. O tatlı ve sevecen ve onu gördüğümde daha rahat görünüyor.

Evime yaklaştığımızda ve garaj kapısını açması için uygulamayı devreye soktuğumda, sabah Ash'in onu alacağını ve Ralphie'yi iyileşmesini kontrol etmek için bir veteriner randevusuna bırakacağını söyledi ve öğleden sonra bir noktada onu alıp alamayacağımı sordu. Cevap vermeye fırsat bulamadan telefonum çalıyor ve arayan Ohio'daki bağlantım Craig.

"Bir saniye bebeğim," diyorum ve o merdivenlerden yukarı çıkarken garajda oyalanıyorum.

"Hey Craig; Jude burada."

"Jude, dostum. Senin kızın teslim ettiği silah var ya? Thaddeus Steele'in baş şüpheli olduğu Mart ayındaki bir cinayet soruşturmasıyla bağlantılı. Onu sabah tutuklayacaklar."

"Vay anasını."

Birkaç dakika daha konuşuyoruz ve bana nasıl işleyeceğimden emin olmadığım bazı şeyleri anlatıyor. Ally ile konuşmadan önce biraz sindirmem gerekiyor.

Telefonu kapattıktan sonra küçük cadalozumu mutfakta iki kediyi beslerken buluyorum. Ralphie pantolonunun paçasına tırmanmaya çalışıyor.

"Bebeğim," diye selamlıyorum. İki tabak kedi mamasını yerdeki paspasın üzerine koyuyor ve dikkatini bana veriyor.

"Thad Steele sabah birinci cinayetten tutuklanacak." Kadın donup kalır ve şok içinde bakakalır.

Kollarımı ona doladım. "O silahı verdiğin için teşekkürler." "Aman Tanrım."

"Neredeyse bitti."

"Evet. Belki. Umarım."

"Yaklaşıyoruz," diye teminat veriyorum.

"Peki ya Jonah?" diye sorar.

Dişlerimi sıkıyorum. Jonah. Jonah Steele tamamen başka bir hikaye.

"Peki ya ailenin geri kalanı? Onlar büyük bir aile ve Şimdi hepsi peşimde olabilir. O silahı benim verdiğimi bilecekler, Jude. Aman Tanrım." Titriyor.

Onu kollarıma alıp yatağına götürüyorum ve sakinleştirmeye çalışarak ona sarılıyorum.

Gözetleme için yola çıkmam gerekiyordu ama onu bırakmak istemiyorum. Julian'dan o vardiyayı benim yerime almasını istemeye karar verdim.

Kollarımda titriyor, sanki derimin altına girmek istiyormuş gibi görünüyor.

"Ally, bitmeye bir adım daha yaklaştı. Araştırılan daha çok şey var ve tutuklandıktan sonra daha çok şey öğreneceğiz. Yarın sana daha fazla şey söyleyeceğim ama bebeğim, bu iyi bir haber. Kendini daha kötü hissetmeye başlama."

Alnından öpüyorum ve titreyen çenesini kaldırıp gözlerimin içine bakıyor.

"Her şeyin bitmediğinden, beni bulmak için daha çok çalışacaklarından endişeleniyorum. Ve daha fazla insan nerede olduğumu biliyor, Jude. Ya biri çifte ajansa? Filmleri izledim, tanıkların kim olduğunu bulmak için ne kadar uğraştıklarını görüyorum. Ben de mi tanıklık eder misin?"

"Bu mümkün. Bilmiyorum, ama Ally, sana söylediğimde bana güven-"

"Aman Tanrım!" diye sözümü kesti, sanki başka bir yerdeymiş gibi.

"Bütün parayı verdim ve şimdi kaçıp saklanmamın hiçbir yolu yok.

Tanrım, ben ne yaptım böyle?"

Yüzünü tuttum ve bana bakmasını sağladım.

"Bir katili hapse atıyorsun, Alyssa. Bu kötü bir şey değil; aptalca bir şey değil. *Doğru* olan bu. Ve bir katil için kapanış anlamına geliyor.

Birini kaybeden aile."

"Haklısın. Biliyorum," diye fısıldıyor, başını sallıyor, gözleri yaşlarla dolu. "Bunu sağ salim atlatabileceğimi hayal bile edemiyorum, anlıyor musun?"

"Bunun olmasını sağlamak için elimden geleni yapıyorum bebeğim ve bana inanmalısın, bunun olmasını sağlayacağım."

"Seni seviyorum, Jude."

"Ben de seni seviyorum, Ally."

"Bunu benim için yaptığın için teşekkür ederim. Başına bu kadar bela olduğum halde benden vazgeçmediğin için teşekkür ederim, gerçekten vazgeçmeliydin."

Dişlerimi sıkıyorum, sakinleşene ve sonunda uykuya dalana kadar onu yakınımda tutuyorum.

Craig'in telefonda eski sevgilisi hakkında söylediklerini sindirirken onu tutmaya devam ediyorum.

Steele ailesiyle ilgili bir konu açıklığa kavuşuyor olabilir ama durum oldukça karışık.

Ally ile geri kalanı hakkında konuşmadan önce daha fazla bilgiye ihtiyacım var. Bütün gün yaşadığım huzursuzluk hissi mi? Şimdi anlıyorum ve sansasyon şimdi daha da artıyor.

Ralphie sandığında Ash'in taksisine biniyorum ve elinde kahve fincanıyla garajdan bizi izleyen Jude'a el sallıyorum.

"Ona dikkat et," diye sesleniyor Jude.

Ash el sallıyor. Talimatları biliyor. Jude'un bu sabah onunla telefonda konuştuğunu ve kesin talimatlar verdiğini duydum. Thad bugün bir noktada tutuklanacak olsa da, görünüşe göre bunun olacağından haberi olmasa da, Jude fazla kaygısız olmamı istemiyor.

Endişelenmeyin, eski işime dönmem biraz zaman alacak gibi hissediyorum. mutlu cehaletin varlığı. Jude bana yeterince dikkatli olmadığımı söylemeye çalıştı çünkü o gün beni takip ettiğinden haberim yoktu. randevuyu taklit etti ve bu endişe verici, ama ona bunun son derece profesyonel becerilere sahip bir pislik olduğu için olduğunu söyleyerek egosunu okşadım. Bu bana bir öpücük kazandırdı ama aynı zamanda bir azar da işittim.

Ralphie'yi barınağa bırakıp yolumun üzerindeki veterineri uğrayabilmek için işten erken çıktım. Jude onu daha sonra alacak ve Thad'ın gözaltında olduğunu öğrenir öğrenmez beni arayacağını söyledi.

Eninde sonunda Thad, Jonah'ın arabasındaki silahın kendisini hapse attırarak şey olduğunu öğrenecek ve elbette silahı alanın ben olduğumu bilecek. Ve eğer bu aile Devlin Cruickshank'in tarif ettiği kadar bağlantılıysa, Thad hapisane hücresinin ötesine ulaşacaktır. Ve bu beni korkutuyor. Bu da demek oluyor ki Ben bitene kadar asla bitmeyecek.

Yine de kendimi tutmaya çalışıyorum.

Ash kısmen meraktan, kısmen de ben işe gidene kadar Jude tarafından atanmış korumam olarak görev yapmak üzere benimle birlikte barınağa geliyor ve barınaktaki bazı hayvanları ziyaret etmek için bir dakikamızı ayırıyoruz. Oldukça iyi görünüyor

İki yaşındaki bir Alman çoban köpeğine vuruldu ve biz oradan ayrılana kadar bir evlat edinme başvurusu doldurdu.

Çocukları mutluluktan havalara uçacak ve ben gönüllü olarak çalışırken Cumartesi günü köpeği alması için onu ikna ettim, böylece her şeye tanıklık edebileceğim.

Taksinin yolcu kapısını açtığımda telefonum çalıyor; ön koltukta bırakmışım.

Tırmanırken ters çeviriyorum.

W Calling.

Wade mi?

Şaşırarak cevap veriyorum. "Wade! Hey!"

"Hey." Sesi soluk soluğaydı.

"Neler oluyor? Tori seni bir daha aramamamı söyledi. Siz iyi misiniz, çünkü-"

"Ben... uh... Ben yaptım," diyor, hâlâ nefesini tutmaya çalışarak. "Ne yaptın?"

"Sorununu hallettim."

"Sen ne?"

"Thad Steele'den senin için kurtuldum. Kız kardeşimin polis arkadaşı onunla yaşadığın sorunları ona anlatıyordu ve ben de senin için en iyi anlaşma yolunu buldum. Anlaştım."

Araba hareket ediyor olabilir ama benim dünyam durdu.

"Yakında orada olacağım, Alyssa. Toplayabildiğin kadar para topla ve gidelim. Seni bir daha rahatsız etmeyecek. Hala bizim gittiğimiz yere gitmek istiyor musun? konuştunuz mu?"

"O... ha?"

"O gitti. Telefonda fazla konuşmak istemiyorum ama oraya gideceğim. Gerisini temizledikten sonra. Ne demek istediğimi anlıyorsunuz." "Wade, aman Tanrım..."

"Siktir - gitmeliyim. Kız kardeşimle konuşma. Eğer seni ararsa, hiçbir şey bilmiyorsun. Yakında iletişime geçeceğim."

Telefonu kapattı.

Birkaç kez hızla göz kırpıyorum.

"Aman Tanrım," diye tekrar fısıldıyorum.

Gözlerim ana ekranıma takılıyor ve Jude'dan gelen iki cevapsız arama görüyorum. Ash'in telefonu çalmaya başladı. Cevap veriyor.

"Merhaba Jude. Evet, Jude. Bir dakika." Telefonu bana uzattı.

"Alo?"

"Ally! Neden telefonuna cevap vermiyorsun? Artık sana ihtiyacım yok. Bu olay sırasında birlikte olmadığımız her an iki yüzük mesafesinden daha uzakta olacağız, tamam mı bebeğim?"

Başımı iki yana salladım. "Arabada unuttum, sığınaktaydım."

"Biliyorum. Telefonunu klonladım ve konum servislerini açtım, ama bebeğim-"

"Ash'in arabasına bindim, telefon çalışıyordu ve arayan Wade'di."

"Wade mi?"

"Wade. Evet, Wade Daystrom, ve-"

"Dinle Ally, böldüğüm için üzgünüm ama sana bir şey söylemem gerekiyor. Thad Steele bir keskin nişancı tarafından başından vuruldu ve öldü. Polislerin onu tutuklamasına bir saatten az kalmıştı ama belli ki bu

Şimdi gerekli. Henüz kim ya da neden olduğunu bilmiyoruz ama hemen bilmeni istedim. Bu şartlar altında, burada benimle olsaydın kendimi daha iyi hissederdim. Bugün buradan çalışabilir misin?"

Gözlerim şişti.

Wade.

Aman Tanrım, Wade.

"Sanırım Wade yaptı," diye

fısıldadım. "Açıkla."

"Az önce beni aradı ve söyledi. Bana dedi ki... o..." Başım dönüyor.
"Sanırım o yaptı ve belki de Jonah'ın icabına bakmaya gidiyordur."

"Ash'e seni bana geri getirmesini söyle. Hemen
şimdi." "Tamam."

Endişeli görünen Ash'e bakıyorum.

"Beni Jude'a geri götürebilir misin?" diye
soruyorum. "Hemen," diyor.

"Geliyorum," diyorum telefona ve sonra aramayı sonlandırıyorum.

45

Jude

Az önce Craig'le konuştum. Thad'in öğle yemeği sırasında bir restoranın erkekler tuvaletinde öldürülmesinden 20 dakika sonra. Ally'nin eskiden müdür yardımcısı olduğu aynı restoranda Jonah Steele de bir kurşun yarası aldı. Bu seferki: omzundan. evinin oturma odasının penceresinden atılmış. Kendisi 911'i arayabilmiş ve bir ambulansla hastaneye kaldırılmıştır. Ambulans.

Craig'e Wade Daystrom'un her ikisi için de baş şüpheli olduğunu ve aileden daha fazla kişiyi öldürmeye gidebileceğini söyledim. Jonah'ın üç erkek ve iki kız kardeşi daha var, ayrıca her iki ebeveyni ve büyük bir Kuzenler, amcalar, büyükanne ve büyükbabalardan oluşan geniş bir aile. Çoğu yeraltı suç dünyasıyla bağlantılıdır. Çoğu, diğerlerinden Jonah Steele'in kendisi.

Evet. Ve bu dün gecedan beri üzerinde düşündüğüm bir şey. Ally'e söylemem gerek. Dahası da var.

Sonuç olarak Thad çoktan ölmüştür ve Jonah'ın kurtulup kurtulamayacağını bilmemektedirler.

Craig gitmeme izin verdi ve beni haberdar edeceğini söyledi ve Ally'nin telefonundaki dosyayı ona göndermemi istedi. Telefonuna giden her şeyi buluta yedekliyorum.

Bu görüşmeyi dinlerken, dizüstü bilgisayarımda Daystrom hakkında hızlı bir araştırma yaptım ve adam bir katile benzemiyor. Clark Kent tipine benziyor.

İyi durumda, otuz bir yaşında, 1.80 boyunda, siyah saçlı ve gözlüklü. Dahi seviyesinde bir IQ'su var. Ve sabıka kaydı yok.

Telefonuma arkada birinin durduğuna dair bir bildirim geliyor, ben de kamera görüntüsünü açıyorum ve taksi olduğunu görüyorum.

Vurmak

Garaj kapısını açma komutu verdiğimde, kapıya doğru yöneliyorum.

köşedeki masada çalışıyordum. Bana doğru üç basamak tırmanırken onu selamlıyorum. Ash onun arkasında.

Gözlerindeki panikle kollarıma düştü.

Ash, "Bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen beni arayın," diyor. "Sağ ol kardeşim. Ally sana ödeme yapar mı?"

Sanki gülünçmüşüm gibi elini sallıyor.

"Ne istersen Ally," diyor Ash.

"Teşekkürler Ash. Sonra görüşürüz."

"Lütfen beni ara ve iyi olduğunu söyle, Ally."

"Arayacağım." Bana baktı.

"Ash?" Seslendim.

Geri dönüyor.

"Eğer buralardaysanız kediye alıp saat üç ile beş arasında geri getirebilir misiniz?"

"Bunu kesinlikle yapabilirim Jude," diyor sıkı bir gülümsemeyle. "Bir değişiklik olursa seni ararım.

Teşekkürler dostum."

"Benim için zevk."

O gidiyor ve ben garaj kapısını kapatmak için duvardaki düğmeye basıyorum.

Ally bana bakıyor. "Buraya gelirken ona bir sürü şey anlattım. Yapmak zorundaydım. Thad'in öldüğüne inanamıyorum. Wade'in başına ne geldi bilmiyorum..." Başını sallıyor. "Buna inanamıyorum."

"Hadi gel." Onu bir üst kata çıkardım ve buzdolabından bir şişe su getirdim.

Hemen yarısını içiyor ve sonra kanepeye oturuyor. "Thad

Steele öldü. Öldü. O öldü."

"Ally," diyorum ve onun önünde çömelıyorum.

Bana sorgulayıcı bir şekilde

bakıyor. İç çekiyorum.

"Jonah Steele vuruldu."

Gözleri büyür. "Siktir, Wade."

"Son duyduğuma göre omzundan aldığı kurşun yarasıyla hastaneye gidiyormuş."

"Yaşayacak mı?"

"Bilmiyorum. Ama hepsi bu değil."

"Ne?"

Yanına oturdum ve ellerini ellerime aldım.

"Dün gece Ohio'daki baş müfettiş Craig ile bir görüşme yaptım ve tüm kanıtlar Jonah Steele'in kardeşinin suç teşkil eden davranışlarına göz yummadığını gösteriyor. Jonah, sen kaybolduktan hemen sonra Columbus polis departmanından birine başvurarak seni bulmak için yardım istemiş. Görünüşe göre ailesiyle arası epey bozukmuş. Jonah suç olaylarına karışmamış. aile işinin dışında yaşamaya çalışıyordu. Ve aslında, kardeşleri

Görünüşe göre Thad'ın bazı saçmalıklarından bıkmışlardı - ki bu aşırı bir şeydi - bu yüzden Jonah'ı Thad'ın işlediği bir cinayetten dolayı tutuklanmıştı. Onu başlarından atmak için bir süreliğine hapse atılmasını istediler."

Bana bakıyor.

"Yerleştirilen kanıtlar vardı ve polisler

Thad'i havaalanında bir silah ve belirli bir soygunla bağlantılı bir miktar parayla rahatça yakalayın."

Ally'nin gözleri şişti.

"Steele ailesindeki herkes bu konuda hemfikirdi. Bu işi

Thad ondan şüphelenmeyeceği için Jonah'ın ilgilenmesi gerekiyordu. Ama o gün o çantayı başka biri buldu."

Nefesi kesiliyor.

"Ve o kişi bir daha görülmemek üzere ortadan kayboldu."

"Aman Tanrım."

"Jonah seni arıyordu. Annen hiç onun oraya gelip seni sorduğunu söyledi mi?"

"Hayır. Yaptığından emin değilim."

"O yaptı. Onunla konuştum ve bunu doğruladı. Ayrıca Thad'ı alacağı etmek için çalışan ekiple birlikte çalışıyordu.

Ailenin bıktığı saçmalıklar yüzünden ama daha çok, Çünkü Thad siz kaybolmadan bir gün önce onun evinde görülmüş ve Cruickshank da o sabah orada görülmüş. Nasıl olduysa, arabadan inişiniz kameralar tarafından kaydedilmedi. Bir aksaklık, Muhtemelen, ama Jonah'ın arabası Thad'ın sokağında, içinde siz varken filme alındı ve daha sonra bir alışveriş merkezinde para ya da silah olmadan terk edilmiş halde bulundu, ama aynı anda Cruickshank'in orada olduğu görüntüler Jonah'ın sizi yakaladığına inanmasını sağladı."

Ally bana bakmaya devam ediyor.

"Cruickshank'in cesedi bir hafta sonra Scioto Nehri'nde bulundu. Kimin ihbarı olduğunu bilmiyorum."

Telefonum çaldı. Yine Craig.

"Bir saniye bebeğim," diyorum ve sonra cevap veriyorum. "Craig?"

"Jonah Steele ameliyatta. Steele ailesinin geri kalanı Şu an için güvende. Daystrom rüzgarda ama bir A.P.B. var. Kızına göz kulak ol. Görünüşe göre bunu onun için yapmış çünkü ona karşı bir şeyler hissediyor."

Şaka yapmıyorum.

Craig devam ediyor. "Eğer ona mesaj göndermesini sağlayabilirsen, belki vurulma olayıyla arasına biraz mesafe koyduktan sonra iletişime geçer. O zaman onu alabiliriz."

"Teşekkürler. Bunu yapacağım. Güncelleme için teşekkürler. Ally burada, ben de ona bilgi veriyorum."

"Sonra," diyor Craig.

Tamamen şok olmuş bir halde boşluğa bakan Ally'ye bakıyorum.

"Wade Daystrom'a bir kısa mesaj ve e-posta göndermeni ve seni aramasını istemeni istiyorum. Seni aradığında, nerede olduğunu öğrenmeye çalış. Bir buluşma ayarla."

Şok içinde bakıyor.

"Sizinle temasa geçeceğini söyledi ama bunu erteleyebilirsek polisler önce onu yakalayabilir."

Kaşlarını çatıyor ve sonra ellerini saçlarının arasından geçiriyor. "Thad'i Wade öldürdü."

Oturuyorum.

"Wade Thad'i öldürdü ve Jonah'ı öldürmeye çalıştı." "Evet, bebeğim."

"Ve Jonah bunca zamandır benim peşimde değildi. Jonah, Thad'in Beni öldürdü ve bunun için onu hapse atmaya mı çalışıyordu?" Dişlerimi gıcırdatıyorum.

Yüzündeki ifade. İçime bir bıçak saplanmış gibi hissediyorum.

Ağlıyor.

Ona uzanmak üzereydim ama o ayağa kalktı.

Başını sallıyor, perişan görünüyor. Volta atıyor. "Ne yapabilirim ki?"

Sertçe yutkundu ve bana bakmadan, "Beni Columbus'a götürebilir misin? Hastaneye?"

İçimdeki bıçak bükülmüş gibi hissediyorum.

Telefonunu kapıyor ve ona dokunmaya

başlıyor. "Ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

"Wade'e bir e-posta ve bir mesaj gönderiyorum. Belki de telefonunu Belki atar ama e-postalarını kontrol eder. Çantamı toplayıp iş yerini arayacağım."

"Bekle. Dur, ona henüz bir şey gönderme. Bunu dikkatlice ifade etmeliyiz."

"Çoktan bitti," diyor ve merdivenlerden yukarı çıkıyor. En tepeye vardığında omzunun üzerinden bakıyor. "Biri gelip yavru kedilere bakabilir mi?"

"Bunu yapacağım," diyorum ve Roman'a bir mesaj gönderiyorum, Bugün okuldan sonra gelmesini, sonra da Ash'in kediye beşten sonra kardeşime bırakıp bırakamayacağını sorduğunu.

Craig ve Boyd'a mesaj atıp Ally'yi Columbus'a götürmek için havaalanına doğru yola çıktığımı söylemeden önce çantama kıyafetlerimi atıp dizüstü bilgisayarımı topluyorum.

Uçağa bindiğimizde bana baktı.

"Dün gece Jonah'ın bir suçlu olmayabileceğini mi öğrendin? Beni bulmaya çalıştığını mı?"

Başımı salladım.

"Ve dün gece bana söylemedin."

Hay sikeyim.

İç çekiyorum ve alnımı ovuyorum.

"Daha fazla bilgi alacaktım. Ve..." "Yapma," diye fısıldıyor ve gözlerini pencereden dışarı diyor.

Uçuşun geri kalanında bana tek kelime etmedi.

Hemşire Ally'ye "Sadece yakın ailesine bilgi verebiliriz, üzgünüm" der. Onun arkasındayım, etrafı tarıyorum, güncelleme için Craig'i tekrar aramak üzereydim ki tanıdığım birini fark ettim. Grace Steele, Steele kardeşlerin en küçüğü, çünkü tüm Steele kardeşleri araştırdım. Onlar. Grace genç, sarışın, çekici ve gözleri telefon ekranında bekleme odasında volta atıyor.

"Ally," diyorum.

Ally bana bakıyor, ben de elimle işaret ediyorum. "Grace Steele'i tanıyor musun?" "Onunla bir kez tanıştım. Hepsiyle tanıştığım o düğünde."

"Burada bekle. Yaklaşmama izin ver. Bilmiyorum-"

Ben cümlemi tamamlayamadan Ally, Grace'e doğru koşmaya başladı. "Ally, bekle."

Siktir!

Bu durumun ne kadar değişken olduğunu bilmiyorum. Grace Steele'in burada olmasına bile şaşırdım, zira Wade Daystrom'un buraya gelmek için uçağa binmeden önce hala kaçak olduğunu duymuştum.

Ally, Grace Steele'e doğru koşuyordu ve ben de tam arkasındaydım, "Affedersiniz?" dediğinde aralarına girmeye hazırdım.

Grace telefonundan başını kaldırıp Ally'ye bakar ama onu tanımaz.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim, muhtemelen beni hatırlamıyorsunuz. Birkaç ay önce bir düğünde tanışmıştık ve ..."

Kahretsin. Onu durduramayacağım kadar hızlı konuşuyor.

Grace sanki bir hayalet görmüş gibi Ally'ye bakar. Gözleri Ally'nin yüz hatlarını alır ve onun sözünü keser.

"Sen Alyssa mısın? Aman Tanrım. Nerede...

Ne..." "Jonah hala ameliyatta mı? Yoksa o...

o..." Grace, "O iyileşme sürecinde," diyor.

Ally gözle görülür şekilde rahatlar.

Ve boğazımın arkasında safra tadı alıyorum.

"Ölmedin mi?" Grace sorar. Ve sonra gözleri kısılır. "Sen... aynı kişi gibi bile görünmüyorsun."

"Bu uzun bir hikâye," diye fısıldıyor

Ally. "Kardeşim... o..."

"İyileşecek mi?"

"Senin yasını tuttu. Seni aradı. O... normalde yapmayacağı şeyler yaptı..." başını sallıyor, iğrenme yüz hatlarını ele geçiriyor. "Ve bu uzun bir hikaye mi? Bu da ne demek oluyor?"

Aralarına giriyorum.

"Bebeğim, gitme vakti." Elini tutup

çekiştiriyorum. "Jude, dur," diye itiraz

ediyor Ally.

"Şimdi sırası değil," diyorum ve onu diğer yöne doğru yönlendiriyorum. Şöyle bir bakıyorum

Omzumdan.

Grace Steele bir süre şok içinde bize bakıyor, sonra silkinip kendine geliyor. Şimdi telefonu kulağında.

Sikeyim.

"Akıllıca değil, Ally," diyorum.

Hastaneden çıkarken Ally'nin yüzünden yaşlar süzülüyor. Bir taksi çağırdım ve içeri girdik.

"Bizi en yakın otele götür," dedim ona.

Taksi şoförü Ally'ye selpak uzatıyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor.

"Akıllıca değil Ally," diye tekrarlıyorum. "Böyle yarı yolda bırakıp gidemezsin."

Burnunu siler. "Evet, pek çok konuda *akılsız* ve yarım *akıllı davrandım*."

Başımı sallayarak pencereden dışarı bakıyorum.

Otele giriş yaptıktan iki dakika sonra Craig beni aradı. Resepsiyonda ödeme yapmak için bana baskı yaptı ama ben kazandım.

Ben cevap verdiğimde banyodaydı.

"Selam Craig. Ally ile Columbus'tayım."

"Steele ameliyattan çıktı. Daystrom'u bulma konusunda henüz bir gelişme yok. Onunla temasa geçti mi?"

"Bildiğim kadarıyla hayır. E-postasını kontrol edeceğiz. Biz de otele yerleşiyorduk. Dinle, hastaneye gitmek için ısrar etti ve seni ya da adamlarından birini orada göreceğimi umuyordum ama Grace Steele oradaydı ve

küçük bir olay oldu. Ally'nin yaklaşmasından memnun değilim ve bunun nasıl sonuçlanabileceğine dair görüşünüzü almak istiyorum."

"Bildiğim kadarıyla iki Steele kardeş temiz yaşıyor. Grace ve Jonah yakınlar. İki yaş küçük, Steele'in en küçük kardeşi. Gerçi kilit altında olması gerekiyordu. Oraya gideceğim. Bu ziyaretin amacı nedir, Novak?"

"Bilmiyorum," diyorum dürüstçe. "Jonah Steele'in onun peşinde olmadığı, kayboluşundan kardeşini sorumlu tutmaya çalıştığı konusunda bana söylediklerin hakkında onu bilgilendirdim ve vurulduğunu öğrenip onu görmek istedi."

"Doğru," diyor Craig ve o tek kelimeyle adamın şu anda aklımdan geçenleri tam olarak bildiğini anlıyorum.

"Daha sonra," diyorum. "Daystrom'dan haber alırsak seni ararım." "Evet, dostum."

Banyodan çıkar ve çantasından dizüstü bilgisayarını çıkarır. ve açıp odanın köşesindeki masanın üzerine yerleştiriyor.

"Daystrom'dan mesaj var mı diye mi bakıyorsun?" Ben soruyorum.

Gözleri bana alev alev yanıyor. "Neden benimle konuşmadan sana her şeyi anlatan şey her neyse ona bakmıyorsun? Sonra da ne yapacağına ya da yapmayacağına karar ver. Bilirsin işte... senin işin bu."

Vay be.

Öfkeyle daktilo yazıyor.

Oturdum ve elimi saçlarımın arasından geçirdim.

"Ondan mesaj yok. Evinde kedilerime kim bakıyor?" "Roman. Geceyi burada geçirecek."

Hiçbir şey söylemiyor, sadece ekranına tıklıyor.

Bir Saat Sonra

"Oda servisi sipariş ediyorum. Ne istiyorsun?" diye tersliyor.

"Ne yiyeceksin?" diye sordum.

Ben yataktayım, laptop açık, televizyon açık. O da masasında dizüstü bilgisayarında, sırtı bana dönük.

"Parmak tavuk. Cesar Salatası. Acılı patates kızartması. Shake. Ve cheesecake. Duygularımı yiyorum."

"Ben bir biftek alacağım. Az pişmiş. Fırında patates."

Hâlâ kızgın görünüyor. Ve aynı zamanda üzgün.

Yatakta Wade Daystrom'u inceliyordum. Victoria Daystrom'u da. Ally de masasında bir çeşit poster üzerinde çalışıyor. Onun işi. Orada oturmuş işini yapıyor. Muhtemelen şu anda hissettiklerinden dolayı meşgul olmaya çalışıyor.

Yemekten hemen sonra Craig'den bir mesaj aldım. Hala yemek yiyor.

Jonah Steele'in bilinci yerinde ve kız kardeşi ona senin kızın burada olduğunu söylemiş. Onu görmek istemiş.

Ben: Sence bu onun için güvenli mi?

Craig: Garantisi yok dostum, bunu biliyorsun ama sanırım öyle. Aylardır o adamla uğraşıyorum ve içimden bir ses iyi olacağını söylüyor. Buraya gelmeden önce bana 15 dakika verirseniz orada olacağım ve size destek sağlayacağım.

Ben: Teşekkürler. 20 dakika içinde orada ol.

Onunla konuşmadan önce on dakika bekledim.

Hemen gitmeye çalışıp kendime birkaç dakika kazandırma ihtimali var.

"O uyandı. Seni görmek istiyor," diyorum arkasından.

Vücudu sertleşiyor. Çatalını yere bıraktı ve ona baktı omzuma.

Bir değişiklik olsun diye yüz ifadesini okuyamıyorum. Ve bundan nefret ediyorum.

Jonah'ın hastane odasına gittiğimizde kapının önünde dört üniformalı polis ve gözleri benim üzerimde olan uzun boylu, siyah saçlı, takım elbiseli bir adam var. Jude'un elini sıktı.

"Craig Jenkins. Seninle şahsen tanıştığımı sevindim, Jude. Ally. Buradaki memurlardan ikisi Steele'i korumak için burada ve bundan sonra ikinize de otelinize kadar eşlik edecek iki kişi daha var."

Jude onun elini sıkıyor. Ben de aynısını yaparım.

Bize eşlik edecek iki kişi daha mı? Tehlikede miyiz?

Hastane odasından içeri adım atmak üzereyim ama ayaklarım olduğum yere yapışmış gibi hissediyorum. Yatağı görebiliyorum, dizlerimin üstünü görebiliyorum.

O battaniyelerin altında birinin olduğunu ve şu anda gönüllü olarak Jonah Steele'e yaklaşıyor. Her

şeyden sonra.

Her şeyi.

Tüm bu olanları aklım almıyor. Ani tepkim nasıl bu kadar çok şeye yol açtı.

Nasıl... eğer farklı tepki verseydim, her şey çok farklı olabilirdi. "Vixen," diyor Jude arkamdan usulca ve başımı çeviriyorum.

"Seninle geliyorum."

Birkaç kez göz kırptım.

Jude kızgın görünüyor. Hayır, sadece kızgın değil, stresli görünüyor. Jude asla stresli görünmez. Asla. Ama şu anda öyle. San Diego'dan ayrıldığımızdan beri neredeyse hiç konuşmadık.

Şu an çok uyuşmuş durumdayım.

"Şu anda senin yanından ayrılmıyorum, umurumda değil," diye homurdanıyor. Onun sözleri bana ilerlemem için cesaret veriyor. O benim yanımda. Bunu başarabilirim.

İçeri giriyorum ve onun sıcaklığını sırtımda hissediyorum.

Ve işte Jonah, uyuyor. Omzu sargılı ama onun dışında Jonah'a benziyor.

Uzun boylu, kaslı ve çekici. Koyu renk saçları ve çelik grisi gözleri o kadar uygun ki soyadının sahte olduğunu düşünebilirsiniz. Gerçi şu anda o gözleri göremiyorum.

Onun evinde, yerde, ateşin karşısında oturduğumuz, parmaklarının üzerimde dolaştığı, tüylerimi diken diken etmeye çalıştığı anları hatırlıyorum. Parmaklarını uzun sarı buklelerimin arasında gezdirmeden önce gözlerinde muziplik vardı.

Arkamdaki Jude'a usulca "Belki de geri dönmeliyiz," diyorum ama sözlerim Jonah'ın kıpırdanmasına neden oluyor ve sonra gözlerini açıyor. Bir şey var.

Muhtemelen çektiği acıdan dolayı bir an yüzünü buruşturdu, ama sonra bir an Gözleri üzerime dikilip beni içine aldığı anda başka bir şey. Daha fazla acı. Farklı bir acı.

"Lyss," diye nefes alıyor, bana bakıyor, muhtemelen mavi saçlarımı inceliyor, piercingler, dövmelemler.

Ve kaskatı kesiliyorum. Ve gözlerim doluyor.

"Çok üzgünüm, Lyss." Elini uzattı.

Ona bakıyorum ve almak üzereyim, ama Jude'un kolu ben hareket edemedenden ortama dolanıyor.

Omzumun üzerinden ona bakıyorum ve gözleri bir şeyle parlıyor.

Jonah ona bakar ve yutkunur.

"Alyssa, lütfen. Buraya gel. Otur ve seninle bir dakika konuşmama izin ver."

"Jude," diye fısıldıyorum ve ilerlemeden önce elini karnımdan çekiyorum.

Birkaç adım mesafeyi koruyarak yatağın yanındaki sandalyeye oturuyorum.

"Her şey için özür dilerim. Sana söylemeliydim. Sana söylemeliydim."

Yutkunuyor. "Craig bana o gün neler olduğunu anlattığında geri dönmesi gerekiyordu... Kahretsin. Benim evimde olduğunu bildiğini bilmiyordum. Bütün bunları senden saklamamalıyım.

Hala biraz yeniyim ve... Üzgünüm. Ailemle ilgili bazı şeyleri düzeltmek istedim.

Seninle ayrıntılara girmeden önce... Tüm sorumluluğu üstleniyorum ve açıkçası..." Jonah Jude'a bakar ve birkaç vuruş

"Sıçır batırdım." demeden önce

sessizlik. Uzun bir nefes aldım.

Bu gerçeküstü.

"Seni vurdurduğum için özür dilerim," diye fısıldadım.

"Ben senden çok daha fazla vuruldum."

"Bilseydim... Ben... Wade senin peşinden gitmezdi." "Wade kim?" Jonah soruyor.

"Şimdilik bu kadar ayrıntı yeter," diyor Jude.

Haklısın. Jonah Steele hakkında hâlâ çok az şey biliyorum. Onu hiç tanıyıp tanımadığımı bile bilmiyorum.

Jonah rahatsız bir şekilde

kıpırdanıyor.

"Dinlenmelisin," diyorum.

"Ben... ben... sikişmek istiyorum, Lyss." Hayal kırıklığına uğramış görünüyor.

"Gitmeliyiz," diyor Jude. "Craig ona nasıl ulaşacağını biliyor. Bebeğim, hadi."

Ayağa kalkıyorum.

Jonah elini uzatıyor.

Bu odada yüklü bir sessizlik var.

Bunu kabul edemem. Başımı sallıyorum ve bana pişmanlıkla bakarken eli yatağa düşüyor.

"Kendine iyi bak Jonah. Daha iyi ol. Kaybınız için üzgünüm."

Gözlerini kapatıyor ve acı yüz hatlarına yayılırken dudakları kıvrılıyor.

Odadan çıkıyorum.

Kayıp. Evet. Kardeşini kaybetti. Psikopati. Ama yine de kardeşiydi.

Jude takip ediyor.

Jude ve iki polis beni takip ederken hastaneden çıktım. Hiçbir şey söylemedim. Gözyaşlarım durmadan yüzümden aşağı yuvarlanıyor.

Polisler bizi

Otelimize geri dönmek. Eve gitmek

istiyorum. Eve mi?

Bu şehir evimdi. Her şey tanıdık geliyor, bütün ana caddeleri biliyorum. sokaklar, her mahalle, yemek yenecek, eğlenilecek, alışveriş yapılacak en iyi yerler.

Ve eğer bu gerçekten bittiyse, ki bittiğine inanabilir miyim bilmiyorum, eski hayatımı yeni hayatımla harmanlayabilir miyim?

Aracın arka koltuğunda yanıma oturmuş, dirseğini kapıya dayamış, camdan dışarı bakıyor.

Sağ eli kalçasının üzerinde duruyor.

Burası bildiğim bir yer ama burası evim değil.

Jude benim evim. Kediciklerim. Arkadaşlıklarım.

Uzanıp elimi onunkinin üstüne koyuyorum.

Gözleri benimkilere kaydı. Bakışıyoruz.

Yüzüme bakarken gözleri ısınıyor. Elim kaldırıp yanağına koyuyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum.

Jude uzun, yavaş bir nefes verir. Sanki tüm gerginliği vücudunu terk ediyor.

Araba otelin önüne yanaşıyor ve bizi bırakan iki polisle hoşbeş ediyor. İzleniyor olma ihtimalimize karşı bizi odamıza kadar geçirmekte ısrar ediyorlar.

Jude onlara böyle bir şey yapmadığımızı söyler ama isteklerini de yerine getirir. Birkaç dakika sonra, otel odamızın kapalı kapısının ardında gözleri benimkilere takıldı.

Gözyaşlarına boğuluyorum ve kolları beni sararken içine gömülüyorum. Beni sıkıca tutuyor.

Beni neredeyse çok sıkı tutuyor. Ama umurumda değil. Ağlıyorum ve ağlıyorum ve ağlıyorum

Biraz daha. Sonunda bizi yatağa taşıdı ve uzanırken bana sarıldı.

Dudakları göz kapaklarıma, alnıma değiyor ve pazen gömleğiyle yüzüme dokunarak gözyaşlarımı siliyor.

"Seni seviyorum," diyor.

"Seni seviyorum," diye karşılık veriyorum, yüzüne bakarak. Kaşlarında bir parıltı var.

"Bu parıltılar," diye mırıldanıyorum ve parmak ucumdaki parıltıya bakıyorum. "Onları Ohio'ya getirdik."

"Bildiklerimi size hemen söylemediğim için özür dilerim. Üzerinde düşünüyordum. Daha fazla bilgi istiyordum. Ve çok korkmuştum."

"Korktun mu? Sen mi?"

"Başından beri seni korumak için her şeyi yapacağımdan emindim. Ama aşık olduğun adamın, kaçtığın adamın seni incitmek istediğini düşünmek o kadar da boktan bir şey değildi. Kardeşinin sana zarar verdiğini düşünerek adaleti sağlamak için dağları yerinden oynatan biri mi? Bu fikir ve seni kaybetme fikri Çünkü ona geri dönecektin? İçimi parçalıyordu. Çünkü gitmene izin vermek istemiyorum."

"Gitmeme izin vermek zorunda değilsin," diye fısıldadım. "Benden bıkmadığın sürece..."

"Seni incitmeye çalışmıyordu. Sadakatini test etmiyordu. Seni strese sokmadan bu işi halletmeye çalışıyordu. ve bu düşünce tarzını anlıyorum. Anladım amına koyayım."

O benimle konuşurken sakalıyla oynuyorum. Gözlerinde çok şey var
O kadar ki, bu adama aşık olduğumdan zaten emin olmasaydım,
şimdi olurđum.

"Jonah'ı tekrar görmek, neler yaşadığını bilmek çok zordu. Dürüst
olmak gerekirse, sanırım bu hâlâ içime işliyor. Bana bakış şekli canımı
yaktı. Bunca zaman ne düşünmüş olabileceğini hayal etmek..." Başımı
salladım. "Ama tüm bunları söylerken, etrafıma baktım
bazı sokakları hatırlayarak buraya geri döndük, düşündük ki
Eski hayatımı hatırlıyorum ve o hayatı geri istemiyorum. Burası evim değil.
Uzun zamandır ilk kez seninle birlikteyken bir şeylerin evimde olduğunu
hissediyorum Jude."

"yle mi?" diye soruyor.

Başımı salladım. "İnanılmazsınız. Birliktesiniz. Çok seksisin. Bana
dokunuyorsun..." Yutkunuyorum, "Sanki hiç dokunulmamışım gibi.
Bana beni gördüğün gibi bak. Benim. İster Ally, Alyssa, Elise, Leah
olayım..."

"Elise ve Leah kim?"

"Baltimore'da ve Vegas'ta olduğum kişiler onlardı. Ama Ally olarak
kendimi hiç bu kadar kendim gibi hissetmemiştim ve son bir aydır
seninle olduğumdan daha fazla olmam gereken yerde olduğumu
hissetmemiştim."

Dudaklarımı onunkilere değdirdim ve parmaklarımı
saçlarında gezdirdim. "Seni seviyorum, Jude."

Beni sıkıca sarıyor.

"Seni seviyorum, Vixen."

Jude

"Sorun değil. Gerçekten," diyor ve sonra Jonah Steele'in hastane odasına gitmek için elimi bırakıyor. Tek başına.

Bu konuda mutlu değilim, onunla yalnız konuşmak istediğinde ısrar etmesinden de mutlu değilim.

Bu sabah çıkış yapmadan önce otelde sakso çekerek benden uyumluluk satın almaya çalıştı ve eve gitmek için havaalanına gitmeden önce kapanış yapacağını söyledi.

"İşbirliğimi kellenle mi satın almaya çalışıyorsun, Vixen?"

Gülümsedi.

"Maaybe."

"Sen kötü bir kızsın. İşe koyul o zaman." "Daha iyisini yapacağım," dedi.

Çenemi yukarı kaldırdım.

"Döndüğümüzde senin yanına taşınacağım." Kocaman gülümsedim.

"Şu anda hâlâ kafam yerinde, değil mi?"

"Doğru," dedi gülümseyerek.

Ve şimdi bu hastanenin koridorunda iki koruma polisi ve biz içeri girerken Grace Steele ile konuşan Craig Jenkins ile birlikteyim. Grace korumaya benzeyen iri bir adamla çıktı, bana bir bakış attı ve gitmeden önce beni açıkça kontrol etti.

Craig'e yaklaşıırken bir e-posta ping'i aldım.

Ekrana baktım.

"Georgia" ve "Ralph" için yaptığınız evlat edinme başvurusu onaylanmıştır. Onlara yuva olmayı teklif ettiğiniz için teşekkür ederiz.

Evrak işleriniz ve evlat edinme ücretlerinin havalesi için gerekli düzenlemeleri yapmak üzere lütfen ofisle iletişime geçin.

Tebrikler!"

"Boktan bir kahve içmek için kafede bana katılmak ister misin, Jude?" Craig sorar.

Başımı salladım. "Hayır, dostum. Ally'den en fazla 20 adım uzaktayım. Ama teşekkürler."

"Tuvalete gitmem gerek," diyor yanındaki üniformalı polis. "Dönerken sana boktan bir kahve getirebilirim, dostum."

"Harika. Sen Jude

musun?" "Hayır,

teşekkürler"

diyorum.

Duvara dayalı birkaç sandalye var. Craig oraya taşınıyor. I Yapma. Bu koridordan Ally'yi göremiyorum ama kesinlikle oturmuyorum. Kapıdaki pencereyi görecektir şekilde duruyorum.

"Daystrom'dan iz yok. Ona henüz ulaşamadı mı?"

"Hayır. Bundan sonra eve gidiyoruz. Bir şey duyarsam sizinle irtibata geçerim."

"Doğru. Dostum, orada ona zarar verecek bir şey yapacağını sanmıyorum. Rahatlayabilirsin."

Adama bakıyorum. "Eğer senin kadının son altı aydır ölümüne korktuğu eski sevgilisi, yakışıklı ve zengin bir adamla aynı odada olsaydı ve adamın onun peşinde olmadığını öğrenip intikamını almaya çalışsaydı

onu sevdiği için öldüğünü düşünseydi, rahatlar mıydın?" "Haklısın," diyor.

Diğer polis bir dakika sonra bana kahve getirmiş olsa da Ben istemedim ve Ally'nin çıkmasına daha on beş dakika var.

Yüzünü okumaya çalışıyorum. Hemen yanıma geliyor ve beni öpüyor.

"Hadi eve gidelim," dedi.

Haftalardır ilk kez yalnızım. Jude çalışıyor ve ben de büyük bir aile yemeğine ev sahipliği yapmaya hazırlanıyorum. Jude'un ailesi, Niko Amca ve Stana'nın yanı sıra henüz tanışmadığım Niko Junior ile birlikte geliyor.

Ayrıca benim çevrem de geliyor - Carly ve Aiden, Sonia ve iki kızı ve Stacy de birkaç saat içinde geliyorlar. Oh, ve Rex. Orada küçük bir çöpçatanlık yapmayı planlıyorum ve onu Sonia ve kızlarla oturtacağım. Oraya karışmak ve uygun olup olmadıklarını görmek için sabırsızlanıyorum.

Ash'i davet ettim ama kayınvalidesinin durumu pek iyi değil, ayrıca onlar vejetaryen ve ben de bir şeyler yemeyi planlıyordum.

Büyük bir biftek yemeği yapacağım, o yüzden hepsini başka bir gün ağırlarım. Departmanımda Aiden'in onayladığı yeni bir kız var.

George'u grafik tasarım konusunda bana yardımcı olması için işe aldım (ve o zaten bana bir şeyler öğretti) ve geçen hafta işe başladı.

Gerçekten iyi anlaştık. O

Boşanmış ve çocuğu yok ama hep çocuk istemişimdir, bu yüzden Ash'le ona bir randevu ayarlamayı düşünüyorum.

Annemden çok sayıda e-posta aldım ve kendimi çok iyi hissettim.

arayı kapatmaya başladı. Jonah beni sormak için kapısını çalmış ve o da konuştuğumuz gibi benimle konuşmadığını söyleyerek örtbas etmiş.

Hatta bir polis gelip kayıp olduğumu düşünüp düşünmediğini sordu.

Kirli polis olabileceğini düşündü, bu yüzden benim uçarı olduğum ve sürekli maceralara atıldığım hakkında sahte bir teğet geçti. Bu konuda Tori'ye herhangi bir mesaj iletmedi çünkü beni strese sokmak istemiyordu.

Bana tatillerinden bir sürü fotoğraf gönderdi ve Jude ile ben birkaç hafta içinde Ohio'ya ziyarete gitmekten bahsediyoruz. Ben de o zaman depomu gözden geçireceğim ve

bir kamyon kiralayıp hepsini geri götürebilirim. Ayrıca Scotty King'i arayıp onu yemeğe götürmeyi planlıyorum, böylece adamımla tanışabilir ve iyi olduğumu görebilir. Numarası hâlâ ezberimde.

Bugün şu ana kadar harika bir Pazar günü oldu. Evi temizledim ve dün kuaföre gidip pembe uçlu siyah bir ombre yaptırdım. Bayıldım. Jude da öyle. Dün gece her yerimdeydi.

Üzerinde pembe papatyalar olan mavi bir elbise ve pembe ve mavi pedikürlü parmak arası terlik giyiyorum.

Resmi olarak taşındım. Aslında bu hafta bir gün geri kalan eşyalarımı temizlemek için şirket dairesine geri döneceğiz. Bay C burayı ve binadaki diğer şirket dairesini satışa çıkarıyor.

Görünüşe göre Jude'un komşusu Jude'un evinin yanındaki evi satışa çıkarmaya hazırlanıyor, ben de bugün Carly'ye teklif etmeyi planlıyorum. Aiden'ın dairesini sevdiklerini biliyorum ama komşu olmak isterim.

Harika birkaç hafta geçirdim. İşimde harikayım. Bu ilişki olayında harikayım. Jude bana karşı çok korumacı davrandı ama her şey çok sakindi, umarım öyle de kalır. Wade kaçmış olmalı; tek kelime duymadım.

Sadece pozitif olmaya ve ilerlemeye çalışıyorum.

Vurulduktan sonraki gün hastanede Jonah ile güzel bir konuşma yaptık. Konuşmanın sonunda iki kez vurulduğunu söyleyerek şaka yaptı. Bir kez silahla, sonra da benim tarafımdan vuruldu. Beni geri istediğini açıkça belirtti ve ben de çok ama çok yoluma devam ettiğimi açıkça belirttim.

Konuşma ikimiz arasında gidip geldi, ikimiz de çok fazla özür diledik ve çok fazla "yapmalıydım" dedik. O

Bana hayatında neler olup bittiğini, ailesinin tehlikeli üyelerinden nasıl uzaklaştığını (yani Thad'dan) anlatmalı ve zarar görme ihtimalimi en aza indirmek için beni olan biten her şey hakkında gerçekten uyarmalıydı. Eğer bilseydim

ne olduğunu bilseydim, orada olup yoluma çıkmazdım, o pis polis bana yaklaşmazdı bile ve belki de tüm bunlardan kaçınabilirdik.

Anladığım kadarıyla bu işi halletmek istiyordu.

bazı şeyleri açıklamadan önce. Thad'ın düğünde söylediği şeyleri ona anlatmalıydım. Ayrıca iş seyahatindeyken Thad'ın evine gelip bana asılmasıyla ilgili olarak onu aramalıydım. Kardeşiyle ilgili endişelerimi neden onu arayarak dile getirmediğimi, bunun yerine yüz yüze konuşmayı tercih ettiğimi anladığını söyledi. Ayrıca neden Devlin Cruickshank bana o resimleri gösterdiğinde koşarak tepki verdim.

Benimle konuşurken öfkeliydi ve gözlerindeki acıyla bana bizimle ilgili çok fazla pişmanlığı olduğunu söyledi.

Arabasını ödünç almam ve arka koltuktaki çantayı fark etmem büyük bir tesadüftü. Aile cinayeti biliyordu.

Thad'ın son zamanlarda yaptığı bir dizi şeyden bahsetti ve kendi sözleriyle, kendi iyiliği için hapse atılması gerektiğine karar vermeden önce bir süre 'aklını kaçırdı'.

Jonah'ın gerçekten söylediği şey "kaldır ya da indir" idi ve bu benim Bu sözleri duymak ve gözlerindeki bakışı görmek kanımı dondurdu. Beni aradığından, bulamadığından ve Thad ile Cruickshank'in o kanıtların olduğu çantayı bulmalarının intikamını almak için bana bir şey yaptıklarından emin olduğundan bahsederken bana bakışı ve Para... Kardeşinin kendisine tuzak kurulduğunu anladığından emindi. ve beni almak cezaydı. Bunları söylerken Jonah'ın gözlerindeki bakışı asla unutmayacağım. Devlin Cruickshank'i kimin öldürdüğünü de sormadım. Jonah'ın bununla bir ilgisi olup olmadığını bilmek istemiyorum - zaten bana söyleyeceğinden de değil.

Yaşadığı onca şeyden dolayı içinde yeni bir karanlık mı var diye düşünmeden edemiyorum. Tüm bunların beni sonsuza dek değiştirdiğini biliyorum.

Bazı şeylerin bir nedeni olduğunu da biliyorum. İnanıyorum ki buraya taşınmak, burada bir hayat kurmak anlamına geliyordu. Jude ile tanışmak için. İstesem de istemesem de duvarlarımı kumla yıkması için.

Başıma gelenler yüzünden duvarlarım yükselmiş olabilir, bu yüzden değişmiş de olabilirim ama o duvarlar da doğru adam için yıkıldı.

Benim adamım için. Yararlı düşmanım. Benim Oda arkadaşı.

Jude Novak her yönden harika. Yatakta harika. mutfak, *çok, çok* kolay gözler, yavru kedilerimi seviyor, taptığım harika bir ailesi var, işinde harika ve beni seviyor. Her şeyimi. Benim güvensizliklerim, tuhaflıklarım, çılgınlıklarım. O kadar şanslıyım ki, alfahole yöntemlerini beni kendi yapmak için kullandı.

Dün gece çatıda oturup babalarımız hakkında içten bir konuşma yaptık. Annesi kapıyı açıp polisler babasının öldürüldüğünü haber verdiğinde orada olduğunu anlattı. Ben de ona babamın öldürüldüğünü öğrendiğimiz zamanki benzer bir hikayeyi anlattım. Jude'un kaybı onu aşırı korumacı yaptı. Benim kaybım ve nasıl Katilin asla yakalanamaması beni çok yıprattı.

Telefonum ses çıkardığında rostoyu fırına vermeden önce yaptığım dört düzine kekten dondurmak için iki tane daha kaldı.

Kaşlarımı çatıyorum ve sehpanın üzerindeki telefonuma doğru ilerliyorum çünkü bu ses benim mesaj uyarım değil, ama biliyorum. Neydi o?

Oraya gittiğimde dadı kamerası alarmı vardı.

Onu kaldırıp alarmı çalıştırdığımda midem dibe vuruyor. Wade odamda.

Yavaşça göz kırpiyorum ve sonra telefonu yüzüme yaklaştırıyorum, sanki gerçekten doğru olduğunu doğrulamalıyız.

Etrafına bakınıyor, sonra başını kaşıyor ve yatağıma oturuyor.

Tıraş olmamış. Kafasında bir bere var. Hay sikeyim.

Silahı var mı? Şu anda ne yapıyor?

Cebinden bir telefon çıkarıp bir numara çevirirken şaşkın şaşkın bakıyorum.

Sonra telefonda başka bir şey yapıyor ve benim telefonum çalışıyor.

Elimle ağzımı kapatıyorum ve üçüncü çalışta kendime engel olamıyorum, telefonu açıp cevap veriyorum ve videoyu kesiyorum.

Özel bir numara olarak çıkıyor.

"Alo?" Cevap veriyorum.

Önce hiçbir şey, sonra "Yalnız mısın? Konuşabilir misin? Ben W."

"Wade. Vay anasını. İyi misin?"

"Benimle Japonya'ya kaçmak ister misin?" diye titrek bir şekilde soruyor ve gergin bir şekilde gülüyor.

Ve kalbim yerinden çıkacak gibi

oluyor. "Wade," diye nefes

alıyorum.

"Adımı söyleme şeklinden ne olduğunu bildiğini tahmin ediyorum.

Yaptım. Senin için yaptıklarımı."

Yutkunuyorum ve iç çekiyorum.

"Tanrım, Wade." "Biliyorum.

Biliyorum. Drama."

Ne zaman bir iş projesi hakkında onu arayıp çılgına dönsem Wade şakayla karışık bana drama kraliçesi derdi. O bırakırdı ve bana yardım ederdi. Dosyaları aldığıma emin olmak için geç saatlere kadar ayakta kalır, her şeyi anladığımdan emin olurdu. San Diego'daki ilk birkaç ayımda beni defalarca fritözden çıkardı. O olmasaydı ne yapardım bilmiyorum.

"Evet, ne yaptığını biliyorum," diye fısıldadım. "Ve keşke bunu polislerin halletmesine izin verseydin."

"Çok sert olduğunu biliyorum ama o aile hakkında biraz araştırma yaptım ve onlar... Alyssa, ne kadar kötü olduklarını biliyorum. İnan bana, ben de

Yapabileceğim en iyi şey, dünyayı o pislikten kurtarmaktı. Geri dönüp diğerlerinden de kurtulmak istedim, ama buna dayanmakta zorlandım.

yaptığım şeyin doğru olduğunu bilsem bile. Hiçbir şey bulamıyorum.

Jonah Steele'le ilgili bilgi yok, o yüzden gelip gelmediğini

bilmiyorum. Araştırmalarımda dikkatli oluyorum, bilirsin, bana geri

dönme ihtimaline karşı, ama... seni aradığımı kimseye söyledin mi?

Ben olduğumu bilen var mı?"

"Kahretsin, Wade. Ortalık çok karıştı. İşin içinde polisler vardı. Sen onu vurduktan bir saat sonra Thad'i tutuklamak üzereydiler. Onu bir cinayetle ilişkilendiren bir çanta dolusu parayı ve silahı teslim ettim. Birinci cinayetle suçlanmak üzereydi."

"Hayır."

"Evet. Birlikte olduğum adam... bana yardım ediyordu. O bir özel dedektif ve işinde gerçekten çok iyi. Bir sürü şey oluyordu. ve... nereden başlayacağımı bile bilmiyorum ama sonuç olarak, keşke bunu yapmasaydın. Bunu benim için yapmaya çalıştığını anlıyorum ve ..."

"Oh," diyor sessizce. "Anladığım kadarıyla büyük bir jest takdir edilmemiş." Tekrar gülüyor. Kendini küçümseyen bir kahkaha.

Onun için çok üzülüyorum. Cinayet yanlıştır. Thad gibi biri olsa bile en büyük yanlış. Hapiste çürüyor olmalı.

"Ne yapacaksın?" Ben soruyorum.

"Benimle kaçmanı istiyorum. Özel dedektifi bırakıp benimle gelir misin?"

"Wade, benim için çok iyi bir arkadaş oldun. İşimde bana yardımcı olmak için yaptıklarına gerçekten minnettarım ve-"

"Ama sen benim için böyle hissetmiyorsun," diyor usulca.

"Ben aşığım, Wade. Ben ..." Yutkunuyorum ve bulunduğum yere bakıyorum. Sahip olduklarıma. "Mutluyum."

"Oh."

Sesinin içi boş.

"Keşke daha önce bir hamle yapsaydım, Alyssa. Bir şansım olur muydu?" diye sorar.

"Muhtemelen," diyorum. "Yani... Berbat bir haldeydim, o yüzden nasıl giderdi emin değilim ama sen harika bir adamsın. Zekisin. Yakışıklısın. Komiksin. Benim için harika bir arkadaş oldun. Her zaman bir telefon kadar yakın olmanın ne kadar güzel olduğunu anlatamam,

Kimsem yokmuş gibi hissettiğimde bana yardım etmek için her zaman yolumdan çekildin."

"Birini öldürdüm. Belki iki kişiyi." "Sadece birini."

"Jonah Steele mi yaptı?"

"Jonah kötü bir adam değildi," diyorum. "Değildi. Ve onu sen öldürmedin. Bir şeyi yok. Cinayete göz yummam, ama dünyanın bir Thad Steele'in gitmesiyle daha iyi bir yer olacak. Umarım bunu söylediğim için ateş gölüne gitmem ama şu anda en büyük endişem sensin. Peşinde bir sürü insan var Wade. Tori gitmene yardım edebilir mi?"

"Tori bana çok kızgın. Ne yaptığımı biliyor. Um... Benimle kaçmayacağın ve büyük para çantasını geri vermeyeceğin için gidebilmek için biraz hızlı para kazanmam gerekiyor. Her zaman banka soymanın eğlenceli olacağını düşünmüşümdür, bu yüzden..."

"Saçmalama,"

diyorum. İç geçiriyor.

"ATM'den beş bin dolar çekip sana getirebilirim. Orada kal. Tamam mı?"

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?"

"Polisleri arayıp nerede olduğumu söyleyebilmen için burada kalmamı söylemiyorsun değil mi?"

"Ne düşünüyorsun?" diye sordum. "Eğer böyle düşünseydin, kendi hayatını riske atarak benim hayatımı kurtarmaya çalışır mıydın?"

"Hayır. Hiç de değil."

"Yakında orada olacağım. Buraya dönmek için acele etmeliyim ama parayı alıp orada olacağım. Elimden geldiğince çabuk orada olacağım."

"Burada olacağım."

"Vixen'i ara," diyorum ve cipimdeki sistem onu arıyor. Sesli mesaja yönlendiriyor.

Eve geldiğimde arka taraf doluydu. Ally'nin işten arkadaşları bir arabanın içinde oturmuş el sallıyorlar. İki küçük kız garajımın arkasındaki kaldırıma tebeşirle resim çiziyor ve bunu Ivana Teyze ile birlikte yapıyorlar. Annemin minibüsü, kardeşim Luka'nın arabasıyla birlikte orada. Luka, Abby ile kaputun üzerinde oturuyor ve Roman da kaykayıyla takla atıyor. Vizörümdeki garaj düğmesine basıyorum ve telefonumu kaldırıyorum. Bir yığın güvenlik sistemi bildirimi arasında geziniyorum, Muhtemelen gelen herkesten.

Aiden ve Carly, Aiden'ın Ducati'siyle arkamdan geliyorlar ve onların arkasında da Niko Amca'nın Hummer'ı var.

"Cevap yok," diyor Baka annemin minibüsünün yolcu tarafındaki açık pencereden bana. "Uygulamayla birlikte içeri girecektim ama ikinizin orada çıplak olup olmadığınızı bilmediğim için kimseyi içeri almadım."

"Neden olsunlar ki? Geleceğimizi biliyorlar anne. Tanrım." Annem sinirlenmiş görünüyor.

"Böyle günah içinde birlikte yaşamak, kim bilir?" Baka mırıldanıyor.

Ally'nin resmen taşınmasından duyduğu mutsuzluğu çok açık bir şekilde ortaya koydu, bana nişan yüzüğü almamla ilgili ipuçları verdi ve Ally'ye dua zincirine ruhlarımız için dua ettirdiğini söyledi.

"Cevap yok mu? Ne zamandır buradasınız?" diye soruyorum. "Yirmi dakikadır," diyor Baka.

"On," diye düzeltiyor annem. "Ve buraya ilk biz geldik, yani başka kimse uzun süredir burada değil."

"Herkes içeri gelsin." 'Hadi' anlamında el sallıyorum ve birden fazla araba kapısının açıldığını duyuyorum.

Garaja girip park ediyorum ve merdivenlerden yukarı çıkıyorum.

"Vixen?" İçeri girerken seslendim. "Herkes içeri gelsin. Paltolarınızı şuradaki koltuğa atın ve ikinci kata çıkın."

Garajım insanlarla doluyor.

Mutfak Ally'den boş ama yiyeceklerle dolu buluyorum. Fırın açıktı. Fırında yemek, ocağın üzerinde kapalı sebze tabakları ve mutfak tezgahının üzerinde dört çeşit Cupcakes. Ondan iz yok.

Yatak odasına gittim ve iki kedi de yatağa yığılmıştı. Ally yok. Yukarı çıkıp çatıyı aradım. Ne oluyor lan?

Yatağın kenarına oturdum ve telefonumdaki ayarları açıp en son güvenlik görüntülerine bakıyor, alt kattaki insanların vızıltılarını duyuyor.

"Her şey yolunda mı?" Baka soruyor. "Ally nerede?"

"Birkaç dakikalığına ev sahibesini oynayabilir misin? Bunu anlamaya çalışıyorum."

Bir taksinin yanaştığı ve onun taksiye koştugu videoyu bulduğumda içim çalkalanıyor.

Bu Ash'in taksisi değil.

Hangi cehennemde o?

Onu tekrar aradım.

Bir kez çaldıktan sonra telesekreter çıkıyor, bu nedir? Reddedilen bir arama mı?

Aceleyle aşağıya indim. Julian şimdi burada. Rex de öyle. Her yer insan kaynıyor.

"Annem kahve yapıyor, Baka da şişe su ve kola dağıtıyor.

"Barmenlik mi oynuyorsun, Luka?" Ana kata, bilgisayarımın yanına koşarken, Küçük Niko'nun sırtını tokatlayarak selamlıyorum ve "Evet, velet" dediğini duyuyorum. "Sen yukarı çık. Birazdan orada olacağım."

Ally'nin telefon kayıtlarını ve konumunu kontrol edip nereye gittiğini öğrenebilirim.

Telefonunun yerini kontrol ettim. Eski binasında. Ne oluyor lan?

Onun klonlanmış telefonundaki uygulamamda son bildirimleri kontrol ediyorum ve dadı kamerası uyarılarını görüyorum.

Orada ne işi var?

Birine baktım, odasında bir adam var.

İlk aklıma gelen Jonah Steele, ama adam yeterince uzun değil.

Bu da kim lan?

Adamın en sonuncusu da dahil olmak üzere daha fazla uyarı var odadan dışarı adım atıyor.

Wade Daystrom?

"Julian. Rex!" Bağırıyorum. Julian ikinci kattan korkulukların üzerinden bakıyor. benim giriş katıma bakıyor. Rex de bakıyor. "Ateşli misin?"

Ben soruyorum.

"Her zaman," diyor Rex.

"Dışarı çık. Şimdi," diyorum ve kapıdan çıkarken 911'i arıyorum. "Neler oluyor?" Baka aşağıya sesleniyor.

Julian "Kaleyi koru, Baka," diye talimat veriyor ve sonra o ve Rex benimle birlikte cipime biniyorlar.

51

Ally

Koridora çıktığımızda durmadan çalan telefonuma bakıyorum. Yine Jude.

Kahretsin.

"Bir saniye,
Wade." "Hey?"

"Ne oluyor lan!" Jude kükrer.

"Oh hey, dışarı çıkmam gerekti ve yirmi dakika içinde evde olurum." Bir süre sessizlik oldu, sonra "Kafana silah mı dayadım?" "Ha?" diye sordum.

"Ally, Tanrı yardımcım olsun... Neler oluyor? Bana yalan söylemeden önce, nerede olduğunu ve odanda kimin olduğunu gördüm."

"Neredesin?" diye sordum.

"Şu anda üç polis arabası ön tarafta duruyor." Oh kahretsin.

"Ben iyiyim. Bir dakika içinde aşağıda olacağım. Onları oyala."

"Al-"

Aramayı sonlandırıp dairemin kapısını açıyorum.

"Oraya geri dön, çabuk, Wade. Ortalık sakinleşene kadar ikinci dolabımda, gizli köşemde saklan ve sonra dışarı çık. Polisler burada," diyorum.

"Kahretsin." Wade yüzünü avuçlar. "Boku yedim."

"Hayır. Sadece içeri gir, anahtar için diğer dolaptaki hippî hırkasını kontrol et ve kendini diğer dolaba kilitle. Acele et." Kapıyı açıyorum ve kapatıp kilitlemeden önce onu itiyorum.

Asansörün sesi duyulur ve Jude gözlerinde ateşle koridorda ilerlemeye başlar, Julian ve Fred/Rex arkasında, iki polis de onun arkasındadır. Onlar.

Kalbimin o kadar hızlı attığını saklamaya çalışıyorum ki sanki göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum.

"Selam. N'aber?" Rahatça soruyorum.

"Nerede o?" Jude yanıma gelerek soruyor.

"Kim?" Ona bir bakış attım. Konuşmayı kesen bir bakış. "Kim olduğunu biliyorsun. Lanet olsun, Ally?"

"Wade mi? Oh, o... o gitti. Yıllar önce. Ben de tam kapıyı kilitliyordum ve..."

Bir polis telsizine basıyor ve konuşuyor. Girişleri kapatıyorlar.

Dışarıdalar.

Diğer polis ilerliyor.

"Wade Daystrom çoktan gitti mi?" diye sorar diğer polis. "Evet, en az yirmi dakika önce."

"Ne oldu?" Julian sorar.

Jude yalanımı anlamış gibi bana bakıyor.

Gözlerimi kocaman açarak ona bakıyorum ve gözlerimle hiçbir şey söylememesini tembihliyorum. Umarım anlar ve bu işin peşini bırakır.

Dikkat çekmemeyi umarak kapımdan uzaklaşıyorum.

"Hadi eve gidelim," diyorum. "Herkes birazdan akşam yemeği için orada olacak."

Telefonumun ekranına baktım. Kahretsin. Muhtemelen şimdiye kadar herkes oradadır. Beklediğimden daha uzun sürdü.

"Hepsi orada," diyor Jude sıkılmış dişlerinin arasından. "Burada ne yapıyordun?"

"Yolda konuşabilir miyiz? Geri dönüp Yorkshire'larımı fırına vermem lazım. Yirmi beş dakika falan sürüyor. Arayacağım."

"Annene söyle, kızartmanın üzerine çadır kursun ve ısıyı yükseltsin." I Jude'un, kardeşinin, Fred/Rex'in ve onları takip etmeleri için el sallayan iki polisin yanından geçer.

"Alyssa," diye homurdanıyor Jude, alçak sesle, elimi yakalıyor ve beni durduruyor. İki polisin de beklenti dolu gözleri üzerimde.

"Geldi, benimle konuşmak istedi. Ona teslim olmasını söyledim, o da bunu düşüneceğine söz verdi. Sonra da gitti."

Polislerden biri yalan söylediğimi biliyormuş gibi bana bakıyor. Diğer polise bakmaktan kaçınıyorum.

"Daireyi kontrol etmemizin bir sakıncası var mı hanımefendi?" diye sorar ilk polis.

"Hanımefendi mi? İki buçuk yıl daha otuzumda bile değilim," diye alay ediyorum. "Ama aslında eve gitmem gerekiyor. Büyük bir aile yemeğim var. planlanmış ve her şey, yani..."

"Kapıyı aç bebeğim," diye emrediyor

Jude. Ona anlamlı anlamlı bakıyorum.

O da bana anlamlı bir bakış atıyor. "Bunun bir faydası olmayacak. Buradan çıkamayacak, Ally."

"Burada değil," diye yalan söyledim. "Az önce yirmi dakika önce çıktığını söyledim. Beni yalancılıkla mı suçluyorsun?"

Yerde iki polis daha var. Jude elini cebine atıyor ve dairemin anahtarlarını çıkarıp kapıyı açıyor.

Kahr etsin.

Sikeyim.

Lanet alfahole oda arkadaşım yine saldırdı.

Gözlerimden ona hançerler fırlatıyorum ve Julian, Rex ve dört polisin daireme girişini izliyorum.

Duvardan aşağı kayıyorum, alnımı dizime koymadan önce saçlarımı gözlerimden uzaklaştırıyorum.

Birkaç dakika sonra Wade'i kelepçeleyip dışarı çıkardılar. Bana

hüzünlü bir gülümseme verdi.

Hâlâ yerde oturuyorum ama gözlerim yaşlı bir şekilde ona bakıyorum.

"Özür dilerim" diyorum, koridorda asansöre doğru yürürken omuz silkiyor.

Jude, "Gidelim," diye mırıldandı. Yukarı bakıyorum. Kapıyı kilitliyor ve Rex ile Julian asansöre doğru gidiyorlar.

Polisler ve Wade gitmiş.

Gözlerimi siliyorum ve derin bir nefes alıyorum.

Jude da asansöre doğru koşar ve başparmağıyla düğmeye basar.

"Ally!" Aynı anda homurdandığını duyuyorum.

Ben de kalktım, omuzlarımı dikleştirdim ve asansöre yöneldim.

Aşağı iniş sonsuza kadar sürdü. Burada, hepsi de bana kızgın görünen bu üç adamdan gelen büyük bir testosteron yüküyle karşı karşıyayım.

Anlamıyorlar. Wade'in kim olduğunu bilmiyorlar. Ben biliyorum.

Kahraman olmaya çalışıyordu. Benim kahramanım olmaya çalışıyordu. O kötü adamları alt ettiğini düşünen iyi bir adamdı.

Ana kata çıkmadan hemen önce Jude, "Seninle ne yapacağımı bilmiyorum." dedi.

Ona meydan okuyan bir bakış attım. "Benimle yapar mısın?" Ellerimi kalçalarımaya koyuyorum.

"Şu anda o ekip arabasının arkasında olmadığın için çok şanslısın, kadın. Polisler az önce yapmaya çalıştığın şeyden hiç memnun olmadılar ve daha sonra onu tutukladıklarında kışını yangından uzak tutmak için daha fazla tatlı konuşma gerekecek."

Hiçbir şey söylemiyorum.

"Al." Bana bir deste para uzattı. "Sana verdiğim para arkadaşının kaçıışı için. Saklandığın küçük deliğin kapısını açtığımda bana verdi. Polisler gelmeden cebime attığım için şanslısın."

Dudaklarımı sıkıp parayı çantama tıktırdım. Beş bin dolar çekmek için üç ayrı ATM'ye gittim. Eğer bu olmasaydı. Muhtemelen kimse farkına varmadan geri dönmüşlerdir. Lanet ATM işlem limitleri.

Hepimiz asansörden çıktık ve polis arabalarının konvoyunu gördüm. ön lobinin dışından çekiliyor.

Rex ve Julian döner kapılardan geçerek önden yürürler. Stew resepsiyondan, "İşte baş belası," diye seslenir. Jude alay eder. "Merhaba Stew," diyorum, neşeli olmaya çalışıyorum ama titrek bir sesle. "Sonra bana bir smoothie getirir misin?"

"Aslında taşındım. Ama bu hafta bir gün geri geleceğim. geri kalan eşyalarımı al. Sana kesinlikle bir smoothie getireceğim."

"Gitmene üzüldüm. Onun yanına mı taşınyorsun?"

"Evet," diyorum gergin bir şekilde.

Döner kapının yanında kollarını kavuşturmuş bir şekilde duran Jude'un gözleri alev alev yanıyor.

"Şanslı adam," diyor Stew. "Kendine bir avuç bulmuşsun, Jude. Ona iyi davran."

"Evet. Bir avuç dolusu," diye mırıldanıyor Jude, elini saçlarında gezdirirken. "Saçlarım daha ağarmadı mı, Stew?"

"Henüz değil," diyor Stew gülerek. "Biraz zaman ver. Uzun sürmeyecek. Farkına bile varmadan, orijinal saç rengini unutacaksın. Bunun gibi." Stew beni işaret ediyor. "Hiç sarışın olmayı düşündün mü?"

Sinirli bir şekilde gülüyorum. "Evet, bazen. Bazen. Görüşürüz, Stew." El sallıyorum ve döner kapıya doğru ilerliyorum. Jude benimle aynı bölüme giriyor ve itiyor, ama dışarı çıkmadan önce duruyor ve beni kendisine doğru çeviriyor.

"Ne düşünüyordun lan?" diye soruyor.

"Biraz korkutucu oluyorsun," diye fısıldıyorum, küçük cam kafesten hoşlanmıyorum. Klostrofobik bir durum, özellikle de burada benim kızgın

Alfahole oda arkadaşı.

"Biraz aptalca davranıyorsun!" diye bağılıyor.

"Vay be. Burada kiminle konuştuğunu sanıyorsun bilmiyorum ama..."

"Ally," diye tersliyor, kafası patlamak üzereymiş gibi görünüyor.

"Buradan çıkabilir miyiz?" Soruyorum ve kolu itiyorum.

O kımıldamıyor, cam kafes de kımıldamıyor.

"Benden onunla kaçmamı istedi, ben de yapamayacağımı, aşık olduğumu ve mutlu olduğumu söyledim. Hâlâ ortalıkta bir sürü param olduğunu sanıyordu ama ona parayı geri verdiğimi söyledim, olanları anlattım ve saklanmasına yardımcı olması için bankadan çektiğim iş paramın bir kısmını ona verdim."

"O lanet olası bir psikopat katil," diye bağılıyor Jude.

"O benim arkadaşımdı, tek arkadaşlarımdan biriydi ve bana yardım etmeye çalıştı. Bu yanlış. Çok yanlış ve çok tehlikeliydi. Ama bana zarar vermeyecekti. Jonah'ın kötü bir adam olduğunu düşünüyordu ve Thad'ın değer verdiğim herkesi öldürdükten sonra bana tecavüz edip öldüreceğini düşünüyordu. Onu bulduğunuzda size ne söyledi?"

"Yüzüne bir silah doğrultmuşken gözlerimin içine baktı ve aşık olduğun adam ben miyim diye sordu. Evet dedim, sonra bana parayı uzattı ve bana şanslı bir adam olduğumu ve sana iyi bakmamı söyledi."

Nefesimi üfledim. "O gerçekten iyi bir adam. Sadece biraz... yanlış yönlendirilmiş."

"Sana zarar vermeyeceğini, seni kaçırmayacağını, senin için yaptığı onca şeyden sonra onu reddettiğin için seni vurmayacağını nereden biliyorsun? Ha?"

Yaşlı bir adam pencereye vuruyor ve eliyle işaret ediyor. Dışarı çıkmak için bekliyor.

Jude kapıyı itiyor ve elimi tutuyor, sonra dışarı çıkıyoruz ve eli belimde, ama sanki beni kurbağa gibi cipine doğru yürütüyor. Rex ve Julian orada duruyor, Julian sigara içiyor.

İkisi de biraz kızgın görünüyor.

Jude kamyonetinin kilidini açmak için elindeki fob'a vurur. Julian sigarasını söndürür ve arka yolcu koltuğuna geçer. Rex arabaya biner. sürücü tarafındaki arka koltukta.

Ön yolcu koltuğuna oturdum ve Jude bir numara çevirdi.

"Aiden? Evet, uzun hikaye ama 20 dakika içinde orada olacağız. Hayır. Seni aradım, böylece hiçbiriyle konuşmak ve cevap vermek zorunda kalmayacaktım.

Sorular. Sadece mesajı iletir misin? Şerefe."

Jude'un binasının arkasına gidene ve tüm arabaları görene kadar sessizlik var.

"Oh, güzel. Herkes burada," diyorum neşeyle.

Jude garajı açmak için vizöründeki düğmeye basarken bana pis bir bakış fırlatıyor.

"Umarım açsınızdır," diyorum. "Kocaman bir akşam yemeği ve bir sürü kek yaptım."

Rex ve Julian hiçbir şey söylemeden arabadan iniyorlar ve Jude bana dönüyor.

Dudaklarımı sıkıca çekip bakıyorum.

Zihninden ona kadar sayıyor gibi görünüyor.

Öne eğilip onu dudaklarından öpüyorum. O da beni öpmedi. "Bitti artık," diyorum.

Çenesini
esnetiyor. "Seni
seviyorum,"
diyorum.

Yutkunuyor ve omuzları hafifçe gevşiyor. "İyi miyiz?" Ben soruyorum.

Başını dehşetle sallar ve sağ elinin parmak uçlarıyla alnını ovuşturur.

"Bir ev dolusu insan var ve bitti, damızlık kek. Hadi gidip biraz eğlenelim."

"Eğlenceli," diyor. "Evet. Oraya git ve onlar gidene kadar biraz eğlen. Tahmin et ondan sonra ne olacak?"

Ben bakıyorum. O da bakıyor. Bu bir bakışma yarışması ama şu anda çok kızgın görünüyor, bu yüzden önce ben başka tarafa bakıyorum.

"Şaplak mı?" Deniyorum ve sonra ona bakıp kirpiklerimi hafifçe kırpiştirıyorum.

Muhteşem ağız yavaş ama sinsi bir gülümsemeye dönüşüyor.

"Kenar mı?" Ekliyorum.

Gülümsemesi genişliyor. Ve daha sinsi. Hatta tehlikeli. Ve külotum şimdi ıslak.

"Sikişmekten nefret mi ediyorsun?" Ben de ekliyorum.

Kaşlarını oynatıyor ve sonra cipten iniyor. "Sanırım öğreneceksin," diyor ve merdivenlerden yukarı çıkıyor.

İki elimle bir dakika boyunca kendimi yelpazeliyorum. Kapıya geldiğinde arkasını dönüyor ve beni bunu yaparken görüyor, bana karanlık bir bakış atıyor.

İçeri girmeden önce söz ver. Onu takip etmeden önce derin, temizleyici bir nefes alıyorum.

Sonsöz

Ally

Birkaç Ay Sonra

İri, güçlü, dövmeli ve sakallı oda arkadaşım tarafından omzumda arabaya taşınıyorum. Ben Carly, Stacy, Sonia ve Jada ile dans ederken Club Foxxx'ta ortaya çıktı.

Jada Miller yakın zamanda Austin ile buraya taşındı. Oda arkadaşı sorunu gerçek aşka dönüştü. Benimki gibi. Carly'ninki gibi.

Bugün erken saatlerde Jude'a bugünlerde beni bir mağara adamı gibi omzuna atmadığından yakındım.

Bu gece bunu telafi etti, ilk tanıştığımız gece olan olayı tekrarladı. Aiden'ın Carly'yi buradan bir bebek gibi taşıdığı gece. Biriyle dans ettiği için kıskançlık krizine girmiş. Sarhoşum. Başım dönüyor. Ve azgınım.

Beni eve bırakıyor ve garajına park eder etmez kaputu çevirip kapımı açmaya geliyor. Beni kollarına aldı ve içeri taşıdı. İkinci kata çıkıyoruz ve beni omzunun üzerinden geri atmak için ayarlıyor ve sonra üçüncü kata tırmanıyor ve "Mağara adamı senin için yeterli mi?" diye soruyor.

"Beni becerirken saçımı çekersen cevabın evet olur."

Beni yatağa sırt üstü yatırıyor ve sonra dudakları dudaklarımda. Üzerimdeki siyah deri elbisenin korsesini çözerken dudakları aç, böylece sıcak ellerini elbisemin üzerinde gezdirebilecek. göğüslerini. Ve sonra ağzı sol göğsümde, ben tişörtünü sırtına doğru çekiştirirken, tüm o lezzetli sıcak teni hissediyorum. Tişörtü kafasına geçiriyorum ama ben fırlatmadan o tişörtü kapıyor.

Bileklerim

Bir eliyle tişörtü kullanarak bileklerimi sıkıyor.

"Vay anasını," dedim, "Bu çok ateşli."

Boştaki eliyle iç çamaşırımı aşağı çekiyor ve kumaşın itiraz ettiğini duyuyorum.

Bu gece o da azgın.

Daha önce gözetim altındayken ona kulübün tuvaletinden gönderdiğim kirli selfie'lerle bir ilgisi olabilir.

Gece yarısı nöbeti devralacak olan kardeşiyle vardiya değiştirdikten sonra beni almaya söz verdi. Ve işte buradayız.

Jude fermuarını indirip içime kayıyor ve sonra kulak mememi ağzına alıyor.

Dişlerimi omzuna geçiriyorum ve tıslıyor.

Dudaklarımı yalıyorum.

Beni karnıma çevirmeden önce gözleri ateşten erimiş sıcaklığa dönüyor ve öne doğru çarparak içime derinlemesine yerleşiyor.

"Evet bebeğim."

(Yine sıcak pembe ama birkaç siyah çizgisi olan) saçlarımdan bir avuç tutuyor ve arkamdan bana biniyor. Sert. Sert. İnanılmazdı.

"Boşalmam lazım," diyorum ve elimi hâlâ bir bileğimin üzerinde duran tişörtten kurtarıyorum. Elimi kalçamın altından geçiriyorum ve tam klitorisimin hedefine ulaşmak için inci G-string'imi yana doğru asmadan önce kıcıma bir tokat atıyor. "Yatak başlığına tutun. İki elinle. Şimdi."

"Ooh,
otoriter." İtaat
ediyorum.

Sıcak elleri omuzlarımdan kalçalarımaya doğru kayıyor ve sonra bir şey duyuyorum. Çekmece.

"Neyin var?" diye
sordum.

"Kayganlaştırıcı. Bu
kıcı istiyorum."

Dudağımı ısırdım.

"Nazikçe gideceğim, Vixen."

"Tamam," diye fısıldadım, "Ama o zaman seninkini
ben alırım." "Hayatta olmaz."

"Takma penis nerede?"

"Onu dışarı attım," diyor.

"Yapmadın!"

"Kesinlikle öyle." "Hiç
eğlenceli değilsin."

"Ben çok eğlenceliyim," diye düzeltiyor. "Ama kırım, hakkında konuşmadığımız ve asla konuşmayacağımız o yaptığın şey dışında bakire kalacak."

Sırıtiyorum.

Birkaç hafta önce parıltılı kayışı aldım ve kazanacağımı bildiğim bir bahse girmeye çalıştım. Reddetti.

Kıkırdıyorum. Boşalmak üzereyken parmağımın ucunu poposuna sokmamdan çok hoşlanıyor. Sadece ara sıra yapıyorum ama o çok seviyor. Bundan hiç bahsetmemişti ve şimdi biliyorum ki bunu yapmamı istemiyor.

bahsetmek. Ama evet... Onu sıktığını bile bile bundan bahsetmeye başlayacağım.

Çoğu yönden, çok ileri görüşlü, benim düşmanım olan oda arkadaşım. Eninde sonunda bu konuya geri döneceğimizi düşündüm.

Sanırım bugün değil. Ama henüz pes etmiyorum.

"Bu seninkini alamayacağım anlamına mı geliyor?" diye soruyor usulca, kulağımın kabuğunu o kadar tatlı öpüyor ki yapış yapış hissediyorum.

"Alabilirsin," diye fısıldıyorum. "Her şeyim senin, Jude."

Tek söylediği "Mm," ve sonra ılık, yağlı şeyin çatlağımdan aşağı süzüldüğünü hissediyorum.

Sonra sikinin etrafa sürtündüğünü hissediyorum. Her şey sıcak, sert ve kaygan.

Parmaklarını klitorisime götürdü ve piercingimle oynadı. Üzerinde zil olan minicik bir J harfi. Bir ay önce ona sürpriz yapmışım. Doğum günümde omzunun arkasına yüzümü dövme yaptırarak bana sürpriz yaptıktan hemen sonra.

Evet. Bunun üzerine hüngür hüngür ağladım. Doğum günüm için istediğim şeyden çok daha iyiydi.

Güzel penis. Yine de... olası bir Noel hediyesi olarak piercing için bekliyorum.

Dövme benim profilim. Tamamen siyah. Ve yüzümde çok şımarık bir ifade var. Gördüğümde gözyaşlarına boğuldum.

Bana sırt mürekkebini eşi ve çocukları için bir tuval olarak sakladığını söyledi. Bu tam olarak bir evlenme teklifi sayılmazdı ama bana ufukta bir evlenme teklifi olduğunu ve geleceğimize çocukların da olduğunu söyledi. Ve bu benim tamamen kabul ettiğim bir gelecek ve işte bu yüzden kıcımlı alacak.

Jude bakire kıcımlı nazikçe tutarken klitorisimi de nazikçe çalıştırıyor ve ben boşalmadan hemen önce boğazımı kavrayıp sıkıca tutuyor, üç parmağını ağızma sokarak "Em" diye bağılıyor.

Büyük bir orgazmla onun etrafında patlıyorum.

Jude

Bir Buçuk Yıl Sonra

"Bunların tadı hiç iyi değil" diyen Aiden hepimizin aklından geçenleri söyleyen ilk kişi oldu.

Ona bakıyor.

Austin peçeteye tükürüyor.

Ağızımdaki lokmayı çöp kutusuna tükürdüm.

Ally, Carly ve paytak paytak yürüyen bir adamla merdivenlerden iner. Hamile Jada. Ben ve çocuklar atış poligonundayken onlar çatıda takılıyorlardı.

"Yemeği berbat etmiyorsun, değil mi?" Carly soruyor. "Bir saat içinde Buchanan's, Hot Sauce'de rezervasyonumuz var."

"Kasıtlı olarak değil. Üzgünüm Pinky ama o keklerde bir sorun var," diyor Aiden, buzdolabımı açıp bir şişe su alırken.

Ally'nin gözleri Aiden ile tezgahın üzerindeki peçetenin üzerindeki kek arasında gidip geliyor ve sonra bana ve Austin'e yöneliyor.

"Hepiniz bir tane denediniz mi?" Ally soruyor, o güzel mavi gözlerinde fesatlık mayalanıyor.

Beyaz kreması olan keke bakıyorum ve onu kokluyorum. Tadı kadar kokusu da kötü.

"Onlar kek değil, sizi aptallar, onlar yavru kekler. Hayvan barınağının yarınki bağış kampanyası için pişirdim."

Carly gülmekten kırılır.

Austin biraz yeşile döner.

Büyük bir yudum su alıyorum.

Daha önce onları gösterip yemememi söylemişti ama köpek maması olduklarını söylememiştir. Benim cadalozumu tanıyorsam, bunu bilerek yapmıştır.

Kızlar sanki bu duydukları en komik şeymiş gibi kıkırdarlar.

"Şimdi yola çıkıyor muyuz?" Ally soruyor.

"Elbette. Gidelim," diyorum.

"Ben sürerim," diyor.

"Yapmayacaksın," diye düzeltiyorum.

"Tam bir alfa erkeği," diye mırıldanıyor Carly.

"Ben onu yeterince alıştırana kadar kimse yeni aracımı kullanmayacak," diye tavsiye ediyorum.

"Doğru ya, yeni kamyon! Hadi gidip görelim," diyor Jada.

Aiden suyunu bitirirken kızlar yeni tekerleklerimi kontrol etmek için aşağıya iniyor.

Austin, Jada'nın merdivenlerden inişini izlerken, "Onun penguin gibi paytak paytak yürümesini izlemeye bayılıyorum," diyor. "Korkulukları tut, Cooties!"

Dilini ona doğru uzatıyor ama korkulukları tutuyor ve gözlerini bana dikerek şöyle diyor. "Burası hep merdiven. Bebeklerinizi olduğunda hiç iyi olmaz."

"Deniyor musunuz?" Austin soruyor.

"Bildiğim kadarıyla hayır," diye cevap veriyorum ve kanepede yatan Ralphie'nin başını kaşıyarak televizyonu kapatıyorum. Georgie Üst kattaki küvette uyukluyor. Orada uyumaya bayılıyor.

"Denemeye başlamaya hazırlanıyoruz," diye duyuruyor Aiden. "Ve bu çabayı gösterirken çok eğleniyoruz."

"Öyle mi?" Uzanıp elini sıkıyorum. "Tebrikler, dostum."

"Henüz değil. Carly bu ay fazladan vitamin alacak ve sonra devam edeceğiz. Eğer ilk ay olmazsa, bana takvimi izleyeceğimizi söylüyor. Benim için sorun yok.

Pantolonumu ne zaman indireceğimi."

"Bir an önce başlamalısın kardeşim," diyor Austin. "Harekete geç ve sonra tüm çocuklarımız birlikte büyüsün. Kızlar buna bayılacak."

"Daha nişanlanmadık bile," diyor Ally merdivenlerden geri çıkarken. Mutfak tezgahından şarjda olan telefonunu alıyor ve çantasına yerleştiriyor. "Birlikte yaşamak yeterince zor ve

büyükannesinden sürekli yorum almak. Evlenmeden önce hamile kaldığımızı düşünsene. Tanrım, ne skandal!"

"Aslında çocuk sahibi olmadan önce evlenmemiz gerektiğini düşünüyorum. Bana eski kafalı diyebilirsiniz," diye omuz silkiyorum.

Ally'nin gülümsemesi bana buna hiç aldırmayacağını söylüyor. "Hadi gidelim. Kızların hepsi arabalarınızda."

Tam o sırada, birinin kornaya bastığını duydum.

Ally merdivenlerden aşağı koşar. "Acele edin çocuklar, burada azgın kızlar var. Ve aç bir anne adayını," diye ekliyor Ally. "Sakın bulaşmayın hamile bir kadının yemeğiyle."

Telefonumu cebime sokup ışık düğmesine basarken yüksek sesle düşünerek "Harika bir anne olurdu," diyorum.

Austin merdivenlerden aşağı iner, Aiden arkasındadır.

"Yüz dolara bahse girerim ki Carly'yi ilk ben hamile bırakırım. Bahse var mısınız?" Aiden garaj kapısına geldiğinde elini uzatır.

Sırıtiyorum. "Sıra sende." Elini sıkıyorum.

O gece Buchanan'dan sonra arkadaşlarımızla çatıda birbirimize sarılmış gökyüzüne bakarken eğilip Ally'nin kulağına bir şeyler fısıldıyorum.

"Benimle evlenip, sonra da benden bir bebek yapar mısınız?"

Kollarını bana doladı ve *evet diye* fısıldayarak beni öptü. ağzıma karşı.

Saat sabahın ikisi ama herkesten önce Baka'yı arayıp iyi haberi veriyor.

"Baka. Şarap ve yemek sırlarını dökmenin zamanı geldi. Evleniyoruz ve hemen bir aile kuruyoruz."

Büyükannemin telefonda ciyakladığını duydum.

Carly

Bir Hafta Sonra

Austin'in arka bahçesinde benimle birlikte oturan Jada ve Ally'ye, "Houston, potansiyel bir sorunumuz var," diyorum. Buzlu çaylarımızı yudumluyoruz.

"Peki bu ne?" Ally sorar.

"Cait geçen gün yemekte Shane'e göz kırptı." "Gerçekten mi?"

Jada soruyor.

"Gerçekten mi?" diye onaylıyorum.

Cait, diğer adıyla Caitlin, hapisten yeni çıkan kız kardeşim. Ziyarete geldi. Bu sabah onu havaalanına ben götürdüm. Güzel bir ziyaret oldu ve ilişkimizi düzeltmeye çalışıyoruz. Kaydettiği ilerlemeden ve geçmişte yaşadığı sorunların sorumluluğunu üstlenmesinden çok memnunum.

Shane, Jada'nın birkaç ay önce psikiyatri hastanesinden çıkan erkek kardeşi. Austin ona CC'de bir iş verdi ve o ve Jada gerçekten yakınlar, bu yüzden grup ve aile şeyleri yaptığımızda sık sık etrafta oluyor.

"Shane, Cait'e Cali'ye gelmeyi düşünürse fazladan bir yatak odası olduğunu söyledi," diyorum.

"Ooh, bunun ne anlama geldiğini biliyorsun!" Ally ellerini birbirine kenetleyerek haykırıyor.

"Tanrım, hayır. Bu olamaz. İkisi de iyileşmekte olan bağımlılar. Bu bir Jada şiddetle karşı çıkıyor. "Bir daireyi paylaşmalarına izin veremeyiz."

"Sana katılıyorum," diyorum.

"Gerçi ikisi de uzun zamandır temizler. Rehabilitasyondan yeni çıkmış değiller," diye ekliyor Ally.

"Hayır, ama Cait gerçek dünyaya yeni adım attı," diyorum. "Ve hepimiz kız-erkek oda arkadaşı senaryolarında neler olduğunu biliyoruz."

Ally omuz silkiyor ve içkisini yudumluyor: "Her şeyin kâğıt üzerinde mükemmel olmaması, harika olamayacağı anlamına gelmez."

Ally sürekli çöpçatanlık yapmaya çalışıyor. Sonia'ya Rex'i ayarlamaya çalıştı ve bu üç randevuyla sonuçlandı ama daha fazlası olmadı. Hatta Ash'in iş yerinden biriyle çıkmasını sağlamaya çalıştı ve onu bu konuda yarı deli etti. Ash sadece çocuklarına odaklanmak istedi ve Ally bir süre bu konuda surat astı.

Aiden ve benim iyi niyetli olduğumuz konusunda haklıydı. Kesinlikle.

"Shane gerçekten çok iyi gidiyor," diye düşünüyor Jada. "Belki de sorun olmaz. Belki de sadece arkadaş olurlar."

"Ve her oda arkadaşı sorunu evlilikle sonuçlanmıyor," Ally beni işaret ediyor, "yeni nişanlanmış," göğsüne vuruyor, "ya da evlilik ve bebekler." Eğilip Jada'nın kocaman karnını okşuyor.

"Ama... eğer olması gerekiyorsa, olacaktır," diye ekliyor Ally bilgece. Evet. Göreceğiz bakalım.

Bekâr bir erkek ve bekâr bir kadın aynı daireyi paylaştığında çılgınca bir şey olur.

Son

Okur grubuma katılın: Eğlence, teaserlar, sohbetler, çekilişler ve saçmalıklar için [DD'nin Chickadees'i](#).

Ücretsiz haber bültenime kaydolun ve satışlardan, yeni haberlerden bültenler, bedavalar ve eşantyonlar: <http://ddprince.com/newsletter-signup/>

Benden kitap sonu notları ve beğenebileceğiniz diğer DD Prince kitapları hakkında bilgi almak için okumaya devam edin.

Kitap sonu notları

Bu hikayeyi yazarken gösterdikleri sevgi ve destek için okuyucularıma ve yakın çevreme çok teşekkür ederim.

Bu kitapları yazma sürecinde çok şey öğrendim, Özellikle de kendi yarattığım baskının sürecim üzerindeki etkisi hakkında. Haha.

Genelde ön sipariş vermem ama bu kitaplar için pazarlama nedenleriyle bunu yaptım ve bu üzerimde büyük bir baskı yarattı. Kendime çok zaman tanıdım ama sonra ilham perim kendini kaptırdı.

ve İyi Kız için bir, Kötü Kız için iki uzatma seçmem gerekti.

Ama sonunda bu serinin ortaya çıkış şeklini çok sevdim. Üç farklı ama benzer senaryo ve bolca aşk, eğlence, Ve müstehcen. YUM. Ama yine de, tekrar ön sipariş vermeyi denemeden önce bir süre geçebilir. İlham perim bir süre özgür olmak istiyor.

Sayılır. Çünkü çok özel kitaplar için planlarım var, bu yüzden umarım ilham perisi işbirliği yapar. LOL. Tıpkı kahramanlarım gibi, zaman zaman alingan olabiliyor.

Umarım bu kitapları beğenmişsinizdir. Eğer beğendiyseniz, yorum yaparsanız çok sevinirim.

Eğer bu ilk DD Prince serinizse ve bu tarzı seviyorsanız, bu şimdiye kadarki tek çağdaş romantizm serim (gerçi bunu ne zaman okuduğunuza bağlı olarak bu değişebilir), ama sevebileceğiniz başka serilerim de var, özellikle motorcularım ve uzaylılarım.

Ateşli Alfa Uzaylı Kocalar:

Bu kitaplar çağdaş uzaylı romanları. Bilimkurgu romantizminden çok bilimkurgu hafifliğine benziyorlar. Modern zamanlarda geçiyor, normal görünümlü uzaylılara sahipler (sadece daha büyük, daha dayanıklı

ve biraz da aşırı alfa davranışı. Yum.) Hikayeler eğlenceli ve olayları çok ilginç hale getiren uzay afrodizyaklarını içeriyor.

Güzel Motorcu serisi:

Bu seri hayranların favorisi haline geliyor çünkü bu türdeki her türlü alt türü keşfedebiliyorum. Motorcularım alfa, koruyucu,

ve hikayelerde eğlence, pislik, kardeşlik, hisler, kahkahalar ve biraz da cesur karanlık var. Şimdiye kadar birkaç kitabım çıktı ve her biri farklı bir çifti konu alan daha pek çok kitap yazmayı planlıyorum.

Bu serilere ek olarak, karanlık romantizm ve paranormal romantizm serilerim de var.

Karanlık mafya/ romantik gerilim:

Hükümdar Serisi - karanlık mafya romantizmi. Dominator ilk yayınlanan kitabımdı ve en popüler kitabım, ancak Tommy oldukça karanlık bir anti kahraman, bu yüzden karanlık romantizmden hoşlanmıyorsanız, uzak durmak isteyebilirsiniz. Kendinize dublajlı ve dublajsız sahnelerin yanı sıra biraz zihin sikişi olan bazı kötü çocukları seviyorsanız, atlayın!

Saved (Dominator spin-off) Dominator Serisi'nin dördüncü kitabı olarak veya tek başına okunabilir. Alessandro, anti-kahramanları seven, kötü adamlara kök söktüren okuyucular için mükemmeldir. neredeyse kurtarılamaz. Bu kitapta onu kurtaran kadın kahraman oluyor.

The Devious Games Duet (Öldürme Oyunu yayın sırasında çıktı ve Dirty Stack'in Bad Girl'den sonra yazılması planlanıyor) aynı zamanda The Dominator Series evreninin bir parçası ama tamamen bağımsız, Killian

Üç yıl önce bir gece kulübünde yazı tura atmak çocukluğum anlamına geliyordu. bir tanıdığı güzel esmer kızı dansa kaldırmıştır. Üç yıl sonra o yazı turanın geniş kapsamlı etkisini görür ve bunu düzeltmeye karar verir. Violet'i Ray'den kurtarmayı ve ona sahip olmayı saplantı haline getirir. Ama takıntısı çok mu ileri gitmiştir?

Paranormal:

Nektar Üçlemesi (karanlık ve tabu vampir romantizmi).

Esir edici karanlık ve tabu romantizm. Şok edici, dudak uçuklatan, bağımlılık yapan bir üçleme.

The Hollow Duet

Karanlık, erotik ve çarpık bir gotik peri masalı yeniden anlatımı, efsanedeki başsız süvarinin Cadılar Bayramı gecesinde bir kadını kovaladığı yer. Mutlu sona ulaşıyor. Evet, bu da oraya gidiyor.

Kurt Değiştiren

Vahři. Tyson bir erkek olarak kurt olduėundan daha da vahři. Tarzanvari bu řekil deėiřtiren romantizminde ısırma ve dűėümlenme var. Bu seri için daha fazla kitap geliyor.

Çağdaş romantizm:

Alphahole Ev Arkadaşları Serisi

Cinsel gerilimin tavan yaptıėı, dűřmandan sevgiliye ev arkadařı romanları!

Seri şunları içerir: Alfahole, İyi Kız ve Kötü Kız

Bu liste, bu kitabın yayınlanmasından bu yana büyümüş olabilir, bu yüzden ziyaret edin

Mevcut kitaplar hakkında en son bilgiler için <http://ddprince.com>.

Daha fazla kitabın yanı sıra fırsatlar, ücretsizler, etkinlikler ve daha fazlası hakkında haberler için haber bűltenim The Scoop'a abone olun.

<http://ddprince.com/newsletter-signup> _

DD'nin Chickadees'ine katılın, eğlence için Facebook okuyucu grubum ve shenanigans. Burası benim çevrimiçi mekânım ve okuyucularla etkileşim kumak, üzerinde çalıştığım konular hakkında konuşmak ve saçmalıklar yapmak için hemen hemen her gün uğruyorum <wink>. <http://facebook.com/groups/ddprincefangroup>.

İçindekiler

[Kötü Kız](#)

[PROLOGUE](#)

[Hoşçakal Alyssa McQueen 1](#)

[Ally_](#)

[2](#)

[Ally_](#)

[3](#)

[Jude](#)

[4](#)

[Ally_](#)

[5](#)

[Jude](#)

[6](#)

[Ally_](#)

[7](#)

[Jude](#)

[8](#)

[Ally_](#)

[9](#)

[Jude](#)

[10](#)

[Ally_](#)

[11](#)

[Jude](#)

[12](#)

[Ally_](#)

[13](#)

[Jude](#)

[14](#)

[Ally_](#)

[15](#)

[Ally_](#)

[16](#)

[Ally_](#)

[17](#)

Jude

18

Ally.

19

Jude

20

Ally.

21

Jude

22

Ally.

23

Ally.

24

Jude

25

Ally.

26

Jude

27

Ally.

28

Jude

29

Ally.

30

Jude

31

Ally.

32

Jude

33

Ally.

34

Jude

35

Ally.

36

[Jude](#)

[37](#)

[Ally_](#)

[38](#)

[Jude](#)

[39](#)

[Ally_](#)

[40](#)

[Ally_](#)

[41](#)

[Jude](#)

[42](#)

[Ally_](#)

[43](#)

[Jude](#)

[44](#)

[Ally_](#)

[45](#)

[Jude](#)

[46](#)

[Jude](#)

[47](#)

[Ally_](#)

[48](#)

[Jude](#)

[49](#)

[Ally_](#)

[50](#)

[Jude](#)

[51](#)

[Ally_](#)

[Epilog Ally](#)

[Jude](#)

[Carly_](#)

[Son](#)

[Kitap sonu notları](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.